

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

BABRIVS
FABVLAE

EDIDIT
O. CRVSIVS

EDITIO MINOR

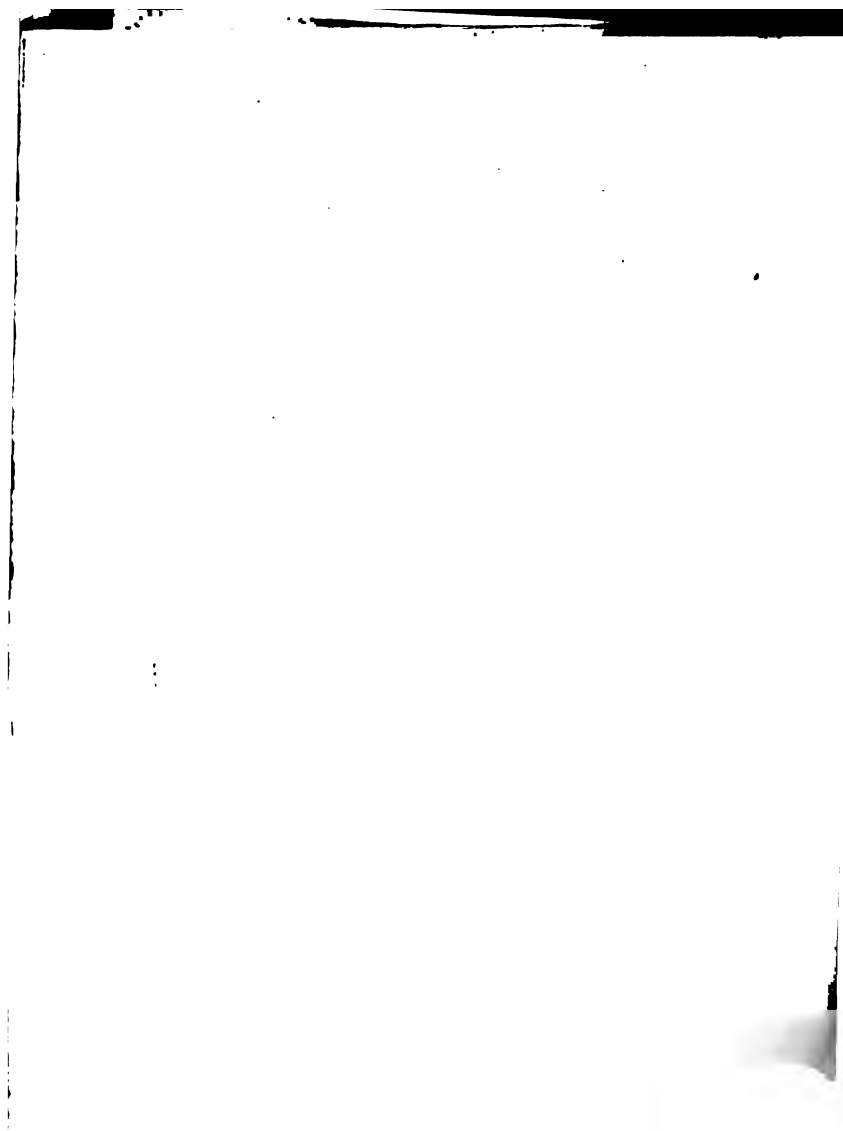
1114

LIPSIAE
IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI

G578.100.65

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

BABRII
FABVLAE AESOPEAE

RECOGNOVIT

OTTO CRVSIVS

ACCEDVNT
FABVLARVM DACTYLICARVM ET IAMBICARUM RELIQVIAE

IGNATHI ET ALIORVM TETRASTICHA IAMBICA
RECENSITA A CAROLO FRIDERICO MVELLER

EDITIO MINOR

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDOCCXCVII

G 578.100.65

✓

LIPSIAE: TYPIS B. G. TLVBNERI

Printed in Germany

Cum Babrii mei editio maior prolegomenis plenius et sermonis rerumque indicibus copiosis instructa typis exprimeretur, bibliopola honestissimus suasit, ut additamentis illis recisis etiam exemplaria viliori pretio parabilia in publicum emitterentur. Adsensum retinere nolui, cum poetae nostri eiusque imitatorum versus adparatu critico instructi et indicibus fabularum signorumque aucti iuvenum studiosorum usui mihi viderentur sufficere; sed ubicunque in adnotatione ad prolegomena (vel praef.) delegaris, editionem maiorem tibi adeundam esse scito.

Ceterum dum recensioem meam fere ante quinquennium absolutam retracto, tertium corporis glossariorum volumen a Goetzio editum consulere neglexi, quo Pseudodosithei codices fidelissime descripti sunt. Quamquam novas lectiones quibus ipsa poetae verba recuperarentur in farragine ista (cf. Corp. gloss. III p. 47. 101) non inveni; sufficiunt opinor quae adnotaveram.

T. Cal. Nov. MDCCCXCVII.

O. Cr.

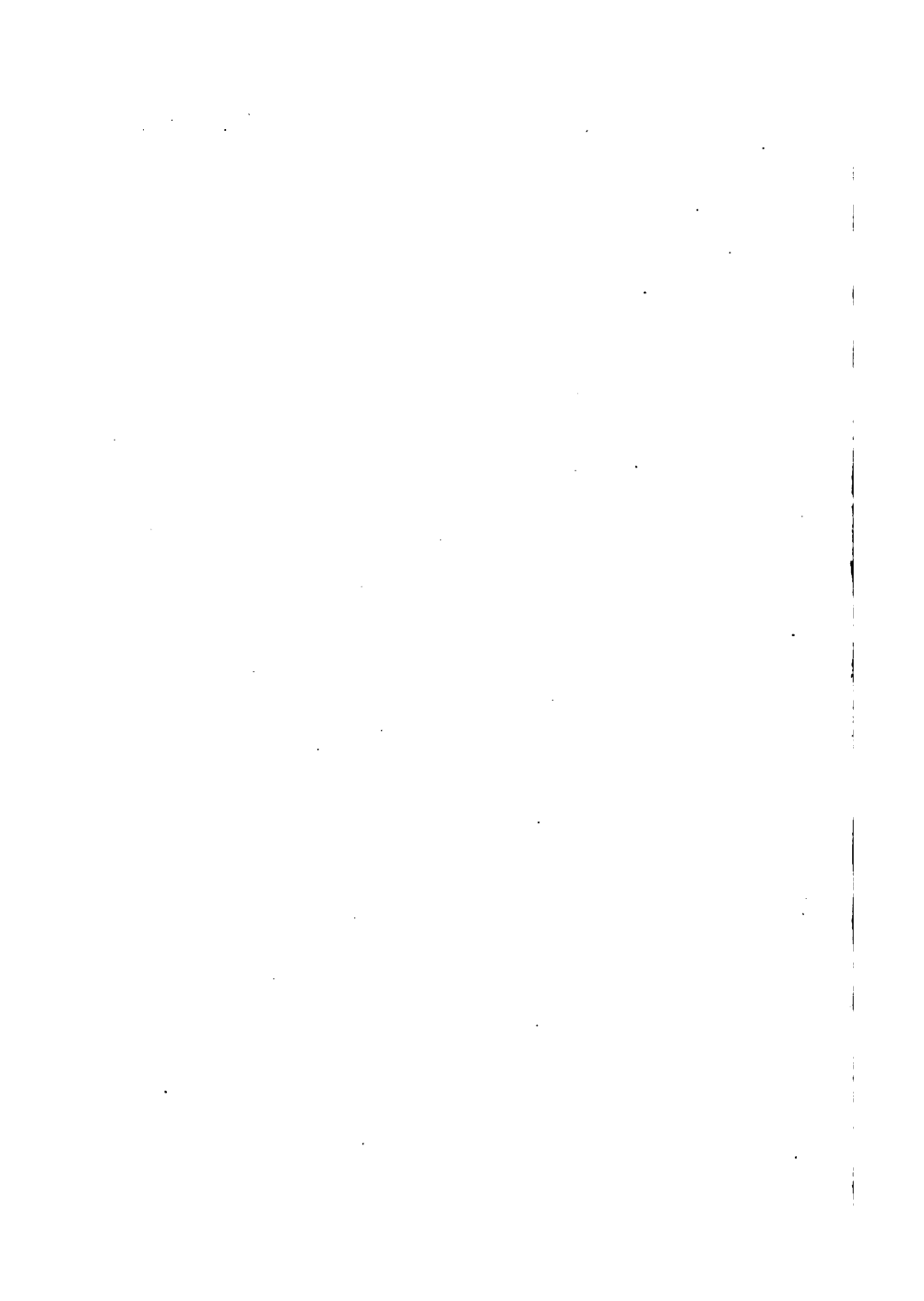

ΒΑΒΡΙΟΥ
ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ
Ἡ
ΜΥΘΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ

De genuinis libellorum Babrii titulis dubitare licet, cf. p. 8 sq.
BABRIUS, ed. O. Crusius. 1

TESTIMONIA.

1.

Pseudodositheus, qui genealogiam Hygini interpretamentis adiectam (p. 65 sq. B.) scripsit 'Maximo et Apro consulibus', i. e. anno p. Chr. n. 207 (CIL. III 2 p. 1125), duas Babrii fabulas (84. 140) omnibus verbis opusculo suo recepit, alias sermone pedestri imitatus esse videtur (cf. Hausrath, *Unters. zur Überl. der aesp. Fabeln* 299). Itaque, si ab eodem interpretamenta omnia scripta sunt auctore, aut ipso a. 207 aut aliquot annis ante vel post a. 207 fabularum Babrianarum conlectio quaedam hominum manibus terebatur.

2.

Saeculo p. Chr. n. tertio (ante Palmyram deletam [a. 272]) puer Palmyrenus fabulas XIV, alias a Babrio versibus inclusas, solutis Babrii versibus alias, alias aliunde haustas magistro dictante tabulis ceratis excepit. Cf. Hesseling, *Journal of Hellenic studies* XIII 292. Philol. LIII 232. 251; infra fab. 136 sqq. Iam cum fabulae quaedam Palmyrenae — octava scilicet atque quae contaminata est ex Babr. 82. 107 nona — gemellae sint Dositheanarum (VI et II), eodem et Pseudo-Dositheum et magistellum Palmyrenum libello scholastico usum esse scite suspicatus est A. Hausrath l. s. p. 299.

1) Nimius est Hausrath, cum has fabulas a Babrianis prorsus diversas esse dicit p. 299 (*In zwei jedoch liegt eine von Babrius durchaus verschiedene Tradition vor etc.*).

3.

Iulianus Caesar Dionysio ep. 58 (59), 5 p. 444 B (376 W.): τὸν μῦθον ἀκήκοας τὸν Βαβρίου (Φαβείου Laur. LVIII 16), 'Γαλῆ ποτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθεῖσα' (32, 1); τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ βιβλίου μάνθανε. 6. πολλὰ εἰπὼν οὐδένα ἂν πείσειας ἀνθρώπων, ὥς οὐ γέγονας ὅπερ οὖν γέγονας καὶ οἷον πολλοὶ πάλοι σε ἠπίσταντο. Dionysium aut versiculos memoria tenere aut Babrii libellum ad manum habere ratus fabulae acumine scite utitur imperator. Idem epist. 8 p. 377 D. ὁ μῦς τὸν λέοντα τῷ μίσθῳ σώσας κτλ. et Misopog. p. 366 A λέγεται γάρ τοι καὶ τὸν ἱκτῖνα φωνῇ ἔχοντα παραπλησίαν τοῖς ἄλλοις ὄρνισιν ἐπιθέσθαι τῷ χρεμετίζειν κτλ., ubi fabularum 107 et 73 argumenta oratione soluta adumbrat, Babrium sequitur, v. infra p. 65. 97. Alius generis est Iulian. fr. 9 p. 610 H. Nihil novi invenies apud W. Schwarz, *Julianstudien*, Philol. LI 645.

4.

Libanium περὶ τῆς ἐαυτοῦ τύχης vol. I p. 8 R.: ἦν κίνδυνος ἡγεμόσι τυφλοῖς ἐπόμενον εἰς βάραθρον ἀμαθίας πεσεῖν respexisse conicio Babr. 134, 10 sqq.

οὐρῇ δ' ἡγεμῶν καθειστήκει

σύρουσα τυφλῇ πᾶν τὸ σῶμα κινήσει.

κοιλὸν δὲ πέτρης εἰς βάραθρον ἠνέχθη κτλ.

Certe haec fabulae forma apud solum Babrium invenitur, cf. Fleck. annal. CXXVII (1883) p. 233. Quae Libanii progymnasmatis recepta sunt fabularum exempla (vol. IV p. 853 R.) a Babrio pendere demonstrari non potest, atque nimis exilia quae passim in aliis eius

opusculis observavi fabularum vestigia, veluti fabulae 139 in epitaphio Iuliani vol. I p. 528 R. Verum casu vix factum est, quod ep. 47, 16 p. 24 W. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μύες ... ὑμᾶς ὠφελεῖν πειρώμεθα τοὺς λέοντας eodem fabulae 107 exemplo utitur, quo Iulianus ep. 8.

5.

Fabulae ab Aphthonio tumido quodam dicendi genere conscriptae (Nevel. p. 322 sqq. cf. praef.) invito auctore exemplaris Babriani vestigiis sunt notatae, cf. adn. ad fab. 3, 11. 29. 43. 44. 73, 2. 98. 109. 156°. 161°. 194.

6.

Themistius Charist. XVI p. 208^a: πεποίηται δὲ καὶ Αἰσώπῳ τῷ μυθοποιῷ ἄμιλλά τις πειθοῦς καὶ βίας καὶ ἀνύσει τι μᾶλλον ἢ πειθῶ τῆς βίας ... καὶ γυμνοὶ πρόσθεν ὁ ἥλιος τῶν λάβρων πνευμάτων expressisse videtur Babr. 18, 13 sqq.

αὐτὸς δὲ ῥίψας τὴν σισύραν ἐγυμνώθη.

14 λέγει δ' ὁ μῦθος· „πράξιται, παῖ, ξήλον.

ἀνύσεις τι πειθοὶ μᾶλλον ἢ βίᾳ ῥέξων.

Unde aliquid fidei accedit ultimis illis versibus, quos interpolatori tribuerunt Eberhard et Rutherford: quamquam epimythia manu aliena adiecta iam tertio saeculo excepit puer Palmyrenus test. 1.

Idem Basan. XXI p. 262 b σοφὸς γὰρ ἦν Αἰσώπος ὁ μυθοποιός (pr. I 15), ὃς ἔφη τοὺς ἀνθρώπους δύο πήρας ἕκαστον φέρειν ... γέμειν δὲ κακῶν ἐκατέρω, ἀλλὰ τὴν μὲν ἔμπροσθεν τῶν ἀλλοτρίων, τὴν δὲ ὀπίσθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι,

τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται secutus est
Babr. 66, 4 sq.

δύω πήρας
κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀθνείων,
ἰδίῳ δὲ τὴν ὀπισθεν, ἥτις ἦν μελίων.
διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἰκοι.

Iterum ultimos versus, quos damnavit Eberhard, legit et transcripsit Themistius.

Minus evidentiā reliqua exempla, cf. XXI p. 245 b = Babr. 139; XIII 174 c = Babr. 103 (λέοντα ἀρρωστοῦντα Them., λέοντος ἀρρώστου Babr.); XXII p. 278 d = Babr. 44; XXIV p. 306 b = Babr. 72 (ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ κάλλους Them., κάλλους — ἀγῶνα Babr.); XXVII p. 338 c d = Babr. 155; Mus. Rhen. XXVII p. 458 = 120, 8.

7.

Gregorius Nazianzenus fabulam quae legitur in epistula CXIV (vol. III p. 210 M. = Aesop. 416^b H.) contaminasse videtur e Babrii Ath. 12 et Bodl. 45 (infra fab. 147), nam parum veri simile est ipsum Babrii fontem (Nicostratum?) eum reclusisse. Idem fabula iambica γαλῆν καθίξει μῦθος εἰσω πασιτάδος, quam inseruit carmini *de se ipso* XII v. 701 sqq. Toll. (vol. III 1218 M.), dictionis quidem Babrianæ flores et colores non recepit, sed ipsius narrationis lineamenta fideliter descripsit. Nimis exilia alia fabellarum sunt frustula, veluti poem. moral. XXXIX 55 = 72. Sed paullo confidentius quam olim (de Babr. 239^a) Babrium eum novisse nunc profiteor.

8.

Auson. epist. 16 ad Probum: *Apologos Titiani ...
ad nobilitatem tuam misi*, id. ib. v. 74 sq.

*Apologos en misit tibi
ab usque Rheni limite
Ausonius nomen Italum
praeceptor Augusti tui,
Aesopiam trimetrium,
quam vertit exili stilo
pedestre concinnans opus
fandi Titianus artifex.*

Aesopiam hanc *trimetrium* Babrii esse omnes fere pro certo sumpserunt, cf. quae composui de Babr. p. 238¹ (addendus Io. A. Fabricius de Aes. XII bibl. I p. 650 Harl., Aesop. Fur. ed. Lips. p. XL). Eandem sententiam cur sequar l. s. s. (cf. Fleck. ann. 650) accuratius explicavi. Ausonius ipse Babrii fabulam 75 Phaedro et Romulo ignotam, quam expressit epigrammate miro casu et ipso septuagesimo quinto, hauseritne e Titiani paraphrasi an ex genuino Babrii opusculo dubitari potest.

9.

Avian. fab. epist. ad Theodos. p. 1 Ell.: *Huius ergo materiae [fabularum] ducem nobis Aesopum noveris, qui responso Delphici Apollinis monitus ridicula [Αἰσώπεια γελοία] orsus est ut legenda firmaret. Verum has pro exemplo fabulas et Socrates divinis operibus indidit et poemati suo Flaccus aptavit, quod in se sub iocorum communium specie vitae argumenta contineant. Quas Graecis iambis Babrius repetens in duo volumina coartavit, Phaedruss etiam partem aliquam quin-*

que in libellos resolvit. De his ego ad quadraginta et duas in unum redactas fabulas dedi, quas rudi latinitate compositas elegis sum explicare conatus. Habes ergo opus quo animum oblectes, ingenium exerceas, sollicitudinem leves totumque vivendi ordinem cautus agnoscas. Loqui vero arbores, feras cum hominibus genere, verbis certare volucres, animalia ridere fecimus, ut pro singulorum necessitatibus vel ab ipsis inanimis [animis codd., num fuit inanimis animi? cf. 11, 8] sententia proferatur. Avianum Titiani paraphrasi usum esse probabilius, quam genuino Babrii opusculo (cf. Pauly-Wissowa encycl. II 2 s. Avianus); e praefatione Titiani ipsa illa petita esse videntur, quae in epistola ad Theodosium data exponit. Unde intellegitur, cur Titiani mentionem non faciat scriptor utique longe recentior.

10.

Suid. s. v. (Hesych. p. 37 Fl.) *Βαβρίας ἢ Βάβριος μύθους ἦτοι μυθιάμβους· εἰς γὰρ διὰ χωλιάμβων ἐν βιβλίοις ἰ· οὗτος* [οὗς Bernh.] *ἐκ τῶν Αἰσωπείων <τινὰς> μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἔμμετρα ἥγουν τοὺς χωλιάμβους.* Verba οὗτος κτλ. a lectore neglegenti adiecta esse putat Flach. Sed universa vita sitne Hesychii dubitari potest; certe auctor eius nihil de Babrio compertum habuit, nisi quod ex ipso eius libello conligere poterat: unde vel nominis formam — legit *Βαβρίου μῦθοι* vel *μυθιάμβοι* — in ambiguo reliquit. Decem Suidae libros cum Nicostrati decamythia composui de Babr. 229, sed cf. praef.

Caetera Byzantinorum testimonia infra composita invenies ad calcem libelli.

[Βαβρόλου μυθίαμβοι Αίσώπειοι κατὰ στοιχείων.]

Ι Γενεὴ δικαίων ἦν τὸ πρῶτον ἀνθρώπων,
ὧ Βράρχε τέκνον, ἦν καλοῦσι χρυσείην.

* * * * *

τρίτη δ' ἀπ' αὐτῶν <αὐτ'> ἐγένετο χαλκείη,
μεθ' ἣν γενέσθαι φασὶ θείων ἡρώων

* * * * *

πέμπτη σιδηρῇ· ῥίξα καὶ γένος χειρὸν. 5

ἐπὶ τῆς δὲ χρυσῆς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ῥῶων

I. 1i = 7, 11 | 3im cf. [53, 7 | 4e = 15, 3. 63, 4. 7 | 6i = 102, 4. 108, 5

Fabulae Athoi. pr. I fab. 1—107, pr. II fab. 108—123.

βαλεβρόλου μυθίαμβοι αἰσώπειοι κ.σ., in marg. ^ζσι χωλιαμβι^{οί} m.³ et Δ (m. pr.?) Δ (cf. p. 98), Βαλε Βαβρόλου | Βαλεβρόλου χωλιαμβικοί στίχοι ἐκ τῶν Αἰσώπου μύθων Harl. 3521 (sequ. fab. 58): ft. legerant Βαλεβρόλου B., cf. Cr p. 192. Βαβρόλου μυθίαμβους διὰ χωλιαμβων ἐν βιβλίοις ι' Suidas testatur.

I. Prooemium conlectionis prioris. [3—5] Lm Rth || 3 αὐ-

τῶν A, ¹²τ (= τις) add. m. recc. (Men.), unde αὐτῶν τις Schnw; suppl. Cr, cf. 12, 19; versui 3 litteris evanidis m. 3 in marg. ascriptum φρά⁹², cf. praef. | ἐγενήθη A, corr. Schnw Cr; ἐγγέ-
νητο Burges, Eb || 4 ἐπεσθαι? cf. N 492 | φασιν, ν eras. A |
θείων A, δῖαν Eb, θείων Cr conl. Hes. op. 159 ἡρώων θείων γένος:
supplendum fere: γένος (cf. 5) παλαιῶν, nam alii heroes recen-
tiores sunt secundum Babrium; cf 63, 7 ff. et versum persimilem
66, 1 || 5 πέμπτη A, πέμπτης Lm | σιδηρῇ A, interpunxit
Gb Cr | num χεῖρῶν? | γόνος χεῖρῶν? Eb || 6 δὲ //// σῆς, A,
suppl. Db litterarum χρυ umbras cognovit Eb

φωνὴν ἑναρθρον εἶχε καὶ λόγους ἤδει·
 ἀγοραὶ δὲ τούτων ἦσαν ἐν μέσαις ὕλαις.
 ἐλάλει δὲ πέτρῃ καὶ τὰ φύλλα τῆς πεύκης,
 ἐλάλει δὲ κίχθῳ, Βράρχε, νηὶ καὶ ναύτῃ, 10
 στρουθοὶ δὲ συνετὰ πρὸς γεωργὸν ὠμίλουν.
 ἐφύετ' ἐκ γῆς πάντα μηδὲν αἰτούσης,
 θνητῶν δ' ὑπῆρχε καὶ θεῶν ἐταιρείη.
 μάθοις ἂν οὕτω ταῦτ' ἔχοντα καὶ γνοίης
 ἐκ τοῦ σοφοῦ γέροντος ἡμῖν Αἰσώπου 15
 μύθους φράσαντος τῆς ἐλευθέρης μούσης.
 ὦν νῦν ἕκαστον, ἦν θείλης, ἐμῇ μνήμῃ
 μελισταγές σοι νῶ τι κηρίον θήσω,
 πικρῶν ἰάμβων σκληρὰ κῶλα θηλύνας.

8e = 12, 2 | 11e = 7, 4. 15, 2 | 12e = 10, 2 | 16e =
 II 6 | 17e = 64, 7. 95, 26 ||

I. 7 ἡδη. A m. pr., ft. recte, η in ει corr. m. 3? || 9 πέτρῃ A ||
 10 δ-//// ἰχθῶς, erasis litteris fere quattuor (ἐ καὶ?); Menas
 corr. δὲ πόντιος (π. postea erasit) τ' ἰχθῶς, unde conl. 71, 5 δὲ
 πόντος Bgk Lm; possis δὲ <δελφίς> sim., cf. Maxim. Tyr. III 1 ||
 14 μαθ--ς δ' ἀνοῦτω A, suppl. Bss; δ' del. Cr ut repetitum
 ex vv. 11. 13. Cf. Avian. praef. 7 Ell || 15 ἡμῶν γέγ. Αἰσ. A,
 βαγ suprascr. m. r., corr. Sd Eb; σοφιστοῦ, τοῦ γ. Gb Rth ||
 16 ἐλευθέρας A, oratione libera, i. e. soluta (Apul. flor. XV p. 19 Kr.),
 cf. Cr de Babr. 163; παλαιτέρας Schn, alii aliud || 17 ἂν θείης
 A, ἂν θείλης Lm, ἔνα τιθῆς (θείης) Db (Schnw); num ἀνθίσας? ἐν
 μν. A, intellego ad meam memoriam e recentiorum usu; ἐν
 μν. Lm Ah forma Babrio ignota | locus lacunosus? || 18 νῶ
 τὸ in A dignoverunt plerique, etiam Eb, atque σοι νῶ (= ἐν νῶ)
 a poetis non alienum; νῶ τὸ Rth legere sibi visus est, unde
 effinxit τοῦτο, quod praeceperat Fx; ἴδωτε Db; scripsi interim
 νῶ τι, cf. Hes. theog. 597 || 19 θηλάσαι:—, θηλ m. pr.,
 ultimae litterae m. r. atramento obductae, suppl. Ah, cf. Philol.
 LIII 219 | v. 17—19 litt. umbræ (m. 3?) in mg., cf. praef. ||
 Prima archetypi ex quo A descriptus pagina lacera erat et
 evanida

- 1 Ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ὄρος κυνηγήσων,
τόξου βολῆς ἔμπειρος· ἦν δὲ τῶν ζώων
φυγῇ τε πάντων καὶ φόβου δρόμος πλήρης.
1. 3^b λέων δὲ μῦνος προῦκαλεῖτο θαρσέσας
αὐτῷ μάχεσθαι. „μεινον“ εἶπε „μὴ σπεύσῃς“ 5
ἄνθρωπος αὐτῷ, „μὴδ’ ἐπεπλίσῃς νίκη·
τῷ δ’ ἀγγέλω μου πρῶτον ἐντυχὼν γνώσῃ
τί σοι ποιητέ’ ἐστίν.“ εἶτα τοξεύει
μικρὸν διαστάς. χά μὲν οἰστὸς ἐκρύφθη
λέοντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων δεισας 10
ᾤρησε φεύγειν εἰς νάπας ἐρημαίας.
τούτου δ’ ἀλώπηξ οὐκ ἄπαθεν εἰστήκει.
ταύτης δὲ θαρσεῖν καὶ μένειν κελευούσης,
„οὐ με πλανήσεις“ φησίν, „οὐδ’ ἐνεδρεύσεις·
ἴπου γὰρ οὕτω πικρὸν ἄγγελον πέμπει, 15
πῶς αὐτὸς ἤδη φοβερός ἐστι γινώσκω.“
[Ὅτι δεῖ ἐκ τῶν προσφερομένων γινώσκειν τὴν ἐκάστον διάθεσιν.
καὶ ὅτι ἡ σοφία τῆς δυνάμεως διαφέρει.]

2 Ἄνῃρ γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων
καὶ τὴν δίκελλαν ἀπολέσας <ἐπ>εξήτει,

1, 1i = 7, 1 | 1e cf. 138, 4 | 2e = 134, 6 | 3e = 10, 3.
31, 2. 95, 67. 100, 3 | 4me = 31, 12 (25, 8) | 12me = 130, 1 |
14e cf. 75, 6. 138, 8 | 2, 2me = 23, 2. 23, 3

1 B 11 P 9, Nev. 283; tetr. I 20, Av. 17 || ἀρχὴ τοῦ α Α
m. 2 in mg. || 3 φυγῇ Α m. pr. (Bas), σ add. m. r. | δρυμὸς
Piccol || 4 δὲ τοῦτον Α, δὲ μόνος Β (Par.), corr. Schnw
θαρσέσαι Α, corr. Bo || 5 αὐτῷ Α | σπεῦδε Α, corr. Fx ||
6 ἄνθρωπος Α, corr. Lm || 8 ποιητόν Α, corr. Bgk; πτοητόν
Schnw || 11 εἰς Rth || 12. 13 decurtati? cf. Av. 17, 9 sq. ||
14 οὐ μὴ Nb || 15 πικρὸν Β(Db): φοβερόν Α || 16 ὡς Eb
φοβερός Dbn, πικρός Α | γινώσκω Α, corr. Eb || Epim. καὶ
add. m. rec. teste Eb; in epimythio altero trimeter latet bar-
barns. Aliud epim. in B*

2, 1 cf. M. Rh. XLVI 318 Alciph. III 13 || 2 ἐξήτει Α,
corr. Bas (cf. 28, 3), ἀνεξ- Fx Hch coll. 28, 2

μή τις παρόντων τήνδ' ἔκλεψεν ἀγροίκων.
 ἡρνεῖθ' ἕκαστος. οὐκ ἔχων δ' ὃ ποιήσῃ,
 εἰς τὴν πόλιν κατήγε πάντας ὀρκώσων. 5
 τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐήθεις
 1.4^a ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ' ἐσωτέρω τεύχους
 εἶναι τ' ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ' ἐποπτεύειν.
 ὥς δ' εἰσιόντες τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης
 τοὺς πόδας ἐνίχον ἀπέθεντο τὰς πήρας, 10
 κῆρυξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
 μῆνυτρα σύλων ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
 ὃ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν· „ὥς μάτην ἦκα·
 κλέπτας γὰρ ἄλλους πῶς <ὁ> θεὸς ἂν εἰδέη,
 ὃς τοὺς ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γινώσκει, 15
 ζητεῖ δὲ μισθοῦ μή τις οἶδεν ἀνθρῶπων;“
 [Ὅτι χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις ὧν οὐκ εἰσὶ δεσπόται.]

3 Αἰγὰς ποτ' εἰς ἔπαυλιν αἰπόλος κλείζων
 μῆς ἀπειθοῦς ἐν φάραγγι τρωγούσης
 [ἐπὶ σηκὸν ἄγειν θ', ὥς αἰ μὲν ἦλθον, αἰ δ' οὐκ ἔπα]
 κόμην γλυκεῖαν αἰγίλου τε καὶ σχίνου
 τὸ κέρας κατῆξε μακρόθεν λίθῳ πλήξας. 5

2, 7 cf. 132, 4 | 8e = 3, 7 | 11i = 76, 12

2, 3 μὴ τῶν A, corr. Bss | τήνδ' A m. pr., corr. m. r. ||
 4 ὃ acc. add. m. r. || 9 κρήνης A, -ης atramento obductum,
 κρήνη Bgk Rth || 12 σίγων Bgk || 13 ὁ A, ^l m. r., ὁ corr. cum
 Eb || 14 ὁ inseruit Ebb, θεὸς γ' A, sed γ' m. rec. | ἡδεῖη A ||
 16 οἶδεν ἄντων A || Epim. ΕἰςΙΔΕΣΠΙCT-I A m. pr. ut vide-
 tur, TA I m. rec.; corr. Schnw, εἰσεῖδες πίστιν Dd
 8 BP 4 MP¹ 3, Aphth. 5; tetr. I 85. Tota fabula paucis
 verbis exceptis (1 αἰπ. — 2 ἐν φ.) atramento rec. obducta in A |
 1 κλείζων supra scr. χρὴ m. rec. A, cf. 113, 2: κλείσων vel
 κλήζων Bgk Schnw || vv. 2. 3. 4 m. rec. adscr. βαγ || 2 μιᾶς A ||
 [3] Ah, om. paraphr. || 5 κατέαξε A, corr. Lm ex tetrast.

τὴν δ' ἰκέτευε· „μή, χίμαιρα συνδούλη,
πρὸς τοῦ σε Πανός, δς νάπας ἐποπτεύει,
τῷ δεσπότῃ, χίμαιρα, μή με μηνύσῃς·
ἄκων γὰρ ἠδυστόχησα τὸν λίθον ῥίψας.“

ἢ δ' εἶπε „καὶ πῶς ἔργον ἐκφανὲς κρύψω; 10
1. 1^b τὸ κέρας κέκραγε, κἂν ἐγὼ σιωπήσω.“

[Ὅτι τὰ δημοσίᾳ ἀμαρτηθέντα κατ' οὐδένα τρόπον χρητὴς κρύπτειν.]

4 Ἀλιεὺς σαγήνην, ἣν νεωστὶ βεβλήκει,
ἀνέλλετ'· ὄψου δ' ἔτυχε ποικίλου πλήρης.
τῶν δ' ἰχθύων ὁ λεπτός εἰς βυθὸν φεύγων
ὑπεξέδυνε δικτύου πολυτρήτου,
ὁ μέγας δ' ἀγρευθεὶς εἰς τὸ πλοῖον ἠπλώθη. 5
[σωτηρία πῶς ἐστὶ καὶ κακῶν ἔξω
τὸ μικρὸν εἶναι· τὸν μέγαν δὲ τῇ δόξῃ
σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφυγόντα κινδύνους.]

5 Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,
οἷς θυμὸν εἶναι φασιν οἶον ἀνθρώποις.
τούτων ὁ λειψθεὶς (τραυμάτων γὰρ ἦν πλήρης)

8, 7e = 2, 8e | 8me = 50, 5 (cf. 72, 18. 92, 10. 96, 4) ||
4, 2e cf. 1, 3 caet. | 8e = 97, 9 (82, 8) | 6e = 116, 6 || 5, 2e
cf. 81, 10. 49, 4

8, 8 μηνύσῃς A m. pr., -ης m. rec. || 11 τὸ κ. κεκράζεται —
σιωπήσομαι Aphth.

4 B 8 P 7 MP¹ 5 || 2 ἀνέλλεν Eb, ἀνέλλε· τοῦτον Gb ||
[6—8] Eb | 6 σωτήριόν Eb | πῶς A || 8 κινδύνον A, κινδύ-
νους B; κινδύνων Ah; B* (ὅτι ἐθκόλον ἢ σωτηρία τοῖς μὴ μεγά-
λοις ἐόντοισιν· τὸν δὲ μέγαν ὄντα τῇ δόξῃ | σπ. l. ἂν ε.
τοῦς κ.) ultimos versus promythii (epim.) loco adhibuit
5 B 7 P 6 MP¹ 4, F* Cor. 145; Aphth. 12; v. 1. 2. 9
Suid. || 1 in marg. ε A m. pr. | 1. 2 S v. Ταναγραῖοι || 2 οἷς
φ. εἰ. θυμὸν ὥσπερ ἄ. S, οἶον ἀνθρώπων etiam B* || 3 λειψ-
θεὶς, εἰ m. rec. in rasura A

ἐκνυτ' ἐς οἶκον γωνίην ὑπ' αἰσχύνῃς·
 ὁ δ' ἄλλος εὐθὺς ἐπὶ τὸ δῶμα πηδήσας 5
 ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς ἐκεκράγει.
 καὶ τὸν μὲν αἰετός τις ἐκ στέγους ἄρας
 ἀπῆλθ'. ὁ δ' ἀδεῶς ἀμφέβαινε θηλείαις,
 ἀμείνονα σχὼν τὰπλχειρα τῆς ἥτης.
 [ἄνθρωπε, καὶ σὺ μὴ ποτ' ἴσθι κανχήμων, 10
 ἄλλον σε πλεῖον τῆς τύχης ἐπαιρούσης.
 πολλοὺς ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πράττειν.]

^{1. 5^a}
 6 Ἀλιεὺς θαλάσσης πᾶσαν ἥονα ξύων
 λεπτῷ <τε> καλάμῳ τὸν γλυκὺν βίον σφύζων
 μικρόν ποτ' ἰχθὺν ὀρμιῆς ἀφ' ἱππείης
 ἤγρυσεν, οὐ τῶν εἰς τάρηνον ὠραίων.
 ὁ δ' αὐτὸν οὐτως ἰκέτευεν ἀσπαίρων· 5
 „τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίν' ὄνον εὐρήσεις;
 οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος, ἀλλὰ με πρόφην
 πρὸς τῇδε πέτρῃ φυνκὶς ἔπτυσεν μήτηρ.

5, 6e = 105, 4 | 7e = 36, 4 | 9e = 31, 3 || 6, 4e cf. 19, 5 |
 5me = 13 | im = 124, 6

5, 4 ἐκρύπτειτ' om. ἐς A, corr. Ah Hp; ἐκρύβειτ' ἐς coll. 108,
 27 Hl, κατεκρύβη ἐν γωνίᾳ B*, sim. Aph. Fab. Rom. p. 16, 17
 Eb || 5 ἐπὶ B, εἰς A, cf. 125, 1 || 7 αἰετός A | στέγους etiam
 Aph., τέγους? Bgk || 8 ὁ δ' ἄλλος A, corr. Eb, ὁ δὲ ἕτερος ..
 ἀφόβως συνῆν B*, ὁ δὲ ... ἀδεῶς ἔκτοτε ταῖς θηλείαις ἐπέβαινε
 F^r | ἀμφέβαινε, ι in ε m. r. || 9 S τὰπλχειρα τὸν μισθόν ..
 ἀμείνονα ἔχων τ. τῆς ἥτης ἐν μυθικοῖς, unde ἔχων ἀμείνω
 Wagner, ἀμείνον' ἴσχων Hilberg Silbenu. 233 || [vv. 10—12]
 Lm, promythii (epim.) loco adhibuit B* (... πολλοὺς γὰρ ἔσωσε
 καὶ τὸ μὴ καλῶς πρ.) | Fabula decurtata?

6 Av. 22; v. 6 Suid.; A^o Cor. 124 || 2 τε add. Bss | ζῶων
 A, σφύζων Bgk alii coll. 76, 9 || 3 σμικρόν? cf. 131, 11 || 4 ἐκ
 τῶν A; corr. Lm | ὠραίων A m. pr., unde -αῖον m. r. || 6 ἢ
 τιν ὄνον εὐρήσεις S s. ὄνος, ἢ πόσου με πωλήσεις glossema A;
 εὐρήσω Eb Nb Cr, ἀλφήσω Eb || 8 ἔπτυσσε A, corr. Bgk, ξ. ἢ
 Eb, ἐκνύει Lm; fudit Av.

νῦν οὖν ἄφες με, μὴ μάτην μ' ἀποκτείνῃς.
 ἐπὴν δὲ πλησθῆις φρυκίων θαλασσαιῶν 10
 μέγας γένωμαι, πλουσίοις πρόπων δέλτοις,
 τότε ἐνθάδ' ἐλθὼν ὑστερόν με συλλήψῃ.“
 τοιαῦτα μύζων ἰκέτευσ καὶ σπαίρων,
 ἀλλ' οὐκ ἔμελλε τὸν γέροντα θωπεύσειν·
 ἔφη δὲ πείρων αὐτὸν ὀξέῃ σχολίνῳ. 15
 „ὁ μὴ τὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας
 μάταιός ἐστιν, ἦν ἄθῃλα θηρεύῃ.“

7 Ἄνθρωπος ἵππον εἶχε. τοῦτον εἰώθει
 κενὸν παρέλκειν, ἐπετίθει δὲ τὸν φόρτον
 ὅνῃ γέροντι. πολλὰ τοιγαροῦν κάμνων
 15 ἐκεῖνος ἐλθὼν πρὸς τὸν ἵππον ὠμίλει.
 „ἦν μοι θελήσῃς συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου, 5
 τάχ' ἂν γενοίμην σῶος· εἰ δὲ μὴ, θνήσκω.“
 ὁ δ' „οὐ πρόαξις;“ εἶπε „μὴ μ' ἐνοχλήσῃς.“
 εἶρπεν σιωπῶν, τῷ κόπῳ δ' ἀπαυδήσας
 πεσὼν ἔκειτο νεκρός, ὥς προειρήκει.
 τὸν ἵππον οὖν παρ' αὐτὸν εὐθέως στήσας 10
 ὁ δεσπότης καὶ πάντα τὸν γόμον λύων

6, 9 e cf. 50, 19. 53, 2 || 7, 1 i = 1, 1 | 4 e = 15, 2

6, 10 θαλασσαιῶν A, corr. Bo || 12 ἐλθόνθ' Cr | συλλήψῃ
 A m. pr., acc. erasit 2 addidit m. rec. || 13 κάσπαίρων coll. 5
 Lm, cf. 9, 7 || 15 πήρων, η ex ει A | ὀξείῃ A, corr. Lm Bt ||
 17 ἄν A, ἄν γ' corr. m. rec., ἡδ' Eb | θηρεύει Eb || Ultimos
 versus damnavit Eb p. X, expressit Av. || Post 17 duorum
 versuum spatium vacuum A

7 B 12 P 10 MP¹ 7; A^o 125; 12. 13 Suid. || 1 ἄνος A |
 εἰώθει, η in ει corr. m. rec. A || 2 τοὺς φόρτους Hertzberg ||
 4 ὠμίλει A, ὁ in ὦ corr. m. r. || 5 ἄν A || 6 θνήσκω A ||
 7 δ acc. add. m. rec. A, qualia notare desino | μὴ δ' A, corr.
 Schnw Nck, μηδ' ἐνοχλήσεις Hl || 8 εἶρπεν A teste Eb | τῷ A

ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους,
καὶ τὴν ὀνείην προσεπέθηκεν ἐκδεύρας.

ὁ δ' ἵππος „οἷμοι τῆς κακῆς“ ἔφη „γνώμης·
οὐ γὰρ μετασχέιν μικρὸν οὐκ ἐβουλήθην, 15
τοῦτ' αὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρεία.“

8 Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα
πότερ' ἀναβαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν
αἰροῦτο. ἧ κάμηλος οὐκ ἔτερο μούσης
εἶφ' „ἡ γὰρ ὀρθῇ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη;“

[Ὁ λόγος εὐθετος πρὸς ἄνδρας διεστραμμένους καὶ τῆς εὐθείας
ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.]

9 Ἀλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε καὶ σοφῶς ἠΐλει·
καὶ δὴ ποτ' ὕψον ἐλπίσας ἀμοχθήτως
1. e^a πολὺ πρὸς αὐλῶν ἡδυφωνίην ἔλξειν,
τὸ δίκτυον θεῖς ἐτερέτιζεν εὐμούσως.
ἐπεὶ δὲ φουσῶν ἔκαμε καὶ μάτην ἠΐλει, 5
βαλὼν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους.

7, 14 cf. 118, 9 || 8, 3 e cf. 15, 1 (pr. I 16. II 6) || 9, 1 e
= 140, 8 | 2 e = 103, 9. 111, 7

7, 12 ἐπ' αὐτὸν ἐ. τὸν γόμον τὴν σάγην τε τ. κτ. Suidas
s. σάγη, 12. 13 τ. σ. τε τ. κτ. κ. τ. ὀνείαν πρ. ἐκδ. Sd. s. ὀνεία ||
13 προσεπέθηκεν A m. pr., corr. m. rec. || 16 χρεία A | Post
16 unius versus spat. vacuum A

8, 1 φορεῖσας? || 3 ἧ κάμηλος A, qualia enotare supersedeo ||
4 ἡ ex εἰ m. pr. A | interrogandi signo interpunxit Cr coll.
105, 6. Initium fortasse decurtatum (cf. Eb p. IV, Cr ann. 127,
229¹¹); fabula cur a Babrio abiudicaretur (Rth) nulla causa, cf. 57,
12 || Epim. καὶ om. A, sed signum evanidum in marg.

9 A^c Cor. 130, Aⁿ 11; ex Herod. I 141 || 1. 2 [αὐλοῦς —
ποτ'] Nck || 3 ἡδυφωνίην A | ἡξείν A atram. rec. obd.; ἡξείν
Men., ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν Herod., sed refragatur ἀμοχθήτως
atque pristina lectio incerta; ἔλξειν Eb, ἄξειν Schnw || 4 ἐτερέτιζεν
A, super ἐτ- η m. r., corr. Men.; ἡρετέτιζεν Bgk || 5 ἔκαμνε A,
corr. Db

ἐπὶ γῆς δ' ἰδὼν σπαίροντας ἔλλον ἀλλοίως,
 τοιαῦτ' ἐκερτόμησε τὸν βόλον πλύνων·
 „ἄναυλα νῦν ὀρχεῖσθε. κρεῖσσον ἦν ὕμας
 πάλαι χορεύειν, ἦνικ' εἰς χοροὺς ἤβλουν.“ 10
 [οὐκ ἔστιν ἀπόνως οὐδ' ἄλόντα κερθαίνειν·
 ὅταν καμῶν δὲ τοῦθ' ἔλγῃς ὕπερ βούλει,
 τὸ κερτομεῖν σοι καιρὸς ἔστι καὶ παλῖν.

Ὁ μῦθος λέλεκται πρὸς τοὺς ματαίως παρὰ τὸ δέον τι ἐργαζο-
 μένους.]

10 Αἰσχρῆς τις ἦρα καὶ κακορρόπου δούλης
 ἰδὲς ἑαυτοῦ, καὶ παρῆγεν αἰτούσης
 ἔκτανθ' ἐτοίμως. ἡ δὲ χρυσίου πλήρης,
 σύρουσα λεπτὴν πορφύρην ἐπὶ κνήμης,
 πᾶσαν μάχην συνῆπτεν οἰκοδεσποίνῃ· 5
 τὴν δ' Ἀφροδίτην ὥσπερ αἰτήν τούτων
 λύχνοις ἐτίμα, καὶ καθ' ἡμέρην πᾶσαν

10, 2e = I 12 | 3e = 1, 3 | 6me = 71, 7 | 7me = 119, 2 |
 13i = 64, 11

9, 7 ἀσπαίροντας A, corr. Bss, cf. 6, 13 || 8 τοσαῦτ' A, em.
 Spp alii || 9 ὀρχεῖσθαι A, corr. Bss | ὕμας A || [11—13] Dbn,
 alii || 11 ἴν τα κερ syllabae atramento oblatae A | ἄλόντα
 = cessantem, nihil agentem, cf. W. Schmid, Atticismus III 180;
 anapaestus fraudem coarguit, frustra οὐ καμόντα Schnw, οὐδ' ἀ-
 λόντα Rth, ἀλέοντα Bgk || 12 ὅτ' ἂν A | καμῶν quod coniece-

rat Ah, ipse A praebet | τοῦτο θέλεις (= τουθελίς) A, corr.
 Bss | βούλει m. pr., atr. obd., εἰ in η mut. A, εἰ m. pr. in mg. ||
 13 τὸ τότε Ah Hl, τοῦ Bgk || Epim. [ματαίως] Bgk

10 B 6 tetr. I 10; v. 1 Suid. || 1 αἰσχρῆς σακρῆς τις Suidae
 V in ἦρα, σακρῆς τις Harl., ceteri (ABE Gaisfordi) cum Babrii
 AB αἰσχρῆς | ἦρα A | κακορρόπου Suid., B || 2 ἰδὲς A | αὐτοῦ
 A, corr. Bss | αἰτούσης, ούσης litt. atramento rec. obductae A,
 corr. Bss || 4 πορφύραν A | κνήμης A, litt. extr. atram. rec.
 obductae, κνήμας Schnw Rth, cf. Sapph. fr. 70 || 5 πάση A, corr.
 Bgk Fx: sed fortasse excidit versus, in cuius fine fuerit τέχνη
 (cf. 33, 9. 137, 4), in initio fere παρῆσα δ' ἄλλαις τὰργα κατα-
 πονεῖν (cf. 108, 13) || 7 ἡμέραν A | ἡμέρας πάσας Hertzberg

ἔθνευεν ἡῦχεθ' ἱκέτευεν ἡρώτα·

ἕως ποτ' αὐτῶν ἡ θεὸς καθευδόντων

1. 6^b ἦλθεν καθ' ὕπνους, καὶ φανείσα τῇ δούλῃ 10

„μή μοι χάριν σχῆς ὥς καλήν σε ποιούσῃ·

τούτῳ χολοῦμαι“ φησὶν „ᾧ καλὴ φανῇ.“

[ἄπας ὁ τοῖς ἀσχροῖσιν ὥς καλοῖς χαίρων
θεοβλαβῆς τίς ἐστι καὶ φρένας πηρός.]

11 Ἀλώπεκ' ἐχθρὴν ἀμπέλων τε καὶ κήπων

ξένη θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκίῃ,

τὴν κέρκον ἄψας καὶ λίνου τι προσδήσας

ἀφῆκε φεύγειν. τὴν δ' ἐπίσκοπος δαίμων

ἔς τὰς ἀρούρας τοῦ βλαβόντος ᾠδήγει 5

τὸ πῦρ φέρουσιν. ἦν δὲ ληλὼν ὥρη

καὶ καλλίπαις ἀμητὸς ἐλπιδὼν πλήρης.

ὃ δ' ἠκολούθει τὸν πολὺν κόπον κλαίων,

οὐδ' εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἄλωνα Διμήτηρ.

[χορὴ πρᾶον εἶναι μὴδ' ἄμετρα θυμοῦσθαι. 10

11, 5e = 95, 55 | 7e = 1, 3 | 8i = 156, 6, cf. 33, 6

10, 9 ἕως ἀπάντων Bgk || 10 ἦλθεν etiam A || 12 κερκό-
λωμαι A, corr. Mk, κοταίνω Eb, τῶδε u. Sd, 'χολώθην Bgk ||
[13 sq.] Db, om. B alio prom. adiecto || 13 ἀσχροῖς A, corr. Bss

11 B 9 MP¹ 6 P 8, epim. Georgides || 1 ἐχθρὰν A ||
3 λίνου (Eb) ipse A, λίνων Gb | κέρκον λίνον δῆσας τι τοῦτο
τ' ἐξάψας Spp, στυπνεῖα ἐλαίῳ βεβεργμένα τῇ οὐρᾷ προσδήσας
ἐφῆψε B*, sim. P (Cor. p. 352): locus fortasse contractus, cf.
Cr p. 184 (βρέγων τ' ἐλαίῳ πῦρ ἐνέβαλεν, εἶδ' οὕτως post v. 3
suppressum?) || 5 εἰς Rth | βαλόντος AB*, τοῦ ποινητῆρος P;
corr. Ah, λαβόντος Hl; possis κακοῦντος; sed τοῦ βαλόντος
(τοῦμβαλόντος Lm) haud scio an loci contracti indicium sit, cf. ad
v. 3 || 7 vocis ἀμητὸς acc. cum Rth servavi, cf. 19, 5, Herodian.
I 220 L. || 9 ἄλωα Eb || [10—12] Eb = promyth. (epim.) B*

ἔστιν τις ὀργῆς νέμεσις, ἣν φυλαττοίμην,
αὐτοῖς βλάβην φέρουσα τοῖς δυσοργήτοις.]
[Θυμῷ χρῆσθαι κατὰ τῶν πέλας ἀμέτερον καλὸν οὐκ ἔνι.]

12 Ἀγροῦ χειλιδὼν μακρὸν ἐξεπωτήθη,
εὗρεν δ' ἐρήμοις ἐγκαθημένην ὕλαις
ἀηδὸν' ὀξύφωνον· ἣ δ' ἀπεθρήνει
τὸν Ἴτυν ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.
ἐκ τοῦ μέλους δ' ἔγνωσαν αἱ δὴ ἀλλήλας, 5
καὶ δὴ προσέπτυσάν τε καὶ προσωμίλουν.
χὴ μὲν χειλιδὼν εἶπε „φιλτάτη, ζῶεις;
πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θοάκην.
ἀεὶ τις ἡμᾶς πικρὸς ἐσχισεν δαίμων·
καὶ παρθένου γὰρ χωρὶς ἦμεν ἀλλήλων. 10
ἀλλ' ἔλθ' ἐς ἀγρὸν καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων·
σύσκηνος ἡμῖν καὶ φίλῃ κατοικήσεις,
ὅπου γεωργοῖς, οὐχὶ θηρίοις ἄσεις. 13

12, 3e = 118, 8 | 4me = 131 (Vat. 130), 6 | 5me = 61, 3 |
6e = 7, 4. 15, 2. 95, 3. 101, 4 | 7e cf. 95, 28. 103, 13 | 8e =
18, 4 | 10m cf. 47, 13 | 11e cf. 74, 2. 108, 15

11, 11 ἐστὶ A, v add. m. r. | Νέμεσις? || Epim. Θυμῷ κτλ.
om. A, servavit Georgides gnom. Bss. An. I p. 43
12 G(udianus), Aldin. 1505 ex duobus exemplaribus (1. 2),
B 2, V 216 Kn. p. 680; P¹ 2 Cor. p. 89; cf. Cr p. 204; fabulae noviciae
auctorem dialogo aliquo usum esse conicias qualis fuerit Ps.-
Platonis Χειλιδῶν (Diog. La. III 62) || 1 χειλιδῶν ἀγροῦ V |
μακρὰν V Ald G | ἐξεπωτήθη Ald¹ G || 2 εὗρε Ald¹ G || 3 ἀηδὸν
Ald¹ || 4 Ἴτυλον (Ἴτυν ex Ἴτυλον corr. m. pr.) A, Ἴτην et
ἄωρος G || 5. 6. 9. 10. 14—18. 21. 22. 25—28 om. G Ald ||
6 προσέειπεν V || 7 ἣ A, χῆ G Ald | ζῶεις G Ald, ζῶης V ||
8 cf. Cr p. 204 || 9 ἀεὶ] πάλαι Nck probabiliter | πικρὸς
om. V | ἐσχισεν A || 10 post 13 legitur in V || 11 εἰς A V |
ἀνῶν A || 13 οὐχὶ A, οὐόχὶ cet. | ἀνός A

τί σε δροσίξει νῶτον ἐννυχος στίβη, 16
 καὶ καῦμα θάλλπει; πάντα δ' ἀγρότιν σ' ἦσει.
 ἔγε δὴ σεαυτήν, σοφὰ λαλοῦσα, μὴ σίνου· 18
 ὑπαιθρον ὕλην λείπε, καὶ παρ' ἀνθρώποις 14
 δμῶροφόν μοι δῶμα καὶ στέγην οἶκει.“ 15
 τὴν δ' αὖτ' ἀηδὼν ὀξύφωνος ἡμείφθη· 19
 „ἔα με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις, 20
 καὶ μὴ μ' ὀρεινῆς ὀργάδος σὺ χωρίσσης.
 μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
 οἶκος δέ μοι πᾶς ἀπίμιξις ἀνθρώπων
 λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξάινει.“
 [παρὰμυθία τίς ἐστὶ τῆς κακῆς μοίρης 25
 λόγος σοφὸς καὶ μοῦσα καὶ φωνὴ πλήθους·
 λύπη δ', ὅταν τις <οἷς ποτ'> εὐθιενῶν ὥφθη,
 εἰ. 7^b ταύτοις ταπεινὸς αὐτὸς ὦν συνοικήσῃ.

Ὅτι συμφέρει τῷ ἡδικομένῳ πόρρω γενέσθαι τῶν εἰς ἀνάμνησιν
 αὐτὸν φερόντων κακῶν.]

12, 14e = 31, 10. 49, 4 | 17e = 49, 4 | 24e = 106, 25

12, 16 σοι V | νῶτον V; νυκτός A, πηκτός Mk, νότιος? Cr |
 ἐννυχος στείβη A, ἐνδροσος κοίτη V || 17 δ' ἀγρότιν τήκει A,
 corr. Cr (cf. Schmid, *Atticismus* III 200), ἀγρότιν τέρεπει Lm; καὶ
 κατακαίει V, unde possis καὶ καταναίνει (Archil. 61) vel παντά-
 λαινα, κάκκαλει vel καὶ τήκει, vel quod El proposuit θάλλπει (ad
 θάλλπος) πανταχῇ κατακναίνει, sed de interpolatione suspectus est
 V || [18] Bgk (Eb): versus transposui | μὴνυσον A (μηνύσης
 Gb), ἄγε μὴνυσον σεαυτὴν σοφὴ περ οὔσα V; μὴ σίνου (μὴ κρύ-
 ψης?) Cr, μὴ τρύχου Ribbeck, μὴ μῦσον Bgk || [14. 15] Db
 Eb Rth | ὑπαιθρον V || 21 ὀργάδος — χωρίσμις A, συγχωρή-
 σεις V || 22 corrupt V || 23 καὶ ἐπίμιξις ἄντων A, corr. Lm:
 ἐπίμιξις τ' V (Ald¹), ἡ τε μέγισ G Ald² || 24 λύπη A, v add. m. rec.,
 λύπην VB, μνήμην Ald G || [25—28] Eb, om V || 27 post δὲ m.
 rec. πᾶς A | οἷς ποτ' add. Hp | εὐθιενῶν A, corr. Db | ὀφθῆμιν A,
 corr. Db || 28 ὦν ipse A || Epimythium ineptum; ὁ μῦθος
 δηλοῖ ὅτι κρεῖττον ἐν ἐρήμοις ζῆν ἀλόπως ἢ συνοικεῖν ἐν πόλεσι
 τοῖς κακοῖς add G Ald || Gitlbauerum, qui vv. 8. 22 non intel-
 lectis (μέτ' ἀθράκτους et τῆς Ἀθηνᾶς interpolavit) duas fabulas
 omnino diversas discernere sibi visus est, non curo

- 13 *Αὐλαξί λεπτὰς παγίδας ἀγρότης πήξας*
γεράνους σκοραίων πολεμίας συνειλήφει.
τοῦτον πελαργὸς ἰκέτευε χολεύων
(δοῦθ' γὰρ αὐταῖς καὶ πελαργὸς ἡλώκει)
„οὐκ εἰμι γέρανος, οὐ σπόρον καταφθείρω. 5
πελαργὸς εἰμι (χὴ χρόη με σημαίνει),
πτυνῶν πελαργὸς εὐσεβέστατον ζῶων·
τὸν ἐμὸν τιθηνῶ πατέρα καὶ νοσηλεύω.“
κάκεινος „ὦ πελαργέ, τίνι βίῳ χαίρεις,
οὐκ οἶδα“ φησίν· „ἀλλὰ τοῦτο γινώσκω, 10
ἐλαβὼν σε σὺν ταῖς ἔργα τὰμὰ πορθούσας.
ἀπολὴ μετ' αὐτῶν τοιγαροῦν, μεθ' ὧν ἦλως.“

[κακοῖς ὁμιλῶν ὡς ἐκείνοι μισήση,
 καὶ μὴδὲν ἀπὸ τὸς πέλας καταβλάψης.

Ὁ λόγος διδάσκει φεύγειν ἡμᾶς τὰς τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων
 κοινωνίας, ἵνα μὴ τῇ αὐτῶν κακίᾳ συναπολώμεθα.]

- 14 *Ἄρκτος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ἡῦχει·*
νεκρὸν γὰρ αὐτοῦ σῶμ' ἔφασκε μὴ σύρειν.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „μᾶλλον ἡροῦμην
1. s^a εἰ νεκρὸν εἴλκεις, τοῦ δὲ ζῶντος οὐχ ἦρτου.“
[ὁ ζῶντα βλάπτων μὴ νεκρὸν με θορηνεῖτω.] 5

13, 4e = 32, 5 | 7e = 59, 2 || 14, 1e = 114, 1 | 2e
 = 109, 2 (108, 20. 126, 1) | 4e cf. 20, 6

13 B 14 MP¹ 9 Nev. 175, P 12; F 76, tetr. I 2; v. 8 Suid.;
 Aphth. 14, Georg. rhet. I 551 W. || 2 *συνειλήφθη* A, -φει m.
 rec. & del. || 6 *χρόη* A, acc. super η m. rec. | *δεικνύει* A, sed
 m. pr. in marg. · *σημαίνει* || 7 *ζῶων* A, *ζῶον* B F Pl || 8 *νο-*
σιλεύων A, v del. m. rec.; *νοσηλεύων* νοσοῦντα θεραπεύων Suid.
 s. v. ex Babr.; *τιθηνῶν* — *νοσηλεύων* Nb || 12 *ἀπολεῖ* A pr., -λή
 m. r. || [13. 14] Lm, om. paraphr. || 13 *ἐκείνοι μισήθησιν* A em.
 Bss. || Epim. *ἀνῶν* A | latent versus

14 B 13, M 9 Pl 8; P 11; v. 1 Suid. || 1 *ἄρκος* S. s. *ἄρκον*
 et paucis libris exceptis s. *ἐκτόπως* (cf. 95, 18) | *ἐκτόπων* A m.
 pr., v in τ corr. m. rec. || 2 *ἔφασκε* ipse A | cf. infra fab. 195 ||
 [5] Eb Nb, om. B* alio epimythio adiecto

- 15 Ἀνὴρ Ἀθηναῖός τις ἀνδρὶ Θηβαίῳ
κοινῶς ὁδεύων, ὥσπερ εἰκός, ὠμίλει.
ῥέων δ' ὁ μῦθος ἤλθε μέχρ' ἡρώων,
μακρὴ μὲν ἄλλως ῥῆσις οὐδ' ἀναγκαίη·
τέλος δ' ὁ μὲν Θηβαῖος υἱὸν Ἀλκμήνης 5
μέγιστον ἀνδρῶν, σὺν δὲ καὶ θεῶν ὕμνει·
ὁ δ' ἐξ Ἀθηνῶν ἔλεγεν ὡς πολὺ κρείσσω
Θησεὺς γένοιτο, καὶ τύχης ὁ μὲν θείης
ὄντως λέλογχεν, Ἡρακλῆς δὲ δουλείης.
λέγων δ' ἐνίκ' αὖ στωμύλος γὰρ ἦν ῥήτωρ. 10
ὁ δ' ἄλλος ὡς Βοιωτὸς οὐκ ἔχων ἴσην
λόγοις ἄμιλλαν, εἶπεν ἀγροίη μούσῃ·
,πέπαυσο· νικάς. τοιγαροῦν χολωθεῖη
Θησεὺς μὲν ἡμῖν, Ἡρακλῆς δ' Ἀθηναίοις.“

[Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς μεγιστάνας κινεῖν εἰς ὁργὴν κατὰ τῶν ὑπεξου-
σίων. εἰς ματαιολογίας καὶ ἐριδας.]

- 16 Ἀγροίκος ἠπεύλησε νηπίῳ τίτθῃ
κλαῖοντι ,παῦσαι, μή σε τῷ λύκῳ ῥίψω.“
ὁ λύκος δ' ἀκούσας τήν τε γρᾶν ἀληθεύειν
νομίσας ἔμεινεν ὡς ἔτοιμα δειπνήσων,
ε. 8^b ἔως ὁ παῖς μὲν ἐσπέρης ἐκοιμήθη, 5
αὐτὸς δὲ πεινῶν καὶ λύκος χανὼν ὄντως
ἀπῆλθε νωθραῖς ἐλπίσιν παρεδρεύσας.

15, 1i = 2, 1 | 2e = 7, 4 etc. | 12e = II 6. I 16 || 16, 6i
cf. 18, 13

15 B 10, cf. Straton. Cic. de nat. deor. III 19 || 6 νῦν
A, corr. Hch, cf. 130 (Vat. 9), 9 | θεὸν A, corr. Men. cf. 20, 4 ||
12 λόγων Bgk || Exitum mutilatum esse sine causa suspicatus
est Bgk, cf. Cicero l. s.

16 B 1 P 1 (Cor. p. 337) P¹ 1, Av. 1 || 4 ἔμεινεν, εἰ ex
ε m. pr. A || 6 cf. 93, 5 || 7 ἐλπίσιν etiam A

λύκαινα δ' αὐτὸν ἢ σύννοικος ἡρώτα
 „πῶς οὐδὲν ἔρας ἤλθες, ὥσπερ εἰώθης;“
 δ δ' εἶπε „πῶς γάρ, δς γυναικὶ πιστεύω;“ 10
 [Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι οὐ χρὴ πᾶσι πιστεῦναι, γυναικὶ δὲ
 μάλιστα μεγάλα καὶ πάμπολλα ἐπαγγελλομένη.
 πρὸς τὸν κεναῖς ἀπάταις ἐξαπατηθέντα.]

17 Αἰλουρος θρνεῖς οἰκίης ἐνεδρεῦων,
 ὡς θυλάκος τις πασσάλων ἀπηρτήθη.
 τὸν δ' εἶδ' ἀλέκτωρ πινυτὸς ἀγκυλογλῶχιν,
 καὶ ταῦτ' ἐκερτόμησεν ὅξυ φωνήσας·
 „πολλοὺς μὲν οἶδα θυλάκους ἰδὼν ἦδη· 5
 οὐθεὶς δ' ὀδόντας εἶχε ζῶντος αἰλούρου.“
 [Πρὸς τοὺς ἀπὸ πεύρας γνωρισθέντας κακούργους, καὶ μὴκέτι
 ταῖς τούτων ὑποκρίσεσιν τινα ἐξαπατᾶσθαι.]

18 Βορέη λέγουσιν ἡλίφ τε τοιαύτην
 ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου

16, 9 me = 106, 20. 132, 9 (55, 6. 26, 7) || 17, 3i cf.
 133, 2 | 4i cf. 34, 8. | 4e = 124, 13 (37, 9) | 5e = 60, 2. 93, 6

16, 9 ὡς πρὶν Bgk, ὥσπερ Eb, cf. 50, 17; Avian.: 'nullam
 refers de more rapinam', cf. 106, 20 | εἰώθης A, servavit Rth,
 -εις corr. plerique, cf. 7, 1, 106, 20 || 10 γυναικὸς A | γὰρ οὐ, ..
 πιστεύσας; Cr, γάρ, ὡς .. πιστεύω Gb, δς .. πιστεύσῃ Bgk ||
 Epim. ἐπαγγελλομένη A | δὲ ἦμισα Eb, cf. epim. 62. 99 | ἀπάταις
 ἀλαζονείαις, ἀποκαροδοκίαις? Eb, ἐλπίσιν possis ex B* ὅτι
 κεναῖς ἐλπίσιν ἀπατᾶται ὁ πειθόμενος γυναικῶν ὁμίλῳ

17 cf. F 67 (Apostol. XVIII 61) || 4 ὀξύφων' ἄσας Nck,
 sed cf. locos similes s. s. || 6 εἶχε^β ζῶντος αἰλούρου A, ββ α
 suprascr. m. rec. (Men.?), voluit igitur ζ. εἶχεν αἰλούρου (Hp),
 verum ε ante ζ correpta || In marg. ἄρ τοῦ β m. 3

18 B 17, Av. 4; tetr. II 3; 1 sq. Suid., 16 Georg.; cf. Ath. XIII
 p. 605 (PL. II p. 244 Bgk), Plut. praec. coni. 12 p. 139 D; a
 Babrio pendet Themist. XVI p. 208 (supra p. 5) || 1—3 S
 s. σισύρα, unde deprompsit schol. byz. Arist. Ran. 1459 p. 312,
 4 Db | 1 βορέα A, -η Suid. || 2 ὀπότερος Suidae Paris., schol.

ὁδοιποροῦντος τὴν σίσυρραν ἐκδύσει.

1. 9^a βορέης δ' ἐφύσα πρώτος οἶος ἐκ Θοράκης,
βίη νομίζων τὸν φοροῦντα συλήσειν. 5
ὃ δ' οὐ μεθῆκε μᾶλλον, ἀλλὰ διγώσας
καὶ πάντα κύκλῳ χερσὶ κράσπεδα σφίγγας
καθῆστο, πέτρης νῶτον ἐξοχῇ κλίνας.
ὃ δ' ἥλιος τὸ πρῶτον ἡδὺς ἐκκύψας
ἀνῆκεν αὐτὸν τοῦ δυσηνέμου ψύχους, 10
ἔπειτα δ' αὖ προσῆγε τὴν ἄλην πλείω.
καὶ καῦμα τὸν γεωργὸν εἶχεν ἐξαίφνης,
αὐτὸς δὲ ῥίψας τὴν σισύραν ἐγνυμνάθη.
[βορρᾶς μὲν οὕτω συγκριθεὶς ἐνικήθη.
λέγει δ' ὁ μῦθος „πρᾶότητα, παῖ, ζήλου. 15
ἀνύσεις τι πειθοὶ μᾶλλον ἢ βίᾳ ῥέξων.“]

[Μῦθος παραινῶν ὅτι οὐ χρὴ φιλόνηκον εἶναι, ἀλλὰ πρᾶυτετι
καὶ πειθοὶ ἀνέειν τὰ ἀνήκοντα.]

18, 4e = 12, 8 | 9e = 96, 1 etc. | 13i = 16, 6

18, 3 σισύραν A S schol., corr. Toup.: σ. (σύρην? cf. Lm
praef. p. XIII) <ᾶν> ἐκδύσαι Lm Mk, cf. M. Schmidt, *Didym.*
p. 64 | ἐκδύση Suidae Paris., schol. || 4 βορέας A, cf. 1 | δ'
ἐφύσα A ipse | πρότερος Nb, sed cf. 66, 1 || 5 βίᾳ A | νομίζειν
A, corr. Minas | συλήσειν A, 1 add. m. rec. || 6 μεθῆκε, (com-
mate adiecto) Lm || 7. 8 transposuit Bgk (Eb); cf. Nonn. Dion.
37, 149; de B* cf. praef. || 11 ἄλην potius quam ἄλλην A, corr.
Bgk Rth, ἔλην Hm || 13 contractus? τὴν σύρην Mk, num τὴν
σίσυρραν ἐψύχθη? θολύματιον vel τὴν στολήν Bgk, συρλήν (Crat.
fr. 207 p. 71 K.) Gb; possis τὴν νάκην || [14—16] Eb, legit
Themistius || v. 14 fabulae finem easse atque a v. 15 epimy-
thium incipere voluit A. Cf. 36, 13 || 14 βορέης Lm, βορρᾶς
forma et ῥέξων vox interpolatorem prodiit | οὕτως A || 15. 16
= prom. B || 16 βίᾳ τι πρᾶττων Georgides gnom. I p. 9 || Epim.
πειθῶ, ι in ei mut. m. rec. A, corr. Minas

- 19 Βότρως μελαίνης ἀμπέλου παρωρείη
ἀπεκρέμαντο. τοὺς δὲ ποικίλη πλήρεις
ἰδοῦσα κερδῶ πολλάκις μὲν ὥρμηθη
πηδῶσα ποσσὶν πορφυρῆς θιγείν ὥρης·
ἦν γὰρ πέπειρος κείς τρυγητὸν ἀκμαίη. 5
| κάμνουσα δ' ἄλλως (οὐ γὰρ ἴσχυεν ψαύειν) |
ὥς δ' οὐκ ἐφικνεῖτ', ἀλλ' ἔκαμνε πηδῶσα 6a
οὐδὲν κρεμαστῆς σχοῦσα πλεῖον αἰώρης, 6b
παρῆλθεν οὕτω βονκολοῦσα τὴν λύπην· 7
1.9b „ῥυμαξὶς ὁ βότρως, οὐ πέπειρος, ὥς ῥυμν.“

[Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς εἰς ἀνέκβητα κοπιῶντας πράγματα καὶ
τούτων ἀστοχοῦντας τρόπους ψευδεῖς προβαλλομένους.]

- 20 Βοηλάτης ἄμαξαν ἤγεν ἐκ κόμης.
τῆς δ' ἐμπεσοῦσης εἰς φάραγγα κοιλῶδη,

19, 2e = 1, 3. 5, 3. 10, 3. 11, 7. 31, 2. 33, 17. 71, 1. 86, 3.
95, 66. 97, 6. 100, 3. 132, 6 | 3e = 135, 5. 138, 3 | 5me cf.
6, 4. 22. 8. 88, 4 | 7me cf. 136, 9

19 B18, P15, MP¹12; tetr. I 23; v. 6sq. Suid., 8 Et. 'M.', Phav. ||
1 παρωρείη, corr. Piccol. Cr. παρωρεῖον Gb; παρ' αἰώρη Bss; παρ-
ώρηια lemma servavit Suidas, qui v. 1 non legit αἰώρη, cf. ad
v. 6 || 2. 3 ποικίλη κερδῶ ἰδοῦσα πλήρεις A, corr. Ah Nck,
cf. locos similes s. s. || 4 θίγειν A || 5 τρέγγητον plerique,
cf. 11, 7, Herodian. I p. 219 L. | ἀκμαία A || 6 κάμνουσα B* | ἴσχυεν
(cf. 47, 12. 76, 16. 95, 7. 112, 10) haud scio an h. l. ut 96, 6 diasce-
uastam prodat, qui v. 6 ex duobus illis 6a 6b quos om. AB*, ser-
vavit Suidas s. v. αἰώρη, contraxerit || 6b αἰώρης Suid. ||
7 servavit Suid. l. s. || 8 respexit Etym. 'Magn.' p. 625, 53
v. ῥυμαξίς: Βάβριος· ῥυμαξίς ὁ μὴ πέπειρος βότρως, ὥς ῥυμν, cf.
Phavorin. Dind. Gr. I p. 350 || Epim. τρόπους = στροφάς?
φόγους C. F. Hermann, Eb | προβαλλομένων A | Aliud prom.
(epim.) in B*

20 V 18 (p. 671 Kn), Av. 32 Fabulam locis quibusdam mu-
tatis exscriptam invenerunt Photius II p. 213 N. atque Suidas
s. τὴν χεῖρα (= Cor. p. 220, Halm 81) in fonte communi, cf. Cr
de Babr. p. 233; exemplar unde Babrius pendet apud paroemio-
graphos servatum Zenob. I 36 Mill. Misc. p. 353 = p. 158 Gott. ||
1 εἰς κόμην V

δέον βοηθεῖν, αὐτὸς ἀργὸς εἰστήκει,
 τῷ δ' Ἡρακλεῖ προσήχεθ', ὃν μόνον πάντων
 θεῶν ἀληθῶς προσεκύνει τε κἀτίμα. 5
 ὁ θεὸς δ' ἐπιστὰς εἶπε „τῶν τροχῶν ἄπτου
 καὶ τοὺς βόας κέντριξε. τοῖς θεοῖς δ' εὖχον,
 ὅταν τι ποιῇς καὐτός, ἢ μάτην εὕξη.“

21 Βόες μαγείρους ἀπολέσαι ποτ' ἐξήτουν
 ἔχοντας αὐτοῖς πολεμὴν ἐπιστήμην·
 καὶ δὴ συνηθροίζοντο πρὸς μάχην ἥδη
 κέρατ' ἀποξύνοντες. εἰς δέ τις λίην
 γέρων ἐν αὐτοῖς, πολλὰ γῆν ἀροτρεύσας, 5
 „οὔτοι μὲν ἡμᾶς“ εἶπε „χερσὶν ἐμπείρους
 σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς αἰκίης·
 ἦν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους,
 διπλοῦς τότε ἔσται θάνατος. οὐ γὰρ ἐλλείψει
 τὸν βοῦν ὁ θύσων, κἂν μάγειρος ἐλλείψῃ.“ 10

20, 6i cf. 117, 9 | 6e cf. 14, 4 || 21, 4esq. = 36, 6sq.
 100, 1. 116, 4

20, 3 αὐτὸν A, corr. Fx; om. Phot. Suid., ὁ δὲ V, cf. 6 ||
 4 Ἡ. προσέχετο μόνον ἀπάντων V || 4 sq. τῷ Ἡρακλεῖ προσ-
 ευχόμενος· ἐκείνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος εἶμα
 Phot. S || 5 κἀτίμα A; inepte θεῶν ἐκείνω ὡς πολλὰ δια-
 μένω V || 6 θεὸς om. ὁ A, ὁ δὲ θεὸς Phot. Suid., αὐτός V,
 cf. 3 || 7 κέντριξε A, corr. Bss; καὶ τοὺς βόας νύττε καὶ τότε
 τὸν θεὸν εὖχον, ὅταν καὐτός τι ποιῇς· μὴ μέντοι γε μάτην εὖχον
 Phot. S, atque μὴ μάτην εὖχον etiam V || 8 Ὅτ' ἂν epi-
 mythii instar A

21 V 17 || 2 πολεμίαν AV || 4 ἀποξύναντες V || 5 πολλὰ
 γὰρ ἦν A, πολλὴν γῆν V, verum viderat Lm; γῆς Bgk Rth ||
 7 φάζουσι καὶ κόπτουσι V, σφάζουσι κἀκτείνουσι Nb, κόπτουσι
 καὶ σφ. Kn coll. γ 448 | σικίης V || 8 ἂν V | ἀτέχνεις V |
 ἀνους A || 9 ἔστι V || 10 θύσων V | versus 9. 10 sedem
 mutaverunt in A || 10 ἐλλείπη Nck

[ὁ τὴν παροῦσαν πημονὴν φεύγειν σπεύδων
 1. 10^a ὁρᾷν ὀφείλει μὴ τι χεῖρον ἐξεύρη.

Ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον δουλεύειν σοφοῖς καὶ ἐπιει-
 κέσιν ἢ δεσπόζεσθαι ὑπὸ σκαιῶν τε καὶ ἀπαιδεύτων.]

22 Βίον τις ἤδη τὴν μέσην ἔχων ὥρην

— νέος μὲν οὐκ ὦν, οὐδέπω δὲ πρεσβύτης
 λευκὰς μελαίνας μιγάδας ἐκλόνει χαίτας —
 ἔτ' εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους.

ἦρα γυναικῶν δύο, νέης τε καὶ γραίης. 5

νέον μὲν αὐτὸν ἢ νεήνις ἐξήτει

βλέπειν ἐραστήν, συγγέροντα δ' ἢ γραίη.

τῶν οὖν τριχῶν ἐκάστοθ' ἢ μὲν ἀκμαίη

ἔτιλλεν ὥς ἠϋρίσκε λευκανθιζούσας,

ἔτιλλε δ' ἢ γραῦς εἰ μέλαιναν ἠδύρκει, 10

ἕως φαλακρὸν ἢ νέη τε χῆ γραίη

ἔθιγ' ἐκάστη τῶν τριχῶν ἀποσπᾶσα.

22, 2e = 50, 14. 98, 2 | 8e cf. 19, 5. 88, 4 | 9e = 45, 3

21, [11. 12] Lm, om. V || 11 φηγεῖν FxGb || Epim.
 τε om. V

22 B 15; P 13, MP¹ 10, Nev. 165; tetr. II 10; F politicis concepta
 et mutila in Furiae ed. Lips. II p. 67; v. 4. 8 sq. Suid.; cf. Diod.
 XXXIII 7 p. 72 Dd., Doxop. Rhet. II p. 189 W., sim. Plut. Sert. 16 ||
 [2] Nck *Mél.* IV p. 138, Eb Burs. *Jahresb.* III 503 | ἦν A, corr.
 Sd || 3 μελαίναις Bgk; λευκὰς γὰρ εἶχεν καὶ μελαίνας etiam F ||
 4 εἰτ', super s del.', A, corr. Cr coll. ἡδη v. 1, δς εἰς S s. κώμος
 (loco adhuc neglecto) | κώμας A, κώμους S || 5 ἦρα A | νέας A |
 γραίας A || 6 νεάνις A || 7 γραῖα A || 8 ἀκμαία A || 8. 9
 Suid. s. ἐκάστοτε || 9 εϋρίσκε S | cf. Arist. equ. 908 || 11 νέη et
 γραῖα A || 12 ἔθιγαν A, corr. Lm Nck | ἐκάστην Lm; ἐκατέρη
 Nck, sed cf. 18, 4; ἄρδην (cf. Phaedr. II 2, 9) vel ἄμφω et ἀπο-
 σπᾶσαι Eb; ἔθιγαν ἄνδρα Rth, ξ. ἐξῆς Bgk | Post 12 lacuna?
 cf. B* φαλακρὸν ἐπόλησαν καὶ θνητὸς ἀπάντων, sim. tetr.

[ἀεὶ γὰρ ἔν γε τιλλόμενος ἔγυμνοῦτο.

φάσκει δ' ὁ μῦθος τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις·

ἔλπεινός ὅστις εἰς γυναῖκας ἐμπέμπει.

15

ἀεὶ γὰρ ἔν γε δακνόμενος γυμνοῦται.]

23 Βοηλάτης ἄνθρωπος εἰς μακρὴν ὕλην

ταῦρον κεράστην ἀπολέσας ἀνεξήτει.

1. 10^b ἔθηκε δ' εὐχὴν ταῖς ὀρεινόμοις νύμφαις,

Ἐρμῇ νομαίῳ, Πανί, τοῖς πέριξ, ἄρνα

λοιβὴν παρασχεῖν, εἰ λάβοιτο τὸν κλέπτην.

5

ᾄχθον δ' ὑπερβάς τὸν καλὸν βλέπει ταῦρον

λέοντι θοίνην· δυστυχῆς δ' ἐπαρᾶται

καὶ βοῦν προσάξειν, εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην.

[ἐντεῦθεν ἡμᾶς τοῦτ' εἰκε γινώσκειν,

ἄβουλον εὐχὴν τοῖς θεοῖσι μὴ πέμπειν,

10

ἐκ τῆς πρὸς ᾧραν ἐκφορομένης λύπης.]

23, 2 m e = 2, 2

22, [13—16] Db Lm || 13 om. B*, numeri interpolatorem
δ' ὁ μῦθος

produunt, cf. 16 || 14 ὁ (eras.) ~~μῦθος~~ φάσκει A, corr. suprascr. m. rec. || Epim. AP¹ = promyth. B v. 15 ὅτι ἐ. ἐστίν, δς εἰς γ. ἐ., seq. ἡ γὰρ γυνὴ θαλάσση <πᾶν> ὁμοιοῦται (ita MP¹ Nev., ὁμοιωται B, sed latet choliambus) κτλ. || v. 16 = 13

23 B 16, MP¹ 11, P 14 || 1 μακρὸν A || 3. 4 εὔξατο (ηδξ. P¹) δὲ τῷ θεῷ . . . ταῦρον (inepte) ἐπιθύσειν B || 4 νομῆαι, e del. ai suprascr. m. pr. A | Πανί τ' οἶν ἐπιρρέειν 5 . . . παρασχῶν Cr ann. p. 241; [4], 5 ἄρν' ἂν π. Rth perperam; cf. Anth. Pal. IX 823 (XI 207, 2) || 5 θοίνην Bgk, ποιήν Hl, λευκήν Nck; Suid. v. λοιβή· σπονδή, θυσία vix huc referendum, nam fons eius (cf. Hesych.) praebebat θυσία οἶνον: sed catachresis a Babrio vix aliena, cf. *libare libamen* | λάβοι γε Dbn add., γε e v. 8 petitum locum non habet || 7 ἐπαρᾶται = εὐχεται || 8 βοῦς A, corr. Lm, ἔτερον βοῦν σοι ἐπιθύσω B MP¹, βοῦν σοι καὶ ταῦρον . . . προσενέγκω P | ἐκφυγὼν γε Bgk || [9—11] Db Lm, = epim. P¹ P, prom. B || 11 ἐκφορούμενους Lm, sed cf. B: διὰ τὴν πρὸς ᾧραν συμβαίνουσαν λύπην: ἐκφορούμενος = *prorumpens* || ἀρχὴ τοῦ γ m. 3

- 24 Γάμοι μὲν ἦσαν Ἥλιον θερούς ὦρη,
 τὰ ζῷα δ' ἱλαροὺς ἤγε τῷ θεῷ κάμους.
 καὶ βάτραχοι δὲ λιμνάδας χοροὺς ἤγον·
 οὗς εἶπε παύσας φρῦνος· „οὐχὶ παιάνων
 τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίζων δὲ καὶ λύπης· 5
 δς γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν ἀυαίνει,
 τί μὴ πάθωμεν τῶν κακῶν, ἐὰν γήμας
 ὁμοῖον αὐτῷ παιδίον τι γεννήσῃ;“
 [χαίρουσι πολλοὶ τῶν ὑπερβολῇ κοῦφων
 ἐφ' οἷς ἔγαν μέλλουσιν οὐχὶ χαιρήσειν.] 10

- ^{1. 11^a}
 25 Γνώμη λαγωὺς εἶχε μηκέτι ζῶειν,
 πάντας δὲ λίμνης εἰς μέλαν πεσεῖν ὕδωρ,
 ὁδοῦνεκ' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζῶων
 ψυχὰς τ' ἄτολμοι, μοῦνον εἰδότες φεύγειν.
 ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦσαν εὐρείης 5
 καὶ βατράχων ὁμίλον εἶδον ἀκταίων
 βαθεῖν ἐς ἰλὸν ὀκλαδιστὶ πηδῶντων,
 ἐπεστάθησαν, καὶ τις εἶπε θαρσήςας·

24, 1e = 33, 1 (11, 6) || 25, 8me = 1, 4. 31, 12.

24 B 21, tetr. I 12; 4 sq. 6 sq. Suid. || 3 λιμναίους A, corr. Fx coll. 115, 1, λιμνάδες? Ml || 4. 5 Suid. s. παιάν || 4 οὗς A m. pr., quod in οἷς corruptit m. rec., ὁ δ' Suid., εἰς Bgk | κλαύσας Suid. | παιᾶνος Suid. || 5 ἐστὶν Rth || 6—8 Suid. s. αὐτήρας || 6 εἰ γὰρ Suid., sim. B | cf. Suid. s. λιβάδα . . . ἔνυδρον τόπον || 7 τί μὴ A Suid., τί οὐ B, cf. 90, 2 | ὅταν Suid. || 8 αὐτῶι A | γεννήσει A m. pr., εἰ in η corr. m. rec.; deinde add. αἱ m. pr., del. m. rec. || [9. 10] Lm

25 B 101 P¹ 62, tetr. I 44; 3 sq. 6 sq. Suid. || 1 λαγῶν A m. pr., ὄν in οὐς corr. m. rec. || de B* cf. praef. || 3. 4 Suid. s. ἄτολμοι || 4 τ' om. S | μοῦνον AS, μάλλον codd. et add. S interpolatae || 5 Suid. s. γυρίης· περιφεροῦς· ἐπεὶ δὲ λ. ἐ. ἡλθον γυρίης (vitium memorabile) || 6 Suid. s. ἀκταίη || 7 βαθεῖαν εἰς ἰ. ὀκλαστὶ π. sine caesura Suid. s. ὀκλαδίας (Zonar. lex. p. 459), ὀκλάδης προπ.? Bgk

„ἄψ νῦν ἴωμεν. οὐκέτι χρεῶν θνήσκειν·
ὀρῶ γὰρ ἄλλους ἀσθενεστέρους ἤμων.“ 10

26 Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώραν
ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ.
ὃ δ' ἄχρι πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων
ἐδίωκεν αὐτὰς τῷ φόβῳ καταπλήσσω.
αἱ δ' ὥς ἐπέσχον σφενδονῶντα τὰς αὔρας, 5
κατεφρόνησαν λοιπὸν ὥστε μὴ φεύγειν,
ἕως ἐκεῖνος οὐκέθ' ὥς πρὶν εἰῶθει,
λίθους δὲ βάλλων, ἠλόγησε τὰς πλείους.
αἱ δ' ἐκλιποῦσαι τὴν ἄρουραν ἀλλήλαις
„φεύγωμεν“ ἐκραύαζον „εἰς τὰ Πυγμαίαν. 10
f. 11^b ἄνθρωπος οὗτος οὐκέτ' ἐκφοβεῖν ἡμᾶς
ἔοικεν, ἥδη δ' ἄρχεται τι καὶ πράσσειν.“

[Παραίνεσιν ὁ λόγος ἔχει, δεῖν ταῖς ἐκ λόγων παραινέσεσι τοὺς
πταλοντας εἰκεῖν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψέ ποτε πειραθεῖεν
δδύναις.]

27 Γαλῆν δόλῳ τις συλλαβὼν τε καὶ δήσας
ἐπνιγεν ὑδάτων <έν> συναγκίῃ κοίλῃ.

26, 1 me = 33, 15 | 7 me cf. ad 16, 9 || 27, 1 m = 89, 10,
cf. 132, 7

25, 10 ἡμῶν A || post 10 duorum fere versuum spatium
vacuum A

26, 1. 2 Suid., epim. Georg. || 1. 2 Suid. s. πυρίνῳ σίτῳ ||
1 τὴν om. S | χώραν A, -ην S || 4 ψόφῳ Bgk || 7 εἰώθει,
θει m. rec. atramento obd., cf. 16, 9. 106, 20 || 8 βαλὼν A, corr.
Bss | ἠλόγησε A m. pr., corr. m. rec. || 10 cf. II. I' 5 | τὰ ex τὰς
m. pr. A || 11 ἄνθρωπος A, corr. Lm || 12 πρήσσειν? Eb ||
Epim. Georg. Bss an. I p. 31, 5 | τοὺς om. A | εἰκεῖν Georg.,
ἦκειν A

27 V 30 (Fur. 355) || 1 δήσας Vat. ex Furiae testimonio
p. 144, πνίγων A, num σφίγγων? || 2 ἐπνιγεν A, -ε V | ὑδα-
των συναγγίαι (ad ἄγγος?) κ. A; βαλὼν ὑδάτων συνεχεῖα V, unde
βάλλων vel βάπτων repeterunt; ὕ. ἐμβαλὼν συναγκίῃ Bgk

τῆς δ' αὖ λεγούσης „ὥς κακὴν χάριν τίνεις
ὦν ὠφέλουν θηρῶσα μὺς τε καὶ σαύρας,“
,ἐπιμαρτυρῶ σοί' φησίν·, ἀλλὰ καὶ πάσας 5
ἐπνιγες ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἡρώμους 6
κρεῶν <τ'> ἀνεφωγὸς ἄγγος· ὥστε τεθνήξῃ 6^a
βλάπτουσα μᾶλλον ἤπερ ὠφελοῦσ' ἡμας·

[Πρὸς τοὺς μετρώως μὲν ὠφελοῦντας, βλάπτοντας δὲ [τὰ] μεγάλα,
ἐθναιρος ἐστὶν ὁ λόγος.]

28 Γέννημα φρύνου συνεπάτησε βοῦς πίνων.
ἐλθοῦσα δ' αὐτόν — οὐ παρῆν γάρ — ἡ μήτηρ
παρὰ τῶν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεζήτει.
,τέθνηκε, μήτερ· ἔρτι γάρ, πρὸ τῆς ὥρης,
ἦλθεν ἀχιστον τετράπουν, ὅφ' οὗ κείμεται 5
χελῆ μαλαχθέν.“ ἡ δὲ φρύνος ἡρώτα,
φυσῶσ' ἑαυτήν, εἰ τοσοῦτον ἦν ὄγκω
τὸ ζῶον. οἷ δὲ μητρὶ „παῦε, μὴ πρίου.

28, 1m = 117, 8; 1e = 80, 1. 83, 1 | 4e = 12, 4

27, 3 δ' αὖ A, δὲ V | τίνεις A, τίνα V || 4 ὦν σ' Fx Hm, δν Bgk || 6 ὄρνεις V, ὄρνεις del. ει suprascr. ι A | οἶκον caveam || 6^a e V, om. A, del. Rth | ἀνεωγὸς V, corr. Kn (cf. 60, 1), τ' vel δ' ἀνέφωγες Bss Bgk, ἀνεφωγὴ' Nb || 7 ἡμᾶς A | βλάπτουσιν μ. ἡ. ἡμᾶς ὠφελοῦσιν V || Epim. ὁ $\frac{1}{2}$ + A

28 V 211 (Fur. 378); tetr. I 42 || 1 φρύνου γ. V || 2 αὐτὴ (= αὐτόν) etiam V, αὐτόσ' Fur. Eb || 4 εἰπον frustra add. Fur. Knoche p. 66, cf. 47, 6. 89, 4 | μήτηρ A | ἄ. γ. πρὸ τῆς ὥρας A et V; = ante tempus (potui) constitutum (Iulian. op. 37 p. 412 A) an — ante horam (cf. 124, 19)? τῆςδ' Lm, ἄ. πρῶτης Db || 5 ἦλθεν ipsi AV || 6 μαλαχθεῖς V, παλαχθεῖς Hch, καταχθεῖς J. G. Schneider, cf. Hor. sat. II 3, 814, Phaedr. I 80, 10 || 7 φυσῶσα ἑαυτήν A m. pr., corr. m. rec. | τοιοῦτον AV, τοσοῦτον plerique || 8 πᾶνον μὴ πρίου μήτερ V; μὴ πρήθου Bgk, ft. recte

1. 12^a θαῖσσον σεαυτήν“ εἶπον „ἐκ μέσου ῥήξεις,
 ἢ τὴν ἐκείνου ποσσόστημα μιμήση.“ 10
 [Ὅτι ἐκικλίνοντον τοῖς ἐλάττοσι παρατείνεσθαι τοῖς μέλθοσι.]

29 Γέρων ποθ' ἵππος εἰς ἀλητὸν ἐπράθη,
 ξευχθεῖς δ' ὑπὸ μύλην πᾶσαν ἐσπέρην . . .
 * * * * *
 καὶ δὴ στενάξας εἶπεν „ἐκ δρόμων οἶων
 καμπτήρας οἴους ἀλφιτεῦσι γυρεύω.“
 [μὴ λίαν ἐκαίρου πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς γὰρον. 5
 πολλοῖς τὸ γῆρας ἐν κόποις ἀνηλώθη.]

30 Γλύφας ἐπώλει λύγδιον τις Ἑρμείην.
 τὸν δ' ἡγόραζον ἄνδρες, ὃς μὲν εἰς στήλην
 (υἷος γὰρ αὐτῷ προσφάτως ἐτεθνήκει),
 ὃ δὲ χειροτέχνης ὥς θεὸν καθιδρύσων.
 ἦν δ' ὁψέ, γὰρ λιθοουργὸς οὐκ ἐπεπράκει, 5
 συνθέμενος αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὐτὸ δεῖξαι
 ἐλθοῦσιν. ὃ δὲ λιθοουργὸς εἶδεν ὑπνώσας

28, 9 e cf. 41, 1 || 29, 3 i = 12, 6. 21, 3. 79, 2. 95, 51

28, 9 ῥήξεις, σ ex v m. pr. A || 10 ποιότητα AXV, πιότητα Cor., ποσσόστημα Bss

29 B 22 MP¹ 14, P 17, plenius Aphth. 13; cf. Doxop. Rhet. Gr. II 173 W. || 2 ὑπὸ μύλην (υ υ | υ -) vix est Babrii | πᾶσαν ἐσπέρην A m. pr., β α suprascr. τάλας add. m. rec.; π. ε. <ῥλει> Eb Grumme, <ῥλεσ> ε. π. Lm | ἐσπέρην = νόκτα, cf. Lycophr. 33, comment. Gryph. p. 64 || 4 ἀλφιτοῖσι A, corr. Mk || Fabula licet e proverbio ἵππου γῆρας sit orta utique decurtata; laetius rem explicarunt Aphth. Phaedrus app. 19; cf. Apul. met. IX 11 || [5. 6] Lm, = prom. B | λίαν υ υ υ prodit interpolatorem, cf. 41, 4 | 6 ἐν κόποις B, εἰς πόνους A

30 Av. 23, 1 Suid., cf. paroem. I p. 85 sq. || 1 Ἑρμείαν S s. λύγδινα || 4 χειροτέχνην Lm O. Schneider, sed cf. Herond. VII 74, Cor. 148; Av. 23, 5 alter adoratis ut ferret numina templis fabulae acumen non perspexit, cf. Deneken, lex. mythol. I 2587 || 5 καὶ ὁ A, corr. Bss | post 5 v. excidisse suspicatur Bss || 6 δεῖξεν Eb || 7 εἶπεν Hl, ἐνθεν Ah

αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν ἐν πύλαις ὀνειρεΐαις,
 „εἶεν,“ λέγοντα „τάμὰ νῦν ταλαντεύη·
 ἔν γάρ με, νεκρὸν ἢ θεόν, σὺ ποιήσεις.“ 10

- 31 Γαλαῖ ποτ' εἶχον καὶ μύες πρὸς ἀλλήλους
 ἄσπονδον αἰὲ πόλεμον αἱμάτων πλήρη·
 γαλαῖ δ' ἐνέκων. οἱ μύες δὲ τῆς ἥττης
 ἐδόκουν ὑπάρχειν αἰτίην σφίσι τούτῃν,
 ὅτι στρατηγούς οὐκ ἔχοιεν ἐκδήλους, 5
 αἰὲ δ' ἀτάκτως ὑπομένουσι κινδύνους.
 εἵλοντο τοίνυν τοὺς γένει τε καὶ φῶμῃ
 γνώμῃ τ' ἀρίστους, εἰς μάχην τε γενναίους,
 οἳ σφᾶς ἐκόσμου καὶ διεῖλον εἰς φρήτρας
 λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὥς παρ' ἀνθρώποις. 10
 ἐπεὶ δ' ἐτάχθη πάντα καὶ συνηθροίσθη,
 καὶ τις γαλῆν μῦς προύκαλετο θαρσέσας,
 οἳ τε στρατηγοὶ λεπτὰ πηλίνων τοίχων
 κάρφῃ μετώποις ἀρμόσαντες ἀκραίοις

30, 8 me cf. 97, 5 || 31, 1e = 64, 1 | 2 me = 132, 5
 (37, 8) | 3e = 5, 9 | 10 me = 49, 4. 12, 14 | 12 me = 1, 4
 13e = 112, 3 | 14e = 95, 40

30, 9 εἶδεν λέγοντα A, corr. Hl Gb, σὺ δὲ λ. Mk, ἰδοῦ λ.
 Bgk Seidler | ταλαντεύεις Nck Mēl. IV || 10 ἔν A, ἢ Lm ||

Post v. 10 duorum versuum spat. vac., λεί m. r. in mg. sin.

31 B 20 P¹ 13; 9. 17 Suid., cf. Dos. 3 p. 27 || 2 αἰὲ Men. ||
 4 σφι/σιν, ι prius ex η A || 5 ἔχουσιν Nck, sed cf. 15, 8 || 6 ἀτά-
 κτους A, corr. Bss || 7 εἵλοντο A etiam m. pr. (non τε),
 atram. obd. m. r. | 7 sq. cf. Herodian. VI 5, 10 || 9. 10 Suid.
 s. φρήτρα | 9 ἐς φρήτρας Suid. s. v., cf. B 363; εἰς εἶλας (ei in i
 mut. m. r.) glossema intrusit A, cf. Cr 139³. 150; Suid. s. εἶλας,
 ἴλας ad Babrium non referendum || 10 ὥσπερ ἀνθρώποις
 vel -ους S, ὥς ἐν ἀνθρώποις A, corr. Eb, cf. locum similem s. s. ||
 12 post 15 transp. Bss || 13 τειχῶν A, corr. Bss || 14 cf.
 Batrachom. 131. Σ 611. σ 378 | 14 sq. ἀρχεῖα A, corr. Db; ἀρχεῖα
 Hl, Ἀτρεΐδαις | ἰσθῆντο Sd probabiliter ut in parodia HomERICA,
 cf. B 480, ad v. 9; χρύσεια legit Dositheus

BABRIUS, ed. O. Crusius.

ἡγοῦντο παντὸς ἐκφανέστατοι πλήθους, 15
 πάλιν δὲ φύξα τοὺς μύας κατειλήφει.
 ἄλλοι μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις·
 τοὺς δὲ στρατηγούς εἰστρέχοντας οὐκ εἶα
 τὰ περισσὰ κάρφῃ τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν,
 [μόνοι δ' ἐάλωσαν ἀντόθι μυχῶν πρόσθεν.] 20
 Νίκη δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἰστήκει,
 γαλῆς ἐκάστης μὲν στρατηγὸν ἑλκούσης.
 f. 18^a [λέγει δ' ὁ μῦθος „εἰς τὸ ζῆν ἀκινδύνως
 τῆς λαμπρότητος ἠδὲ τέλεια βελτίων.“]

32 Γαλῆ ποτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθείσῃ
 δίδωσι σεμνὴ Κύπρις, ἣ πόθων μήτηρ,
 μορφὴν ἀμεῖψαι καὶ λαβεῖν γυναικείην,
 καλῆς γυναικός, ἥς τίς οὐκ ἔχειν ἦρα;
 ἰδὼν δ' ἐκεῖνος (ἐν μέρει γὰρ ἡλώκει) 5

81, 16i = 95, 47 (41) | 18e = 164, 6 || . 82, 3e = 71, 5.
 136, 15 | 5m = 134, 3 | 5e = 13, 4

81, 16 δὲ apodoticum, cf. 55, 4. 6: Schmid *Atticismus* III 333 sq. ||
 17 ἄλλοι A, ἀλλ' of (Paris.) vel ἄ. Suid. s. τρώγλη, corr. Lm Eb ||
 19 τὰς ὀπᾶς Bgk || 20 ἐάλων Hm, ἐάλων Eb | ἀντόθεν Bss
 alii cacophonía non deterriti; possis μυχῶν ὧν, cf. Mosch. Long.
 I 4, sed versum aut spurium (Fx Grumme) aut contractum (cf.
 Batrachom. 114) numeri innumeri (υ - υ υ - υ) et ἄ ἱ produnt,
 cf. ad 19, 6 || vv. 21. 22 sedem mutavit Bgk | 21 νίκη A,
 corr. Eb, Νίκη Bgk | αὐτοῖς non spectat ad μυχῶν, sed ad
 στρατηγούς, cf. 56, 5 | [21. 22] Rth temere: parodia epica vel
 tragica, cf. Batrachom. 159, Anth. Pal. VII 205 || [23. 24] Lm
 = prom. B || 24 ἐντέλεια A, ἣ ἐπὶ τέλεια B, corr. Fx
 32 B 19 P 16; F 48; tetrast. I 39; 1 Iulian. test. 4; 5. 7. 8
 Suid.; cf. Tzetz. ch. IV 938 || 1 τὸν μῦθον ἀκήκοας τὸν Βαβροῖον·
 γαλῆ . . ἐρασθείσα Iulian. ep. 58, 5 | γαλῆ A || 2 Ἀθηναῖν inter-
 polavit BP | μῆρ A || vv. 4. 5 sedem mutavit Bgk (ἐν —
 ἡλώκει κ. γυναικός — ἦρα), sed nihil probat Xenoph. Ephes.
 III 2, 5 || τις A || 4 ἔχων A, corr. Seidler coll. 44, 2; ἐκὼν Lm
 ἦρα, ἦ ex ἡ A || 5 locum decurtatum esse susp. Sauppe |
 ἀκείνους Suid. s. ἐν τῷ μέρει

γαμεῖν ἔμελλεν. ἡρμένον δὲ τοῦ δείκνου
παρέδραμεν μῦς· τὸν δὲ τῆς βαθυστρώτου
καταβᾶσα κοίτης ἐπεδίωκεν ἡ νύμφη.
γάμον δὲ δαιτὴ ᾿λέλυτο, καὶ καλῶς παίζας
Ἔρκως ἀπῆλθε· τῇ φύσει γὰρ ἡττήθη. 10

[Πρὸς τοὺς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὁρᾶν ὡς ἔχει μὴ βουλο-
μένους, τῇ δὲ τούτων φαντασίᾳ πλανωμένους, ἔλεγχον
ὁ μῦθος ἔχει.]

33 *Λυσμαί μὲν ἦσαν Πλειάδων, σπόρον δ' ὤρη,*
καὶ τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν ῥίψας
ἐφύλασσαν ἐστῶς· καὶ γὰρ ἄκριτον πλῆθει
μέλαν κολοιδῶν ἔθνος ἦλθε δυσφώνων
ψᾶρές τ' ὕλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων. 5
τῷ δ' ἠκολούθει σφενδόνην ἔχων κοίλην
παιδίσκος. οἱ δὲ ψᾶρες ἐκ συνηθείης
τ. 13^b ἤκουνον εἰ τὴν σφενδόνην ποτ' ἡττήκει,

33, 5e = 108, 1 | 6i cf. 11, 8

32, 6 ἡρμένον ipse A, cf. 56, 4 | δὲ ex δει A m. pr. ||
7. 8 Suid. s. βαθύστρωτος κοίτη | 7 τὸν Suid., ἡ A || 8 κοί-
της FSuid., κλίτης A || 9 γ. δλαιτα Bgk | δέδντο A, corr.
Bss, cf. Luc. pisc. 36 | κοῦ Piccol., καὶ κακῶς Schnw || 10 τῷ
φύσει A | καὶ ἡ θεὸς ἀγανακτήσασα κατ' αὐτῆς πάλιν αὐτὴν
εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν ἀποκατέστησεν add. A^m 50 Schn, P^r 50
p. 15 Sternb., sim. F (Aes. 88 H., cf. 149), unde quaedam excidisse
suspiciatus est Schenkl || Epim. μῦ^δ ἔχει· A, in marg. ἀρχὴ
τοῦ Δ m. 3

33 V 198 (Kn p. 678); 2. 3i Suid. || 1 Πλειάδος δ. ἦσαν
σπ. ἐν ὤρη V | σπ. δ' ὤρη A || 2 νέον A m. pr., so in ειὸ
corr. m. rec. | π. εἰς νεὸν σπείρας Suid. s. νεός, ἐν κλήρῳ
πυροῦς σπείρας V || 3 ἐφύλασσαν Suid., ἐφύλαττεν V || 4 sq. cf.
II 583. P 155 || 5. 7 ψᾶρες A | 5 ψᾶρες ὁρᾶνται V, ψᾶρές
τ' ὁρᾶνται C. E. Schneider Kn p. 679, cf. Anth. Pal. IX 873, 6.
VII 172 | 7 αἱ δ' ὀρνιθες? | συνηθείας V || 8 ἡτελείει V

καὶ πρὶν βαλεῖν ἔφευγον. εὗρε δὲ τέχνην
 ὁ γεωργὸς ἄλλην τὸν τε παῖδα φωνήσας 10
 ἐδίδασκεν· „ὦ παῖ· χρη γὰρ ὀρνέων ἡμᾶς
 σοφὸν δολῶσαι φῦλον· ἡνίκ' ἂν τοίνυν
 ἔλθωσ', ἐγὼ μὲν“ εἶπεν „ἄρτον αἰτήσω,
 σὺ δ' οὐ τὸν ἄρτον, σφενδόνην δέ μοι δώσεις.“
 οἱ ψᾶρες ἦλθον κἀνέμοντο τὴν χώραν. 15
 ὁ δ' ἄρτον ἤτει, καθάπερ εἶχε συνθήκη·
 οἱ δ' οὐκ ἔφευγον. τῷ δ' ὁ παῖς λίθων πλήρη
 τὴν σφενδόνην ἔδωκεν· ὁ δὲ γέρων ῥίψας
 τοῦ μὲν τὸ βρέγμα, τοῦ δ' ἔτυψε τὴν κυήμην,
 ἑτέρου τὸν ὦμον, οἱ δ' ἔφευγον ἐκ χώρας. 20
 γέροντι συνήντων καὶ τὸ συμβὰν ἠρώτων.
 καὶ τις κολοιδὼν εἶπε „φεύγετ' ἀνθρώπων
 γένος πονηρόν, ἄλλα μὲν πρὸς ἀλλήλους
 λαλεῖν μαθόντων, ἄλλα δ' ἔργα ποιούντων.“
 [δεῖνδον τὸ φῦλον τῶν δόλω τι πραττόντων.]

33, 10e = 34, 8 | 15me = 26, 1 | 19e = 95, 59 |
 23 = 64, 1. 108, 3

33, 9 βαλεῖν V, λαβεῖν A | δ' ἡ A m. pr. corr. m. rec., δὲ V ||
 10 τότε V || 11 ἡμᾶς AV || 12 σοφῶν δ. φίλων V | ἡνίκ' ἂν Fur. e V, ἡνίκα A || 13 ἔλθωσιν A, om. V, corr. Lm |
 εἶπεν om. V || 15 ψᾶρες A m. pr., corr. m. rec. | καὶ
 ἐνέμοντο A, καὶ νέμοντο V | χωρὰν V || 16 ὁ δ' A | αἰτεῖ V |
 εἶπε Bgk | συνθήκην AV (Rth), corr. Fx || 17. 20 ἔφευγον V ||
 18 δέδωκεν V || 21—24, de quibus dubitaverat Eb, del. Rth;
 sed cf. 'fab. antiquae' 19 II p. 188 Hervieux, Romul. app. 60
 (Cr p. 207³) || 22 κολοιδὸς V || 24 δ' ἔργα Fur. e V, δὲ A;
 similem sententiam (*qui aliud dicunt et aliud agunt*) in fine
 fabulae invenies in 'fabulis antiquis' l. s. (Phaedr. Burm. app.
 11, Dressl. II 10) || 25 del. Lm, om. V | Ὅτι δεῖνδον A, ὅτι
 del. Bss

- 34 Δήμητρι ταῦρον ὄχλος ἀγρότης θύων
 ἄλω πλατεῖαν οἰνάροις ὑπεστρώκει,
 κρεῶν τραπέζας εἶχε καὶ πίθους οἶνον.
 ἐκ τῶν δὲ παιδῶν ἐσθίων τις ἀπλήστως
 ε. 14^a ὑπὸ τῶν βοείων ἐγκάτων ἐφυσήθη, 5
 κάπῃλθ' ἐς οἴκους γαστρὸς ὄγκον ἀλγίσσας.
 πεσὼν δ' ἐφ' ὕγραῖς μητρὸς ἀγκάλαις ἤμει,
 καὶ ταῦτ' ἐφώνει· „δυστυχήης ἀποδνήσκω·
 τὰ σπλάγχχνα γάρ, τεκοῦσα, πάντα μου πίπτει.“
 ἢ δ' εἶπε „θάρσει ἀπόβαλλε, μὴ φείδου· 10
 οὐ γὰρ σά, τέκνον, ἀλλ' ἐμεῖς τὰ τοῦ ταύρου.“
 [ὅταν ὄρφανοῦ τις οὐσίαν ἀναλώσας
 ἔπειτα ταύτην ἐκτίνων ἀποιμώξῃ,
 πρὸς τοῦτον ἔν τις καταχρέοιτο τῷ μύθῳ.]

- 35 Λύω μὲν υἱοὺς ἢ πύθης ὠδίνει,
 τεκοῦσα δ' αὐτοῖς ἐστὶν οὐκ ἴση μήτηρ,
 ἀλλ' ὃν μὲν αὐτῶν ἀθλίης ὑπ' εὐνοίης

34, 1e cf. 13, 1. 37, 5 | 6e = 112, 1 | 8im = 43, 13 (17, 4.
 37, 9) | 12e = 112, 1

34 F 40 Hds 263; tetr. I 28; 1. 2 Suid. s. *οἶναρα*; sim. Plut. de vit. aer. 8 p. 831 C., cf. Cr p. 207 || 1 *ταύρων ὄχλον* S || 2 *οἰνάσιν* (test. EbRth) *κατεστρώκει* A, cum LmEb praetuli Suidae lectionem ut difficiliorē; de re cf. Long IV 38, 1 | post 2 verum excidisse in *πλήρεις* exeuntem susp. Lm || 3 *τ' εἶχε* Bss || 7 *ἐφ' A, ἐν* Schw; cf. Eurip. fr. 941 Nck² | *εἴμει* A m. pr., *οἴμοι* (ex tetrast.?) m. rec. (Men.?), *ἤμει* Hl Stangl Rth, cf. tetr., Plut. l. s. s. || 8 *καὶ* A m. pr., *τί* m. rec. || 9 *κρίπτει* vel *κρίπτω*? Cr, *κρύπτει* Sd; cf. 40, 4 || 10 *κ' ἀπόβαλλε* A m. pr., alteram l adi. m. rec. || 12 *ὅτ' ἂν* A ut solet, quod adnotare supersedeo || 13 *ἀποιμώξῃ* A, corr. Bss | *τίνω* a Babrio alienum, cf. 27, 3. 107, 8

35 B 30 MP¹ 19, cf. praef.; P 24; Avian. 35 || 1 *θύω* A, corr. Bss || 3 sq. *ἀγρότης ὄπ' v. 3, ἀθλίως ἀποπνίγει v. 4* NckNb

θάλλουσα κόλποις ἀγρίοις ἀποπνίγει,
 τὸν δ' ὥς περισδὸν καὶ μάταιον ἐκβάλλει. 5
 κάκεινος ἐλθὼν εἰς ἐρημὴν ζῶει.
 [τοιοῦτο πολλῶν ἐστὶν ἥθος ἀνθρώπων,
 οἷς ἐχθρὸς ἀεὶ μάλλον ἢ φίλος γίγνεται.]

36 Ἀρὺν ἀντόριζον ἄνεμος ἐξ ὄρους ἄρας
 ἔδωκε ποταμῷ· τὴν δ' ἔσυρε κυμαίνων,
 πελώριον φύτευμα τῶν πρὶν ἀνθρώπων.
 πολὺς δὲ κάλαμος ἐκατέρωθεν εἰστήκει
 ε. 14^b ἐλαφρὸς ὄχθης ποταμὴς ὕδωρ πίνων. 5
 θάμβος δὲ τὴν δρῦν εἶχε, πῶς ὁ μὲν λίην
 λεπτός τ' ἔων καὶ βληχρὸς οὐκ ἐπεπτάκει,
 αὐτὴ δὲ τόσση φηγὸς ἐξεριζώθη.
 σοφῶς δὲ κάλαμος εἶπε· „μηδὲν ἐκπλήσσου.
 σὺ μὲν μαχομένη ταῖς πνοαῖς ἐνικήθης, 10
 ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα μαλθακῇ γνώμῃ,
 κἂν βαιὸν ἡμῶν ἄνεμος ἄκρα κινήσῃ.“

36, 9 me — 116, 11

35, 4 ἀγρίως Bgk, sed nota enallage; ἀγρίον ἀσπάζοντο de canibus Theocr. 25, 72 | καταφιλοῦς ἄ. duce B*Gb | Fabula vix decurtata; tempore praes. ne offendas; idem paradoxon eadem ratione narrant Oppian. cyn. II 605, Synes. Ep. 1, Plin. n. h. VIII 54, 216 || [7. 8] Eb | 8 ἐχθρὸς, ὁ καὶ, Bgk | γίγνεται forma interpolatorem prodit, cf. 78 epim.

36 B 29 P 28 MP¹ 18; A^c 143; myth. p. 215; tetr. I 45; Av. 16 ||
 1 ἀντόριζον (radicatus Av.) ipse A | ἔδωκε A, cf. Herodian. VIII 5, 7 ἐδίδοντο τῷ ρεύματι; ἐνῶσε Sd, ἐνέδισε M. Schmidt || 3 ante 2 Lm Bgk || 5 ἐλαφρὸν A, corr. Lm | ποταμίας A || 6 ἔσχε Hl, εἶλε Eb || 7 τε ὦν A, corr. Bss; τις ὦν Fx; ἔων forma tab. Assend. commendata | καὶ βληχρὸς A m. pr., κάμβλ- corr. m. rec. || 8 ἄντη A, corr. Bss | τόσση A m. pr., acc. corr. m. rec. || 9 locus contractus? cf. Av. v. 11 | σοφὸς A m. pr., -ὄς m. rec. || 10 μαχομένη μὲν Fx || 11 καμπτόμεσθα A, corr. Bss || 12 βαιὸν A m. pr., βαιὸν m. rec.

[κάλαμος μὲν οὕτως· ὁ δὲ γε μῦθος ἐμφαίνει
μὴ δεῖν μάχεσθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' εἰκεῖν.]

37 Λαμάρης ἐν ἀγροῖς ἄφρετος, ἀτριβῆς ξεύγλης,
κάμνοντι καὶ σύροντι τὴν ὕνιν ταύρῳ
„τάλας“ ἐφώνει „μόχθον οἶον ὀτλεύεις.“
ὁ βοῦς δ' ἐσίγα χυπέτεμνε τὴν χώρην.
ἐπεὶ δ' ἐμελλον ἀγρόται θεοῖς θύειν, 5
ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρον νομὰς ἀπεξεύχθη,
ὁ δὲ μόσχος ἀδμῆς κείνος εἴλκετο σχοίνῳ
δεθθεὶς κέρατα, βωμὸν αἵματος πλήσων.
κάκεινος αὐτῷ τοιάδ' εἶπε φωνήσας·
„εἰς ταῦτα μέντοι μὴ πονῶν ἐτηρήθης. 10

ι. 15^a ὁ νέος παρέρπεις τὸν γέροντα, καὶ θύῃ,
καί σου τένοντα πέλεκυσ, οὐ ξυγὸς τρέψει.“
[ἔργοις ἔπαινος, ἀργία δὲ κίνδυνος.

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι ἡ καλὴ ἐπιστήμη ἐκ θανάτου
ῥύεται.]

38 Δρυτόμοι τινὲς σχίσαντες ἀγρίην πεύκην
ἐνέτρان αὐτῇ σφήνας, ὥς διασταίη

37, 5e cf. 34, 1 | 7e — 6, 15 | 8e cf. 31, 2. 132, 6 | 9me
— 124, 13 | 38, 1me — 95, 5

36, [13 sq.] Db, cf. 18, 14 | Post 14 duo vv. vacui A
37 B 24 MP¹ 15, P 19 Cor. p. 107, Steph. p. 54 (Hds.-
Hptm. p. 307), Av. 86; 8 Suid. | 1 δάμαλις AB caett., corr.
Mk | 8 Suid. s. ὄτιλος | 4 καὶ ὀπέτεμνε A, quae haud scio
an Babrii sit manus | χώρην A | 6 εἰς νομήν B | 7 ἀδμή-
σκειν δς A, corr. Bss | 10 πονεῖν A, κάμνων ἐτ. B P¹ Steph.,
corr. Bss; καμῶν? Eb | 11 om. paraphr. | 13 temere om.
edd. praeter Rth | ἀργία A, corr. m. rec. | κινδόνους A m. pr.,
corr. m. rec. | Epim. μ^θ A

38 B 28 MP¹ 17, P 22; 2 Suid. Zon. p. 741, lex. Vind.
p. 87 N., cf. FFur. 174 | 1 σχίζοντας Bgk, σχίσοντες HIEb |
ἀγρίαν A | 2 ἐναφῆκαν τῇ δρυὶ σφ. Suid. cet. lex. s. v.,
ἐνέφρηκαν? Rth | αὐτῇσφήνας A m. pr., ι subscr. m. rec

γένοιτό τ' αὐτοῖς ὁ πόνος ὕστερον ῥάων.
 πένυη στένουσα „πῶς ἂν“ εἶπε „μεμφομένην
 τὸν πέλεκυν, ὅς μου μὴ προσήκε τῇ ῥίζῃ, 5
 ὥς τοὺς κακίστους σφῆνας, ὧν ἐγὼ μήτηρ;
 ἄλλος γὰρ ἄλλη μ' ἐμπεσὼν διαρρήσσει.“
 [ὁ μῦθος ἡμῖν τοῦτο πᾶσι μηνύει,
 ὡς οὐδὲν οὕτω δεινὸν ἂν ἔπ' ἀνθρώπων
 πάθοις τι τῶν ἔξωθεν ὡς ἔπ' οἰκείων.] 10

39 Δελφῖνες ἀεὶ διεφέροντο φαλλαίναις.

* * * * *

τούτοις παρήλθε καρκίνος μεσιτεύων

* * * * *

υ - υ εἰς δέ τις <τοιαῦτα> δελφίνων 2^a

ἔφη πρὸς αὐτὸν „ἀλλὰ <μᾶλλον ἐσθ'> ἦμιν 2^b

αἰρετέον, <αἰεὶ> μαχομένοις ὑπ' ἀλλήλων 2^c

διαφθαρῆναι . . . 2^d

[ὥς εἴ τις ὦν ἄδοξος ἐν πολιτείαις 3

στάσιν τυράννων μαχομένων ὁμηγεύοι.]

38, [8 = 96, 5] || 39, 2e cf. 93, 8

38 lacuna post 3? || 4 ἡ δὲ στ. Gb: nomen repetere
 solet Babr. (Cr p. 201) || 5 μοι? || 6 μῆρ A || 7 non expr.
 B* | διαρρήσσει A || [8—10] FxEb || 8 δ' ἡμῖν A, corr. Db ||
 10 πάθος Db, sed ἂν — πάθοις ab interpolatore non alienum ||
 Post v. 10 duorum versuum spat. vacuum in A

39 F 53, Nevel. 180 e Pal. (Cor. 110), Aⁿ 72 Pr 60; e prov.,
 cf. 'Zenob.' 277 p. 76 || 1 cf. Ael. nat. an. V 48 δελφίς φαλαίνη
 διάφορος | φαλαίναις Bss || 2 σκάρος vel καρβίδος paraphr., παρήλθε
 τις σκαρὸς? sed cf. Zen. | μεσιτεύων? Eb || 3 πολιτεία FxEb ||
 4 ὁμῆγεύοι, in marg. εἰρηγεύοι A m. pr., παρενθόνιοι Bgk || [3.4]
 Cr Schenkl; versus epimythii 40, 5 sq. gemelli additi fabulae
 decurtatae; pleniorē legerunt qui epimythium simile addunt
 (οὐδενὸς ἄξιοι, ἂν ταραχῆς κτλ.) paraphrastae: εἰς δέ τις τῶν
 δελφίνων ὑπολαβὼν ἔφη πρὸς αὐτὸν· ἀλλ' ἡμῖν ἀνεκτότερόν
 ἐστι (αἰρετώτερον Nev.) μαχομένοις ὑπ' ἀλλήλων | διαφθα-
 ρῆναι ἢ σοῦ διαλλακτοῦ τυχεῖν: unde refinxī versus 2^{a-d} litteris

f. 15^b

40 Διέβαινε ποταμὸν ὁξύν ὄντα τῷ ρείθρῳ
κυρτῇ κάμηλος, εἴτ' ἔχεξε. τοῦ δ' ὄνθου
φθάνοντος αὐτήν εἶπεν· „ἦ κακῶς πρᾶσσω·
ἐμπροσθεν ἤδη τᾶξόπισθέ μου βαίνει.“

[πόλις ἄν τις εἴποι τὸν λόγον τὸν Αἰσώπου, 5
ἣς ἐσχατοὶ κρατοῦσιν ἀντὶ τῶν πρῶτων.]

41 Διαρραγῆναι φασὶν ἐκ μέσου νώτου
δράκοντι μῆκος ἐξισουμένην σαύραν.
[βλάψεις σεαυτόν, κούδην ἄλλο ποιήσεις,
ἄν τὸν σε λίαν ὑπερέχοντα μιμήσῃ.]

42 Δείκνόν τις εἶχε λαμπρὸν ἐν πόλει θύσας.
ὁ κύων δ' ὁ τούτου κυνὶ φίλῳ συναντήσας
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δείκνον ἡρώτα.
κάκεινος ἦλθε· τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας
ὁ μάγειρος ἐκτὸς ἐξέριψε τοῦ τοίχου 5
ἐς τὴν ἄγυιαν. τῶν κυνῶν δ' ἐρωτῶντων

40, 1e = 111, 5 | 8e cf. 127, 10 || 41, 1 cf. 28, 9
(111, 8) || 42, 1e = 181, 3 | 2e = 105, 2 | 3me = 97, 3 |
4me = 119, 4

minoribus supra descriptos, ad v. 2^a coll. 21, 5. 98, 6; in exitu
2^a ἢ σῆς τυχεῖν μεσιτεῖης F.W. Hoch p. 31 coll. 93, 8, sed plura
exciderunt || Post v. 4 unius v. spat. vacuum atque in parte
sinistra λῆι m. rec.

40 B 25 P 20, V Fur. 353 p. 144 || 3 πρᾶττω A || 4 τᾶχ'
ὀπισθέ A, τί τοῦτο; τὰ ἐξόπισθεν (τὰ ὀπισθεν B) μου ἐμπρο-
σθεν μου γνῶ δὲ διερχόμενα BV, unde corr. Db Fx | 'κβαίνει
(= ἐμὴ τὸν ὄνθον)? cf. 34, 8. 11 || Post v. 6 duorum vv. spat.
vac. A

41 Pr 216 p. 60/379 St., cf. infra p. 201 || 2 μήκους A, corr.
Bss || 1. 2 decurtati, cf. Pr || [3. 4] Eb

42 B 27 MP¹ 16, P 21; F 22, A^o Cor. 129, 3 Suid. || 2 δ' ὁ
A, δὲ vulgo || 3 αὐτὸν A Suid. s. ἐρωτᾷ σε, cf. ἡρώτα (. . . ἀντὶ
τοῦ παρεκάλει) || 5 ἐξέριψε A || 6 ἀγυῖαν A

ὅπως ἐδείκνυσ', εἶπε· „πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον,
ὅς οὐδὲ ποίην ἀναλύειν με γινώσκω;“

[“Οτι τοῖς μὴ λόγῳ τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦσιν ἔπεται πολλάκις
τὸ κακῶς ἐν αὐτοῖς πάσχειν.”]

f. 16^a

43 | Ἐλαφος κεράστῃς ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας |
Ἐλαφος (θέρει ποτ') εὐκρωσ ἀχαιῖνης 1^a
ποίης κορεσθεῖς, ἦν νάπαισι γῇ φῦει, 1^b
λίμνης ὕδαρ ἐπινεν ἡσυχαζούσης. 2
ἐκεῖ δ' ἑαυτοῦ τὴν σκίην θεωρήσας
χηλῆς μὲν ἔνεκα καὶ ποδῶν ἐλυπήθη,
ἐπὶ τοῖς δὲ κέρασιν ὥς καλοῖς ἔγαν ἡῦχει. 5
παρῇν δὲ Νέμεσις, ἥ τὰ γαῦρα πημαίνει.
κυνηγέτας γὰρ ἄνδρας εἶδεν ἐξαίφνης

42, 7 εἶπε· del. ν Α | κρεῖττον, ο ex ω Α || 8 ποίαν Α
m. pr., ποῖ ἂν m. rec. | με Α, γε Cr | τοιαῦτα . . . ὅτι οὐδὲ τὴν
δδὸν οἶδα, ὅθεν ἐξηλθον (= ἀνέλυσον?) Β, sim. Α^c; de infinitivo
in sententia interrogativa cf. Lob. Phryn. p. 772, Knoell Bodl.
p. 71, Cr ann. 245 || 6—8 del. Rth fabulae acumine misere
obtusio; de sententia cf. Theocr. II 85, Plaut. Rud. 811. 591
ni istunc invitassitis . . . donec qua domum abeat nesciat. ||
In marg. sup. m. 8 ἀρχὴ τοῦ ε

48 Β 34 P¹ 28, P 27 M 20, Steph. p. 48; T[ab]. cer. 12 VI^{vo};
Dos. 1, Aphth. 18; myth. p. 216; tetr. 114; 6 Suid. || Initium decur-
tatum, ut in fab. 65. 73. 83, T testatur, ex qua elicui v. 1^a 1^b; 1^a
ἐλαφος (ποδόκη) Wl, sed cf. Aphth. | ἀχαιῖν ----- ἡ-κορεσ|
θειση ----- νφνεῖν (?) li Hes, sed litterae quaedam incertae,
cf. praef. || 3 δὲ αὐτοῦ Α, κακείδεναντον T: κάκει δ' ἑαυτοῦδ' |
σκίαν Α, σκιαν vel σκειην T || 4 ἔνεκα ut videtur Α (Eb), ἐνεκε T;
εἶδει Gb | ἐλυπεῖτο T || Post v. 4 excidisse versum suspic. Eb,
quo expressa fuerint haec paraphrastae verba: ὥς λεπτοῦς καὶ
ἀσθενεῖς ὄντας, sed T facit cum Α || 5 ἐπιτοῖςδεκερασιναντον T,
τοῖς κέρασι δ' Bgk Db | post καλοῖς commate interp. Α m. pr. |
in fine ἐκασματο glossema T; sequitur epimythium (v. 16 sqq.) ||
Vv. 6—10 non leguntur in T | νέμεσις Α, Νέμ. Cr | ἥ τὰ γαῦρα
πημαίνει Α (ποιμαίνει Sd); ἥ τὰ γῆς ἐποπτεύει· ἥ ἄλλως ἢ τᾶδιν·
ἐποπτεύει Suid. s. νέμεσις: illud ft. praefendum, cf. Amm.
Marc. XIV 11, 25 omnia despectare terrena (Nemesin)

ὁμοῦ σαγήναις καὶ σκύλαξιν εὐρίνοις,
 ἰδὼν δ' ἔφευγε, δίψαν οὐδέπω παύσας,
 καὶ μακρὸν ἐπέρα πεδίον ἰχνεσιν κοῦφοις. 10
 ἐπεὶ δὲ δὴ σύνδενδρον ἤλθεν εἰς ὕλην,
 κέρατα θάμνοις ἐμπλακείς ἐθηρεύθη,
 καὶ ταῦτ' ἔφη· „δύστηνος ὡς διεψεύσθη·
 οἱ γὰρ πόδες μ' ἔσφον, οἷς ἐπηδούμην,
 τὰ κέρατα δὲ προῦδωκεν, οἷς ἐγαυρούμην.“ 15

[περὶ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ὅταν κρίνης,
 μηδὲν βέβαιον ὑπολάβῃς προγινώσκων,
 μηδ' αὐτ' ἀπογνῶς, μηδ' ἀπελπίσῃς· οὕτω
 σφάλλουσιν ἡμᾶς ἐνλόθ' αἱ πεποιθήσεις.]

44 Ἐνέμοντο ταῦροι τρεῖς ἀεὶ μετ' ἀλλήλων.
 λέων δὲ τούτους συλλαβεῖν ἐπεδρεύων,

48, 13i cf. 34, 8

48, 10 ἰχνεσι A, corr. Bss || 13 „τί ταῦτ“ Eb, κἀνταῦθ' Bgk, cf. 34, 8 | ὡς ipse A || 15 οἷς ἐκαυχώμην paraphr. || 16—19 legit T, del. Lm, cf. 107, 17; ἐνλόθ' αἱ alienum ab arte Barbriana || 18 μὴ (corr. in ἡ) τ' αὐ ἄ. μὴ δ' A, corr. Lm Baiter | post ἀπελπίσῃς. interpunctit A m. pr. || Exitum decurtatum versibus barbaris expressit T (addidi accentus):

τὸν δ' οἱ πόδες μὲν οἷς τὸ πρόσθεν ἠθύμει 14^a
 διέσφον. ὡς δ' ἤλθεν εἰς μέσας ὕλας 11^a
 ὅμοις τὰ κέρατα συμπλακείς ἐθηρεύθη 12^a
 προῦδωκεν δὲ αὐτὸν οἷς ἔγαν πεπιστεύκει. 15^a
 ἄνθρωπος [ᾧ]ν βέβαια μὴ δόκει κρίνειν 16. 17
 μηδ' ἀπογνῶς ταῦτα 18
 σφάλλουσι γὰρ ἡμᾶς ἐνλότε αἱ πεποιθήσεις 19

15^a προδωκενδε Tab. || 16. 17 κραινεν T | μηδαπονοῖς legit Hesselting || 19 ἡμασ|ινιοτε (ενιοτε Hss) T | πεποι-
 θησις T || Praeterea epimythii frustulum versui 5 adhaesit:
 ... κραινενμηδαπονοῖς. ουτωςφα|λουσιημασαινιοτε, cf. Philol.
 LIII 294. 298

44 B 36 Pⁱ 27, P 28; Aphth. 16 Fur. 207 (Cor. p. 296. 401);
 tetr. I 11; Avian. 10, cf. Themist. XXII p. 278 d | Fabula decurtata?

ὁμοῦ μὲν αὐτοὺς οὐκ ἔδοξε νικῆσειν,
 1. 16^b λόγοις δ' ὑποούλοις διαβολαῖς τε συγκρούων
 ἐχθροὺς ἐποίει, χωρίσας δ' ἀπ' ἀλλήλων 5
 ἕκαστον αὐτῶν ἔσχε ῥαδίην θοίνην.
 [ὅταν μάλιστα ζῆν θέλῃς ἀκινδύνως,
 ἐχθροῖς ἀπίσται, τοὺς φίλους δ' ἀεὶ τήρει.]

45 Ἐνιφεν ὁ Ζεὺς· αἰπόλος δέ τις φεύγων
 εἰς ἄντρον εἰσῆλानνε τῶν ἀοικῆτων
 τὰς αἶγας ἀδρῆ χιόνι λευκανθιζούσας.
 εὐρῶν δ' ἐκεῖ τάχιον εἰσδεδυνκνίας 5
 αἶγας κερούχους ἀγρίας πολὺν πλείους
 ὧν αὐτὸς ἦγε, μείζονάς τε καὶ κρείσσους,
 ταῖς μὲν φέρων ἐβαλλε θαλλὸν ἐξ ὕλης,
 τὰς δ' ἰδίας ἀφῆκε μακρὰ λιμώττειν.
 ὥς δ' ἡθροίσε, τὰς μὲν εὖρε τεθνώσας,

44, 5e = 102, 6 | 6e cf. 132, 10 || 45, 3e = 22, 9

44, 3 μὲν ὄντας Sdl duce Aphth. || 4 sq. [διαβολαῖς ... ἐποίει] Nck, sed cf. Aphth. tetr. || 6 ῥαδίαν A || [7. 8] Eb, = epim. (prom.) B* (in fine τοῖς φίλοις δὲ πλίστευε καὶ συντηρεῖ) || V. 5 sq. a leonis persona alienos decurtatos esse crederem, nisi cum BP¹ facerent Aphth. et Avianus: Themistius bene volpem producit discordias serentem, ut fab. 95 || Fol. 16^b et 17^a in margine superiore m. rec. s. XV/XVI litteris evanidis scripta correctoris ni fallor exclamatio [16^b] παν ... κυροῦ π^π¹ κωνστα^π^π / ἔσχε ὅμοι [17^a] ἐν τὲς πρὸς τὸν κύριον ἐν-τεύξεσιν τῷ παναθλίῳ Θεοδώρῳ νμα^π (= ἀματωλῶ Eb)

45 B 37 P¹ 25, F 26 A^a P^r 6; tetr. II 14 || 1 ἐνιφεν A || 3 ἄκρα A, ἀδρῆ Db; num ἄκρα? cf. Schneider, Callim. p. 371 || 8 τὰς δ' ἰδίας A (anacly. — = — cf. 107, 10), τὰς ἰδίας δὲ ἀφῆκε etiam BP¹; ἐνδίοις Hecker Schn; <ἄρ> ἰ. Sd Eb, δὲ τιθασοὺς Bgk, δ' ἡμέρας Ellis, alii aliud | ἀφῆκεν ἄκρα Eb, sed cf. μακρὰ κλαλεῖν sim. Aristoph. Vesp. 584. Plut. 612. Eccl. 425 | λιμώσσειν? || 9 ἡθροίσε A, ἡθροίσε Mk; cf. 92, 8. 120, 7

αἰ δ' οὐκ ἔμειναν, ἀλλ' ὀρώων ἀβοσκήτων 10
 ἀνέμβατον δρυμῶνα ποσσὶν ἠρεύνων.
 ὁ δ' αἰπόλος γελαστὸς ἦλθεν εἰς οἴκουσ
 αἰγῶν ἔρημος· ἐλπίσας δὲ τὰ κρείσσω
 οὐκ ᾔνατ' οὐδ' ὦν αὐτὸς εἶχεν ἐκ πρώτης.

[Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει μηδαμῶς τῶν οἰκείων ἀμελεῖν, μά-
 λιστα κέρδους ἕνεκα ἀμφιβόλου ὑπάρχοντος.]

^{1. 17^a}
 46 Ἐλαφος καθ' ὕλην γνῖα κοῦφα ναρκήσας
 ἔκειτο πεδίων ἐν χλόῃ βαθυσχοίνῳ,
 ἔξ ἧς ἐτοίμην χιλὸν εἶχε πεινήσας.
 ἦρχοντο δ' ἀγέλαι ποικίλων ἐκεῖ ζῶων
 ἐπισκοπούντων· ἦν γὰρ ἀβλαβὴς γείτων. 5
 ἔλθων δ' ἕκαστος τῆς πόης τ' ἀποτρώγων
 ἦει πρὸς ὕλας οὐδ' ἐπῆεν εἰ θνήσκει·
 ἔλαφος δὲ λιμῷ κοῦ νόσῳ κατεσκήκει,
 μή πω κορώνην δευτέρην ἀναπλήσας,
 δς εἰ φίλους οὐκ ἔσχε, καὶ γεγηράκει. 10

46, 6 e cf. 117, 7 | 10 e = 103, 2

45, 11 ποσσὶν ipse A || [12—14] Rth, 13, 14 suspectaverat
 Eb, sed 12 sq. expressit B*, cf. praef. || 12 γελάσας A, γελα-
 στὸς Bt, cf. 80, 4; στενακτὸς Bgk, αἰπόλοις γελάσματ' Piccolos;
 ὁ δὲ αἰ. γελάσας (!) εἰς τὸν οἶκον ἦλθε κενός B P¹ || 13 τὰς
 κρείσσους A, corr. Bgk, cf. 73, 79 || Epim. Augustanae fab. 6
 aptius

46 cf. Syntip. 20 Fur. 337, Cor. 377 || 2 βαθυσχίνῳ
 O. Schneider, sed cf. 3, 4 || 3 ἐτοίμην Fx || 4 ζῶων A |
 6 πόαστ' A || 7 ὕλας· ὁ δὲ πεινήν (unde fecit in A ὁ δὲ γε
 πρὸς πείνης Menas) θνήσκει A; ὥστ' ἀχηνήν θν. Piccol., δ δ'
 ὅπ' ἀχηνίης θν. Bgk, οὐδ' ἐπήν' εἰ θν. Gb, οὐδ' ἐπῆεν εἰ θν.
 Rth, sim. Eb olim; ὁ δὲ πείνης (τάλας) κατεσκήκει caeteris
 omissis Lm Bgk Eb, ὁ δὲ νεηνίης θν. [8] Nck Schenkl; v. 7 extr.
 si interpolatoris est, suppl. fere τοῦ νοσοῦντος ἀμνήμων vel τὸν
 νοσοῦντ' ἔδω χαίρειν || 8 καὶ οὐ A m. pr., corr. Min. in cod. ||
 9 cf. Hes. fr. 183 Rz., Arat. 1022, Iuv. 14, 25 | δευτέρῃ A

* * *

[Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, δεῖν τὰ ὁπωσοῦν ἐπιόντα δεινὰ λόγοις
ἐξευμαρξέειν ἡπίοις, καὶ τὸ τούτων ὀχληρὸν ἀποπαύειν.]

47 Ἐν τοῖς παλαιοῖς ἦν ἀνὴρ ὑπεργήρως,
εἶχεν δὲ πολλοὺς παῖδας· οἷς ἐπισκῆπτων
(ἐμελλε γὰρ δὴ τὸν βίον τελευτήσῃν)
ἐκέλευσε λεπιδῶν, εἴ τις ἔστι που, ῥάβδων
δεσμὴν ἐνεγκέιν. ἥκέ τις φέρων ταύτην. 5
„πειρᾶσθε δὴ μοι, τέκνα, σὺν βίῃ πάσῃ
ῥάβδους κατὰξαι δεδεμένας σὺν ἀλλήλῃσι.“
οἱ δ' οὐ γὰρ ἠδύναντο· „κατὰ μίαν τοίνυν
πειρᾶσθ'.“ ἐκάστης δ' εὐχερῶς καταγείσης,
f. 17^b „ὦ παῖδες, οὕτως“ εἶπεν, „ἦν μὲν ἀλλήλοισι 10
ὁμοφρονῆτε πάντες, οὐδ' ἂν εἰς ὕμας
βλάψαι θύναιτο, κἂν μέγιστον ἰσχύη·

47, 3e cf. 95, 35

46a Epimythium (cf. 60) ad fab. 46 non pertinet; excidit fabula. Syntip. 49 (Cor. 352), Ign. tetrast. I 24 huc rettulit Eb, similis etiam Nevel. 158 (Cor. 155 Hl 30) || Epim. τούτω A.

47 B 38 F 52 (Cor. p. 358. 171); de Sciluro narrat Plut. de garrul. 17 p. 511 C (apophth. p. 174 F), cf. etiam Plut. Sert. 16 (Hor. ep. II 1, 46) || 1 ὑπεργήρως A m. pr., acc. del. super ε acc. add. m. r. || 2 εἶχεν ipse A || 4 ἐκέλευσε A, ἐκέλευε vulgo | ἐστὶ A || 5 δεσμὴν A m. pr., δέσ- m. r., cf. Lobeck paral. p. 396 | ἡκά A m. pr., α in ε m. r. || 8 μίαν A, μίην plerique, sed cf. praef. || 9 πειρᾶσθαι A m. pr., corr. m. rec. || 10 ante οὕτως et post εἶπεν interpunxit A | ἂν A, corr. Eb || 11 ὕμας A

ἦν δ' ἄλλος ἄλλου χωρὶς ἦτε τὴν γνώμην,
πέισσεθ' ἕκαστος ταῦτ' ἂν μὴ ῥάβδῳ.“

[φιλαδελφία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις, 15
ἢ καὶ ταπεινότης ὅσας ἦρεν εἰς ὕψος.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκιδιδάσκει ὅσον τὸ τῆς ὁμοιοῦς καλόν, καὶ τί
πάλιν τὸ ἐπιζημιον τοῖς μηδαμῶς αὐτήν κεκτημένοις.]

48 Ἐν ὁδῷ τις Ἑρμῆς τετράγωνος εἰστῆκει,
λίθων δ' ὑπ' αὐτῷ σωρὸς ἦν. κύων τούτῳ
εἶπεν προσελθὼν „χαίρε πρῶτον, Ἑρμεῖα·
ἔπειτ' ἀλείψαι βούλομαι σε, μηδ' οὐτῶ
θεὸν παρελθεῖν· καὶ θεὸν παλαιστρίτην.“ 5
ὁ δ' εἶπεν „ἦν μου τοῦτό μὴ 'πιλιχμήσης
τοῦτ' αἰον ἐλθὼν, μηδέ μοι προσουρήσης,
χάριν εἰσομαι σοι· καὶ πλέον με μὴ τίμα.“

[Ὅτι τοῖς κακοῖς ἀρκεῖ τέως, οὐκ ἄλλως πως δυναμένοις τὰ
βελτίω θράσαι, καὶ τῶν συνήθων αὐτῶν αἰτίων ἀργήσαι.]

49 Ἐκάθευδε νύκτωρ ἐργάτης ὑπ' ἀγνοίης
1. 18^a φρέατος ἐγγύς. τῆς Τύχης δ' ἐπιστάσης
ἔδοξ' ἀκούειν „οὔτος, οὐκ ἐγερθήσῃ,

47, 15 me — 85, 19

47, 14 μᾶν A || [15. 16] Lm || 15 μέγ' A, μέγιστον
coll. 85, 19 Lm, possis μέγ' ἄ. ἔστιν; sed hand scio an ἰ ᾧ
interpolator admisit || 16 ἦρεν ipse A || Epim. Ὁ μῦθ' A
48 cf. Macar. prov. IV 10 || 8 εἶπε A, corr. Bes || 6 ἂν
μου, μου in μὴ corr. A m. pr.; μοι Fx, servavi μου | 'πιλιχμή-
σης A, 'πολιχμήσης — ἀπολ. (Il. Φ 128) Bgk Rth || Epim.
ὁ καλῶς πᾶς A, em. Bes | θράσαι A | In epimythio choliamb-
orum vestigia (τὰ βελτίω θράσαι, . . . καὶ τῶν συνήθων αἰ-
τιῶν ἀπαργήσαι) observavit Bes

49 B 33 M 36 P 22, P 26; F 62 (cf. Cor. p. 252. 387 sq.) ||
1 ἀγνοίας A || 2 τύχης A || 3 οὔτος, -ος ex -ως m. pr. A

μή σου πεσόντος αἰτία παρ' ἀνθρώποις
 ἐγὼ λέγωμαι καὶ κακὴν λάβω φήμην; 5
 ἐμοὶ γὰρ ἐγκαλοῦσι πάντα συλλήβδην,
 ὅσ' ἂν παρ' αὐτοῦ δυστυχῇ τις ἢ πίπτῃ.“

[Ἐλεγχος τῶν εἰμαρμένῃν δοξαζόντων καὶ ἀνάγκῃ τὰ τῆς ἡμῶν
 ἐξουσίας ὑποβαλλόντων καὶ μὴ τῷ ἀντεξουσίῳ εἰς θεὸν κερρη-
 μένων.]

50 Ἐφευγ' ἀλώπηξ, τῆς δ' ὕπισθε φευγούσης
 κυνηγὸς ἐτρόχαζεν. ἡ δ' ἐκεκμήκει,
 δρυτόμον δ' ἰδοῦσα „πρὸς θεῶν σε σωτήρων,
 κρύψον με ταύταις αἷς ἔκοψας αἰγέροις,
 καὶ τῷ κυνηγῷ“ φησί „μή με μνηνύσης.“ 5
 ὃ δ' οὐ προδῶσειν ᾤμνυ'. ἡ δ' ἀπεκρύφθη.
 ἦλθεν κυνηγός, καὶ τὸν ἄνδρ' ἐπηρώτα,
 μὴ τῇδ' ἀλώπηξ καταδέδυκεν ἢ φεύγει.
 „οὐκ εἶδον“ εἶπε, τῷ δὲ δακτύλῳ νεύων
 τὸν τόπον ἐδείκνυ' οὗ πανοῦργος ἐκρύφθη. 10
 ὃ δ' οὐκ ἐπισχών, τῷ λόγῳ δὲ πιστεύσας,
 παρῇλθε. θερμοῦ δ' ἐκφυγοῦσα κινδύνου

49, 4e = 12, 14. 31, 10 || 50, 4e cf. 84, 4 | 5me = 3, 8;
 cf. 72, 18. 92, 10 | 7e = 95, 53. 103, 12 | 8ie = 95, 54

49, 4 σοῦ Eb | σοῦμπεσόντος Hl | αἰτία A || 5 γένωμαι
 Nb || 6. 7 om. B*, del. Kn || 7 αὐτοῦ A m. pr., corr. m.
 rec. | πατήρ Db, cf. 111, 21; πίττειν (πίπτειν) eadem fere
 ratione adhibuerunt Plato Phaed. p. 100 E., Aristoph. Eq. 540,
 Eurip. Alc. 626 alii

50 B 41 Pⁱ 27 M 23, A^c Cor. 127, F 10 (Cor. p. 319), cf.
 Maxim. Tyr. I 3, 1 || 3 σωτήρα A, corr. BtFxLm || 6 ὃδ'—
 ἡδ' ut solet A, acc. add. m. r. | ὤμνυ A || 8 ἢ τῇδ' O. Schnei-
 der; nihil mutandum, cf. l. sim. supra adscriptum || 10 ἐδείκνυ
 A || 11 οὐχὶ προσχών Hartung, cf. 26, 5; τῷ δὲ δακτύλῳ μὴ
 προσχών B^p

ε. 18^ο κερδὼ παχείης ἐξέκυνπτεν αἰγείρου,
 σεσηρὸς αἰκάλλουσα. τῇ δ' ὁ πρεσβύτης
 ,ζωαγρίους μοι χάριτας' εἶπεν ,ὀφλήσεις.' 15
 | ,ἐρρυσάμην σε' φησίν' ,ἀλλὰ μου μνήσκου.' |
 „πῶς οὐκ ἔν“ εἶπεν „ὦν γε μάρτυς εἰστήκειν;
 ἔρρωσο τοίνυν, καὶ τὸν Ὅρκον οὐ φεύξῃ
 φωνῇ με σφάσας, δακτύλῳ δ' ἀποκτείνας.“
 [σοφὸν τὸ θεῖον ἀπλάνητον· οὐδ' ἔν τις 20
 λαθεῖν ἐπιορκῶν προσδοκᾷ, Δίκην φεύγει.
 Εὐκαίρως ὁ μῦθος δηθήσεται πρὸς ἐκείνους τοὺς χρηστὰ μὲν
 ἐπαγγελλομένους, δόλια δὲ καὶ φαῦλα ἐργαζομένους.]

51 Ἐν τῷ ποτ' οἴκῳ πρόβατον εἶχε τις χήρη,
 θέλουσα δ' αὐτοῦ τὸν πόκον λαβεῖν μελίζω
 ἔκειρ' ἀτέχνως, τῆς τε σαρκὸς οὐ πόρρω
 τὸν μαλλὸν ἐψάλιζεν, ὥστε τιτρώσκειν.
 ἀλγοῦν δὲ πρόβατον εἶπε „μὴ με λυμαίνου· 5
 πόσην γὰρ ὀλκὴν τοῦμὸν αἷμα προσθήσει;
 ἀλλ' εἰ κρεῶν, δέσποινα, τῶν ἐμῶν χορῆσεις,

50, 14e = 98, 2; cf. 22, 2 || 51, 3e = 136, 13; cf. 105, 8 |
 7 sqq. cf. 21, 6 sqq.

50, 13 παχείας A || 14 ἀκάλλουσα A, corr. Bss || 16 om. B*,
 del. Eb Bgk || 16. 18 sedem verborum ἐρρυσάμην σε et ἔρρωσο τοί-
 νυν permutavit M. Schmidt M. Rhen. XXVI 200 || 17 εἰστήκειν· A,
 m. pr., l. v. erasa, εἰστήκει M. Schmidt, cf. Philol. XVII 326 extr. ||
 19 μ' ἔσωσας — ἀπέκτεινας A, corr. Ah || [20. 21] Lm ||
 20 καὶ ἀπλάνητον A, corr. Bss || 21 φεύγειν (v expunxit m.
 r.?) A, corr. Ah || Versus 20 exitus atque anapaestus v. 21
 interpolatorem produnt || Epim. Ὁ μὲν A
 51 B 39 M 22 P¹ 26 || 1 τῷ HmLm | χήρα A || 3 ἐκείνῃ A
 m. pr., voluit ἔκειρ' (Eb) | ἀτεχνῶς A Rth, cf. 75, 1 [4] || 5 μὲν A
 m. pr.

BABRUS, ed. O. Crusius.

ἔστιν μάγειρος, ὃς με συντόμως θύσει·
 εἰ δ' εἰρίων πόκου τε κοῦ κρεῶν χρήξεις,
 πάλιν ἔστι κουρεύς, ὃς κερεῖ με καὶ σώσει.“ 10
 f. 19^a
 [Πρὸς τοὺς μετὰ ἀπειρίας τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦντας, ἐξ ἧς
 οὐ τοσοῦτον τὸ κέρδος ὁση βλάβη προσγίνεται.]

52 Εἰς ἄστν τετράκυκλον ἄρρενες ταῦροι
 ἄμαξαν ὤμοις εἴλκον· ἢ δ' ἐτετρίγει.
 καὶ τὸν βοώτην θυμὸς εἶχε, τῇ δ' οὕτως
 ἐγγὺς προσελθὼν εἶπεν ὥς ἀκουσθῆναι·
 „ὦ παγκάμιστον κτημάτων, τί δὴ κρώξεις 5
 ἄλλων ὑπ' ὤμοις φερομένη σιωπώντων;“
 [κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μακρὸν οἰμῶζειν
 ἄλλων πονούντων, αὐτὸς ὥσπερ ἐλ κάμνων.]

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, μηδαμῶς ἐν τοῖς πράγμασιν ἄλλων πονον-
 μένων ἄλλους ἀδίκως οἰμῶζειν καὶ πόνους ἀλλοτρίους ἑαυτοῖς
 ἐπιγράφειν.]

51, 9 e cf. 63, 10 || 52, 4 im = 130, 4

51, 8 μάγειρος ἔσται, ὃς B || 9 εἰ δὲ ἐρίων καὶ πόκου B |
 σὺ κοῦ Bgk, utique planius || 10 πάλιν — ἔστω B*, πάρεστι
 Fx || σώσει AB*, σφσει plerique || Epim. τὸ om. B*

52 B 32 M 37 P¹ 21; A^u 45 F 39; tetr. III 10. Cf. Arist. Vesp.
 1400sq. || 1 ἄρρενες A, 'viriles', robusti, cf. Anth. P. XI 20,
 Soph. fr. 480; ἀτρέμας (-μές, -μεῖς) vel ἡρέμας Cr olim, sim.
 Gb Rth || 2 ἡδ' (acc. m. r.) A || 3 βοώτης = βοηλάτης, cf. Arat. 92 |
 εἶλε Lm, cf. 18, 12 | εἶλ', ἔφη δ' οὕτως del. v. 4 Eb Gb Rth, per-
 peram; neque cur de 'mira verborum copia' queratur Zachar.
 p. 29 intellego || 5 κρώξεις paraphr. || 6 ἄλλων ἐπ' A, corr. Cr
 ann. 246⁶¹, nam ἐπ' ὤμοις coll. v. 2 'prorsus mirum' (Eb); ἄλλων
 ὄπ' = ἄλλων ὑπο, cf. 95, 2 | Cf. Arist. Vesp. 1426. Philogelos
 48 Eb || [7. 8] Lm, cf. 81, 5 || 8 πονούντων (et 10 πονονμ.)
 ipse A | ὥσπερ αὐτὸς κάμνων A, corr. Hm || Epim. 'aut
 ἄλλους delendum aut δεῖν suppl.' Eb

53 *Εἰς λύκον ἀλώπηξ ἐμπεσοῦσα δειλαίῃ*
ζωορεῖν ἐδεῖτο, μηδὲ γραῦν ἀποκτείνειν.
ὃ δ' „ἦν λόγους μοι τρεῖς ἀληθινούς εἶπες,
ἐγὼ σε νῆ τὸν Πᾶνα“ φησί „ζωορήσω.“
ἦ δ' „εἶθε μὲν μοι πρῶτα μὴ συνηντήκεις· 5
ἔπειτα <δ>, εἶθε τυφλὸς ὢν ὑπηντήκεις·
τρίτον δ' ἐπ' αὐτοῖς“ εἶπε „μὴ σύ γ' εἰς ὄρας
ἵκοιο, μὴ δὴ μοι πάλιν συναντήσης.“

[Ὅτι πολλάκις αἱ περιστάσεις πεφύκασι καὶ παρὰ γνώμην τὰ
 ε. 19^b σιγῆς ἄξια εἰς τοῦμφανῆς ἄγειν.]

54 *Εὐνούχος ἦλθε πρὸς θύτην ὑπὲρ παίδων*
σκεψόμενος. ὁ θύτης δ' ἄγρον ἦπαρ ἀπλώσας
„ὅταν μὲν“ εἶπε „ταῦτ' ἴδω, πατήρ γίνῃ,
ὅταν δὲ τὴν σὴν ὕψιν, οὐδ' ἀνὴρ φαίῃ.“

[Πρὸς τοὺς τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν οὐ δεόντων ποιουμένους ἦ
 καὶ ἄλλως μὴ δυναμένων γενέσθαι.]

53, 4e = 107, 16 | 7im cf. prooem. I 3 sq. || 54, 2e =
 95, 2. 74, 3 | 7sq. e = 101, 7sq.

53 B 81 P 25 P¹ 20; tetr. II 5 [?]; cf. Cr p. 208, ann. p. 246 ||
 1 δηλαΐη A || 3 ἄν A || 3. 5 ὁδ'—ἦδ' A m. pr., δδ'—
 ἦδ' m. rec. || 4 φησί νῆ τὸν πᾶνα A, corr. Ah Fx || 5 σοι . .
 συνηντήκειν ex B* Bgk || 6 ἔπειτα· εἶθε A, suppl. Bss ||
 [6] Bgk, exprimit B P om. P¹ || 7 εἶπε A (Rth), εἶθε Lm ||
 8 μὴ δε A, μὴ δὴ Eb μὴ πως Bgk | πάλιν ἐμοὶ Ah | συναντή-
 σις (ι del.) A, καὶ πάλιν συναντήσης μοι B

54, 1 ἦλθεν A, ν erasa || 2 χερσόμενος Nck Mcl. IV 192
 ἀγνοεῖν παραπλώσας, A, corr. Lm, ἀγνός ἦ. ἁ. Ah || 3 δτ' ἄν
 ut solet A | ἔπιταδτ' ductu perpetuo, quod A ante Eb εἶπε
 αὐτ' legebatur; an θδμ'? || Epim. . . . . Bss ||
 δλως μὴ Eb

55 Ἐνα βοῦν τις εἶχε, τὴν ὄνον δὲ συζεύξας
 ἡροτρία, πτωχῶς μὲν, ἀλλ' ἀναγκαίως.
 ἐπεὶ δὲ τοῦργον ἐτετέλεστο καὶ λύειν
 ἔμελλεν αὐτούς, ἥ τ' ὄνος διηρώτα
 τὸν βοῦν „τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη;“ 5
 ὁ δὲ βοῦς πρὸς αὐτὴν εἶπεν „ὅσπερ εἰώθει.“

56 Εὐτεκνίης ἐπαθλα πᾶσι τοῖς ζώοις
 ὁ Ζεὺς ἔθηκε, πάντα δ' ἐβλεπεν κρίνων.
 ἦλθεν δὲ καὶ πίδηκος ὡς καλὸν μήτηρ
 πίδωνα γυμνὸν σιμὸν ἡρμένῃ κόλποις.
 γέλως δ' ἐπ' αὐτῷ τοῖς θεοῖς ἐκινήθη. 5
 ἥ δ' εἶπεν οὕτω· „Ζεὺς μὲν οἶδε τὴν νίκην,
 ἔμοι δὲ πάντων οὗτός ἐστι καλλίων.“

1. 20^a [ὁ λόγος δοκεῖ μοι πᾶσι τοῦτο σημαίνειν,
 τὸν αὐτὸς γότος πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει.]

57 Ἐρμῆς ἄμαξαν ψευσμάτων τε πληρώσας
 ἀπάτης τε πολλῆς καὶ πανουργίης πάσης

55, 2e cf. 15, 4. 130, 6 | 6im cf. 64, 7 | 7e cf. 16, 9 ||
 56, 1 im=120, 3 | 5m cf. 31, 21 | 6 cf. 72, 15 || 57, 2me=95, 52

55 V 173 (p. 678 Kn.) = Fur. 371; fluxit e proverbiis, cf. Zenob. volg. 254 p. 70, Bodl. 393, Macar. 675 infra p. 248 || 3 τετέλεστο A, corr. Bss || 4 ἥ τ' m. pr., ἥτ' m. r. A, ἥ etiam V; εἶτ' LmEbRth; v. 6 δὲ apodoticum, cf. 31, 16 || 5 τῷ γηπῶνα V || 6 ὁ δὲ πρὸς V, ὅδε πρὸς Gb | ὅσπερ, o ex ω corr. m. pr. A || Post v. 6 duorum vv. spat. vacuum A

56 Avian. 14; cf. Epicharm. 43 p. 270 L. || 2 ἐβλεπε A || 3 καλὴ μῆρ A, καλοῦ Bss, καλὸν (ad πίδωνα) SdCr || 4 πιδῶνα A, corr. Bss | σιμὸν, i ex η A m. pr. || 6 οἶ δὲ μὲν m. pr. A, corr. m. r. || [8. 9] Lm || 9 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ A, cf. Krügeri Gr. § 51, 2. 13; αὐτὸς τὸν Eb, γόνον τὸν Nb, alii aliud

57 B 40, VFur. p. 142. Cf. Hes. fr. 45 Rz. (Cr p. 141), Plato Prot. 322 c || 2 πανουργίας A

ἤλαννε διὰ γῆς, ἄλλο φῦλον ἐξ ἄλλου
 σχεδίην ἀμείβων καὶ μέρος τι τῶν ὄνων
 νέμων ἐκάστω μικρόν. ὥς δὲ τῷ χώρῳ 5
 τῷ τῶν Ἀράβων ἐπῆλθε καὶ διεξήγει,
 λέγουσιν αὐτοῦ συντριβεῖσαν ἐξαίφνης
 ἐπισταθῆναι τὴν ἔμαξαν. οἱ δ' ὥσπερ
 πολύτιμον ἀρπάζοντες ἐμπορίου φόρτον,
 ἐκένωσαν αὐτὴν οὐδ' ἀφήκαν εἰς ἄλλους 10
 ἔτι προελθεῖν, καίπερ ὄντας, ἀνθρώπους.
 ἐντεῦθεν Ἀραβέες εἰσιν, ὥς ἐπειράθην,
 ψεῦσταί τε καὶ γόητες, ὃν ἐπὶ γλώσσης
 οὐδὲν κάθεται ῥῆμα τῆς ἀληθείης.

58 Ζεὺς ἐν πλῖθι τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας
 ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπων.

57, 3 me = 72, 11 | 12 e = 96, 4. 134, 16 | 14 e cf. 75, 20.
 95, 99. 81, 4. 83, 4

57, 4 *σχέδην* BgkHm | τῶν ὄνων (= ἀνθρώπων) A, corr. Eb;
 ὄνων = ὄνων singulare, δόρων Fx, ὄντων Nck || 5 ἐκάστω A ||
 6 τῶν τότε Ἀ. SdEb, τῶν Ἀραβίων Db; in nomine proprio ana-
 paestum admisi || [7. 8. 9] Rth, συντριβεῖ τὴν ἔμαξαν κετὴν
 φορτίων etiam V; λέγεται ἐξαίφνης συντριβῆναι τὴν ἔμαξαν.
 οἱ δὲ ὥσπερ π. φόρτον τὰ ἐξ αὐτῆς ἀρπάζοντες B || 11 sq. οὐκ
 ἀφήκαν εἰς ἄλλους ἄ. προελθεῖν rel. om. B, οἱ δὲ εἰς ἄλλους τό-
 πους οὐκ εἴλασαν ὀδεῦσαι V, ubi sequitur οὐδὲ τὰ κοινὰ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ἐπιτελεῖν δυνάμενοι = F 19; excidit igitur exitus et astro-
 logi fabella (infra p. 273) || 11 προσελθεῖν A, corr. Bas, cf. B |
 καὶ περιόντας Ah, γεινιῶντας vel γῆν ποιοῦντας Fx, ἀντερώ-
 ντας M. Schmidt (Jen. L.-Z. 1876, 81) | καὶ περὶ πρὸς ὅσους ῥάπους
 Bgk, cf. prol. || [11] Nck || 12 ἐπειράθην? cf. 106, 4. 29, 1. 30, 5.
 46, 9. 74, 15. 103, 2. 62, 1 || 14 ἀληθείας A || 12. 14 = prom. B ||
 Post v. 14 duorum versuum spat. vacuum; f. 20^a in mg. sup.
 ἀρχὴ του ζ (seq. litterae evanidae) m. 3, iterum δ. τ. ζ in mg.
 sin. m. 2

58 H[arleianus] 3521 (Tyrwhitti) f. 17^a, B 44. Cf. Cr
 p. 210 || 1 χρυστὰ A m. pr., corr. m. r. | συγκλείσας B

ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων
 τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας,
 1. 20^b διήκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους, 5
 κάκει πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.
 μόνῃ δ' ἔμεινεν ἐλπίς, ἣν κατεῖληφει
 τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ ἐλπίς ἀνθρώποις
 μόνῃ σύνεστι, τῶν πεφηνγόντων ἡμᾶς
 ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγνωμένη δώσειν. 10

59 Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν, φασί, καὶ τρίτῃ τούτοις
 ἥριξ' Ἀθηνᾶ, τίς καλόν τι ποιήσει.
 ποιεῖ μὲν ὁ Ζεὺς ἐκπρεπέστατον ζῶων
 ἄνθρωπον, ἡ δὲ Παλλὰς οἶκον ἀνθρώποις,
 ὁ δ' αὖ Ποσειδῶν ταῦρον. ἥρέθη τούτοις 5
 κριτῆς ὁ Μῶμος· ἔτι γὰρ ἐν θεοῖς ᾤκει.
 κάκεινος, ὥς πέφυκε πάντας ἐχθραίνων,
 πρῶτον μὲν εὐθύς ἐψεγεν τὸ τοῦ ταύρου,
 τῶν ὁμμάτων τὰ κέρατα μὴ κάτω κείσθαι,
 ὥς ἂν βλέπων ἔτυπτε· τοῦ δέ γ' ἀνθρώπου, 10
 μὴ σχᾶν θυρωτὰ μηδ' ἀνοικτὰ τὰ στήθη,

58, 5e = 72, 2 | 6e cf. 65, 6 | 7e = 70, 3 | 8m = 63,
 10 || 59, 2e = 130, 2 | 3me cf. 13, 7. 64, 5 (114, 3. 66, 1 sq.)

58, 5 πάντα δὲ ἐπετάσθησαν πρὸς τοὺς θεοὺς B rel. om. ||
 [6] EbKnRth, νέμεσθαι Bgk, ἄνω πέτεσθαι . . . γῆς πρόσω
 Mähly; sed cf. 65, 6. 8, 2 || δὲ corr. in τε H || 7 κατεῖληφεν,
 acc. εν in ει corr. H || 8 ἀντοῖς A || 9 ἡμᾶς A

59 B 43; longius absunt Nev. 193 A^u 100, cf. Cr p. 211 ||
 1 'ν τούτοις? || 3 ζῶιον A, corr. Db, cf. locos similes s. s. ||
 4 ἀντοῖς A || 5 ἥρέθη A || 7 ἐχθραίνειν? Schnw || 9 [τά] Eb
 p. XI, obs. 5, cf. 84, 1 || 10 ὥς ἂν cf. Krügeri Gr. § 54, 8, 4 e 8 |
 ἀνθρώπου sine causa Rth

ὥς ἂν βλέπεται τῷ πέλας τί βουλευοί·
 τῆς οἰκίης δέ, μὴ τροχὸς σιδηρεῖους
 ἐν τοῖς θεμελίοις γεγρονέναι, τόπους τ' ἄλλους
 συνεξαμείβειν δεσπύταισιν ἐκδήμοις, 15
 καὶ τὸν πονηρὸν γέτον' ὥσθ' ὑπεκφεύγειν. 15^a
 [τί οὖν ὁ μῦθος φησιν ἐν διηγῇσει;
 πειρῶ τι ποιεῖν, τὸν φθόνον δὲ μὴ κρίνειν.
 ἀρεστὸν ἀπλῶς οὐδέν ἐστι τῷ μῶμῳ.]

60 Ζωμοῦ χύτρον μὺς ἐμπεσὼν ἀπωμάστω
 καὶ τῷ λίπει πνιγόμενος ἐκπνέων τ' ἤδη
 „βέβρωκα“ φησὶν „καὶ πέπωκα καὶ πάσης
 τροφῆς πέπλησμαι· καιρὸς ἐστὶ μοι θνήσκειν.“
 [τότ' ἂν λίγνος γένοιτο μὺς ἐν ἀνθρώποις, 5
 ἔαν τὸ καταβλάπτων ἡδὺ μὴ παραιτήσῃ.]

Ὅτι τὰ ἐπερχόμενα κατὰ ἀνάγκην κακὰ εἰώθαν τινες τοιοῦτοις
 ἐξομαλίζειν λόγοις.]

60, 2e = 17, 5. 93, 6 | 5e = 66, 4. 87, 6

59, 12 βλέπειτο τὸ m. pr., v add. m. r. A, corr. Cr (cf. 59, 5),
 βλέπει τις τὸν Bgk, βλέπει τὸ τοῦ π. GbRth || 13 οἰκίης A ||
 14 θεμελίοις, θεμελίοις? Fx | δ' ἄλλους A, corr. GbCr, δ' del.
 Bss || 15 ἔνα καὶ τοῖς δεσπύταις συνεξεδήμει καὶ γέτονα πονηρὸν
 ἐξέφηνγεν B (sim. NevAⁿ), unde coll. Philem. 114 Philol. XLVI
 629 restitui 15^a; ὥς τὸν πονηρὸν γέτον' ἦν ἂν ἐκφεύγειν
 Lm. Quod addunt AⁿNev καὶ ὁ Ζεὺς . . τοῦ Ὀλύμπου αὐτὸν
 ἐξέβαλεν, aut fluxit e v. 6, aut ad exitum spectat nunc oppres-
 sum, cf. Iulian. Ep. 59, 16 p. 445 D. || [16—18] Eb || 17 μὴ
 φθ. δ' ἔα κρ. Eb, σὺν φθόνῳ δὲ μὴ κρίνειν vel τὸν φθ. δ' ἔα
 χαίρειν Nck

60 cf. F 117 || 1 ζωμοῖ A | χύτρος A | μῦς F, cf. Luc.
 musc. enc. 4, Aristoph. Daet. fr. 203 K.; at μῦς ἐμπεσοῦς
 scribi non potest propter v. 2, cf. etiam Callim. fr. 201, Eust.
 ρ 455 p. 1828, 17 μὺς ἐν ἄλμῳ (Cr. quaest. Herond. p. 459) ||
 2 sq. ἀλλ' ἔγωγε καὶ βέβρωκα καὶ πέπωκα καὶ λείλουμαι κτλ. F ||
 3 φησὶ edd. || 4 τροφῆς (sic) A, corr. Bss | cf. app. prov. I 77 ||
 [5. 6] Lm | τότε A m. pr., corr. m. rec. || 6 ἂν τὸ Bss || Epim.
 εἰωθάν A m. pr., -ασίν m. rec., cf. 71 epim. | ἐξομαλίζειν, o ex
 ω m. pr. A | ἀρχὴ τοῦ η A m. 2 in mg.

61 Ἦει κυνηγὸς ἐξ ὄρους κυνηγήσας,
 ἦει δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας.
 καὶ πως συνηβόλησαν οἱ δὴ ἄλλήλοις,
 χῶ μὲν κυνηγὸς ἰχθύων ἀλιπλῶων,
 θήρην δ' ὁ γριπεὺς ἠρέτιζεν ἀγροίην, 5
 τὰ τ' εἶχον ἀντέδωκαν. εἶτα τὴν θήρην
 ἡμειβον αἰεί, δειπνα δ' εἶχον ἡδίω,
 ἕως τις αὐτοῖς εἶπεν „ἀλλὰ καὶ τούτων
 τὸ χρηστὸν ἐξολεῖτε τῇ συνηθείῃ,
 πάλιν δ' ἕκαστος ἂ πρὶν εἶχε ζητήσῃ.“ 10

f. 21^b
 [Ὅτι πᾶς δυσάρεστος, τοῦ παρόντος ἡδέος μικρὸν τι ἀπολαύσας,
 εὐθὺς τὴν ἐπιθυμίαν ἐφ' ἕτερον τρέπει.]

62 Ἡμίονος ἀργῆς χιλὸν ἐσθίων φάτνης
 καὶ κριθιῆσας ἐτρόχαξε κἀφώνει
 τένοντα σείων „ἔππος ἐστὶ μοι μήτηρ,
 ἐγὼ δ' ἐκείνης οὐδὲν ἐν δρόμοις ἦτταν.“

61, 3 me = 12, 5 || 62, 3 e cf. 95, 14 | 4 me cf. 67, 2

61 cf. Sophron. mim. rell. p. 11 Botz. || 3 litteris ηβόλησαν superscr. m. recce. (Minae) ἐμβάλλωσιν; cf. Hes. συνηβόλησεν· ἀπῆντησεν (Callim. fr. 456) | ἀλιπλῶων Fx, ἀλιζῶων Sp; cf. Herodian. I p. 128 II p. 420 L. || 5 θήραν A, θηρῶν Bgk | ἠρέτιζεν A, corr. Db Lm, cf. 95, 65 | ἀγροίην A, corr. Db Lm || 7 ἡδίω, i ex ei m. pr. A || 8 ἕως formula Babriana, cf. 10, 9. 36, 9. 77, 10 καὶ δὴ Eb || 9 ἐξολεῖται A, corr. Db | συνηθείαι A || Epim. μικροῦ A, corr. Lm | In epimythio latere videntur iambi byzantini πᾶς — ἡδέος | . . . ἐφ' ἕτερον τρέπει

62 B 46 M 25 P¹ 46; A^c Cor. 140; F 83 (iamb. Byz.); cf. Plut. VII Sap. p. 150 A || 1 ἀργῆς A, ἀργὸς Fx Schw Eb, sed Triphiod. 14 dixit ἔπποι . . ἀεργηλῆς ἐπὶ φάτναις; sim. θῆσσα τράπεζα, ἐλευσθέριον ὕδωρ, cf. ad 76, 9 || 2 κριθιάσας A, cf. 92, 8. 120, 7. 45, 9 | κἀφώνει erasa i A

ἄφνω δ' ἔπαυσε τὸν δρόμον κατηγήσας· 5

ὄνον γὰρ εὐθὺς πατρὸς ὦν ἀνεμνήσθη.

[Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς μὴ μέγα φρονεῖν ἐν ταῖς ἐγήμερίαις, μάλιστα δὲ τοὺς ἐξ ἀγεσθῶν προγόνων κατὰ τύχην δοξασθέντας.]

63 Ἦν τις κατ' οἴκους ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἥρωος
ἔχων ἐν αὐλῇ τέμενος· ἐνθα δὴ θύων
στέφων τε βωμοὺς καὶ καταβρέχων οἶνω
προσηύχετ' αἰεὶ „χαῖρε, φίλταθ' ἥρώων,
καὶ τὸν σύνοικον ἀγαθὰ δαψιλῇ ποιεῖ.“ 5
κάκεινος αὐτῷ νυκτὸς ἐν μέσσαις ὥραις
„ἀγαθὸν μὲν“ εἶπεν „οὐδ' ἂν <εἷς> τις ἥρώων,
ὦ τᾶν, παράσχοι· ταῦτα τοὺς θεοὺς αἰτεῖ·
κακῶν δὲ πάντων, ἅτε σύνεστιν ἀνθρώποις,
δοτήρες ἡμεῖς. τοιγὰρ εἰ κακῶν χροῖεαι, 10
εὖχου· παρέξω πολλὰ, κἂν ἐν αἰτήσῃς.
12²² πρὸς ταῦτα λοιπὸν αὐτὸς οἶδας ἦν θύσῃς.“

[Ὅτι τοὺς πονηροὺς οὐ δεῖ αἰτεῖν ἀγαθὰ· οὐ γὰρ παρέξουσιν.
εἰ δὲ κακὰ τις αἰτεῖται, ἑτοίμως μᾶλλον παρέχουσι.]

63, 6e = 95, 34 | 9 cf. 58, 8 | 10e cf. 51, 9 | 12i = 98, 10

62, 6 οὐσα ἀν. B || Viam praeissee Archilochum suspicor, cui tribuo Hes. πατρόθεν πορθηκίδα· ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμίονοι (PL. III p. 741).

63 cf. F 80, A^u 109 Epim. Georg. || 7 εἷς add. Mk, εἰ Bgk || 8 οὐτ' ἂν A (lacunae ind.), corr. Hm Mk Piccol.; οὐδέν Gb, θέλοι Bgk || 9 ἄγε Fx, cf. Krügeri gr. II 25, 5, 5. 51, 8, 2 | ἀνοῖς A || [12] olim, Rth | ἀνθύσσης+ A, ἀν θύσσης Hl, εἰ vel ᾧ (οἷς Sd) θύσεις Db; subintellegendum ἐμέ, vel μ' αὐτός scribendum, cf. 137, 7 || Epim. δεῖ τὸν πονηρὸν ἄνδρα μὴ αἰ. ἄγ., κακὰ δὲ μᾶλλον αἰτούμενος ἑτοίμως παρέξει Georgides Bss. An. I p. 31 || Aliud epim. in F A^u

- 64 Ἥριζον ἐλάτῃ καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλας.
 ἐλάτῃς δ' εαυτὴν πολλαχῶς ἐπαινούσης
 „καλὴ μὲν εἰμι καὶ τὸ μέτρον εὐμήκης,
 καὶ τῶν νεφῶν σύνοικος ὀρθίῃ φῶν,
 στέγῃς τε μέλαθρόν εἰμι καὶ τρόπις πλοίων, 5
 δένδρων τοσοῦτων ἐκπρεπεσιτάτη πάντων“,
 βάτος πρὸς αὐτὴν εἶπεν· „ἦν λάβῃς μνήμην
 [τῶν πελέκεων <τε> τῶν ἀεὶ σε κοπτόντων,]
 καὶ τῶν πελύκων τῶν ἀεὶ σε τεμνόντων,
 βάτος γενέσθαι καὶ σὺ μᾶλλον αἰρήσῃ.“ 10
 [ἄπας ὁ λαμπρὸς τῶν ἐλαττόνων μᾶλλον
 καὶ δόξαν ἔσχε χυπέμεινε κινδύνους.]

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς κοσμικαῖς ἀρχαῖς μεγαλοφρονοῦντας καὶ διὰ
 τοῦτο τῶν πέλας κατεπαιρομένους, οἳ μετὰ ἀταρκείας βιοῦντες
 κἀντεῦθεν τῶν μεγάλων ἐκφεύγουσι κινδύνων.]

- 65 Λίβυσσα γέρανος ἡδὲ ταῶς εὐπῆληξ 1^a
 χλωρὴν ἀεὶ ῥόσκοντο λείμακος ποίην. 1^b

* * *

64, 1e = 31, 1. 108, 3 | 6me = 59, 3 etc. | 7im cf. 55, 6 |
 11i = 10, 13

64 B 48, v. prol. p. XIX, Nevel. 183, Avian. 19; myth.
 p. 216. 220 || 5 στέγη τε μελάθρων A, em. Bgk | τε del.? Eb ||
 8 sq. εἰ μνησθῆς τῶν πελέκεων καὶ τῶν πριόνων τῶν σε κοπτόν-
 των, β. γ. κ. σ. μ. θελήσεις B, sim. Nev.; sed cum pulchra minax
 succidet membra securis, quam velles spinas tunc habuisse meas
 Av. || [8] Rth alii, cf. Av.; τῶν πριόνων τε Fx, καὶ τῶν
 σκεπάρνων Eb || [9] Lm; καὶ etiam, cf. 95, 62 || [11. 12] Eb,
 om. BAv. || 12 καὶ ὑπέμεινε A || Epim. post μῦθος rasura
 sex litterarum (del. δηλοῖ? Eb) | μεγάλα φρ. voluit m. rec. |
 κατεπαιρομένων A m. pr., -ους m. rec. | ὦν m. pr., οἷ m. rec. A |
 μετὰ ἐνταρκείας A m. pr., εἰ in ἀβ corr. m. rec. | βιοῦντων m. pr.
 A, corr. m. rec. | κἀντεῦθεν A m. pr., κἀ in ἐ corr. m. r. | ἐκ-
 φεύγουσι A || Alia epim. in B Nev.

65 B 47, Av. 15 || Exordium ἤριζε κτλ. in Athoo decur-
 tatum, cf. v. 3. Poetae manum (1^a 1^b) servavit Suidas s. γέ-
 ρανος τὸ δρνεον ἐπίκοινων τῷ γένει. Βάβριος κτλ.; ultima verba

| "Ἡριξε τεφερὴ γέρανος εὐφυνεῖ τῶν 1
 σείοντι χρυσᾶς πτέρυγας. | „ἀλλ’ ἐγὼ ταύταις“
 1. 22^b ἡ γέρανος εἶπεν, „ὦν σὺ τὴν χρόνῃ σκώπτεις,
 ἄστρων σύνεγγυς ἵπταμαί τε καὶ κράζω·
 σὺ δ’ ὡς ἀλέκτωρ ταῖσδε ταῖς καταχρύσοις 5
 χαμαὶ πεφύσση“ φησὶν „οὐδ’ ἄνω φαίνῃ.“
 [θανυμαστὸς εἶναι σὺν τριβῶνι βουλομένην
 ἢ ξὴν ἀδόξως πλουσίᾳ σὺν ἐσθῇτι.]

66 Θεῶν Προμηθεὺς ἦν τις, ἀλλὰ τῶν πρώτων.
 τοῦτον πλάσασθαι φασὶ δεσπότην ζῶων
 ἀνθρωπον ἐκ γῆς· ἐκ δὲ τοῦ δύω πήρας
 κρεμάσαι φέροντά φασὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις
 κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀθνεῖων, 5
 ἰδίῳ δὲ <τὴν> ὕπισθεν, ἥτις ἦν μελίζων.

65, 6 cf. 58, 6 || 66, 1 e = 184, 9 | 2 e sq. = 59, 4 | 4 e
 = 60, 5. 87, 6

repetiit s. v. τῶς· ἐπὶ ἡλξ || p. 58, 1^a ἡ δὲ (ἡ δὲ), τῶς ἐβ.
 (_ _ _ _ _ anacl. = _ _ _ _ _ ?) Suid.; καὶ τ. <τις> Eb; ἰδὲ τ. <τις>?
 Cr, τῶς Bgk || 1^b βόσκοντο, -οιτο, -οντος S | χεῖματος S, corr.
 Lewis, cf. Avian., Suid. s. λείμαξ || Post 1^b pavonis iactatio
 describebatur, in fine Aviani versione collata fuisse suspiceris
 ἀπὸ τῶς δὲ χρ. πτ. vel χρυσᾶς τ’ ἔσσει πτ.

65, 1 τεφερὴ A m. pr., τέ- m. rec. | τῶ A m. pr., ὦ m.
 rec. || 4 κλάζω Schm, τε κλάζω Gb (cf. Eust. p. 1636, 48), cf.
 Arist. av. 710 || [7. 8] Eb, = prom. B; omisit Avianus || Post v. 8
 duorum versuum spat. vacuum, in marg. ἀρχῇ τδ δ m. rec.
 f. 22^b 23^a nescio quid in marginibus m. rec. (3 teste Eb)

66 B 50, myth. p. 220; Themist. XXI p. 262 B; Tzetz. chil.
 IX 443. Cf. Philem. fr. 89 K.: v. Bentley apud Fur. p. CXLI
 1 πρώτων = προτέρων; locus ineptis coniecturis vexatus, cf.
 Hesiod. theog. 424. 486, Cr p. 234, 2 || 2 ζῶων A | πλάσανθ’
 ἔπαισι δ. ζῳοῖς MkEb sine iusta causa || 3 ἐκδὲ τοῦ A, ἐκδέ-
 τοῦς Mk, sed cf. Aesch. Eum. 693 ἐν δὲ τῷ sim. (Rth) || 4 φέ-
 ροντα] τένοντος Lm | φασὶ] πᾶσι (cf. pr. II 4) Gb, sed cf. 64, 8. 4.
 65, 3. 6 Ar. Vesp. 1024. 1027. Equit. 1095. 1300. 1303. Antiph.
 fr. 175 K, an πᾶσι τοῖς — κακοῖς κτλ. ? || 6 ἰδίῳ (l ex ei) δ’ A,
 suppl. Fx | πολὺ μελίζων A, em. Fx Lewis

διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἰκοί.

- 67 Θήρης θναγρος καὶ λέων ἐκοινώνουν,
ἀλκῇ μὲν ὁ λέων, ὁ δ' ὄνος ἐν ποσὶν κρείσσων.
ἐπεὶ δὲ λείαν ἔσχον ἄφθονον ζῶων,
ὁ λέων μερίζει καὶ τίθησι τρεῖς μοίρας,
1. 23^a καὶ „τὴν μὲν αὐτός“ φησί „λήψομαι πρώτην· 5
βασιλεὺς γάρ εἰμι· λήψομαι δὲ ἀκείνην
ὥς ἐξ ἴσου κοινωνός. ἡ τρίτη δ' αὕτη
κακόν τι δώσει μὴ θέλοντί σοι φεύγειν.“
[μέτρει σεαυτὸν· πρᾶγμα μὴδὲ ἀνθρώπων
δυνατωτέρω σὺναπτε μὴδὲ κοινώνει.] 10

- 68 Θεοῖς Ἀπόλλων ἔλεγε μακρὰ τοξεύων·
„οὐκ ἂν βάλοι τις πλεῖον, οὐδὲ τοξεύσει.“
ὁ Ζεὺς δὲ παίζων ἡριδαινε τῷ Φοίβῳ·
Ἐρμῆς δ' ἔσειεν Ἄρεος ἐν κυνῇ κλήρους.
λαχὼν δ' ὁ Φοῖβος χρυσέην τε κυκλώσας 5

67, 2 me cf. 62, 4 | 4 e cf. 106, 12 | 5 cf. 69, 9

66, 7. 8 = prom. B; [7. 8]? Eb; sed legit iam imitator
vetus infra p. 220 atque Themistius l. c. || Post v. 8 duorum
versuum spatium vacuum

67 B 52 M 34 P¹ 32; tetr. I 41; myth. p. 216; cf. El Av.
p. XXX || 2 ἐν A, ἦν Bgk, ὦν Nck, cf. Soph. Ai. 488 || 3 λίαν
A, corr. m. r.; λείην Eb | ἔσχον A (Rth Eb) | ζῶων A || 5 πρῶτος
perperam AB; πρώτην cum tetrastichista Eb; idem legit imi-
tator vetus Suid. s. λόχος infra p. 216 || [9. 10] Eb, = prom. B

68 V 64 p. 673 Kn. = Fur. 351; tetr. I 46. Cf. Himer. or. XX ||
1 τοξεύων V, τοξεύειν A || 2 βάλλη V, βαλεῖ? cf. Herond.^a VI 36
p. 49 | τοξεύσαι Hl, qua optativi forma B. abstinuit (Eb) ||
4 sqq. cf. Il. A 110 sqq. || 5 λ. δὲ φ. τὸ τόξον ἐκκυκλώσας V,
om. 6; unde τόξ' ἔρυσσε κυκλώσας om. 6 Rth || 5 χρυσέου Bgk ||
5 sq. rectius χρυσέη . . . νευρῇ τὸ τόξον (Sd), cf. Meleag. Anth.
Pal. XII 82, 3

τόξιοιο νευρήν, ὀξέως ἀφείς πρῶτος
 τὸ βέλος ἐπηξεν ἐντὸς Ἑσπέρου κήπων.
 ὁ Ζεὺς δὲ διαβὰς ταὐτὸ μέτρον εἰστήκει,
 καὶ „ποῦ βάλλω, παῖ,“ φησὶν „οὐκ ἔχω χώρην.“
 τόξου δὲ νίκην ἔλαβε μηδὲ τοξεύσας. 10
 [Ὅτι ἐστὶ τινὰ καὶ κόπον χωρὶς νίκην ἄρασθαι, σοφῶς τοῖς
 πράγμασι κεχρημένον.]

69 Θάμνου λαγῶν δασυπόδην ἀναστήσας
 κύων ἐδίωκεν οὐκ ἄπειρος ἀγρεύειν,
 δρόμῳ δ' ἐλείφθη. καὶ τις αἰπόλος σκώπτων
 „ὁ πηλίκος σου“ φησὶν „εὐρέθη θάσσων.“
 i. 28^b ὁ δ' εἶπεν „ἄλλως ἄλλον ἀρπάσαι σπενύδων 5
 τρέχει τις, ἄλλως δ' αὐτὸν ἐκ κακοῦ σφάζων.“

70 Θεῶν γαμούντων, ὥς ἕκαστος ἐξεύχθη,
 ἐφ' ἅπασι Πόλεμος ἐσχάτῳ παρῆν κλήρῳ.

69, 1 e sq. = 87, 1 | 3 e = 105, 5 | 9 cf. 67, 5

68, 6 πρῶτος = πρότερος, cf. 18, 4. 66, 1 || 7 κήπου V;
 de Hespero cf. Diod. IV 27, Serv. A. II 801; Diltthey, Call. Cyd.
 p. 63, Bgk Op. II 715 || 8 τοῦτο A, ταὐτὸ V | εἰστήκει A,
 ἐστὶ (= ἐστη) V || 9 παῖ A, ναὶ V | ποῖ β. ? Eb | παῖ; Rth |
 χώρην A || 10 μὴ V; οὐδὲ Nb

69, 5. 6 Schol. Thuc. IV 92, 2. Cf. Aristoph. Ran. 192;
 Phot. Hes. s. λαγῶς; Zenob. person. 385 p. 108 Gott. || 1 δασύ-
 πουν A, corr. Ah; δασύπον vel δασύπο δ' (contra legem)
 <ἐξ>αναστ. Bgk, alii || 2 κ. <ποτ'> ἐδίωκ' Hoch, <ἐπ>εδίωκ' ?
 Eb, <τις> ἐ. Rth, ἐπέσπεν Eb, ἐδίξητ' Lm; num ι per synizesin
 pronuntianda? cf. 133, 1; Herond.² p. XX || 5 sq. schol. Thuc.
 ἄ. ἄ. ἀγρεῦσαι τρ. τ., ἄλλος δ' ἄλλον ἐκ κ. σ. || 6 ἄλλως δ'
 ἄλλον (o ex ω) etiam A, corr. Bkk Bt Fx || 2 versus vacui

70 B 51. Ex Theopompo fr. 139, FHG. I p. 302; Theo prog. 2,
 cf. Philol. LIV 745, prol. p. XXXII || 2 παρῆν ἐφ' ἄ. πόλεμος
 ἐκαστῶι κλήρῳ A, πόλεμος παρῆν ἐσχάτῳ κλ. B, transp. Hm Lm

Ἔβριν δὲ γήμας, ἣν μόνην κατειλήφει,
 ταύτης περισσως, ὡς λέγουσιν, ἠράσθη,
 ἔπεται δ' ἐπ' αὐτῇ πανταχοῦ βαδιζούσῃ. 5
 μὴ γοῦν ἔθνη που, μὴ πόληας ἀνθρώπων
 ὕβρις <γ'> ἐπέλθοι, προσγελῶσα τοῖς δῆμοις,
 ἐπεὶ μετ' αὐτὴν πόλεμος εὐθέως ἥξει.

71 Ἰδὼν γεωργὸς νῆα ναυτίλων πλήρη
 βάπτουσαν ἤδη κύμα κυρτὸν ἐκ πρῆρης
 „ὦ πέλαγος“ εἶπεν, „εἶθε μήποτ' ἐπλεύσθης,
 ἀνηλεὲς στοιχεῖον ἐχθρὸν ἀνθρώποις.“
 ἤκουσε δ' ἡ θάλασσα, καὶ γυναικείην 5
 λαβοῦσα φωνὴν εἶπε „μὴ με βλασφημεί·
 ἐγὼ γὰρ ὑμῖν οὐδὲν αἰτίη τούτων,
 ἄνεμοι δὲ πάντως, ὧν ἐγὼ μέση κεῖμαι.

70, 3e = 58, 7 || 71, 5e = 32, 3. 136, 15

70, 3 ἦν ἄρησ A, ἀ ex μ? et σ ex ν vel ι corr. et atramento obdixit m. r.; in fine ἄρης repetitum, del. m. rec.; ἴδων μόνην κατέλαβεν· ταύτης π. ἔρασθεις ἐγήμεν B, unde corr. Fx Hertzberg; οὐ γὰρ εἰς Eb, ἦν ἄρ' ὕστατ' ἐλήφει Nck; possis ἦν τίς ἂν coll. 32, 4, nam ἄρης ft. πόλεμος vocis glossema || 5 δὲ ταύτῃ A, δὲ αὐτῇ B; corr. Bgk, δ' ἔτ' αὐ. Lm; ἐπ' αὐτῆς —

βαδιζούσης? || [6—8] Eb, prom. B || 6 πόληας^{εἰς} αὐτῶν, πόληας A teste Eb m. pr., η in τ mutavit, εἰς syllabam et acc. addidit m. recc. (Minae); traditum quod coniecit Nck πόληας: itaque argumentum quo usi versus a Babrio abiudicemus (de Babr. p. 137°) gravissimum concidit || 7 γ' add. Hm, προσέλθοι ex B (προέλθοι) Bgk; anaclassis vix locus || Fabulam fortasse decurtatam versibus 3. 4 contractis magis etiam corrupti Rth (prol. p. LXVII) || In mg. m. 2 ἀρχὴ τοῦ ι

71 B 54, Pl 34 VFur. 348 || 2 πρώτης A corr. Db || 5 γυναικείην ipse A || 5 sq. γυναικείαν μορφήν ἀναλαβομένη B; μορφῇν ci. Eb Nck (Mél. IV 662) Schm, sed cf. Eur. Iph. T. 52 || 8 πάντες A, corr. Db Bgk; οἱ ἐκταράσσοντές με ἔ. B*, unde ἔ. δ' ἰλῶντες Gb, ἄνεμοι δ' ἀέντες Cr coll. E 526

1. 24^a τούτων δὲ χωρὶς ἦν ἰδῆς με καὶ πλεύσης,
 ἐρεῖς με τῆς σῆς ἡπιωτέρην γαίης. 10
 [ὅτι πολλὰ φύσει χρηστὰ πρᾶγμαθ' αἱ κακαὶ χρήσεις
 τρέπουσιν εἰς τὸ χεῖρον, ὥς δοκεῖν φαῦλα.
 Ὁ μῦθος οὗτος ἐλέγχει ἐκείνους οἵτινες διαβολαῖς πρὸς τοὺς θν-
 νάστας βλέπτειν πέφυκαν τοὺς πέλας, οἱ παραπλήσιοι εἰσιν
 ἀνέμοις χειμερίοις.]

72 Ἴρις ποτ' οὐρανοῖο πορφυρῇ κήρυξ
 πτηνοῖσι κάλλους εἶπεν ἐν θεῶν οἴκοις
 ἄγῶνα κεῖσθαι· πᾶσι δ' εὐθὺς ἡκούσθη,
 καὶ πάντα θεῶν ἔσχεν ἡμερος δώρων.
 ἔσταζε πέτρης αἰγὶ δυσβάτου κρήνη, 5
 θερινόν <τὶ> θ' ὕδαρ καὶ διανγὲς εἰστήκει·
 πάντων τ' ἐπ' αὐτὸ φύλον ἦλθεν ὀρνέων,
 πρόσωπα δ' αὐτῶν ἐξέλουε καὶ κνήμας,
 ἔσειε ταρσοὺς, ἐκτένιζε τὰς χαίτας.

72, 2e = 58, 5 | 3e = 76, 11 | 7 cf. 117, 6

71, 9 ἄν A | μ' ἰδὼν ἐπιπλεύσης ne corrigas || [11. 12]
 Bss Lm || 11 πολλαφύσει A m. pr., acc. add. φύσει del. m.
 rec. | χρήσεις Lm, φύσεις A; versum barbarum non correxi | ὅτι
 καὶ γαληνοὺς καὶ πρᾶεῖς δεσπότης οἱ χαιρέκακοι παραφυσῶντες
 πρὸς ζάλην καὶ ὀργὴν διεγείρουσιν B promyth., unde κακαὶ φύσαι
 Gb || Epim. πέφυκαν A m. pr., -ύκασι corr. m. rec. (Min.)

72 B 59 F 78; tetr. I 29, cf. Tzetz. ch. VIII 500. 514, Them.
 XXIV p. 306^a, Greg. Naz. c. 29, 55. III p. 888, Theophyl. ep. 34
 p. 773 H., Eust. op. p. 331, 10; vetustissima testimonia
 Philod. rhet. II p. 68 S. et Diogenis κολοῖός (Diog. La. VI 80),
 cf. 180 || 1 Ἴρις ποτ' A | οὐρανίου A, corr. Db Lm | cf. P 547 ||
 4 θεῶν A, corr. Db | ἡμερον ζωῶν A, corr. Db, cf. 25, 1. 36, 6.
 52, 3 || 5 κρήνης A, corr. Bss || 6 θερινόν τε A m. pr., suppl. Cr.
 (prol. p. VI²) καὶ θερινόν m. r., καὶ θέριον Eb (= διανγής?);
 ὕδαρ θερινόν (cf. Suid. θερινός) = ἄναον, χειμαρρῶσ opposi-
 tum | mire ἐπισυνηγμένων δὲ πάντων ὀρνέων εἰς τὴν τῆς Στυγὸς
 κρήνην B, cf. Bgk op. II 718 || 7 τ' del. Mk || 8 αὐτῶν,
 corr. Bss | ἐξέλου τε καὶ? Eb, -το Nb, sed cf. Luc. Nec. 7 ||
 9 ἔσαιρε Nb

ἦλθεν δ' ἐκείνην καὶ κολοιοὺς εἰς κρήνην 10
 γέρων, κορώνης υἱός, ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου
 πτερὸν καθύγρων ἐντὸς ἁρμόσας ὤμων
 μόνος τὰ πάντων ποικίλως ἐκοσμήθη,
 καὶ πρὸς θεοὺς ἤϊξεν αἰετοῦ κρείσσων.
 ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει, καὶ παρεῖχε τὴν νίκην, 15
 1. 24^b εἰ μὴ χελιδὼν αὐτὸν ὥς Ἀθηναίη
 ἤλεγξεν ἐλκύσασα τὸ πτερὸν πρώτῃ.
 ὁ δ' εἶπεν αὐτῇ· „μὴ με συκοφαντήσης.“
 τὸν δ' ἄρα τρυγῶν ἐσπάραττε καὶ κίχλη
 καὶ κίσσα καὶ κορυδαλλὸς οὖν τάφοις παίζων, 20
 χῶ νηπίων ἔφεδρος ὀρνέων ἱρηξ,
 τὰ τ' ἄλλ' ὁμοίως. καὶ κολοιοὺς ἐγνώσθη.
 [ὃ καί, σεαυτὸν κόσμον οἰκεῖον κόσμει·
 τοῖσιν ἐτέρων γὰρ ἐμπρέπων στερεθήσῃ.
 Ὅτι οἱ νόθον καὶ ἐπίπλαστον αὐτοῖς περιθέντες κόσμον ἄλλο-
 τρώ τε κάλλει σεμνυνόμενοι, εἴ ποτε τοῦ τοιοῦτου γυμνωθεῖεν,
 γέλωας λοιπὸν τοῖς πρὶν ἀγνοοῦσιν ὀρῶνται.]

72, 11 me = 57, 3 | 15 cf. 56, 6 | 18 cf. 3, 8 | 20 e = 125, 1

72, 10 ἦλθεν ipse A || 11 υἱός· A || 12 καθ' ὄγρων A,
 corr. Mk || 14 κρείσσων etiam B, κρείσσον Lm, θάσσων Nck ||
 15 καὶ Bgk || 16 Ἀθηναία AB, non intellexit Rth p. 70, cf. 12, 22;
 148 || [17—21] Rth, cf. tetr. | 17 τῶν πτερῶν Hecker || 19 ἄρα A,
 corr. m. r. | ἐσπάρασσε? | κίχλη A, corr. Hm, cf. Mk anal. ad
 Ath. p. 352 Herodian. II p. 752 L || 20 κορυδαλλός A, -λλός m. rec.,
 -αλός Minas; anapaestus proprii nominis excusationem habet | cf.
 Theocr. VII 23 cum schol. Alex. Trall. X p. 296 St. | ὁ ἐν m. pr.,
 δὸν m. rec. | παίζων A, σπίζων Bgk coll. Arat. 1024, τρώων Sd,
 cf. 108, 23; ἐπιτυμβίδαι κορυδαλλίδες ἡλαίνονται (= παίζουσι?
 cf. 125, 1) Theocr., ὅτι τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν schol. Theocr. ||
 21 καὶ ὁ A | νηπίων ἔφηρος (sine δ') A, corr. Bss; ἐθθηρος
 Spp; coll. Hes. φήλον ingeniose δὲ φηλός Schw ad accipitrem
 venantem referendum qui decipit . . aves (Mart. XIV 216), cf.
 ἱερακοσ. Ael. II p. 359 H. || 22 τατ' ἄλλα A m. pr., corr.
 m. r. || [23. 24] Lm | 24 τοῖς ἐτέρων A m. pr., del. lineola tra-
 ducta superscr. ξένοις m. rec. (Min.), corr. Nck | ^βτούτων ^αστερη-

73 Ἴκτινος ἄλλην ὀξέην εἶχε κλαγγήν·

ἵππου δ' ἀκούσας χρεμετίσαντος εὐφώνως,

μιμούμενος τὸν ἵππον * * *

οὔτε τὴν κρείττω

φωνὴν θελήσας ἔσχευ οὔτε τὴν πρώτην. 5

[Ὅτι οἱ τῶν ἀδυνάτων ἐρῶντες ἔσθ' ὅτε καὶ τῶν μετὰ χεῖρας
ἀστοχοῦσι.]

74 Ἴππος τε καὶ βοῦς καὶ κύων ὑπὸ ψύχους

κάμνοντες ἦλθον οἰκίην εἰς ἀνθρώπων.

κάκεινος αὐτοῖς τὰς θύρας ἀναπλώσας

1. 35^a παρήγεν ξυδον, καὶ παρ' ἐστίῃ θάλλψας

πυρὸς γεμούσῃ παρετίθει τι τῶν ὄντων, 5

κριθὰς μὲν ἵππῳ, λάθυρα δ' ἐργάτῃ ταύρῳ·

ὁ κύων γὰρ αὐτῷ συντραπέζος εἰστίηκει.

73, 2e = 116, 1; im 131, 7 || 74, 2e cf. 12, 11 | 3e
= 54, 2. 95, 2 | 5e cf. 57, 4 | 6i = 83, 1

θήση A, βα superscr. m. rec.; τοῦτων del. HmNck || p. 64
Epim. ἐπίπλαστον cognovit Eb, ἐπέλαστον νόλγο | ἀγνοῶσι A
m. pr., ω in ov m. rec.

73 B 55, Aphthon. 3 (F 201), Iul. Misopog. p. 366 A λέγεται . .
τὸν ἱκτινον φωνὴν ἔχοντα παραπλησίαν τοῖς ἄλλοις ὄρνισιν κτλ.
Babrium sequitur, cf. ad 32, 1 || 1 ἰ. ἀρχὴν BtHp | ἔχει (= ἔχεε)
Db, εἶχεν δ. Fx | κλάγγα Schnw, γήρην Ahr; sed in initio de-
cortato (cf. Iulian Aphth.) nihil corrigendum; B cum A facit:
ἰ. φωνὴν εἶχεν ἄλλην ὀξείαν κτλ. || 2 legit Aphth. || 3 οὔτε,
τ m. rec. in ras. A | κρείσσω Bss || 5 πρώην Nck, cf. 67, 5. 66, 1 |
μιμούμενος τὸν Ἰ. καὶ συνεχῶς τοῦτο ποιῶν καὶ ταύτην μὴ καλῶς
ἐκμαθὼν καὶ τῆς ἰδίας φωνῆς ἐστέρηται· καὶ οὔτε τὴν τοῦ Ἰ.
ἔσχευ οὔτε τὴν πρώτην B, εἶτα τοῦ μὲν ἐπιλαθόμενον, τὸ δὲ οὐ
δυστηθέντα εἰλεῖν ἱκανῶς ἀμφοῖν στερεῶσθαι καὶ φανυλοτέρων τῶν
ἄλλων ὀρνεύθων εἶναι τὴν φωνήν Iulian., sim. Aphthon. Niceph.
Chumn. post Creuzeri Plotinum p. 1441, qui Iovem in fabulam
induxit, contulit Cr ann. 247

74 B 58 P¹ 35; Aⁿ 104, cf. Cr p. 211 || 4 εἶσω ne corrigas,
cf. ind. || 6 ἄχυρα B || 7 δ' ἄρ' Eb, παρ' Gb; γὰρ aptissimum

BABRIGUS, ed. O. Crusius.

ξενίης δ' ἀμοιβὴν ἀντέδωκαν ἀνθρώπων
 μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐτῶν ἀφ' ὧν ἔξων,
 ὁ μὲν ἵππος εὐθύς· διόπερ ἐν χρόνοις πρώτοις 10
 ἕκαστος ἡμῶν γαῦρός ἐστι τὴν γνώμην·
 ὁ δὲ βοὺς μετ' αὐτόν· διόπερ εἰς μέσους ἦκων
 μοχθεῖ φίλεργός ἐστιν ὄλβον ἀθροίζων.
 ὁ κύων δ' ἔδωκε, φασί, τοὺς τελευταίους·
 διὸ δυσκολαίνει, Βράγχε, πᾶς ὁ γηράσας, 15
 καὶ τὸν διδόντα τὴν τροφὴν μόνον σαίνει,
 αἰεὶ δ' ὕλακτεῖ, καὶ ξένοισιν οὐ χαίρει.

[Διαβολὴν ὁ μῦθος ἔχει ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν μηδεμίαν τοῖς
 ξένοις πρόνοιαν ποιουμένων, εἰς μόνον δὲ τοὺς οἰκέλους τὴν
 στοργὴν περισιτάντων, ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ὑποδείξεως.]

75 Ἰατρὸς ἦν ἔτεχνος. οὗτος ἀρρώστω
 πάντων λεγόντων „μή δέδιχθι, σωθήσῃ·
 πάθος μὲν ἐστὶ χρόνιον, ἀλλ' ἔση ὄζων,”
 r. 25^b [ὁ δ' ἀτεχνὴς ἰατρὸς εἶπεν εἰσβαίνων·]

74, 12e = 135, 11 || 75, 1e = 95, 74. 103, 7

74, 8 ξενίας A || 9 ἐτῶν ABA^u, ἐθῶν AhrDbLm | ἐφ'
 ὧν B || 10 εὐθύς A (Rth), εὐθύς B | πρώτοις ex πρώτος A ||
 11 τῇ γνώμῃ B || 18 μοχθεῖ, φίλεργός commate add. A;
 μοχθηρός καὶ φίλεργός ἐστι πλοῦτον ἄ. B*; <τ'> ἐστὶν Bss, sed cf.
 83, 2 sim. || 15 πᾶς γηράσων B || 17 num ἄλλους δ' ?
 cf. Polyb. XVI 24, 6 || Epim. aliud in B*

75 B 53, M 35, P¹ 33 (Fur. 277 Nevel. 195); Dosith. 7 p. 298;
 myth. p. 216; non invenitur nisi apud eos, qui e Babrio pendent;
 etiam Ausonii epigr. 75 (cf. Anthol. L. 388) per Titianum ad
 Babrium redit || 1 ἰητρός? || 2 θεδεῖθι A, ε et ει atra-
 mento obductae m. r. in rasura scriptae, fuit δεδειθι m. pr.,
 corr. Bgk ad Sapph. fr. 27, O. Schneider ad Nic. Alex. 443,
 Schmidt ad Hesych. s. v.; μή τι δεδειθι Ah || v. 4 in marg.
 sup. repetivit m. 3, deleverunt BgkEb, cf. Mach. Athen. 341 bc;
 interpolatorem cum alia indicia produnt, tum ἀτέχων-; ὁδ' ἄτ.
 Lm, alii aliud

„ἔτοιμα δὲ σε πάντ' ἔχειν· ἀποδνήσκεις. 5
 οὐ συναπατῶ σε“ φησὶν „οὐδ' ἐνεδρεύω·
 τὴν αὖριον γὰρ [τὸ] μακρὸν οὐχ ὑπερβήσῃ.“
 ταῦτ' εἶπε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτ' εἰσέη.
 χρόνῳ δ' ἐκεῖνος ἐκ νόσων ἀνασφήλας
 προήλθεν ὥχρός, τοῖς ποσὶν μόλις βαίνων. 10
 ὁ δ' ἱατρὸς αὐτῷ „χαῖρ“ ἔφη συναντήσας,
 καὶ πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω διηρώτα.
 ἀκείνος εἶπεν „ἡφεμοῦσι τῆς Αἰήθης
 πίνοντες. ἡ Κόρη δὲ χῶ μέγας Πλούτων
 πρῶφην ἱατροῖς δεινὰ πᾶσιν ἡπείλουν, 15
 | ἐπὶ τῷ θεραπεύειν τοὺς νοσοῦντας ἀνθρώπους |
 ὅτι τοὺς νοσοῦντας οὐκ ἔδω' ἀποδνήσκειν. 16^a
 ἀνέγραφον δὲ πάντας, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις
 καὶ σὲ γράφειν ἔμελλον· ἀλλ' ἐγὼ δαίσας
 εὐθὺς προσήλθον, ἡψάμην τε τῶν σκήπτρων,
 ἀκῶμος' αὐτοῖς, ὅτι σὸ ταῖς ἀληθείαις 20
 ἱατρὸς οὐκ εἶ καὶ μάτην διεβλήθης.“

[Ὁ μῦθος οὗτος ἐξηθήσεται πρὸς τοὺς κενὸν ὄνομα ἐπὶ πράγ-
 ματι τινὶ νεκτημένους, τὴν δὲ τούτου πεῖραν παντελῶς οὐκ
 ἔχοντας.]

75, 5im cf. 110, 2 | 6 cf. 1, 14, 17, 1 | 9me cf. 78, 3 |
 10e = 76, 7 | 12e = 50, 7 | 13i = 92, 6. 96, 3. 103, 13 | 15e
 = 85, 4 | 20e = 83, 4, cf. 57, 14. 95, 99

75 Versuum 5. 6 locum commutaverunt BgkEbRth || 6 om.
 BMPⁱ, atque eiusdem fortasse fabricae est cuius 4 | οὐκ ἔξαπατῶ
 A, correxi interim οὐ σ.; ἐγὼ οὐ πλανῶ Mendelssohn. Ceterum
 εἶπε sim. saepe inveniuntur in versu altero atque in fine ora-
 tionis (cf. 10, 12, 28, 8, 33, 13, 47, 6, 50, 5, 85, 17, 95, 78, 106,
 25, 134, 58, 185, 12) vel omittantur (47, 6) || 7 τὸ μακρὸν om.
 BMPⁱ; [τὸ]? Eb, del. Rth; [γὰρ] Hartung; τῶκρον Ah, τὸ μα-
 κρόν = τὸ μῆκιστον Piccol., quocum male coniungitur vox ne-
 gans, sed οὐχ ὁ. = ἐφ' ἧ || 10 ποσὶ A, v m. r. || 14 πίνοντες
 BDb || 15 πάντ' ἐπηπείλουν? || 16 ἐπὶ τῷ θ. A, ἐ. τῷ ῥέσθαι? Eb |

1. 26^a

76 Ἴππεὺς τὸν ἵππον, ἄχρι μὲν συνεισθήκει
 ὁ πόλεμος, ἐκρίθιξε κἄτρεφεν χόρτῳ,
 παραστιάτην γενναῖον ἐν μάχαις κρίνων·
 ἐπεὶ δ' ἐπαύσατ', ἦν δὲ λοιπὸν εἰρήνη
 καὶ μισθὸν ἱππεὺς οὐκέτ' εἶχεν ἐκ δήμου, 5
 τότ' ἐκείνος ἵππος πολλάκις μὲν ἐξ ὕλης
 κορμούς παχεῖς κατήγεν εἰς πόλιν βαίνων,
 μισθῷ τε φόρτον ἔφερεν ἄλλοτ' ἄλλοτον,
 τὸ πνεῦμα σῶζων ἐπ' ἀχύροισι δυστήνοισι,
 σάγην δὲ νώτοις ἔφερεν οὐκέθ' ἱππεῖν. 10
 ὥς δ' αὖ πρὸ τειχῶν πόλεμος ἄλλος ἠκούσθη,
 σάλπιγξ τ' ἐφώνει πᾶσιν ἀσπίδα σμήγειν
 ἵππους τε κοσμεῖν καὶ σίδηρον ὀξύνειν,
 κἀκεῖνος αὖ τὸν ἵππον ἐργαλινώσας
 ὁ δεσπότης παρῆγεν ὥς ἐφιππεύσων. 15

76, 1e = 85, 1 | 6 sq. cf. 129, 6 sq. (45, 7) | 7e = 75, 15 |
 11e = 72, 3 | 12i = 2, 11 | 14i cf. 129, 4 | e = pr. II 7

16 ἀνθρώπων A sec. Rth, ἀνὸς sec. Eb | v. 16 diasceustae
 esse anapaesti gemini testantur; 16^a ex paraphr. asciverunt
 EbGbRth; legit et corrupt Ps.-Dositheus (ἐπεὶ . . . πολλοὶ ἀπέ-
 θνησκον) || p. 67, 16^a ἑώσιν BMP¹ || 20 κἀπώμοσα A m.
 pr., corr. m. r. || Epim. ἐχόντων A, corr. Bss. Ὅτι τοὺς
 ἀπαιδεύτους καὶ ἀμαθεῖς καὶ κομπολόγους ἱατροὺς ὁ παρὼν
 μῦθος ἐλέγχει καὶ (ἐ. κ. om. B) στηλιτεύει B (prom.) MP¹

76 B 57, cf. prov. Alex. 19, comm. p. 53 Cr || 2 κἄτρεφεν,
 ἄ ex αι A m. pr. || 3 γενναῖον ex -αῶν A m. pr. || 6 τόδ'
 ὁ κλεινὸς Lm, cf. 37, 7. 72, 10. 95, 6 || 8 ἀλλοίων Fx, φόρτους
 — ἀλλοίους EbNb, atque εἰς δουλείας τινὰς καὶ φόρτους . . .
 ὑπόρρει B || [8] Rth [μισθοῦ Bgk || 9 δυστήνως SchnwEb, cf.
 62, 1; ῥάκια δύστηνα Luc. Gall. 26 || 10 τε A, δὲ LmHm |
 εἶχεν Mähly | ἱππεύσιν A, corr. AhrLm; ἱππεύων Gb Rth, de
 σάγῃ vocis notione falsi, cf. Maccab. II 3, 25 vol. II p. 551
 Tischend. || 12 τ' ἐκέλευε A, καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφώνει B, cf. 2, 11 |
 πᾶσαν HartungEb || 14 αὖ τὸν ipse A, αὐτὸς Gb perperam
 coll. B τὸν ἵππον χαλινώσας ὁ δεσπότης καὶ αὐτὸς καθοπλι-
 σθεὶς ἐπέβη

ὃ δ' ὀκλάσας ἐπιπτεν οὐκέτ' ἰσχύων.
 „ἔντασσε πεζοῖς σταντόν“ εἶπεν „ὀπλίταις·
 σὺ γάρ μ' ἄψ' ἵππων εἰς ὄνους μεταστῆσας
 πῶς αὐθις ἵππον ἐξ ὄνου με ποιήσεις;“

[Μηθαμῶς τοῦ παρόντος δεῖν ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι μόνον ὁ μῦ-
 26^bθος διδάσκει, ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖσθαι· τὸ γὰρ μὴ
 οὕτω γινόμενον πολλοῖς πολλὰκις οὐ τὴν τυχοῦσαν ἤγαγε βλάβην.]

77 Κόραξ δεδηχῶς στόματι τυρὸν εἰστήκει·
 τυροῦ δ' ἁλώπηξ ἰχανῶσα κερδῶη
 μύθῳ τὸν ὄρνιν ἠπάτησε τοιούτῳ·
 „κόραξ, καλαὶ σοι πτέρυγες, ὀξέη γλήνη,
 θεητός αὐχὴν· στέρον αἰετοῦ φαίνεις, 5
 ὄνυξι πάντων θηρίων κατισχύεις.
 ὁ τοῖος ὄρνις κωφός ἐσσι κοῦ κρώξεις.“
 κόραξ δ' ἐπαίνῳ καρδίην ἐχαννῶθη,
 στόματος δὲ τυρὸν ἐκβαλὼν ἐκεκράγει.
 τὸν ἢ σοφὴ λαβοῦσα κερτόμῳ γλώσση 10

77, 1e = 1, 12. 20, 3. 31, 21. 36, 4. 48, 1 etc. | 6 me cf.
 82, 5.

76, 16 μηδὲν ἰσχύων B || 18 με A m. pr., corr. m. r. |
 Epim. δεῖ A | In fine iambi pellucet. Aliud epim. B || ἀρχὴ τοῦ
 κ m. 2 in mg.

77 V 242 (p. 682 Kn.), B 61 P¹ 37; Dosith. 9; tetrast. I 15;
 Tzetz. chil. X 756; cf. Aⁿ 123 || 1 σεσηρῶς — ἐσχήκει Nb, sed cf.
 l. sim. et 84, 1 | Initium haud scio an lacerum sit (post v. 1?)
 vel contractum, cf. Phaedr. I 13 *celsa residens ardore*, Dosith.
 ἐπάνω δένδρον.. ἐκάθισεν: quod vix poterat omitti || 2 τοῦτον δ'
 Nck, sed cf. Cr p. 200 sq., unde pendet Rth | ἰχανῶσα Bgk
 alii, sed cf. Herond. VII 26 p. 57 Cr²; ἐρῶσα V || 4 τοι V |
 ὀξείαι γλήναι V || 5 θεητός A m. pr., post ε m. r. ι (= θει-
 ητός) || 7 τοιοῦτος V, ὁ τοιοῦτος BP¹ | κρώξεις Hl || 10 τὸν A,
 ὄν V (Eb), τοῦτον δὲ BP¹ (cf. 61, 6; Herond. p. V Cr); τὸν δ'
 FxLm | κερτόμῳ A m. pr., η in ω corr. m. r.

„οὐκ ἦσθ' ἄφωνος“ εἶπεν „ἀλλὰ φωνήεις·
ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα, νοῦς δέ σοι λείπει.“

[Ὁ μῦθος διδάσκει μηδαμῶς ἀνθρώπων ἐκαίνοις ἐξαπατάσθαι·
ζημία γὰρ ἐντεθθεν καὶ ἀτιμία εἰώθασι γίνεσθαι.]

78 Κόραξ νοσήσας εἶπε μητρὶ κλαιούσῃ·
μὴ κλαῖε, μῆτερ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὖχου
νόσου με δεινῆς καὶ πόνων ἀνασφῆλαι·
„καὶ τίς σε, τέκνον“ φησί, „τῶν θεῶν σώσει;
τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη;“ 5

f. 27^a
[Ὅτι τοῖς ἀμεταμέλητα φησὶν εἰς θεὸν πλημμελοῦσιν ἀνωφελεῖς
γίνονται αἱ ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις.]

79 Κρέας κύων ἐκλεψεν ἐκ μαγειρείου,
καὶ δὴ παρῆει ποταμόν· ἐν δὲ τῷ ρεῖθρῳ
πολὺ τοῦ κρέως ἰδοῦσα τὴν σκίην μεῖζω,
τὸ κρέας ἀφῆκε, τῇ σκιῇ δ' ἐφωρμῆθη.

78, 2e=20, 7 | 3 me cf. 75, 9 | 5e=2, 12 || 79, 1e=97, 12

77, 11 ἦσθα et φησὶν V | φωνάεις A m. pr., á in η corr.
m. r.; φωνάεις etiam V, fortasse recte, cf. Lob. Phryn. p. 639 ||
12 τὰ πάντα A^u | σοι λείπει (λείπει B) AB, σε λείπει V, unde
perperam σ' ἐλλείπει LmGb | νοῦν μόνον κτῆσαι A^u cf. tetr. 4 ||
Epim. μηδαμῶς <δεῖν> Bss | ἄνθρωπον A

78 T[ab.] 3 II^{vo} III^{vo}; B 63, Pⁱ 39, F 87; A^c Cor. 132 ||
1 εἰλεγμεντροικλουση T || 2 κλαε T || 3 om. T, del. Hss, cf.
Cr Phil. p. 285 || 4 ηδεικετεκνονκαι... σετωνθεων T, και τίς σε,
τέκνον, τῶν θεῶν ἐλέγσει F, τίς σε τῶν θ., τέκνον, ἐλ. B Pⁱ,
τέκνον ante σώσει habet A, transposuit Nck adstipulante FT ||
5 ποιοσαρβωμοσσποσουου T || Epim. γίνονται A, γίνονται
plerique, cf. 35, 8. Aliud epimythium exhibent B (prom.) Pⁱ
ὅτι δ (δ om. Pⁱ) πάντας ἐν τῷ βίῳ ἐχθροῦς κεντημένους οὐδένα
φιλον ἐν ἀνάγκαις εὐρήσει.

79 B 66 Pⁱ 42; A^u 132; Dos. 11; Aphth. 35 (Syntip. Fur. 339);
tetr. I 9, 7. 8 Georg. Gnom. I p. 17; cf. Doxop. Rhet. II p. 188 W. ||
2 διεπτερα B, διέβαινε A^u Dosith., unde perperam 'πέτησε
Bgk alii; tetrast. ποταμοῦ πλεῖστον sim., παρὰ ποταμόν Theon.
prog. 3; cf. Lessing op. IV p. 2082 Lm; Zeitschr. f. rom. Philol.
IX 174 | ad v. 2sq. cf. Alex. Aphrod. probl. I 36 Phys. I p. 13 Id. ||

ἀλλ' οὐτ' ἐκείνην εὗρεν οὐθ' ὃ βεβλήκει, 5
πεινωῖσα δ' ὀπίσω τὸν πόρον διεξήγει.

[βίος ἀβέβαιος παντὸς ἀνδρὸς ἀπλήστον
ἐπίσει ματαίαις πραγμάτων ἀναλοῦται.]

80 Κάμηλον ἠνάγκαζε δεσπότης πίνων
ὀρχεῖσθ' ὑπ' αὐλοῖς κυμβάλοις τε χαλκείοις.
ἢ δ' εἶπ' „ἐμοὶ γένοιτο κὰν ὀδοῦ βαίνειν
| ἄνευ γέλωτος, μὴ τι κὰν χορῶ παῖζειν |
μὴ καταγέλαστον, μῆτι πυρρόχην παῖζειν. 4^a

[Ἀντιφρῆσιν ὁ λόγος ἔχει παρὰ τῶν σωφρόνως ζῆν αἰρουμένων
πρὸς τοὺς ἐν βίῳ κενὰ ἐπινοοῦμένους.]

81 Κερδοὶ πιδήκως εἶπεν „ἦν ὀρᾷς στήλην,
ἐμοὶ πατρώη τ' ἐστὶ κἄτι παππώη.“
κερδῶ πιδήκω φησὶν „ὥς θέλεις ψεύδου,
ἐλεγχον οὐκ ἔχουσα τῆς ἀληθείης.“

80, 1e = 28, 1. 83, 1 | 3 cf. 45, 84

79, [6] Rth, de διεξήγει voce falsus || 7. 8 Georgides
Gnom. Bas An. I p. 17 | [7. 8] Lm, = promyth. B, epim. P¹;
cf. Cr p. 170 | ματαίων Georgides | ἀναλοῦται in ἀνήλωται
mutavit m. pr. ut videtur Eb

80 cf. V Fur. 354, 3 ἐμοὶ — 4^b Suid. || 2 ἀόλησ A, supra-
scr. οἷς m. antiqua (pr. ut videtur) A || 3 ἐμοὶ — 4^b Suid. s.
πυρρόχην | κ' ἂν A || 4 κ' ἂν A, γ' ἐν FxPiccolos || 4^b Suid.
s. πυρρόχην | μῆτι Suidae libri quidam | ἢ κάμηλος πυρρόχην
ἔμαθε Κινησίον nescio unde sumpserit Jun. Adag. VI 12 vol. II
p. 223 Bas.; cf. Erasmi. II 7, 66, Otto, Sprw. s. camelus. Ver-
sum 4 Athoum Babrius non scripsit, qui ἔνευ verbo non utitur;
dixisset χωρὶς γ.; de 3 cf. prol. p. LfV

81, 1—2 Suid. s. πιδήκως; aliam recensioem sequuntur
Syntip. 14 Fur. 334, A^u 14 (contaminata). Cf. Archiloch. fr. 89
vol. II p. 409 Bgk, Huschke Aes. Fur. I p. CCXXVIII || 1 κερδῶ
πιδήκω φησὶν AS, 3 κερδοὶ πιδήκως εἶπεν A: hemistichia
transposuit Ah Bgk, cf. A^u Synt. || 2 ἐμὴ πατρώια (ex -αῖα pr.)
τ' ἐστὶ καὶ ἐμὴ (corr. in κἄμῃ m. rec.) παππώια (ex -αῖα) A,
ἐμοὶ πατρώη τ' (pars codd. τοῦτ') ἐ. καὶ τι (vel κἔτι) παππώη S ||
4 ἀληθείας A, in marg. ἦς m. pr.

[κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μὴ φεύγειν ψευδος, 5
 ε. 27^b κἂν λανθάνειν ψευδόμενος εὐχερῶς μέλλῃ.
 Οὕτω καὶ οἱ λίαν ψευδολόγοι τότε μάλιστα καταλαξονεύονται,
 ὅτε τοὺς ἐλέγχους κατ' ὅψιν οὐκ ἔχουσιν.]

82 Κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης
 διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη,
 φρίξας δὲ χαίτην ἔθορε φωλάδος κοίτης.
 κερδῶ δ' ἐπεχλεύαζεν, ὥς ἐκινήθη
 πρὸς μῦν ὁ πάντων θηρίων δυναστεύων. 5
 ὁ δ' „οὐχὶ τὸν μῦν“ εἶπεν, „ὦ παλαμναίη,
 δέδοικα, μὴ μου τὴν δορὴν κνίσῃ φεύγων·
 χαίτην δ' ἐμέλλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν.“

81, 5im=52, 7 || 82, 1e cf. 133, 1 | 2i=32, 7 | e=119, 3 ||
 5me cf. 77, 6

81, [5. 6] DbLm, cf. 52, 7 || 5 φυγεῖν Fx || 6 κ' ἂν A,
 ἂν Bgk | λανθάνει A m. pr., εἰν suprascr. m. rec. || Epim.
 οὕτω κ, (= καὶ) A teste Eb, ὁτῶς plerique.

F. 27^b in mg. sup. m. rec. (eadem qua f. 16^b) ... τὸν δοῦ-
 λὸν σου θεόδωρον (τὸν?) ἀμαρτωλὸν ...

82 B 65, P¹ 41; F 95 = Aⁿ 144; tetr. I 4, Tzetz. chil. XIII
 494; myth. p. 216 ad 1.2 cf. Dosit. 2, Tab. cer. 9; v. 1, 2, 3, 6—8
 Suid. || 1—3 Suid.¹ s. φριξότριχα || 2 διέδραμεν etiam A ||
 3 Suid.² s. ἔκθορεν, ³ s. φωλάδι; cf. Nonn. Dion. I 19
 ἔκθορε Suid., δὲ τρίχας ἐξέθορε Nb | φωλάδος· σπηλαίου κρυ-
 πτοῦ· Βάβριος· φρ. — κοίτης Suid.³, sim.^{1 2}, nisi quod ² κοίτης
 exhibet liber Bruxellensis, coniectura ut videtur, refragatur

enim explicatio || 5 βασιλεύων ^uθηρίων A, m. rec. (3? cf. 82 11)
 suprascr. uα, θ. δυναστεύων Ah, cf. 98, 5. 102, 4, Suid. δυνα-
 στεῖν· τὸ ἀρχῶν, γενικῇ (ex Babrio?); τυραννεύων FxLm coll.
 95, 16. 20; θ. κατισχύων M. Schmidt (77, 6) || 6—8 Suid.
 s. παλαμναῖος .. Βάβριος .., οὐχὶ — καταισχύνειν· ὁ λέων φησὶ
 περὶ μὲν || 6 ἡ παλαμναία S || 7 κνίσῃ A, δάκνῃ (δάκναι)
 Suid.; cf. Herond. IV 59 | μ' οὐ Nb || 8 κακὴν δὲ μελέτην
 ἐπ' ἐμὲ τῆς ὁδοῦ τρέβει inepta interpolatione vel glossematis
 receptis A, atque similia legerunt paraphr. et tetrast.; verum
 praebet Suid. Timoris indicium καταισχύνειν = καταγέζειν (cf.
 Cr ann. p. 247sq., Carm. gr. med. aev. p. 142. 145 W.); ὁδοῦ
 fortasse ex <μνοχ>οδῶ ortum, quamquam οὐ μὲν ποσοῦμαι,
 <μνοχ>οδὸν δ' ἀνατρέπω vix conici potest in tetrast.

[ἀρχόμενον ἄρτι τὸ θρασὺ τῶν ὀβριζόντων,
κἂν μικρὸν ἦ, κώλυε, μὴδὲ συγχώρει 10
ἐγκαταφρόνητον σαντὸν εἶναι τοῖς φάυλοις.]

Ὁ λόγος διδάσκει ὅτι οὐδὲ ὑπὸ τῶν μετρίων δεῖ ἡμᾶς καταφρο-
νεῖσθαι, διὰ τὸ μὴ ἐντεῦθεν συνήθειαν κακὴν γενηθῆναι.]

83 **Κριθὰς** τις ἵππου <πανδοκεῦσι πωλήσας
ἱπποκόμος, εἶτα> πᾶσαν ἐσπέρην πίνων,
ἔψυχεν ἐκτένιζεν ἡμέρῃ πάσῃ.
ὁ δ' εἶπεν „εἰ θέλεις με ταῖς ἀληθείαις
καλὸν γενέσθαι, τὸ τρέφον με μὴ πῶλει.“ 5
[τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν
καὶ συμφερόντων· κόσμος οὐδὲν ὠνήσει
τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων <χρεῖδων>.]

1. 28^a

Ὁ παρὼν ζηθήσεται λόγος πρὸς τοὺς ἀντὶ ἀναγκαίων πραγμά-
των τοῖς λόγοις μόνοις τοὺς πέλας ἐξαπατῶντας.]

83, 1i = 74, 6 | 2e = 29, 2 | 4i = 88, 11 | me = 75, 20.
95, 4 | 8e = 140, 9

82, [9—11] Lm || 11 εἶναι σαντὸν A m. pr., suprascr.
u a m. rec. (3? cf. v. 5). || Epim. aliud in BP¹: ὅτι τῇ κακῇ
συνηθείᾳ οὐ δεῖ παρέχειν ἄδειαν κτλ.

83 V 68 (p. 674 Kn), B 67 P¹ 43 || 1.2 post ἵππου lacunam
cognoverunt Db Mn || 1 ἵππου τις κριθὰς V; κριθὴν τὴν τοῦ ἵππου
ὁ ἱπποκόμος κλέπτων καὶ πωλὼν P¹ B, unde suppl. Cr coll. 111, 8.
108, 24; cf. Suid. ἱπποκόμος· ὁ τῶν ἵππων ἐπιμελούμενος: sed
initium omnino decurtatum (πα- syllaba erroris causa?). Gb
versus exsculpit arte plane barbara factos || 2 πᾶσαν ἡμέ-
ρην A, π. ἑσπέραν V probantibus Kn Spp Rth || 3 ἔψυχεν V,
corr. Kn, ἐτριβεν (glossema) ἐκτένιζεν AB, ἔτρ. καὶ ἐκτ. P¹, κἀκτ.
Lm; de asyndeto cf. Cr 182¹ | ἡμέρῃ πάσῃ A || 4 3δ' A || 6—8
om. V, tanquam oratio pedestris scripti in A: ὅτι τῶν κ. — φρ.
καὶ συμφερόντων· κόσμος γ' (= γὰρ, del. Bss) οὐδὲν ὠνήσει
τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων; versus constituit Bss || 7 ὠνήσει
forma barbara, nisi latet ὠνησεν || 8 ἀπορ. interpolatorem
prodit | suppl. Cr ex 140, 9, an <ἔγαν> ἄ? (cf. 130, 5) !
Epim. ὁ μῦθος πρὸς τοὺς κτλ. V | τοὺς πελ' ἐξαπατῶντ' A,
eadem V, ἐκπληροῦντας Eb, alii aliud | Epim. aliud in BP¹

84 Κώνωψ ἐπιστάς κέρατι καμπύλῳ ταύρου
 μικρόν τ' ἐπισχὼν εἶπε ταῦτα βομβήσας·
 „εἰ σου βαρύνω τὸν τένοντα καὶ κλίνω,
 καθεδοῦμ' ἀπελθὼν ποταμίης ἐπ' αἰγείρου.“
 ὃ δ' „οὐ μέλει μοι“ φησίν, „οὐτ' ἐὰν μείνης, ὃ
 οὐτ' ἦν ἀπέλθης· οὐδ' ὅτ' ἤλθες ἐγνώκειν.“

[γελοῖος ὅστις οὐδὲν ὦν κατ' ἀνθρώπων
 τῶν κρειττόνων θρασύνεθ' ὥς τις ὦν <κρείττων>].

Κατηγορίαν ὁ λόγος περιέχει ἀνδρὸς ἐπίτελος καὶ λίαν ἀδυνά-
 του, ὑπολήψεις δὲ μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ κεκτημένου.]

85 Κυσὶν ποτ' ἔχθρη καὶ λύκοις συνειστήκει.
 κύων δ' Ἀχαιὸς ἤρεθῃ κυνῶν δῆμῳ
 στρατηγὸς εἶναι. καὶ μάχης ἐπιστήμων
 ἐμελλεν ἐβράδυνεν. οἷ δ' ἐπηκείλουν,

84, 1i cf. 117, 9 | 2im = 108, 24 | 4e cf. 50, 4 | 6i =
 121, 4 || 85, 1e = 76, 1 | 3e = 120, 4 | 4e cf. 75, 16

84 B 70 P¹ 44 Nevel. Fur. 294 (Aⁿ 136); Dosith. 16; tetr. I 50, 1 ἐπιστάς AAⁿ, ἐπιτάς Dosith. Vossianus, ἐπιπτάς Tyrwhitt; *sedit adveniens* Dos., cf. 77, 1. 117, 9 | κεπατικαμπύλω *cornu curvo* Dos. Voss., καμπύλῳ κέρα SdEb, cf. 43, 5 || 2 δε επισχον ειπεν Dos. || 3 εἰ σοῦ Schnw | τενοντα και κλινω *cervicem et camso incurvo* Dos., τένοντα καὶ κλίνω A, κάσαινω (= ἀσάω) Ah || 4 καθευδομαι η κατελθω *ibi sededo* [suprascr. *dormio*] aut *discedo* Dos.; καθεδοῦμαι A (= *sedebo*) | ποταμίας A | ποταμιοσις . ιναιγριοσις *fluminalib. poraulis* (= ποταμίοισιν αἰγ. vel ποταμίας ἐν αἰγ.?) Dos. || 5 οδε . ουμελιμοι . . . *ad nos pertinet* Dos. | ουταν *nec si* Dos. || 6 ἂν A, ἄν Dos. | οδδ' ὅτ' A ουτε . οτε . Dos.; οδδ' Tyrwhitt | ἡλθης εγνωνειν Dos. || [7. 8] Lm, om. Dos. | ἄνωγ, m. r. supra v. τι A || 7 τῶν κρειττόνων verba versui 7 continuavit A m. pr., versui 8 adiunxit m. r. || 8 θρασύνεται A, corr. Bss | ἄν, deinde m. rec. (2?) σφοδρα; λίην add. Bss, κρείττων Cr coll. 15, 7. 67, 2. 72, 14. 114, 2. Aliud epimythium in P¹B

85 B 86, 14. 15 Suid. Cf. fab. 154 | 1 ἔχθρα A || 2 parodia Homérica, cf. Cr p. 150 | δῆμον A, corr. Bgk ex B κυσίν, cf. 59, 5 || 4 ἐβράδυνεν Lm, cf. ad 83, 3 || 4sq. ἡπείλουν σφοδρῶς. ὃ δὲ εἶπεν B caet. om.

εἰ μὴ προάξῃ τὴν μάχην, ἐνεδρεύσειν. 5
 „ἀκούσατ’“ εἶπεν „οὗ χάριν διατρίβω,
 τί δ’ εὐλαβοῦμαι· χρηὴ δ’ αἰὲς προβουλεύειν.
 τῶν μὲν πολεμίων τὸ γένος ὧν ὀρθὸ πάντων
 ἔν ἐστιν· ἡμῶν δ’ ἡλθον οἳ μὲν ἐκ Κρήτης,
 οἳ δ’ ἐκ Μολοσσῶν εἰσιν, οἳ δ’ Ἀκαρνανῶν, 10
 i. 28^b ἄλλοι δὲ Δόλοπες, οἳ δὲ Κύπρον ἢ Θράκην
 ἀνυχοῦσιν, ἄλλοι δ’ ἄλλοθεν — τί μηκύνω;
 τὸ χρώμα δ’ ἡμῖν οὐχ ἔν ἐστιν ὥς τούτοις,
 ἀλλ’ οἳ μὲν ἡμῶν μέλανες, οἳ δὲ τεφρώδεις,
 ἐνιοι δὲ πυρροὶ καὶ διάργεμοι στήθη, 15
 ἄλλοι δὲ λευκοί. πῶς ἂν οὖν δυνηθεῖν
 εἰς πόλεμον ἔρχειν“ εἶπε „τῶν ἀσυμφώνων
 πρὸς τοὺς ὅμοια πάντ’ ἔχοντας ἀλλήλοισι;“
 [συμφωνία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις·
 τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ δοδῶλον.] 20

86 Κοίλωμα ῥίζης φηγὸς εἶχεν ἀρχαίη·
 ἐν τῇ δ’ ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλου πήρη

85, [5] DbRth || 5 προάξῃ A (cf. Il. E 258 Soph. Oed. R. 198 Krüger II § 54, 12, 2), προάξει BtFx | ἐνεδρεύσει A, corr. Lm; ἐφεδρεύων (= διατρίβων) coll. 44, 2 Cr, μ. τ’ ἐνεργήσει Hp; v. gravius vitium vix contraxit || 6 ὁ δὲ εἶπεν B, ὁ δ’ „ἀ.“ εἰ. Sd || 8 πολεμίων μὲν Fx καὶ ἡ χροὰ πάντων B || 10 εἰσὶν οἳδ’ A, corr. m. r., interp. FxBgk || 14. 15 S διάργεμοι πῇ μὲν λευκοὶ πῇ δὲ μέλανες (?). „ἀλλ’ οἳ μὲν — ἔτεροι ξανθοὶ κτλ.“ 14 ἄλλοι A, ἀλλ’ of SB | ὅμων Suid. || 15 δὲ (ὃ supra versum) λαμφοὶ A (glossema v. διάργεμοι), δὲ πυρροὶ B, quod conī. Gaisford || [19. 20] DbLm, om. B, sed promythium ὅτι ἐν μιᾷ βουλή... πάντων τῶν στρατευμάτων ὄντων κατὰ τῶν ἐναντίων νίκην ποιοῦνται substituit | ὅτι συμφωνία quae sequuntur eisdem quibus epimythia litteris scripta A, ὅτι del. m. rec. | ἀνοῖς A | in mg. m. recc. (Minae) ῥί (στίχοι)

86 B 64 P¹ 40; myth. p. 221, tetr. I 27; cf. Ael. an. IV 15 || 2.3 Suid. ¹ s. ῥωγαλέον ² ῥωλα. || 2 ῥωγὰς αἰπόλων πήρη S¹, turbavit S²: καὶ ῥωλῶν καὶ ῥωλῶν πλήρεσι (χθιζῶν· ἐπὶ ὄψων) ἔκειτο πήρη ἀρτων

ἄρτων ἐώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης.
 ταύτην ἀλώπηξ εἰσδραμοῦσα τὴν πύρην
 ἐξέφαγε· γαστήρ δ', ὥσπερ εἰκός, ὠγκώθη, 5
 στενῆς δὲ τρώγλης οὐκέτ' εἶχεν ἐκδῦναι.
 ἐτέρη δ' ἀλώπηξ ὡς ἐπῆλθε κλαιούσῃ,
 σκώπτουσα „μείνον“ εἶπεν „ἄχρι πεινῆσθαι·
 οὐκ ἐξελεύσῃ πρότερον ἄχρι τοιαύτην
 τὴν γαστέρα σχῆς, ἥλικήν δ' εἰσήεις.“ 10

[Ὁ μῦθος παραινεῖ μηδαμῶς σπεύδειν τινὰ πρὸς πλεονεξίαν
 τοῦ πέλας, γινώσκων ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος
 διαλύει.]

87 Κύων λαγῶν ἐξ ὄρους ἀναστήσας
 ἐδίωκε· δάκνων αὐτὸν εἰ κατειλήφει,
 μεταστραφεὶς τ' ἔσαινεν ὡς φίλῳ ψαύων.

86, 5m = 15, 2 | e = 111, 19 || 87, 1e = 69, 1 | 2e =
 31, 16. 58, 7

86, 4 de B* cf. prol. || 7 ἑτέρα A || 8 σκωπτουδάμεινον A
 m. pr., super ἄμ scr. να' = ἀνάμεινον m. r., corr. Db; σκώπτουσ'
 „ἔμει νῦν Buecheler, cf. Cirill. spec. sap. III 11 p. 85 Gr. (Mus.
 Rhén. XLII 3, XLVI 318) | εἶπε μέγρι (89, 9. 15, 3)? Cr, ξ. ν.“ εἶπεν
 „εἶτα Hsr | [ἄχρι — πρότερον] Eb || [9. 10] Rth, sed cf. Hor.
 ep. I 7, 33 *macra canum repetes artum*, tetr. paraphr. ἑτέρα
 δὲ αὐτῇ ἀλώπηξ γελῶσα ἔφη· οὐκ ἐξελεύσῃ, ἕως ἂν τὴν γαστέρα
 ποιήσῃς, ὅταν ὅτε εἰσῆλθῃς || 9 οὐδ' A, corr. Fx | ἢ ἄχρι Sd ||
 10 γαστέρ' ἰσχυρὸς Hilberg, *Silbenwägung* 233, cf. 5, 9 || Epim.
 γινώσκων A, διδάσκων Eb, possis γινώσκονδ'. Aliud epimy-
 thium in B P¹

87 B 68 Syntip. 50 F 346; cf. Soph. fr. 800 Nck² (paroemiogr.
 schol. Ar. eq. 1028), Demetr. de eloc. 261, Luc. bis accus. 33 ||
 2 ἐδίωκε· ἔδακνε δ' Sd, ἔδακν' οὐδ' Cr | εἰ A, cf. 33, 8, ὡς Sd,
 ὅτε Eb | εἰ κατειλήφει A, -οι BgkFx, cf. Alciph. III 9, sed initium
 fortasse contractum || 3 μεταστραφεὶς τ', τ' m. rec. corr. in
 δ' A, εἶτ' αὖ στραφεὶς Eb || Cf. Plut. de soll. anim. 15p. 191^a |
 φίλῳ A, num φίλος (cf. 5), -ον (cf. 74, 16), -ον (cf. 95, 71)?
 ἔσαινεν ἀφίλει Eb ex B, cf. prol. | ψήλων Eb, sed cf. 95, 71

ὁ λαγῶς „ἀπλοῦν“ εἶπε „θηρίον γίνου.
 φίλος εἴ· τί δάκνεις; ἐχθρὸς εἴ· τί οὖν σαίνεις;“ 5
 [ἀμφίβολος οὐτός ἐστι νοῦς ἐν ἀνθρώποις,
 οἷς οὐτ’ ἀπιστεῖν ἔχομεν οὔτε πιστεύειν.]

88 Κορυθαλλὸς ἦν τις ἐν χλόῃ νεοσσεύων,
 ὁ τῷ χαραδριῷ πρὸς τὸν ὄρθρον ἀντάδων,
 καὶ παῖδας εἶχε ληίου κόμῃ θρέψας
 λοφῶντας ἤδη καὶ περοῖσιν ἀκμαίους.
 ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης ἐποπτεύων 5
 ὡς ξανθὸν εἶδε τὸ θέρος, εἶπε „νῦν ὦρῃ
 πάντας καλεῖν μοι τοὺς φίλους, ἵν’ ἀμήσω.“
 καὶ τις <δὲ> κορυδοῦ τῶν λοφηφόρων παίδων
 ἤκουσεν αὐτοῦ, τῷ τε πατρὶ μηνύει,
 σκοπεῖν κελεύων ποῦ σφέας μεταστήσει. 10

87, 6e = 60, 5. 66, 4 || 88, 4e cf. 19, 5

87, 4 *χῶ* A, corr. m. rec. | in A *δ’* ante *εἶπε* add. m. rec. ||
 5 *δάκνεις* A, corr. m. rec. || [6. 7] Lm || 6 *οὕτως* A m.
 pr., *οὐτός* m. r. | *ἀνῶις* A

88 V 217 Fur. 379, Kn. p. 681; 3—4, 11^a, 18—19 Suid., Avian.
 XXI; cf. Enn. apud Gell. II 29, FPR. p. 120 Bähr. || 1 *Κορύθαλλος*
 A m. pr., -ος rec. ut 72, 20 coll. v. 17; *χαραδρεὺς* V aperto
 errore, cf. Suid. ad 3 sq., Gell. || [2] Rth temere || 2 ὁ Lm,
 δς AV, καὶ Spp ex 3 | τὸ *χαραδραῖω* A, *κορυθαλλῶ* V | [τὸν]
 Eb, possis *χαραδριῷ* τε; cf. Theocr. X 50 | δς — *ἀντάδει* Har-
 tung || 2. 3 *περὶ κορυθαλοῦ φησι* Suid. s. *λόφος* || 3 καὶ
 AVS, δς Spp ex v. 2 | *εἶχε* om. V | *κόμαις* V, cf. 3, 4 ||

6 *ξηρόν* A, *ἀνθηρόν* ὄν om. *εἶδε* V, corr. Eb (= *ξανθόν*);
 Avian. 21, 2 *flava seges*, cf. Soph. fr. 598, 4 Nck¹; *εἶδ’ ὄν* Kn,
ἤδη Bgk || Post 6 lacuna? cf. Suid. ad v. 11, Avian. 21, 4
vicinam . . petebat opem (Cr p. 204¹) || 7 *μοι* A, *με* V || 8 *τις*
κορυδοῦ A, *τις κορυδοῦ* V, *δὲ* add. Eb, *τις κορυθαλλοῦ* Hm Lm ·
λοφηφόρων etiam V | *πέδων*, suprascr. *αι* m. pr. ut videtur A ||
 9 *ἤκουσεν* ut V ita A teste RthEb

ὃ δ' εἶπεν „οὐπω καιρός ἐστὶ νῦν φεύγειν,
 ὃς γὰρ φίλοις πέποιθεν, οὐκ ἄγαν σπεύδει.“
 ὥς δ' αὖτις ἦλθεν, ἡλίου δ' ὑπ' ἀκτίνων
 ε. 29^b ἦδη φέοντα τὸν σιάνην θεωρήσας
 μισθὸν μὲν ἀμνητῆρσιν αὖριον πέμπειν, 25
 μισθὸν δ' ἔταξε δραγματηφόροις δάσειν,
 κορυθαλλὸς εἶπε παισὶ νηπίοις „ῶρη
 νῦν ἐστὶν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν,
 ὅτ' αὐτὸς ἀμᾶ κοῦ φίλοισι πιστεύει.“
 [Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι τῶν οἰκείων, ὅση δύναμις,
 καὶ μὴ καταφρονεῖν ταῖς τῶν φίλων συνδρομαῖς.]

89 Λύκος ποτ' ἄρνα πεπλανημένον ποιμένης
 ἰδὼν βίῃ μὲν οὐκ ἐπῆλθεν ἀρπάξων,
 ἔγκλημα δ' ἔχθρης εὐπρόσωπον ἐξήτει.
 „σὺ τοί με πέρυσσι μικρὸς ὢν ἐβλασφήμεις.“

88, 11i = 83, 4 | 12i cf. 43, 5 | 16ie = 94, 2 | 17e = 6

88, 11 νῦν φεύγειν A, τοῦ φ. V; ἀλλόειν RthCr coll. 42, 8
 ex Suid. (Zon.) s. ἡτῶν· ἀχέων· ... καὶ Βάβριος οὐπω [δὲ add.
 deteriores] καιρός ἐστὶν ἡἰα λύνειν, ubi ἀλλόειν (cf. ἀλλόουσα sim.)
 ἢ φεύγειν

ci. Toup (in archetypo fuerit ἐστὶν ἄλλουιν, cf. 25, 5, possis ἡν'
 ἀφύειν), sed cf. ad v. 6 | δς τοῖς V || 13 : ὥς A | „αὐθις — 16 δά-
 σειν“ (aviculae) Lm | ὥς A, ὥς δ' V | αὐθις ἐλθὼν ἡλίου θ' V ||
 15 ἀμνητῆρσιν A, ἀμνητορσιν V, corr. Blomfield | πέμπειν V (-φειν
 Cor.), δάσειν A || 16 om. A, μισθὸν δὲ πᾶσι δραγματοφόροις
 (cf. λοφφ. v. 8) δάσειν ἔλεγε V, δ' ἔταξε Cr coll. 94, 2. 3,
 δ' ἔφασκε Piccolos p. 277 (Eb) || 17 εἶπε κορυθαλλὸς A, transp.
 Eb, εἶπε κορυθὸς V | παισὶ A, πᾶσι V | ῶρη ex v. 18 Lm, ὄν-
 τως A, οὐτως V, cf. prol. || 18 ἐστὶν ὄντως Suid. s. ἀμᾶν,
 ἐστὶν ὦρη AV | ἐκ τόπων S, ἀλλαχοῦ AV | ἀμᾶ Suid. s. v.,
 αὐτῶι AV, αὐτῶ Bas || 19 καὶ οὐ A, corr. m. r. | φίλοισιν
 etiam V | πιστεύειν V || Epim. <θαροῦντας> ταῖς τῶν Fur.;
 τὰς — συνδρομαῖς? | ἀρχὴ τοῦ λ m. 2 in marg.

89 B 83 P¹ 53, F 101; tetr. I 33; Basil. ep. 189 || 2 βία A ||
 3 ἔχθρας A || 4 σὺ τί με A, corr. NckHl, σὺ δὴ με Bgk, cf.
 proleg. p. XX²

„ἐγὼ σε πέρυσιν, ὅς <γ’> ἐπ’ ἔτος ἐγεννηθήην;“ 5
 ,οὐκουν σὺ τὴν ἄρουραν ἣν ἔχω κείρεις;‘
 „οὐπω τι χλωρὸν ἔφαγον, οὐδ’ ἐβοσκήθην.“
 ,οὐδ’ ἄρα πηγῆς ἐκπέπωκας ἧς πίνω;‘
 „θιγὴ μεθύσκει μέγρι νῦν με μητρῷ.“
 τότε δὴ τὸν ἄρνα συλλαβὼν τε καὶ τρώγων 10
 ,ἀλλ’ οὐκ ἄδειπνον· εἶπε ,τὸν λύκον θήσεις,
 καὶ εὐχεφῶς μου πᾶσαν αἰτίην λύσης.‘

[Ὅτι τοὺς φύσει πονηροὺς καὶ ἀδίκους οὐδ’ ἐθλογος ἀπολογία
 πεῖθει.]

1. 30^a

90 Λέων ἐλύσσα. τὸν δὲ νεβρὸς ἐξ ὕλης
 ἰδὼν ἔφησεν „ἡμέων ταλαιπώρων·
 τί γὰρ μεμηνῶς οὗτος οὐχὶ ποιήσει,
 ὅς ἦν φορητὸς οὐδὲ σωφρονῶν ἦμιν;“

[Πρὸς ἄνδρα φύσει ὀργίλον καὶ αἰμοβόρον ἐξουσίαν ἀρχῆς κατὰ
 τῶν θπηκῶν λαμβάνοντα.]

91 Λέοντα φεύγων ταῦρος εἰς ἐρημαίην
 σπήλυγγα κατέδυν ποιμένων ὀρειφοίτων,
 ὅπου τράγος τις χωρὶς αἰπόλου μέινας

89, 10me cf. 27, 1 || 90, 1e = 45, 7. 76, 6 || 91, 2e = 95, 25

89, 5 ἐγὼ οὐ περυσινὸς A (AhRth), ἐ. σε πέρυσιν ὅς γ’ Hl
 (γε c. relat. 50, 17) adstipulante P¹ B πῶς ἐγὼ πέρυσιν, ὅς ἐν
 τούτῳ ἐγ. τῷ χρόνῳ (= anno); possis ἐγὼ οὐ σε κτλ.; post οὐ περ-
 σινὸς Lm Gb Rth εἰμ’, ὡς vel οὐκ add. | ἐγενήθην A ὡ m. pr. ||
 6 οὐκουν A, corr. Bss | ἐγὼ? Schnw || 8 πηγὴν ἐκπέπωκας ἦν π. A,
 ἐκ τῆς πηγῆς (ἐξ add. B) ἧς (ἐγὼ add. P¹) πίνω, πίνεις (πινυν-
 P¹) B P¹: num πηγῆς ἐκ πέπωκας? cf. 95, 2; ἧς correxerat
 M. Schmidt || 9 μητρῷα A || 12 μοι? | αἰτίαν A

90 V 88 (p. 675 Kn), B 74 tetrast. I 38; cf. paroemiogr. s.
 δ νεβρὸς; Cyd. PLGr. III p. 565 || 4 ἡμῖν A

91 T[ab.] 7 IV^{vo} p. 237, B 72 P¹ 46, Av. 13; tetr. I 32,
 cf. Dosith. 14 p. 34 || εὐσπηλυγγα Tab., εἰς σπήλαιον ἔδυν B,
 εἰσῆλθεν εἰς σπ. P¹ || 3. 4 τράγος δὲ τοῦτον τοῖς πέρ.

τὸν ταῦρον ἐμβὰς τοῖς κέρασιν ἐξώθει.
 ὃ δ' εἶπεν „οὐ σέ, τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνων 5
 ἀνέξομαί σου μικρὰ τῆς ἐπηρείης·
 ἐπεὶ παρελθέτω με, καὶ τότε γνώσῃ
 πόσον τράγου μεταξὺ καὶ πόσον ταύρου.“

[Πρὸς τοὺς τοῖς δυνατωτέροις ἐπεμβαίνοντας δι' ἐπικειμένην
 αὐτοῖς συμφορὰν.]

92 Λέοντά τις κυνηγὸς οὐχὶ τολμήεις
 ἴχθυενεν ὀρέων ἐν βαθυσκόλοις ὕλαις·
 δρυτόμῳ δὲ μακρῆς ἐγγὺς ἐντυχὼν πεύκης
 „ὦ πρὸς σε νυμφῶν“ εἶπεν, „ἄρα γινώσκεις
 ἴχνη λέοντος, ὅστις ὧδε φωλεύει;“ 5

1. 30^b κἀκείνος εἶπεν „ἀλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις·
 αὐτὸν γὰρ ἤδη τὸν λέοντά σοι δειξω.“
 ὃ δ' ὠχρήσας γομφίους τε συγκρούων
 „μή μοι χαρίζου“ φησί „πλεῖον οὐ χρήζω,
 τὸ δ' ἴχθυος εἰπέ· τὸν λέοντα μὴ δεῖξῃς.“ 10

[Ὁ μῦθος ἐλέγχει ἐκείνους τοὺς λόγους <μὲν> ἀνδρείους ἐπι-
 δεικνυμένους, ἔργοις δὲ ἀνικάνους ἀποφαινομένους.]

92, 6i = 75, 13 | 9i = 124, 19

ἐξώθει B || 3 χωρὶς A, εκτος T || 4 ἐμβάντα A; εκβας T, ἐμβὰς
 (cf. epim.) Bgk, = *aggressus*? ἔντα Eb Rth || 5 δ' ἐξωθῶ in marg.
 „ἐκκλίνω A m. pr., φοβοῦμαι BP¹, ἐκφεύγω Tab.; ἐκκλίνων Bgk,
 δειμαίνων Ah: num ὀκνεῖων? || 6 om. BT, del. Hesse-
 ling || 7sq. cf. Cr p. 180 || 7 με om. BP¹ || 8 τίς ἡ δύ-
 ναμις ταύρου καὶ τράγου BP¹ || Epim. δυνατωτέροις A |
 ἐπεμβαίνοντας, vt ex corr. m. pr. | Aliud epimythium in P¹ B
 (prom.): ὅτι πολλάκις καὶ δυνατοὺς ἄνδρας αἱ συμφοραὶ ταπει-
 νοῦσι τοῦ ἐξ εὐτελῶν καὶ δειλῶν (δηλῶν P¹) ὀπομένειν αἰκίας.

92 B 79 P¹ 49, tetr. I 26; 8. 9 Suid.; e proverbio, cf. Cr p. 213 ||
 2 βαθυσκόλῃς, o m. pr. A || 3 μακρᾶς A || 4 ὦ πρὸς σε A, corr. Lm |
 ἄρα A, corr. m. r. || 8. 9 Suid. s. γομφίους || 8 ὠχριάσας A, ὠχρή-
 σας S | συγκρούων A, συγκρούσας S || 9 φησὶν, v. er. A | Epim. ἀν-

93 Λύκων παρήσαν ἄγγελοι ποτ' εἰς ποίμνην
 ὄρκους φέροντες καὶ βέβαιον εἰρήνην,
 ἐφ' ᾧ λάβωσι τοὺς κύνας πρὸς αἰκλήν,
 δι' οὓς μάχονται καὶ κοιτοῦσιν ἀλλήλοισ.
 μωρὴ δὲ ποίμνη καὶ τὰ πάντα βληχῶδης 5
 πέμπειν ἐμελλεν. ἀλλὰ τις γέρων ἦδη
 κριὸς βαθείη φρικτὴ μαλλὸν ὀρθώσας
 „καινῆς γε ταύτης“ εἶπε „τῆς μεσιτεῖας.
 ἀφύλακτος ὑμῖν πῶς ἐγὼ συνοικήσω,
 δι' οὓς νέμεσθαι μὴδὲ νῦν ἀκινδύνως 10
 ἔξεστι, καίτοι τῶν κυνῶν με τηρούντων;“

[Οὐδαμῶς ἀκαταλλάκτοις ἐχθροῖς πιστεύειν δεῖ, ὅταν σε τῆς
 1. 31^a οἰκείας βούλωνται ἀμελεῖν σωτηρίας, καὶν ὄρκους τυχόν τὴν εἰ-
 ρήνην λαλῶσιν.]

94 Λύκω ποτ' ὅστουν φάρυγος ἐντὸς ἡρεῖσθῃ·
 ἐρῳδιῷ δὲ μισθὸν ἄξιον δώσειν

94, 2 esq. cf. 88, 15

ὄρκους A m. pr., corr. m. r. | [ἐκείνους] Bss, qui duorum ver-
 sum vestigia deprehendit quorum prior exierit in ἀνδρείους,
 posterior in ὄντας (pro ἀποφ.); eosdem versus alia ratione
 transcripsit P¹ (epim.) B (prom.) ὅτι τοὺς θρασεῖς καὶ δειλοὺς
 ὁ μῦθος (λόγος P¹) ἐλέγχει, τοὺς τολμηροὺς ἐν τοῖς λόγοις μόνοις
 (μ. om. B) καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἔργοις.

93 B 80 P¹ 50, myth. p. 216; 5—6i Suid.; cf. Aphth. 21 (Nicol. 5
 Rhet. Ip. 267 W) || 5 μωρὰ δὲ ποίμνη A, μωρὸς δὲ ποιμήν S, τὰ
 μωρὰ δὲ πρόβατα B, cf. Cr p. 198 | παντὶ ἀβληχῶδης, spirit. acc.
 apostat. m. rec. A, πάντα βληχῶδης Suid. s. v. βλ., qui bene ex-
 plicat πρόβατα τὸν νοτὴν ὁμοίως, cf. 16, 6 || 7 μάλλον A, corr.
 Minas | φρικτὴ A m. pr., corr. m. rec. || 9 ἀφύλακτος A m.

pr., corr. m. rec. sed antiqua | ἡμῖν, θ m. pr. A || Epim.
 versuum politicorum vestigia obs. Eb | ἀμελεῖν, ν ex σ m. pr.
 A | σφίγας A

94 B 84, A^o 144, F 94, Aphth. 23; tetr. I 30; 6e—8 Suid.;
 cf. paroem. s. ἐκ λόκων || 1 φάρυγος A, corr. Bss

BARRIUS, ed. O. Crusius.

ἔταξε, τὸν τράχηλον εἰ καθιμήσας

ἀνελκύσειε καὶ πόνων ἄκος δοίη.

δ δ' ἐλκύσας τὸν μισθὸν εὐθέως ἦται. 5

κάκεινος αὐτῷ, κάρχαρόν τι μειδήσας,

„σοὶ μισθὸς ἄρκει“ φησί „τῶν λατρείων

κεφαλὴν λυκείου στόματος ἐξελεῖν σφῆν.“

[κακοῖς βοηθῶν μισθὸν ἀγαθὸν οὐ λήψη,

ἀλλ' ἄρκεσει σοὶ μὴ τι <καὶ> κακὸν πάσχειν. 10

Ὅτι πονηρὸς ἀνὴρ εὐ πάσχαν εἰς ἀντιδόσεως λόγον ποιεῖται καὶ
τὸ μὴ μόνον βλάψαι.]

95 Λέων νοσήσας ἐν φάραγγι πετραίῃ

ἔκειτο νοσθρὰ γυνὰ γῆς ἐφαπλώσας,

φίλῃν δ' ἀλώπεκ' εἶχεν ἥ προσωμίλει.

ταύτη ποτ' εἶπεν „εἰ θέλεις με σὺ ζῶειν —

πεινῶ γὰρ ἐλάφου τῆς ὑπ' ἀγρίαις πεύκαις 5

κεῖνον τὸν ὑλήεντα δρυμὸν οἰκούσης,

καὶ νῦν διώκειν ἔλαφον οὐκέτ' ἰσχύω·

σὺ δ' ἦν θελήσης, χεῖρας εἰς ἐμὰς ἤξει

94, 5 e cf. 130, 4 || 95, 3 = 106, 9 sq. | 3 e = 7, 4. 12, 6
(106, 9) | 5 m e cf. 10

94, 3 ἔφασκε Fx | καθιμήσας A, corr. Bss || 5 εὐθέως
om. paraphr. || 6 καὶ κάρχ. — 8 σῶαν Suid. s. v. καρχαρόδους ||
7 τῶν λατρείων A, τῆς λατρείας suprascr. m. rec., Minae ut
videtur; τῶν λατρείων S, φησὶν „ἀντ' λατρείων Fx, vix
recte || 8 λ. φάρυγγος (-υγος Kuster) S, στόματος ABF,
quod praetuli, cf. ἐκ λύκων στόματος prov. Zenob. volg. III 48,
Long. I 22 | σῶαν S || 10 τι <καὶ> Nck Eb, τῶν suprascr.,
κακὸν in κακὸν mutavit m. rec. | πάσχειν Bss, πάθεις A, sed
haud scio an admiserit α || Epim. μόνον τὸ μὴ Eb; ver-
suum pellucet vestigia

95 B 75, VFur. 356 (om. 39—84); 87. 88. 90—92i. 93. 94
Suid.; myth. p. 216 sq., cf. Av. 30 || 2 ἐφ' ἀπλ. Hartung,
ἐφ' ᾧ? Eb, cf. 89, 8 || 3 ἀλώπηκ' A m. pr., corr. m. r. | ἡτ' A ||
5 de B* cf. prol. || 8 ἄν A | εἰς χεῖρας A, em Bss, an θέλεις
εἰς χεῖρα τὴν ἐμὴν?

1. 21^b λόγοισι θηρευθεῖσα σοῖς μελιγλώσσοις.“
 ἀπῆλθε κερδῶ, τὴν δ' ὑπ' ἀργίαις ὕλαις 10
 σκιρτῶσαν εὗρε μαλθακῆς ὑπὲρ ποίης.
 προσέκυσε δ' αὐτὴν πρῶτον, εἶτα καὶ χαίρειν
 προσεῖπε, χρηστῶν τ' ἄγγελος λόγων ἦκειν.
 „ὦ λέων“ ἔφασκεν „οἶσθας, ἔστι μοι γέιτων,
 ἔχει δὲ φάυλος, κἀγγύς ἐστι τοῦ θνήσκειν. 15
 τίς οὖν μετ' αὐτὸν θηρίων τυραννῆσει,
 διεσκοπεῖτο· σὺς μὲν ἐστὶν ἀγνώμων,
 ἄρκτος δὲ νωθῆς, πάρδαλις δὲ θυμώδης,
 τίγρις δ' ἀλαζὼν καὶ τὸ πᾶν ἐρημαίη.
 ἔλαφον τυραννεῖν ἀξιοτάτην κρίνω· 20
 γαύρη μὲν εἶδος, πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζῶει,
 κέρας δὲ φοβερὸν πᾶσιν ἐρπετοῖς φύει,
 δένδροις ὅμοιον, κοῦχ ὅποια τῶν ταύρων·
 τί σοι λέγω τὰ πολλὰ; πλὴν ἐκυρώθης,
 μέλλεις τ' ἀνάσσειν θηρίων ὀρειφορέων. 25
 τότ' ἂν γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μνήμη,
 δέσποινα, τῆς σοι τοῦτο πρῶτον εἰπούσης.

95, 14e cf. 62, 3 | 15 me = 103, 16. 107, 2 | 16 me = 82, 5 |
 17e = 101, 2. 119, 7. 128, 3 | 18e = 102, 1 | 25e = 91, 2. 106, 3

95, 10 *ῥαίαις* A(BV), *πεύκαις* Fx; δ' ἐν? Cr p. 177, cf. ἐν ταῖς
 ε. BV || 11 *μαλακῆς* A, em. Bss || 12 *ἔσκει* A, *προσπαί-*
εσσα B; *προσέκυσε* Bgk, *ἔκυσσε* Lm || 14 *οἶσθας* ^β*ἔφασκεν*
^γ*ἔστι*, m. r. supra scr. αβγ et corr. *οἶσας*, quod praebent
 etiam paraphr., cf. Herond. II 55 | *σοι* B || 15 *κἀγγύς* ipse
 A | *θνήσκειν* A ut solet || 16 *μεθ'* αὐτὸν F || 18 *ἄρκος* B |
νωθὲς B, *νωθρὰ* V || vv. 17 sqq. 'σὺς μὲν κτλ. cum Spp (*Ἰδιῶ.*
gei. Anz. 1879, 1518) et B (*ἔφη δὲ ὅτι*) leoni tribui || 20 *κρίνει*
 A, corr. Spp || 22 *φαίνει* Nb || 24 *ἐκυρώθης?* || 26 *ἂν* A,
αὐ SdEb, *οὖν* Lm || 27 *τοῦτο* om. A m. pr. (BV), post *εἰπού-*
σης add. m. rec., post *σοι* transp. Minas; num *σοι* <*χρηστὰ*>?
 cf. v. 13

ταῦτ' ἤλθον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλιτάτη. σπεύδω
 πρὸς τὸν λέοντα, μὴ πάλιν με ζητήσῃ —
 1. 32^a ἡρῆται γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις — 30
 δοκῶ δὲ καὶ σέ, τέκνον, εἴ τι τῆς γραφῆς
 κεφαλῆς ἀκούεις. ἐπρεπέ σοι παρεδρεύειν
 ἐλθοῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
 τὰ μικρὰ πείθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
 ψυχὰς δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτάντων.“ 35
 ὡς εἶπε κερδῶ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαννώθη
 λόγοισι ποιητοῖσιν, ἦλθε δ' εἰς κόλην
 σπήλυγγα θηρός, καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
 λέων δ' ἀπ' εὐνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
 ὄνυξιν οὖατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις, 40
 σπουδῇ διωχθεὶς· τὴν δὲ φύξα δειλαίην
 θύρης κατιθὺς ἤγεν εἰς μέσας ὕλας.
 κερδῶ δὲ χεῖρας ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,
 ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
 κἀκείνος ἐστέναξε τὸ στόμα βρύχων 45
 (ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη),
 πάλιν δὲ κερδῶ καθικέτενε φωνήσας
 ἄλλον τιν' εὔρειν δεύτερον δόλον θήρης.
 ἦ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
 „χαλεπὸν κελεύεις, ἀλλ' ὅμως ὑπουργήσω.“ 50

95, 36i cf. 131, 10 | 47i = 31, 16

95, 29 πάλιν ABV (cf. 61, 10), πάλαι Lm || 32 ἐπρεπέ
 σοι A, ἐπρεπεν BgkEb, cf. 107, 4 sq. || 35 cf. Cr MRh. XLVI 319 ||
 36 ὡς A | ἐτυφώθη B, ἐτυφλ. V Fur. || 38 in mg. διὸ τιμώμεν A
 m. 3 || 39—84 om. V || 40 οὖας Bgk || 43 ἐκρότησεν B Bgk, δ'
 ἐπεκρότησε χεῖρας Eb || 45 ἐστέναξε etiam A || 47 κερδοῦν ἐκίτενε
 Mk, cf. 111, 6 || 50 ἀλλ' ὅμως B, ὅμως om. A, sed supra
 verum post κελεύεις m. r. atram. nigrt. obductum αὐθις, ubi
 quid primo fuerit incertum; <ἔργον>, ἀλλ' Nck, <δέσποτ'> Eb

1. 32^b καὶ δὴ κατ' ἴχνος ὡς σοφὴ κύων ἥει,
 πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας,
 ἀεὶ δ' ἑκαστον ποιμένων ἐπηρώτα
 μὴ πού τις ἑλαφος ἡματωμένη φεύγει.
 τὴν δ' ὥς τις εἶδε, δεικνύων ἂν ᾠδήγει, 55
 ἔως ποθ' εὔρεν ἐν κατασκήνῳ χῶρον
 δρόμων ἀναψύχουσαν. ἢ δ' ἀναιδέης
 ὄφρον ἐχουσα καὶ μέτωπον εἰστήκει.
 ἑλάφου δὲ φορὶς ἐπέσχε νῶτα καὶ κνήμας,
 χολὴ δ' ἐπέξει καρδίην, ἔρη δ' οὐτως· 60
 [σὺ νῦν διώκεις παταχὸς με καὶ φεύγων.]
 „ἀλλ' ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις,
 ἦν μοι προσέλθης καὶ γρύσαι τι τολμήσης.
 ἄλλους ἀλωπέκεις τοὺς ἀπειρήτους,
 ἄλλους δὲ βασιλεῖς αἰρέτιζε καὶ ποιεῖ.“ 65
 τῆς δ' οὐκ ἐτρέφθη θυμός, ἀλλ' ὑποβλήθη
 „οὐτως ἀγεννής“ φησί „καὶ φόβου πλήρης
 πέφυκας; οὕτω τοὺς φίλους ὑποκτενεῖς;

95, 52 me cf. 57, 2 | 53 e = 50, 7. 103, 12 | 54 i e = 50, 8 |
 55 e = 11, 5 | 60 me = 131, 10 | 63 i cf. 7, 5 | 67 e = 1, 3 |
 68 e = 97, 4

95, 55 εἶδεν, ν del. A | ἀνωδήγει A, corr. Db || 57 ἢ δ' A
 m. pr. | Ἀναιδέης? cf. paroem. s. θεός || 59 ἐπέσχεν ἅτα A, corr.
 Mk || 60 χολή A (Rth), χολή Db || 61 om. B, del. Db; interpol.
 propter v. ἀλλ', cf. 64, 8 | μ' ὅποι φεύγων Hm, num καί? || 62 οὐτι
 Cobet | ἀλλὰ οὐκ ἐτι χειρώσῃ με· εἰ δὲ καὶ πλησιάσεις μοι, οὐ ζήσεις
 ἐτι B || 63 ἦν ipse A | καὶ γρύξαι τι A, idem legerit etiam Suid. s. v.;
 corr. Eb Rth coll. συρρίαντος 114, 4; καὶ τι γρὸς σὺ Schm, num
 χαίνει τι (cf. 116, 10; Eurip. Herc. 250, Soph. Ai. 1237, Callim. h.
 Π 24)? | τολμήσει², in mg. m. pr. ἦι, quod del. m. r. || 64 ἀλ-
 λους ἂ. τοὺς ἀπειρήτοις A, ἄλλους ἂ. τοὺς ἀπειρώτους B; accus.
 commendaverat Cobet || 65 ὀπερέθιζε A, corr. Cobet (cf.
 61, 5); num etiam ποιῆσαι vel ποιήσιν? ἂ. ποιεῖ βασιλεῖς καὶ
 ἐρέθιζε B, qui locum per hyperbaton explicasse videtur; coll.
 v. 71 πατήρ conicias ἀσποκοίε || 66 ἐτρέφθη A, corr. Bgk

ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλευέσων
 μέλλων τ' ἐλείρειν τῆς πάροιθε νωθείης 70
 ἔψαυσεν ὦτός, ὥς πατήρ ἀποθνήσκων.
 ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολήν δώσειν,
 ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις.
 1. 33^a σὺ δ' οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου,
 βίη δ' ἀποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης. 75
 καὶ νῦν ἐκείνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται.
 λίην ἔπιστον πειράσας σε καὶ κούφην
 βασιλῆά φησι τὸν λύκον καταστήσειν.
 οἴμοι πονηροῦ δεσπότου. τί ποιήσω;
 ἄσπετον ἤμιν αἰτῆ κακῶν γίνῃ. 80
 ἀλλ' ἐλθέ καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναίη,
 μηδ' ἐπτόησο, πρόβατον οἶον ἐκ ποιμνῆς.
 ὄμνυμι γάρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρήνας,
 οὕτω γένοιτο σοὶ μόνῃ με δουλεύειν,
 ὥς οὐδὲν ὁ λέων ἐχθρός, ἀλλ' ὑπ' εὐνοίης 85
 τίθησι πάντων κυρίην σε τῶν ζῶων.
 τοιαῦτα κατέλλουσα τὴν ἀχαιϊνὴν
 ἔπεισεν ἐλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς ἄδην.

95, 71e = 98, 17 | 74e = 75, 1. 103, 7 | 79f. cf. 90, 2 |
 81i = 12, 11 | 82e = 93, 1 | 85m = 97, 10 | e = 35, 3.

95, 69 βουλευέων A, corr. Nck || 70. 75 om. B ||
 70 πάροιθε A, -εν m. r. | fol. 33^a in mg. sup. m. r. ὁ χροιστὲ
 μόν βοήθειε ὡς τῷ δῶ δούλῳ μαρκα || 74 σὺ δὲ σὸ δὲ B || 76 interp.
 Cr. | πλεῖον A, πλεῖον B || 77. 80 neglexit B || 77 λίαν A
 m. pr., corr. m. r. | βασιλέα δὲ A, coll. οὐρήσσειν 129, 23 sim.
 corr. Cr p. 216²; βασιλῆ δὲ Fx ceterique || 79 οἴμοι πονηρὸν
 δεσπότην B || 81 γενναία A || 82 μηδ' A || 84 μόνῃ ABV,
 corr. Fur, μόνῃ Bss || 85 ἐχθρὸν ὁ λέων A (Rthl), corr. Sd,
 ἐ. οἶδεν Lm || 86 κυρίαν A || 86 om. BV || 87 κατέλ-
 λουσα Suid. s. v. ἀχαιϊνῇ et κατέλλω, κατέλλουσα A

ἐπεὶ δὲ λόχμης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
 λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην, 90
 σάρκας λαφύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων
 καὶ σπλάγχνα δάπτων· ἡ δ' ἀγωγὸς εἰσθήκει
 πεινώσα θήρης, καρδίην δὲ νεβρείην
 λάπτει πεσοῦσαν ἀρπάσασα λαθραίως,
 καὶ τοῦτο κέρδος εἶχεν ὧν ἐκεκμήκει. 95
 λέων δ' ἕκαστον ἐγκάτων ἀριθμήσας,
 1. 3^b μόνην ἀπ' ἄλλων καρδίην ἐπεζήτει,
 καὶ πᾶσαν εὐνήν, πάντα δ' οἶκον ἡρένυα.
 κερδῶ δ' ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης
 „οὐκ εἶχε πάντως“ φησί· „μὴ μάτην ζητεῖ. 100
 ποίην δ' ἐμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις
 ἐκ δευτέρου λείοντος ἤλθεν εἰς οἴκους;“

[Ὅτι τοὺς τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σφροονισθέντας εὐκότως
 ἄφροντα κακὰ διαδέχεται· ἐν φ' καὶ ἔλεγχος κατὰ φιλοδόξων.]

96 Λύκος παρῆι θριγκόν, ἐνθεν ἐκκύψας
 ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφημίας.

95, 97e = 2, 2. 28, 8 | 98m cf. 27, 6 | 101e = 102, 11 | 102i
 cf. pr. II 16 | me = 45, 12 || 96, 1me = 112, 5. 108, 24 (121, 1.
 18, 9)

95, 90—92 δάπτων Suid. s. v. πανθοίνην || παντοίνην A ||
 91 σάρκας A, ἔγκατα S BV || 92 δάπτων S s. v. et l. s., λάπτων A ||
 93 θήρης A, κερδῶ S s. v. νεβρός, νεβρεία || 94 λάπτει
 AS, δάπτει Fx, λάπτει NbCr || 97 ἀπάντων Eb, cf. Soph.
 Phil. 188 | ἐπεζήτει in rasura m. pr. || [101. 102] Rth, sed
 expressi sunt in paraphr. atque apud Avianum 80, 15 sq. ||
 101 πόλιν A

96 B 81 M 48 P¹ 51; F Fur. 75 (C 139); 1—3 Suid.; tetr.

I 81 || 1 παρῆι A m. pr. | τριγκόν Suid. s. v. | ἐκκύψας S,
 ἐγκύψας A || Post 2 versum excidisse suspicatus est Lm coll.
 tetrasticho, verum cum A faciunt B*F

κάκεινος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων·

„ὁ τόπος μ' ἐλοιδόρησε· μὴ σὺ καυχῆσθαι.“

[ὁ μῦθος ὀρθῶς πᾶσι τοῦτο μὴταί,

5

μηδεὶς διὰ καιρὸν ἰσχύων τι γαυρούσθαι.

Κατάλληλος ὁ μῦθος τοῖς διὰ περιστασιν καὶ τόπον κατὰ τύχην
τῶν θανατωτέρων κατεπαιρομένοις.]

97 Λέων ποτ' ἐπεβούλευεν ἄγριον ταύρω,
καὶ προσποιηθεὶς μητρὶ τῶν θεῶν θύειν,
τὸν ταῦρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεικνὺν ἠρώτα.

κάκεινος ἤξειεν εἶπεν οὐχ ὑποπτύσας.

ἐλθὼν δὲ καὶ στὰς ἐπὶ θύραις λεονταίοις

5

1. 34^a ὥς εἶδε θερμοῦ πολλὰ χαλκία πλήρη,
σφαγίδας, μαχαίρας βουδόρους νεοσμῆκτους,
πρὸς τῇ θύρῃ δὲ μηδέν, ἀλλὰ δεσμώτην
ἄλεκτορίσκον, ᾤχετ' εἰς ὄρος φεύγων.

ἐμέμφεθ' ὁ λέων ὕστερον συναντήσας.

10

96, 8i = 75, 13 || 97, 3me = 42, 3 | 4 cf. 95, 68 | 5 cf.
30, 8 | 8i = 129, 8 | 9i = 124, 12 | 9e = 4, 3

96, 3 Suid. s. τριγῆς et πρίων || Epim. τρόπον A, τό-
πον Bss | κατεπαιρομένοις ex -όμενος A m. pr. | Aliud epimy-
thium (e vv. 5 sq. fictum?) in BMP¹

97 F 92 (Aⁿ 141) Tab. cer. fab. 4 III^{vo}, cf. Cr Philol.

LIII 285 || 1 ποτ' A, om. F, τις T || 2 προσποιήθε^{στ}εις,
om m. rec. A | των etiam T, τῇ Lm || 4 sqq. ex parte
laceri in tab. || 5 θύρας λεονταίους A, θυ(ραις) λεονταίοις
T, unde correxi || 6 χαλκεία A, corr. Db || 7 om. tab. |
σφαγίδας, q del. A | μαχαίρας, Hl || 8 θύρα δὲ A, δε θυ-α T |
ἀλλ' ἢ A, corr. Schnw, num ἀλλ' ἢ? verum μηθενε^αλλαδεσμων ...
in tabula legere sibi visus est Hesselings | notae galli et leonis
inimicitiae || 9 στραφισαγετοε^αυθουσεισο(ροσφ)ευγειν T aperta
interpolatione || 10 οδε^αμεμφετοαντ(ον) T

δ δ' „ἤλθον“ εἶπε „καὶ τὸ σύμβολον δάσσω·
οὐκ ἦν ὁμοιον τὸ θῦμα τῷ μαγειρεῖω.“

[Ὁ μῦθος ἡμᾶς ὑπομνησκεῖ, τὸ ἐπὶ πᾶντως δεινὸν προο-
ρῶντας, μηδαμῶς ἀμελεῖν τῆς ἐαυτῶν σωτηρίας.]

- 98 Λέων ἀλούς ἔρωτι παῖδός ὥραίης
παρὰ πατρὸς ἐμνήστευε. τῷ δ' ὁ πρεσβύτερος
οὐδέν τι δύσνουσιν οὐδ' ὕπουλον ἐμφήνας
„δίδωμι γῆμαι“ φησί, „καὶ διδοὺς χαίρω·
τίς οὐ δύνασται καὶ λέοντι κηδεύσει; 5
φρένες δὲ δειλαὶ παρθένων τε καὶ παίδων·
σὺ δ' ἡλίκους μὲν ὄνυχας, ἡλίκους δ' ἦμιν
φέρεις ὀδόντας, τίς κόρη σε τολμήσει
ἀφρόβως περιλαβεῖν; τίς δ' ἰδοῦσα μὴ κλαύσῃ;
πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον εἰ γάμου χορῆξεις, 10
μῆδ' ἄργιος θῆρ' ἀλλὰ νυμφίος γίνου.“
δ δὲ περωθεὶς τῇ δόσει τε πιστεύσας
ἔξελε τοὺς ὀδόντας, εἶθ' ὑπὸ σμίλης
1. 34^b ἀπωνυχίσθη, τῷ τε πενθερῷ δείξας
τὴν παῖδ' ἀπῆγει. τὸν δ' ἑκαστος ἡλοῖα 15

97, 12 e — 79, 1 || 98, 2 e — 22, 2. 50, 14 | 10 i — 63, 12 |
14 e — 136, 14 | 15 cf. 122, 13. 129, 20

97, 12 ὅμην ὁμοιον (l) Rth, οὐκ ἦν ἑτοιμον Hch, sed cf. Macar. prov. VI 18, Cr Philol. l. s. p. 236 | τὸ θῦμα A, τοθυ-
ματομαγε etiam T, θῦμα plerique; admisi quod sententiae
aptius τὸ θῦμα, ut εὔρεμα (pr. II 2) ἐκθεμα sim.

98 B 76 F 110 (Aⁿ 138); cf. Diod. 19, 25, Georg. Rhet. gr. I
p. 551 W. (Cr p. 187⁴) || 1 ὥραίας A || 7 ἡμῖν A || 8 φέ-
ρεις] φαίνεις NbBgk || 9 περιβαλεῖν Bss | κλαύσῃ m. pr. A, η in ei
m. rec., cf. proleg. p. VI || Post 10 versum excidisse suspicantur
Bgk Hartung || 11 πῆ vel πῶς μὴ εἰ. non scripsit || 12 ἐκπερω-
θεῖς? | cf. 4 || A f. 34^b nescio quid in mg. sup. m. r., ut f. 16^b, 17^a

δοπάλω τις ἢ λίθῳ τις ἐκ χειρὸς παίων.
 ἔκειτο δ' ἀργὸς ὥσπερ ὕς ἀποθνήσκων,
 γέροντος ἀνδρὸς ποικίλου τε τὴν γνώμην
 σοφίῃ διδαχθεὶς ὡς ἄμικτον ἀνθρώποις
 ἐρεῖν λεόντων ἢλέοντας ἀνθρώπων. 20
 [αὐτός τις αὐτὸν λανθάνει κακῶς δράσας,
 ὃν οὐ πέφυκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδῃ.]

99 Λέοντι προσπιτὰς αἰετῶν τις ἐξήτει
 (100) κοινωνὸς εἶναι. χῶ λέων „τί κωλύει;“
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν. „ἀλλ' ἐνέχυρον <οὖν> δώσεις
 τῶν κυπτερῶ σου μὴ μεθιέναι πίστιν·
 πῶς γὰρ φίλῳ σοι μὴ μένουντι πιστεύσω;“ 5
 [Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεύειν, καὶ μάλιστα
 τοῖς μήπω φίλοις.]

100 Λύκῳ συνήντα πιμελὲς κύων λίην.
 (99) δ δ' αὐτὸν ἐξήταξε, ποῦ τραφείς οὕτως

98, 17i cf. 7, 9 | 17e = 95, 71 | 18 cf. 166, 7 || 99, 2e =
 103, 18 | 3im = 104, 6

98, 16 τις A bis | λίθοισιν Piccolos | ἐκ χειρὸς A, corr. Lm,
 εὐχερῶς Gb, cf. 1, 9 || 17 ἀποθνήσκων A || [18—20] Eb,
 om. F; ἔκειτο δὲ ὡς πρόβατον ταῖς ποικίλαις φρεσὶ τοῦ γέρον-
 τος ἀπατηθεὶς bene B, cf. Diod. Georg.; versibus ineptis 19. 20
 exitum genuinum oppressum esse suspicor || 18 δὲ Bgk ||
 19 ἄθιμτον SdlHp | ἀνδρὶς A, ἀνθρώπους Bss || 20λέοντας
 ipse A: numλέονσιν? || [21. 22] Lm || 21 αὐτὸν A

99 (100 Bss) V 90 (Kn. p. 675, Fur. 358), epim. Georg.;
 cf. Archiloch. fr. 86 Bgk || 1 αἰετῶν V | τις om. V || 2 χῶ
 V || 3 ἀλλ' ἐνέχυρον AV, <ἐν> ἔ. Bt, ἔ. ἐνδόσεις Fx,
 <ἐπ'> ἐνεχύρῳ Rth, ἀλλά <γ'> ἔ. Eb, ἔ. <οὐ> Gb, ἔ. <ῆ> Hm,
 <οὖν> Cr, cf. Herond. VI 91; an ἐγγύον? cf. 58, 1 || 4 τὰ
 ἀνέκπερά σου A, τῶν κυπτερῶ σου V; τῶν κυπερόν σου AhLm,
 τῶν κυπτερῶ Rth, sed duali neque Babrius usus est neque Heron-
 das | μὴ μεθιέναι τὴν A, corr. Eb || Epim. cf. Georg. Gnom. I p. 58

100 (99 Bss) cf. VFur. 361; tetr. I 3; cf. Phaedr. III 7 ||
 1 πιμελὲς et λίαν A || 2 πούτραφης A, corr. Minas

μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.
 „ἄνθρωπος“ εἶπε „δαψιλὴς με σιτεύει.“
 „ὁ δὲ σοι τράχηλος“ εἶπε „πῶς ἐλευκώθη;“ 5
 „κλοιῷ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρεῖω,
 ὃν ὁ τροφεύς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας.“
 136 λύκος δ' ἐπ' αὐτῷ καγχάσας „ἐγὼ τοίνυν
 χαίρειν κελεύω“ φησί „τῇ τροφῇ ταύτῃ,
 δι' ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν ἀνέχονα τρέφει.“ 10
 [Ὅτι ἀσχερὸν καὶ ἐπονείδιστον τὸ μικρὰς ἡδογῆς χάριν δοῦλο-
 περεπῶς ζῶειν φευνκτέον ὁ μῦθος παραινεί.]

101 Λύκος τις ἀδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,
 λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν· ὁ δ' ἀγνώμων
 τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
 ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὤμίλει.
 κερδῶ δ' ἐπισκώπτουσα „μὴ φρενωθείην“ 5
 ἔφη „τοσοῦτον ὥς σὺ νῦν ἐτυφώθης·

100, 3e cf. 95, 67. 1, 3 | 7e = 104, 1 || 101, 2e = 95,
 17. 119, 7 | 4e = 12, 6 etc.

100, 5 δὲ σοι A m. pr., corr. m. r. | πῶς εἶπεν A, corr.
 Bas || 6 σιδηρεῖω A || Epim. τὸ ipse A (B_{gk}); ὃν τὸ Eb |
 ζῶων A, corr. Bas; num in archetypo fuit ζῶειν? ζῆν Eb | aut
 initium (usque ad ἐπον.) aut finem (φευνκ. κτλ.) del. B_{gk} |
 ζῶειν forma e versibus servata; possis: ἀσχερὸν τὸ μικρὰς
 ἡδογῆς χάριν ζῶειν | δοῦλοπερεπῶς <καὶ> φευνκτέον . . .

101 V 97 (Kn p. 675, Fur. 360) || 2 ἐκάλει V || 3 ἤνεγ-
 κεν V et A olim, sed ν del. | συμφύλων V || 5 φρενωθείην
 A, φρενωθείην V, μὴ φρενωθείην Corais p. 440 Eb Gb, perpe-
 ram, cf. Iulian. Caes. p. 314 B, Maccab. II 11, 4 πεφρενωμένος
 διὰ ταῖς μυριάσι

σὺ γὰρ ὥς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνη,
ἐν δ' αὖ λεόντων συγκρίσει λύκος γίνη.“

[Πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῇ κρῖσει ἐπαινουμένους
κάντεσθαι μέγα φρονοῦντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχόμενους ἑαυτοὺς
ἐπιγινώσκειν.]

102 Λέων τις ἐβασίλευεν οὐχὶ θυμῶδης
οὐδ' ὤμους οὐδὲ πάντα τῇ βίῃ χαίρων,
πρηῦς δὲ καὶ δίκαιος ὥς τις ἀνθρώπων.
ἐπὶ τῆς ἐκείνου φασὶ δὴ δυναστείης

1. 36 τῶν ἀγρίων ἀγρυμνός ἐγεγόνει ζῶων, 5
δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.
τὰ ζῶα πάντα δ' ὥς ὑπέσχον εὐθύνας,
λύκος μὲν ἀρνί, πάρδαλις δ' ἐπ' αἰγάργῳ,
ἐλάφῳ δὲ τίγρις, πάντα δ' εἶχεν εἰρήνῃν,
ὁ πτωχὸς λαγῶς εἶπεν „ἀλλ' ἐγὼ ταύτην 10
τὴν ἡμέρην ἀεὶ ποτ' ἠὲ χόμην, ἥ τις
καὶ τοῖς βιαίοις φοβερὰ τάσθενῃ θήσει.“

[Ἐπαινον ὁ μῦθος ἔχει κριτῇ πρῶτον καὶ ἴσως δικαίῳ.]

101, 7 sq. e = 54, 3 sq. || 102, 1e = 95, 18 | 3e = 2, 15.
(106, 1) 125, 2 | 4i = pr. I 6 | 6e = 44, 5 | 11e = 95, 101.

101, 7 ὥς om. V | γίνη Nck || 8 εἰς — σύγκρισις V |
γίνη A, φαίνη V Nck, cf. l. sim. || Epim. ὑπὸ τῶν BtEb | καὶ
μέγα φρ. V | ἐπιγινώσκοντας Spp

102 B 78, cf. Aristot. Pol. III 13, Antisth. fr. 52 W. Theocr.
24, 84 || 3 πρὸς δ' ἄρα καὶ A m. pr., ἄρα m. r., ἀλλὰ πρῶτος
καὶ B, πρῶτος δὲ καὶ Db, cf. pr. II 15 | ὥσπερ ἀνθρώπος B || 4 δ'
ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας B, τῆς δ' ? | δυναστείας A || 6 πρὸς
ἑλλησι B || 7 ὥς δ' A, δ' ὥς BgkLm | ὑπέσχετο Eb || 8 δ' ἐπ' A
(Rth coll. Soph. O. R. 181 Σ 529), δέ γ' Lm || 9 δὲ om. A,
add. Bss ex B (Cor.) | extr. κῶν δὲ λαγῶ interpolatione B,
cf. proleg. || 11 ἡμέραν A | ἀεὶ A, ἰδεῖν Eb ex B (Cor.) πολλὰ
ἡ. ἰδεῖν τὴν ἡ. τ. || 11 sq. βλέπει, ἡ τοῖς Hl || 12 καὶ ταῖς A |
τάσθενῃ A, τὰ εὐτελεῖ B, corr. Bss

- 103 Λέων ἐπ' ἄγρην οὐκέτι σθένων βαίνειν
(πολλῷ γὰρ ἤδη τῷ χρόνῳ, γεγηράκει)
κοίλης ἔσω σπήλυγγος οἶά τις νοῦσφ
κάμνων ἐβέβλητ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων,
φωνὴν βαρεῖαν προσποιητὰ λεπτύνων. 5
θηρῶν δ' ἐπ' αὐλὰς ἦλθεν ἄγγελος φήμη,
καὶ πάντες ἦλθον ὡς λέοντος ἀρρώστου,
ἐπισκοπήσων δ' εἰς ἕκαστος εἰσῆει.
τούτους ἐφεξῆς λαμβάνων ἀμοχθήτως
κατήσθιεν, γῆρας δὲ λιπαρὸν ἠδύρκει. 10
σοφῇ δ' ἀλώπηξ ὑπενόησε, καὶ πόρρω
σταθεῖσα „βασιλεῦ, πῶς ἔχεις;“ ἐπηρώτα.
κάκεινος εἶπε „χαῖρε, φιλότατ' ἑφών.
1. α* τί δ' οὐ προσέρχῃ, μακρόθεν δέ με σκέπη;
δεῦρο, γλυκεῖα, καὶ με ποικίλοις μύθοις 15
παρηγόρησον ἔγγυς ὄντα τῆς μοίρης.“
„σφώζιο“ φησὶν· „ἦν δ' ἔπειμι, συγγνώμη“

103, 2e = 46, 10 | 5m = 106, 17 | 7e = 75, 1. 95, 74 |
9e = 9, 2. 111, 7 | 10e. 11i cf. 105, 3 | 12m = 121, 2 | e = 95, 63 |
13i = 75, 13 etc. | e cf. 12, 7. 63, 4 | 16me cf. 95, 15. 107, 2

103 B 73, F 91, A° Cor. 137 (A° 140); tetr. II 2; 3. 4 Suid.; Dos. 6
p. 29, Tab. cer. 8; Synt. 37, Themist. XIII 174°, Aphth. 8 (Nicol.
p. 266); cf. Plato Alc. 123 A. || 3 κοίλης ἔσω A, κοιῶσω vel
κοιῶσω Suid. s. σπήλυξ || 3. 4 ὡς νόσφ κάμνων | ἔκειτο,
δολῶς οὐκ ἀληθὲς ἄ. A, οἶά τις νοῦσφ | κάμνων (καμῶν) ἐβέ-
βλητ', οὐκ ἀληθὲς ἄ. Suid. s. σπήλυξ et ἀσθμα; οἶα κτλ. ex
Suida recepi ut requisitoria, cf. Herond. III 51; δολῶς glossema?
Litotes poetae tritissima, cf. 69, 2. 88, 12 etc. An οἶα τις
νόσφ | βέβλητο δόλιον, οὐκ ἄ. ἄ.? || 6 ἐπ' αὐλὰς A, corr. Db |
ἀγγέλιον A, corr. Bss | Φήμη? || 10 κατήσθιεν A | τε Bgk ||
11 de Synt. cf. p. XXI || 13 ἑφών A || 17 ζώσιό A, corr. Db;
ὄγλαισε B | εἰ Bss Eb Rth, soloecismum servavi, cf. Buttmann
Gramm. d. NT. Spr. 191 sq.; ἦν forma Babrium sapit

πολλῶν γὰρ ἰχθυήθρων με κωλύει,
ὧν ἐξιόντων οὐκ ἔχεις ὃ μοι δεῖξεις.“

[μακάριος ὅστις οὐ προλαμβάνει πταίσας, 20
ἀλλ' αὐτὸς ἄλλων συμφοραῖς ἐπαιδεύθη.

Οὕτως τινῶν οἱ κίνδυνοι διδασχὴ εἶναι ὀφείλει τῆς ἡμῶν σω-
τηρίας.]

- 104 Λάθρη κύων ἔδακνε· τῷ δὲ χαλκεύσας
ὁ δεσπότης κώδωνα καὶ προσαρτήσας
πρόδηλον εἶναι μακρόθεν πεποιήκει.
ὁ κύων δὲ τὸν κώδωνα δι' ἀγορῆς σείων
ἤλαξονεύει'. ἀλλὰ δὴ κύων γραίη 5
πρὸς αὐτὸν εἶπεν „ὦ τάλαν, τί σεμνύνη;
οὐ κόσμον ἀρετῆς τοῦτον οὐδ' ἐπικεικίης,
σαυτοῦ δ' ἔλεγχον τῆς πονηρίας κρούεις.“

[“Ἐλεγχον ὁ μῦθος ἔχει τῶν οὐ καλῶς ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρο-
νούντων, ὅταν διὰ κακίαν τι πάθουεν.”]

- 105 Λύκος ποτ' ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης ποίμνης
1. 36^b ἐκόμιξεν· οἰκαδ' ᾧ λέων ὑπαντήσας

103, 201 cf. 22, 15 || 104, 1e = 100, 7 | 6im = 99, 3 ||
105, 1 cf. 137, 1 (95, 81) | 2e = 42, 2

103, 19 ἐξιόντος Eb, 'nisi v. excidit'; εἰσιόντων μέν, μῆδ'
ὅλως δὲ ἐξιόντων (ἐξελεδόντων P¹) B* || [20. 21] in mg. m.
rec. (3?) repetuntur; v. 20 littera μ ad marginem repetita
epimythii initium indicavit m. pr.; promythium B epim. P¹:
ὅτι φρόνιμος ἐστὶν ὁ συμφοραῖς ἐτέρων παιδευθεὶς κτλ.

104 B 71 P¹ 45, Avian. 7 || 1 λάθρα AP¹, λάθρα B, cf.
107, 13 || 4 ἀγορᾶς A || 6 τί φαντάζῃ B || 7 ἐπικεικίης A,
ἐπικεικίης Nck (Philol. I 356, cf. CIG. II 2264, 12. 2788, 23.
2795 etc.); i dubites an Babrius synizesi pronuntiare voluerit
(p. XXXVI), sed cf. ταμεῖον 103, 2 || [7. 8] Rth || Aliud epimy-
thium in B P¹: ὅτι οἱ τῶν ἀλαζόνων κενόδοχοι τρέποσι πρόδηλοι
εἰσι δηλοῦντες τὴν ἀφανῆ (ἐμφανῆ P¹) κακίαν

105 B 85 P¹ 55, VFur. 362 || 2 οἰκαδε A | ὑπαντήσας A
m. pr. teste Eb, cf. 58, 6; corr. in mg. ὄν m. rec. ut videtur;

ἀπέσπασ' αὐτοῦ. καὶ λύκος σταθεὶς πόρρω
 „ἀδίκως μ' ἀφείλω τῶν ἐμῶν“ ἐκεκράγει.
 λέων δὲ τερφθεὶς εἶπε τὸν λύκον σκώπτων· 5
 „σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλων ἐδωρήθη.“

[Ὁ μῦθος δικαίως προσφόρως ῥηθήσεται πρὸς ἄνδρας ἀδίκους,
 ἀλλήλους αἰτιωμένους, ἐπὶ τῷ αὐτῷ πταίσματι κειμένους.]

106 Λέων ποτ' ἀνδρῶν βίον ἄριστον ἐξήλουν,
 καὶ δὴ κατ' εὐρὺν φωλεὸν διατρέβων,
 ὄσων ἀρίστην ὀριτρόφων φυλὴν ἐγνώ,
 φιλοφρονεῖσθαι γνησίως ἐπειράθη.
 πολλὸς δ' ὑπὸ σπήλυνγυι θαμινὰ παντοίων 5
 θηρῶν ὄμιλος ἡμέρως συνηυλίσθη·
 ὃ δ' εἰστία τε κἀφίλει νόμφ ξένων,
 ἄδην τιθεὶς ἄπασι δαῖτα θυμῆρη.
 φίλην δὲ κερδῶ καὶ σύννοικον εἰλήφει,

105, 3 me = 103, 11 | 4e = 5, 6 | 5im = 106, 29 | 5e =
 69, 3 || 106, 1 cf. 102 | 4e = 57, 12

συναντήσας etiam B*V, sed Athoi lectio pristina ut exquisitor servanda || 3 αὐτοῦ A, αὐτὸ Eb coll. B ἀφείλετο τὸ πρόβατον: sed cf. V λέων δὲ τούτῳ . . συναντήσας, ἦρεν ἐξ αὐτοῦ τὸ ἀρνίον | χά λ.? || 4 μ' ἀφείλω AB, ἀφείλον P¹ | τὸ ἐμὸν BP¹ || 5 ὁ λ.? | τερφθεὶς Hartung, sed cf. 106, 29. 107, 9; γελάσας par. || 6 num ἐδωρήθη; (Hl)? cf. fab. 8 || Epim. δικαίως (& καὶ) plerique, [δικαίως] Eb | Epim. (prom.) in BP¹ immutatum: ὅτι ἀρπαγας καὶ πλεονέκτας ληστὰς ἐνὶ (ἐν τινι B) πταίσματι κειμένους καὶ ἀλλήλους μεμφομένους ὁ μῦθος ἐλέγχει. Num latent versus?

106 cf. Cr p. 143, Philol. LIII 227; de Rutherfordi athetesisibus cf. proleg. || 8 ὀριτρόφων Eb (cf. R. Schroeter, themata sigm. p. 17), φύσιν ὀρειτρόφων Bgk, alii aliud: sed Ὀρίφαντος ὀρίφαντος sim. recentiores admiserunt (Schroeter p. 64) || 4 ἐπειράτω A, corr. Hertzberg coll. 57, 12 || 6 θηρῶν A, corr. Bss, nam synizeseos vix locus est || 7 καὶ ἐφίλει A, corr. m. rec. || 8 ἀλήν A (non ἀλήν, quod ad εἰστία rettulit Gb), corr. Bss, λήν Hm: ἔλις? || 9 κερδῶ A

- μεθ' ἧς τὰ πολλὰ μειλίχως συνεζήκει. 10
 γέρον δέ τις πύθνηκος ἦν ὁ δαιτρεύων
 κρεῶν τε συσσίτοισι διανέμων μοίρας·
 ὅς, εἰ τις ἤλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
 ταῦτόν παρετίθει δεσπότη τε κάκεινον,
 1. 37^a ὅπερ εἶχεν ὁ λέων νεοδρόμῳ λαβὼν θήρη· 15
 κερδὼ δ' ἐώλων ἔφερεν οὐκ ἴσῃν μοῖραν.
 καὶ δὴ ποτ' αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
 δεικνυομένη τε χεῖρα καὶ βορῆς ἀποσχοῦσαν 19
 λέων τίν' εἶχεν αἰτίνην διηρώτα· 18
 „κερδοὶ σοφῆ, λάλησον ὥσπερ εἰώθης· 20
 φαιδρῶ προσώπῳ δαιτός, ὦ φίλη, ψαῦσον.“
 ἢ δ' εἶπεν „ὦ φέριστε θηρίων γέννης,
 πολλῇ μερίμνῃ καρδίῃν διαξαίνω·
 οὐ γὰρ τὰ νῦν παρόντα μοῦνον ἀλγύνει,
 τὰ δ' ἔπειτα“ φησί „προσκοπομένη κλαίω. 25
 καθ' ἡμέρην γὰρ εἰ τις ἄλλος, εἴτ' ἄλλος
 ξένος πελάξοι, τοῦτο δ' εἰς ἔθος βαίνοι,
 τάχ' οὐδ' ἐώλων γεύσομαι κρεῶν μούνη.“

106, 15m = 95, 85 | 16 28 cf. 86, 3 | 17m = 103, 5 | 20me
 = 16, 9. 132, 9 | 23 cf. 12, 24

106, 10 συνεζήκει A, corr. Fx all., cf. Cr p. 179 || 12 δὲ
 A, τε Db Fx | συσσίτοισι διανέμων A teste Eb || 15 εἶλεν Lm ||
 16 κερδοῖ Bgk | μοῖραν A | ἔφερε μ. οὐκ ἴ. Eb; num commate
 ante οὐκ interpungendum? cf. Luc. Cronos. 17 p. 399 || vv. 18. 19
 sedem mutavit Bgk Bt; 17—19 αὐτῆς — σιγῶσης — ἀποσχοῦσης
 Hertzberg, fortasse recte || 19 χεῖραν A || 20 σοφῇ m. pr., ἡ
 m. rec. A | εἰώθης A, ἡ in ei m. r., cf. 16, 9 || 21 ψαύων
 (-σας) Hl || 26 ἡμέραν A || 27 βαίνον A, corr. Lm Db (in con-
 suetudinem abeat) || 28 μούνη A, ἥδη Bgk, τλήμων Eb, sed
 ipso hoc verbo nescio an fabulae acumen contineatur (οὐδὲ
 cum μούνη coni.? cf. Herond. I 78)

ὁ λέων δὲ τερφθεῖς ὡς λέων τε μειδήσας
εἶπεν „πιθήκῃ ταῦτα μηδ' ἔμοι μέμφου.“ 30

[Ὅτι μᾶλλον ἀλγύνειν καὶ λυπεῖν οἶδεν ἀνθρώπους οὐ τὰ πα-
ρόντα μόνον, καθ' ὅσον ἦδη ἡ τῶν μελλόντων προσδοκία.]

107 Λέων ἀγρευσας μῦν ξμελλε δειπνήσειν·

ὁ δ' οἰκότεριψ κλώψ ἐγγυὺς ὦν μόρου τλήμων
τοιούσδε μύθοις ἰκέτευε τὸν θήρα·

1. 37b „ἐλάφους πρέπει σοὶ καὶ κερασφόρους ταύρους
θηρῶντα νηδὺν σαρκὶ τῇδε πιαίνειν· 5

μυδὸς δὲ δεικνον οὐδ' ἄκρων ἐπιπαῦσαι
χειλῶν ἄλις σῶν. ἀλλὰ λίσσομαι, φείδου.
ἴσως χάριν σοὶ τήνδε μικρὸς ὦν τίσω.“

γελάσας δ' ὁ θήρ παρήκε τὸν ἰκέτην ζῶειν.
καὶ φιλαγρευταῖς ἐμπεσὼν νεηνίσκοις 10

ἐδικτυώθη καὶ σφαλεῖς ἐδεσμεύθη.

[κάντεσθεν ἀπεγνώκει ὁ θήρ τὴν σωτηρίαν]

106, 29e = 94, 6 || 107, 1e cf. 124, 2 | 2me = 95, 15.
103, 16 | 6sq. cf. 6, 10sq. | 9e = 25, 1

106, 29 εἰώως τε Spp, sed cf. 16, 6. 48, 5; ὡς = ut limit., cf.
15, 11 || Epim. ἀπὸνσ Α

107 B 77 P¹ 48 M 47 (F 98 A^u 148 P^r 145); Tab. cer. 8;
Dosithe. 2 p. 26 (Rom. I 17); cf. Iulian. ep. 8 p. 377 D., Liban.
ep. 47, 16 p. 24 W. (test. 3sq.) || 2 οἰκοτεριψ Α || 3 τονθροζων
in exitu Rth || 5 θηρῶν δὲ Α, corr. Fx, cf. 95, 32 | τῇδε Α, τῶνδε
Bgk || 6 ἄκρον Α, corr. Bas | ἐπιπαῦσαι Rth || 7 ἀμείστων
Α m. pr., στ in σσ m. r., corr. Eb; ἀμειβον Rth, θέμις σῶν
Schnw || 8 τήνδε. ν ex σ, ipse Α m. pr. (Eb), τῆσδε vulgo ||
9 ζῶντα Α, corr. Fx, cf. 108, 13. 11, 4. 57, 2. 135, 2 || 10 in
initio aut φιλ (Hom. Δ 155) aut anaclasin admisit, cf. ad
Herond. III 7; φιλαγρέταισιν Eb, φιλαγρευταῖς Lm, θηραγρε-
ταῖς Rth || 11 κάσφαλῶς Ah, sed cf. Xen. Cyn. 6. 8, Α. P.
IX 264, 8; κάλως Eb ex F, qui addit ἐπὶ τινι δένδρῳ; non po-
test σφαλοῖς || 12 ὁ θήρ in senario novicio interpolatum, cf.
75, 4 | τὴν σφῆαν Α m. pr., τ σφα = τὸν σωτήρα m. rec. ut
versum restitueret | [12] Lm, legit B*

ὁ μῦς δὲ λάθρη χηραμοῦ προπηθήσας,
 στεργρόν τ' ὁδοῦσι βραχυτάτοις βρόχον κείρας
 ἔλυσεν τὸν λέοντα, τοῦ τὸ φῶς βλέψαι 15
 ἐπάξιον δούς μισθὸν ἀντιζωγρήσας.
 [σαφῆς ὁ μῦθος ἐν νοοῦσιν ἀνθρώποις,
 σφάζειν πένητας, μηδὲ τῶν ἀπελπίζειν,
 εἰ καὶ λέοντα μὲν ἔσας ἀγρευθέντα.]

[Ἀρχὴ τοῦ β' τμήματος.]

II Μῦθος μὲν, ὃ πατ βασιλέως Ἀλεξάνδρου,
 Σύρων παλαιῶν ἐστὶν εὖρεμ' ἀνθρώπων,
 οἷ' πρὶν ποτ' ἦσαν ἐπὶ Νίνου τε καὶ Βήλου.
 πρῶτος δέ, φασίν, εἶπε παισὶν Ἑλλήνων
 Αἰσωπος ὁ σοφός, εἶπε καὶ Λιβυστίνοις 5
 1. 38* λόγους Κυβίσσης. ἀλλ' ἐγὼ νῆη μούσῃ
 δίδωμι, φαλάργον χρυσέον χαλινώσας
 τὸν μυθίαμβον ὥσπερ ἵππον ὀπλίτην.
 ὑπ' ἐμοῦ δὲ πρώτου τῆς θύρης ἀνοιχθείσης
 εἰσῆλθον ἄλλοι, καὶ σοφωτέρης μούσῃς 10

II, 6e = I 16 | 7e = 76, 14

107, 13 μῦθ' praeter m. r. in ras. | λάθρη A, de B* cf. prol. ||
 15 τοῦ το A, corr. AhLm || 17—19 = prom. B, epim. MP¹,
 del. Fx, cf. 43, 18 | ἐνοοῦσιν A (ἐνοοῦντες BP¹M), corr. Bgk ||
 18 μηδὲ τῶν A, corr. Bgk, μηδὲ πως FxSchw, μηδ' ὅτων Ah.
 Iulian. l. s. (ὁ μῦς τὸν λέοντα τῷ μισθῷ σώσας) legit v. 16, vix
 legit v. 17sq. || ἀρ' τοῦ β' τμήματος A m. pr., β in μ mutavit,
 τμήματος linea circumducta delevit m. rec.; cf. Avian. test. 9

II cf. Hermog. Theon. prog.; Diogen. paroem. I p. 178. 180 ||
 2 παλαιῶν A, παλαιόν FxLm, vix recte || 4 φασίν FxSchw,
 πᾶσιν A || 5 λίβης, τινός A, corr. Schnw, Λιβυστίνοσ DbAh;
 5e Κίβυσσός τις et 6 λ. Λιβύσσης Benfey 'Or. et Occ.' I 364 ||
 6 λόγου A, corr. Ah | λιβύσσης A, corr. Schnw; conl. Diogen.
 Κόβισσαν Κυβίσσης AhBgk || 7 φαλάργον Db, καθαρωὶ A ||
 9 θύρας A || 10 σοφωτέρης A

γρίφοις ὁμοίας ἐκφέρουσι ποιήσεις,
 μαθόντες οὐδὲν πλείον ἢ ᾗ γινώσκειν.
 ἐγὼ δὲ λευκῇ μυθιάζομαι ῥήσει,
 καὶ τῶν ἰάμβων τοὺς ὀδόντας οὐ θήγω,
 ἀλλ' εὖ πυρώσας, εὖ δὲ κέντρα πρηγύνας, 15
 ἐκ δευτέρου σοι τήνδε βίβλον ἀείδω.

- 108 Μυῶν δ' μὲν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον,
 δ' δ' ἐν ταμείοις πλουσίοισι φωλεύων,
 ἔθεντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
 ὁ δ' οἰκόσιτος πρότερος ἤλθε δειπνήσων 5
 ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄρτι χλωρὸν ἀνθούσης·
 τρώγων δ' ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτου
 ῥίξας μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλῳ
 „μύρμηκος“ εἶπε „ζῆς βίον ταλαιπώρου,
 ἐν πυθμέσιν γῆς κρίμνα λεπτὰ βιβρώσκων.
 ἐμοὶ δ' ὑπάρχει πολλὰ καὶ περισσεύει· 10
 τὸ κέρας κατοικῶ πρὸς σὲ τῆς Ἀμαλθείης.
 i. 38^b εἰ μοι συνέλθοις, ὥς θέλεις ἀσωτεύσῃ,
 παρεὶς ὀρύσσειν ἀσφάλαι τὴν χώραν.“

108, 1e cf. 33, 5 | 3e = 31, 1. 33, 23. 64, 1 | 10e = 1, 4

II, 11 ἢ με γινώσκειν A (= ἢ ἐμὲ ἀναγινώσκειν, ut fures argumentorum), cf. Lat. *cognoscere* librum; ἢ γεγνώσκειν Burges *Rev. de ph.* I 460 (Nck), cf. Cr p. 195 adn. || 13 λουκῇ A, corr. Bss || 14 οὐ ἴπσε A | θήγων Schnw

108 B 94 F 121; myth. p. 217; v. 17 sq. 24 sq. 31 sq. Suid. || 1 ἀρουραῖον? Eb, possis ἀρουραίων (Rth, cf. 33, 5) || 6 σίτουσ A, corr. m. rec., sed vetusta || 7 μελαίνης A m. pr., corr. m. r., ut 6 | βόλῳ, o in ω corr. m. rec., ῥίξας σὺν τοῖς βόλοις B || 8 ζῆς A || 9 πυθμέσι A m. pr., v m. rec. | κρίμνα Eb || 11 Ἀμαλθείης A, corr. m. rec.; cf. imitatore p. 217 || 12 συνέλθῃς, η del., οι superscr. m. pr. A, συνέλθης Rth, συνέλθοις plerique || 13 ἀσφάλαι, litt. γ interiecta m. pr. A, cf. Et. 'M.' p. 161, 5 (Herodian. II p. 169. 630 L.)

ἀπήγε τὸν μὺν τὸν γεηπόνον πείσας
 εἰς οἶκον ἐλθεῖν ὑπὸ τε τοίχον ἀνθρώπου. 15
 ἔδειξε δ' αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀλφίτων πλήθη,
 ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων
 στάμνοι τε μέλιτος σῶρακοί τε φοινίκων.
 δ' δ' ὥς ἐτέρωθεν πᾶσι καὶ παρωρμήθη
 καὶ τυρὸν ἤγεν ἐκ κανισκίου σύρων, 20
 ἀνέωξε τὴν θύρην τις· δ' δ' ἀποκηδήσας
 στενῆς ἔφηνε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
 ἄσημα τριζων τόν τε πρόξενον θλίβων.
 μικρὸν δ' ἐπισχών, εἴτ' ἔσωθεν ἐκκύψας
 ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίης· 25
 ἕτερος δ' ἐπῆλθεν ἄλλο τι προαιρησών·
 οἷ δ' ἔνδον ἐκρύβοντο. μὺς δ' ἀρουρέτης
 „τοιαῦτα δειπνῶν“ εἶπε „χαῖρε καὶ πλούτει,
 καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρυφά δειπνοῖς,
 ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων. 30
 ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
 ὅφ' ἦν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω.“

f. 39^a

[Ταῦτα δητέον τῷ ἐν προσχῆματι φιλάς κα|καῖς συμβουλαις
 ἀπάγειν ἡμᾶς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχῃ καὶ κινδύνους καθυ-
 ποβάλλαι χάριν ξενουσῶν ἡδονῶν.]

108, 15 me cf. 12, 11 | 20 cf. 140, 1 | 22 me = 112, 2; cf.
 81, 17. 118, 6 | 24 i = 84, 2 | 24 e = 96, 1

108, 16 πλήρη A, πλήθη corpiæ Fx Bt Rth; θήκη Eb; πήρη
 (Lm) vix admitti potest, cf. A. P. VI 95, 2; lacuna (Mk Hermae
 I 323) non statuenda || 17 sq. Suid. s. σωράκους | πίθος S ||
 21 ἀνέωξε A, ἡνοιξε B | θύραν A || 22 εἰς Rth || 24 sq. Suid.
 s. Καμειράια ἰσχάς | δ' S, τ' A | εἴτ' S || 25 Καμειραίας S ||
 27 ἀρουρέτης A, ἀρουραῖος C, cf. Herodian. I 75 L. || 27 sq. ὁ δὲ
 ἀ. μὺς καίπερ τοσαῦτα πεινῶν εἶπε· „χ. κ. πλ. B || 28 εἰ-
 πεν A || 29 αὐτὸς = μόνος; si offendit δειπνῶν — δειπνοῖς,

- 109 „Μὴ λοξὰ βαίνειν“ ἔλεγε καρκίνῳ μήτηρ,
 „ὄργῃ τε πέτρῃ πλάγια κῶλα μὴ σύρειν.“
 ὃ δ' εἶπε „μήτερ ἡ διδάσκαλος, πρώτη
 ὀρθὴν ἔπειλθε, καὶ βλέπων σε ποιήσω.“

[Ἀντίρρηση ὁ μῦθος ἔχει πρὸς τοὺς ἐναντίας τοῖς ἔργοις διδασκαλίας ποιουμένους.]

- 110 Μέλλων ὀδεύειν τῆς κυνὸς τις ἐστώσης
 εἶπεν „τί χάσκεις; πᾶνθ' ἔτοιμά σοι ποίει·
 μετ' ἐμοῦ γὰρ ἦξεις.“ ἡ δὲ κέρκον οὐραίνης
 ἄρσά φησι „πᾶντ' ἔχω· σὺ βαρδύνεις.“

[Πρὸς ἄνδρα ἀπαρσενεύαστον [πρὸς] τὸν ἐν ἐτοιμασίᾳ ὄντα
 [καὶ] περὶ συνοδοιπορίας κατεπείγοντα ὁ λόγος εὐκαιρος.]

- 111 Μικρέμπορος τις ὄνον ἔχων ἐβουλήθη,
 τοὺς ἑλας ἀκούων παρὰ θάλασσαν εὐάνους,

109, 2e = 14, 2 || 110, 2 cf. 75, 5

coll. 95, 28. 75, 8. Soph. Oed. R. 1327 possis τοιαῦτα λοιπὸν
 vel ταῦτ' οὖν τὸ λοιπὸν || p. 100, 81 λειτῆς A || 81 sq. Suid.
 s. κρεῖνον || 32 ᾗ? Cr | κρεῖνον Eb

109 B 91 P¹ 59; Avian. 3; Aphth. 11; tetr. I 34; aliunde Eust.
 op. XIV p. 108 || 1 sq. orationis directae signa sustulit Rth ||
 3 εἶπε er. v A || 4 ὀρθὰ βιάδιζε καὶ βλ. σε ζηλώσω B; ἐπειθε Fx,
 πρό- Hecker, ἀγ' ἐλθέ Schnw || Epim. ἐναντία A, c m. recc. |
 fabulam decurtatam esse sine causa suspicatus est Rth

110 Paraphr. invenitur in cod. Marc. 690, f. 81^v, cf. Stud.
 Ital. I 192 || 1 κυνός, v ex oi m. rec. A || 2 πᾶντ' A, τ
 ex θ m. pr. || 3 ἔξεις Nck | οὐραίνης A (= οὐραῖς = ani vel
 ex ano, cf. Eustath. Od. § 213 p. 1758, 58; Herodian. I p. 531, 9 L.);
 οὐραίνην plerique, οὐραίνην inepte Gb Rth, qui 'fabulam subob-
 scenam [?] Babrio tribuere' dubitat || 4 σὺ δὲ βαρδύνεις A,
 corr. Ah alii; δηθύνεις Nck (Phil. IV 198), alii aliud || Epim.
 [πρ.] [κ.] Bss

111 B 92 P¹ 59, F 122 (A^u 176 P^r 179); tetr. I 57; fabulam
 'Babrio plane indignam esse' putat Fx p. 55 (cf. Piccolos Rev.
 encycl. 1846 p. 253), sed de Thaletā haec narrantur, Ael. n. an. VII
 42, Plut. soll. an. 16 p. 971 || 1 μικρός ἔμπορος A, corr. ex BP¹

τούτους πρίασθαι, φορτίσας τε γενναίως
 τὸν ὄνον κατήγε. τῆς δ' ὁδοῦ προκοποῦσης
 ὤλισθεν ἔκταν εἰς τι φεῖθρον ἐξαίφνης, 5
 καὶ συντακέντων τῶν ἄλλων ἐλαφρύνθη,
 1.39^b ῥῶαν δ' ἀνέστη καὶ παρῆν ἀμοχθήτως
 εἰς τὴν μεσόγειον. τοὺς ἄλλας δὲ πωλήσας,
 πάλιν γομῶσων τὸν ὄνον ἤγε καὶ πλείω
 <ἔτ'> ἐπετίθει τὸν φόρτον. ὥς δὲ μοχθήσας 10
 διέβαινε τὸν ῥοῦν, οὐπερ ἦν πεσὼν πρῶην,
 ἐκὼν κατέπεσε, καὶ πάλιν γόμους τήξας
 κοῦφως ἀνέστη, γαῦρος ὥς τι κερδήσας.
 ὁ δ' ἔμπορος μὲν ἐπενόησε καὶ πλείστους
 σπόγγους κατήγευ ὕστερον πολυτρήτους 15
 ἐκ τῆς θαλάσσης, τοὺς δ' ἄλλας μεμισήκει.
 ὁ δ' ὄνος πανούργως, ὥς προσῆλθε τῷ φεῖθρῳ,
 ἐκὼν κατέπεσεν· ἀθρόως δὲ τῶν σπόγγων

111, 5e = 116, 8 | 7e = 103, 9 | 18i = 12

111, 3 τούτων Piccolos (Eb), ὄντας Lm | πρίασθαι A m. pr.,
 corr. m. r. | φορτίσας A || 4 ἀνήγε? | προκοποῦσης O. Jahn ||
 6 ἐλαφρύνθη AB, ἡλ- Lm; cf. 95, 47 || 8 μεσόγειον A, corr.
 Db; cf. Zenob. volg. I 12 (Mill. II 86) εἰς τὴν μεσόγειον γὰρ
 ἀναβάντες οἱ ἔμποροι ἐκόμενον ἔλας || 10 ἔτ' add. Lm Hm ||
 11 παρέβαινε O. Jahn || 12 ὄλους τήξας A, corr. Bgk (γόμον
 Eb); δ' ὄλους Lewes Schnw (postea Rth), καλυμβόλις M. Schmidt
 (postea Gb); δόλους τεύξας Mk || 13 ἀνέστη γαῦρος (supra-
 scr. β α m. rec.) κοῦφος A, corr. Eb; num ἀνήγει? | κερδήσας
 Hecker Eb || 14 τέχνην μὲν ἐπενόησε καὶ πλείστους A m. pr., μὲν
 del., ἐπινούει corr. del. -σε m. rec.; τέχνην sustulit Eb; restitui
 ἐπενόησε, cf. F ἐπενόησεν αὐτοῦ τὰς διανοίας; τέχνην ἐτέραν
 νοήσας perperam B; — τέχνην γὰρ ὀπενόει — Bgk, possis δὲ
 τὴν τ. || 15 ἀνήγεν? || 16 τοῦσθ' ἔλλας A, corr. Eb || 17 πα-
 νούργως A m. pr., -ούργως cum m. r. plerique; accentus num
 lectionis πανούργως indicium? | προσῆλθε A, corr. ex B* (Lm) ||
 18 ἐκὼν κατέπεσε AB, ὁ δὲ ἀπὼν κ. F; correctura (τρίτον Sdl,
 ἔθων? Eb) non opus est | ἀθρόως, ἀ- ex ἀ- m. pr. A

διαβραχέντων πᾶς ὁ φόρτος ὠγκώθη,
 βάρος δὲ διπλοῦν ἤλθε βαστάσας νώτοις. 20
 [πολλάκις ἐν οἷς τις ἠτόνχησε καὶ πταίει.]

112 Μῦς ταῦρον ἔδακεν. ὃ δ' ἐδίωκεν ἀλγίῃσας
 τὸν μῦν· φθάσαντος δ' εἰς μυχὸν φυγεῖν τρώγλης,
 ὥρυσσεν ἐστῶς τοῖς κέρασι τοὺς τοίχους,
 ἕως κοπωθεὶς ὀκλάσας ἐκοιμήθη
 παρὰ τὴν ὀπήν ὁ ταῦρος. ἐνθεν ἐκκύψας 5
 ὁ μῦς ἐφέρπει, καὶ πάλιν δακὼν φεύγει.
 ὃ δ' ἐξαναστὰς οὐκ ἔχων ὃ ποιήσει
 1. ω^a διηπορεῖτο· τῷ δ' ὁ μῦς ἐπιτρυῖξας
 „οὐχ ὁ μέγας ἀεὶ δυνατός. ἔσθ' ὅπου μᾶλλον
 τὸ μικρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν ἰσχύει.“ 10

113 Μάνδρης ἔσω τις πρόβατα συλλέγων δείλῃς
 κνηκὸν μετ' αὐτῶν λύκον ξιμελλε συγκλείειν.
 ὁ κύων δ' ἰδὼν πρὸς αὐτὸν εἶπε „πῶς σπεύδεις
 τὰ πρόβατα σῶσαι, τοῦτον εἰσάγων ἡμῖν;“
 [Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς ἡ μετὰ τῶν κακῶν συνοικία.]

111, 19e = 86, 5 | 20e = 41, 1 || 112, 2e = 108, 22 |
 4ie = 16, 5 | 5e = 96, 1, cf. 108, 24 | 7me = 2, 4 | 10 cf. 4, 7

111, 19 ὀγκώθη A || [21] Lm, tuetur Bgk | καὶ πίπτει BP¹F
 112 Avian. 31 || 3 cf. 31, 13. 19; nam τὰς βόλους? ||
 5 ἐνθεν δ' A, corr. Db, cf. 96, 1 || 7 κοῦκ Bgk | ὀγκώσας
 8 π. Eb, cf. l. sim. || 8 ἐπιτρυῖξας? cf. 108, 23 || 9 ἀεὶ A
 m. pr., al- m. rec.

113 B 89 P¹ 57; tetr. II 27; vetusta παροιμία ἐξηκλωμένη
 (cf. A. P. V 178, 8, Plaut. Pseud. I 2, 8, Cic. Phil. III 11, 27,
 Ps.-Diog. 496 p. 269), quam ut Christianam suspectavit Rth ||
 1 δειλὴς A || 2 κνᾶκον A m. pr. -ὄν m. r., corr. Bss, cf.
 122, 12 || συγκλείσαι B* || 3 sq. πῶς τὰ πρόβατα θέλων σῶσαι
 τοῦτον εἰσάγεις ἔσω BP¹, unde v. 3 σπεύδων v. 4 εἰσάγεις Bgk ||
 4 σῶσαι AB*, σῶσαι plerique | ἡμῖν A, εἰσω ex B*Bgk

- 114 Μεθύων ἐλαίῳ λύχνος ἐσπέρης ἡῦχε
 πρὸς τοὺς παρόντας ὥς ἑωσφόρου κρείσσων
 ἄπασι φέγγος ἐκπεπέστατον λάμπειν.
 ἀνέμου δὲ συρρίσαντος εὐθύς ἐσβέσθη
 πνοῇ φαπισθείς. ἐκ δὲ δευτέρης ἄπτων 5
 εἶπέν τις αὐτῷ „φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα·
 τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος οὐκ ἀποδυνήσκει.“

[‘Ο μῦθος ἡμᾶς διδάσκει μηδαμῶς φνσιοῦσθαι ἐπὶ τοῖς τοῦ βίου
 λαμπροῖς, ἐπισταμένους μηδὲν εἶναι μόνιμον.] Σ

- 115 Νωθῆς χελώνη λιμνάσιν ποτ’ αἰθνύαις
 λάροις τε καὶ κήυξιν εἶπεν ἀγρώσταις
 „κἀμὲ πτερωτὴν εἶθε τις πεποιθήκει.“
 τῇ δ’ ἐκ τύχης ἔλεξεν αἰετὸς ταῦτα·
 1. 40^b „πόσον, χέλυννα, μισθὸν αἰετῷ δώσεις, 5

114, 1e = 14, 1 | 3i = 95, 80 | 4e = 128, 1 | 7e = 121, 4

114 V 114 (Kn. p. 675); B 90 P¹ 58 || 2 ‘Εωσφ.? || 3 λάμπειν
 ἄπασιν ἐκπρ. φέγγος AV, transp. Eb; ἄπας in versus initio ponere
 amat Babr. | ὥς ὅπερ ἥλιον . . λάμπει B; λάμπει Eb, cf. 14, 1.
 43, 5 || 4 ἀνέμου δὲ πνοῆς συρρεόσαντος BP¹ || 5 πνοῇ A,
 πνοῇ V (Fx) | φαπισθείς A m. pr., corr. m. r.; φαπισθείς in mg.
 non legitur || 6 αὐτῷ A | φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα VB* βαιὼν
 (β ex μ) ἦν λύχνον [ci. λύχνε] πνεῦμα A | τῶν B* V, τῶν δ’ A ||
 7 οὐ ποτ’ ἐκλείπει VB* || Epim. ‘Ο μῦθ A | ἐπισταμένους, -ους
 ex -οις m. pr. A | Aliud epimythium in BP¹ ‘Οτι οὐ δεῖ τινα ἐν
 ταῖς δόξαις καὶ τοῖς λαμπροῖς (τ. 1. καὶ τῇ δόξῃ P¹) τοῦ βίου
 τυφοῦσθαι κτλ. | ἀρχὴ τοῦ ν m. 2 in mg.

115 Avian. 2, myth. p. 218, tetr. I 40; cf. F 193 (A^v 229) ||
 1 λιμνάσιν, in marg. λιμναίαις A m. pr., quod del. m. r., cf. 24, 3 ||
 4 ἐντυγῶν Eb Mk Herm. I 323, Thompson *Journ. of philol.*
 XII 24 | ταῦτα A, tentavi κύρσας (134, 19) vel νώσας, σκόπτων
 Eb p. XI || 5 χέλυννα Schnw Phil. I 379, χέλυννα Mk, sed cf.
 Herodian. I p. 265, 31 sq. L.

ὅστις σ' ἐλαφρὴν καὶ μετάρσιον θήσω;“
 „τὰ τῆς Ἐρμῆος πάντα δῶρά σοι δώσω.“
 „τοιγὰρ διδάξω“ φησίν. ὑπτίην δ' ἄρας
 ἔκρυψε νέφεσιν, ἐνθεν εἰς ὕρος ῥίψας
 ἤραξεν αὐτῆς οὐλον ὅστρακον νώτων. 10
 ἢ δ' εἶπεν ἐκψύχουσα „σὺν δίκη θνήσκω·
 τί γὰρ νεφῶν μοι, καὶ τίς ἦν περῶν χρεῖη,
 τῇ καὶ χαμᾶζε δυσκόλως προβαίνουση;“

- 116 Νυκτὸς μεσούσης ἥδε παῖς τις εὐφώνως.
 γυνή δ' ἀκούει τοῦδε, κάξαναστᾶσα
 θυρίδων προκύνει, καὶ βλέπουσα τὸν παῖδα
 λαμπρῆς σελήνης ἐν φάει καλὸν λήην,
 τὸν ἄνδρ' ἑαυτῆς καταλιποῦσα κοιμᾶσθαι 5
 κάτω μελάρων ἤλθε, καὶ θύρης ἔξω
 ἔλθοῦσ' ἐποίει τὴν προθυμίην πλήρη.
 ὦνῆρ δὲ ταύτης ἐξανίστατ' ἐξαίφνης
 ζητῶν ὁπουστί, κοῦκ ἰδὼν δόμων εἶσω
 μηδὲν χαυνῶν τε καὶ τὸς ἤλθεν εἰς οἶμον. 10

115, 11 me cf. 122, 14 | 12 sq. cf. 132, 27. 131, 8 || 116,
 1 e = 73, 2 | 7 e cf. 46, 6 | 8 e = 18, 11. 111, 5. 124, 1

115, 8 τοι γὰρ A || 10 num αὐτοῖς — νώτοις vel αὐτοῖς
 οὐλον ὁστράκοις νῶτον? cf. Ael. nat. an. XVI 1. XIV 17 ||
 11 θνήσκω A || 12 τίς BtLm, cf. prol. p. III¹ | περῶν (πρ m.
 pr. e corr.) χρεῖα A

116 V 129 (Kn p. 677); Apul. met. IX 26, Mart. II 47. 49. 60;
 cf. Cr p. 216°, Schm mus. Rh. XXVI 203 || 2 κάξαναστᾶσα V ||
 4 λαμπρᾶς et λίαν A || 5 ἄνδρα αὐτῆς V | εὐδοντα ἐκλιποῦσα V ||
 7 ἔκρυψε corr. non opus | τῇ προθυμίῃ A, corr. Bas | πλήρη
 A, πᾶσαν V || 8 ὦνῆρ A, ἄνῆρ V, ἄ- Lm | δ' ἐγεφθεις? || 9 ζη-
 τῶν ἐφευρεῖν V | δὲ ποῦ? | ὁπουστί, i ex η m. pr. A | δόμων ἰσω
 A || 10 μηδὲν χαυνῶν A, suprascr. m. rec. μελήσας (= μελλ.), cf.
 110, 2, adn. 95, 63, Semon. 7, 110, μηδὲν χαυνῶν V, cf. Spp
 p. 1576; ἀμυχανῶν Ah, μηδὲν χαλῶν Kn | τι Bgk Spp p. 1576
 coll. 98, 3 | οἰοίμαι A m. pr., εἰς οἶμον corr. m. rec.; εἰς οἶκον V

καὶ τῇ συνεύῳ φησί „μηδὲν ἐκπλήσσου,
τὸν παῖδα δ' ἡμῶν πείσου ἐν δόμοις εὐδαιν.“

1. 41^a ὃν καὶ λαβὼν παρήγεν. εἶτα κάκειςτος,
ἄμφω θελούντων δοῦν τι, τῇδ' ἐραθόμενι.

[τοῦτ' μὲν οὕτως· ἐμφασίς δὲ τοῦ μύθου, 15
κακὸν ἐπιχαίνειν, ὅταν ἔχη τις ἐκτίσαι.]

117 Νεῶς ποτ' αὐτοῖς ἀνδράσιν βυθισθείσης
ιδῶν τις ἔλεγεν ἄδικα τοὺς θεοὺς κρίνειν·
ἐνὸς γὰρ ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοῖον
πολλοὺς σὺν αὐτῷ μηδὲν αἰτίους θνήσκειν.
καὶ ταῦθ' ὁμοῦ λέγοντος, οἷα συμβαίνει, 5
πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἐσμός ἦλθε μυρμηκῶν,
σπεύδοντες ἔχνας πυρίνας ἀποτρῶγειν·
ὅφ' ἐνὸς δὲ δηχθεὶς συνεπάτησε τοὺς πλείους.
Ἐρμῆς δ' ἐπιστάς τῷ τε φαρδίῳ παίων

116, 11 me = 36, 9 || 117, 5 e = 132, 9. 171, 8 | 6 cf.
72, 7 | 9 i = 20, 6 (84, 1) | 9 me = 98, 16. 125, 30; cf. 28, 1

116, 11 ἐκπλήττον V || 12 ἡμῶν Lm | εἰς δόμους A, vix
servandum, corr. Hartung | εὐδαιν A, σπεύδειν Eb, ἤκειν Schw,
possis ἔρπειν || 13 cf. Mart. Apul. l. s. p. 171, 15 Eyss.; eadem
ratione Demosthenis uxor eandem iniuriam ulta esse dicitur, cf.
Athen. XIII p. 593 A (Idom. FHG. II 492) || 14 δοῦν. τί τῇδ'
(‘hac ratione’) A, ἡδ' V; χῆδ' Lm Schnw | ἐραθόμενι AV (cf. Suid.
s. ἔραθόμενι .. τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν, LXX Maccab. II 64);
de sententia loci cf. Apul. met. IX 27. 28 Martial. XI 43
Catull. 56, 7; exitus mutilatus? || [15. 16] Eb | κακὸν ἐπιχαίνειν
A, corr. ut videtur ex κακοῦ ἔστι χ., em. Bgk | κακὸν ἔστι δαι-
ρειν Lm (δαρδεῖν Polyla) || Post v. 16 spat. duorum versuum A

117 Tab. cer. IV° 6, V 122 (p. 676 Kn), B 95; de sententia
cf. Aesch. Sept. 589, Eurip. fr. 852, 5 N.; Hor. c. III 2, 29 || 2 ἔλεγεν
ἄδικα A, ἀδικῶσειπεν Tab., ἀδικῶς ἔλεγε BV | κρίνουν V ||
3 πλείω V || 4 μηθεν T || 5 λέγοντες A, -τος BV || 6 πολυ-
σεισαντον γεθεσμος κτλ. T, ἐκεθ' ἔ. Hss || 7 σπεύδων τὰς V ||
8 συνεπάτει V | τοὺς πλείους bene A, τοὺς πάντας VBKnGb,
τοὺς ἄλλους eTHss | δ' V, δὲ B, τ' A || 9 φαρδίῳ. ξασ T,
φ. νύξας Hss, cf. proleg. p. XI^a

„εἴτ' οὐκ ἀνέξῃ“ φησί „τοὺς θεοὺς εἶναι 10
ὅμῶν δικαστὰς οἷος εἰ σὺ μυρμήκων;“

[Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ θεοῦ περὶ τοῦς ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, κἂν ἄδικοι τοῖς ἀπαιδεύ-
τοις δοκοῖεν εἶναι.]

118 Ξουθῇ χελιδάν, ἡ πάροιχος ἀνθρώπων,
ἥρος καλὴν ἡϋθέτιζεν ἐν τοίχῳ,
1. α^b ὅπου γερόντων οἶκος ἦν δικαστήρων·
κάκει νεοσσὼν ἐπὶ γίνεται μήτηρ,
οὐπω περὶ σκόις πορφυροῖς ἐπανθούντων. 5
ῥφῖς δὲ τούτους ἐρπύσας ἀπὸ τρώγλης
ἄπαντας ἐξῆς ἔφαγεν. ἡ δὲ δειλαίη
παίδων ἁώρων συμφορὰς ἐπεθρήνει,
„οἴμοι“ λέγουσα, „τῆς ἐμῆς ἐγὼ μοίρης·
ὅπου νόμοι γὰρ καὶ θέμιστες ἀνθρώπων, 10
ἔνθεν χελιδὼν ἡδίκημένη φεύγω.“

[Κατὰ δικαστῶν ὁ λόγος βοηθεῖν δυναμένων τοῖς μηδὲν κακὸν
πράττειν, καὶ τούτοις ὑπὸ μειζόνων ἀδικουμένοις μηδεμίαν
ἀνάληψιν παρεχομένων.]

118, 5 cf. 88, 4. 95, 3. 108, 5 | 8 cf. 12, 3. 4. 24 | 9 cf. 7, 14

117, 10 οὐκ ἀνέξῃ A, οὐκ ἀνέχῃ B, οὐκ ἀνέξῃ V, εἰ[του]-
κοιει T || 10. 11 εἶναι ὅμῶν bene A, τοισ[θ]εουσημωνειναι δ. T,
ὅμῶν εἶναι etiam V, cf. prol. p. XLIV | οἰοιος T || Epim. δ λ. δηλοῖ
μηδένα τολμᾶν κτλ. V, verius ft., nam μηδένα in A legit Eb | θς
(= θεοῦ) et ἀποῦς A | δοκοῖεν V, δοκεῖεν A, δοκῶσιν Eb, ἀρχή
τοῦ ξ m. 2 in mg.

118 B 96 P¹ 60, F 190; tetr. I 56; paraphr. inest in cod.
Pal. Vat. 124 || 1 ξένη BP¹, om. F || 5 ἐπανθούντων ut
solet A || [5] Gb temere; quae non expriment paraphrases
omnino longe ab A recedunt || vv. 5 et 6 sedes mut. Sdl Bgk ||
v. 5 πορφυροῖσιν ἀνθούσας Sdl; περὶ σκόων πορφυρῶν Bgk ||
8 ἀπεθρήνει Fx || 10 θέμιστες ipse A || 11 φεύγει A, corr.
Lm, ἐγὼ ἡδίκηθην vel ἡδίκημαι paraphr.; hirundo hominum
ἐκείνης Aⁿ 89 Aes. 417 H. || Epim. κακῶς Eb | τούτους — ἀδι-
κονμένους A, corr. Bss

- 119 Ξύλινόν τις Ἑρμῆν εἶχεν· ἦν δὲ τεχνίτης.
 σπένδων δὲ τοῦτω καὶ καθ' ἡμέρην θύων
 ἔπρασσε φαύλως. τῷ θεῷ δ' ἐθυμώθη,
 χαμαὶ δ' ἀπεκρότησε τοῦ σκέλους ἄρας.
 χρυσὸς δὲ κεφαλῆς ἐρρῶν καταγείσης· 5
 ὃν συλλέγων ἄνθρωπος εἶπεν „Ἑρμεία,
 σκαιὸς τίς ἐσσι καὶ φίλοισιν ἀγνώμων,
 δς προσακνοῦντας οὐδὲν ὠφέλεις ἡμας.
 ἀγαθοὶς δὲ πολλοῖς ὑβρίσαντας ἡμείψω.
 1. 42^a τὴν εἰς σὲ καινὴν εὐσέβειαν οὐκ ἤδειν.“ 10
 [καὶ τοὺς θεοὺς Αἰσωπος ἐμπλέκει μύθοις,
 βουλόμενος ἡμᾶς νουθετεῖν πρὸς ἀλλήλους.
 πλέον οὐδὲν ἔξεις σκαιὸν ἄνδρα τιμήσας,
 ἀτιμάσας δ' ἂν αὐτὸν ὠφελῇθεις.]

- 120 Ὁ τελμάτων ἐνοικος, ὁ σκιῇ χαίρων,
 ὁ ζῶν ὀρυκτοῖς βάτραχος παρ' εὐρύοις,
 εἰς γῆν παρελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζῴοις·
 „ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων,

119, 2m = 10, 7 | 3e = 82, 2 | 4me = 42, 4 | 7e = 95, 17 ||
 120, 3e = 56, 1 | 4e = 21, 2. 85, 3

119 B 97, F 21, A^o Cor. 128; cf. Clem. protr. II 27 p. 7 S. ||
 2 ἡμέραν A || 6 ἄνθρωπος A, corr. Lm; ὁ ἄνθρωπος BF |
 τὸν? | Ἑρμείῃ Rth || 7 στρεβλὸς τις BF | εἰ A, ἐσσι Ahr coll.
 77, 7, εἰ <σὺ> Bgk || 8 ἡμᾶς A | ὠφελείς A || 9 ἀγαθοῖς AB, κα-
 λοῖς F || 10 om. paraphr. | καινὴν A, corr. Bss || 11 καὶ
 vocis x littera ad mg. proiecta m. r. || 13 ἄνδρ' ἀτιμήσας
 A corr. m. pr. || [11—14] Eb; 13. 14 = prom. BF; ad v. 11
 cf. Himer. XX 4, sed versus utique dubii || Post v. 14 duo-
 rum vv. spatium vacuum | ἀρχὴ τοῦ ο A m. 2 in mg.

120 V 20 (Kn p. 672), B 113, F 154; liberius A^o 135; Avian. 6;
 tetr. II 29, cf. Aphthon. 24 (= Nicol. 7, Rhet. I 268 W.), Themist.
 περὶ ἀρετῆς mus. Rhen. XXVII p. 458 || 2 εὐρύοις, v in i corr.
 m. pr. A || 4 εἶναι A (Av. 6, 5?), εἰμι paraphr.

οἶων τάχ' οὐδεις οἶδεν, οὐδ' ὁ Παιήων, 5
 δς Ὀλυμπον οἰκεῖ καὶ θεοὺς ἱατρεύει.
 „καὶ πῶς“ ἀλώπηξ εἶπεν „ἄλλον ἰήσῃ,
 δς σαυτὸν οὕτω χλωρὸν ὄντα μὴ σφάζεις;“

[Πρὸς ἄνδρα ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον, ἄλλους παιδεύειν ἐπαγγελ-
 λόμενον.]

121 Ὅρνις ποτ' ἡσθένησε. τῇ δὲ προσκύνῃς
 αἰλουρος εἶπε „πῶς ἔχεις; τίνων χρῆξεις;
 ἐγὼ παρῆξω πάντα σοι· μόνον σφῆρου.“ 3b
 [ἡ δ' ὄρνις εἶπεν μῦθον ἄξιον γνώμης.]
 ἡ δ' „ἦν ἀπέλθῃς“, εἶπεν „οὐκ ἀποθνήσκω.“ 4

f. 42b

[Πρὸς τοὺς πονηροὺς διαθέσει χρηστότητα ἐπιδεικνυμένους ὁ λόγος
 εὐκαιρος.]

121, 1e = 130, 7, cf. 96, 1 | 2m = 103, 12 | 4e = 114, 7 |
 4i = 84, 6 | 11e cf. 57, 2

120, 5 sq. cf. Avian. l. s., Luc. tragodop. 143 || 8 δς A, σ ex
 ν m. pr. || 8 χλωρὸν ipse A teste Eb, item B (δς ἑαυτὸν χλ.
 ὄντα οὐκ ἱατρεύεις), Avian. 6, 12 (caeruleus cui notat ore color),
 Aphthon, Themist. l. s. s. p. 458, ubi vide Buecheleri adnota-
 tionem; χλωρὸν VFA^c || Epim. ἐπαγγελλόμενον A m. pr., corr.
 m. rec. | Aliud epim. in BP¹: ὅτι τινες διπλοῖς κινδύνους περι-
 πεσόντες καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὠφελεῖν πειρωμένοις . . ἀνταμοιβὴν
 κακὴν παρῆσχον.

121 Tab. cer. VII^r 14 (Phil. LIII p. 238), B 111 P¹ 67, F 157;
 tetr. II 24 (longius recedit l 16; cf. fab. 249 sq.) || 1 ὄρνιξ T | πότ'
 A | προσκύνῃς B, προσκύνῃς A (teste Eb) T || v. 2 τιθεῖσθαι
 ἡτινοσχε. T || 3 σοὶ πάντα A, corr. Db || 3b om. ABF,
 accessit in tab. aperta interpolatione | ὄρνιξ Tab. || 4 ἡ δ'
 ἂν A m. pr., ἡ δ' ἂν m. r., σὺδαν T | ἀποθνήσκω A || Te-
 trasticho abusus post 4 versum addit Lm χρονώτερον γὰρ δορ-
 κᾶδος βίον ζήσω | nullum cur 'fabulam in brevis contractam
 esse' (Eb Bth) putamus indicium || Aliud epim. in BP¹ ὅτι
 ὑποκριτὰς . . ὁ μῦθος (λόγος) ἐλέγχει

122 Ὅνος πατήσας σκόλοπα χωλὸς εἰσθήκει·
 λύκον δ' ἰδὼν παρόντα καὶ σαφῇ δεισας
 ὄλεθρον οὕτως εἶπεν· „ὦ λύκε, θνήσκω
 μέλλω τ' ἀποπνεῖν. σοὶ δὲ συμβαλὼν χαίρω·
 σὺ μᾶλλον ἢ γῆψ ἢ κόραξ με δειπνήσεις. 5
 χάριν δέ μοι δὸς ἀβλαβῇ τε καὶ κούφῃ
 ἐκ τοῦ ποδός μου τὴν ἔκανθαν εἰρύσσας,
 ὥς μου κατέλθῃ πνεῦμ' ἀναλγές εἰς Ἄιδου.“
 κάκεινος εἰπὼν „χάριτος οὐ φθονῶ ταύτης“
 ὁδοῦσιν ἄκροις σκόλοπα θερμὸν ἐξήρει. 10
 δ' δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης
 τὸν κυνήϊον χάσκοντα λακτίσας φεύγει,
 δῖνας μέτωπα γομφίους τ' ἀλοιήσας.
 „οἶμοι“, λύκος „τάδ'“ εἶπε „σὺν δίκῃ πάσχω·
 τί γὰρ ἄρτι χωλοὺς ἠρξάμην ἰατρεύειν, 15
 μαθὼν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἢ μαγειρεύειν;“

[Ὅτι οἱ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιτηδεύμασι ἐπιχειροῦντες, εἰ-
 κώτως δυστυχοῦντες βλάβην ἑαυτοῖς ἐπιφέρουσιν.]

122, 9 cf. 75, 13 | 14 me = 115, 11 | 15 i = 115, 12; cf.
 129, 23 sq.

122 B 106 P¹ 64, F 134 (Aⁿ 227); myth. p. 218, tetr. I 21;
 11. 12 Suid., epim. Georg. || 1 σκόλοπα A m. pr., corr. m. r. ||
 4 τ' Bk, δ' A || 5 δειπνήσει A, em. Bss; σοὺ δειπνον γενέ-
 σθαι BF || 7 ἔκανθαν ipse A | εἰρύσας A, corr. Fx Lm,
 -σσαις Bgk || 8 ἀναλγες A | σκόλοπα, lo ex λω m. pr. ||
 10 ἐξήρει A || 11. 12 Suid. s. κυνήϊας· ὁ λύκος· B. ἐν τοῖς
 μυθικοῖς | κἀνίης S, καὶ ἀναιδείης A | κυνῆϊον A, κνη- S, cf.
 118, 2 | λακτίσας A, -ίσας BFs || 13 τ' del. Bgk Schnw | δῖνα
 καὶ μέτωπον καὶ ὀδόντας συγκλάσας BP¹, sim. (θλάσας) F ||
 15 ἄρτι, ρ ex ν m. pr. A | ἠρξάμην A || Epim. Georg. I
 p. 67 Bss | ἐπιτηδεύειν A Georg., em. EbBgk

123 Ὅρνιθος ἀγαθῆς φά χρυσὰ τικτούσης
 ὁ δεσπότης ἐνόμισεν ἐντὸς εὐρήσειν
 χρυσοῦ μέγιστον ὄγκον, ὅνπερ ὠδίνειν·
 θύσας δὲ ταύτην εὗρε τὴν φύσιν πάσαις
 <τὰ πάνθ'> ὁμοίην <οὔσαν. ἀθρόως δ' ἔξειν> 5
 μέγιστον ὄλβον ἐλπίσας τε καὶ σπεύσας
 ἀπεστερήθη τοῦ τὰ μικρὰ κερδαίνειν.

[Ὅτι τοῖς παροῦσιν ἀρκείσθω τις καὶ τὴν ἀπλησίαν φευγέτω.]

123 Tab. cer. 13 VII^{ro}, B 112 Pⁱ 68; A^o Cor. 136, F 153; tetr. I 37; Avian. 33; cf. Phil. LIII p. 245 || 1 *ὡς χρυσὰ* A, *ωαχρυσὰ* T, *χρυσὰ* ut B Pⁱ Roeser Philol. X 501; *χρ. ὦ*. B^o F unde *χρυσέ* φά Lm | in hoc versu desinit A fol. 42^b, in mg. inf. *Πλεως κύριε γενοῦ τοῦ δούλου σου νῆλον* m. 3; cetera accesserunt ex T || 3 *ὠδίνειν* Tab. || 5 *ομοίαν* Tab. | suppl. Cr ex 93, 5, an <λοιπαῖς>? *εὗρεν οὔσαν ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὀρνίθων* B, sim. F; de exitu cf. 111, 18. 74, 13 || 6 *μέγιστον ὄγκον* Tab. Hesselring; *ἀθρόον πλοῦτον* BA^o, em. Cr || Epim. servavit B, om. Pⁱ, qui fabulae 118 B = 120 A epim. subiicit. Versus quos mala fraude in A ascripsit Minas non magis repeto quam Gitlbaueri tentamina, quibus nullum poetae verbum restitutum est

124 Ὀρνιθοθήρη φίλος ἐπήλθεν ἐξαίφνης,
 μέλλοντι θύμβρα καὶ σέλινα δειπνήσειν.
 ὁ δὲ κλωβὸς εἶχεν οὐδέν· οὐ γὰρ ἡγρεύκει.
 ὥρμησε δὴ πέρδικα ποικίλον θύσων,
 ὃν ἡμερώσας εἶχεν εἰς τὸ θηρεύειν. 5
 ὃ δ' αὐτὸν οὕτως ἰκέτευε μὴ κτεῖναι·
 „τὸ λοιπόν, <ὦ τᾶν>, δικτύῳ τί ποιήσεις,
 ὅταν κυνηγῇς; τίς δέ σοι συναθροίσει
 εὐωπὸν ἀγέλην ὀρνέων φιλαλλήλων;
 τίνος μελῶδοῦ πρὸς <τὸν> ᾗχον ὑπνώσεις;“ 10
 ἀφῆκε τὸν πέρδικα, καὶ γενειήτην
 ἀλεκτορίζσκον συλλαβεῖν ἐβουλήθη.
 ὃ δ' ἐκ πετάουρου κλαγγὸν εἶπε φωνήσας·
 „πόθεν μαθήσῃ πόσσον εἰς ἔω λείπει,

124, 1e = 116, 8. 111, 5 | 2e cf. 107, 1 | 6me = 179, 4;
 cf. 6, 5. 107, 3 | 7i = 75, 7 | 12i = 97, 9 | 13e = 37, 9. 17, 4

124—135 sequuntur fabulae Vaticano traditae,
 cf. prol. p. VII; add. 150^a

124 V 155 (Knöll p. 685, Fur. 369); 13 sqq. Suid., cf. P^r 193
 p. 373 St.; epim. Georg || 1 ὀρνιθοθήρη V | αἰφνης V, corr.
 Schnr || 4 δὲ V | θύσον V || 5 ἡμερώσας et θηρεύειν V ||
 6 δὲ et ἰκέτεβε V | κτείνειν Rth | „τὸ λοιπόν“ <εἶπε> Schnr,
 sed cf. locos s. s.; suppl. Cr. coll. 63, 8; „<φείδον>“ τὸ 1. St.
 <ψιλῶ> τὸ 1. Piccolos || 9 εὐωπῶν V, corr. Schnr, cf. Arist.
 h. a. IX 9 || 10 τὸν add. Corais || 11 γεννιήτην V ||
 12 ἐβουλήθει V || 13 sqq. Suid. s. v. πέταρα· τίγνα | δὲ VS
 ἐκ τοῦ τέγους V | κλαγγὸν S, -ῆν V, cf. 135, 5; κλαγκτὸν Jacobs
 βοήσας S, cf. 17, 4, poterat εἶπεν ἐκβώσας || 14 μαθήσει
 πόσσον V, verum servavit S

τὸν ὠρόμαντιν ἀπολέσας με; πῶς γνώσῃ 15
 πότ' ἐννυχεύει χρυσότοξος Ὀρίων;
 ἔργων δὲ τίς σε πρωινῶν ἀναμνήσει,
 ὅτε δροσώδης ταρσὸς ἐστὶν ὀρνίθων;“
 κάκεινος εἶπεν „οἶσθα χρησίμους ὥρας“
 ὅμως δὲ δεῖ σχεῖν <τὸν φίλον> τί δειπνήσει.“ 20
 [Ὅτι τῷ ἀνδρὶ δουλεύειν ἐπιθυμίας εἰθισμένῳ οὐδείς λόγος
 ἰσχυρὸς πρὸς τὸ μὴ πράττειν ἀεὶ τὰ καθ' ἡδονήν.]

125 Ὅνος τις ἀναβὰς εἰς τὸ δῶμα καὶ παῖζων
 τὸν κέραμον ἔθλα, καὶ τις αὐτὸν ἀνθρώπων
 ἐπιδραμῶν κατήγε τῷ ξύλῳ παῖων.
 ὁ δ' ὄνος πρὸς αὐτόν, ὥς τὸ νῦτον ἡλγῆκει,
 „καὶ μὴν πύθνηκος ἐχθρὸς“ εἶπε „καὶ πρῶην 5
 ἔτερεπεν ὑμᾶς αὐτὸ τοῦτο ποιήσας.“
 [Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας τοὺς ἐναντίας ἔχοντας τὰς δόξας καὶ
 κινδύνους ἑαυτοῖς ἐπιφέροντας.]

126 Ὅδοιπορῶν ἄνθρωπος εἰς ἐρημαίην * *
 ἐστῶσαν εὔρε τὴν Ἀληθινὴν μούνην,

125, 1i = 141, 2 | 2e = 2, 16. 102, 3 | 3me = 139, 7, cf.
 78, 15. 117, 9 | 126, 1e = 91, 2

124, 15 ὠρομάτην V, corr. I. G. Schnr, ὠρονόμον S | ἀπολέσας
 (om. με) V | θύσας με S || 16 ἐννυχέβει V || 17 πρῶινῶν V ||
 19 ὅτε <δὴ>? cf. p. LVI | οἶδα V, corr. Schnr, οἶδα χρησίμους
 σ' ὥραις Rth (El), num „οἶδας“ εἶπε,,? || 20 suppl. Schnr | τι
 δειπνήσαι Lm || epim. Georg. p. 31

125 V 141 (Kn p. 684, Fur. 368 || 1 ἐπὶ Bgk cf. 5, 5 | κά-
 παῖζων ci. Cr p. 218, 1 || 2 cf. Herond. III 40. 44 (Cr 'Unters.' 65) |
 ὥς τὸν V || 5 ὁ πύθνηκος χθρὸς V, corr. Buttman | ἡμᾶς V

126 V 133 (Kn p. 683, Fur. 364), brevius B 98; Eb 128
 p. 79; cf. O. Hense Lect. Stob. act. soc. phil. Lips. II p. 37 adn. ||
 1 ἐρημαίαν V | exciderit παρήλθεν ὕλην (12, 2) ἀμπελανώμενος
 ταύτην | cf. Arat. 118 || 2 ἀλήθειαν μόνην V, correcturas
 editorum recepi interim, sed totus locus contractus videtur,
 cf. B εὔρε γυναῖκα μόνην κατηφῇ ἐστῶσαν, unde Eb: μόνην
 κατηφῇ γραβν τιν' εὔρεν ἐστῶσαν

καί φησιν αὐτῇ „διὰ τίν' αἰτίην, γραίη,
 τὴν πόλιν ἀφείσα τὴν ἐρημίην ναίεις;“
 ἢ δ' εὐθὺς πρὸς τὰδ' εἶπεν ἡ βαθυγνώμων· 5
 „ὅτι πρὸ τοῦ μὲν παρ' ὀλλόγοισιν ἦν ψεῦδος,
 νῦν δ' εἰς ἅπαντας ἐξελήλυθ' ἀνθρώπους.“
 [εἰ δ' ἔστιν εἰπεῖν καὶ βεβούλησαι κλύειν
 ὁ νῦν βίος πονηρός ἔστιν ἀνθρώπων.]

[Ὁ λόγος οὗτος ἀνθρώπους κομφοδεῖ, ὃν ἡ ἀλήθεια μακρὰν
 πέφευγε διὰ τὸ τῷ ψεύδει τούτους φιλεῖν καὶ μᾶλλον συνοικεῖν.]

127 Ὁ Ζεὺς τὸν Ἑρμῆν ὀστράκοισιν ἐγγράψαι
 ἁμαρτίας <τε κἀδικήματ'> ἀνθρώπων
 ἐκέλευσε κἄς κιβωτὸν αὐτὰ σωρεύειν
 <σταθεῖσαν> αὐτοῦ πλησίην, ἐρευνήσας
 ὅπως ἐκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσει. 5
 τῶν ὀστράκων δὲ κεχυμένων ἐπ' ἀλλήλοις

127, 3 cf. 201, 5

126, 3 δὲ ἦν αἰτίαν, γόνοι V, corr. Lm, sed hic quoque
 locus mutilus, B: „τίς εἶ“; ἢ δὲ ἔφη Ἀλήθεια“ καὶ διὰ ποίαν
 αἰτίαν τὴν πόλιν κτλ.; coll. 135, 6 possis: καὶ φησιν αὐτῇ· „τίς
 <μὲν> εἶ; <τί δὲ κλήξῃ>; „Ἀληθινή“. „καὶ διὰ τίν' αἰτίην, γραίη,
 6 ὅτι ποτὲ παρ' κτλ. V, ὅτι πρὸ τοῦ μὲν παρ' Lm | ψεύδῃ? ||
 7. 8 transp. Hense || 8 εἴαν τι ἀκούειν καὶ λέγειν θέλῃς (ad v. 7) B |
 δέ V | καὶ κλύειν ἔμοῦ βούλῃ Schnw || 7 νῦν εἰς πάντας βροτοὺς
 ἐλήλυθε ψεῦδος V, νῦν δὲ εἰς π. ἀνθρώπους ἔστιν B, corr. Eb ||
 9 πον. βίος V, transp. I. G. Schnr | [9] Hense Eb; cf. prom. B:
 ὅτι κάκιστος βίος καὶ πονηρός τοῖς ἀνθρώποις, ὅτε τὸ ψεῦδος
 προκρίνεται τῆς ἀληθείας; unde novum versum edolavit Gb a
 Babrio certe alienum

127 (Eb 130 Knoche p. 84) V 134 (Kn p. 688, Fur. 365),
 B 105; myth. 45 p. 219 | E proverbii orta, cf. Cr p. 219, ubi
 adde Eurip. fr. 506 N. Stob. I 49 p. 395 W. || 1—3 ὀστράκῳ
 γράφοντι (sic) τὸν Ἑρμῆν ἁμαρτίας | ἐκέλευσεν ὁ Ζεὺς εἰς κ.
 ταύτας σ. V, ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμ. ἐν ὀστράκοις τὸν
 E. ὥρῃσε γράφειν καὶ εἰς κιβώτιον ἀποτιθεῖναι πλησίον αὐτοῦ B,
 rest. Cr (prol.); cf. 66, 4 sq. || 4. 5 ἔν' ἐρευνήσας εἰ. κτλ. V, ὅπως εἰ.
 κτλ. (om. ἐρ.) B; 4 suppl. Gb || 5 ἀναπράσσει B, ἀναπράσσει V;
 ἀναπράξει Rth || 6 servavit V, nisi quod ἐπ' accessit ex B

τὸ μὲν βράδιον τὸ δὲ τάχιον ἐμπίπτει
εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας, εἴ ποτ' εὐθύνοι.
τῶν οὖν πονηρῶν οὐ προσῆκε θανυμάζειν
ἦν θᾶσσον ἀδικῶν ὅψε τις κακῶς πράσσει. 10

128 Οἷς τις εἶπε πρὸς νομῆα τοιαῦτα·
„κείρεις μὲν ἡμᾶς, καὶ πόκους ἔχεις κέρσας,
<τὸ> γάλα δ' ἀμέλγων ἔστι σοι φίλον πῆξαι,
ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει.
πλέον οὐδὲν ἡμῖν· ἀλλὰ χῆ τροφῇ γαίης 5
ἅπασ' — ἐν ὄρεσι δ' εὐθαλὲς τί γεννήσει; —,
βοτάνη <τ'> ἀραιή καὶ δρόσου γεμισθεῖσα·
<τὴν> κύνα δὲ φέρβεις ἡμῖν ἐν μέσοις ταύτην
τρέφων ὅποια σαντὸν εὐθαλεῖ σίτω.“
ταῦθ' ὥς ἤκουσεν ἡ κύων ἔφη τοῖα· 10

128, 4e = 108, 10

127, 7 serv. VB || 8 V, in fine εἴ ποτε καλῶς κρύ-
νοιτο B || 9. 10 = prom. B. || 10 ἂν VB | ὅψε τις ipse V
128 (Eb 131) V 136 (Kn p. 683, Fur. 366); cf. Knoche p. 104.
Poeta expressit Xen. Mem. II 7, 13 || 1 νομέα, corr. Butt-
mann | in fine τοιάδε V, τοιαῦτα volg.; num admisit τοιοῦτως?
locum contractum esse Xenophontis exemplari collato negabis |
3 γάλα δ' ἀμέλγων ἔστι κτλ. V, ἀμέλγουντ' Cor., sed cf. Schmid
Attic. IV 114 coll. Theocr. XI 35 POSSIS ἀμέλγειν ἔ. κεί φίλον, π.;
φίλον πῆξαι Lm || 4 περισσεύει V || 5 sq. οὐδὲν δίδως, ὅτι
ἂν μὴ ἐκ τῆς γῆς λάβωμεν Xenoph. || 5 πλέον δ' V; πλέον
miris artificis coniecturisq. vexatum, cf. Aelian. VIII 24. XIV
25. Anth. Pal. VII 175. V 25 | χῆ Lm, καὶ V | γαίας Schndr,
γῆς V || 6 πᾶσα V, πᾶσ' <ἦν> GbRth | ὄρεσι δ' Lm, ὄρεσιν
V | τι V, τί Lm | γεννήσει V, γεννᾶται Corals, γεννήσῃ GbRth ||
7 ἀραιά βοτάνη V, βοτάνη γ' ὄρεϊ Lm, β. γ' ἀραιή Hpt; an
-ν -ν vel -αι -αι? | γεμισθεῖσα V, an -ν vel -αι? || [7] Rth ||
8 φέρβεις δ' ἂν ἡ. ἐν μέσοις κύνα ταύτην V, corr. Cr. cf. prol. ||
Post 9 versus exciderit, quo expressum erat Xenophontis ὅς
οὐδὲ τοιοῦτόν σοι παρέχει || 10 ταῦτ' οὐκ ἀκούσας (cf. 88, 9
Xenoph. τὸν κύνα οὐκ ἀκούσαντα) vel τ. ὡς ἐπῆν' (ἐπῆεν) —
τοίως vix fuit; ἤκουσε τούτων ἡ κ. ἔφη δ' οὕτως Eb

„εἰ μὴ πᾶρήμην κἂν μέσοισι παλεῦμην,
οὐκ ἂν ποθ' ὅμεις ἔσχετ' ἄφθονον πόλιν·
ἐγὼ δὲ περιτρέχουσα πάντα κωλύω
δορηστῆρα ληστὴν καὶ λύκον διωκτῆρα.“

[Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τῇ τῶν πλησίον διαφθορονουμένους εὐήμερος,
ἔσθ' ὅτε καὶ ὅπ' αὐτῶν ἐκείνων τὰ μέγιστα ὠφελουμένους.]

129 Ὅνον τις ἔτρεφε καὶ κυνίδιον ὠραιῶν.
τὸ κυνίδιον δ' ἔχαιρε παῖζον εὐρύθμους,
τὸν δεσπότην τε ποικίλως περισκαίρον·
κάκεινος <αὖ> κατείχεν αὐτὸ τοῖς κόλποις.
ὁ δ' ὄνος γ' ἔκαμνεν ἐσπέρης ἀλετρεῦων 5
πυρὸν φίλης Δήμητρος, ἡμέρης δ' ὕλην
κατῆγ' ἀφ' ὕψους, ἐξ ἀγροῦ θ' ὅσων χρεῖη·
καὶ μὴν ἐν αὐλῇ παρὰ φάτναισι δεσμώντης

129, 4i = 76, 14 | 6 sq. cf. 76, 6 | 8e = 191, 12. 97, 8

128, 11 εἰ μὴ V | μέσοισιπαλεῦμην V, μέσοις ἐπ- plerique ||
12 ἀφθονον V; Xen.: οὐδ' ἂν νέμεσθαι δύναισθε, φοβούμεναι
μὴ ἀπόλησθε: fortasse aliquid excedit, nam parum placent emen-
tiones ἀθόρυβον, ἔκφοβοι | δὲ del. Eb || 13 περιτρέχουσα δ' ἐγὼ
πάντοθεν κ. V, corr. Schnr || Epim. εὐήμεριαν V | ἔστιν ὅτε V,
corr. Cr; ἔστιν, ὅτε plerique | ὠφελουμένων V, corr. Cr; ὠφε-
λοῦνται plerique

129 (Eb 132 Knoche p. 110) V 137 (Kn p. 684, Fur. 367),
sim. A^u 42; cf. Galen. XVIII 1 p. 291 K., Corp. paroemiogr. I
p. 439 || 1 Ὅνον ἔτρεφέν τις Eb | πάνν ὠραιῶν V, corr. Butt-
mann; in fine Μελιταίων olim fuisse (Lm) probabile est, cf. A^u
paroem. Galen. | In V sequuntur v. 8. 9 a Lm transpositi ||
2 χάριν ὃν εὐρύθμους π., em. Knoche Nck || 3 περισκαίρον V ||
4 ἐκείνος δ' αὐτὸ κατέχων ἐν τ. κ. V, corr. Schndr, Lm, cf.
76, 14 || post 4 lac.? cf. v. 11. 9 || 5 ὁ δὲ γε ὄνος τὴν μὲν νύκτα
λατρεύων V, ἀλετρεύων Bgk Phil. XLVII 396 Rth; corr. Cr coll.
19, 6^a. 9, 5. 83, 2 (prol.) || 6 ἡμέρας V || 7 ἦγεν V, correxerunt
Schneideri; ἦγέν τ' Sdl | ἐφ' V, corr. Fur. | δ' ὅσον V, corr.
I. G. Schneider | χρεῖα V || 8. 9 post v. 1 Vat. || 8 καὶ ἦν
V, corr. Gb, cf. 125, 5; καὶ σῶς Eb | φάτναις A, corr. Schnei-
deri; de φᾶτν- non dubitandum

ἔτρωγε κριθὰς χόρτον, ὥσπερ εἰώθει.
 δαχθεῖς δὲ θυμῷ καὶ περισσὸν οἰμῶξας, 10
 σκύμνον θεωρῶν ἀβρότῃτι σὺν πάσῃ,
 φάτνης ὀνείης δεσμὰ καὶ κάλους ῥήξας
 ἐς μέσσον αὐλῆς ἤλθεν ἄμετρα λακτίζων.
 σαίνων δ' ὅποια καὶ θέλων περισκαίρειν,
 τὴν μὲν τράπεζαν ἔθλασ' ἐς μέσον βάλλων 15
 ἄπαντα δ' εὐθὺς ἠλόγησε τὰ σκεύη·
 δειπνοῦντα δ' ἰθὺς ἤλθε δεσπότην κύσσων,
 νώτοις ἐπεμβάς· ἐσχάτου δὲ κινδύνου
 θεράποντες ἐν μέσοισιν ὡς <τὸν ἄνδρ'> εἶδον,
 ἐσάσσαν <αὐτὸν ἐξ ὄνου γνάθων ὄντως>. 20
 κρανῆς δὲ κορύναις ἄλλος ἄλλοθεν κορούων
 ἔθεινον, ὥστε καὐτὸς ὕστατ' ἐκπνείων
 „ἔτλην“ ἔλεξεν „οἷα χρή με, δυσδαίμων·
 τί γὰρ παρ' οὐρήεσσιν οὐκ ἐπωλεύμην,
 βαιῶ δ' ὁ μέλεος κυνιδίῳ παρισούμην; 25

[Ὅτι οὐ πάντες πρὸς πάντα ἴσοι πεφύκασι, καὶ φθόνη ἀλαζονεύονται.]

129, 9 me = 19, 9 cf. 55, 6 | 16 m cf. 26, 8 | 21 m = 85, 12

129, 9 κριθῆς Lm, χόρτον ad praed. || 10 δαχθεῖς V ||
 11 ἐν ἀβρότῃτι π. V, corr. Nck, num -σιν ἐν -αῖς? || 13 ἐς μέσον
 V, corr. I. G. Schnr | εἰς Rth | ἤλθ' V || 15 ἐς μέσον βαλὼν
 θλάσεν V, corr. Eb | εἰς Rth || 16 εὐθὺς V || 17 ἰθὺς Cr
 (95, 42), εὐθὺς V; num δ. δὲ τέλος? cf. 15, 5; δ' ἐγγὺς Lm ||
 κορούων V ex 21, corr. Lm || 19 θ. ἐν μέσοις (!) ἐσάσαν ὡς
 εἶδον Gb Rth | μέσοισιν V, suppl. Mekler, -σι τοῦτον Lm ||
 20 oppressit diasceuaasta, quae non satis intellexit; Babrium,
 ut 16, 6 λόκος χανὼν ὄντως (94, 8), proverbio aliquo lusisse
 suspicor; in mentem mihi venit ὄνου γνάθος et ἐκ λόκου στό-
 ματος, cf. etiam ὄνου παρακύψεως || 21 κρανῆς V, corr. Lm ||
 22 ὡς δέ V, corr. Eb coll. 26, 6. 51, 4; ὡς δὲ Lm | ἐκπνέων V,
 corr. Lm || 23 χρῆν? || 24 οὐρήεσσιν et ἐπωλεύμην V || Epim. V,
 sim. Aⁿ | Choliambum nimis barbarum ex verbis οὐ — πεφύ-
 κασι effecit Gb

- 130 Πάγης ἀλώπηξ οὐκ ἔπωθεν ἐστῶσα
 βουλὰς ἐκίνει ποικίλας, τί ποιήσει.
 λύκος δὲ ταύτην πλησίος θεωρήσας
 ἐγγὺς προσελθὼν τὸ κρέας λαβεῖν ἤτει.
 ἢ δ' εἶπεν· „ἦκε τῇδε καὶ δέχου χαίρων. 6
 φίλος γὰρ εἰ μοι τῶν ἄγαν ἀναγκαίων.“ 5
 ὃ δ' ἀθρόως ἐπῆλθεν· ὥς δὲ προσκύνσας 7
 τὸ σκυτάλιον <τ'> ἔσεισε καὶ χαλασθείσης
 ῥάβδου μέτωπα σὺν τε ῥίνας ἐπλήγη,
 „ἀλλ' εἰ τοιαῦτα“ φησί „τοῖς φίλοις δώσεις 10
 τὰ δῶρα, πῶς σοί τις φίλος συναντήσῃ;“
- 131 Νέος ἐν κύβοισιν οὐσίην ἀναλώσας
 στολὴν ἐαυτῷ κατέλιπεν μίαν <μόνην>,

130, 1me = 1, 2; cf. 105, 3. 20, 50 etc. | 2e = 59, 2 |
 4im = 52, 4. e cf. 94, 5 | 5e cf. 6, 4. 45, 2 | 7e = 121, 8 |
 9m = 15, 7 | 10 cf. 214, 6 || 131, 1e = 34, 12

130 V 9 (Kn p. 685, Eberhard anal. Babr. p. 178, Cr ann. 127, 227 sq.) || 1 ἀλώπηξ πάγης V | ἔπωθεν V | Initium contractum? Cr ann. p. 228; εἰστήμει βουλὰς <τ'> Eb || 2 πικίλας V || 3 πλησίον V inepte, cf. 4, corr. Cr; κνημῖς? Cr coll. 113, 2. 122, 12 || 4 ἐγγεῖς V teste Eb | λαβεῖν ipse V teste Eb || 5. 6 transp. GbBgkCr, cf. v. 10 sq. (cf. Phaedr. app. 30, 8) || 5 γὰρ εἰμὶ V ceterique, sed cf. 95, 3 | ἀναγκαίων V || 7 ἀθρόως Kn, cf. Cr p. 229¹⁰ | ὥστε Hartel || 8 τὴν σκύδαλιν εἰσε V, corr. Cr; coll. Hes. s. v. κυνδάλῃ . . . κυνδάλας τὰς σκυτάλας ἀπέδοσαν = Poll. X 188. IX 120 (ubi corr. κυνδάλας γὰρ) possis τὴν κυνδάλην; τὴν σκυνδάλην coll. Alciph. III 22 Cr ann. 229; τὴν τε σκυταλίδ' et quae sunt similia ab arte Babrii aliena, potest τὴν σκύδαλιν <ἐξ>έσ. | cf. Archil. 90 p. 410. 439 Bgk || 9 ῥάβδον μέτωπα συντέρινας V || 10 ἄλλητοι αὐτα φ. τοῖς φίλοις δίδως V (teste Eb), corr. Kn; εἰ σὺ ταῦτα Eb || 11 συναντήσῃ V

131 V 130 (Kn p. 686, Eb anal. p. 179); tetr. II 4, v. 7 Suid.; sim. F 123, P^r 166 p. 46 St.; cf. Alciph. ep. 42 p. 80 H. E prov. μία χελιδὼν κτλ. || 1 νέον ἐν V, νέος Kn | κύβοις οὐσίην V, corr. Kn || 2 μίαν καταλείπει V, corr. suppl. Kn, nisi quod praeter necessitudinem μίην proposuit, cf. 47, 8; ὑματίου καὶ (= δὲ) μόνου F

χειμῶνος ὄντος μὴ πάθοι τι θιγώσας.
 ἀλλ' αὐτὸν ἡ χεὶρ ἐξέδυσσε καὶ ταύτης.
 πρὸ γὰρ εἰαρος λιποῦσα <τάς> κάτω Θήβας 5
 ἐφάνη χελιδὼν ἐκπεσοῦσα τῆς ὥρης·
 ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιττυβιζούσης
 „τί μοι περισσῶν“ εἶπε „φαρέων χρεΐη;
 ἰδοὺ χελιδὼν ἦδε· καῦμα σημαίνει.“
 ὥς δ' εἶπεν, ἐλθὼν τοῖς κύβοισιν ὠμίλει 10
 καὶ σμικρὰ παίζας τὴν στολὴν ἐνικῆθη.
 νικητὸς δ' ἐπῆλθε καὶ χάλαζα φορικώδης,
 κροκύδος δὲ καινῆς πᾶσιν ἦν τότε χρεΐη.
 γυμνὸς δ' ἐκεῖνος τῆς θύρης ὑπεκκύψας
 καὶ τὴν λάλον χελιδόν' <αὐ> κατοπτεύσας 15
 πεσοῦσαν ὥσπερ στρουθίου <τι> τῷ ψύχει

181, 6 me = 12, 4 | 7 im cf. 73, 2 | 8 cf. 115, 12 | 10 cf.
 7, 4 | i cf. 95, 36 | 11 me = 134; 8

181, 3 χειμῶ V || 4 ἡ χεὶρ V = manus in ludo talario
 Cr ann. p. 231 coll. Suet. Aug. 71; ὁ Μεχελρ Bgk, ἡ Κῆρ
 Mekler, ἡθμὸς Gb, ὁ χρόνος Rth || 5 εἰαρος γὰρ V | κάτω = meri-
 diem versus sitas, cf. Herod. I 142; ἄνω ex Her. III 10 ne cor-
 rigas || 6 ἐκπ. τ. ὤ. = παρὰ καιρόν (F), alia notione verbis
 usus est 12, 4 || 7 cf. Suid. s. τιττυβίζετε . . . καὶ Βάβριος ἐπὶ
 χελιδόνος· ταύτης κτλ. | τιττυβιζούσης V || 8 ἐσθῆτων V, em. Cr,
 ἐσθῆτων (εἰμάτων) Kn | χρεΐα V || 9 ἰδοὺ V | interp. Bgk, nisi
 fuit χ. τὸ θέρος (cf. 24, 1. 136, 2. 5) ἦδε, nam dodecasyllabos
 fecit diasceuvasta || 10 ὥς εἶπεν, ἐλθὼν δ' αὐτῷ? Cr coll. 95, 36 ||
 11 ἐνικῆθαι V, cf. Suet. l. s. || 12 φορικώδεις V || 13 καινῆς V,
 χλαίνης vel πυκνῆς Eb, cf. prov. Coisl. 119 app. II 3 Gott.
 τότε <αὐ> Eb || 14 θύρας ὑπεκκύψας V || 15 καὶ
 κατοπτεύσας τὴν λ. χ. V, em Kn Spp, τὴν χελιδόν' ἐλάλον?
 Cr ann. p. 232 || 16 ὅπδ τοῦ χρόνος π. ὥς στρ. V (dodeca-
 syllabus), rest. Kn, cf. 18, 10. 74, 1, del Rth.; de imagine,
 quam coniecturis (ὥσπερ ἐλ στρουθίου) Gb, cf. Sauppe G. Anz.
 1879, 1577) vexaverunt, cf. Cr ann. p. 232 (Aristot. Pseudep.
 p. 291 R.)

„τάλαινα“ φησίν, „εἶθε μοι τότ' οὐκ ᾤφθης·

ὥς γὰρ σεαυτὴν κάμει νῦν διεψεύσω.“

[Ὅτι συνήθεια κακὴ πολλῶν κακῶν αἰτία γέγονε πολλοῖς, ὁμοίως καὶ <τὸ> τοῖς ψευδολόγοις πιστεύειν ἀνθρώποις· δεῖ οὖν ἡμᾶς ἀσφαλίσασθαι.]

132 Ὅτις μονήρη λύκον ἐφευγεν ἐξαίφνης

ἰδοῦσα, σηκοῦ δ' ἐντὸς ἤλθεν ἀκλείστου·

θυσιῇ γὰρ ἦν τις κατὰ τύχην ἐορταίη.

ὁ λύκος δ' ἔσω μὲν οὐ παρήλθε τοῦ τείχους,

ἔξω δ' ἐφεστῶς τὴν ὄν καθωμύλλει

5

„ὄρᾳς“ λέγων „τὸν βωμὸν αἵματος πλήρη;

ἔξελθε, μή τις συλλάβῃ σε καὶ θύσῃ.“

ἢ δ' εἶπε „μή μου τῆς ἀσυλίας κήδου·

καλῶς ἔχει μοι· κἄν δὲ τοῦτο συμβαίῃν,

θεοῦ γενομένην σφάγιον ἢ λύκον θοίνῃ.“

10

[Ὅτι ταῖς τῶν δολερῶν ἀνδρῶν κακοβουλίαις μὴ πιστευτέον προοραμένους τὸν τοῦτων δόλον, κἄν χρηστολογίαις ἀπατᾶν βουληθῶσιν.]

133 Ὅνος παλιούρων ἥσθι' δξέην χαίτην.

τὸν δ' εἶδ' ἀλώπηξ, καργάσσα δ' εἰρήμει·

182, 4 me cf. 2, 7 | 6 me = 37, 8. 31, 2 | 7 cf. 199, 1 | 9 e = 117, 5. 171, 8 | 10 e cf. 44, 6 || 183, 1 e cf. 82, 1 | 2 i cf. 17, 3

181, 17 τ. εἶπεν V, corr. Eb Nck | τότε οὐκ V teste Eb | μῆποι' εἰσώφθης Nck || 18 ὥς ipse V (Eb), ὥς plerique | Epim. πολῶν V | τὸ add. Eb

182 V 135 (Kn p. 687, Eb anal. p. 181), Avian. 42; F 107; app. prov. I 18 contulit Cr ann. p. 232 || 1 μονήρη V (Bkg), -ης Kn || 3 θυσιᾷ γὰρ ἦν τις ἐορτῆς κατὰ τύχην, corr. Nck (ἐορτάδης?), sed locus diasceustae manus passus est || 5 καθωμύλλει V || 6 ὄρας V | πλήρης V || 7 θύσει V || 8 ἢ δ' V | ἀσυλίας V | κῆν? Cr | συμβαίῃ V || Epim. χρηστολογί(= λας) V

183 V 142 (Kn. p. 687, Eb Anal. p. 181); B 108 P¹ 66; decurtata? || 1 παλιούρων ἥσθιεν δξείην V: anapaestus nominum pr. excusationem habet, nisi i vocalis synizesin admisit, cf. 69, 2 || 2 εἶδεν V | ἀργάσσα δ' V, καργάσσα Eb Bgk Cr

„πῶς, οὗτος, ἀπαλῇ κάξανειμένη γλώσση
 σκληρὸν μαλάσσεις προσφάγημα καὶ τρώγεις;“
 [Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς σκληροὺς καὶ ἐπικινδύνους προσφέροντας
 διὰ γλώσσης λόγους.]

134 Οὐρὴ ποτ' ὕφως οὐκέτ' ἤξιον πρώτην
 κεφαλὴν βαδίζειν οὐδ' ἐφείπεθ' ἐρπούσῃ·
 „κάγῳ γὰρ“ εἶπεν „ἐν μέρει προηγοίμην.“
 τὰ λοιπὰ μέρεα δ' εἶπεν· „ἡ σύ γ' ἡγήσῃ;
 πῶς, ὦ τάλαινα, χωρὶς ὁμμάτων ἡμᾶς 5
 ἢ ῥινόδς ἄξεις, οἷς ἕκαστα τῶν ζώων
 τὰ πορευτὰ βαίνει πάντα πόδα <τ' ἐπ>ευθύνει;“
 τὴν δ' οὐκ ἐπειθε, τὸ φρονοῦν δ' ἐνικιήθη
 τῷ μὴ φρονοῦντι· λοιπὸν ἦρχε τῶν πρώτων
 τῷπισθεν, οὐρὴ δ' ἡγεμὼν καθειστήκει 10
 σύρουσα τυφλῇ πᾶν τὸ σῶμα κινήσει·
 κοιλὸν δὲ πέτρης εἰς βάρανθρον ἠνέχθη

134, 1e = 67, 5 | 3m = 32, 5 | 6e = pr. I 6. 1, 2 | 8e =
 131, 11 | 9e = 66, 1 | 12e = 57, 12

133, 3 πῶς οὕτως (sic) ἀπαλῇ καὶ ἀνειμένη γλώσση V, cor-
 rexi interim coll. 49, 3, sed diasceuaasta locum vitiasse videtur |
 μαλάσσει V, em. Bgk, μαλάσση Kn | Epim. δια γλώσσης V || Fabula
 παροιμία ἐξηπλωμένη, cf. mus. Rhen. XLVI, 319 sq.

134 V 164 (Kn p. 687, Eb anal. p. 181); B 116 P¹ 69;
 de paraphrasi talmudica cf. Königsberger Zeitschr. d. Ver. f.
 Volksk. VI 150; v. 10 sq. respexit Libanius π. τ. ε. τύχης p. 8 R.,
 v. test. 7. Cf. Cr ann. p. 233 || 1 οὐρά ποτ' V | οὐκ ἐτίξιον V ||
 4 δὲ μέρη V, corr. Cr, γνῶα δ' Cr p. 233 coll. 95, 2. 102, 7, δὲ μέλε' |
 Eb ex B* | ἡ σύγ' Eb, σύγ V; οὐδέην (Gb) non Babrianum |
 ἡγήσει V, ὁδηγήσει Kn, ὁδηγήσεις Bgk || 5 ὦ V, γὰρ Kn; <δ'> ὦ? |
 ἡμᾶς V | 6 καὶ ῥινόδς B* Nck | ἄξεις B, εἰς V | ζώων V || 7 παν-
 τάποδ' V, corr. Cr πᾶν τε <τὸν> Spp, πᾶν τε κῶλον Nck, κᾶντα
 πόδας? audacious Bgk, cf. prol. p. LII || post v. 8. 9. 10 inter-
 punctuationem sustulit Cr || 9 τὸ μὴ φρονοῦν δὲ λ. ἡ. τ. πρ. V, corr.
 Cr || 10 τὰ δ' ὕπισθεν οὐρῆς V perinepte, corr. Cr coll. 99, 4. 106,
 25 | καθεισθήκει V || Post 11 interpunxit Cr || 12 δὲ V, τε Kn

καὶ τὴν ἄκανθαν ταῖς πέτραισι συντρίβει.
 σαίνουσα δ' ἰκέτευεν ἢ πρὶν αὐθάδης·
 „δέσποινα κεφαλὴ, σῶσον, εἰ θέλεις, ἡμᾶς” 15
 κακῆς γὰρ ἔριδος σὺν κακοῖς ἐπειράσθη·
 εἰς πρῶτον οὖν μᾶλλον με <σοι> καθιστάσθαι
 ἐγὼ προσέξω“, φησί „μὴ ποτ' ἀρχούσης
 ἐμοῦ τι δόξης ὕστερον κακῶν κύρειν.”

[‘Ο μῦθος διαβάλλει ἄνδρας ἀναισθήτους <πρὸς> τοὺς ἰδίους
 δεσπότας ἐπεγειρομένους καὶ τὴν ἰδίαν τάξιν ἀγνοεῖν βουλομέ-
 νους κἀντεῦθεν ὀλεσθρον ἑαυτοῖς καὶ τοῖς πέλας ἐπιφέροντας.]

135 Πέριδικά τις πριάμενος ἐντρέχειν οἶκον
 ἀφῆκεν· ἡδέως γὰρ εἶχε τοῦ ζῶον.
 κάκεινος εὐθύς κλαγγὸν ἐξ ἔθους ἔδων
 πᾶσαν κατ' αὐλήν ἔχρη βημάτων ἦει.
 γαλῇ πρὸς αὐτὸν ἡπίβουλος ὠρμήθη 5
 καὶ πρῶτον εἶπε „τίς μὲν εἷ, πόθεν <δ’> ἦκεις;

135, 1 sq. cf. 11, 4. 124, 11 | 4e = 140, 6 | 5e = 19, 3

134, 13 ἄκανθα et πέτραισι V, πέτρῃσι Kn || 15 δ. κ., σὴ
 ἡμᾶς σῶσον V, σῶσον ἡμᾶς εἰ θέλεις, δέσποινα B, unde resti-
 tuit Kn || 17 εἰς τὸ πρῶτον V, corr. Kn; εἰς τὸ πρὶν Eb | οὖν
 με μᾶλλον καταστάσαν V, corr. Cr; μᾶλλον γε σοι καθιστάσθαι
 Kn; μᾶλλον cum προσέξω (oboediam) coniungendum || 18 πρὸς
 ἔξω V || 19 τῆς δόξης V, corr. Nck Spp p. 1518, σὴ δ. Rth |
 ὁστέρω κακῶν V, corr. Kn | κυρεῖν V | vv. 17 sq., quos om. BP¹,
 del. Rth, vix sani; capiti dedit Bgk, cf. prol. || Epim. μῦθος V |
 ἐπεγειρομένους, non ἐπειγομένους V; τοῖς ἰδίοις δεσπόταις
 ἐπανισταμένους Kn ex B | καὶ om. V, add. ex B | ἀγνοῇ V |
 ἑαυτοῦς καὶ τοὺς π. ἐπιφέρουσιν, corr. Kn | Epim. brevius
 in BP¹

135 V 192 (Kn p. 688, Eb anal. p. 182); sim. Pr 234 F 197,
 ubi ψιττακός pro perdice || 1 πριάμενός τις EbBgk || 2 τὸ
 ζῶον V, corr. Eb || 3 κλαγγήν V, corr. Kn, cf. 124, 13 ||
 4 ἀκριβημάτων V, em. Kn, ἐπὶ τὴν ἐστίαν F; βημάτων, scil.
 ἐστίας (v. 10)? cf. Preuner, Hestia-Vesta p. 83; ἀκροβαμονῶν
 vel ἀκροβημονῶν (Cr ann. p. 235) corr. non opus || 5 ἐπι-
 βουλος V, corr. Kn

ὁ δ' „ἡγόρασμαι“ φησί „προσφάτως <πέρδιξ>.“
 „ἐγὼ χρόνον τοσοῦτον ἐνθαδὶ τρίβω
 καὶ μ' ἐνδον ἔτεκεν ἡ μυοκτόνος μήτηρ,
 ἀλλ' ἡσυχάζω καὶ πρὸς ἐστίην δύνω·
 σὺ δ' ἄρτι πως ὠνητός, ὥς λέγεις, ἦκων
 παρρησιάζῃ“ φησί „καὶ κατακράζεις;“

10

[Πρόσφορος ὁ μῦθος πρὸς γέροντας εἰς τιμὴν προκριθέντας καὶ
 <τοὺς> ὅπ' αὐτῶν κατὰ φθόνον ἐκλειομένους.]

185, 11 e = 74, 12

185, 7 ἡ δ' V | suppl. Bgk Gb, cf. 6 τίς . . εἰ; atque 13, 7;
 <ῥμιν> Kn; <ἡδη> Eb; <ἦκω> Spp || 8 χρόνον τ. ἐνθ' ἐγὼ
 Kn Gb | ἐνθαδὲ διατρίβω V, corr. Nck || 9 ἡμιοκτόνος V ||
 10 ἡσυχάζω et ἐστίην V | πρὸς ἔσχατ' ἀνδύνα Rth || 11 γὰρ
 ἄρτι V, δ' ἄρτι Kn || 12 παρρησιάζει V | κατακράζεις Eb ||
 Post 7 aliquot versus excidisse suspicati sunt Rth Bgk eodem
 argumento abusi, quo Gb ad 134, 18, cf. supra ad 75, 6 p. 67.
 Exitus fortasse mutilatus, cf. F: ὁ δὲ ἀπεκρίνατο λέγων· οἰ-
 κωδέσποινα, ἀλλὰ σὺ γε βιάδιζε μακράν· σὺ γὰρ ὁμοίως δυσχεραί-
 νουσι· οἱ δεσπόται ἐπὶ τῇ ἐμῇ φωνῇ καὶ ἐπὶ τῇ σῇ || Ἐπίμ.
 καὶ ὅπὸ τῶν αὐτῶν V, κατὰ τῶν ὅπ' αὐτῶν Bgk, <τοὺς> add.
 Hartel | καταφθόνων, ω ex o m. pr. V | ἐκλειομένους V, corr.
 Hartel. Aliud epimythium in F; Giltbaueri errores non curo

136 Ἦν μονογενῇ δειλὸς εἶχε πρεσβύτης
 γενναῖον ἄλλως καὶ θέλοντα θηρεύειν.
 τοῦτον καθ' ὕπνους ὑπὸ λέοντος ῥήθη
 θανόντα κείσθαι <καὶ φοβούμενος> μήπως
 ὕπαρ γένηται καὶ τὸ φάσμ' ἀληθεύῃ 5
 κάλλιστον οἶκον ἐξελέξατ' ἀνδρῶνα
 ὑψηλὸν ἡϋδμητὸν ἡλίου πλήρη,
 κάκει τὸν νῖον παρεφύλασσε συγκλείσας.
 χῶπως ἔχη τι βονκόλημα τῆς λύπης
 ἐνέθηκε τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζώων, 10

136, 7e = 1, 3 etc. | 8i = 118, 4 | e = 113, 2 | 9me cf. 19, 7

Sequuntur quattuor fabulae, quarum formam genuinam solae tabulae ceratae Assendelftinae servaverunt: Hesselting (Hss) *Journal of Hell. studies* XIII 293; Cr Philol. LIII 228 sqq.; H. Weil, *Journal des Sav.* 1894, m. Mart. (Wl); van Leeuwen (vLw) Polak (Pl) Mnemos. XXII 223. 345. Cf. supra ad fab. 78. 97. 117. 91. 43. 121. 123, prol. p. XI
136 (Eb 138 Gb 142) T(ab) 1 Π^{ro}; B 185 Pⁱ 82; F 187 politicis trimetris concepta; 9. 10 Suid. (schol. Arist.); 27. 28 Et. 'M'. Cf. Hss p. 302; Cr l. s. p. 239; fabellam similem praebet P^r 159 p. 363 Sternb. || 3 ὠθηθῇ T || 4 suppl. Hss, τὸ δὲ φοβ. Wl; φοβηθεὶς μὴ vel μὴ πως paraphr. || 5 γεννητεταιτοφασμααληθευση T || 6 οἰκῶν Wl | ἐξελεξατο T || 7 ευτμητον T, corr. Cr p. 240; εὐτμητον <καὶ> Hss, εὐτμ. <τε χ>ή. Wl; εὐκμητον vLw, εὐτνκτον Pl || 8 νον T | συνκλείσων T, corr. Cr; συγκλείων HssPl, συγκλείων Wl vLw || 9. 10 Suid. s. βονκολήσας (schol. byz. Arist. Pac. 153 p. 467 Db.) || 9 καὶ ὅπως vel ὅπως S, οὕτως schol.; εως = εως T | εχητη T || 10 ἐνέθηκε S, ἀνέθηκε schol., cf. Plin. n. h. XXXV 26. 27; ελευκνε = ἐλευκαινε T; ἡσκησε Wl, ἐνέκαιε Mekler | τοῖς τοίχοις S schol., τοιχιους T | ποικίλας γραφὰς Suid., ποικιλαισγραφες T || 11 κελονταεγεγραφεi T, καὶ λέων ἀνεμορφώθη F, κ. λ. ἐμορφώθη B

ἐν οἷς ἄπασι καὶ λέων ἐμορφώθη. 11
 ὁρῶντα δ' αὐτὸν μᾶλλον εἶχεν ἢ λύπη. 11^a
 καὶ δὴ ποθ' ἐστὼς τοῦ λέοντος οὐ πόρρω 12
 „κάκιστε θ(ηρῶν)“ <εἶπεν, „ὦς> σὺ τὸν ψεύστην
 ὄνειρον <ἔλλως> ὀμμασιν πατρὸς δεῖξας
 ἔχεις με φρουρῇ περιβελῶν γυναικίῃ. 15
 τί δὴ 'πὶ σοὶ λόγοισιν εἰμι, κοῦκ ἔργον
 ποιῶ <βίαιον>“ τῷ δὲ φρουρῶν τοίχῳ
 ἐπέβαλε χεῖρας τὸν λέοντα τυφλώσων,
 σκόλοψ <ἀποσχισθεῖς> δὲ <τοῦ ξύλου> τούτῳ
 <ἔδυν'> ὑπ' ὄνυχα, χῶ <πατήρ> καθαιμῶδους 20

136, 13e = 51, 3 | 14e = 98, 14 | 15e cf. 32, 3. 71, 5

136, 11^a om. T, ὁ δὲ ταῦτα μᾶλλον ὁρῶν πλείω (πλείων Pl)
 τὴν λύπην εἶχε BP¹, ὡς οὖν ἑώρα . . ., μᾶλλον κατεῖχεν αὐτὸν
 ἢ λύπη πλείων F, supplevi coll. 95, 46; ὁ δὲ μᾶλλον ἐσορῶν
 πλείων εἶχε τὴν λύπην Wl || 12 ποτεστας (?) T, corr. Cr (prol.) ||
 13 κακείστεθ ---- συ T, suppl. Cr coll. 27, 3. 43, 13, <εἶπεν,
 ὅς γε> Wl; κάκιστε, <φησί, θηρῶν> Pl || 14 suppl. Pl coll. F
 ὄναρ . . . δ' ἑώρακεν . . . μάτην | ομμασι - - τροσδειεῖας T ||
 15 φρουρα T | - νυναικειαι T || 16 λογοισινκεουκ legit Has, sed
 ante κε incertae quasdam lineolas dignoscere mihi videor, quas
 est vel εἰμι interpretari licet; <χρῶμεθ'> (Wl) legi non potest;
 ἔπειμι σοι λ. = *aggredior te verbis?* || Versus 16 sq. nimis
 contracti et corrupti tales prodeunt apud Pl:

τί <δὴ> τόσον <σε> λυγρὸν ἀντιποιήσω;
 τοίχῳ δὲ χεῖρ' ἐπέβαλε θῆρα σιφλώσων,
 σκόλοψ δὲ καρπῷ σὺν ὀδύναις καθ' αἰμῶδους 18
 τῆς σαρκὸς ἐισθὺς σῆψιν ἦνυσ' αἰδοίων,
 θέρμα δ' ἐπ' αὐτῷ <θᾶττον> ἦν· <ὁ δ' ἐσκλήκει>.

ἐσκλήκει (46, 8) h. l. ineptum, nec qua ratione v. 16. 18 sq.
 aut litteris traditis aptari aut paraphrasibus firmari possint
 intellego || 17 τι ποιήσω; καὶ εἰπὼν ἐπέβαλε B || 18—22 τοι-
 χωδεχειρασεπεβαλετον | λεοντατυφλωσωνσκολωψδετου | τωνονυχια
 (υποδονα Hss) κεκαδαιμωσδουστη | σαρκοςεισδυσηνηνυσε (potius
 quam θ) ποιων T: dictantem discipulus sequi non potuit;
 ἐπέβαλε τὴν χεῖρα τῷ τοίχῳ ὡς τυφλώσων τὸν λέοντα. σκόλοψ
 δὲ τῷ ὄνυχι αὐτοῦ ὀπείσθους B, longius aberrat F; suppl. Cr ||
 18 σιφλώσων Pl

<φιλογώσεως> τὰς σάρκας <εὐθὺς> εἰσδύσης
 <ἄπαντα> ποιῶν ἡνυσ' <οὐδὲν ὁ τλήμων>·
 θέρμῃ δ' ἐπ' αὐτοῖς <υῖον> ἄχρῃ βουβώνων
 ἀνῆψεν <ῶστε τὸν βίον τελευτήσῃ>. 24
 ὁ λέων δὲ καίπερ γραπτὸς ὢν ἀνηρῇκει 24^a
 πατρὸς σοφισμῷ μηδὲν ὠφελήθεντα. 24^b
 | ὁ πρέσβυς οὕτως οὐκ ἔσωσε τὸν παῖδα 25
 <φυλακῇ στέγων> μέλλοντα <νέον ἀπο>θνήσκειν, |
 [ἄ σοι πέπρωται, ταῦτα τλήθι γενναίως
 καὶ μὴ σοφίζου· τὸ χρεῶν γὰρ οὐ φεύξει.]

137 Ὀνυξιν ἄρας ἄρνα λιπαρὸν ἐκ ποίμνης
 ἦ(νεγκε) παισὶν δεῖπνον αἰετὸς δώσειν·

136, 27 e = 111, 3 || 137, 1 e = 95, 81. 105, 1. 89, 1 |
 2 cf. 185, 6. 88, 15

136, 21 <συν>εἰσδύσης? || 23. 24 θερμοδεπαντασῶν (se-
 quitur v. 25), corr. Cr coll. ἐπ' αὐτοῖς 53, 7, ἐπὶ τούτοις B:
 σκόλοψ... ἄλγῃμα δὲ καὶ φλεγμονὴν μέχρι βουβώνων εἰργάσατο,
 πυρετὸς τε ἐπὶ τούτοις ἀνάψας τὸν παῖδα θάττον τοῦ βίου
 ἐπεξήγαγεν || 24^{a b} om. T, ex B repetiit Gb: ὁ δὲ λέων κ. γρ.
 ὢν τοῦτον ἀνηρῇκει μηδὲν τῷ τοῦ πατρὸς ὠφελήθεντα σοφί-
 σματι: Babrii manum vix agnoscas | 25. 26 om. BF; a
 Babrio vix sunt profecti, cf. ad 43, 14 sqq. || 25 οβρεσβυ-
 ουταστησων T || 26 suppl. Cr, <ὁ δὲ γε μῦθος ἐμφανίζει>
 Pl coll. 36, 13, μέλλοντα <θηρὸς καὶ γεγραμμένον> θν. Wl,
 cf. prol. p. LVIII, 1 || 27. 28 Etym. 'M.' s. πεπωμένον p. 662, 27;
 a Babrio abiudicavit Eb; = promyth. B epim. PIF; ὅτι ἄ
 δὴ (δεῖ Pl) μέλλει συμβάλειν (συμβῆναι Pl) τιπὶ ἐγκαταρεῖτω
 τούτοις γενναίως καὶ μὴ σοφίζεσθαι· οὐ γὰρ ἐφευξήται (ita
 B Pl) || 27 & σοι π. om. T | τλήθει T | χρεω T | φεύξει T

137 (Eb 171; Gb 156) Tab. 2 Π^o; brevis B 110; tetr. I 55
 F 3 (A^u 2) longius abest; cf. Hss p. 304, Cr p. 242 || 1. 2 ἐκφῃ
 μνηση --- -παισινδειξιπνοναετος T, ἦγαγε τοῖς παισὶ δεῖπνον
 B, suppl. Wl, nisi praestat ἦναι (sed cf. 101, 3); <ἀπ>ῆγε Cr,
 ἦξε Pl, τοῖς π. ἦγε Hss

τὸ δ' αὐτὸ πράξειν καὶ κολοῖδς ὠρμήθη.
καὶ δὴ καταπτὰς ἀρνὸς ἐσχέθη νώτοις 4

* * *

„δίκην δ' ἀνοίγῃς“ εἶπεν „ἀξίως τίνω·“ 5
τί γὰρ ὦν κολοῖδς αἰετοὺς ἐμιμούμην;“

[“Ὅτι τὰ κατὰ σέ καὶ πρὸς δύνανται ποιεῖ, τὰ ὑπὲρ σέ δὲ μὴ ζήλον.”]

138 Πέρδικά τις γεωργὸς δν τεθροεύει
θύειν ἐμελλεν ἑσπέρης (τι) δειπνήσων.
τὸν δ' ἰκέτευε ταῦτα· „μὴ“ <σύ> ποιήσῃς·
<πολλὰς ἐγὼ σοι“, φησί> „δέσποτ', ἦν ζήσω,
<πέρδικας ἄλλας ἀντ' ἐμοῦ> κυνηγήσω 5

* * *

187, 3e = 19, 3. 185, 5 | 5 cf. 147^{ab}, 5 || 188, 2e cf.
124, 20 | 8im cf. 3, 6 | 5e cf. 1, 1. 61, 1

187, 3 ὠρμήθη B ὠηθη T, || 4 ποτεπτας T, καταπτὰς
B | ἐκρατήθη τοῖς μαλλοῖς B || Post 4 exciderunt versus
quidam his Bodleiani verbis expressi: οἱ δὲ παῖδες τοῦτον κρα-
τήσαντες ἤκισον, cf. tetr. || 5 δικηνλαγωαρει ---- (= δίκην λαγὼν
αἰρεῖται) in T legit Hss, ego cognoscere mihi videbar: δικην
δακνοιασειπε, idem legit Pl | κτεινω T, corr. Cr Wl; δίκαια πάσχω
B | κολοισωων TB, transposui, nam οἱ sub ictu correptum esse
parum verisimile; ὦν del. vLw | αετοσ T, αετὸν B || Ὅτι κτλ.
prom. B; choliambi duo latent epimythii vice olim functi; aliud
epimythium addit F, unde perperam choliambos restituit Gb
Sequitur in T 3 = Ath. 78 (κόραξ νοσῶν), 4 = Ath. 97
(λέων νοσῶν)

188 (Eb 167 Gb 168) Tab. 5 IV^{vo}; brevius B 122 Pⁱ 78;
F 172; tetr. II 80 || 1 ἐτεθροεύει? cf. 111, 16 || 2 εσπερας T,
suppl. Cr; (τε) Hss, (ὥς) Wl || 3 τ ---- ποιη ---- Hss; etiam
ποιεῖ legi potest || 3—6 dictantem non secutus disiecta verba
scripsit discipulus: - τ ---- ποιη ---- | ο (στ?) α - εα (ἐάν?)
ζήσω (dimidii versus et versus spatium vacuum) - τητησων
(ita Hss; haud scio an legi possit - υνηγησων) ----
| παε - σραστερσ ---- κα - απα των ---- εα ---- πτεινω
T; ἢ δ' ἰκέτευε λέγουσα· „ἐὰν μὲ ζῇν καὶ ἀντ' ἐμοῦ πολλὰς
πέρδικας ἐγὼ σοι κυνηγήσω BPⁱ, sim. F; ad v. 4 suppl. cf. 107, 3.
185, 1. 124, 5 || 6 sq. e tetr. suppl. (φανῆ vel (μέλει παλεῖων)
κάκατων (μελιγλώσσω)

. . . . . κἀπατῶν . . . . .
 „μᾶλλον σ' ἐγὼ δι' αἰτίην καλήν θύσω,
 ὅτι τοὺς συναίμους καὶ φίλους ἐνεδρεύεις.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων δολίας μηχανὰς
 συντιθεῖς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐνέδραις τῶν κινδύνων ἐμπεσεῖται.]

139 Ὅνος λεοντῆν ἰσχίοις ἐφαπλώσας

ἐφασκεν εἶναι πᾶσι φοβερὸς ἀνθρώποις·
 σκιρτῶν <δ'> ἐπήδα, καὶ φυγὴ μὲν ἀνθρώπων
 <δι' αὐτὸν> ἦν, φυγὴ δὲ ποιμνίων <πάντων>
 ἀνέμου δ' ἀέντος, τῆς δορῆς δὲ τοῦ νώτου 5
 ἀπορῥυείσης ὅνος ἔων ἐφωράθη.

138, 7e cf. 124, 4 | 8e cf. 1, 14. 17, 1. 75, 4 || 139, 1e
 = 95, 2 | 2 cf. 95, 22 | 3 cf. 1, 2 sq. | 5i cf. 114, 4

138, 7 -----| νσε --- αὐτηνκαιπ (ita Hss, fortasse legi
 potest αιτιανκαλη) ----| ωσ (Hss, num o) -- T; δι' αὐτὸ τοῦτο
 μᾶλλον σε θύσω B, sim. F tetr. || 8 suppl. Wl, συν(α)δέλφους Hss,
 συν(α)ύλους Cr; ὅτι τοὺς συνήθους καὶ φίλους ἐνεδρεῦσαι θέλεις
 B, sim. F || Epim. ex F, eadem fere in B

Sequitur in T 6 = Ath. 117 (δηχθεῖς ὑπὸ μύρμηκος), 7 =
 Ath. 91 (ταῦρος καὶ τράγος), 8, 9 (prosa oratione scr.) ad Babr.
 103. 107 vix pertinent; 10 (γεωργὸς καὶ ἔχιδνα, trimetris con-
 cepta) v. infra p. 234

139 (Eb 164 Gb 218) Tab. 11 VI°; B 99 Pl 61; Avian. 5;
 tetr. I 19, II 23; Themist. XXI p. 245^b, Aphth. 10 = Nicol. 2; cf. Cr
 p. 244, Hss p. 311 || 1 ἰσχυοῖς T || 2 ὁ. δορὰν λέοντος ἐπε-
 ν-δυθεῖς λέων ἐνομίζετο πᾶσιν· B, legit ni fallor ἐφαίνετ' εἶναι π.
 φ. ἐν ζώοις || 3—6 σκερτανεπηδαπορυνουοῖς (απορυνεῖς; Cr)
 εἰο [το?] δεροσδετοννω|τουσκιρτανεπηδακαι-στισανεφωραθη T,
 sec. Hss, sed singula nimis incerta; dittographiam agnovit Hss,
 cetera restituit Cr; σκιρτῶν ἐπήδα· τῆς δορᾶς δὲ τῶν ὤμων
 Wl, sed locus lacunosus facile suppletur ex B, unde vocabula
 litteris minutioribus scripta deprompta sunt: καὶ φυγὴ μὲν ἦν
 ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. ὥς δὲ ἀνέμου πνεύσαντος ἡ δορὰ
 περιηρέθη || 5 τε Ml || 6 καὶ <ὁ>στις ὦν Hss, ὅστις ἦν Wl vLw;
 ὅνος ἔων Cr Phil. p. 244 coll. 36, 7 | ἐφωρήθη?

καί τις πρὸς αὐτὸν εἶπε τῷ ξύλῳ παίω(ν)
 „ὄνος) πεφυκῶς (μὴ λέοντα μιμήσῃ.“

[Ὅτι πένης καὶ ἰδιώτης ὢν μὴ μιμοῦ τὰ τῶν πλουσίων, μὴ ποτε
 καταγελασθῇ καὶ κινδυνεύσῃ· τὸ γὰρ ξένον ἀνολύκειον.]

139, 7e = 126, 3. 163, 6 | 8e cf. 137, 6

139, 7 καιτισπροσον (αυ?) - | - πεπωτωξ (πειπωτωξ Hss
 legit, sed cf. prol. p. XII) T, dittographia sublata suppl. Cr coll. B
 τότε δὴ πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ δοκάλοις αὐτὸν ἔπαιον,
 Themist. ξαίνει τε αὐτὸν τοῖς δοκάλοις, sim. Avian. v. 13 sqq.;
 καί τις προσεῖπ' ὧτων ξυναρκάσας τοῦτον), quod coniecit Wl,
 ab arte Babrii alienum est, melius εἶπε(ε νῶτ' ἀποξάινων Pl;
 sed exitus fortasse contractus, cf. tetr. 19, 4 τοῦτον μολὼν
 ἔμνησε || Epim. Pl, om. T, prom. in B | Iambos rectos temere
 restituerat Gb | τὸ γὰρ κτλ. om. B

Sequitur in T 12 = Ath. 43; 13 = Ath. 123; 14 = Ath. 121

140 Χειμῶνος ὥρη στίον ἐκ μυχοῦ σύρων
 ἔψυχε μύρμηξ, δν θέρους σεσωρεύνει.
 τέττιξ δὲ τοῦτον ἰκέτευε λιμώττων
 δοῦναί τι καὶ τῷ τῆς τροφῆς, ὅπως ζήσῃ.
 „τί οὖν ἐποίεις“ φησί „τῷ θέρει τοῦτῳ;“ 5
 „οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλὰ διετέλουν ἔδων.“
 γελάσας δ' ὁ μύρμηξ τόν τε πυρὸν ἐγκλείων
 „χειμῶνος ὄρχοῦ“ φησὶν, „εἰ θέρους ἡβύλεις.“

140, 1e = 108, 20 | 8e = 9, 1

Fabula solius Pseudodosithei libris tradita, cf. 84.

140 (Eb 126 Gb Rth 136, cf. iamb. 17) Ps.-Dosith. Voss. 17 p. 37
 Böcking (cf. Valckenaer misc. obs. X 1 p. 122) = D^v; Dos. Paris.
 6503 collationem edidit A. Boucherie “Ἑρμηνεύματα . . de
 Iulius Pollux” Par. 1872 = D^p; versionem latinam recepit Romulus
 IV 19 p. 232 Herv.; 9. 10 Georg.; B 146; V¹F¹ 195 = Cor. p. 334,
 F² 198 iamb. pol. concepta. Cf. Theophyl. ep. 61 p. 780 H. || 1 χει-
 μονοσχρονῶ D^p | συρον D^p, σιρον D^v || 2 ἔψυχε μύρμηξ D^p | οὐδε-
 ροῖς D^v, ὀθερονος D^p | ἠσωρεύνει D^p || 3 δηνυτήν D^p | ἡκε-
 τηρεν D^p, ἡκετευσεν D^v, rogabat D^v Rom. | λιμώττων D^p || 4 καί.
 αὐτῶ D^v | δουνευατημποτετες D^p | ὁπωςζήσῃ unde et vivat [= ὁθεν
 ζ. ?] D^v, ὁπως ζωση ut vivat D^p (Rom.) || 5 φησιν D^p | του-
 τῶτῳθερεν D^p || 6 οἱμοι ἐσχόλαζον D^p | διτητelson ἀδων D^v,
 α. διετelson D^p | τελασας δε. ο ridens ergo autem D^v, γελασμορ-
 μηξκαισιτον D^p | ἐνκλιων D^p, ἐκκλιων D^v includens D^v | εἰθε-
 ρουλδης si aestate cantas D^v, si aestate cantasti Rom., εἰθερουν-
 ησας si per aestum cantasti D^p; ἀλλ’ εἰ θέρους ἡβύλεις, χειμῶ-
 νος ὄρχοῦ B, χ. ὁ. εἴπερ ἡβύλεις ἐν θέρει F², item Arsen.-Apost.
 VI 84^a p. 388; recepi ἡβύλεις coll. 9, 9sq., quamquam etiam ἔδεις
 habet quo commendetur; ἦσας volgo || Post v. 8 duo versus
 interpolati erant in ea recensione, qua usi sunt B (F²V¹) σίτον
 δὲ ἐν θέρει ἀποτίθει | καὶ μὴ τοὺς ὀδίτας λυρίζων τέρας,
 cf. Bgk supra p. LXXXIV

[κρείττον τὸ φροντίζειν ἀναγκαίων χρεῶν
 ἢ τὸ προσέχειν <τοῦν> τέχνης <τε> καὶ κόμοις. 10
 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τινα ἀμελεῖν ἢ ὀκνεῖν ἐπὶ τινος
 πράγματος, ἀλλὰ τὰ δεόντα ποιεῖν, μὴ πως ὀκνήσας κινδύνῳ
 περιπέσῃ.]

140, 9e = 83, 7

140, [9. 10] Lm, om. DBF³ (cf. prol.), servavit Georgides gnomol. I p. 48, expressit F¹ || 10 suppl. Bss || Epim. F³, sim. B

Dosithei fabulas prosa oratione conscriptas a Babrio pendere negavit Cr de Babr. aet. p. 241, non sine veri specie adfirmavit Hausrath p. 299, cf. testim. 1. Nonnullae receptae sunt infra 200 p. 182. 246 sqq. p. 206.

141 Γάλλοις ἀγύρταις εἰς τὸ κοινὸν ἐπράδῃ
 ὄνος τις οὐκ εὐμοῖρος ἀλλὰ δυσδαίμων,
 ὅστις φέρῃ πτωχοῖσι καὶ παντουργοῖσιν
 πείνης ἄκος δίψης τε καὶ τῆς τέχνης.

141, 1 me cf. 29, 1 | 2i = 125, 1

141 (Eb 127), cf. Phaedr. IV 1, Apul. Met. VIII 24 Lucian. Luc. 35 (Phil. XLVII 448). Totum fragmentum servavit unus Nat[alis Comes] Mythol. IX p. 968 (1619) [957 (1651)]: 'Cum imaginem [Deae] scutum famis vocet ac sitis, ut patet in Iambis fabulosis [= μυθιάμβοις] Gabriae, qui ita scripsit per iocum', sequ. v. 1—9; vv. 1—2. 5—9 omissis vv. 3. 4, variis suis historiis recepit, Tz[etzes] chil. XIII 257 sqq.: οἱ παλαιοὶ ἀγόρευται γὰρ, ὅσπερ Βαβρίας γράφει | ἐν μυθιάμβοις τοῖς χωλοῖς ... | εἰς ὄνον θέντες εἰδωλον θεᾶς ἀντὶ τῆς Πείας | τυμπάνοις περιήρχοντο τὰς κόμας προσαιτοῦντες | μετ' ἐπασμάτων καὶ ᾠδῶν, Σείληνης ἀρχιμήνοι (-νοῖς cod.; hinc impugnandus Lobeck Aglaoph. 645¹) | ἄκουσον καὶ Βαβρίον δέ τινων χωλῶν ἰάμβων, sequuntur v. 1. 2, deinde εἰτα παρελθὼν καὶ κατωτέρω λέγει atque v. 5—9. Exigua Natalis Comititis est fides, qui non solum auctorum nomina, sed ipsos quosdam poetarum versus finxisse videtur (cf. e. g. Ps.-Hermesianactem lib. III p. 130). Verum idem ut Argonauticorum scholiis plenioribus usus est (cf. p. 853 sq., unde versus nonnulli accedunt Euphorioneis et Epicharmeis), ita h. l. aut vetus chiliadum exemplar plenius supplementumve (cf. pp. 79. 148. 169. 252. 849) aut 'Gabriae', i. e. Babrii decurtati codicem (cf. adn. ad fab. 12) prae manibus habebat, unde vitia inveterata descripsit v. 3 sq. Minae vel Babrii personati, qui inventis Lachmanni temere usus versibus barbaris exitum supplevit syll. II fab. 13, manifesta est fraus || 2 ante 1 (ad litt. o) coll. Lm, diasceustae Aethi partes agens || 3 φέροι Cor. alii, sed cf. 93, 3 | παντοῦργοις (sine ν) Nat, corr. Nck; num παντοργοῦσιν, λεωργοῖσιν? || 4 σάκος (scutum ut ferat famis sitisque) Nat, corr. Bentleyus, cf. Eurip. Cycl. 97 δίψης ἄκος | κακῆς (artis et malae vasa) Nat, corr. Lm || Post v. 4 aliquid deesse coniecit Knoche p. 189

οὔτοι δὲ κύκλω πᾶσαν ἐξ ἔθους κόμην 5
 περιόντες ἔλεγον <ῆα>· τίς γὰρ ἀγροίκων
 οὐκ οἶδεν Ἄττιν λευκὸν ὥς ἐπηρώθη;
 τίς οὐκ ἀπαρχὰς δσπρίων τε καὶ σίτων
 ἀγνώφ φέρων δίδωσι τυμπάνῳ Ῥεῖης; . . .

141* Μηναγύρται ὄνον ἔχοντες τοῦτω εἰώθεσαν τὰ σκεύη 10
 ὁδοιποροῦντες ἐπιτιθέναι. καὶ δὴ ποτε ἀποθανόντος αὐτοῦ
 ὑπὸ κόπου ἐκδείραντες αὐτὸν ἐκ τοῦ δέρματος τύμπανα κατε-
 σκεύασαν καὶ τούτοις ἐχρῶντο. ἐτέρων δὲ αὐτοῖς μηναγυ-
 τῶν ἀπαντησάντων καὶ πυνθανομένων αὐτῶν, ποῦ ἂν εἴη
 ὁ ὄνος, ἔφασαν τεθνηκέναι μὲν αὐτόν, πληγὰς δὲ τοσαύτας 15
 λαμβάνειν, ὅσας ζῶν οὐχ ὑπήνεγκεν.
 [Ὅτω καὶ τῶν οἰκετῶν ἔνιοι εἰ καὶ τῆς δουλείας ἀφεθῶσιν τῶν
 δουλικῶν ἀρχῶν οὐκ ἀκαλλάττονται.]

141, 6 περιόντες Tz Nat; περιόντες Dobrens ad Porson.
 Aristoph. 135, sed cf. 104, 7 | ἔλεγοντ' Bentleius (Eb Rth), ἦτονν
 Menas | suppl. Bgk, <ὄψα> Lm; cf. Suid. s. ἀγροίκοι (Ael. fr. 121 H.),
 Didym. Miller Misc. p. 403 || 7 εἶδεν Bss | λευκὸν, scil. facie
 dealbata albisque vestimentis conspicuum, cf. Apul. Metam.
 VIII 27 Augustin. Civ. D. II 26: Lobeck Agl. p. 655

141* fabula pedestri oratione concepta invenitur A^u 162
 P^r 161 p. 364 St. Nevel. 245 || 10 εἰώθεσι A^u | τὰ σκεύη ἐπιτιθέν-
 τες ὁδοιπορεῖν Pr Nev. || 11 ἀπὸ A^u Pr Nev. || 15 ὁ ὄνος ἡμῶν A^u,
 ἡμῶν om. Pr Nev. || 16 ὅσας ποτὲ οὐδὲ ζῶν ὑπομείνειεν ἂν
 P^r, ὅσας οὐδὲ ζ. ὑπέμεινεν Nev. || 17 εἰ — ἀφεθῶσιν Nev.,
 καίπερ τῆς δουλείας πεφηνότες P^r, περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐφι-
 ἔμενοι A^u || 18 ἀρχῶν P^r A^u, om. Nev. „Alter versus fuerit
 τεθνηκέναι μὲν, λαμβάνειν δὲ τοσαύτας | πληγὰς . . ., alter in
 ἀπαντῶντων exierit“ Eb p. 79; sed tota haec fabula et quae
 ei sunt cognatae certis poesis Babrianae ornamentis omnino
 orbatæ non a Babrio pendent, sed a Babrii exemplari; discrimen
 facies conl. Phaedr. IV 1 qui singulas fere fabulae pedestris
 sententias fideliter expressit

142 Αἶγα καὶ ὄνον ἔτρεφε τις. ἡ δὲ αἰξ φθονήσασα
 τῷ ὄνῳ διὰ τὸ περισσὸν τῆς τροφῆς ἔλεγεν· „ὥς ἄπειρα
 κολάξῃ, ποτὲ μὲν ἀλήθων, ποτὲ δ' ἀχθοφορῶν.“ καὶ συν-
 εβούλευεν ἐπὶ ληπτον ἑαυτὸν ποιήσαντα καταπεσεῖν ἐν τινι
 βόθρῳ καὶ ἀναπαύσεως τυχεῖν. ὃ δὲ πιστεύσας (ε?) καὶ 5
 πεσὼν συνετρίβη (ι?). ὃ δὲ δεσπότης τὸν ἱατρὸν καλέσας
 ἤτει βοήθειαν. ὃ δὲ

αἰγὸς πνεύμονα ἐγγυματίσαι ἔλεγεν αὐτῷ καὶ οὕτω τῆς
 ὑγείας τυχεῖν. τὴν δ' αἶγα (ε?) θύσαντες τὸν ὄνον ἱάτρευον.

[Ὅτι ὅστις καθ' ἑτέρον δόλια μηχανᾶται, ἑαυτοῦ γίνεται τῶν 10
 κακῶν ἀρχηγός.]

142, 3 cf. 129, 5 sq. | 7 cf. 20, 3. 130, 4

Fabulae paraphrasis Bodleiana; quae in Athoo in-
 veniuntur, numeris infra sunt indicatae, omnibus verbis ex-
 scriptae, quae non inveniuntur.

B 1 = A 16. B 2 = A 12

142 B 3 M 2 P¹ 3, P 3. Initium fuerit ὄνον τις ἔτρεφε,
 cf. 129 || 2 διὰ τὸ περιτεύειν τ. τρ. εἰρωνικῶς συνεβούλευε
 λέγουσα· ἄπειρα κτλ. P¹ | στροφῆς P¹ || 3 ἀχθοφορῶν (Babrii?)
 P, ἀχθοφορῶν BM; pergit P: ἐπὶ ληπτον οὖν ἑαυτὸν ποιήσας τῷ
 βόθρῳ κρημνισθῆναι, quae sequuntur longius a B recedunt ||
 4 ποιήσαντα B, ποιῆσαι MP¹ | καταπεσῶν P¹ || 5 τύχη M ||
 7 βοηθεῖν BP, βοήθειαν M || 8 sq. ὃ δὲ πόμα τοῦτ' αἰγὸς
 πνεύμονος κατασκευασθὲν κεράσαι ὀρίσατο καὶ οὕτω τ. ὃ. τυχεῖν.
 θύσαντες τοίνυν τὴν ἀθλίαν ἀντεπίβουλον αἶγα, τὸν δ. ἰ. P: quae
 haud scio an a Babrio propius absint; de medicina cf. Plin.
 n. h. XXX 113 || Prom. B = epim. M P¹P; ὅστις — δόλον —
 ἑαυτοῦ ἔστι — ἀποτρογός P¹; cf. Georgides gnomol. p. 9: Βα-
 βρόλον ἀρχιτέκτων κακῶν πέφυκεν ὃ καθ' ἐτ. δ. φθεργόμενος.
 Gitlbaueri tentamen longis contra Babrii artem solutis, brevi-
 bus finalibus in ε et ο, verbis barbaris (αἰγῇ!) deformatur

143 *Αἱ δ' ὄρους κατεμέμφοντο τὸν Δία ὅτι „ἐπεί κοπιό-
μεθα, τί ἡμᾶς μετὰ τῶν λοιπῶν φυτῶν ἐπολήσας;“ ὁ δὲ
Ζεὺς εἶπεν „ὅμεις αὐταὶ αἰτιοὶ τῆς κοπῆς·*

*εἰ μὴ γὰρ ὅμεις στελεὰ πάντ' ἐγεννᾶτε
οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἴχεν.* 5

[Ὅτι αἰτιοὶ κακῶν ἑαυτοῖς τινες ὄντες τὴν μέμψιν ἀφρόνως τῷ
θεῷ ἐπιτιθέασιν.]

144 *Γεωργὸς ἀετὸν εὐρὼν ἡγρευμένον*

τὸ κάλλος αὐτοῦ θαυμάσας

ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐλεύθερον.

ὁ δ' οὐκ ἔμοιρος χάριτος

B 4 = A 3

148 B 5 P 5; v. 4. 5 Suid.; ex apophthegmate Periclis Ari-
stot. rhet. III 4 p. 1406^a 8 (τοὺς τε γὰρ πρίνους ὅφ' αὐτῶν κατα-
κόπτεσθαι) || 1 sqq. Δία λέγουσαι ὅτι μάτην παρήχθημεν ἐν
τῷ βίῳ· ὅπερ πάντα γὰρ τὰ φυτὰ βιαίως τὴν τομὴν ὀφιστάμεθα.
καὶ ὁ Ζεὺς· „ὅμεις P | τί οὖν ἦ. (e)? || 3 τῆς τοιαύτης συμ-
φορᾶς P || 4 αὐταὶ <γὰρ> ὅμεις αἰτιοὶ κοπῆς ὅμιν Eb propo-
suit || 4 sq. S s. στελεόν || 4 εἰ—πάντα τίκτετε S, εἰ μὴ γὰρ ὅμεις
τὰ στελλίδια ἐγεννᾶτε B, γὰρ τοὺς στελλειοὺς ἐγεννᾶτε καὶ πρὸς
τεκτονικὴν καὶ γεωργικὴν χρήσιμοι ἦτε (interpolatione) P; num
ὅμιν — ἐγεννήθη vel ὅμιν στελλεῖ ἐξεγεννήθη? cf. imit. 13
v. 34 p. 217 || 5 οὐκ ἂν πέλεκυς ὅμᾶς ἐξέκοπτεν BP; γεωργοὶ —
εἰχον seu potius γεωργῶ πέλεκυς ἐν δόμοις εἴη? Cr; duo versus
in ε et εν exeuntes ferri vix possunt || Prom. B = epim. P
verbis quibusdam mutatis.

B 6 = A 10. 7 = 5. 8 = 4. 9 = 11. 10 = 15. 11 = 1.
12 = 7. 13 = 14. 14 = 13. 15 = 22. 16 = 23. 17 = 18. 18 = 19.
19 = 32. 20 = 31. 21 = 24. 22 = 29.

144 B 23; P 18 longius recedit a B; cf. Aphthon. 28
(Fur. 215), Anthol. Pal. IX 378, Stesich. fr. 66 B.: Cr p. 228 ||
1 Γεωργῶ τινι ἀετὸς ἐθηρέσθη P: poterat γεωργὸς εὐρὼν αλετὸν
<πάγης εἶσω> seu potius Πάγῃ γεωργὸς αλετὸν συνειλήφει (18, 2) ||
2 suppl. τὸ (δὲ) κάλλος αὐτοῦ θαυμάσας <ἄφῃκ' ἀφῃς>, cf.
11, 4. 124, 11. 135, 2; 26, 5 || 3 sqq. nihil nos iuvant codicis
P lectiones || 4. 7 δὲ B

κατεφάνη, ἀλλ' ὑπὸ τείχος σαρφὸν καθήμενον ἰδὼν προσπε- 5
τάσας τοῖς ποσὶν ἦρε τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ φακίλιον.

ὁ δ' ἐξαναστὰς <ἐπ>εδίωκε.

τοῦτο δὲ ὁ αἰτὸς ἔρριψε. καὶ ἀναλαβόμενος αὐτὸ καὶ ὑπο-
στρέψας εἶδρε τὸ τεῖχος συμπεπτακὸς ἔνθα ἐκάθητο θαυμάσας
τὴν ἀμοιβήν. 10

[Ὅτι τοὺς ἀγαθὸν τι πεπονθότας ἐκ τινος ἀντενεργετῆν χρή·
ὁ γὰρ ἀγαθὸν ποιήσεις, ἀντιδοθήσεται σοι.]

145 Διὰ στενῆς [ὁδοῦ] ὤδευεν Ἡρακλῆς <χώρας>,

ἐπὶ γῆς δ' ἰδὼν τι <πᾶν> ὅμοιον <ὄν> μῆλῳ
ἐπειρᾶτο συντρίψαι (ε?).

ὥς δ' εἶδε διπλοῦν γενόμενον,

ἔτι μᾶλλον ἐπέβαινεν καὶ τῷ ῥοπάλῳ ἔπαιεν. τὸ δὲ φουσηθὲν 5
εἰς μέγεθος τὴν ὁδὸν ἀπέφραξεν. ὁ δὲ ῥίψας (ε)

τὸ ῥόπαλον ἴστατ' <ἀργὸς αὐτό> θαυμάζων.

Ἀθηναῖ δὲ αὐτῷ ἐπιφανεῖσα εἶπεν· „πέπανσο δῆ, ἄδελφε,
τοῦτο ἔστι φιλονεικία καὶ ξρις· ἂν τις αὐτὸ καταλείπη ἀμά-
χητον, μένει 10

οἶον ἦν πρῶτον,

ἐν δὲ ταῖς μάχαις οὕτως οἰδεύεται.“

[Ὅτι πᾶσι φανερόν καθέστηκεν, ὥς αἱ μάχαι καὶ ξριδες αἰτεῖαι
μεγάλῃς βλάβῃς ὑπάρχουσιν.]

145, 5 cf. 98, 16. 125, 3. 129, 21. 139, 7 | 5 cf. 28, 7

144, 7 possis ὁ δ' ἐξαναστὰς ἐπεδίωκεν <ἐξάφνης>, cf.
32, 8; 43, 7. 111, 5. 132, 1 || 8 ὁ εὐεργέτης ἀπέρριψε τὸ ἀνα-
ληφθὲν πληρεστάτην ἀντιδοὺς τὴν ἀντίχαριν P, quod fortasse
propius accedit ad Babrium, cf. 107, 15 || Prom. B = epim.
ὅτι — πεπονθότας ὁμοίως ἀντιποιοῦσθαι χρή P

B 24 = A 37. 25 = 40

145 B 26 || 2 ἰδὼν δὲ ἐπὶ γῆς μῆλῳ ὁμοῖον τι B, unde
versum refixi || 4 δὲ B || 7 ἴστατο B || 8 δὲ B, δῆ Eb,
num δητ' cf. 28, 8. 15, 13. Versum exitus agnovit Eb in
Anal. Babr.; Babrius scribere poterat: πέπανσο δητ', ἄδελφε,
τοῦτο <τὸ ζῶον> (τὴν ὀρεῖς αὐτήν, cf. 81, 1. 61, 6) ξρις (Ἔ.?) πέφυ-

146 Ἐν τόπῳ τινὶ πλησίον ἀνδρὸς πλουσίῳ βυρσοδέψης
 ἔμελλεν οἰκῆσαι (ε?). ὃ δὲ τοῦτον ἐδίωκε διὰ τὴν δυσσο-
 μίαν. τοῦ δὲ λέγοντος „πρὸς ὄλλγον ἀνιωθήσῃ, μέχρῃς οὐ
 συνεθίσῃς, καὶ ἔκτοτε οὐκέτι ὀσφρανθήσῃ (ε?)“ ἔφη· „οὐ
 διὰ τὴν σὴν τέκνην ἡμεῖς τὴν αἰσθησιν ἡμῶν ἀποβαλοῦμεν.“ 5
 [Ὅτι οὐ δεῖ κοινωνεῖν ταῖς ματαίαις συμβουλίαις μάλιστα ταῖς
 πρὸς βλάβην τῆς φύσεως οὐδαίς.]

147 Ἐχιδναν ἐκ τοῦ ψύχους ἐκπνέουσιν ἤδη γεωργὸς
 εὐρῶν ἐν τῷ κόλπῳ ἔθαλψεν. ἢ δ' ἀπλωθεῖσα καὶ τοῦ
 γεωργοῦ τῇ χειρὶ ταύτην ὁμαλῆσαι βουληθέντος δακνοῦσα τοῦ-
 τον ἀπέκτεινεν.

[Ὅτι ἀνδρὶ πονηρῷ μῆτε καλῶς πράττοντι μῆτε φαύλως χάριν 5
 παρὰσχῆς· ἢ γὰρ πονηρὰ φύσις ἀντὶ ἀγαθῶν πονηρὰ ἀνταποδίδ-
 δωσιν· χρηστὸν γὰρ ἦθος οὐ τίκει.]

147^a Ἐθαλπέ τις γεωργὸς ἐν κόλποις ὄφιν
 ὄρα κρύους, ἐπεὶ δὲ θέρμης ἤσθητο

147, 2 cf. 35, 4

κεν· ἦν τις αὐτὸ καλλεῖπῃ (cf. 88, 11) | ἀμάχητον, <ἐμ>μένει τόθ'
 οἶον ἦν πρῶτον, | ἐν ταῖς μάχαις δὲ τόνδ' ἐς ὄγκον οἰδεῖται.“

B 27 = A 42. 28 = 38. 29 = 36. 30 = 35. 31 = 53. 32
 = 52. 33 = 49. 34 = 43

146 B 35 || 1 sq. fuitne καὶ βυρσοδέψης <στέγος> ἔμελλεν
 οἰκῆσαι, cf. 12, 15? || 2 sq. δυσσοσύμιαν B || 4 ὀσφρανθήσῃ
 B | fuerit μέχρῃς συνεθίσῃς, κἄκτορ' οὐκ ὀσφρανθήσῃ || Epim.
 = Prom. B | συμβουλείαις B || 7 οὐδαίς B

B 36 = A 44. 37 = 45. 38 = 47. 39 = 51. 40 = 57. 41 = 50

147 B 42 M 24 P¹ 28; tetrast. I 17; fab. iamb. 1 p. 234. In
 ipsa fabula, quam invita Minerva choliambis coercuit Gb 147,
 sermonis Babriani lumina prorsus extincta || 1 εἶδε γεωργὸς
 MP¹ || num fuit ἐχιδναν ἐκπνέουσιν ἐπὶ κρύους ἤδη? || 1 sq.
 εὐρῶν — ἔθαλψε B, καὶ λαβὼν ἔβαλεν ἐν τῷ κόλπῳ καὶ ἔθ.
 MP¹ || 3 δακνοῦσα om. M || In epim. (prom. B) choliambi
 latent: φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἢ. οὐ τ. (Gb) || 5 πράττων P¹ B,
 om. M, em. Kn | παρὰσχου MP¹

147^a tetrast I 17; edidi secundum Palatinum alterum
 Neveleti p. 642

ἐπληξε τὸν θάλαψαντα καὶ κτείνει τάχος·
 στενωὶν δ' ὁ πληχθεὶς τόνδε τὸν στίχον ἔφη·
 „δικαίως πάσχω τὸν πονηρὸν οἰκτεῖρας.“
 [Οὕτως κακοὶ πέλουσι τοῖς εὐεργέταις.]

5

147^b Γέρων τις γεωργὸς χειμῶνος ὥρα (i?) ὄφιν ἐδρῶν ὑπὸ
 κρύους πεπηγότα (i?) τοῦτον ἐλεήσας καὶ λαβὼν ὑπὸ κόλπων
 ἔθετο. θερμανθεὶς δὲ ἐκείνος καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν
 ἐπληξε τὸν εὐεργέτην καὶ ἀνείλε· θνήσκων δὲ ἔλεγε

„δικαία πάσχω, τὸν πονηρὸν οἰκτεῖρας.“

5

[Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἀμετάδετοί εἰσιν αἱ πονηραὶ, καὶ τὸ μέ-
 γιστα φιλανθρωπεύονται.]

148 Ἡ χελιδὼν ἔφη πρὸς τὴν κορώνην· „ἐγὼ παρθέ-
 νος [καὶ] Ἀθηναία (e) καὶ βασίλισσα καὶ βασιλέως τῶν
 Ἀθηναίων θυγάτηρ. καὶ προσέθηκε καὶ τοῦ Τηρέως τὴν
 βίαν καὶ τὴν ἀποκοπὴν τῆς γλώττης. καὶ ἡ κορώνη·

147^b, 1 cf. 140, 1 | 2 cf. 131, 16 | 4 sq. cf. 129, 23. 137, 5 ||
 148, 2 sq. cf. 72, 11. 16. 12, 22

147^a, 5 πάσχω P¹

147^b (Eb 150 Gb 250) A^u 62 p. 33 Schn. || 5 versum agnovit
 Huschke Babrio non indignum. Exemplum Augustanum iam-
 bographo Byzantino expressum esse putat Schn p. 175; ego Ba-
 brium decurtatum Augustani diasceustae prae manu fuisse credo
 B 43 = A 59. 44 = 58

148 B 45 M 33 P¹ 29, VFur. 381 (p. 156) || 2 καὶ post παρ-
 θένος om. M || 3 καὶ — βίαν V, καὶ τὸν Τηρέα καὶ τὴν BM ||
 4 κορώνη ἔφη „τι V || Legit hanc fabulam atque cum XII
 contaminavit Gregor. Naz. epist. 114 ad Celeusium (vol. III
 p. 210 M.), ubi hirundines cycnis (cf. Lucr. III 7) solitudinem
 amplectentibus cavillantur et gloriantur ἡμῶν δὲ . . . εἰσιν αἱ
 πόλεις . . . καὶ περικαλοῦμεν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὰ ἡμέτερα
 αὐτοῖς διηγούμεθα, ταῦτα δὲ τὰ ἀρχαῖα καὶ Ἀττικά, τὸν Παν-
 δίωνα, τὰς Ἀθήνας, τὸν Τηρέα, τὴν Θράκην, τὴν ἀποδημίαν,
 τὴν ὕβριν, τὴν ἐκτομὴν τῆς γλώττης κτλ., cycni vero respondent:
 ἡμᾶς δὲ καὶ εἰσοικιζομένους οἱ ἄνθρωποι δυσχεραίνουσι καὶ ἀδο-
 σκας ἀποστρέφονται· καὶ μάλιστα ἐν δίκῃ, αἱ γὰρ οὐδὲ ἐκτμηθεῖσαι
 τὴν γλῶτταν δύνανθε σιωπᾶν.

„τί ἂν“ ἔφη „ἐποίησας, εἰ τὴν γλῶτταν εἶχες, ὅπου τμη- 5
θείσης (ε) τοσαῦτα λαλεῖς;“

[Ὅτι οἱ ἀλαζόνες διὰ τοῦ λόγου ψευδολογοῦντες αὐτοὶ ἑαυτοῖς
ἐλεγχος καθίστανται.]

149 Ὁρῶ θέρους, ὅτε [†]τὸ καῦμα <τῇ> δίψῃ
λυπεῖ, εἰς μικρὸν

πηγὴν λέων καὶ κάπρος <ἐκ>πιεῖν ἤλθον.

ἤριζον δέ, τίς πρῶτος αὐτῶν πῖν. ἐκ τούτου (ε?) δὲ πρὸς
φόνον ἀλλήλων διηγέσθησαν. 5

ἄφνω δ' ἐπιστραφέντες, ὥστ' ἀναπνεῦσαι,

εἶδον γῦπας ἐκδεχομένους, ὅς ἂν αὐτῶν πῖσῃ, τοῦτον κατα-
φαγεῖν· διὰ τοῦτο λύσαντες τὴν ἐχθραν εἶπον·

148, 5 cf. 1, 15 || 149, 1i cf. 140, 1 | 3 cf. 89, 8

148, 5 τμηθεῖσα M | τοιαῦτα MP¹ || Epim. M (prom. B),
sim. V || Scribere poterat (Cr p. 202¹):

ἔγω<γε> παρθένος <τις> ἦν Ἀθηναίη,
βασίλισσα βασιλέως <τε> τῶν Ἀθηναίων
θυγάτηρ . . .
προσέθηκε καὶ τὴν Τηρέως <ποτ' ἐν Θράκη>
βίην <τε> καὶ τὴν Ἀποκοπὴν <δὲ> τῆς γλώσσης.
ἕως κορώνη „τί ἂν“ ἔφη „πεποιήκεις,
εἰ γλώσσαν εἶχες <ὡς πάλαι παρ' ἀνθρώπους>,
ὅπου λαλεῖς τοσαῦτα <κάπο>τμηθείσης.“

7 ψευδολογοῦνται B*, corr. V (epim.) | αὐτοὶ om. V

B 47 = A 65. 48 = 64

149 B 49 P¹ 31 = Nevel. Fur. 298 p. 112; tetr. I 5 || 1 θέ-
ρους ἐν ὥρῃ ὅτε BP¹; ab ὥρῃ incepisse fabulam quae non le-
gitur in Athoo probabilius || 2 δίψει λυπεῖ P¹, δίψαν ἐμποιεῖ
B; fuit fere: <τὰ ξῶα> λυπεῖ, πρὸς μικρὴν <τιν' ἐν δένδροις> ||
5 ἤλθον πιεῖν BP¹ | Poterat: ἤριζον αὐτῶν πότερος <ἐκ>πῖν
πρῶτος . . . κάκ τούτου πρὸς φόνον ἐπηγέσθησαν <οἱ δὲ> ἀλλή-
λοις (cf. 61, 8. 12, 5) || 6 δὲ om. P¹ || 8 πρὸς τὸ ἀναπνεῦσαι
BP¹, rest. Eb || 9 ἂν om. P¹

„φίλους γενέσθαι κρείσσόν ἐστιν <ἀλλήλοις> 10
ἢ βρῶμα γυνὴ καὶ κόραξιν <ἀγρώσταις>.“

[“Ὅτι τὰς πονηρὰς ξριδας καὶ φιλονεικίας καλὸν ἐστὶ διαλύειν,
ἐπειδὴ πᾶσιν ἐπὶ κίνδυνον τέλος ἄγουσιν.”]

150 Ἴκτινος ὄφιν ἀρπάσας ἐπέτατο. ὃ δὲ ἐπιστραφεὶς
καὶ δακῶν καὶ ἀμφοτέρω τοῦ ὕψους κατενεχθέντες, ὁ μὲν
Ἴκτινος ἐτεθνήκει (ε?). ὁ δὲ ὄφιν ἔφη αὐτῷ· „τί τοσοῦτον
ἐμάνης, ὅτι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας βλάπτειν ἠβούλου; ἀλλὰ

δίκην ἔδωκας [τῆς] ἀρπαγῆς [†]δικαίαν.“ 5

[“Ὅτι πλεονεξία τις προσέχων καὶ τοὺς ἀσθενεστέρους ἀδικῶν
ισχυροτέρῳ προσπεσὼν, ὥς οὐκ ἐλπίζειν, ἐκτίσει τότε καὶ ἃ πρό-
τερον ἐποίησε κακά.”]

150^a Ἴκτινος ὄφιν ἄνω πετάσας φέρει. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς
καὶ δακῶν τοῦτον αὐθις εὐθὺς ἔκτεινεν. ὃ δ’ ὄφιν ἀνέβόα· „Ἦνα
τί ἄρα οὕτως αὐτὸς ἐμάνης, ὥστε τοὺς μηδὲν ὀλως ἠδικοῦντας
βλάπτειν (ε?) ἐβούλου, καὶ θάνατον προσάγειν; ὅμως πέπονθας
ὃ ἐβούλου μοι πράξει (ε?).“ 5

[“Ὅτι πλεονεξία τις προσέχων καὶ τοὺς ἀσθενεῖς ἀδικῶν ισχυρο-
τέροις ἐμπεσὼν ποτε καὶ μὴ ἐλπίζων ἐκτίσει ἃ πρότερον πε-
ποίηκε κακά.”]

149, 10 cf. 47, 10 | 11 cf. 9, 9 | 11 me cf. 122, 5. 115, 2 ||
150^a, 5 cf. 137, 5

149, 10 κρείσσόν ἐστιν ἡμᾶς φίλους γενέσθαι ἢ κτλ. B^{P1},
rest. Eb || Prom. B = epim. P¹ distichon temere restituit Gb |
φιλονεικίας B

B 50 = A 66. 51 = 70. 52 = 67. 53 = 75. 54 = 71. 55 = 73

150 B 56 (Eb p. 94) cf. Arch. Mityl. Anth. Pal. IX 339; e
proverbio, cf. Cr p. 224 sq. || 1 ἀρπάσαντος B || 7 ἐλπίζει Eb,
cf. epim. 150^b

150^a V Fur. 352; dodecasyllabos constituit Cor. 404 || 3 num
latet choliambus τοὺς μηδὲν ὥστε σ’ ἠδικοῦντας βλάπτειν?

B 57 = A 76. 58 = 74. 59 = 72

151 Καρύα τις ἐν ὁδῷ ἰσταμένη καρπὸν πολὺν ἔφερεν. οἱ δὲ παροδῖται λίθοις αὐτὴν καὶ βάκλοις κατέκλων διὰ τὰ κάρυα. ἡ δὲ οἰκτρὸν λόγον ἔφη· „ὦ ἀθλίᾳ ἐγώ, ὅτι, οὐδς τῷ καρπῷ μου εὐφραίνω (ε?), ὑπὸ τούτων δεινὰς ἀντιλαμβάνω χάριτας.“ 5

[Ὅτι τοὺς ἀχαρίστους καὶ κακούργους τοὺς ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ ἀντιδιδόντας ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

152 Κόραξ ὑπὸ παγίδος κρατηθεὶς εὗξατο τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτὸν ἐπιθύσειν. σωθεὶς δὲ τοῦ κινδύνου (ε?) τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθετο. πάλιν δὲ ὕψ' ἐτέρας κρατηθεὶς παγίδος ἀφελὺς τὸν Ἀπόλλωνα τῷ Ἑρμῇ ὑπέσχετο θῦσαι (ε?). ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη· „ὦ κάκιστε, πῶς σοι πιστεῦσω (ε?), 5 ὃς τὸν πρότερόν σου δεσπότην ἡρνήσω (ε) καὶ ἠδίκησας.“

[Ὅτι οἱ πρὸς τοὺς εὐεργέτας ἀγνώμονες γενόμενοι ἐν περιστάσει ἔμπεσόντες οὐχ ἔξουσι βοηθοῦς.]

153 Κύνων τρεφόμενος ἐν οἴκῳ θηρῶν εἰδὼς μάχεσθαι (i) ἰδὼν πολλοὺς ἐν τάξει ἰσταμένους, ῥήξας (ε?) τὸν κλοιὸν τοῦ τραχήλου

152, 4 cf. 97, 2 | 5 cf. 99, 5. 106, 22 || 153, 1 cf. 100, 1 sq. 51, 1

151 B 60 P¹ 36 (Nev. Cor. 199); cf. P^r 181 p. 356 St. Fluxit ex epigrammate, cf. Antip. Thess. Anth. Pal. IX 3 (cf. 79), unde pendet etiam Ps.-Ovidii liber Nucus (Wilamowitz comment. Momms. p. 396); sim. 187, 223 || 1 ἔφερε πολὺν P¹ || 2 αὐτὴν om. P¹ || 3 λόγον om. P¹ || Prom. B = Epim. P¹

B 61 = A 77

152 B 62 P¹ 38 (Nev. Cor. 205 Fur. 287) || 1 ἀγύιας P¹ | ῥέξατο P¹ | ἀπόλλωνι P¹ || 2 ἐπιθύσει P¹ || 4 τῷ ἀπόλλωνι P¹ || 6 σου ipse P¹ | In fine collatis l. s. s. et 136, 13 fuisse conicias: πῶς σοι, κάκιστε <θηρῶν, τι> πιστεῦσω || δς τὸν κάλιαι σου δεσπότην <ἀπ>ηρνήσω || Epim. εὐεργετοῦντας P¹ | ἔμπερι-στάσει P¹ | βοηθεῖαν P¹

B 63 = A 78. 64 = 86. 65 = 82. 66 = 79. 67 = 83. 68 = 87

153 B 69 Epim. Georg.? || 1 δεδιὼς Hartel, cf. Cr p. 189¹ | Initium tale poterat esse: κύων (σκόλαξ?) ἐτρέφετο

ἔφηνγε διὰ τῶν ἀμφοδῶν. κύνες δ' ἄλλοι
τοῦτον ἰδόντες εὐτραφή οἶα ταῦρον (ε?)

5

εἶπον· „τί φεύγεις;“ ὃ δὲ
εἶπεν· „ὅτι μὲν τροφῇ

συζῶν περισσῇ † οἶδα καὶ σῶμα τοῦμὸν εὐφραίνω
ἀεὶ δὲ πλησίον εἰμὶ θανάτου ἄρκοις καὶ λέουσι μαχόμενος“.
οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους εἶπον· „καλὸν βίον ἡμεῖς, εἰ καὶ πεν- 10
ιχρὸν ζῶμεν, οἵτινες οὔτε λέουσιν οὔτε ἄρκοις μαχόμεθα.“
[Ὅτι οὐ δεῖ κινδύνους ἑαυτῶ ἐπιφέρειν διὰ τροφῆν καὶ ματαίαν
δόξαν, ἀλλὰ τούτους ἐκφεύγειν.]

154 Λύκος τῶν λοιπῶν λύκων στρατηγήσας (ε)
νόμους ἔταξε πᾶσιν

158, 8 cf. 108, 29 | 9 cf. 107, 2

<θηριοτρόφων> οἶκῳ | εἰδὼς μάχεσθαι θηρσίν. <καὶ μάχης ὄρη> |
πολλοὺς ἰδὼν ἐστῶτας <ῶσπερ> ἐν τάξει | τὸν τοῦ τραχήλου κλοιδν
<ἐκ βίης> ἐήξας κτλ.

158, 4 versum agnoverat Cr p. 188^a, misere corruptit Gb ||
6 εἶπεν B, corr. Kn || 8 τὸ ἐμὸν B || 9 λέουσι (συσι?) Kn,
κνσι B || Exitus restitui potest hic: ἰδόντες οἶα ταῦρον εὐτραφῇ
τοῦτον | εἶπον „τί φεύγεις;“, ὃ δὲ „τροφῇ μὲν οὖν, οἶδα, | συ-
ζῶν περισσῇ σῶμα τοῦμὸν εὐφραίνω, | ἀεὶ δὲ μολῆς εἰμὶ πλησίον
<τλήμων> | ἄρκοις μαχόμενος ἢ λέουσιν <ἀγρώσταις>.“ | οἱ δ'
εἶπον <οὕτω βοσκομένοι> ἀλλήλους· „εἰ καὶ πενιχρὸν, τὸν
βίον καλὸν ζῶμεν, (Gb) | οὓς οὐ μάχεσθαι δεῖ λέουσιν οὐδ'
ἄρκοις.“ Ad hanc fabulam (vel ad Babr. 108) referendum
Georgid. Bss An. I p. 17: βιοῦντας ἡμᾶς ἐν αὐταρκείᾳ κρείσ-
σον ἀσφαλῶς ἔην ἡ τροφῇ βουλομένους κινδύνους ἑαυτοὺς
ἐπιρροῦται.

B 70 = A 84. 71 = 104. 72 = 91. 73 = 103. 74 = 90.
75 = 95. 76 = 98. 77 = 107. 78 = 102. 79 = 92. 80 = 93.
81 = 96

154 (152 Eb) B 82 M 49 P¹ 52; fabulas Nev. Cor. 235,
F Fur. 111 (cf. Cor. p. 380) versibus politicis dodecasyllabis
compositas, pro fundamento habuit Eb Babr. p. 88, cf. p. 97 ||
1 στρατηγήσας λύκων B, verius MP¹ || 2 ἔταξε B

ἵνα, εἴ τι ἂν ἕκαστος κυνηγήσῃ (ε), πάντα εἰς μέσον ἄξῃ
καὶ μερῖδα ἴσῃν ἐκάστω δόσῃ, ὅπως μὴ οἱ λοιποὶ ἐνδεεῖς
ὄντες ἀλλήλους (ε) κατεσθίωσιν. ὄνος δὲ παρελθὼν τὴν 5
χαίτην σείσας ἔφη·

„(ἦδ’) ἐκ φρενὸς λύκου <μὲν ἦν> καλὴ γνώμη·

ἀλλὰ πῶς σὺ τὴν χθρυσίνην ἄγραν τῇ κούτῃ (ε) ἐναπέθου;
ἄγε ταύτην εἰς μέσον ἀπομερίσας.“ ὃ δὲ ἐλεγχεῖς τοὺς
νόμους ἀνέλυσεν.

10

[Ὅτι αὐτοὶ οἱ τοὺς νόμους δικαίως ὀρίζων δοκοῦντες καὶ ἐν οἷς
ὀρίζουσι καὶ δικάζουσιν οὐκ ἐμμένουσιν.]

155 Πρῶτον λέγουσι [τὰ] ζῷα <πάντα> πλασθῆναι

καὶ χαρισθῆναι αὐτοῖς παρὰ τοῦ θεοῦ τῷ μὲν ἀλήην, τῷ

155, 1 cf. 66, 1 sq. | 2 cf. 67, 2

154, 3 ὅτι ἂν Eb | κυνηγήσει MP¹ | πάντα BP¹, πάντων M |
ἄξει MP¹ || 4 δώσει M, δόσει P¹ || 5 ἀλλήλους B | λείων δὲ
Lessing XI 1, 103 L. | χέτην P¹ | κατεσθίουσιν M || 7 ἔφη·
ἐκ φρενὸς B, ἐκφρονει error M | καλῆς γνώμης M || 8 χθρ-
υσινήν M | τὴν κούτην M || 9 ἀπομερίσαι Eb | ἔλυσεν M ||
Fabulae politicae initium penitus mutatum; in exitu haud scio
an lateant flores Babriani:

ἀλλὰ πῶς σὺ χθρὺς ἦν ἐκράτῃσας ἄγραν
κούτῃ παρῆθον εἰς τροφὴν σοὶ λαθραίως;
νόμισον αὐτὴν μερισθῆναι τοῖς πᾶσιν.“
ὃ δὲ θαμβηθεὶς κατέλυσε τοὺς νόμους.

Exitum refingas talem: ἀλλ’ <χθρὺς, ὃ φέριστε,> πῶς σὺ τὴν
θρῆν | ἦν εἶχες <ἀγρευθεῖσαν> ἐναπέθου κούτῃ; | ἄγε <δὴ>,
μέριζε <κατός> εἰς μέσον ταύτην.“ | ὃ δ’ ἐξελεγχεῖς τοὺς νό-
μους πάλιν λέει. Cf. Bgk supra p. LXXXVII || Epim. δοκοῦνται B,
corr. Kn

B 83 = A 89. 84 = 94. 85 = 105. 86 = 85

155 B 87. Cf. Plato Prot. p. 320; Isocr. III (Nicoel.) 4 p. 27 d;
(Julian. or. VI p. 195 Sp., Himer. XXI 10); Plut. de fort. 3 p. 98 d;
Themist. XXVII p. 388 cd; Maxim. Tyr. qui proxime accedere
videtur ad Babrii exemplar II 4. XXVI 6 (λείουσιν ἀλκήν, ἐλάφοις
δρόμοι, . . . καὶ τῷ μὲν διερω γένει αἱ νῆεις, τῷ δὲ μεταρσίω
αἱ πετήσεις . . . ὅδε καὶ τοῖς ἀνθρώποις, τὰ ἄλλα ἐλαττομένους
τῶν ἀπάντων . . . λόγον δὲ αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔδωκε κτλ.); sim.
Phaedr. app. 3 p. 64 Herv., Anacreont. 24, Ps.-Phocyl. 123, Basil.

δὲ τάχος, τῷ δὲ πτερά. τὸν δὲ ἄνθρωπον γυμνὸν ἐστῶτα εἰπεῖν „ἐμὲ μόνον καταλιπεῖν ξρημον χάριτος.“ τὸν δὲ Δία εἰπεῖν „ἀνepαισθήτως (ε?) εἴ τῆς δωρεᾶς καίτοι τοῦ μεγάλ- 5
στου τετυχηκώς· λόγον γὰρ ἔχεις λαβών,

ὃς παρὰ θεοῖς ἰδύναται καὶ παρ' ἀνθρώποις

τῶν δυνατῶν δυνατώτερος καὶ τῶν ταχίστων ταχύτερος.“ καὶ τότε ἐπιγινούς τὸ δῶρον ὁ ἄνθρωπος προσκυνήσας καὶ εὐχαριστήσας (ε) ᾤχετο. 10

[Ὅτι ἐκ θεοῦ λογικῶν τιμηθέντων πάντων ἀνepαισθήτως ἔχουσι τινες τῆς τοιαύτης τιμῆς καὶ μᾶλλον ζηλοῦσι τὰ ἀνάλογῃ καὶ ἄλογα ζῆα.]

156 Μόσχος πρὸς τὴν ἔλαφον εἶπεν „σὺ καὶ μεγέθει μεῖζων εἴ τῶν κυνῶν καὶ ταχύτητι διαφέρεις καὶ κέρατα πρὸς ἄμυναν ἔχεις· τί οὖν τοσοῦτον φοβεῖ τοὺς κύνας; καὶ ἡ ἔλαφος ἔφη· „ὅτι μὲν ταῦτα πάντα ἔχω οἶδα· ὀλακῆς δὲ εἰ ἀκούσω, τὸν λογισμόν σκοποῦμαι καὶ ὅλη τῆς φυγῆς 5
γίνομαι.“

[Ὅτι τοὺς φύσει δειλοὺς οὐδεμία λόγου παραίνεσις ἐπιρρῶνυσιν, κἂν καὶ ἐμύηκεις καὶ στερεοὶ τῷ σώματι φαίνονται.]

de hom. struct. 7 p. 327 (patr. XXX M). Cf. Bgk PL Gr. II p. 48 sq., Kn *Zeitschr. f. d. Gymn.* 1876, Cr Mus. Rhen. XXXIX 604

155, 3 Iovem hominis creatorem depinxerat poeta, cf. 59, 1 | fuitne καὶ γυνὸς ἐστὼς εἶπεν· „ἐμὲ λιπεῖν μόνον | δῶρον ἐρη-
μον“? || 5 sq. ἔχεις ἀνepαισθήτως | τῆς δωρεᾶς, <ἀνθρωπε, τῆς
ἐμῆς>, καίτοι | λατῶν μεγίστον· λόγον ἔχεις λαβών <ἡδη>? ||
6 τετυχηκώς B || 7 sqq. latent hi fere versus: ὃς παρὰ θεοῖς
<πέφυνε> καὶ παρ' ἀνθρώποις (12, 14) | κρείσσαν κρατίστων καὶ
ταχυπτέρων θάσσαν.“ | καὶ δὴ | πινγνούς ἄνθρωπος <ἐκκριτον>
δῶρον | <τὸν Δία> προσέκυσσε ᾤχετ' εὐχαριστήσας.

156 B 88 P¹ 56, cui proxima F Fur. 120 dodecasyllabis
concepta || 3 ἄμυναν P¹ | φοβῇ BP¹ || Epim. δηλοῦς P¹ |
ἐπιρρῶνυσιν B, ἐπιρρῶνύει P¹ | κἂν — φαίνονται om. B | ἐμύ-
κεις P¹

B 89 = A 113. 90 = 114. 91 = 109. 92 = 111

156^a Νεβρός ποτε πρὸς τὸν ἔλαφον εἶπεν· πάτερ, σὺ καὶ μεῖζων (ε?) καὶ ταχύτερος κυνῶν πέφυκας (ι?) καὶ κέρατα πρὸς τοῦτοις (ε) ὑπερφυᾷ φέρεις πρὸς ἄμυναν.

τί δῆποτ' οὖν οὕτω

τούτους φοβῆ; κάκεινος

5

γελῶν εἶπεν „ἄληθῇ μὲν ταῦτα φῆς, τέκνον· ἐν δ' οἶδα (ε), ὡς, ἐπειδὴ κυνὸς ὀλακίην ἀκούσω, αὐτίκα πρὸς φυγὴν οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκφέρομαι.

[Ὁ μύθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς φύσει δειλοὺς οὐδεμίᾳ παραινέσει
δῶννυσιν.]

156^b Ἐλαφον ἡ μήτηρ ἐνουθέτει „τί ταῦτα;“ λέγουσα· „κέρως, ὃ παῖ, παρὰ τῆς φύσεως εἴληφας, μεγέθει δὲ διενήνοχας σώματος καὶ οὐκ οἶδ' ὅτι παθὼν ἀποδιδράσκεις ἐπιόντας τοὺς κύνες.“ ταῦτα ἦν, καὶ κυνῶν δρόμος ἡκούετο πόρρωθεν. ἡ δὲ μένειν τῷ παιδί παραινέσασα αὐτῇ τῆς φυγῆς προκατήρξατο. 5

[Παραινεῖν ἔτοιμον ἃ ποιεῖν ἀπορώτερον.]

157 Μίμηλόν ἐστι φύσει ζῶον ἡ πύθηκος. μία οὖν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐστῶσα εἶδεν ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς θα-

157, 1 cf. 170, 1

156^a A^c Cor. 56 p. 33. | Propius ni fallor accedit ad Babrium; poterat enim scribere: Νεβρός πρὸς ἔλαφον εἶπεν· „ὦ πάτερ, μεῖζων <δγκω> πέφυκας, καὶ τάχει <πολύ> κρείσσων· κυνῶν, ὑπερφυᾷ τὰ κέρατα πρὸς τοῦτοις· ἔχεις πρὸς ἄλκην. <καὶ> τί δῆποτ' οὖν οὕτω· τούτους φοβῆ;· κάκεινος εἶπε <καγχάζων>· „λέγεις ἄληθῇ ταῦτα, τέκνον· ἐν δ' οἶδα, ἐπὶ ἀκούσω τῶν κυνῶν ὀλακτούντων· φρένας σκοτοδμιαί γίνονται θ' ὀλος φύξης.“ ¶ Perperam et hanc fabulam et alias nonnullas rectis iambis inclusit Gb, tabularum ceratarum testimonio confutatus supra 139 p. 128

156^b Aphthon. 17 (Fur. 208) = Nicol. 4 Rhet. I p. 267 W. Aphthonius exemplar Babrianum conl. fab. 109 (Aphth. 11) permutasse videtur ¶ 1 τί accessit e Nicolai cod.

157 B 93; a Babrio alienum F Fur. 162 A^u 199

BABRIUS, ed. O. Crusius.

10

λάσσης ἠπλωμένον καὶ ἠλιαζόμενον δίκτυον· τοῦτο ἄρσα
ἐπειράτο εἰς βυθὸν βαλεῖν. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ τραχήλου εἰληθὲν
εἴλεε τὴν μὲν κατὰ τοῦ βυθοῦ. 5

ἢ δ' ἠλάλαξεν <ἐγγὺς οὖσα τοῦ θνήσκειν>·

„μηδεῖς δ μὴ <κατ>έμαθε μηδὲ ποιεῖται.“

[“Οτι μηδεῖς, δ μὴ ἔμαθε μηδὲ ἐκ πείρας ἔχει, πειράτω ποιεῖν·
σὺν τῇ ἀπειρίᾳ γὰρ καὶ κακὸν τι προσλήψεται.”]

158 Ὁ λαγῶδες τῇ ἀλώπεκι „ὄντως πολλὰ κερδαί-
νεις (ε) [ἢ ἔχεις], ὅτι ὄνομά σοι κερδῶ ἐστίν“; ἢ δὲ
ἀλώπηξ „εἰ ἀπιστεῖς“, ἔφη „δεῦρο, ἐγὼ ἐστὶν σε.“

δ δ' ἠκολούθει <τοῖς λόγοις πιστεύσας>·

καὶ ἦν ἐνδον οὐδὲν ἢ ὁ λαγῶδες δεῖπνος 5

τῇ ἀλώπεκι. ὁ δὲ λαγῶδες ἔφη· „σὺν κακῷ μὲν, ἀλλ' ἔμα-
θὸν σου τὸ ὄνομα πόθεν ἐστίν· οὐκ ἀπὸ τοῦ κερδαίνειν,
ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δολοῦν.“

[“Οτι τοῖς περιέργοις πολλὰκις μέγιστον κακὸν συνέβη κακῶς τῇ
περιεργείᾳ χρωμένοις.”]

157, 7 cf. 122, 16 || 158, 3 cf. 103, 15 | 4im = 11, 8

157, 6 suppl. ex 95, 15. 107, 2. 103, 16 || 7 ὅτι μηδεῖς B |
ἔμαθεν Kn, ἔλαθεν B; ὁ μὴ τις ἔμαθε, <τοῦτο> μ. π. Eb ||
Barbara Gütlbaueri 154 commenta, qui neque tres breves finales
se excipientes vitavit neque (v. 4) spondeum in pede quarto.

B 94 = A 108. 95 = 117. 96 = 118. 97 = 119. 98 = fab. 126.
99 = fab. 139

158 B 100 || 1 conl. 81, 1 possis ὁ λαγῶδες „ὄντως“ εἶπε
„π. κ. || 2 ἢ ἔχεις glossema || 4 num ὡς δ' ? | suppl. ex 50, 11.
98, 12 || Iambos rectos temere restituit Gb 219; in fine po-
terat esse: „νῦν σὺν κακῷ μὲν“ εἶπεν „ἀλλὰ γινώσκω σοῦ
τοῦνομα πόθεν ἐστίν· οὐ τὸ κερδαίνειν, τὸ <κέρα> δολοῦν
<πέφυκεν αὐτῇ μούνη>.“ Lusit enim originationibus scholasti-
cis, cf. Etym. “M.” p. 505, 38 κερδαλέοφων· ... ἢ ... κερδαί-
νειν φρονῶν· ἢ διὰ λόγων τὴν ψυχὴν ἀπατῶν, id. s. κερδαλέος·
ὁ συνετός ... τὰς γὰρ ἐντροχέας κέρδη ἐκάλουν· <ἢ> παρὰ τὸ
ἡδύνειν τὸ κέρα, ὁ ἐστὶ τὴν ψυχὴν διὰ λόγων κλέπτειν. Hesych.
s. κερδῶ. κερδαλέον· δόλιον ... ἢ κέρδη περιποιούοντα. Id. s. v.
κέρδεσι· πανουργίαις (cf. prol. p. XXXII. XCI). Similia praebe-
bunt carm. Gr. med. aevi p. 148, 200. 153, 335 W.

159 Οἱ λῆκοι τοῖς κυσὶν εἶπον· „διὰ τί ὅμοιοι [ὄντες ἡμῖν]

ἐν πᾶσιν <ὄντες> οὐχ ὁμοφρονεῖθ' ἡμῖν

ὥς ἀδελφοί;

οὐδὲν γὰρ ὑμῶν †διαλλάττομεν πλὴν [τῆ] γνώμῃ· 5

καὶ ἡμεῖς μὲν ἐλευθερίᾳ συζῶμεν, ὑμεῖς δὲ τοῖς ἀνθρώποις ὀποκύντοντες καὶ δουλεύοντες πληγὰς παρ' αὐτῶν ὑπομένετε

καὶ κλοιά περικτίθεσθε

καὶ φυλάττετε τὰ πρόβατα.

ὅτε δ' ἐσθίουσι, μόνα †τὰ ὀσᾶ 10

ὑμῖν ἐπιρρίπτουσιν. ἀλλ' ἐὰν <ἡμῖν>

πειθῇσθε, πάντα τὰ ποίμνι' ἔκδοτε καὶ ἔξομεν πάντα κοινὰ εἰς κόρον ἐσθίοντες.“ ὑπήκουσαν οὖν πρὸς ταῦτα οἱ κύνες. οἳ δὲ ἔνδον τῶν σπηλαίων εἰσελθόντες πρότερον τοὺς κύνας διέφθειραν. 15

[“Οτι οἱ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας προδιδόντες τοιοῦτους μισθοὺς λαμβάνουσιν.”]

159, 8. 10 cf. 100, 1. 6

B 101 = A 25

159 B 102 M 38 P¹ 63 = Nev. 237 Cor. 233 | 1 ὅμοιον P¹ || 3 ὁμοφρονῆτε ἡμῖν P¹, ὁμοφρονεῖτε (om. ἡμῖν) M || 4 ἀδελφοῖς M || 5 ὑμῶν BMP¹, corr. Nevel. | διαλλάττομεν BP¹, διαλάττομεν M, fuitne διαφερόμεθα? cf. 39, 1 || 7 ὀποκύντοντες P¹; ὀπομέννῃτε M | Poterat: ἀλλ' ὑμεῖς | ὀποκύντετ' ἀνθρώποισι χῶσπερ οἱ δοῦλοι | πληγὰς παρ' αὐτῶν ὑποδέχεσθε <δειλαίας> || 8 περικτίθεσθαι M || 9 φυλάττετε καὶ MP¹ || 10 δὲ ἐσθίουσι(ν) BMP¹ | ἡμῖν M | fuitne: ὅτε δ' ἐσθίουσι, μόνον ὀσῶν <μοίρας> | ὑμῖν κτλ.? || 12 πεισθῇτε M, πείσῃσθε P¹ | καὶ ἔξομεν om. MP¹ | πειθῇσθε, πάσας ἔκδοτ' <εἰς μέσον> ποίμνας? || 13 ἐσθίοντες BP¹, ἔσονται M | οὖν om. B || 14 τοῦ σπηλαίου MP¹, num σηκῶν? sed cf. 45, 2 | εἰσελθ. om. B || 15 ἐφθειραν M || Epim. of om. P¹

160 Ὅνος τὸν ἵππον ἐμακάριζε

διὰ τὴν τροφήν καὶ τὴν θεραπείαν, ἐαυτὸν δὲ ἐταλάνιζε καὶ τὴν ἐαυτοῦ τύχην, ὅτι ἀχθοφορεῖ καὶ ὀλίγη αὐτῷ ἐστὶν ἡ τροφή, ὃ δὲ ἵππος κεκοσμημένος τῷ χαλινῷ καὶ προμετα- 5
πιδίῳ, καὶ κοῦφος αὐτῷ ὁ δρόμος. ταῦτα τοῦ ὄνου λογι-
ζομένον ἐπέστη πολέμου καιρὸς. καὶ ὁ στρατιώτης μετὰ
τῶν ὄπλων ἐπέβη τοῦ ἵππου καὶ μέσον τῶν πολεμίων
εἰσίδει. καὶ ὁ ἵππος [μέσος] τοῖς ξίφεσιν ἔκειτο τραυμα-
τίας καὶ ψυχορραγῶν. μετεβάλετο δὲ τὴν γνώμην ὁ ὄνος
καὶ τὸν ἵππον ἠλέησεν.

[Ὅτι τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἀρχαῖς οὐ δεῖ ζηλοῦν, ἀλλὰ
τὸν κατ' ἐκείνους φθόνον καὶ κίνδυνον λογισαμένους ἀγαπᾶν
πενίαν, ἡσυχίαν μῆτέρα.]

160^a Ὅνος ἵππον ἐμακάριζεν, ὥς ἀφθόμως τρεφόμενον καὶ
ἐπιμελῶς, αὐτὸς μῆδ' ἀχύρων ἄλλῃ ἔχων, καὶ ταῦτα πλεῖστα τα-
λαιπωρῶν. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐπέστη πολέμου καὶ ὁ στρατιώτης
ἐνοπλος ἀνέβη τὸν ἵππον πανταχόσε τοῦτον ἐλαύνων, καὶ δὴ καὶ
μέσον τῶν πολεμίων εἰσήλασε καὶ ὁ ἵππος πληγέλις ἔκειτο· ταῦτα 5
ἑωρακῶς ὁ ὄνος

τὸν ἵππον ἐταλάνιζε.

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἄρχοντας καὶ πλουσίους ζηλοῦν,
ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνων φθόνον καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλογιζομένους
τὴν πενίαν ἀγαπᾶν.] 10

161 Ὁ Ζεὺς τῇ καμήλῳ κέρατα αἰτούσῃ (ε?) καὶ λε-
γούσῃ οὕτως

160, 4 cf. prooem. II 7

160 B 103 || 8 μέσος includi vel in ἐληλαμένος mutari
voluit Kn || 9 μετεβάλλετο B, corr. Kn

160^a A^c Cor. 58 p. 35. Coll. 111, 13. 88, 5 || 4 ἐνοπλον A^c,
codd. | finem restituere possis hunc: καὶ μέσσον <αὐτὸν> πολε-
μίων <ἐπ>εἰσίδει. | πληγέλις δ' ἔκειτο ξίφεσι, τραυμάτων πλήρης |
<ὁ γὰρ ὁ ἵππος>. μεταβαλὼν δὲ τὴν γνώμην | ὄνος τὸν ἵππον
ἐταλάνιζε' <ἐποπτεύσας>.

161 B 104, Avian. 8, tetrast. I 13; ad Babrium redeunt etiam
Aphthon. 15 et F Fur. 152; cf. dactyl. p. 227, 30.

„ταῦτά μοι λείπει“

οὐ μούνον <οὐ> δέδωκεν· ἀλλὰ [καί] τῶν ὧτων
<ἀπ>εστέρησεν.

5

[Ὅτι δ ἔχει τις εἰς ἐκείνο ἀρκεῖσθαι καὶ μὴ πλεονεκτεῖν.]

161^a Ὁ Ζεὺς δῆποτε αἰτούσῃ τῇ καμῆλῳ
κέρατα ἔχειν καὶ τοσαῦτα λεγούσῃ·
„λόπη μοι πολλὸν ὀπάρχει διὰ τοῦτο“
οὐκ ἐπέδωκεν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν ὧτων
ἀπεστέρησε πολλὰ αὐτὸς χολάντας.

5

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ ἔχων τι ἀρκεῖσθαι ἐκ' ἐκείνῳ καὶ πλείω
μὴ ζητεῖτω, ἵνα μὴ καὶ δ ἔχει ἀπολέσῃ.]

161^b Εἶδεν εἰς ταῦρον ἢ κάμηλος καὶ κεράτων ἐπεθύμει
μεταλαβεῖν· προσελθούσα οὖν τῷ Λιῖ κερῶν ἤτει (ε) τυχεῖν. δ
δὲ τὴν ἀπλησίαν μισήσας

Ἐρμῇ κελεύει †προσαφελῆσθαι τῶν ὧτων.

βῶν καμῆλῳ ταῦτα τοῦ λοιποῦ καταδεέστερα σώματος.

5

[Ὁ πλείονος ἐρῶν καὶ τῶν προσόντων ἀποστερεῖται.]

162 Ὅνος πλατεῖης [ὁδοῦ] ἐκτραπείς.

ἐπὶ κρημνὸν ἐφέρετο. τοῦ δὲ ὀνηλάτου ἐπιβοῶντος „ἄθλιε,

161, 8 λέπει B || 4 μόνον B corr. Cr coll. 106, 24

161^a V¹F Fur. 152, cf. Cor. p. 369. 124 || 2 κ. νεῖμαι V¹ ||
5 αὐτῆς Cor || Latent versus Babriani a diasceuastra decurtati:
Ὁ Ζεὺς καμῆλῳ <καί> κέρατ' ἀπαιτούσῃ κατ' ὧ λεγούσῃ „ταῦτα
<διὰ τί> μοι λείπει;“ οὐ μούνον οὐ δέδωκεν, ἀλλὰ τῶν ὧτων
ἀπεστέρησεν εὐθὺς πολλὰ χολώσας. Initium laetioribus ni fallor
floaculis ornauerat ipse Babrius, cf. Avian. 5 sqq.: *Corporis im-*
mensei fertur pecus isse per auras etc. Lucian. Icarom. 10 Ἀλ-
σωπος . . καμῆλοις βάσιμον ἀποφαίνων τὸν οὐρανόν (Cr ann. 653)

161^b Aphthon. 15 p. 333 Nev.; plenior legisse videtur
fabulam, ut 29. 43. 73 || 4 corr. προσαφελεῖν τι iustum habes
choliambum, cf. adn. ad. 3, 11

B 105 = fab. 127. 106 = 122

162 B 107; F Fur. 139 A^u 182 longius a Babrio absunt
ineptoque epimythio (πρὸς ἄνδρα φιλόνηκον κτλ.) deformantur,
cf. Suid. paroemiogr. (Ps.-Diog. Vindob.) s. νικᾷ τὸν ὀνηλάτην·
πρὸς τὸν μὴ βουλόμενον ἀποστῆναι τινος, ἀλλ' ἑαυτὸν προίμε-
νον εἰς ἀπώλειαν. || 1 πλατείας B

ποῦ φέρη;“ καὶ τῆς οὐρᾶς ἐπιλαβομένου καὶ ἔλκοντος πρὸς
ἑαυτὸν τῆς εἰς τὸ πρόσω φορᾶς ὁ ὄνος οὐχ ἴστατο.

ὁ δ' ἔτι μᾶλλον ὠδήσας 5

αὐτὸν ἔφη „ἴπαγε, νίκα τὴν κακὴν νίκην ἐν τῷ ἀναθέματι.“

[“Οτι τοὺς ἀπολλυμένους οἰκεία ἀφροσύνη ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

163 Ὅνῳ τις ἐπιθελὺς ξόανον ἤγε καμῆτης.

πολλοὶ δὲ <τοῦτο> προσεκύνουν [τῶν] συναντώντων
ὁ δὲ ὄνος τυφωθείς νομίζων αὐτὸν προσκυνεῖν τοὺς ἀγροί-
κους (e)

σκιρτῶν ἔμελλε τὸν θεὸν <κατα>ρίψειν. 5

ἀλλὰ τοῦτον ξύλῳ παίων (e) ὁ δεσπότης εἶπεν·

„ὄνος εἰ θεὸν φέρων <σύ> κοῦ θεοῖς ἴσος.“

[“Οτι κτηνώδεις ἄνδρας τοὺς τετυφωμένους ἐπ' ἀλλοτρίαις δόξαις
ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

163, 5sq. = 139, 3. 7

162, 3 φέρει B || 6 ἀφελὺς ἔφη· „ὦ ὄνε, νίκα, κακὴν γὰρ
νίκην νικάς“ F || Exitus esse poterat (cf. 18, 6): ὄνος οὐ μεθῆκεν·
ὁ δ' ἔτι μᾶλλον ὠδήσας | <„εἰς κόρακας“> εἶπε „<μοῦνος>
ἴπαγε καὶ νίκα | κακὴν <σεαυτῷ συντριβεῖς πέτραις> νίκην.

B 108 = fab. 133

163 (Eb 129) B 109 M 46 P¹ 65 Nev. 261 Cor. 257; F Fur. 135
paraphrasis liberior, cf. tetrast. I 36; v. 1 Suid. Cf. Philol. LIV
488 || 1 Ὅνος τίς BP¹ | ἤγε (om. κ.) B*, εἶχε καμῆτης S s.
καμῆται || 2 πολλοὶ ἀπαντώντες [vox non Babriana] πρ. M ||
3 αὐτὸν Cor., αὐτὸν B, αὐτῷ MP¹; bene F: ἀναπτρωθείς
ἀγκᾶτο καὶ οὐκ ἐνι περαιτέρῳ προβαίνειν ἐβούλετο || 5 θεὸν
αὐτὸν ῥίψαι M, ῥίψαι etiam BP¹ || 6 ξύλοις B*, cf. l. s. || 7 φέρων,
οὐ θ. ὁμότιμος B, φ., ἀλλ' οὐ θεοῖς ὑπάρχεις δ. MP¹; corr.
Lewis (cf. 15, 11): num θεῶν ἤλιξ? || v. 3 sqq. fuit fortasse:
ὁ δ' ὄνος νομίζων αὐτὸν προσκυνεῖν τούτους | <δόξῃ τοςαύτῃ
καρδίῃ> ἐτυφώθη, | σκιρτῶν τ' ἔ. τ. θ. κ. vel <χαμαι> δ. | ὁ
δεσπότης δὲ φησι τῷ ξύλῳ παίων κτλ. Cf. 101, 3. 6 || Epim.
τυφωμένους B, τυφομένους P¹ | ὁ λόγος P¹

164 Ὅτε δρῶς ἔφυνεν ἱξόν, ὀρνέων λύμην,
ἡ φρονιμοτάτη χελιδὼν εἶπε πᾶσιν ὀρνέοις τοῦτο καλύσειν (ε).

τὰ δ' ὥς φρονοῦσαν οὐδὲν <ἡμέλει> ταύτην

[παρελογίσαντο καὶ ἡμέλησαν].

τότε <δ'> ἡ χελιδὼν ἰκέτευεν [τοὺς] ἀνθρώπους 5
σύνοικον αὐτήν

εἰσδέξασθαι. διὰ τοῦτο μόνης αὐτῆς τοῖς πτεροῖς ἱξὸς οὐ-
δέποτε ἐκολλήθη (ε?).

165 Οὐπω κολυμβᾶν παῖς μαθὼν <θέρους ὥρη>

ποταμὸν διειδῆ καὶ καλὸν θεωρήσας

ἔρριψ' ἑαυτὸν γυμνὸν ὥς κολυμβήσων.

τὸ φεῦμα δ' αὐτὸν <καὶ> τὸ βάθος οὐκ εἶα

στῆναι· τὸ δὲ βουκόλον ἐφώνει ἀπὸ τῆς ὕψους τὰς χεῖρας 5
ἐκτείνειν (ε?). ὃ δὲ τολμηρὸν ἐκάλει καὶ οὐκ ἐδίδου χεῖρα.

164, 6 cf. 12, 11. 118, 1 || 165, 2e = 43, 3. 88, 14 | 4e
= 31, 18

B 110 = fab. 137. 111 = 121. 112 = 123. 113 = 120

164 B 114; liberius Aⁿ 39, ceteri a Babrio alieni, cf. Rom.
I 19 O., Phaedr. app. II 11 Dr. = vol. II^a p. 138. 203. 251 Herv.
In B praemissum est ὁμοιον promythii loco, sed aliena B 113 ||
1 ἱξὸν ἔφυνε βλάβην ὀρνέων, coll. 51, 5 e Suid. Hes. λύμη·
βλάβη rest. Cr; ὀρνέων λῶβην Eb; vix potest διεθρον ὀρνέων
(32, 5. 72, 7), nam θρ correptum haud invenies || 2 fuitne
πᾶσιν χελιδὼν εἶπε τοῦτο καλύσειν? || 3 δὲ B | οὐδὲν φρ. B ||
5 δὴ et ἰκέτευεν Eb, ἰκέτευσε B || 6 coll. 12, 12 conicias:
σύνοικον αὐτήν <καὶ φλὴν κατοικίξεν>. διὰ τοῦτο <δὴ καὶ>
τῆς χελιδόνος μόνης | πτεροῖσιν ἱξὸς οὐδαμῶς ἐκολλήθη. Ple-
norem et meliorem fabulam 'Aesopo' usus servavit Dio Chrys.
XII 7 p. 373 R. LXXII vol. II p. 387 R. Epimythia satis inepta.

165 B 115 || 1 μειράκιον μαθεῖν B (-όν Kn), παῖς μαθὼν
Cr, nam μεῖραξ et -άκιον voces non Babrianae | suppl. Cr coll.
24, 1sq. || 2 διηδῆ B, scripseratne διανγῆ, ut 72, 6? | καὶ
θεωρήσων καλὸν B || 3 ἔρριψεν B, num ἔρριψεν αὐτόν? | ἐγκο-
λυμβήσων? || 4 δὲ αὐτῷ καὶ τὸ βάθος B || 5 τὸ, sc. μειράκιον,
cf. v. 1 adn. || 6 ἐκτεῖνον B, corr. Kn

τὸ δὲ εἶπεν· „ἄρτι μοι βοήθει· ἔξεις δὲ καιρὸν ἐλέγχειν ὅτε σώσεις με.“

[Ὅτι τοὺς ἐν κινδύνοις ἀπείρως ἐμπροσθέντας δεῖ πρότερον σώζειν, ἔπειτα διδάσκειν καὶ νοουθετεῖν.] 10

166 Οὐπω χαλινὸν ἵππος <ἵππεως> ἦδει

οὐδὲ νῶτον ἀνθρώπων (ε) παρεῖχε πρὸς κατέδραν. σὺς δὲ αὐτὸν ἄγριος (ι?) ἔβλαπτε τὴν γλῶσσην ἣν ἐνέμετο κόπτων (ε?) καὶ κατορύσσων καὶ τὸ

ὑδωρ ταράσσων ἐνθα[†] ἔπινε.

5

διὰ τοῦτο ὄμιλος ἵππος πρὸς ἄμυναν τοῦ ἡδίκηκτος σὺς διεγερθεὶς φιλλαν ἐσπείσατο μετὰ ἀνδρὸς ποικίλου· βοηθεῖν δὲ ἔλεγεν αὐτῷ καὶ ἐκδικήσῃν κατὰ τοῦ βλάπτοντος ἐχθροῦ. ὃ δὲ εἶπεν· „ῥοκκω πλίστωσόν με, ὃ λέγω σοι, ποιήσῃν (ε?). ὃ δὲ ἵππος ἐπέισθη. ὃ δὲ εἶπεν· „οὐ δυνατόν με πεζὸν 10 ὄντα καταπολεμῆσαι τοῦτον· ἀλλ' εἰς χαλινὸν δέξῃ (ε?)

καὶ τοῖς [†]νώτοις [σου] βασιτάσῃς, [†]καὶ ὄψ

ὅπως σε κάμπτω καὶ τρέχοντα κωλύω

ἐλπίζω τότε

166, 3 sq. cf. 89, 6 sqq. | 7 cf. 98, 18 | 12 cf. 111, 20

165, 9 ὅταν σώσης με Kn || 5 sqq. coll. 107, 2. 96, 15. 126, 7 scribas: στήναι <πλ ποσσι, κάγγυς ὦν μόρον τλήμων> | <τοιαῦτ' > ἐφώνει βουκόλον θεωρήσας· „<σῶσον> μ' ἀπ' ὀχθῆς χεῖρα <μοῦνον> ἐκτείνων.“ || δ δ' ὡς θρασύν καλεῖ τε κοῦ δίδου χεῖρα, καὶς „νὺν βοήθει“ φησὶν „ἄρτι μοι· σώσας | ἔξεις ἐλέγχειν καιρὸν <ὅσσα βουλήσῃ>.“ || Epim. = prom. B; ver-suum vestigia pellucet.

B 116 = fab. 134

166 (Eb 179) B 117 tetrast. I 53. Fabula Philisti qua Stesichorus usus esse dicebatur (Theo prog. 2 Aristot. rhet. II 20, PL. III p. 233 Bgk; Cr p. 225) || 3 κατορύσσων B || 5 ἐνθ' ? ἐνθεν Hartel; fuitne ἡς ἔ. <τῆς κρήνης>, cf. 89, 8? || 6 ὄμιλος B, ὄμορος Kn; ionismum restitui || 12 με post καὶ add. Hartel || 13 κάμψω et κωλύσω Gb

τὸν σὺν εὐκόλως ἀναιρήσειν.

15

ὁ δὲ ἵππος ὑπὸ ὀργῆς τὰς φρένας τυφλωθεὶς, παρέδωκεν
ἐαυτὸν καὶ

ὑπὸ τοῦ δοκοῦντος ὠφελεῖν ἐχειρώθη.

[Ὅτι θυμὸς οἶδεν δουλῶσαι καὶ ταπεινῶσαι ἄνδρα γενναῖον καὶ
πρὸς ἄμυναν γενέσθαι τοῦ ἡδίκηκτος.] 20

167 Ὅφρις γεωργοῦ πρὸς θύραισι φωλεύων
ἀνείλεν αὐτοῦ παιδὰ νήπιον τύψας.

πένθος δὲ μέγα τοῖς γονεῦσιν ἐγένετο· ὁ πατὴρ δὲ πληγεὶς
ὑπὸ τῆς λύπης (e) πέλεκυν λαβὼν ἔμελλε τὸν ὄφιν τῆς
τρώγλης (e) ἐξιόντα πατάξειν· ὥς δ' ἐξέκυψε (i) μικρὸν σπεύ- 5
σας (e) ὁ γεωργὸς τοῦ πλῆξαι (e) ἡστόχησε, τὴν πέτραν δὲ

167, 1e = 108, 2

166 Versus 15. 18 indicavit Kn ann. Austr. 1876, sed tota fere fabula facili negotio redintegrari potest: 2 οὐδ' ὥς ἔθος παρῆγε νῶτον ἀνθρώπων. | σὺς δ' αὐτὸν ἀγριὸς <τις ὥπερ ἦν γέλων> | ἔβλαπτεν ἦν ἐνέμετο τὴν χλόην κόπτων | χυδαρ ταρασσών ἧς ἔπινε <τῆς κρήνης>. | διὰ τοῦθ' ὁμοῦρος ἵππος <ὡς ἐλυπήθη>, | φιλήν ἐσπείσας ἀνδρὶ ποικίλῳ <γνώμην>, | αὐτῷ βοηθεῖν καὶ <δίκας ἀναπράσσειν>. | δ δ' εἶπεν „ὄμνυ· ὅσα λέγω γε ποιήσιν“. | ἵππος δ' ἐπείσθη. ὁ δὲ <γέρον βαθυγνώμων> | „οὐ θνατόν“ εἶπε „πεζὸν ὄντ' ἐνεδρεῦειν <κάπρον ταχόν>. | χαλινὸν ἄλλ' εἰς δέξιν καὶ τοῖς με νῶτοις βαστάσῃς, διδοὺς <τούτῳ> | ὅπως σε κάμπτα καὶ τρέχοντα καλῶν, | τὸν σὺν δοκῶ τότ' εὐκόλως ἀναιρήσειν.“ | ἵππος δ' ἐπ' ὀργῆς καρδίην ἐτυφλώθη· | παρέδωκεν αὐτὸν <ἀνδρὶ καὶ τάλας οὕτως> κτλ. Cf. Bgk prol. p. LXXXVII || Epim. καὶ — ἡδίκηκτος verba inepta del. Kn ut aliunde sumpta, perperam, cf. v. 6. 7

167 (Eb 153) B 118 M 42 P¹ 70; tetrast. 143; cf. A^o fol. 37^b Cor. 141; etiam F Fur. 155 ad Babrii exemplar ficta est, sed gravius interpolata cf. Cr p. 220 sq. || 1 ἐν γεωργοῦ προθύροις B M P¹ A^o, γεωργοῦ προθύροις ἐμφωλεύων F, rest. Zündel || 2 ἔδασκε τὸν ποῦν τοῦ παιδίου κτλ. F interpolatione, quae describere supersedeo || 5 πατάξει M | ἐξελθόντα φρονέσειν A^o | ἐκυψε A^o || 6 πατάξει A^o

μόνην τῆς ὀπῆς κρούσας καὶ διαχαράξας, ἀπῆλθε λογιζόμενος ὡς ἔρπετον μῆνιν οὐ φυλάσσει. λαβὼν δὲ ἄρτον καὶ ἄλλας πρὸς εἰρήνην ἐκάλει τὸν ὄφιν. ὁ ὄφης δὲ λεπτὸν συρρίσας εἶπεν· „οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀπάρτι πίστις ἢ φίλα, ἕως ἂν ἐγὼ ταύτην τὴν πέτρην ὀρῶ, σὺ δὲ τὸν τοῦ παιδὸς τάφον.“
[Ὅτι οὐδεὶς μίσους ἢ ἀμύνης ποτὲ ἐπιλάθοιτο, ἐφ' ὅσον βλέπει μνημόσυνον δι' ὃν ἐλυπήθη.]

168 Παῖς τις ἀκρίδας θηρεύων καὶ σκορπίον ἡμελλεν ἄραι ὡς γένος ἀκρίδος ὄντα. ὃ δὲ τὸ τοῦ παιδὸς ἀπλοῦν ἰδὼν

τοῦραλον ἰστὰς καὶ τὸ κέντρον ὀξύνας

167, 7 μόνον P¹ || 7 sq. μόνον κρούσας τὴν τῆς τρώγλης ὀπῆν. ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφως (inepte) ὁ γεωργὸς νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι μνησικακεῖν λαβὼν ἄ. κ. ἄ. ἔθῃκεν ἐν τῇ τρώγλῃ A^c: ubi haud scio an lateant verba Babriana || 8 ἔρπετων P¹ || 9 sq. ὁ δὲ δ. λ. συρρίσας A^c || 10 ἔσται A^c | τὸν τόπον τοῦ τέκνου A^c || 11 ἂν om. M || V. 3 sq. fere fuisse conicias: πένθος δὲ μικρὸν τοῖς γονεῦσιν <ἐμβάλλει>. | ὁ πατὴρ δὲ πέλεκον ἔλαβεν ἐκπλαγεὶς λύπῃ | τὸν ὄφιν πατάξων ἐξιόντα τῆς τρώγλης· | ὡς δ' ἐξέκυψε μικρὸν <τῆς ὀπῆς>, σπτεύσας | ὁ γεωργὸς <αὐτὸν> ἡστόχησε τοῦ πλῆξαι, | πέτρην δὲ μούνην τῆς ὀπῆς <κατα>κρούσας | ἀπῆλθε. νομίσας δ' ἔρπετον <μακρὴν> μῆνιν | οὐ διαφυλάξειν καὶ λαβὼν ἄλλας κάρτον | ἐνέθῃκε τρώγλῃ κἀκάλει πρὸς εἰρήνην | τὸν ὄφιν. ὃ δ' αὐτῷ λεπτὸν εἶπε συρρίσας· | „φίλῃ παρ' ἡμῖν οὐδὲ πίστις οὐκ ἔσται, | ἕως ἐγὼ <μὲν> τὴν πέτρην ὀρῶ ταύτην | σὺ δ', <ὃ γεωργέ, τόνδε> τὸν τάφον τέκνου.“ || Prom. B = Epim. MP¹ A^c | οὐδεὶς ἂν Kn | ἐπιλάθεται M, ἐπιλανθάνεται Cor.; fuit versus: οὐδεὶς ἀμύνης ἐπιλάθου' ἂν ἡ μίσους || ἐφ' ὃ βλέπει P¹ || ἐν ὃ ἔλυπ. M

168 (Eb 156) B 119 M 43 P¹ 71 = Nev. 267; tetrast. I 18; gemella fabula Hds.-Hauptm. 264³ Cor. p. 174 (Hd). Etiam Dositheanum 10 p. 32 e Babrio haustam esse probabile atque quae dodecasyllabis coercita est F 171 (Cor. p. 393). Diversae A^u 195 p. 100 Schn.; cf. Phaedr. II p. 230 Herv. (Rom. IV 14), paroemiogr. s. ὅπο παντὶ λίσθω, Athen. XV 694 || 1 sq. παιδίον εἰς ὕλην ἀκρίδας θηρεύων (sic) ἐπιστάθῃ λίσθω τινί, εἰς ὃν σκώρπιος ἐκρούβετο, ὃν ὁ παῖς ἐβιάζετο ἀντὶ ἀκρίδος ἐξελεθεῖν (cetera pretii nullius) Dositheus, θηρεύων ἀκρίδας περιέτυχε σκορπίῳ· ὁ δὲ τὸ τ. π. ἄ. θρασυάμενος τὸ κ. δ. εἶπεν· ἀπελθε παῖ καὶ σ. (ultima fortasse praeferenda) Hd || 4 τὸ οὐραῖον στήσας B*, corr. Cr

εἶπεν· „ἀπελθε καὶ σῶσον (ε), ὦ παῖ, μὴ καὶ μεθρησύνων 5 καὶ πάσας ἃς ἔχεις ἀπολέσης.“

[Ὅτι καλὸν τὸ γινώσκειν τὰ ἐναντία καὶ τὸ μὲν καλὸν τιμᾶν, τὸ δὲ κακὸν φεύγειν (ε?), ἐκ πείρας δὲ πάντων.]

169 Παῖς τις νέμων πρόβατα συνεχῶς ἐπὶ τὸ χῶμα ἀνιὼν ἐβόα· „λύκος· βοηθεῖτε“ (ε?).

οἱ δ' ἀγρόται τρέχοντες

ἐκεῖσε εὐρισκὼν ψεύσμα. τοῦ δὲ λύκου ἀληθῶς ἐλθόντος καὶ τοῦ παιδίου βοῶντος οὐδεὶς ἐπίστευσε καὶ ἀπηλθε πρὸς 5 βοήθειαν. ὁ δὲ λύκος τὰ πρόβατα διέφθειρε.

[Ὅτι τοῦτο ὄφελος τῷ ψεύστῃ (ε), ἵνα κἂν ἀλήθειαν λέγῃ μὴ πιστεύεται.]

169* Παιδίον τὰ πρόβατα νέμων <ὥς> λύκον ἐρχόμενον πρὸς διαφθορὰν ὄρων, ἐπικαλούμενον τοὺς ἀγρότας ἔλεγε· „βοηθεῖτε ὧδε· ἔρχεται λύκος.

οἱ δ' ἀγρόται τρέχοντες

τοῦτον εὐρισκὼν μὴ ἀληθεύειν. τοῦτο δὲ ποιήσαντος πολλῶν 5 εὐρισκὼν ψευδόμενον. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος

168, 5 ὦ παῖ om. P¹M || 6 πάντας οὐδ' ἔ. ἀ. Hd | ἀπολέσης P¹, ἀπολέσεις B (-ωλ- M); σεαυτὸν ἀπολέσης Dosith. || Possis: παῖς ἀκρίδας τις ἐν νάπαισι θηρεῶν | καὶ σκορπίον λίθοισιν δς κατεκρούθη | ἤμελλεν ἄραι καθάπερ ἀκρίδων θήρη. | τὸ δ' ἀπλοῦν ἰδὼν τοῦ παιδὸς . . (4) . . „ἀπελθε καὶ σῶσον“, ὁ σκορπίος „μὴ καὶ μεθρησύνων | προσαπολέσης νῦν“ εἶπεν „ἃς ἔχεις πάσας“. Cf. proleg. p. LXXXVIII Hexametris haec inclusa esse a Gitlbauero 278 vix credas || Epim. 8 | ἐκπειρᾶν vel -ἄσθαι M¹, πάντα M P¹

169 B 120 P¹ 72; a Babrio aliena F Fur. 166 || 2 βοηθεῖται B, βοηθήτε P¹ || 5 ἐπίστευσεν ἀπελθεῖν πρ. β. P¹ || Prom. B = epim. P¹ | ὄφελος et ψέστη P¹, qualia enotare supersedeo.

169* Nev. 270 e Pal., Cor. 266. Versus dodecasyllabos dissolutos mihi videor audire ad Babrianorum exemplar barbarum arte factos; lumina Babriana in utroque exemplari fere extincta. V. 8 (4 sq.) fuerit οἱ δ' ἀγρόται τρέχοντες οὐκ ἀληθεύειν | ἠδ' εὐρισκὼν αὐτόν.

καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος „δεῦτε, λύκος“, οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι· ὁ δὲ λύκος, εὐρηκῶς ἄδειαν, τὴν ποιμνὴν πᾶσαν διέφθειρεν ἐνκόλως.

[Ὅτι τοσοῦτον ὄφελος τῷ ψεύστῃ ὅτι καὶ ἀληθῆ λέγων πολλάκις οὐ πιστεύεται.]

170 Πηρὸν σπάλαξ <πέφνκε> καὶ τυφλὸν ζῶον·

εἷς οὖν τὴν μητέρα θέλων (i) φιλῆσαι ἀντὶ τοῦ στόματος τῷ αἰδοίῳ (e?) προσψάνει. τοῦτο δὲ ποιῶν τοὺς ἄλλους (e?) ἀδελφοὺς οὐκ ἔλαθεν. εἷς δὲ αὐτῶν εἶπεν· „ὥς θέλων τι μέγα ποιῆσαι καὶ πνοῆς ἧς εἶχες ἐστέρησαι δικαίως.“ 6

[Ὅτι πονηρὰ γνώμη καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν ἄλλοιοῖ καὶ βιάπτει(e?).]

171 Ποιμὴν σκύλακα εἶωθε τρέφειν ἐκ τῶν θνησκόντων προβάτων.

καὶ δὴ ποτ' ἐγγὺς ἀμνάδος νοσησάσης
ἰστάμενος εἶδε

τὸν κύνα κατηγῆ καὶ δοκοῦντα δακρύειν,
καὶ δμαλλῶν αὐτὸν εἶπε· 6

170, 1 cf. 157, 1 || 171, 3i = 9, 2

170 (Gb 162) B 121; a Babrio alienae A^c Cor. 51, F Fur. 177, A^u 210 P^r 219 || 1 μικρὸν B, em. Kn | ἀσπάλαξ B || 4 θέλονται B, em. Kn || Versus mihi audire videor hos fere: εἷς οὖν θέλων τὴν μητέρ' <ἀσκόπως> κύσσαι | οὐ στόματος αὐτῆς, ἀλλὰ <μαλλόν> αἰδολόν | ψάνει || Epim. ἄλλοι' B, corr. Kn || versum latere γνώμη π. καὶ φύσιν μεταλλάττει ci. Eb

B 122 = fab. 188

171 (Eb 134, Gb 164) B 123 M 41 P¹ 74 = Nev. 277 Cor. p. 179; ceteri alieni a Babrio; v. 6 Suid.? || 1 εἶωθεν M || 3 ποτε BP¹ | νοσοῦσης BP¹, corr. Hp || 4 ἰστάμενος etiam P¹, -ν Nevel. || 6 εἶπεν P¹

„καλῶς <σὺ> ποιεῖς συμπαθῶν υ - - -,
πλήν ἄλλὰ μὴ γένοιτο μηδὲ συμβαίη,
ὅπερ θέλεις.“

[Ὅτι τοιοῦτός ἐστι πᾶς, δὲ κληρονόμος ἐστὶν οὐσίας τῷ νοσοῦντι
συναλγῶν καὶ προσποιοῦμενος κλαλεῖν ὑποῦλως.]

172 Ποταμὸς δι' αὐτοῦ

βύρσαν βοεῖαν φερομένην ἠρώτησε· „τίς καλεῖ;“ τῆς δὲ εἰ-
πούσης „σκληρῇ καλοῦμαι“ ἐπικαχλάσας τῷ ρεύματι εἶπεν·
„ἄλλο τι ζήτει (ε) καλεῖσθαι·

ἐγὼ γὰρ [ἤδη] ἀπαλήν <ἐν βραχεῖ> σε ποιήσω.“ 5

[Ὅτι τολμηρὸν ἄνδρα καὶ αὐθαδέη πολλάν τις εἰς γῆν κατήγαγε
συμφορὰ βλόν.]

171, 8 e cf. 132, 9. 117, 5 || 172, 2. 3 cf. 135, 6 | 5 e =
109, 4 (95, 78)

171, 8 γένηται et συμβῆ BMP¹, corr. Kn || 9 ὅπερ καὶ
M | ἐθέλεις P¹ || Totam fabulam restituere conatus est cum
Hauptio Eberhard (Gb): ποιμὴν σκύλακα τις ἔτρεφ' ἐκ κενεβερίων
καὶ δῆποι' κτλ. (= 3) ἰδὼν κ. κτλ. (= 5) „καλῶς σὺ συμπαθεῖς“
ἔφη καταψήγων· δ θέλεις δὲ μὴ γένοιτο μηδὲ συμβαίη.“ Quod
v. 6 pro ὁμαλίζων coniecit καταψήγων Suidae testimonio (κατα-
ψήγω· τρίβω καὶ ὁμαλίζω) confirmari videtur. Sed versus isti
cum σκύλακα vocis ictu atque caesura post συμπαθεῖς neglecta
tum nimia brevitate a Babrii arte abhorrent; fuit fere:
Ποιμὴν τρέφειν τὸν σκύλακα μόνον εἰώθει | προβάτων <νο-
σοῦντων σαρκί> κάποθυνησκόντων. | καὶ δῆποι' ἔγγυς ἀμνάδος
νοσησάσης | ἰστάμενος εἶδε <παρακαθήμενον ταύτη> | τὸν κύνα
κατηφῇ καὶ δοκοῦντα θαυροῦειν. | ὃ <δὴ γελῶν τε καὶ γάκος>
καταψήγων | „καλῶς <σὺ> ποιεῖς“ εἶπε „συμπαθῶν ταύτη· |
πλήν ἄλλὰ μὴ γένοιτο μηδὲ συμβαίη | ὅπερ θέλεις, φέριστε,
ταῖς ἀληθείαις.“ Ne eos quidem versus a criticis integros
servatos esse qui traditi sunt integri (5. 8) satis mireris ||
Epim. (prom. B) | πᾶς ἐ. MP¹ | τῶν νοσοῦντων P¹

172 B 124, cf. Avian. 41 || 1 αὐτοῦ B || 2 βοῖαν B |
φεραμένην B | καλή B, em. Kn || 4 ἀλλ' ὅτι B, em. Kn ||
Epim. τολμηρῶν ἄνδρῶν καὶ αὐθαδῶν B, em. Kn

172^a Ποταμός δι' αὐτοῦ

βύρσαν φερομένην ἰδὼν ἠρώτησε τίς καλεῖται. ἡ δὲ εἶπε „ξηρά“· ἐπικαχλάσας δὲ τῷ ρεύματι εἶπεν· „ἄλλο τι ζήτει (ε) καλεῖσθαι· ἀπαλὴν γὰρ ἐγὼ ἦδη ταχὺ ποιήσω σε.

173 Ποταμοῦ πλησίον ἄμπελος ἦν· φραγμὸς δὲ ἦν αὐτῇ παλλουροί. πλημμύρας δὲ ὁ ποταμὸς ἐξέσυρε παλλουρον· συνέβη δὲ δράκοντα ταῖς φολίσι συμπλακέντα τῇ παλιούρῳ φέρεσθαι. εἶπε δὲ τις ἰδὼν·

„κακὴ μὲν ἡ ναῦς, ἀξίη δὲ τοῦ ναύτου.“ 5

[“Οτι δικαίως κακοὶ σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται.]

173^a Καὶ τις ἄμπελος τοῦ ποταμοῦ πλησίον εἶχεν ἐπ’ αὐτῇ τὸν φραγμὸν ἐκ παλούρων, τοῦ δὲ ποταμοῦ ἐξ ὕβρων φουσηθέντος ἦρε τὸν φραγμὸν καὶ καθελὼν ἀπήει. τοῖς δὲ παλούροις δράκων τις συνεπλάκη,

5

172^a (Eb 135) ‘ex MS’ ed. Hudson (Hauptmann) 342, unde pendent Cor. Halm. Hos versus exsculpsit Hp Opusc. III 577: ποταμός δι’ αὐτοῦ φερομένην ἰδὼν βύρσαν | τί καλοῖτ’ ἐπρω-
τησεν· ἡ δ’ ἔφη „δέρις“ (pro ξηρά, coll. Bekk. Anecd. p. 240) ἐπικαχλάσας δ’ ἔφησεν [non scripsit Babrius] „ἄλλο τι ζήτει· ἦδη γὰρ ἀπαλὴν ταχὺ σ’ ἐγωγέ ποιήσω. Primum verum probo, ceteri nimis contracti; possis: Ποταμός δι’ αὐτοῦ φερομένην βόδς βύρσαν | <μεγάλην> ἰδὼν „τίς <δὴ> καλεῖ <ποτ’;>“ ἠρώτα. | „σκληρὴ καλοῦμαι“ φησίν. „ἄλλο τι ζήτει“· ἐπικαχλάσας ὁ ποταμός εἶπε τῷ ρεῖθρῳ· „ἐγὼ γὰρ ἀπαλὴν <ἐν βραχεῖ> σε ποιήσω.“ Imitatus est Avianus 41, qui ad vas fictile amphorae nomine gloriantem fabulam transtulit; cf. Petron. 57 *vasus fictilis, immo lorus in aqua* (Cr ann. 655)

173 (Eb 151) B 125 P¹ 75; tetr. II 32 nihil ad Babrium A^a 97 et qui cognati sunt || 2 αὐτῆς P¹ | παλλουροί B | 2sq. παλλουρον B, παλιούρῳ P¹ || 3 φολίσι P¹, φωλίσι B, φυλλίσι Kn, restitui φολίσι || Prom. B = epim. P¹

173^a paraphrasis Byzantina Hudson. Hauptm. 183, unde hauserunt reliqui (Cor. p. 114 med.) || 1. 2. πλησίον εἶχε ποταμοῦ τὸν φραγμὸν Hd, corr. Hsr ex codd. [cf. tetr. 32^a] || 4 ἀπίει Hd || 5 τῇ δὲ παλιούρῳ Hd, corr. Hsr || Colores Babriani in utroque exemplari misere oblati; v. 1 cum Gb scribere possis: Ποταμοῦ σύγγενος ἄμπελος καθεισθήκει, v. 2

δς ἐφέρετο τοῦ ποταμοῦ ἐν μέσῳ.
καί τις κατιδὼν ἔφη γελάσας μέγα·
ἤ μὲν ναὺς κακὴ, ἄξια δὲ τοῦ ναύτου.

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δικαίως οἱ κακοὶ ἐν κακοῖς ἀπόλλυνται.]

174 Πολέμῳ ἐμφυλίῳ βάρβαροι πολεμοῦντες ἀλλήλοις (ε)
ἤτήσαντο τὸν Δία, βασιλεῖα δοθῆναι αὐτοῖς τοῦ δι' ἐκείνου
τὰ αὐτῶν διοικεῖσθαι (ε?). καὶ ξύλου δοκὸν μέσον τῆς
λίμνης ῥίψας (ε) διετάραξε τὸ ὕδωρ. πάντας δὲ βατράχους
σιγὴ κατέσχευεν ἐκπλαγέντας. χρόνῳ δὲ τινι τοῦ ξύλου ἀκι- 5
νήτως (ε) ὄντος

κατεφρόνησαν <λοιπὸν> ὥστε †καὶ ἐπιβάντες
ἀπάνωθεν πολεμεῖν ἀλλήλοις. καὶ πάλιν ἐδέοντο τοῦ Διὸς
τύραννον (ι) ἢ στρατηγὸν λαβεῖν. ὃ δὲ βδελυγθεὶς αὐτοὺς
ὕδρον ἔδωκε διαφθείροντα τοὺς βατράχους. 10
[Ὅτι πολλοὶ φεύγοντες δουλεύειν (ε?) εἰρηνικοῖς δεσπότηται καὶ
ἄκοντες εἰς πονηροὺς ἐνέπεσον.]

174, 1 cf. 31, 1 sq. 39 | 7im = 26, 6

cum Eb ποταμοῦ δὲ φουσηθέντος <ἄκρον> ἐξ ὕβρων, epim.
cum Bergero κακοὶ δικαίως σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται. Conferenda
fab. A^o 110 (iamb. 14), ubi φρύγανα ὅπ' ἀνέμου φερόμενα pro
nave habentur, cf. vit. Aesop. 33 p. 297 Eb; notum proverbium
(θεοῦ θέλοντος) κἄν ἐπὶ φίλῳς πλείους Arist. Pac. 698 cum schol.,
paroemiogr., lexicogr. s. ῥίψ.

174 (Gb 167) B 126; myth. p. 221; e Babriana orta fabula
dodecasyllabis concepta, quam ex 'MS. Gall.' edidit Hudson Add.
ad fab. 167 (Hauptm. p. 305, unde hausit Cor. p. 102); ceterae a
Babrio alienae. Cf. Dio Chrys. or. IX p. 151 D || 1 πολέμῳ ἐμ-
φυλίῳ B, πόλεμον ἐμφύλιον Kn || 3 ξύλον B, em. Kn ||
Eberhardi quibusdam inventis usus (Anal. 189, 18) collatis-
que similibus locis particulas nonnullas restitui: 1 <Στάσιν
ποτ> εἶχον βάρβαροι πρὸς ἀλλήλους | ἐμφύλιόν τε πόλεμον <αί-
μάτων πλήρη>. . . 8 ξύλου δὲ λίμνην εἰς μέσην δοκὸν ῥίψας |
ἐτάραξεν ὕδωρ. τοὺς δὲ βατράχους πάντας | σιγὴ κατέσχευεν ἐκπλα-
γέντας . . . (πάντας δὲ σιγὴ βατράχους κατεῖληφει?) | 6 κατεφρόνη-
σαν <λοιπὸν> ὥστε κάμψαινεῖν | ἐπάνωθεν <αὐτοῦ> μαχόμενοι
σὺν ἀλλήλοις . . . 10 ὕδρον ἔδωκε βατράχους διαφθεῖραι.

175 Ποιμὴν μικρὸν λύκον εὐρὼν ἐθρέψατο, εἶτα σκύ-
μνον γενόμενον ἐδίδαξεν ἀρπάζειν (ε)

ἐκ τῶν σύνεγγυς ποιμνίων.

ὁ λύκος δὲ διδαχθεὶς ἔφη· „ὄρα μὴ πως (ε) σὺ ἐθίσας με
ἀρπάξεις

5

〈καὶ〉 τῶν σεαυτοῦ πρόβατα πολλὰ ζητήσης.“

[φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίθει.]

[Ὅτι οἱ τῇ φύσει δεινοὶ ἀρπάξουσιν καὶ πλεονεκτεῖν μαθόντες
τοὺς διδάξαντας πολλάκις πλείονα ἐβλάψαν.]

176 Ποτὲ ἀετὸς ἐάλω ὑπ' ἀνθρώπου (ε). τούτου δὲ
τὰ πτερὰ ὁ ἄνθρωπος εὐθέως κόψας (ε)

ἀφῆκε μετὰ τῶν ὀρνέων

ἐν οἴκῳ (ε?) εἶναι. ὁ δὲ ἦν κατηγῆς οὐδὲ ἥσθιεν ἐκ τῆς
λύπης· ὅμοιος δὲ ἦν βασιλεὺς δεσμώτῃ (ε). ἕτερος δὲ τις 5
τοῦτον ὠνησάμενος

175 (Eb 133, Gb 168) B 127; V Fur. 373; fabulae epi-
mythium in M et P¹ sequenti fabulae additum est, cf. Ne-
velet ad fab. 150; 7 Georg.; longius abest A^o 71. Cf. Theocr.
V 38, A. P. IX 47 || 3 σύνεγγυς B || 6 πολλὰ τῶν σεαυτοῦ
προβάτων ζ. B*V || 7 om. B, servarunt Georg. an. I p. 21
et A^o. Multo haud dubie uberior fabula Babrii, velut: Ποιμὴν
νεογνὸν (A^o) <ἐν βαθυκυλίστοις ὕλαις> | λύκον <τιν> εὐρὼν εἴχε
σὺν κυσὶν (A^o) θρέψας. <χρόνῳ δ' ἀληθὲς> | γενόμενον <λύκον>
σκύμνον | ἐδίδαξεν αὐτῷ <πρόβατα τοῦτον> ἀρπάζειν | ἐκ τῶν
σύνεγγυς ποιμνίων. <ἔγαν δ' ἤδη> | ὁ λύκος διδαχθεὶς εἶπεν·
„ἀλλ' ὄρα μὴπως | ἐθίσας σὺ μ' ἄλλων πρόβατα, <δέσποθ'>,
ἀρπάξουσιν | καὶ τῶν γε σεαυτοῦ πρόβατα πολλὰ ζητήσης.“ Ad v. 1. 2
cf. 92, 2. 86, 3. Accedunt quaedam in A^o, in quibus Babrii
manum agnovit Eb, veluti αὐτὸς λάθρα θύων (124, 4) ἅμα τοῖς
κυσὶν ἐθινοῦντο || Epim. (prom. B) Ὅτι om. FP¹ | πλείονα om. B

176 (Eb 166) B 128 M 39 P¹ 76; paullo liberius F Fur. 23,
Pal.⁴ Nev. 150 Cor. 147 || 1 ἀετὸς ποτὲ F Pal.⁴ | ὅστις
τὰ πτερὰ F || 2 εὐθέως om. BM | τίνας F || 3 ὀρνέθων
B, ὀρνιθῶν MP¹ || 4 εἶναι om. M | 4 sq. αὐτὸν ἐν οἴκῳ σὺν
ὀρνιθίοις εἶσεν Pal.⁴, εἶσεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ σὺν ὀρνισιν F |
οὐδὲν B, καὶ οὐδὲ MP¹, καὶ οὐδὲν F Pal.⁴ || totum locum de-
curtavit F || 5 ὁμοίως P¹ || 6 ὠνησάμενος B*, ἐξαγοράσας F Pal.⁴

καὶ τὰ περὰ ἀνασπάσας καὶ μύρω χρίσας
ἐποίησε περῶσαι· ὃ δὲ πετασθεὶς καὶ τοῖς ὄνυξι λαγῶν ἀρ-
πάσας

ἤνεγκεν αὐτῷ δῶρον.

10

ἀλώπηξ δὲ ἰδοῦσα [εἶπεν]· „μὴ τούτῳ (ε)

δίδου <τὰ δῶρα“ φησίν> „ἀλλὰ τῷ πρώτῳ,
ὅτι ὃ μὲν φύσει ἀγαθὸς ἐστίν· ἐκείνον δὲ μᾶλλον ἐξευμε-
νίζου, μήπως (ε)

πάλιν λαβὼν σε τῶν πετρῶν ἐρημώσῃ.“

15

[Ὅτι δεῖ χρηστὰς ἀμοιβὰς τοῖς εὐεργέταις παρέχειν, τοὺς πο-
νηροὺς δὲ φρονίμως τροποθεῖν.]

177 Ποδῶν χελώνης κατεγέλα <τε> κάργλης

176, 7 sq. pro καὶ — περῶσαι nimis exilia ἀνεπτέρωσε
(Babrii?) τὸν ἀέτον ἀτίλκα Pal.⁴ F || 8 καὶ — ἀρπάσας B*, καὶ
λαγῶν κρατήσας Pal.⁴ F || 10 ἤνεγκεν M; ἤνεγκεν εὐθὺς δῶρον
τῷ εὐεργέτῃ τούτῳ Pal.⁴ F, qui om. τούτῳ || 15 τὸ πετρὸν
B* | ἐρημώσῃ MP¹ || 12 sqq. liberrima ratione circumscrip-
serunt Pal.⁴ F, nisi quod ultimam saltem vocem κατερημώσῃ ser-
vavit F. Fabulae restituendae periculum facturum solam fere
recensionem Bodleianam pro fundamento habere necesse est:
τὰ περὰ <μαχαίρῃ> τούτῳ εὐθέως κόψας | ἀφῆκε μετὰ τῶν
ὀρνέων τρέχειν οἴκῳ (cf. 135, 1) | ὃ δ' οὐδὲν ἔφαγε συμφορῇ
κατηφῆσας (cf. 62, 5), | βασιλεῖ δ' ὅμοιος ἦν <τὰ πάντα> δεσ-
μότη (cf. 97, 8). | ἕτερος δὲ τις περιάμενος αὐτὸν <ἀγροίκων>
ἀνασπάσας τὰ περὰ τε καὶ μύρω χρίσας ἀνεπτέρωσεν αὐτὸν
ὥστ' ἀποπτέσθαι. | ὃ δὲ τοῖς ὄνυξι <αὐ> λαγῶν ἀρπάξων
ἤνεγκεν αὐτῷ δῶρον <ἀντ' ἰατρείων> (cf. 94, 7). | κερδὼ σοφῇ
δ' ἰδοῦσα „(λῶσε), μὴ τούτῳ | δίδου <τὰ δῶρα“ φησίν> „ἀλλὰ
τῷ πρώτῳ — ὃ μὲν φύσει γὰρ ἀγαθὸς ἐστὶ σοί —, μήπω | πάλιν
λαβὼν σε τῶν πετρῶν ἐρημώσῃ.“ || Initium nimis decurtatum
ad fab. 13, 1 sq. exemplum refingi potest.

Prom. B = Epim. F Pal.⁴ ὃ μῦθος δηλοῖ, ὅτι — παρέχειν,
τοὺς δὲ κακούς ἐκκλίνειν; in M et P¹ epim. antecedentis
fabulae huic additum | τοὺς εὐεργέτας B || φρονήμως B

177 B 129 P¹ 77; Huds. (Hauptm.) 287^b; FFur. 178 dodeca-
syllabis coacta || 1 π. χ. λαγῶς κατεγέλα· ἡ δὲ om. κάργλης
BP¹ F, π. χ. κατεγέλα λαγῶς καὶ ἀργίας· ἡ δὲ Hd

λαγῶδες· ἢ δ' ἔφη †πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

„ἐγὼ σὲ τὸν ταχύποδα ποσὶ νικήσω“.

ὁ δὲ λόγῳ μόνῳ, χελώνη,

λέγεις †τοῦτο· ἀλλ' ἔριξε καὶ γνώσῃ...'

5

„τίς δὲ τὸν τόπον ὀρίσει“ ἔφη „καὶ βραβεύσει τὴν νίκην;“ (ε);

‘ἀλώπηξ’ ἔφη ‘ἡ δικαία καὶ σοφωτάτη.’ ἔταξε δὲ τὴν

ἀρχὴν τῆς ὥρας (ε) τοῦ δρόμου· ἡ δὲ χελώνη μὴ ῥαθυμή-

σασα ἤρξατο τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ αὐτῆς ἀφορῶσα δυσκίνητον·

ὁ δὲ λαγῶδες τοῖς ποσὶ θαρρῶν ἐκοιμήθη (ε). ἔλθων δὲ ἐπὶ 10

τὸν ὀρισμένον τόπον εὔρε τὴν χελώνην νικήσασαν.

177, 3 me cf. 67, 2. 44, 3 | 5 e cf. 91, 7. 1, 7

177, 2 πρὸς αὐτὸν ταῦτα γελῶσα F, om. B* Hd || 3 σοι
τὸν P¹ | ταχέπου om. ποσὶ B, ἐγὼ σε τὸν ταχὺν ἐν τοῖς ποσὶ
v. Hd, ἐγὼ τὸν ταχὺν σε ἐν δρόμῳ νικήσω F || Quae se-
quuntur, liberius conformata in F, unde selectas tantum lec-
tiones repetam || 4 χελώνη om. B, add. Hd || 5 γνώσε-
B*, γνώσῃ μου τοὺς πόδας F || 6 τίς δὲ τὸν ὅρον προσ-
τάξειεν ἀντεφύσησεν ἡ χελώνη F, fuit fortasse εἶπε(ν ἀντι-)
φυσῶσα || 7 ἀλώπηξ δὲ δικαία καὶ σ. om. ἔφη ἡ Hd ||
7 sq. ἔταξε — ὥρας (fuitne χώρας?) τοῦ δρόμου B*, ἔταξεν
ὁδὸν τῶν δρόμων τὴν εὐθείαν Hd, utraque his συνετάξατο τὴν
ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἅμα τὸν δρόμον καὶ τὸν τόπον διεξάσα
coniungit F || 9 sq. πρὸς τὸ — δυσκίνητον servavit Hd, om. B*,
non expressit F, qui habet ἡ οὖν χελώνη μηδόλως κατοικήσασα
εὐθὺς ὀδεύουσα εἰς τὸν ὅρον ἀνῆλθεν || 10 sq. θαρρῶν τοῖς
ποσὶ Hd || 11 ὀρισμένον B*; exitum hunc: ὁ δὲ — θαρρῶν ἐφύπ-
νου. | μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαναστάς τῆς κοίτης | δρομαῖος ἦκεν εἰς
τὸν τόπον τοῦ ὅρου | ὅστις † εὔρε τὴν χελώνην ὑπνοῦσαν exhibit
F, in quo haud scio an lateant flores Babriani: ὅρους ὁδὸν τε
τοῖς δρόμοισιν εὐθείην | ἐδειξεν· ἡ χέλυμα δ' οὐκ ἐραθύνει
(116, 14. 115, 5), | θαρρῶν δὲ ποσὶν ὁ δασύπους ἐκοιμήθη (Eb) |
ἕως ἀναστάς <ὄψε - > ἐκ κοίτης | δρομαῖος ἦκε <χρόνιος> ||
ἕως ὅρου γάρη, | καὶ τὴν χελώνην ἐνθάδ' εὔρε νικήσαν (Eb) ||
Babrii fabula haud scio an proverbio explicato orta sit πρότερον
χελώνη παροδραμεῖται δασύποδα (prov. Bodl. Ps.-Diog. Suid., cf.
etiam Liban. ep. 72, or. vol. IV p. 854, ubi pro lepore substitutus
est equus). Sed antiquitus nota erat similis fabula vasculis
quibusdam pervetustis repraesentata: cum lepore certans eri-
naceus eodem ut videtur dolo usus quo in populari nostra
fabella, cf. Cr p. 222.

[Ὅτι πολλὰι φύσεις ἀνθρώπων εὐφραεῖς εἰσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἡφθύμιας ἀπώλοντο· ἐκ δὲ νήψεως καὶ σπουδῆς καὶ μακροθυμίας τιτὲς καὶ φύσεως ἀργῆς περιεγέγοντο.]

178 Ρύδω παραφνὺν

ἀμάραντον (i?) ἔφη πρὸς αὐτό· „οἷον ἄνθος εὐπρεπὲς εἴ·
ποθητόν <έσσι> καὶ θεοῖσι κἀνθρώποις·

μακαρίζω σε τοῦ κάλλους (e) καὶ τῆς εὐωδίας. τὸ δὲ

„ἐγὼ μὲν,“ εἶπεν „ὦ ἀμάραντον 5

πρὸς ὀλίγον καιρὸν ζῶ καὶ κἀν μηδεὶς ἐκκόψῃ (e) με τή·
κομαι· σὺ δὲ ἀνθεὶς καὶ ζῆς ἀεὶ οὕτω νέον.“

[Ὅτι κρεῖσσον ὀλιγαρκούμενόν τινα διαμένειν, ἢ πρὸς ὀλίγον
τρυφήσαντα μεταβολῆς δυστυχοῦς τυχεῖν ἢ καὶ ἀποθανεῖν.]

179 Σάλπιγγος <ἄνθρωπος> τις ἦν ἐπιστήμων

στρατόν <τε> συνάγων

εἰς συμβολὰς πολέμων. οὗτος αἰχμάλωτος

178, 8 e cf. 12, 14. 155, 7 || 179, 1 e = 85, 3. 120, 4.

177 Fabb. 129 et 130 affabulationes commutata in BP¹, fab. 129 prom. fabulae sequenti additum in M; prom. B = epim. P¹ F Hd; ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι — εἰσιν εὐφραεῖς, ἀλλ' ἐκ ἡφθύμιας καὶ θυνοῦ ἀπώλλονται· ἐκ δὲ σπουδῆς καὶ μακροθυμίας πολλοὶ περιεγέγοντο τῆς φύσεως F, brevius Hd | Epim. 1 πολλὰς BF, πολλῶν MF | ἐκ τῆς B, τῆς om. MF | ἀπώλλονται M, ἀπώλλοντο B

178 (Gb 222) B 130 M 40 P¹ 78 = Nev. 279 Cor 275 Fur. 321, cf. Cr p. 226 || 2 πρὸς αὐτό MP¹, om. B | εἰ καὶ MP¹ || 3 θεοῖς MP¹, θεῶ B || 5 τὸ δὲ εἶπεν BMP¹ | ἀμάραντε M || 6 κόψῃ με P¹ (Bgk), ἐκκόψομαι M || 7 ἀεὶ καὶ ζῆς MP¹ || Prom. B = epim. P¹ || Hanc quoque fabulam rectis iambis ex parte illis misere claudicantibus inclusit Gb, quamquam v. 3 choliambus fere integer choliamborumque exitus quidam possunt dignosci; a Babrio abiudicavit Bgk Phil. XLVII 397, cf. prol.

179 (Gb 171) B 131 P¹ 79; ex A^c fol. 38^a (Cor. 142 F 81) dodecasyllabis concepta selectas lectiones subiciam; lituum ipsum pro tubicini induxit Avian. 39 || 1 sqq. ἦν τις σαλπιστῆς στρατόν ἐπισυνάγων, | οὗτος κρατηθεὶς ἔβρα τοῖς παροῦσιν F || 8 συμβολὰς P¹

ληφθεις <ὅπ' ἐχθρῶν> ἰκέτευε μὴ κτείνειν
αὐτὸν ὥς μήτε τινὰ φονεύοντα μήτε κουρσεύοντα, πλὴν τὸ δ
χαλκοῦν τοῦτο βύκινον εἰδέναι. οἱ δὲ εἶπον „διὰ τοῦτο
μᾶλλον τεθνήξῃ (ε), ὅτι σὺ μηδὲν ἰσχύων (ε) τοὺς ἄλλους
διεγείρεις.“

[Ὅτι πλεῖον παύουσιν οἱ τοὺς κακοὺς καὶ βαρεῖς δυνάστας διε-
γείροντες πρὸς τὸ κακοποιῆσαι.]

180 Στικτῇ ποτ' <ἐπ>εκαυχᾶτο πάρδαλις ζῶων
φορεῖν ἀπάντων ποικιλωτέρην δέρορην.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „σοῦ δ' ἐγὼ κρείσσω
δορῆς ἔχω καὶ ποικιλωτέρην γνώμην.“

[Ὅτι τοῖς συννετοῖς καὶ ποικίλα φρονοῦσιν μᾶλλον ἔκαινός ἐστιν
ἢ τῇ φύσει ἐπηρεπέσι καὶ μὴ τῇ γνώμῃ.]

181 Τράγος * εὐθαλοῦς ἔτρωγεν ἀμπέλου βλάστην.

179, 4 me = 124, 6 | 7 cf. 76, 16. 27, 8 || 180, 3 im = 14, 3 |
e = 73, 4

179, 4 λειφθεις P¹ || 5 αὐτὸν? | ὥς μὴ καὶ P¹ | κουρσεύοντα
praedantem, cf. Knöll progr. p. 9 || 6 βύκινον P¹, βύκιανον B ||
6 sq. πλὴν γὰρ τοῦ χαλκοῦ τούτου οὐδὲν ἄλλο κτῶμαι A^c(F) ||
7 τεθνήξω P¹ || 7 sq. διὰ τ. γὰρ μᾶλλον τεθνήξῃ ἄρτι | ὅτι
μηδὲν δυνάμενος ἐν πολέμῳ | τοῖς πᾶσι κρᾶζεις πρὸς μάχην
ἐπεγείρων F, sim. A^c; fuerit: οἱ δ' εἶπον αὐτῶ „μᾶλλον οὐκ σὺ
τεθνήξῃ | ἄλλους ἐγείρων καὶ τὸς οὐδὲν ἰσχύων.“ (76, 16) || Prom.
B = epim. δ μῦθος δηλοῖ ὅτι πλείστον — ἐπεγείροντες εἰς τὸ κ. F

180 (Eb 137) B 132 (decurt.?). tetr. II 16 cum 'Aesopo' Plut.
VII sap. 12 p. 155 b, animine an corp. 2 p. 500 c faciunt ceteri,
F Fur 13 A^a 20; eadem fabula usum esse conicio Diogenem
cynicum πορδαλεῖ, cf. 72 || 1 sq. στ. ποτὲ πάρδαλις ἐκαυχᾶτο φο-
ρεῖν ἄ. ζ. ποικιλωτέραν δ. B, rest. Cr; ποτ' ἤρχει π. φορεῖν <μόνῃ> ||
2 δορῆν ἄ. ποικιλωτάτην ζῶων Lm Eb, sim. Babrius Minae, cf.
Anthol.³ p. XXXVIII LIV Bgk || 3 sq. εἶπεν „σοῦ τῆς δορᾶς
κρείττονα καὶ ποικιλωτέραν γνώμην ἔχω B, rest. Eb | cf. Eust. II.
Γ 374, 45. op. 353, 42

181 (Eb 148, Gb 173) B 133 P¹ 80 = Nev. Cor. 280, Aph-
thon. 37, tetrast. I 7; ceterae nihil ad rem. Usus est celebri epi-
grammate 1106 Kaibel, A. P. IX 75. 99 (Leon.); cf. Varr. R. r.
I 2, 19; Verg. Georg. II 38, Ovid. Fast. I 853, Suet. Dom. 14 (Cassiod.
Hyg. 277. Paus. II 38, 3 all.) || 1 τρ. ἐν τῇ ἐκβολῇ BP¹, ubi

τούτω προσεῖπεν [ἦ] ἄμπελος· „τί με βλάπτεις
 <κείρων τὰ φύλλα>; μὴ γὰρ ἔστιν οὐ χλοΐη;
 ὅμως ὅσον σοῦ θυομένου ὀῖνον χεῖζουσιν
 ἐγὼ παρέξω . . .“

5

[Οτι τοὺς ἀχαρίστους καὶ βουλομένους τοὺς φίλους πλεονεκτεῖν
 ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

182 Τράγος ἐν θέρει σφοδρῶς[†] διψήσας

κατῆλθε κρημνὸν εἰς βαθὺν πιεῖν ὕδωρ.

πῶν δὲ καὶ χορτασθεὶς οὐκ ἠδύνατο ἀνελθεῖν·

καὶ μετενόει <δὴ> καὶ βοηθὸν ἐζητεῖ.

ἀλώπηξ δὲ τοῦτον ἰδοῦσα ἔφη· „ῶ ἀνόητε, εἰ τόσας φρένας ὅ
 εἶχες, ὅσας ἐν τῷ πάγωνι τρέχας, πρότερον

οὐκ ἂν κατῆλθες, πρὶν τιν' ἀνοδοῦν ἐσκέψω.“

[Ὅτι δεῖ πρότερον προσκοποῦντα τὰ τέλη τῶν πραγμάτων καὶ
 οὕτω ποιεῖσθαι τὰς τούτων ἐγχειρήσεις.]

181, 5 e cf. 63, 10 || 182, 1 me = 43, 1

latere suspicor τρ. εὐθαλοῦς coll. 128, 6. 9 | τῆς ἀ. τὴν βλά-
 στην ἔτρωγε BP¹, transposuit Eb | κείρων τὰ φύλλα om. BP¹, e
 tetrasticho repetiit Eb || 3 γὰρ om. P¹ | οὐκ ἔστι χλοή BP¹ tetr. ||
 5 fuit fere ὅμως ὅσον χεῖζουσιν ἄρτι πως οἶνον || 5 exitum
 ἐγὼ παρέξω τοῖς θεοῖσιν ἦν θύη e tetrastichis haud male resti-
 tuit Gb; ἐγὼ δὲ παρ' ἐμαντοῦ ἀντισπείσω τὸν οἶνον Aphth.

182 (Eb 145, Gb 174) B 134 P¹ Nev. 284 Cor p. 6; Epim.
 Georg. (= Coisl. 371, cf. Tyrwh. Fur. p. LXXXIII); tetr. II 15.31;
 melior fabula A^o 4 Cor p. 5 || 3 σφοδρῶς τράγος <τις ἀπὸ τὸ
 καῦμα> διψήσας Eb | κατῆλθεν εἰς βαθὺ κρημνὸν ὕδωρ πιεῖν
 P¹, κ. εἰς βαθύκρημνον φρέαρ (interpol., cf. v. 8) π. B, sim.
 tetr., rest. Eb || 4 μετανοήσας αὐ? || 7 ἂν κατέβης, εἰ μὴ τὴν
 ἀνοδοῦν ἔ. B*, corr. ex tetr. (ἐσκέψω etiam P¹) | Prom. B = epim.
 P¹, cf. Georg. p. 31 Βαβυλίου· δέον τὰ τέλη τῶν πρ. ἡμᾶς προσορᾶν,
 καὶ οὕτως τὴν τούτων ἐγχείρησιν (ἐνχειρίσιον Coisl.) ποιεῖσθαι
 (sim. gnomol. Cahir. Tischend. an.³ p. 221, Apostol.-Ars. V 928
 = Maxim. Mel. 2) | καὶ om. P¹ | τὰς τ. ἔ. om. Nev., habet P¹
 B 185 = fab. 186.

183 Ὑμητιή μέλισσα, κηρίων μήτηρ,
 τῷ Διὶ φέρουσ' ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἴκους
 μέλι μήπω καπνισθέν (ε)?). ὁ Ζεὺς δὲ τῷ δῶρφ (ε) ἐτέρφθη
 καὶ ὑπέσχετο δοῦναι γέρας ὃ ἂν αἰτήσεται.
 ἢ δ' εἶπε „δός μοι κέντρον ἵνα εἴ τις ἀνθρώπων 5
 τὸ ἐμὸν ἔργον πλησιάσῃ ἄραι, ἀναιρῶ τούτον.“ ἀπηρέσθη
 δὲ ὁ Ζεὺς τῇ αἰτήσει

— ἡγάπα γὰρ [τοὺς] ἀνθρώπους —
 [ὅμως] καὶ μὴ θέλων ἐδωκεν· εἶπε γὰρ δώσειν.
 τοιοῦτον οὖν ἐδωκεν ὥστ' [αὐτήν] ἀποθνήσκειν 10

ἅμα τῷ πληῆξαι.

ζωὴ γὰρ αὐτῆς ἐστὶ πετομένης [τὸ] κέντρον.

[Ὅτι ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ δεήσεσι μηδεὶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτεῖ-
 τω (ε) τι· ὁ γὰρ ἂν κακὸν αἰτήσεται, ἐπ' αὐτὸν ἥξει.]

183, 1 e cf. 32, 2. 38, 6 | 2 e cf. 58, 5. 72, 2

183 (Eb 139, Gb 175) B 136; liberior unde pauca tantum decerpam F Fur 114 dodecasyllabis concepta || 1 Ὑμητιᾶ B, om. F || 2 ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἴ. φέρουσα τῷ Διὶ B, rest. Eb; ἀνελήλυθεν εἰς θεοὺς θυμιάσαι κτλ. F | φέρειν? cf. p. LIII⁴ || 3 sq. τερφθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς F || 4 sq. δοῦναι ὃ ἂν αἰτήσῃ (ε?) F || 5 δὲ εἶπεν B || 9 <δ> ἐδωκεν? || 10 τοιοῦτον δὲ δέδωκεν ὡς B, corr. Eb | ἔαν . . σὺ δὲ [verba sunt Iovis] προσακούσης αὐτῷ καὶ πληῆξῃ, αὐτὴ μᾶλλον τεθνήξῃ, ἐκβληθέντος σου [τοῦ] κέντρον· ζωὴ γὰρ ἐν σοὶ ὑπάρχει τὸ κέντρον F || 12 γὰρ FLm, δὲ B: ultima verba vix sana; αὐτῆς ἐπιποταμένης Bgk, cf. prol. || 3 sqq. 7 sqq. versus Eberhardi quibusdam inventis usus facile restituas: 3. ὁ Ζεὺς δ' ἐτέρφθη τῷ <μελισσίῳ> δῶρφ, δώσειν δ' ὑπέσχετο γέρας ποτ' αἰτήσῃ. ἢ δ' εἶπε „δός μοι κέντρον, εἴ τις ἀνθρώπων ἄραι πελάξῃ τοῦμὸν ἔργον ὡς κτείνω.“ ἤλγησε δ' ὁ Ζεὺς — ἡγάπα γὰρ ἀνθρώπων . . . Coll. F exitum v. 11 refingas talem: μέλισσαν αὐτήν, κέντρον ἣν ποτ' ἐμπήξῃ κτλ. || Prom. B = Epim. F: Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι — δεήσῃσιν οὐ δεῖ κατὰ — ἐχθρῶν τι ἐξαιτεῖσθαι κακόν· ὁ γὰρ ἂν κακὸν κατ' αὐτῶν ἐξαιτήσῃ (ε), ἀνθυποστρέφει ἐπὶ σὲ παραντίκα.

184 Ὑπὸ τῶν κακῶν τὰ[†] ἀγαθὰ [†]ἐδιώχθη
 ὡς ἀσθενῇ <δὲ πάλιν ἔφηνγεν ἐκ γαίης>,
 εἰς οὐρανὸν δ' ἀνῆλθε καὶ <δι>ηρώτα
 τὸν Δία, <συν>εῖναι πῶς <χρέων> σὺν ἀνθρώποις.
 ὃ δ' εἶπεν <αὐτοῖς> „πάντα μὴ μετ' ἀλλήλων, 5

ἔν δὲ καθ' ἑν τοῖς ἀνθρώποις ἐπέρχεσθαι.“ διὰ τοῦτο τὰ μὲν
 κακὰ συνεχῇ τοῖς ἀνθρώποις ὡς πλησίον ὄντα ἐπέρχεται,
 τὰ δὲ ἀγαθὰ βράδιον ἕξ οὐρανοῦ κατιόντα.

[Ὅτι ἀγαθῶν μὲν οὐδεὶς ταχέως ἐπιτυγχάνει, ὅπῃ δὲ τῶν κα-
 κῶν ἕκαστος καθ' ἑκάστην πλήττεται.]

185 Ὑπεράνωθεν πέτρας αἰτὸς ἐκαθέζετο λαγῶνους θη-
 ρεύσαι (ε?) σκοπῶν.

τοῦτον δέ τις <κυνηγός> ἔβαλε τοξεύσας,
 καὶ τὸ μὲν βέλος ἔσω εἰσῆλθεν, ἡ δὲ γλυφίς σὺν τοῖς πτε-
 ροῖς (i) πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἰστήκει (e). ὃ δὲ 5

184, 3 e — 75, 12 | 4 e — 58, 8 | 5 e — 44, 1 | 185, 3 e
 — 68, 10

184 (176 Gb) B 137 V Fur. 347 || 1 ὅπῃ τ. κ. τὰ ἀγαθὰ B, ἀγαθὰ
 πάντα ὅπῃ τ. κ. V, num τὰ χρηστὰ πάντα (58, 1)? | ὡς ἀσθενῇ
 ὄντα BV, suppl. Cr coll. 25, 10. 58, 15. 6 || 3 δὲ ἀνῆλθεν B, ἀνῆλθον
 V | καὶ τὰ κακὰ ἠρώτησαν V, τὰ δὲ κακὰ ἠρώτησαν B, praeter
 sententiam (Kn); em. Cr || 4 πῶς εἶναι BV, rest. Cr coll. 58, 9.
 25, 9 | μετ' ἀνθρώποις B, μ. -ων V || 5 ὃ δὲ BV | μὴ μετ' ἀλλ.
 πάντα BV, transp. Cr || 8 κατιόντα B, κάτεισι V || Fuerit: 6 καθ'
 ἑν δ' ἑν ἀνθρώποις παρίεναι χρεῖν.“ διὰ τοῦτο συνεχῇ (ἔληκτα?)
 τὰ μὲν ἐπέρχετ' ἀνθρώποις ὡς πλησίον <καρ>όντα, τὰ δὲ πολὺ
 βράσσω κτλ. || Prom. B = epim. V; latent choliambi || ὁ λόγος
 δηλοῖ ὅτι ἀγαθῶν κτλ. V

185 (Eb 146) B 138 P¹ 83 = Nev., A^c Cor. 133 (cf. Hausrath
 p. 275); tetrast. I 25; Aphthon. 32 (Fur 218); Suid.? Celeberrima
 Aeschylī fabula Libyrtica, cf. Nauck ad Aesch. fr. 139 p. 45,
 ubi add. Anth. Pal. IX 224. || Initium fuisse conicio πέτρης
 ἄνωθεν, cf. Suid. s. ἄνωθεν· ἐκ τόπου ἢ χρόνου (quod ad So-
 phoclis versus spectat). Βάβριος (excidit Babrii testimonium,
 seq. Soph. El. 1058); ὑπεράνωθεν vox Byzantina (Kn) || 1 λα-
 γῶν A^c || 2 σκοπῶν B, ζητῶν A^c || 4 ἔσω BP¹, ἐντὸς αὐτοῦ A^c,

ιδὼν ἔφη· „καὶ τοῦτό μοι νήη λύπη
τὸ τοῖς ἔμοις περοῖσι <νῦν> ἀποθνήσκειν.“

[Ὅτι τὸ κέντρον τῆς λύπης (e) δεινότερόν ἐστιν, ὅταν τις ἐξ
οἰκείων (e?) κινδυνεύσῃ.]

186 Φιλλαν ἐσπείσατο πρὸς αἰτὸν ἀλώπηξ. καὶ ὁ μὲν
εἶχε τὴν καλιὰν ἐπάνω τοῦ δένδρου, ἥ δὲ ὑπὸ τὴν ἔβαν.
ὁ δὲ αἰτὸς ἐπιорκήσας τοὺς σκύμνους τῆς ἀλώπεκος * *, τοῖς
δὲ νεοσσοῖς θολήν ἔδωκεν (i?). ἄλλοτε δὲ ἱερεῖον ἐκ τοῦ
βωμοῦ ἀρπάσας μετὰ ἀνθρακος ἔθετο 5

εἰς τὴν καλὴν ἥ δὲ <γ' εὐθύς> ἐξήφθη

185, 6 e = 95, 46 | 7 e = 75, 16 || 186, 4 cf. 137, 2.

fuerať εἶω (e) | γλυφῆς B, γλυφῆ P¹A^o et codices quidam Haus-
rathi || 6 ἑτέρα λύπη BP¹A^o, corr. Cr, nam μοι ἰτέρη crasin
Babrius vix admisit Heronda multo severior || 7 ἔμοις
περοῖς BP¹, deinde πρὸ τῶν ὀφθ. εἰ. iteravit et ccl. P¹, ἰδίοις
περοῖς A^o | ἐναποθνήσκειν Nev. Initium fuit fere: Πέτρης
ἐνωθεν αἰετός <τις> εἰστέκει (cf. 77, 1) | σκοπῶν λεγασὸς <καισὶ
δεῖπνα> θηρεύειν... | κάσσω μὲν αὐτοῦ χολάσι τὸ βέλος ἐκρύ-
φθη (cf. 1, 9), | ἀλλ' ἡ γλυφὴ δὴ (47, 3) σὺν περοῖσιν εἰστέκει |
αὐτοῖς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἦν κατοπτεύσας (cf. 131, 15) | κλιῶν
ἔφη· „καὶ τοῦτο κτλ. Eberhard Lachmannum secutus e Tzetzae
Chil. IX 168 ἔμοις περοῖς ἐβόησεν ἐγὼ νῦν κατεβλήθην versum
exculpsit ἔμοις ἐγὼ περοῖσι νῦν κατεβλήθη: sed Babrium
illum hoc loco secutum esse demonstrari non potest. || Prom.
B = epim. P¹ | ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεινόν ἐστιν ὅταν τις ἐκ
τῶν ἰδίων κινδυνεύσῃ A^o; in B choliamborum vestigia pellu-
cent | ὅτε τις — κινδυνεύσει B*, corr. ex A^o

186 B 139 M 26 P¹ 84; praeivit Archilochus (fr. 86 sqq.
110) celeberrima fabula, quam integriorem circumscripserunt
fabulatores A^o 1 Cor. A^u 1 Schn. Quamquam multo hac para-
phrasi et amplior et laetior fuisse censenda est Babrii narra-
tio, quam qui se restituisse opinatur Gb 177 nec sermonem
poetae novit neque artem || 1 ἐποιήσατο P¹ | ὁ μὲν αἰετός P¹ ||
2 ἥ δὲ ἀλώπηξ P¹ | ἐπὶ τὴν P¹ || 3 sq. γὰρ μὲν καλὴν εἶχε ἐν
κάρα δένδρου Eb || 4 δὲ BM, om. P¹, uncinis inclusit Kn,
ego lacunam indicavi: excidit fere ἀρπάσας ἀνέφερε | ἄλλοτε
om. δὲ BP¹ || 6 καλιὰν ἥ δὲ BP¹, καλλιὰν ol δὲ M

καὶ οἱ νεοσσοὶ κατέπεσον· καὶ ἡ ἀλώπηξ θήραν (ε) ἐποίησας τὸ συμβάν.

[Ὅτι δίκη τις ἐφορᾷ τὰ τῶν ἀνθρώπων (ε) καὶ τοὺς ἐπιόρκους ἀμύνεται καὶ ἀποδίδωσι κατ' ἀξίαν.]

187 Φυτὸν ἦν εἰς γεωργοῦ χώραν καρπὸν μὴ φέρον, ἀλλὰ μόνον στρουθῶν καὶ τεττίγων κελαδούντων ἦν καταφυγή. ὁ δὲ γεωργὸς

ὥς ἄκαρπον ἐκτεμεῖν

ἤμελλε, καὶ δὴ τὸν

5

πέλεκυν λαβὼν ἐπέφερε

τὴν πληγὴν· οἱ δὲ τέττιγες καὶ οἱ στρουθοὶ ἰκέτευον τὴν καταφυγὴν αὐτῶν μὴ ἐκκῶσαι (ε), ἀλλ' ἔασαι

ὥστ' ἄδειν

ἐν τ' αὐτῷ καὶ σὲ τὸν γεωργὸν τέρπειν.

10

ὁ δὲ μὴδὲν αὐτῶν φροντίσας

καὶ δευτέραν πληγὴν καὶ τρίτην ἐπέφερεν. ὥς δὲ ἐκοίλανε τὸ δένδρον,

σμῆνος μελισσῶν

186 Exitum Gb interpolavit hunc: νεοσσιῇ δ' ἐξήκτο κἄ-
πεσον τέκνα, | θήρην δ' ἀλώπηξ τὰ (ᾱ?) γενόμεν' ἐποιεῖτο,
quae ne diasceuaasta quidem sunt digna. || Epim. = prom. B τὰ
om. P¹M | τοῖς ἀνθρώποις M | ἀμύνεται M

187 (Eb 169 Gb 178) B 140 M 27 P¹ 85 = Nev. 176 Cor.
173 Fur. 266 | Prom. B = epim. P¹M || 1 εἰς om. M | χώρα
(= χώρα) M | φέρον BM || 2 καταφύγιον M || 4 ἐκτε-
μεῖν P¹ || 5 ἤμελλεν B || 6 λαβὼν BP¹, ἀναλαβὼν M ||
10 oratio recta ab Halmio et Coraisio perperam oblitterata ||
12 ἐπέφερε B | ἐκούανε B || v. 11 sqq. Eberhardi vestigiis in-
sistens conicias: <ἐμμένοντας> ὥστ' ἄδειν | κλάδοισι καὶ σὲ τ. γ.
ἐφφραίνειν, v. 13 sq. φροντίσας <φυτοῦ πρέμνω> | καὶ δευτέραν
ἐπέφερε καὶ τρίτην <καίων>; cetera nimis incerta.

καὶ μέλι εἶρε. γευσάμενος δὲ τὸν πέλεκυν ἔρριψε καὶ τὸ 15
φρυτὸν ἐτίμα ὡς ἱερὸν καὶ ἐπεμελεῖτο.

[Ὅτι οὐ τοσοῦτον οἱ ἄνθρωποι φύσει τὸ δίκαιον ἀγαπᾶσι καὶ
τιμῶσιν, ὅσον τὸ κερδαλέον ἐπιδιώκουσιν.]

188 Φαλακρὸς τις τρίχας ξένας τῇ ἑαυτοῦ κορυφῇ
περιθεῖς

ἵππευεν. ἄνεμος δ' <εὐθὺς ἄντα> φουρήσας

ἀφείλετ' αὐτὰς <καὶ φαλακρὸς ὦν ὥφθη>.

γέλως πλατὺς δ' ἐπέσχε τοὺς παρεστῶτας.

5

κἀκείνος εἶπε τὸν δρόμον <μόλις> παύσας·

„τάς οὐκ ἐμὰς με τί ξένον τρίχας φεύγειν,

αἱ καὶ τὸν ἔχοντα ταύτας μεθ' οὗ ἐγεννήθησαν κατέλιπον;“

[Ὅτι μηδεὶς λυπεῖσθω ἐπὶ συμφοραῖς ἐπελθούσαις (ε) αὐτῷ· δ
γὰρ γεννηθεὶς οὐκ ἔσχεν ἐκ φύσεως, τοῦτο οὐδὲ παραμένει·
γυμνοὶ γὰρ ἤλθομεν, γυμνοὶ οὖν καὶ ἀπελευσόμεθα.]

188, 6 me cf. 62, 5.

187 Epim. 1 τὸ φύσει δίκαιον B, τῇ φ. δ. M || 2 κερ-
δάλαιον P¹ (κερδαλαιν Nev.)

188 (Eb 140 Gb 179) B 141 M 28 P¹ 86 — Nev. 288 Cor. 283
Fur. 326; Huds. (Hauptm.) 284 ex Ms.; Avian. 10, cf. Mart.
Π 41, 10 Mus. Rhen. XLIV 456 || 1 παρακλὸς MP¹ | ξένας τρίχας
MP¹ Hd | τὴν ἐ. κορυφὴν P¹ | ἐπιθεῖς M || 3 suppl. ex Aviani
v. 5 huius ab adverso Boreae spiramina || 4 ἀφείλετο ταύτας
B, ἀφείλατο τ. Ms. Hudsonis, ἀφείλε ταύτας P¹, ἀφείλεν αὐτὰς
M, corr. Cr; suppl. ex Aviani vv. 6 sqq. praestant ridiculum
populo conspiciente caput, | nam mox... nituit frons nuda etc.,
cf. 131, 17 || 5 δὲ πλατὺς τοῦς π. εἶχε MP¹, πλατὺς δὲ τοῦς
π. εἶχεν B, corr. Cr coll. 95, 59 || 6 τοῦ δρόμου B*, cf. 62, 5 |
γευσάμενος M | τ. οὐκ ἐ. τρίχας τί ξ. φ. με B*, cf. Anth. Pal.
IX 18, 1 | Quid mirum positos... fugisse capillos, quem prius
aegeraevae deseruere comae Avian. 11 sq.; 8 fuit fere: δν καὶ
κατέλιπον αἱ συνήλικες χαῖται, cf. 22, 3; ὁμηλίκα χαίτην Nonn.
par. VIII 40 || Epim. 1 ἐπὶ om. MP¹ | sequor MP¹, συμφορὰ ἐπελ-
θοῦσα om. αὐτῷ B, Ms. Hudsonis, latet versus barbara arte
factus μηδεὶς λυπεῖσθω συμφοραῖς ἐπελθούσαις || 2 τούτου M |
οὕτε B | ἤλθομεν B, ἤλθομεν ἐκ γῆς πάντες M, ἡ. πάντως(?) οἱ
πάντες P¹ | οὖν καὶ MP¹, καὶ B, οὖν Nev.; verba auctoris
Christiani, cf. Iob. I 21 || Cf. Bgk proleg. p. LXXXVIII

189 Φασίν ὃν κενχωμένην ἀγέλην παίδων ἔχουσαν
εἰπεῖν τῇ λεαίνῃ· „πόσους παῖδας σὺ γεννᾷς;“

ἢ δ' εἶπεν[†] „ἕνα μὲν, ἀλλὰ γενναῖον.“

[Ὅτι κρείσσων εἰς δόμῃ σώματος καὶ ἀνδρείᾳ ἢ καὶ φρονήσει
διαφέρων, ἢ πολλοὶ δειλοὶ καὶ ἀνανδροὶ ἢ καὶ ἄφρονες.]

189^a Φάσις <ποτ'> ἦλθε πᾶσι τοῖς τετραπόδοις
καύχημα κατέχουσα εἰς παίδων πλήθῃ.
καὶ δὴ ἔφασκον τῇ λεαίνῃ βοᾶντες·
„εἰπέ καὶ σὺ τοι, πόσους παῖδας τίκεις;“
ἢ δὲ γελᾶσα πρὸς αὐτοὺς ταῦτα λέγει·
„σκόμνον μὲν ἕνα, ἀλλὰ γενναῖον πάνν.“

5

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κρείσσων εἰς δόμῃ σώματος καὶ ἀν-
δρείᾳ καὶ φρονήσει, ἢ πολλοὶ δειλοὶ καὶ ἄφρονες.]

190 Χαλκεὺς <τις> εἶχε κύνα·

καὶ ὅτε μὲν ἐχάλκευεν, ὁ κύων ἐκοιμᾶτο, ὅτε δὲ ἤρξατο τοῦ
ἐσθιέειν, εὐθέως ὁ κύων ἀφυννιζόμενος παρίστατ' αὐτῷ, ὁ δὲ
αὐτοῦ κύριος ὁ χαλκεὺς ὁστοῦν δίψας (ε?) αὐτῷ εἶπεν· „τα-
λαίπωρε ὑπνώδεις,

5

189 B 142; nobilior F 106 A^a 108 fabulae forma a Babrio
aliena | 3 δὲ εἶπεν B | Epim. 1 κρεῖσσον B |

189^a F Fur. 189; dodecasyllabi e paraphrasi Babriana
profecti | 1 Στάσις Hl | ἦλθεν ἅπασι Cor | σὺ τὸ πόσους F, corr.
Cr; εἰπέ δὴ Cor | Fabulam tristicham (qualis nulla legitur in
Athoo) Babrio obtrudit Gb; Scribere poterat poeta: Φασίν
<λεαίνῃ> σὺν <ἄμετρα> κενχᾶσθαι (129, 13. 11, 10) | ἀγέλην
ἔχουσαν <νεοτόκων μικρῶν> παίδων. „πόσους σὺ γεννᾷς;“ φασίν
„<ὃ φίλῃ>, σκόμνον;“ | <γελᾶσα> δ' εἶπεν (vel δ' ἡ σὺς) „ἕνα
μὲν, ἀλλὰ γενναῖον.“

190 B 143 P¹ 87; cf. Anth. Pal. XI 431 | 1 εἶχε κύνα
B*, κόν' εἶχε Eb, cf. prol. p. LII | 2 sq. ὅτε δὲ — ἀφυννιζόμενος P¹,
ὅτε δὲ ἤσθιεν B | ὁ δὲ — χαλκεὺς P¹, ὁ δὲ B | 5 ὀπνώδη BP¹
em. Kn.

ὅταν μὲν - υ - τὸν ἄκμονα κρούω,
ὕπνοις, ὅταν δὲ τοὺς ὀδόντας[†] κινήσω
εὐθύς ἐγείρω;“

[Ὅτι τοὺς ὑπνώδεις καὶ ἀργοὺς καὶ ἐξ ἀλλοτρίων πόνων
τρεφομένους ὁ μῦθος ἐλέγχει.] 10

190^a Ἦν τις χαλκὸς κυνάριον ἔχων· τούτου
χαλκεύοντος, τὸ κυνάριον ἐκοιμᾶτο·
καὶ αὐτὸ πάλιν ἐσθλόντος, <οὐχ> ὁμοίως
ἐκοιμᾶτο. οὗτος ἐπέρριψεν ὅσποδν <τι>
[ταῦτα] λαλῶν· „[ὦ] ταλαίπωρον κυνάριον ὑπνώδεις, 5
τί σοι ποιήσω δυνῶ κατεχομένῳ;
ὅτε μὲν γὰρ τὸ ἀκμόνιον προσκρούσω,
ἐπανακλίνεις σαντὸν ἐπὶ κραββάτου·
ὅτε δὲ πάλιν τοὺς ὀδόντας κινήσω,
εὐθύς ἐγείρω καὶ τὴν κέρκον μοι σείεις.“ 10

[Ὁ μῦθος οὗτος τοὺς ὑπνώδεις καὶ ἀργώδεις καὶ εἰς ἀλλοτρίων
πόνους ἀποβλέποντας ἐλέγχει.]

191 Χερσαῖος[†] μῦς βατράχῳ κακῇ μολίῳ

190 7 e cf. 36, 12

190, 6 μὲν om. P¹ || 7 ὅτε P¹ || 7 μόνον ὀδόντας? cf. Herond.
III 49 || 8 ἐγείρω cum puncto plerique || Prom. B = P¹ epim.

190^a F Fur. 82, cui cognati sed magis corrupti dodeca-
syllabi V¹ 58, Cor. 184 e Ms. Huds. Hptm. p. 225, Cor. p. 185
(ἄλλως); Bodleianae propius Pal. Nev. Cor. 284 || 2. 5. 7 per
synizesin (M¹) || 3 οὐχ ex Nev. Hd add. Cor. || 8 ἐαντὸν F,
σαντὸν ceteri | ἐπὶ τῆς κλίνης Hd || 10 εὐ. ἐγ. om. F, ser-
vavit V¹ | Babrius, qui epigrammate usus esse videtur, scribere
poterat: Χαλκεὺς τις εἶχε κυνίδιον <δόμοις θρέψας>. (cf. 88, 3.
141, 2) ὅτ' ἐκρότησε (119, 4), τόδ' ὁ κύων ἐκοιμήθη, ὅτε δ'
ῆρξεν ἐσθλὸν, εὐθέως <ἐφορμήσας> (cf. 95, 39) αὐτῷ παρίστα·
<ἰχάνων τε καὶ σάλινων> (cf. 190, 3)· ἥως ποτ' αὐτῷ <χναυθὲν>
δοτήον δάψας „τί σ', ὦ τάλαν καὶ ναυθρέ“ φησί „ποιήσω· ὅταν
μὲν <ἀθλῶ καὶ> τὸν ἄκμονα κρούω ὑπνοῖς, ὅταν δὲ μόνον
ὀδόντα κινήσω· εὐθύς τ' ἐγείρω καὶ τὸ κέρκιον σείεις;“

191 (Eb 175 Gb 182) B 144 M 29 P¹ 88 = Nev. 249 Cor. 245
Fur. 307; nimis libera Dositheï paraphrasis fab. 12 p. 33 B.
Fabula antiqua etiam Phaedri paraphr. Rom. I 4, Aesopī vita 33
p. 300, Batrachomachia 9—100 (ubi deest extrema pars) re-
cepta || 1 ὁ μῦς M, num γ. ἦν μ.? | μολίῳ codd.

ἐφιλιώθη. ὁ δὲ βάτραχος κακῶς βουλευσάμενος τὸν πόδα τοῦ μύδος τῷ ἑαυτοῦ ποδὶ συνέδησε. καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὰς χώρας ἤλθον σῆτον δειπνήσοντες· ἔπειτα δὲ τῷ χεῖλει τῆς λίμνης πλησιάσαντες ὁ μὲν βάτραχος τὸν μὺν 5

εἰς τὸν βυθὸν κατήγην * * *,

αὐτὸς βρυάων [τῷ] ὕδατι καὶ <αὔθις ἐκκύψας>

τὸ βρεκεκεκὲξ κοᾶξ <κοᾶξ> ἀνακράων.

ὁ δ' ἄθλιος μὺς ὕδατι

φουσηθεὶς ἐτεθνήκει (ε)· ἐπέπλει δὲ τῷ ποδὶ τοῦ βατράχου 10 συνδεδεμένος. ἔκτινος δὲ τοῦτον ἰδὼν τοῖς ὄνυσιν ἤρπασεν·

βάτραχος δὲ δεσμώτης

ἐπηκολούθει δειπνον αὐτὸς ἐκτίνω

γενόμενος.

[κἂν νεκρὸς ᾗ τις, ἰσχύει πρὸς ἄμυναν·

ἡ γὰρ θεία δίκη ἐφορᾷ πάντα καὶ τὸ ἴσον ἀποδιδούσα ζυγοστατεῖ.]

191, 1 e = 12, 25 | 6 cf. 2, 5, 4, 3 || 12 e = 129, 8

191, 3 τῆς μύδος P¹ || 4 τὰς BM atque ipse P¹, τῆς Nev. Kn || 4 ἤλθε B* | δειπνήσαντες MP¹ | δὲ om. P¹ | τὸ χεῖλος MP¹ || 6 εἰς τὸ βάθος solus B (Kn) || κατήγην B, κατήνευε(ν) P¹ M || 7 βρυάων M atque ipse P¹, βρυάων Nev.; suppl. ex 96, 1. 112, 5 || 8 βρέκ ἐκεκ ἐξανακράων B, βρεκὲξ καὶ κῆδαν ἀνακρ. P¹, βρέκ ἐκεκ κοᾶξ ἄ. M, unde Aristophaneam illud (Ran. 258) iure restitutum esse a Cor apparet; Gb qui αὐτὸς βρυάων βρεκεκεκὲξ τ' ἀνακράων recepit Knoellii apparatu uti noluit || 9 ὁ δὲ codd. || 10 φουσηθεὶς B | ἐπίπλει M || 11 δεσμώτας ut videtur M || 13 δειπνος (δειπνον P¹) καὶ αὐτὸς τῷ ἐκτίνω ἐκτίνω B* | Fabula magis decurtata, quam ut restituendae periculum facias; v. 9 sq. plenius Dositheus: ἄσκης ὁ μὺς φουσηθεὶς ἐκολύμβη, ὃν κολυμβῶντα νεκρὸν ἐκτίνος πετόμενος ἤρπασεν καὶ τῷ αὐτῷ λίγῳ ὁ βάτραχος ἐκολούθησεν || Prom. B = Epim. P¹ || Ὅτι κἂν B* | τις ἦει M | trimeter barbarus || ἐφορᾷ BP¹, ἐφορᾷ M || τοῖς I. codd., corr. Cor | ἀποδιδούσι BM, ἀποδιδῶσι P¹ | ζυγοστατοῦσαν B

192 Χειμών <ποτ'> ἄνθρωπόν τινα

ἐν ὄρει κατέλαβεν. ὃ δὲ καπνὸν ἐν τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους ἐκ πέτρας τινὸς ἀνιόντα ἰδὼν, ἔνθα Σάτυρος οὗς λέγουσι παϊκτας (ε?) κατῶκει, ἀπῆλθεν. αὐτὸς δὲ τὸν ξένον οἰκτείρας (ε?) ἐπεισῆγεν

5

ὃ δὲ πολλὰ ριγῶν[†] τῇ πνοῇ τοῦ στόματος

τὰς χεῖρας ἐπεθέρμανεν· * * *

κάκεινος αὐτῷ θερμὰ μὲν φαργύν

δέδωκε καὶ θερμὰ πιεῖν καὶ πυρὶ κατέθαλπεν· ὥς δὲ ἴδρωσε, τῇ πνοῇ πάλιν τὰς χεῖρας κατέψυχεν. ὃ δὲ Σάτυρος τοῦτον 10 ἐξῆγε

„κακοῦ“ λέγων „ξένου <γὰρ> οὐκ ἔχω χρεῖην,

ὅς ποτὲ μὲν θερμόν, ποτὲ δὲ ψυχρόν ἐκ τοῦ στόματος ἀσθμαίνει“ (ε).

[Ὅτι διγνώμους (ε?) ἄνδρας τοὺς ποτὲ μὲν ἐπαινοῦντας, ποτὲ δὲ ψέγοντας ὁ μῦθος διαβάλλει.]

192 B 145 M 30 P¹ 89, Avianus 29; apud Sext. Empir. VIII 103 ('Aesop.') Silenus est pro Satyro. Ultima fabulae origo Prometheus Aeschyli satyrica videtur esse, cf. fr. 207 p. 69 Nck², *Festschr. für J. Overbeck* p. 106 (ubi delenda quae de Babrii satyro scripsi adn. 2) || 3 sqq. σάτυρος Kn || 4 πέκτας MP¹ | οὗς — παϊκτας diasceuaetae tribuit Kn progr. p. 14, vereor ut recte; transcripsit ni fallor poeta Hesiodi illud καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμνηχανοεργῶν | Κορηγέτες τε θεοὶ φιλοκαλγμονες ὀρηγοσῆρες (fr. 44 Rz.); fuerit: Σατύρων ὅπου τις, οὗς λέγουσι <καὶ> παϊκτας...: nemorum custos... satyrus Av. 5 sq. De Satyrorum cum hominibus commercio cf. Philostr. vit. Apoll. VI 27 | κατῶκον M | post κατῶκει (BP¹) ἐκεῖ add. Eb || 5 ἐπεισῆγεν B, ἔσω εἰσήγαγεν MP¹ || 7 ἐπεθέρμανε MP¹, ἐθέρμανεν B || 10 ὃ BP¹, ἡ M | δὲ om. B || 12 χρ. οὐκ ἔ. B* || 14 ἀσθμαίνει M || Initium fuerit: Χειμών ποτ' ἄνθρωπόν τιν' ἐγκατεῖλε | <δοιοποροῦντ'> ἐν ὄρει <δυσβάτοις>, cf. Avian. *Horrida congestis cum staret bruma pruinis* ..... *haesit in adversa nimborum mole viator; perdita nam prohibet semita ferre gradum.* || Prom. B = epim. MP¹; differunt A^oF || ὁ μῦθος διαβάλλει B, ὁ λόγος ἐλέγχει M, ὁ λόγος ἐλέγχει καὶ δ. P¹

192^a Ἄνθρωπόν ποτε λέγεται πρὸς Σάτυρον φιλίαν σπεύσασθαι· καὶ δὴ χειμῶνος καταλαβόντος καὶ ψύχους γενομένου ὁ ἄνθρωπος τὰς χεῖρας τῷ στόματι ἐπέπνει· τοῦ δὲ Σατύρου τὴν αἰτίαν ἐρομένου δι' ἣν τοῦτο πράττει, ἔλεγεν, ὅτι θερμαίνει τὰς χεῖρας διὰ τὸ κρύος. ὅσπερον δὲ παρατεθείσης αὐτοῖς τραπέζης καὶ προσφαγῆματος (cf. 133, 4) θερμοῦ σφόδρα ὄντος, ὁ ἄνθρωπος ἀναιρούμενος κατὰ μικρὸν

5

τῷ στόματι <μὲν> προσέφερε <τοῦτο> κἀφύσα.

πυνθανομένον δὲ πάλιν τοῦ Σατύρου, τί τοῦτο ποιεῖ; ἔφασκε καταψύχειν (ε?) τὸ ἔδεσμα, ἐπεὶ λίαν θερμὸν ἔστι· κἀκείνος ἔφη 10 πρὸς αὐτόν „ἀλλ' ἀποτάσσομαί σου τῇ φιλίᾳ, ὃ οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξεῖς.

[Ἄτάρ οὖν καὶ ἡμᾶς περιφεύγειν δεῖ τὴν φιλίαν ὧν ἀμφίβολός ἐστιν ἢ διάθεσις.]

193 Χύτραν ὀστρακίνην καὶ χαλκὴν ποταμὸς κατέφερεν·

192^a A^u 85 Pr 86; sim. A^o fol. 33 Cor. 126, FFur. 26, P^a 8, unde selectas adscribo lectiones || 8 sq. decurtavit Pr | 4 oratione recta δι' ἣν αἰτίαν πράττεις τοῦτο, φίλε; ἔφη· τὰς χεῖρας θερμαίνω ἐκ τοῦ κρύους F, sim. A^o || 6 σφόδρα A^u, πάνν Pr || 8 τοῦτο repetitum ex F, αὐτό A^o || 8 oratione recta δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο πάλιν πράττεις (ε?); ἔφη· τὸ ἔδεσμα καταψύχω (ε?) F, sim. A^o P^a || 12 ψυχρὸν ἐξάγεις FA^o || 13 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω δεῖ καὶ ἡμᾶς ἀποφεύγειν τὰς φιλάς ὧν F, sim. A^o. Media pars propius ad Babrium accedit si fides est Aviano 17 sq.: Ille ubi ferventem labris contingere testam horruit, algenti rursus ab ore reflat || 12 tam diversa duo qui simul ore gerat Avianus ex 'apologis' corrigendus.

Ascripsi, nam quamquam perpaucæ Augustani et Parisini 690 fabulæ indicii prorsus certis ad ipsum Babrium referuntur, tamen ultimam Accursianæ partem a Babrio pendere (inde a fol. 33 ἀλιεύς) supra demonstravimus.

B 146 — fab. 140.

198 (Gb 184) B 147 M 31 P^a 90 — Nev. Cor 290 Fur 329; Avian. fab. 11, cf. Philol. LIV 482. Sim. Jes. Sir. XIII 2 (LXX interpr. II p. 179 Tischend.-Nestle) τί κοινωνήσῃ χύτρα πρὸς λέβητα; αὕτη προσκοῦσσι καὶ αὕτη συντριβήσεται. πλοῦσιος ἡδίκησε κτλ. || 1 ποταμὸς om. M

ἡ δὲ ὀστρακίνη τῇ χαλκῇ ἔλεγε· „μακρόθεν μου κολύμβη
καὶ μὴ πλησίον· ἐὰν γάρ μοι σὺ προσψαύσης (ε), κατα-
κλῶμαι (ε),

ἐγὼ τε κἂν <σοι> μὴ θέλουσα προσψαύσω.“ 5

[Ὅτι ἐπισφαλῆς ἐστὶ βίος πένητι δυνάστου ἄρπαγος πλησίον παρ-
οικοῦντος.]

194 Ὡδευέ† ποτε λέων σὺν ἀνθρώπῳ,

ἐκαστος [δὲ] αὐτῶν τοῖς λόγοις ἐκαυχῆθη.

καὶ δὴ ἐν τῇ ὁδῷ ἦν ἀνδρὸς πετρῖνη στήλη (ε) λέοντα
πνίγοντος. ὁ δὲ ἀνὴρ ὑποδείξας τῷ λέοντι ἔφη „ὄρῳ σὺ,

198, 5 e cf. 19, 6. 87, 3 || 194, 7 sq. cf. 106, 29.

198, 2 ἔλεγεν B || 3 συμπροσψαύσης M, συνπροσψαύ-
σεις P¹ || 5 κἂν τε ἐγὼ B*, ἐὰν τε Hl; Babrii manum
certo restituisse mihi videor | προσψαύσω B, προσψαύσαι
MP¹. Fuit fere: Χύτην κεραμεὺς συνκατέφερε χαλκίῃ
<χειμῶνος ὥρη> ποταμὸς <δέξυς ὧν φείδωρ> (40, 1). | ἡ δ'
σὺν κεραμεὺς ἔλεγε· „μακρόθεν, <λώστη>, | ἐμοῦ κολύμβη
μηδὲ πλησίον· κλῶμαι | ἐὰν τε <καὶ θέλουσά> μοι σὺ προσ-
ψαύσης, | ἐγὼ τε κἂν <σοι> μὴ θέλουσα προσψαύσω.“ || Te-
trastichon exile quod vix intellegas composuit Gb. Exitum
talem exhibet Av.: *Nam me sive tibi seu te mihi conferat unda,*
semper ero ambobus subdita sola malis. || Prom. B = epim.
MP¹ || 1 ἐπισφαλές M | ἄρπαγος B, ἄρχοντος MP¹ || 2 παροι-
κοῦντος P¹, παροικοῦντα B, παροικοῦντι M

194 (Eb 173 Gb 185); B 148 P¹ 91 M 32; Avian. 24, Aphth.
39, tetrast. I 1; liberiores Pal. Nev. 223 Cor. 219 atque quae
dodecasyllabis concepta est F 169 V¹ 107: unde selectas lectio-
nes recepi. Cf. Cr p. 186 sq. || 1 ποτὲ συνώδευσε λ. ἀ. F | ὁμοῦ
σὺν ἀνθρώπῳ ex Cor. Spp., caesura vitiosa; ὦ. κοινῶς (15, 2)
τὺς λ. (prol. p. LV) Cr, cf. Mommsen, *Präpropos.* p. 547 | ἀνθρώ-
πος M || 2 αὐτῶν δ' ἔ. ? | ἐκαυχῶντο B* corr. Cr || 3 στήλη
πετρῖνη B*, transp. cum F || ἑτέραν στήλην λέοντος
σμπνίγουσαν F, cf. Cr p. 186³ | πνίγοντος solus P¹, πνιγούσης B,
πνίγουσα M | σὺ om. M | ὅπως M | κἀκεῖνος — ὀνομειδιάσας
BP¹, ὁ δὲ ἔφη M

πῶς ἐσμεν ὑμῶν κρείττονες;“ κἀκεῖνος εἶπεν ὑπομειδιάσας· 5
 „εἰ λέοντες ἦδεισαν γλύφειν,

πολλοὺς ἂν ἄνδρας εἶδες † ὑποκάτω λέοντος.“

[Ὅτι πολλοὶ ἐπαίρονται καὶ καυχῶνται διὰ λόγων ἀνδρεῖοι καὶ
 θρασεῖς εἶναι, οὗς ἡ πεῖρα γυμνασθέντας ἐξελέγχει.]

194, 6 λέοντες om. M | γλυφὴν B | εἰ γὰρ ἦδεσαν λέον-
 τες γλύφειν λίθους F | ἦδησαν P¹ || 7 ἂν om. MP¹ | κἀκεῖ-
 νος εἶπε <κάρχαρόν τι> μειδήσας (94, 106, 2. 96). Poterat „ἀλλ’
 εἰ λίθους λέοντες ἦδεισαν γλύφαι πολλοὺς ἂν εἶδες ὅπῃ λέοντος
 ἀνθρώπους“, sed cf. Aphth. πλείους ἂν εἶδες ἐαλωκότας ἐκ λεόν-
 των ἀνθρώπους ἢ παρὰ ἀνθρώπων λέοντας. In fine ὑποκάτω
 κελῶν commendavit Spp, sed ὑποκάτω Byzantinum est, non
 Babrianum.

Pseudodositheus Voss. 15 p. 35 Böck. — Paris. Not. et Extr.
 XXIII 2 p. 520 (quem sequor) post ultimam paraphrasis Bodlei-
 anaе sententiam (ἐωράκεις ἂν πῶς λέων ἐπνιγεν ἄνθρωπον) haec
 addit: „ἀλλὰ καὶ ἐγὼ“ φησὶν „δῶσω σοὶ ἀληθὲς μαρτύριον· ἤγαγεν
 αὐτόν εἰς ἀμφιθέατρον καὶ ἐδειξεν αὐτῷ πῶς ἄνθρωπος ὅπῃ
 λέοντος ἐπνίγετο καὶ εἶπεν· „ὥδε ὁμμάτων μαρτύριον (-λόν?)
 χρειὰ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ἀληθείας [„οὐκ ἔστι χρειή“ φησὶν „ἀλλ’
 ἀληθείης“?]. ὃ δ’ ἄνθρωπος εἶπεν „ἐνενηκήμευς ἂν, εἰ μὴ
 δεδεδυμένον ἐμοὶ ἄνθρωπον ἐδειξας. πίστευσον οὐκ ἐνενηκήμενον
 σε ἐν τούτῳ φανερώς· ἐτοίμασον οὐκ σε ἐν τοῖς ἄλλοις ἀπέχε-
 σθαι καὶ εἰδέναι λέοντα ὅπῃ ἀνθρώπου χαλινουοῦσθαι, ἵνα μὴ
 κακὸς καὶ ἀδάμαστος ᾖς (cum V.).“ Quae dubium est sintne
 Babriana; certe antiqua fabulae forma ambitu Bodleiani con-
 tinebatur, cf. Plut. apophth. Lac. var. p. 232 F; Xenophan.
 fr. 6 I p. 102 Mull., schol. Eurip. Med. 424. II p. 167 Schw.

195 Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. καὶ δὴ ἄρκτου αὐτοῖς συναντησάσης,

ὃ μὲν εἰς φοβηθεῖς ἐπὶ τι δένδρον

ἀναβὰς ἐκρύβη ἐν αὐτῷ· ὃ δὲ ἕτερος περιγενέσθαι αὐτῆς μὴ
δυνηθεὶς μόνος, ὥς εἶδεν αὐτὸν κυριευσόμενον παρὰ τῆς ἄρκ- 5
του, πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν προσεποιεῖτο τεθνάναι. ἐλθοῦσης (ε?)
δὲ αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὥσφραλινετο διὰ τοῦ δρύγ-
χους τῶν ἁκοῶν αὐτοῦ καὶ τῶν φρενῶν. ὃ δὲ τὰς ἀναπνοὰς
αὐτοῦ ἐκράτει εὐτόνως. ἡ δὲ ἄρκτος ὀπολαβοῦσα νεκρὸν αὐ-
τὸν ὑπάρχειν ἀπῆει· φασὶ γὰρ ὅτι νεκροῦ ἢ ἄρκτος οὐχ 10
ἄπτεται. ἀπαλλαγείσης δὲ αὐτῆς ὃ ἕτερος καταβὰς ἀπὸ τοῦ
δένδρου ἐπυυθάνετο, τί ἂν πρὸς τὸ οὕς ἐλάλει αὐτῷ ἢ ἄρκ-
τος. ὃ δὲ εἶπεν ὅτι „ἔφη πρὸς με ἡ ἄρκτος ὥστε ἀπὸ τοῦ νῦν
τοιούτοις μὴ συνοδοπορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παρα-
μένουσιν.“

15

195, 10 cf. 14, 2

Sequuntur fabularum quae certis indiciiis testimoniisque Georgidae, Aviani, mythicorum, Suidae Babrio vindicantur excerpta et fragmenta e variis fontibus collecta.

195 (Eb 144) FFur. 57; Huds. (Hauptm.) 249*, qui in adnot. varias quasdam lectiones e 'Ms. Gall.' (G^a) fabulae Florentinae plane gemella descripsit; P^a 33; Avian. 9; Epim. Georg. A Babrio alienae A^a 65 Pr 64 aliaeque, cf. Phaedr. V 2 || 1 Inceperit φίλοι δύω || 3 ἐπὶ τὸ F, corr. Cor., ὃ μὲν ἐκφοβηθεὶς ἀνέβη εἰς δένδρον καὶ ἐκρύβη G^a; fuerit ἐπὶ τι δένδρον ἐκρύφθη | ἀναβὰς || 4 sq. περιγενέσθαι — μόνος atque ὥς — ἄρκτου dittographia aperta, cf. epimyth. duplex || 5 κυριευόμενον FG^a || 6 προσ-εποιεῖτο νεκρῷ G^a | 6. 8 sq. iterum dittographiae speciem prae se ferunt. || 8 καὶ τῶν ρινῶν Vat. Pal. 122, sed cf. Av. 9, 10 || 14 sq. τοιούτοις φίλοις μὴ συνοδεύειν G^a

[Ο μῦθος δηλοῖ ὅτι τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφοραὶ δοκιμάζουσιν.

ἢ ἀπέχεσθαι χρή φίλων οἵτινες ἐν κινδύνοις οὐ βοηθοῦσιν οὐδὲ παραμένουσιν.]

196 Χῆνες καὶ γέρανοι τὸν αὐτὸν λειμῶνα ἐνέμοντο. ἐπιφανέντων δὲ αὐτοῖς θηρευτῶν, οἱ μὲν γέρανοι ἐλαφροὶ ὄντες ἀπέπτυσαν καὶ διεσώθησαν· αἱ δὲ χῆνες μέλνασαι διὰ τὸ βάρος τῶν σωμάτων συνελήφθησαν.

[Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ ἐπαναστάσει πόλεων γίνονται· οἱ μὲν πένητες διὰ τὸ ἀκτῆμονες εἶναι ῥαδίως μεταβαίνουνσιν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, οἱ δὲ πλούσιοι διὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑπερβολὴν μένοντες πολλὰκις δουλεύουσι.]

197 Τοῦ Διὸς γάμους ποιοῦντος (i) πάντα τὰ ζῷα ἀνήνεγκαν δῶρα ἕκαστον κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν. ὄφρις δὲ ἔρπων

197, 1 cf. 24, 1 sq.

195, 16 Βαβρίον· τοὺς γνησίους — δοκιμάζουσιν Georgides Bss an. I p. 90 | 18 sq. ἐν καιρῷ βίας οὐ Gall. | Fabulae diascenastam praeter paraphrasin Babrianam aliud exemplar adhibuisse conicio. Versus Eb indicavit hosce v. 5 μέλλονθ' (?) ἑαυτὸν εἶδε κυριευθῆναι, v. 9 ἔρπτος δὲ νεκρὸν αὐτὸν ὑπολαβοῦσ' εἶναι, v. 10 νεκροῦ γὰρ ἔρπτον φασὶ σῶμα μὴ σφρεῖν, v. 14 λοιπὸν φίλοισι τοιοῦτοις.

196 (Gb 277) F Fur. 191; sim. A^o Cor. 60, A^u 226 P^r 232 St.; Epim. Georg. | 1 Initium fuerit χῆνεσσι γέρανοι... | 6 Epim. cf. Georg. gnomol. cod. [Laur.] a Boissonadio ad Tzetzae alleg. II. p. 320 adhibitus: Βαβρίον· γινομένης ἐχθρῶν ἐπαναστάσεως οἱ μὲν πένητες, ἐκρόφοροι καὶ ἐσταλεῖς ὄντες, ἐκτόλως μεταβαίνουνσιν· οἱ δὲ πλούσιοι δ. τ. τ. ὁ. βαρυφέρειαν (ὑπερφ.) χειροῦνται ἐχθροῖς. In epimythio choliambos barbaros latere conicias (διὰ τὴν ὑπερβολὴν τε τῶν ὑπαρχόντων μένοντος ἐχθροῖς... χειροῦνται). v. 1. 8 χῆνες καὶ γέρανοι λειμῶν ἐνέμοντο τὸν αὐτὸν, atque οἱ μὲν ἀπέπτυσαν γέρανοι τάχα κοῦφοι ὄντες hexametros agnoscere sibi visus est, Gb, fallacibus indicibus nimis confusus, cf. p. 233. Sermonis Babriani lumina prorsus extincta.

197 (Eb 168 Gb 204) Nev. e Palatino 192 p. 244, F Fur. 184 (longius adest A^u 218); Epim. Georg. | 2 ἰδίαν Nev., οἰκίαν F | Fuitne Δ. γ. π. <εἰσφορὰ ὄφρ> : τὰ ζ. π.?

ρόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι ἀνέβη. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· „τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐ λαμβάνω.“

5

[Ὅτι πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραὶ εἰσιν.

Ὁὐ προσέεται θεὸς τὰς ἐκ παρανόμων καὶ ἀσεβῶν στομάτων προσφερομένας αὐτῷ προσεσχὺς μήπω τῶν κακῶν παυσαμένους.]

198 Γεωργὸς τις χρυσίον εὐρῶν

ἐν γαίῃ

σκάπτων ἔστρεφε τὴν Γῆν καθ' ἡμέραν, ὥς εὐεργετηθεὶς ὑπ' αὐτῆς. τοῦτω δὲ ἐπιστάσα ἡ Τύχη φησίν,, [ῶ]

οὗτος, τί τῇ Γῇ τὰμὰ δῶρα ἔπροστίθης

5

ἄπερ ἐγὼ σοι δέδωκα, πλουτίσαι βουλομένη σε; ἂν γὰρ ὁ καιρὸς μεταλλάξῃ (ε) τὴν φύσιν, καὶ εἰς ἄλλας χεῖρας τοῦτο σοι τὸ χρυσίον ἔλθοι, οἷδ' ὅτι τηνικαῦτα ἐμὲ τὴν Τύχην μέμψῃ (ε).

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι χρὴ τὸν εὐεργέτην ἐπιγινώσκειν καὶ τότεφ χάριτας ἀποδιδόναι.]

10

198, 5 cf. 49, 3 sq.

197, 4 ἔφη F, εἶπε Nev. || 5 οὐ λαμβάνω Nev., λαμβάνω οὐδόλως F || 6 Epim. ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τῶν πονηρῶν κτλ. F || 7 sq. Epimythium alterum om. Aesopea, servavit Georgides gnom. Bas anecd. I p. 67 Βαβρίων· οὐ κτλ., huc rettulit Eb || 8 παυσαμένων? | v. 4 sq. versum agnovit Eb „ἄλλων“ ἔφη „τὰ δῶρα λαμβάνω πάντων; deinde possis οὐ λαμβάνω δὲ στόματος ἐξ ἐχιδναίου (Callim. fr. 161); initium fuerit Τῷ Διὶ γάμονε ποιούντι (cf. 27, 1) πάντα τὰ ζῶα | ἤνεγκε δῶρα κατ' ἰδίην... || 198 F 51 A° 82; P° 30; Avian. 12 || 1 sq. liberius transcripsit A° || 2 γαίῃ formam Babrianam (71, 11. 128, 5) F servavit || 3 ἔστρεφε F, corr. ex A°; Avian. 3 sq. mox indigna animo properante reliquit aratra etc. paraphrasibus non expressi || 5 προσανατίθης A° || 6 σε βουλομένη A° || 6 sq. ἂν — φύσιν F, εἰ γὰρ ὁ καιρὸς μεταβάλοι A° || καὶ πρὸς ἑτέρας χεῖρας τοῦτο — μέμψῃ A°, καὶ εἰς ἄλλας χεῖρας μοχθηρὰς ἀναλώσῃ, πάλιν τὴν τύχην μέμψῃ F P°, errore ridiculo, quam διάφορον τοῦ μύθου διασκευῆν appellare non debebat Cor. p. 318; cf. Avian. 11 sed cum subrepto fueris tristissimus auro || 8 με A° || 10 Epim. ex A°, sim. F | Initium fuisse Σκάπτων γεωργὸς χρυσὸν (χρυσὸν e cod. Vindob.) εὐρεν ἐν γαίῃ probabiliter coniecit Eb, nisi pluribus rem ornavit

199 Λύκος θεασάμενος αἶγα ἐπὶ τινος κρημνώδους (ε)
ἄντρου νεμομένην ἐπειδὴ οὐκ ἐδύνατο αὐτῆς ἐφικέσθαι,
κάτω παρήνγει αὐτῇ καταβῆναι

μὴ καὶ πέσῃ λαθοῦσα,

λέγων ὥς ἀμείνων ὁ παρ' αὐτῷ λειμών, ἐπεὶ καὶ πόδας ὁ
σφοδρὰ εὐανθής· ἢ δὲ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν „ἀλλ' οὐκ
ἐμὲ ἐπὶ νομὴν καλεῖς, αὐτὸς δὲ τροφῆς ἀπορεῖς.“

[Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ κακοῦργοι ὅταν παρὰ τοῖς εἰδόσι
πονηρεῦνται ἀνόνητοι τῶν τεχνασμάτων γίνονται.]

200 Κορόνη διψῶσα προσῆλθεν ἐπὶ ὕδραν καὶ ταύτην
ἐβιάζετο ἀνατρέφαι. ἀλλ' ὅτι ἰσχυρῶς ἐστήκει οὐκ ἠδύνατο
αὐτὴν καταβάλλειν, ἀλλὰ μεθόδῳ ἐπέτυχεν ὃ ἠθέλησεν·
ἔπεμπε γὰρ ψήφους εἰς τὴν ὕδραν καὶ τούτων τὸ πληθὺς

199, 1 sqq. cf. 132, 4 sqq.

poeta (χορσοὺς γ. ἀμπελῶνα ταφρεῦων (2, 1) <πάλοι κατακρυ-
φθέντας> εἶρεν ἐν γαίῃ); deinde dixerit στέφων δὲ ταύτην καὶ
καθ' ἡμέραν θύων αἰεὶ προσήχεθ' (cf. 119, 2. 63, 2) ὥσπερ
ἀγαθὰ ποιοῦσιν (cf. 63, 5. 10, 6. 11), ἔως ἐπιστάσ' ἡ Τύχη...,
atque in fine: ὁ καιρὸς ἦν γὰρ τὴν φύσιν μεταλλάξῃ, ᾧ χορσοὺς
οὗτος χεῖρας αὐθις εἰς ἄλλας ἔλθῃ, τότε, οἶδα, τὴν Τύχην
παλιν μέμψῃ.“

199 Nevel. 234 ex Palat. (Cor. 230), quem sequor; F Fur.
108; A^u 154 P^r 152; tetrast. II 8. Originem Babrianam confirmat
Avianus 26 (ubi male pro lupo leo substitutus). Fabula παροι-
μία ἐξηκλωμένη, cf. App. prov. I 18 p. 382. III 73 p. 931 ||
1 sq. minus bene conformati in F A^u P^r || 5 colores Babriani
in solo Palatino servati; dixerit: πολλῶν δ' ἀμείνων ἐστὶν ὁ
παρ' ἐμοὶ λεῖμαξ (cf. 65, 2^a) | καθύπερθε (72, 12) ἐθελής τε μαλ-
θακῆς ποιῆς (95, 11; 128, 6. 9. 12) || 7 sq. 'desiste precor falla-
citer . . . securam placidis instimulare dolis. Vera licet moneas
maiōra pericula tollas, tu tamen his dictis non facis esse fidem etc.
Avian. || Epim. περὶ τοῖς et ἀνδῆτοι Nevel., rectius ceteri.

200 Dosithe. 8 p. 30 Bck., Avian. 27, quorum testimoniis
coniunctis vix licet diffidere. Cf. Bianor Anth. Pal. IX 272;
Plut. soll. an. p. 967, Plin. nat. hist. X 60; Ael. nat. an. II 48
(Λίβυες δὲ πόρακες . . . ψήφους κομίζουσι), qui 'Libycam' fabulam
esse (proem. II 5) adnuit. Lectiones varias non subscribo.

ἀπὸ κάτωθεν τὸ ὕδωρ ἄνω ὑπερέχεεν, καὶ οὕτως ἡ κοράνη
τὴν ἰδίαν δίψαν κατέπανσεν.

[οὕτως οὖν φρόνησις ἀνδρότητα πλανᾷ.]

201 Ὅνος κηπωρῶ δουλεύων ἐπειδὴ ὀλίγα μὲν ἦσθιε,
πολλὰ δ' ἐμόχθει, ἠῦξάτο τῷ Διὶ ὅπως τοῦ κηπωροῦ αὐτὸν
ἀπαλλάξῃ (ε) καὶ ἐτέρῳ δεσπότην αὐτὸν ἐκδώσει (ε?). Ὁ
δὲ Ζεὺς Ἑρμῇν πέμψας

ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς κεραμέα πωλῆσαι.

5

πάλιν δὲ αὐτοῦ δυσφοροῦντος ἐπειδὴ πολὺ πλεον ἄχθο-
φορεῖν ἠναγκάζετο ἐν τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλινθίᾳ (ε), πάλιν
τὸν Δία ἀμειψαί τὸν δεσπότην ἰκέτευσεν. ὁ δὲ Ζεὺς παρε-
σκεύασε πρᾶθῆναι (ε?) αὐτὸν εἰς βυρσοδέψην. εἰς χείρωνα
τοῖνον τῶν προτέρων δεσπότην ἐμπεισὼν καὶ ὀρῶν τὰ παρ' 10
αὐτοῦ πραττόμενα, μετὰ στεναγμῶν ἔφη· „οἴμοι τῷ ταλαι-
πώρῳ (ε)· βέλτιον ἦν μοι παρὰ τοῖς προτέροις δεσπότηταις
μένειν· οὗτος γάρ, ὥς ὀρῶ, καὶ τὸ δέγμα μου καταργάσεται.“
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μάλιστα τοὺς προτέρους δεσπότητας οἱ οἰκείται
ποθοῦσιν, ὅταν δευτέρων λάβωσι πειραν.] 15

202 Ἀλώπηξ φραγμὸν ἀναβαλίνουσα ἐπειδὴ ὀλισθαίνειν
ἔμελλεν βάτον ἐπελάβετο πρὸς βοήθειαν. ξυσθεῖσα δὲ τὸ

201, 5 cf. 127, 3

201 (Gb 201) F 132 A^u 175 (A^c 45); fabula cognata Babri-
anarum 141. 129; expressisse videtur mythicorum poeta Babrii
imitator, cf. fr. 14 v. 39; in priore parte F potissimum secutus
sum, inde a v. 10 A^c || 2 δ' ἐμόχθει A^c, δὲ ἐνακοπάθει F ||
3 ἐτέρῳ <δὲ> δεσπότην <ποτ'> αὐτὸν ἐκδώσει || 4 ὁ δὲ
Ἑρμῇν πέμψας A^u, ὁ δὲ Ζεὺς πέμψας F, corr. Cor.; fuitne ὁ
Ζεὺς δὲ πέμψας <ἄγγελον τὸν> Ἑρμείην? || 5 αὐτὸν accessit
ex A^c, om. F || 6 sqq. ex F, longius recedit A^c || 10 sqq. ex
A^c, liberius F || 11 sq. „οἴμοι“ || μετὰ στεναγμῶν εἶπε „τῷ
ταλαιπώρῳ? || 13 οὗτος γάρ, οἴμαι, καὶ τὸ δέγμα μου
κνήσει (vel δέψει)?

202 (Eb 157) F Fur. 8, A^c 8 (Cor.), tetrast. I 49; cf. A^u 19
Pr 5 || 2 βάτον post βοήθειαν A^c || 2 sq. καὶ δὴ τοὺς πόδας

πέλημα καὶ δεινῶς πληγωθεῖσα εἶπε πρὸς αὐτήν „αἶ ἐμέ! καταφυγοῦσα γὰρ ἐπὶ σέ ὡς ἐπὶ βοήθειαν, χειρόν μοι ἐχρήσω 5 (ε).“ „ἀλλ’ ἐσφάλης, ὦ φιλῆ“ φησὶν ἡ βάτος, „ἐμοῦ ἐπιλαβέσθαι βουληθεῖσα, ἦτις (ε) πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἴωθα.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων μάταιοι εἰσιν; ὅσοι βοηθοῖς προστρέχουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον ἔμφυτον.]

203 Ἐλαφος διωκομένη ὑπὸ κυνηγῶν

ἐκρύπτεθ’ ὑπὸ τιν’ ἄμπελον· διελθόντων

δὲ τῶν κυνηγῶν στραφεῖσα τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου κατήσθιεν. εἰς δὲ τις τῶν κυνηγῶν στραφεῖς καὶ θεασάμενος ᾧ εἶχεν ἀκοντίῳ βαλὼν (ε?) ἔτρωσεν αὐτήν· ἡ δὲ μέλλουσα 5 τελευτᾶν στενάξασα πρὸς ἑαυτὴν ἔφη· „δίκαια πάσχω ὅτι τὴν σώσασάν με ἄμπελον ἠδίκησα.“

, [Οὗτος ὁ λόγος λεχθεὶς ἂν κατ’ ἀνδρῶν οἷτινες τοὺς εὐεργέτας ἀδικοῦντες ὑπὸ τοῦ θεοῦ κολάζονται.]

208, 7 cf. 122, 14. 137, 5. 129, 23. 147^ab, 5

ἐπὶ τοῖς ἐκείνης κέντροις αἰμάξασα καὶ ἀλήשאσα πρὸς αὐτήν εἶπεν „οἱμοί, καταφυγοῦσάν με γὰρ ἐπὶ σε ὡς ἐπὶ βοηθὸν ἐν χειρὸν διέθηκας.“ A^o || 6 ὡ αὕτη A^o || 6 sq. βουληθεῖσα ἐπιλ. A^o || Epim. 7 εἰσιν om. A^o || Conl. tetrast. fabulam incepisse coniecit Eb hoc versu: Φραγμοῦς ἀλώπηξ ποτὲ (cf. prol.) θέλοισ’ ὑπερβαίνειν. 3 sq. consulto A^o conicias: ἐυσθεῖσα δὴ τὸ πέλημα τοῖς βάτου κέντροις : δεινῶς τε διατεθεῖσα, sed incerta omnia.

208 A^a 78 P^r 74, cf. A^o 65, F 65 tetrast. I 51; Babrio tribuit Eb p. 94. || 2 ἐκρύπτετο A^a P^r, versus integer || 3 λαθοῦσα Lessing, melius ἡδη λαθεῖν δόξασα A^a || 4 ὡς volgo, ᾧ F 3 sq. ex A^o elicias λαθεῖν ἡδη : δόξασα τῶν τῆς ἀμπέλου <πάλιν> φύλλων, 5 νομίσαντες, ὅπερ ἀληθές ἦν, τι τῶν ζώων, sed incerta omnia.

204 Σοφῆς ἀράχνης ἱστὸν εὗρε κωλώτης
καὶ λεπτὸν ἐνέδν φαῖρος ἐκτεμῶν τοίχου.

205 Εὐλαί

206 Στρουθὸς Αἰβυσσα . . .

204 (Eb 136) Suid. s. v. κωλώτης· ἀσκαλαβώτης· Βάβριος· σοφῆς — τοίχου. Nulla paraphrasis servata, sed cf. Plin. nat. hist. XI 91 *stelliones . . . rore . . . viventes praeterque araneis*, id. ib. XI 84: *lacertarum catulos venantur [araneae] os primum tela involventes et tunc demum labra utraque morsu adprehendentes, amphitheatrali spectaculo, cum contigit, quod redit ad peripatum*, cf. Aristot. an. hist. X 39 p. 622, 31 ἐπεὶ καὶ ταῖς σάφραις ἐπιβάλλει (ἀράχνη) κτλ. Hinc *basilisci* (lacertae) *reliquias . . . Pergameni comparaverunt, ut aedem . . . nec araneae intezarent . . . cadaver eius . . . ibidem locarunt* (Solin. 27, Brunn KG. II 204). Cf. fab. 35 p. 38. *Lacerta vel stelio stupidae indolis victus deterioris* apud Polemonem (Physiogn. I p. 188 F.), qui animalia nonnulla fere fabulatorum coloribus describit (cf. infra p. 199), contra aranea ζῶων σοφώτατον secundum Aesopi apophthegma (Vind. 92 Wachsm.). Babrium quomodo aranea laesa lacertam ulta esset simili ratione narrasse conicio, qua fab. 186 (Bodl. 139) volpes aquilam ulciscitur; atque sicut fabulae 191 (Bodl. 144) argumentum in batrachomachia reperitur, ita hanc fabellam referre possis ad Ἀραχνομαχίαν epicam, cuius memor est Suidas s. v. Ὀμηρος.

205 Suid. s. εὐλαί· σκώληκες. καὶ εὐλέων· τῶν σκωλήκων. ἡ δὲ Φερεσίμα . . . δίκας ἔτισε ζῶσα γὰρ ἐξέξεσεν εὐλέων· ὃ ἔστι σκωλήκων. * * ὥς φησι Βάβριος ἐν μυθικοῖς· καὶ αὐθις· ἐξέξεσε ζῶν κακοῖς θηρίοις κτλ. (cf. v. ἀπώνατο, Aelian. fr. 53). Excidit locus Babrii, qui haud scio an fabellam narraverit Aelianaeis illis (Mus. Rhen. XLV 479) similem, cf. 136. Ceteros Suidae locos fabulis vel adnotationi inserui; de S. s. v. ἡτῶν cf. adn. 88, 11. 6.

206 (Eb 147) tetrast. I 22; paraphrasis aetatem tulit nulla. Στρ. A. verba (Helioid. X 27, tetrast. v. 2) Babrio vindicavit Lm atque fidem facit imitator antiquus infra dact. 23 v. 55 p. 221. In vetere fabulae forma vespertilio inducitur vel νυκτερίς, cf. Aes. 307 H.; Varro Agath. fr. 8 B. 7 p. 96 R.; Phaedr. ed. Hervieux II p. 144. 215. 240. 257.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

207 Γεωργοῦ παις ὅπτα κοχλίας· ἀκούσας δὲ αὐτῶν
 τριζόντων ἔφη „ὦ κάκιστα ζῶα, τῶν οἰκῶν ὁμῶν ἐμπι-
 πραμένων αὐτοὶ ἄδετε;“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν δρῶμενον ἐπονείδιστον.]

208 Καρκίνος ἀπὸ τῆς θαλάττης ἀναβὰς ἐπὶ τινος ἐνέ-
 μετο τόπον. ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα ὡς ἐθεάσατο ἀνέλαβεν
 αὐτόν, ὃ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεσθαι ἔφη· „ἀλλ’ ἔγωγε
 δίκαια πέπονθα, ὅς θαλάττιος ἦν, χερσαῖος ἐβουλήθην (ε)
 γενέσθαι.“

5

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεία καταλι-
 πόντες ἐπιτηδεύματα καὶ τοῖς μὴδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες
 εἰκότως δυστυχοῦσιν.]

Segregavi ut incertas quas fabulas artis potissimum ser-
 monisque indiciiis cum alii Babrio vindicarunt, tum Eb;
 perpaucas ipse addidi.

Tetrastichistas recentiores, ad quos provocavit Eb,
 testes satis locupletes vix esse concedendum, cf. p. 204 sq.

207 (Eb 141 Gb 206) A° Cor. 78 A° Pr 54; tetrast. Milleri
 p. 18, 28, infra II 18 || 1 κοχλίας ὅπτα A° Pr || 2 τριζόν-
 των A° Par. 365 | ὅπτα γεωργός κοχλίας ἀριστῆσαι tetrasticho
 duce Babrio vindicavit Eb p. 86 atque alterum verum exissee
 suspicatur in τριζόντων, alium in κάκιστα τῶν ζώων. Si
 Babrii est, inceperit ὅπτα γεωργός.

208 (Eb 158, Gb 209) A° 96; tetrast. inc. II 22, quod vix ad
 Babrium pertinet; cf. A° 115 Pr 108. Tetrasticho collato
 verba ξεῖρας χλόην γῆς — κερδῶ δὲ λιμώττουσα τοῦτον ὡς εἶδεν —
 ὡς τῆς θαλάσσης .. μετοικήσας .. δίκαια πάσχω (203, 7) Babrio
 vindicavit Eb

209 Ἀλιεῖς σαγήνην εἰλκον.

βαρείας δὲ αὐτῆς οὐσης, ἔχαιρον [καὶ] ἐσκέλτων (ε?), πολλὴν εἶναι τὴν ἄγραν νομίζοντες. ὥς δ' ἐπὶ τῆς ἡϊόνος ταύτην ἐλκυσάντες τῶν μὲν ἰχθύων εὖρον ὀλίγους, λίθον δ' ἐν αὐτῇ 5 παμμεγέθη, ἀθυμεῖν ἤρξαντο καὶ ἀλύειν, οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων ὀλιγότῃ, ὅσον ὅτι καὶ τάναντία προυπειλήφασιν. Εἰς δέ τις ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερος εἶπε· „μὴ ἀχθώμεθα, ὦ ἐταῖροι· τῇ γὰρ ἡδονῇ, ὥς ἔοικεν, ἀδελφὴ ἐστὶν ἡ λύπη· καὶ ἡμᾶς οὖν ἔδει τοσαῦτα προηδυνθέντας πάντως 10 τι καὶ λυπηθῆναι.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις, γινώσκοντας τὰς τοῦ βίου τύχας.]

210 Ἐλαφος κυνηγούς φεύγουσα εἰς ἄντρον εἰσέδου· λέοντι δ' ἐκεῖ περιτυχοῦσα ὑπ' αὐτοῦ συνελήφθη· θνήσκουσα δ' ἔλεγεν „οἴμοι, ὅτι ἀνθρώπους φεύγουσα τῷ τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ περιέπεσον.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων μικροῦς κινδύνους 5 φεύγοντες μεγάλων ἐπείραθσαν.]

209, 1 cf. 4, 1 || 210, 1 cf. 45, 2. 4

209 (Eb 155, Gb 190) A° 13 F 28; sim. A^u 13 Pr 21; tetr. II 9. Cf. Alciph. ep. I 17 || 1 εἰλκον σαγήνην A°, σ. εἰ. F || 2 ἔχαιρον καὶ ὠρροῦντο F || 3 sq. ex A°, ὥς δὲ ἐλκυσαν αὐτήν, ἰχθύας μὲν εὖρον ὀλίγους, λίθον δὲ μέγιστον ἐν τῇ σαγήνῃ ἀνήγαγον F, reliqua quoque ab A° recedunt in F || 12 γινώσκοντας — τύχας om. A°. Varia numerorum Babrianorum vestigia cognoscere sibi visus est Eb, veluti ὡς ἐλκυσάντες <οὖν> ἐπ' ἥονος ταύτην..., ὀλίγους μὲν εὖρον ἰχθύας..., σαγήνην... λίθον πλήρη(?), ἤρξαντο ἀλύειν (i)..., εἰς δέ τις λίην (e, cf. 21, 4. 98, 6) γέγων ἐν αὐτοῖς εἶπε..., χαρᾶς ἀδελφῇ, φασίν, ἐστὶν ἡ λύπη.

210 A° 64; F 64 A^u 77 Pr 73; tetr. II 17; Babrio vindicavit Eb p. 94

211 Βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο. Θέρους δὲ ξηραν-
θελῆς τῆς

λίμνης, ἐκείνην καταλιπόντες ἐπεξήτουν

ἐτέραν· καὶ δὴ βαθεῖ περιέτυχον φρέατι, ὅπερ ἰδὼν ἄτερος
θατέρῳ φησὶ „συγκατέλωμεν, ὃ οὗτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ“. 5
ὃ δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν „ἂν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε ὕδωρ ξη-
ρανθῇ, πῶς ἀναβησόμεθα;“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσιέναι τοῖς πράγ-
μασιν.]

---

211 (Eb 159, Gb 292) A° 19, sim. F Fur. 38, tetrast. II 20
ab Ignatio alienum; ad aliud exemplar redit A° 41 P° 48. |
Primum versum fuisse coniecit Eb: ὕδωρ κατάνουν βάτραχοι
δύο λίμνης, | v. 3 λίμνην — ἐξήτουν Eb | ὕδωρ — ἀναβησόμεθα
pentametrum agnovit Gb, cf. infra p. 230 sq. | Argumentum
Babrio non indignum hoc loco nolui prorsus omittere, quam-
quam quae Eberhardus observavit versuum vestigia non sunt
certiora quam dactylorum a Gb in F potissimum indicatorum,
cf. dact. 33

---

212 Ἀηδὼν ἐπὶ δένδρου καθεζομένη κατὰ τὸ εἰωθὸς ἦδεν. ἰέραξ δὲ θιασάμενος καὶ τροφῆς ἀπορῶν συνείληφεν ἐπιπτάς. ἢ δ' ἀναιρεῖσθαι (ε) μέλλουσα, ἔδειτο τοῦ ἰέρακος μὴ βρωθῆναι (ε?)· μηδὲ γὰρ ἱκανὴν εἶναι ἰέρακος γαστέρα πληροῦν, δεῖν δὲ αὐτὸν τροφῆς προσδεόμενον ἐπὶ τὰ μελῶ 6 τῶν ὀρνέων τραπέσθαι. καὶ ὁ ἰέραξ ὑπολαβὼν εἶπεν „ἀλλ' ἔγωγε ἄφρων (ε) ἂν εἴην, εἰ τήν ἐν χερσὶν ἐτολήμην τροφήν ἀφείς τὰ μηδέπω φαινόμενα (i) διώκοιμι.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οὕτως ἀλόγιστοί εἰσιν οἱ δι' ἐλπίδα πλειόνων ἀδήλων τὰ ἐν χερσὶ προίεμενοι.]

213 Ἀλεκτρυόνας τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας περιάμενος καὶ πέριδικα σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμεσθαι. τῶν δὲ τυπτόντων (ε) αὐτὸν καὶ ἀπελαννόντων ἐκεῖνος ἠθύμει (ε) σφόδρα

212, 3 sq. cf. 107, 5. 6, 6.

212 sqq. Fabulae ex rec. Accursiana potissimum petitaе.

212 (Gb 223) A^c Cor. 3, selectae lectiones repetitae ex A^u 4 Pr 14 P^s 10 F 2. Babrii stilum (cf. l. sim.) agnoscere sibi visus est Burges (*Rev. de philol. vet. ser. I* 461) atque Hesiodi carmina (cf. op. et d. 201 sq.) Babrio prae manu fuisse certum (cf. prol. et Pauly-Wissowa II 2664, 24); iambos rectos temere restituit Gb || 1 ἐπὶ τινος ὀφελῆς δυνὸς καθεμένη A^u Pr, sim. F | ἦδεν ὥσπερ εἰώθει? cf. 26, 7. 55, 6. 129, 9. 16, 9 || 3 ἢ δ' ἀναιρεῖσθαι | μέλλουσ' ἔδειτ' ἰέρακος? || 7 βορὰν ἀφείς F A^u Pr || 8 τὰ μὴ φαινόμενά πα A^c, corr. ex A^u F

213 (Gb 189) A^c 10; F 16, unde selectas subscribo lectiones; Babrio vindicavit Eb p. 94. Initium liberius conformatum in F || 3 καὶ ἀπελαννόντων — ἀλεκτρυόνων A^c, καὶ ἐκδιωκόντων, ὁ πέριδιξ ἔλνπειτο σφόδρα νομίζων διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἀλλόφυλον τούτου χάριν διώκεσθαι παρὰ τῶν ἀλεκτρυόνων F ||

νομίζων ὥς ἀλλόφυλος ταῦτα πάσχειν ὑπὸ τῶν ἀλεκτρονῶν·
ὥς δὲ μετὰ μικρὸν κἀκείνους (ε) ἐώρακε μαχομένους καὶ 5
ἀλλήλους κόπτοντας, τῆς λύπης ἀπολυθεὶς εἶπεν· „ἀλλ’
ἔγωγε ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ λυποῦμαι ὄρων καὶ αὐτοὺς μαχο-
μένους ἀλλήλους“ (ε).

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ῥαδίως φέρουσι τὰς παρὰ τῶν
ἀλλοτρίων θβρεις, ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι μὴδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχο- 10
μένους.]

214 Ἰξεντῆς ἰξὸν ἀναλαβὼν καὶ καλάμους πρὸς ἄγραν
ἐξῆλθεν. ἰδὼν δὲ κίχλαν (i?) ἐφ’ ὕψηλοῦ δένδρου καθέξο-
μένην καὶ τοὺς καλάμους ἀλλήλοις (ε?) ἐπὶ μήκος συνάψας,
ἄνω πρὸς αὐτὴν συλλαβεῖν βουλόμενος ἀφεώρα. καὶ δὴ 5
λαθὼν (i?) ἔχιν κοιμωμένην ὑπὸ τοὺς πόδας ἐπάτησε. τῆς
δ’ ὀργισθείσης καὶ δακρύσης αὐτὸν ἐκείνος ἥδη λειποψυχῶν
ἔλεγε „δύστηνος ἐγώ, ἕτερον γὰρ θηρεῦσαι βουλόμενος αὐ-
τὸς ὅφ’ ἐτέρου ἡγρεῦσθην (ε) εἰς θάνατον.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πέλας ἐπιβουλεύοντες λανθάνουσι
πολλάκις ὅφ’ ἐτέρων τοῦτ’ αὐτὸ πάσχοντες.]

215 Ὀρνιθοθήρας ὄρνισιν ἴστη παγίδα. κορυδαλὸς δὲ
τοῦτον πόρρωθεν ἰδὼν ἐπνυνθάνετο, τί ποτ’ ἐργάζοιτο. τοῦ
δὲ πῶλιν κίλξειν (ε?) φαμένου, εἴτα δὲ πορρωτέρω ἀποχω-
ρήσαντος καὶ κρυβέντος, ὁ κορυδαλὸς τοῖς τοῦ ἀνδρὸς λόγοις
πιστεύσας προσελθὼν εἰς τὸν βρόχον ἔαλε. τοῦ δὲ ὄρνιθο- 5

215, 6 sq. cf. 130, 10.

218, 5 sqq. nimis recedit F || 7 λυποῦμαι F, λυπήσομαι
A° | ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς καὶ ὅπ’ ἀλλήλων μαχομένους F, unde exitum
fuisse conicias: „τὸ λοιπὸν ἦδη“ φησὶν „οὐχὶ λυποῦμαι (Eb). |
ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους.“

214 (Eb 161 Gb 205) A° 32; cf. epigramma Anth. Pal.
VII 172; gemella A° 114 P° 107, ubi v. 4 sq. ταύτην συλλα-
βεῖν ἡβουλήθη (scr. ἐβ-) verba choliambi exitum explemtia, sed
talía certa originis Babrianae indicia esse nego. || 1 initium
esse poterat Ὀρνιθοθήρας ἰξὸν ἀναλαβὼν || τοῖς om. A° codd.

215 (Eb 154 Gb 245) A° 46; cf. A° 189 P° 195; F Fur. 146

θήρα επιδραμόντος ἐκείνος εἶπεν „ὦ οὗτος, εἰ τοιαύτην πόλιν κτίζεις, οὐ πολλοὺς εὐρήσεις τοὺς ἐνοικοῦντας.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἴκοι καὶ πόλεις ἐρημοῦνται, ὅταν οἱ προεστώτες χαλεπαίνωσιν.]

216 Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα ἐπὶ πόδα ἀνδρὸς ἐκάθισεν·
ὃ δὲ τὸν Ἡρακλῆν ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει. τῆς δ' ἐκείθεν
αὐτοῖς ἀφαλομένης στενάξας εἶπεν· „ὦ Ἡράκλεις, εἰ ἐπὶ
ψύλλῃ (ε) οὐ συνεμάχησας (i), πῶς ἐπὶ μέλκοσιν ἀνταγω- 5
νισταῖς συνεργήσεις;“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ μὴ δεῖν ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων τοῦ θεοῦ δεῖσθαι (ε),
ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων (ε).]

217 Σὺς καὶ κύων ἀλλήλοις διελιοδοροῦντο· καὶ ἡ
μὲν σὺς ὤμνυε κατὰ τῆς Ἀφροδίτης ἢ μὴν τοῖς ὁδοῦσιν
ἀναρρήξειν τὴν κύνα. ἡ δὲ κύων πρὸς ταῦτα εἰρωνικῶς
εἶπε· „καλῶς κατὰ τῆς Ἀφροδίτης ἡμῖν ὁμνύεις (ε). δηλοῖς
γὰρ ὅπ' αὐτῆς ὅτι μάλιστα φιλεῖσθαι, ἢ τῶν τῶν σὺν ἀκα- 5
θάρτων σαρκῶν γευόμενον οὐδ' ὅλως εἰς ἱερὸν προσέεται.“
καὶ ἡ σὺς „διὰ τοῦτο μὲν οὖν μᾶλλον (ε?) δῆλῃ ἐστὶν ἡ

215, 7 οὐ om. codd. nonnulli || Ὅρνιθοθήρας παγίδας ὀρνέοις
ἔσται . . . τί ποτ' ἐργάζοιτο. τῷ δ' ἔφη „πόλιν κτίζω.“ || κορυθαλλὸς
ἀνδρὸς τοῖς λόγοις πιστεύσας || προσήλθε καὶ βρόχοισιν ἐμπεσὼν
ἦλω . . . „οὗτος“ προσεῖπεν „εἰ πόλιν σὺ τοιαύτην | κτίζεις . . .
εὐρήσεις“ Eb. Sed certum artis Babrianæ vestigium in verbis
traditis frustra quaeras neque opem ferunt Ignatius Avianus
vel imitatores dactylici; iambis rectis inclusit Gb

216 (Eb 162 Gb 283) A° 62 Cor. p. 38; longius abest F 194
Pr 283 p. 64 St. Eb v. 1 sq. proposuit δ δ' ἐπεκάλει τὸν Ἡ.
βοηθήσαι, v. 3 sq. εἶπεν στενάξας „Ἡράκλεις, ἐπὶ ψύλλῃ . . . πῶς
συνεργήσεις, possis οὐ (μὴ) συμμαχήσας, μεγάλα πῶς συνε-
ργήσεις; || Epimythium (cf. paroem. p. 404) ineptum, sed numeris
aptum: οὐ δεῖ πλ μικρῶν <εὐθὺ> τοῦ θεοῦ δεῖσθαι, ἀλλ' ἐπὶ
<μεγίστων ἢ δ' ἄγαν> ἀναγκαίων.

217 A° 68. Babrio tribuit probabiliter Eb p. 94, cf. Bergk
anthol.² p. XXXVI || 1 Σὺς ipse A°, ὅς qui inde pendunt
plerique. | fuitne σὺς καὶ κύων ἐλοιδόροσαν ἀλλήλους; || 2 sq.
ἡ μὴν ὁδοῦσιν τὴν κύν' ἐξαναρρήξειν; || 4 „τὴν Ἀφροδίτην“
φησὶν „ὁμνύεις ἡμῖν“

θεὸς στέργουσά με· τὸν γὰρ κτείναντα ἢ ἄλλως λυμαινόμενον παντάπασιν ἀποστρέφεται· σὺ μέντοι καθὼς ὅζεις καὶ ζῶσα καὶ τεθνηκυῖα.“ 10

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ρητόρων τὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὀνειδῆ εὐμεθέδως εἰς ἔπαινον μετασχηματίζουσιν.]

218 Ἦς καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἤριζον. ἔφη δ' ἡ κύων εὐτοκος εἶναι

μάλιστα πάντων † τῶν πεζῶν ζώων.

καὶ ἡ ὅς ὑποτιγοῦσα πρὸς ταῦτα φησὶν· „ἀλλ' ὅταν τοῦτο λέγῃς, ἴσθι ὅτι καὶ τυφλοὺς τοὺς σαυτῆς σκύλακας τίκεις.“ 5

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐν τῷ τάχει τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι κρίνονται.]

219 Ἀλιεὺς ἐν τινι ποταμῷ ἤλκευεν. διατείνας δὲ τὰ δίκτυα καὶ τὸ ρεῦμα περιλαβὼν ἑκατέρωθεν καλωδίῳ προσδήσας (ε) λῖθον, τὸ ὕδωρ ἔτυπεν (ι?) ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες

ἀπαρφυλάκτως τοῖς βρόχοις † ἐμπέσωσι.

5

τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκούντων τις θεασάμενος τοῦτο ποιοῦντα, ἐμέμπετο ὥς τὸν ποταμὸν θολοῦντα καὶ διειδὲς ὕδωρ μὴ συγχωροῦντα πλίνειν. καὶ ὃς ἀπεκρίνατο „ἀλλ' εἰ μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράττεται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν.“
[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν [πόλεων οἱ δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσιν περιάγωσιν.]

217, 9 sq. καὶ ζῶσα καὶ τεθνῶσα (45, 9) παγκάκως (52, 4) ὅζεις?

218 (Gb 250) A° 69, sim. A° 221 Pr 228; Babrio dedit Eb p. 94 || 3 τῆς δὲ κυνὸς εἰκοῦσης ὅτι μόνῃ τῶν τετραπόδων ταχέως κῶει, ἢ ὃς A°, sim. Pr; faitne μάλιστα πάντων εὐτοκος πεζῶν ζώων? || 5 sq. τοὺς σκύλακας, ἴσθι, καὶ τυφλοὺς, φίλη, τίκεις?

219 (Gb 256) A° 87; A° 26 Pr 29, unde selectas ascripsi lectiones. Babrio vindicavit Eb p. 94. Cf. Arist. equit. 864 || 3 προσδήσας κάλω λιπῶ λῖθον ἔτυπε τὸ ὕδωρ Pr, cf. 11, 8 || 7 sq. ἐμέμπετο ἐπὶ τῷ τὸν ποταμὸν θολοῦν καὶ μὴ ἔαν αὐτοὺς διαφυγῇς ὕδωρ (Babrii? cf. 72, 6) πλίνειν. ὁ δὲ Pr, sim. A° || Epim. sim. A° Pr

220 Ἐχων τις δύο κύνας τὸν μὲν ἕτερον θηρεύειν (ε)
ἐδίδαξε, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακεῖν, καὶ δὴ εἶποτε ὁ θη-
ρευτικὸς ἤγρευε τι καὶ ὁ

οἰκουρὸς συμμετεῖχεν[†] αὐτῷ τῆς θολίνης.

ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ θηρευτικοῦ κάκεινον ὀνειδίζοντος, 5
εἴ γε αὐτὸς μὲν καθ' ἐκάστην μοχθεῖ, ἐκεῖνος δὲ μηδὲν πο-
νῶν (ι) τοῖς αὐτοῦ τρέφεται πόνοις, ὑπολαβὼν αὐτὸς εἶπε·
„μὴ ἐμέ, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφου (ε), ὃς οὐ πονεῖν με
ἐδίδαξεν, ἀλλὰ πόνους ἄλλοτρίους ἐσθλῆιν.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν νέων οἱ μηδὲν ἐπιστάμενοι οὐ 10
μεμπτοὶ εἰσιν, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἀγάγωσιν.]

221 Ζεὺς Ἐρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύ-
δους φάρμακον ἐγγεῖν. ὁ δὲ τοῦτο τρήψας καὶ μέτρον ποι-
ήσας ἴσον ἐκάστω ἐνέχεεν. ἐπεὶ δὲ μόνου τοῦ σκυτέως
ὑπολειφθέντος πολὺ κατελέλειπτο φάρμακον, ὅλην λαβὼν
τὴν θύειαν ἐνέχεεν αὐτῷ. καὶ τούτου συνέβη τοὺς τεχ- 5
νίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυτέας.

[Ὁ μῦθος πρὸς ψευδολόγους τεχνίτας.]

4 ε = 23, 7. 44, 6. | 8 = 106, 30

220 (Gb 208) A^o 92 (Fur. 245), cf. A^u 93 P^r 88 || 1 δύο
κύνας ἔχων τις (Gb) Babrius non dixit; poterat σκύλακας τις
εἶχε || 4 οἰκουρὸς αὐτῷ συμμετεῖχε τῆς θολίνης Gb || 6 μηδὲν
πονῶν ἰσοῖσιν ἐντροφᾷ δαίτῃσι Cr coll. 108, 29 || 7 ὁ δὲ (?)
„μὴ ἐμέ“, φησὶ „τὸν δὲ δεσπότην μέμφου Gb

221 (Eb 165 Gb 210) A^o 103 (Fur. 255), P^r 96; similis P^r 101,
ubi ad ἱατροῦς fabula refertur invento ni fallor recentiore, cf.
Herondae Cerdonem sutorem mim. VII Lys. XXIV 20 || 3 aq.
cf. A^u 107 (Hl. 150), ubi eadem fere inveniuntur verba. Eb hos
versus indicavit: Ὁ Ζεὺς τὸν Ἐρμῆν . . . τεχνίταις | προσέταξεν
ἐγγεῖν πᾶσι φάρμακον ψεύδους. | ὁ δὲ τοῦτο τρήψας μέτρα τ'
(corr. pro θ') ἴσα ποιήσας | . . . καὶ τούτου | ψεύδονθ' ἅπαντες
ὥς ἔοικε τεχνίται. Sed verba illa v. 3 quae versibus coercuit
repetuntur fabula A^u 107 a Babrio utique aliena. || De origine
Babriana non sine causa dubitavit A. Hausrath p. 262, cf.
tamen fab. 57

222 Ὅνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους (ε?) ἐξήλθον εἰς ἄγραν (ε?). λέοντος δ' αὐτοῖς περιτυχόντος ἡ ἀλώπηξ τὸν ἐπηρτημένον ὀρώσα κλίνοντον προσελθοῦσα τῷ λέοντι παραδίδειν αὐτῷ τὸν ὄνον ὀπείσχετο, ἔαν αὐτῇ τὸ ἀκλίνοντον ἐπαγγελῇται. τοῦ δὲ ἀπολύσειν 5 αὐτὴν φήσαντος, ἐκείνη παραγαγοῦσα τὸν ὄνον εἷς τινα πάγην ἐμπεσεῖν παρεσκεύασε. καὶ ὁ λέων ὀρῶν ἐκείνον φεύγειν μὴ δυνάμενον πρῶτην τὴν ἀλώπεκα συνέσχεν, εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη.

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κοινωνοῖς ἐπιβουλεύοντες λανθάνουσι 10 πολλάκις καὶ αὐτοὺς προσαπολλόντες.]

222 (Gb 202) A° 116; F Fur. 144 A^u 187 P^r 191. Babrio tribuit Eb p. 94. || 3 sq. dicere poterat κερῶ δὲ θερμότης (50, 12) ἐπισποῦσα κινδύνους || προσήλθε τῷ λέοντι || 5 ἐπαγγέλλεται A°, corr. Hsr ex Parisinis || 6 sq. fuerit: παράγουσα τὸν ὄνον εἰς πάγην τιν' ἐμπίπτειν || 7 sq. Eb proposuit: ὀρῶν ἐκείνον οὐ δυνάμενον ἐκφεύγειν || πρῶτην συνέσχε τὴν ἀλώπεκα', εἶθ' οὕτως || Gb qui ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη versus initium esse sibi persuasit, Babrii artem non novit. || Epim. Georg. I p. 9 Βαβρίων· ἀρχιτέκτων κακῶν πέφνεεν [add. ἐαυτῷ?] ὁ καθ' ἐτέρου δόλια φθεγγόμενος huic fabulae poterat subscribi. Simile, sed nimis turbatum tetr. II 7.

223 Ὀδοιπόροι δύο θέρους ὥρα (ε) περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος τρυχόμενοι ὥς ἐθεάσαντο πλάτανον ὑπὸ ταύτην καταντήσαντες καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους (ε) „ὥς ἀνωφελὲς τι τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις (ε) 5 καὶ ἄκαρπὸν ἐστὶ τὸ δένδρον.“ ἢ δὲ ὑποτυχοῦσα ἔφη πρὸς αὐτοὺς „ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπὸν με καὶ ἀχρεῖαν ἀποκαλεῖτε;“

[Ὥτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἀνυχεῖς εἰσιν οἳ καὶ εὐεργετοῦντες τοὺς πέλας ἐξ αὐτῶν μᾶλλον ἀχαριστοῦνται.] 10

224 Ὅνος ἀκούσας τετιγῶν ἁδόντων ἥσθη ἐπὶ τῇ εὐφωνίᾳ καὶ ζηλώσας αὐτῶν τὴν ἡδύτητα εἶπε „τί σιτούμενοι

223 sqq. Fabulae e Florentino [Furiae, Augustano Schneideri, Palatinis Neveleti, codicibus Hudsonis, Parisino Sternbachii petitaе.

223 (Gb 200) F Fur. 129; Nev. 255 p. 293 e Palatino; A^u 170 Pr 173, unde selectas addidi lectiones. Babrio tribuit Eb p. 94, cf. supra 151. 187. || 1 δύο om. F || 3 ταύτης F, melius ceteri || 5 ἀνωφελόν F, rectius ceteri || 7 ἀχρεῖαν με καὶ ἄκαρπον Nev. A^u Pr || Babrii manum agnoscas v. 5: καλέγον πρὸς ἀλλήλους: „ἀχρεῖον ὥς τι τοῦτο τοῖσιν ἀνθρώποις | ἄκαρπὸν ἐστὶ δένδρον . . .“, atque v. 8 ἄκαρπον ἀποκαλεῖτε <νῦν> με ἀχρεῖν; (Lob. Phryn. p. 106).

224 (Eb 160) F Fur. 137, brevius Nev. 259 e Palatino (Cor. 255); Synt. 1; a Babrio utique aliena fab. A^u 180 Pr 183; cf. Babr. 73

τοιαύτην φωνήν ἀφίετε;“ τῶν δὲ εἰπόντων „δρόσον“ ὁ ὄνος προσπαραμένων τῇ δρόσῳ λιμῶ διεφθάρη.

[Οὕτως οἱ τῶν παρὰ φύσιν ἐπιθυμοῦντες παρὰ τὸ μὴ ἐπιτυχεῖν 5 ὧν ἐφίεσται καὶ τὰ μέγιστα δυστυχοῦσιν.]

225 Ἀλκυὼν ὄρνεόν ἐστι φιλέρημον διὰ παντὸς ἐν θαλάττῃ διαιτῶμενον. ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι (ε?). καὶ δὴ ποτε τίκεται μέλλουσα παραγένετο εἰς τι ἄκρωτήριον καὶ θεασαμένη πέτραν ἐπὶ θαλάσῃ ἐνεοττο- 5 ποιεῖτο ἐνταῦθα. ἐξελθούσης δ' αὐτῆς ποτε ἐπὶ νομῇν, συνέβη τὴν θάλασσαν ὑπὸ λάβρων πνευμάτων κυματωθεῖσαν ἐξαρθῆναι μέχρι τῆς καλιᾶς (i) καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι· καὶ ἡ ἀλκυὼν ἐπανελθοῦσα

ὥς ἔγνω 10

τὸ γεγονὸς εἶπεν „ἀλλ' ἔγωγε δειλαίη

ἦτις τὴν γῆν ὥς ἐπίβουλον φυλαττομένη ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἢ πολλῶ μοι γέγονεν ἀπιστοτέρα.“

[Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι 15 λανθάνουσι πολλῶ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπέπτοντες.]

226 Κύνες λιμώττουσαι ὥς ἐθεάσαντο ἓν τινι ποταμῷ

225, 1 sq. cf. 157, 1. 170, 1.

224, 3 cf. A. P. VI 120, Anacr. 34, 3, Ael. n. a. I 20 || Epim. 6 καὶ ἔχουσι aptius Aⁿ || Initium fuisse τέττιγες ἤδον. τῶν δ' ὄνος τις ἀδόντων | ἤκουσεν, deinde ζηλῶν τ' ἔφη τὴν ἡδυφνήν τοῦτων ci. Eb; exitus fuerit προσπαραμένων τε τῇ δρόσῳ κατεσκήναι (cf. 46, 7).

225 (Gb 207) Aⁿ 25 Pr 28, quos sequor, sim. F 240 A^o 86, unde selectas repeto lectiones; Babrium et initium sapit (cf. l. a.) et v. 11 sq. || 1 ὄρνις ἐστὶ φιλέρημος ἀεὶ τῇ θαλάττῃ <ἐν> διαιτῶμένη A^o F; Babrius qui ὄρνεον (n. a.) formam non admittit, poterat: Φιλέρημός ἐστι, φασίν, ἀλκυὼν ὄρνις |

226 (Eb 172 Gb 211) Nev. 211 ex Palat.; Synt. 61 inepte lupum induxit atque etiam Aⁿ 134 Pr 128 longius absunt; cf. 'Aesop.' Plut. de commun. not. 19, Hor. sat. II 5, 88 ||

βύρσας βρεχομένας, μὴ δυνάμεναι αὐτῶν ἐφικέσθαι συνέθεντο ἀλλήλοις

ὡς πρῶτον [τὸ] ὕδωρ ἐκπίωσιν [καί] εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὰς βύρσας παραγένωνται. συνέβη δὲ αὐταῖς πιούσαις 5 διαβρογῆναι ἢ τῶν βυρσῶν ἐφικέσθαι.

[Πολλοὶ δι' ἐλπίδα κέρδους ἐπισφαλοῦς μόχθους ὑφιστάμενοι φθάνουσι πρῶτον καταναλισκόμενοι.]

227 Κύνων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν τοῦτον ἰδίωνεν. ὥς δὲ ἐπιστραφεὶς ἐκείνος ἐβρουχίσσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς τὰ ὀπίσω ἔφυγεν· ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἔφη· „ὦ κακὴ κεφαλὴ, σὺ λέοντα ἰδίωνες, οὐτινος οὐδὲ τὸν βρου- 5 χηθμὸν ὑπήνεγκας;“

[Ὁ λόγος κατ' ἀνδρῶν ἀδοξάδων, οἱ κατὰ δυνατωτέρων συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦντες εἰς ὕψιν γενόμενοι ἀναχαιτίζονται.]

228 Γυνή τις θυγατέρων οὔσα δυοῖν μήτηρ (ε) ἀνδράσι συνῆψε ταύτας τὴν μὲν κηπωρῶ, θατέραν δὲ κεραμεῖ. ἔλ-
θοῦσα τοίνυν (ι) ποτὲ πρὸς τὴν τῷ κηπωρῶ γεγαμημένην
τά τε ἄλλα ὁμῖλει (ε?) καὶ

226, 4 ὅπως Nev., ὡς Eb 6 διαρραγῆναι <πρῶτον> Nevelet p. 627, δ. <πρότερον> Eb, cf. 41. 28, 9; versus fuerit διαρραγῆναι πρότερον ἢ λαβεῖν βύρσας.

227 Nevel. 215 e Palatino; A^u 131 Pr 125. Babrio tribuit Eb p. 94, cf. 69, 1 || 2 ὁ κύων om. A^u Pr | τοῦπίσω A^u Pr || 5 οὐ οὐδὲ A^u Pr | ὑπέμεινας A^u Pr || Epim. simile in A^u Pr

228 (Eb 180 Gb 199) Hds (Hptm.) 266; aliam recensionem, in qua pater est pro matre, sequuntur F 17 A^u 95 Cor. 266; e proverbio orta, cf. Theogn. 26 Soph. fr. 481 || Versuum vestigia quaedam indicavit Eb, universam fabulam restituere frustra conatus est Gb || 1 fere integer Γυνή τις οὔσα θυγατέρων δύο (δυοῖν) forma vix Babriana) μήτηρ || 2 sq. ἀνδράσι in versus initium non admisit, poterat συνῆψε ταύτας (-ν αὐτάς?) ἀνδρὶ τὴν μὲν ἀγροῖω | τὴν δὲ κεραμῇ κτλ. || 4 sq. τὰ τ' ἄλλα <μήτηρ ὥσπερ εἰκός> ὁμῖλει (cf. 15, 2. 72, 18), <τά τε πράγματ'> αὐτῶν πῶς ἔχοι διηρότα (duce F, cf. 75, 12)?

πῶς [ἄν] ἔχοι διηρώτα.

5

ἡ δὲ „τὰ μὲν ἄλλα, μήτερ“ (i?) ἔφη „καλῶς, εὗχου δὲ τὴν ὄμβρων φοράν, ὥς τοῖς λαχάνοις αὐξησῖς ἢ κατὰ νόμους προσγένειτο. ἔκειθεν δ' ἐξελθοῦσα καὶ πρὸς τὴν συνοικοῦσαν τῷ κεραμεῖ ἀφικνεῖται (e). τοῖς δ' αὐτοῖς χρῆσαμένη καὶ πρὸς ἐκελίην ἤκουσεν, ὥς „τὰ μὲν ἄλλα (i?) καλῶς 10 ἡμῖν, ὦ μήτερ, ἔχει, εὗχου δ' αἰθρίαν ἡμῖν (e?) καὶ ἡλίους γίνεσθαι θερμοτέρους τε καὶ καθαρωτέρους, ὥς ἂν θάττον οἱ κέραμοι ψύχονται.“ καὶ ἡ μήτερ „πρὸς ταῦτα“ ἔφη „σοὶ μὲν αἰθρίην (e?), τῇ δὲ τῷ κητωρῷ συνοικούσῃ (e?) παμπόλλους δέτοὺς δοῖεν οἱ θεοί.“ 15

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴδὲν ἐκ τῶν ἰδίων ἔχουσι χαρίζεσθαι, ὁμοίως τοῖς αἰτοῦσι τὰ τῶν ἄλλων ἐπαγγέλλονται.]

229 Ἀνὴρ κακοπράγμων ἐν γνώσει ἦκεν εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεύειν ἐρωτήσων (e) πανούργως. καὶ δὴ λαβὼν (i) στρουθίον ἐν τῇ χειρὶ καὶ τοῦτο σκεπάσας τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ καὶ σταθεῖς ἀντικρὺς τοῦ ἱεροῦ ἐπηρώτησε τὸν Ἀπόλλωνα „τί ἔχω εἰς τὰς χεῖράς μου, ἔμπνουν ἢ ἄπνουν;“ 5 βουλόμενος, ἔὰν ἄπνουν εἴπειεν, ζῶν τὸ στρουθίον δεῖξαι (e?) εἰ δὲ ἔμπνουν, ἀποπνίξας (e) προενεγκεῖν. γνοὺς δὲ ὁ θεὸς τὸ κακότεχνον αὐτοῦ καὶ τὴν πονηρὰν γνώμην εἶπεν „ὦ

228, 4 cf. 7, 4. 15, 2 | 5 cf. 75, 12

228, 6 sq. τὰ μὲν ἄλλα, μήτερ <πάντ' ἔχει> καλῶς ἦμιν, (cf. 10 sq.) εὗχου δὲ . . . φορὴν ὄμβρων? || 7 ὄμβρων] ὕετῶν codd. Hsr | κατὰ λόγον codd. Hsr || 10 sq. cf. 6 sq. || 11 εὗχου δὲ γίνεσθαι <ποτ'> αἰθρίην ἡμῖν? || 18 sqq. καὶ μήτερ „πρὸς ταῦτα“ φησὶ „σοὶ μὲν αἰθρίην <πάσαν> | τῇ δ' αὐτ' ἀγροίκου πάντα δέτοὺς δοίη, cf. l. s.

229 Huds. Add. fab. 16 (Hptm. p. 289) ex 'Ms. Gall.' (G^a); sim. A^o Cor. 16, A^u 86 Pr 87, P^a 4, e quibus selectas lectiones subscripsi. Babrio vindicavit Eb p. 94 || 4 sq. καὶ ἤρετο τὸν θεὸν λέγων „Ἀπόλλον, ὃ μετὰ χειρὸς φέρω πότερον ἔμπνουν ἔστιν ἢ ἄπνουν A^o || 7 ἔμπνουν, εὐθύς ἀποπνίξας νεκρὸν ἐκείνο προσενεγκεῖν [scr. προε-] A^o, προσενεγκεῖν Hudsonis G^a

οὗτος, εἰ θέλεις δελξίς (ε) — ἐν σοὶ γὰρ ἐστὶ τοῦτο πράξαι —
ἢ ἔμπνουν ἢ ἄπνουν.“

10

[Ο μῦθος δηλοῖ ὅτι τὸ θεῖον ἀπαρκατηρητὸν καὶ ἀλάθητόν
ἐστίν.]

229, 9 δειξον G^a, quod correxi || 10 post ἄπνουν glos-
sema irrepsit in Ms. Hudsonis εἰ βούλει ἀπόδειξον. Exitum
variavit A^c: . . ἦτοι ζῆν δ κατέχεις ἢ νεκρὸν ὀποδεῖξαι;
Babriani nescio quid servavit Aⁿ (P^r) εἶπεν· „ἀλλ', ὦ οὗτος,
πέπανσο· ἐν σοὶ γὰρ ἐστὶ τοῦτο δ ἔχεις ἢ νεκρὸν εἶναι ἢ ἔμψυ-
χον.“ Scripserit Babrius (cf. 16, 18. 30, 10): „πέπανσο“ φησὶν,
„αὐτὸς εἰ θέλεις, ἔμπνουν — ἐν σοὶ γὰρ ἐστίν — ἢ νεκρὸν σὺ μοι
δειξέις.“ De ipsa fabella pictura vascularia conlata egi *Festschr.*
für Joh. Overbeck p. 106 sqq.

230.

Ipso argumento fab. 136, quae per unum Babrium
in Aesopeorum conlectiones translata est, proxime accedit
Parisini 690 ab Aesopeis volgatis aliena 159 p. 44/363 St.

Παῖς καὶ κόραξ.

Μαντευομένης τινὸς περὶ τοῦ ἑαυτῆς παιδὸς νηπίου ὄν-
τος οἱ μάντις προέλεγον, ὅτι ὑπὸ κόρακος ἀναιρεθήσεται.
διόπερ φοβουμένη λάρνακα μεγίστην (cf. 136, 6) κατασκευά-
σασα ἐν ταύτῃ αὐτὸν καθείρξε φυλαττομένη, μὴ ὑπὸ κόρα-
κος ἀναιρεθῇ. καὶ διετέλει τεταγμέναις ὥραις ἀναπεταννύσα 5
καὶ τὰς ἐπιτηδείους αὐτῷ τροφὰς παρεχομένη. καὶ ποτε
ἀνοιξάσης αὐτῆς καὶ τὸ πῶμα ἐπιθείσης ὁ παῖς ἀπροφν-
λάκτως παρέκλυψεν. οὕτω τε συνέβη τῆς λάρνακος τὸν κό-
ρακα κατὰ τοῦ βρέγματος κατενεχθέντα ἀποκτεῖναι αὐτόν.

Verum haec si e Babrio hausit diasceuastra, qui eius
est mos, Babriani nihil reliquit.¹⁾

1) V. 6 πόμα Par. Stb. — Eandem fabulam e Menae apo-
grapho cod. Par. S. Gr. 504 edidit A. Hausrath l. s. p. 303

41*.

Certiore iudicio ad Babrium refero alteram Parisini illius fabulam 216 (p. 60/379 Sternb.), quam e Paris. 365 iam ediderat A. Hausrath l. s. p. 301.

Ἀλώπηξ καὶ δράκων.

Συνία παρ' ὁδὸν ἦν. † Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη δράκοντα κοιμώμενον ἐξήλωσεν αὐτοῦ τὸ μῆκος· βουλομένη δὲ αὐτῷ ἐξισώθῃναι παραναπεσοῦσα ἐπειρᾶτο ἐαυτὴν ἐκτείνειν, μέχρις οὗ ὑπερβιαζομένη ἔλαθε ῥαγεῖσα.

[Τοῦτο πάσχουσιν οἱ τοῖς κρείττοσιν ἀνθαμιλλώμενοι· θάττον δ' γὰρ αὐτοὶ διαδέγγυνται ἢ ἐκείνων ἐφικέσθαι δύνανται.]

Haec fere, omissis minutis, scriptura tradita, nisi quod post θάττον v.5 'aliquot litterarum lacunam' indicavit Sternbach, quam explevi γὰρ αὐτοὶ verbis e Par. 365 repetitis. Babrii fabulam 41 adscripsit iam Sternbach. Diluc. p. 23/399. Idem volpis nullas hoc loco esse partes recte observavit; sed perperam Ἀλώπηξ vocabulo aviculam (?) quandam ab Aristotele commemoratam significari coniecit: nunquam enim apud scriptores fabularum rarissimum illud animal, quod quale fuerit ambigunt physici, in scaenam prodit. Restituendum paraphrastae ni fallor (quod ipso litterarum ordine commendatur) σκώληξ pro Ἀλώπηξ; nam etiam in Babrii fab. 120 σκώληκα ut vanum et gloriosum paraphrasta (cf. adn.) substituit pro rana medicam artem iactante. Ceterum 41, 2 Babrium κωλώτην appellasse suspicor, quam σάυραν interpretatus est diasceuaista Athous (cf. 204, 1, Suid. s. κωλώτης); ipsa igitur vox illa rarissima causa fuisse videtur, cur adulteraretur recensio Parisina.

unde lectiones varias excerpere nolui. Mirum quod Sternbachius quominus codicem Par. 690 in usum suum ille converteret prohibere et potuit et voluit, cf. Hausrath p. 296.

Iam Babrii agnoscere mihi videor colores ab tetrastichista Athoo fab. 41 prorsus oblitos: ficum exesam, serpentem ad cavum meridie quiescentem (Plin. n. h. VIII 39, 139, C. Bötticher, *Baumkultus* 205), lacertam ei vicinam aemulamque adrepentem. Lacertas cum serpentibus comparavit Aristoteles anim. XII 17 p. 508^a 10, part. anim. IV 1 p. 676^a 24, Theophr. Plin. VIII 31, 111, bella cum eis gerentibus descripsit Plinius VIII 27, 97. Simile fabulae initium, quod iam Hausrath monuit, Bodl. 125.

Fabularum *Aphthonii* plures fortasse e Babrii libello deprompta sunt quam quas recepi (cf. p. 5 atque proleg. p. XXI), veluti (quae ad Bianorem redit Anth. Pal. IX 273, ut Babr. 200) Aphth. 4 (Fur. 202) ἔξενής καὶ τέτιξ; sed sermonis Babriani vestigia in eis frustra quaeres. Nolui igitur accumulare quae nimis incerta sunt.

231—234.

Apud *Avianum* quinque inveniuntur fabulae, quarum exempla neque in Babrii libris AB invenies neque in collectionibus Aesopeorum. Babrianis eas subscripsit Eb p. 94¹⁾, atque argumenta earum intima cognatione coniuncta sunt cum arte Babrii, cf. quae disputavimus in *Fleckeiseni annalibus* CXXXIX p. 653 sqq., Pauly-Wissowa s. *Avianus*. Unam (XXVII de cornice et urna), quam etiam Ps.-Dositheus descripsit, Babrianis adieci l. 200 supra p. 182; ceterarum inscriptiones et initia describere sufficiat.

Avian. XXII *De cupido et invido.*

Iuppiter ambiguas hominum praediscere mentes

Ad terras Phoebum misit ab arce poli etc.

Avian. XXV *De puero et fure.*

Flens puer extremam putei consedit ad oram

Vana super vacuis rictibus ora trahens etc.

Avian. XXVIII *De rustico et iuvenco.*

Vincla recusanti dedignantique iuvenco

Aspera mordaci subdere colla iugo etc.

Avian. XXXVIII *De pisce et phoecide.*

Dulcibus e stagnis fluvio torrente coctus

aequoreas praeceps piscis obibat aquas etc.

E singulis eas Babrii fabulis expressas esse satis mihi nunc probabile videtur.²⁾

1) Eis addidit etiam fab. XXXIX et XLII, quas Babrii 179 (Bodl. 181) atque 182 (Vat. 185) esse libris novis inventis didicimus: unde vides quantopere fides augeatur coniecturae ab Eberhardo factae.

2) L. s. Av. XXV. XXXVIII ad aliarum Babrii fabularum exemplar ipsum scriptorem Latinum finxisse conieci, quod non iam probo. Contra fab. XXX ipsa est Babrii 96 (Lm) bestiis mutatis in homines, cf. Cr ann. p. 654.

235.

Mythicorum dactylicorum poetas (infra p. 215 sqq.) Babrii vestigia anxie premere (cf. prooem. II) notum est. Argumenta ab eis tractata omnia in Babrii codicibus et paraphrasibus inveniuntur uno 16 v. 42 excepto, si quidem probabili coniectura haec verba et tributa sunt mythicis et relata ad Aesopi fabellam a solo Plutarcho VII sap. 14 p. 157 narratam: ὁ Αἰσώπειος κύων, ὃν οὐτοσὶ φησιν ἐν τῷ χεῖμαδι συστρεφόμενον . . διὰ τὸ ξιγοῦν οἰκίαν ποιεῖν διανοεῖσθαι, θέρους δ' αὖ πάλιν ἐκτεταμένον καθεύδοντα φαίνεσθαι μέγαν ἑαυτῷ καὶ μήτ' ἀναγκαῖον ἡγεῖσθαι μήτε μικρὸν ἔργον οἰκίαν περιβαλέσθαι τοσαύτην. Itaque Babrium etiam hoc argumentum tractasse suspicari possis.

Inter ipsius *Ignatii* tetrasticha (I) perpauca legi, quorum argumenta aliis Babrii codicibus et paraphrasibus non inveniuntur recepta, in praefatione exposui.

236.

Primum exemplum μῦς ἔκφερεν μὲν (8) ne in Aesopeorum quidem collectione legitur ulla. Itaque ab Ignatio ipsam fabellam fictam esse suspiceris. Verum versiculi illi nimis 'succincti' quid sibi velint aegre cognoscas: id quod epitomatoris est exemplar ab alio acceptum breviantis, non poetae nova argumenta fingentis. Atque altius si rem inspexeris, proverbii pervetusti (Herond. III 75) ὅπου μῦς τὸν σίδηρον τρώγουσιν (quod explicavi quæst. Herond. p. 71 sqq. Philol. LIII 247) novam enarrationem subesse intelleges; describitur enim mus ex officina ferraria (cf. v. 2 οὗς χαλκῆες βλέποντες κτλ.) murem inedia mortuam efferentem.¹⁾ Hoc autem παροιμιῶν ἐξηπλωμένων genus in

1) V. 1 Μῦς ἔκφερεν μὲν ἔργον ὅντ' ἀσιτίας idem esse quod ἐκγεγῶτ' (defunctum) ἀσιτία bene monuit Ml. Conl. Aes. F 49 A^u 59 (γαλῆ εἰσελθοῦσα εἰς χαλκῆας ἐργαστήριον . . τὴν δίνην

altera potissimum fabularum editione summo studio excoluisse videtur Babrius;¹⁾ itaque Ignatii tetrastichon illud quin ad Babrium revocandum sit vix dubium est.

237.

Etiam alterum exemplum 24 ἤτοι λαβεῖν ἀγροῖκον ἐπὶ πότης λαγών in Aesopeis volgatis frustra quaeres: invenies apud solum Syntipam qui dicitur fab. 49 p. 40 (Cor. p. 227). Iam hae fabulae quin aliqua necessitudine cum Babrio coniuncta fuerint, dubitari non potest; ipsa narratio illa e media vita petita a Babrio non aliena, cf. Babr. 61 et quae sunt similia. Itaque hoc quoque tetrastichon ad Babrium redire satis probabile. Babrii ἀγρευτής (107, 10) θηρευτής factus esse videtur apud Syntipam, ἀγροῖκος apud Ignatium.

238. 239.

Eadem condicio est tetrastichorum quorundam arte plane Ignatiana factorum (48 sqq.), quae Ignatii imitatoribus tribuit C. F. Mueller argumentis confisus me si audis non satis firmis.²⁾ Nam tetrast. I 52 ἄστροις περισκοπῶν τις κτλ. in ceteris fabularum Babrii fontibus non compareret. Fabula est celeberrima volgo ad Thaletem relata atque e septem qui dicuntur sapientium historiis repetita (cf. Plato Theaet. 174, Diog. La. I 34, Antip. A. P. VII 172, 7

περιέλεγε) et Fr 271 Aⁿ 94 (ἐχίς εἰσελθὼν κτλ., cf. Phaedr. IV 8) suspiceris ἐντραγόντα διῶλα (= δινήματα, χαλκοῦ δίσημα Herond. VII 80), cf. etiam Antiph. Byzant. Anthol. Pal. IX 310 φῆγμ' ἄκυρον χρυσοῖο σιδηρέων ὅπ' ὀδόντων | δίσηθ' ἐν . . . μὲς ὀλλύος βαρὺ δείκνον ἰδαίσατο (e paradoxographo, cf. Plut. de cup. div. 7 p. 526 B, Plin. nat. hist. VIII 82); sed coniectura apud Ignatium non opus est.

1) Cf. quae de fontibus eius docui in encyclopaediae a Wissowa editae vol. II s. v. Babrius, col. 2663 et in praef. cap. IV.

2) Thema Ignatianum in tetrastichis primi ordinis (1—44) tractatum inter ea invenitur nullum, qualia multa reperies in recentiorum tetrastichis optimo iure a Muellero in suspicionem vocatis. E solo codicum consensu iudicium repeti posse nego.

etc.) Iam narratiunculam eiusdem prosapiae ad eundem Thaletem spectantem (Plut. de soll. an. 16 p. 971 et Aelian. l. s. s.) libello suo inseruit Babrius fab. 111. Nihil igitur video, cur Ignatium unico illo loco ad alium auctorem confugisse credamus. Neque tamen mirer, si quis fabulam trimetris rectis inclusam 10 (infra p. 237) Ignatio prae manibus fuisse suspicetur, cum praesertim Byzantini fabulas iambicas Babrianis choliambis legerint adnexas (cf. p. 246). Cui suspicioni illud obstat, quod Ignatius ipsam recensionem Athoam adhibuisse videtur; nulla enim in paraphrasibus ab Athoa pendentibus mythicorum vestigia deprehendes. Itaque Babrii haec esse veri est similis.

Dubitationi magis obnoxium est tetrast. I 48. Fabulam Cor. 38 F 109 (*Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ*) hoc potissimum teste nisus ad Babrium rettulit Eb p. 94, quin etiam versum edolavit *κοινωνίαν ἔθεντό ποτε* [?] *πρὸς ἀλλήλους*. Sed argumentum illud, cuius summa posita est in *societate leonina* ab imbecillis inita (cf. etiam fab. Lat. IV p. 193 Herv.), Babrium tractasse veri parum simile propter fab. 67.

240—245.

Alia condicio est corporis illius, cuius partem e Laurentiano (F) edidit Bandinius atque libello gratulatorio ad Sufrianum misso repetivit Eberhardus II—XXI.¹⁾ Quae in ceteris Babrii libris et paraphrasibus desiderantur haec sunt:

1) Ordinis alphabetici vestigia quaedam in eo observantur, incipiunt enim primi versus fabb. 1—27 a litteris *α β γ δ ε ζ η θ κ λ*, fabb. 28—44 a litteris *π ρ σ η ε α*, fabb. 45—69 a litteris *μ ν ο π ρ τ φ χ ω*. Itaque qui librorum illorum archetypum conscripsit collectione usus est e litterarum ordine disposita, quam ita excerptis, ut primum exemplar suum sequeretur (cf. Ml Tab. I* p. 261), deinde a medio libro ad initium paginas revolveret, denique reliquam partem usque ad finem recto ordine percurreret. Quae si recte disputata sunt, Ignatii opusculum eadem fata habuit, quae fabulae Babrii. Alii inscriptiones addiderunt atque secundum primas earum litteras fabulas disposuerunt.

Λέων καὶ ὄνος Eb 3 = II 1 Ml

Λύκος καὶ πρόβατον Eb 5 = II 3 Ml

Λάρος καὶ ἰκτίνος Eb 8 = II 6 Ml

Λέων ἔρκτος ἀλώπηξ καὶ κάμηλος Eb 9 = II 7 Ml

Λέων, ἔρκτος καὶ ἀλώπηξ Eb 15 = II 13 Ml, cf. iamb. 19

Ἐλαφος ἡμίφωνος Eb 14 = II 12 Ml.

Eberhardus quod addit λύκος καὶ αἴξ supra iam tractavi 199 p. 181. Cum in hanc collectionem recentiora quaedam tetrasticha et ab Ignatio aliena sese insinuavisse videantur, de singulorum origine dubitari potest, cum praesertim ultimi illius argumentum tam inficetum sit, ut ne Babrio quidem dignum videatur.

246. 247.

Tertium genus est tetrastichorum, quae in perpaucis inveniuntur codicibus eisque recentissimis atque artis plane barbarae indicia satis aperta prae se ferunt. Quaedam eorum argumenta Babrianis inseruit Eb., cf. supra fab. 207 sqq. Non recepi quae indicavit Eb. p. 94 duo

Γέρον καὶ θάνατος = II 21 Ml, cf. Synt. 2

Λύκος διδάσκαλος (μαθητῆς) καὶ ὄρνις = II 28 Ml.

Ultimo hoc poematio lupus describitur Lycophronis poematis legendis operam navans. Talia a Babrii arte prorsus abhorrent atque medii aevi ingenium produnt, quo primi Byzantini lupum finxerunt scripta legentem atque peccata sacerdoti fatentem (cf. infra fab. 251 Rhet. gr. I p. 597 W., indicatum *litt. Centralbl.* 1895, 1288, *Carm. Gr. med. aevi* p. 148). Perexigua igitur recentissimorum tetrastichorum auctoritas.

Praecipuum *Ps.-Dosithei* fontem Babrium esse constat. (I = B. 43, II = 82 + 107, III = 31, VI = 103, VII = 75, VIII = 200, IX = 77, X = 168, XI = 79, XII = 191, XIV = 91, XV [praeter verba *Αἰώπωνος* καλ.,

quae vix pertinent ad fabulam quae sequitur] = 194, XVI = 84, XVII = 110, XVIII = 108); itaque si quis fabulas quasdam, quae non inveniuntur in Aesopeis vol-gatis, ad Babrium redire coniciat, non mirer, quamquam sermonis numerique Babriani nulla in eis esse vestigia concedendum est. Ascripsi eas (Dos. 4. 5. 13) tanto luben-tius, cum paene ignotae iaceant libello illo grammatico sepultae, quo ne Halmius quidem usus est.

248 (4).

Οικοδεσπότης τίς ποτε πλέων εἰς θάλασσαν ἐκοπία ὑπὸ χειμῶνος, καὶ οἱ ναῦται ἀσθενέστερον ὀνηρέτουν διὰ τὸν χειμῶνα· οἷς ὁ ἄνθρωπος εἶπεν „ὁμῆς“ φησὶν „εἰ μὴ τοῦτο τὸ πλοῖον ταχύτερον ἄγετε, λίθοις ὁμᾶς καταβαλῶ.“ τότε εἰς ἑξ αὐτῶν εἶπεν „ὠφελον γὰρ <έν> ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἤμεν, ὅπου λίθοι συλλεγῆναι δύνανται.“

[Τούτῳ οὖν ὁμοίᾳ τὰς ψυχὰς ἡμῶν βασιτάζειν ὀφειλομεν τὰς κουφοτέρας ζημίας, ἵνα τὰς βαρυτέρας ἐκφύγωμεν.]

249 (5).

Ἄλιουρος προσποιούμενος γενέθλιον ἄγειν ἐπὶ δεῖπνον ὄρνεα ἐκάλεσεν· ἔπειτα παρατετηρηκῶς εἰσελθόντας ἔκλεισεν τὰς θύρας καὶ καθ' ἓνα ἤρξατο ἐσθλεῖν.

[Οὗτος ὁ μῦθος ἡρμостαι εἰς ἐκείνους, οἳ πρὸς ἐλπίδα εὐαγὰν πορευόμενοι τὰ ἐναντία πάσχουσιν.]

250 (13).

Ὅνον ἄρρωστον λύκος ἐπεσκέπτετο καὶ ἤρξατο τὸ σῶμα αὐτοῦ θιγγάνειν καὶ ἐξετάζειν, ποῖα μᾶλλον μέρη αὐτοῦ ἐπόνουν. ἀπεκρίθη ὁ ὄνος „ἂ σὺ θιγγάνεις.“

[Οὕτως ἄνθρωποι κακοί, εἰ καὶ ὠφελεῖν δοκοῦσιν, μᾶλλον βλάπτουσιν.]

Sed plane incertas esse has coniecturas ne obliviscaris.

ΦΕΤΔΕΠΙΓΡΑΦΑ.

251.

Leonis et elephantis fabulam, quam e Vaticano se edere professus est Furia fab. 357 (Hl 261), Babrio vindicavit Eb. p. 94. Sed singula eius verba adeo conspirant cum capite quodam ab Achille Tatio omnibus stili sui lenociniis exornato II 21, ut Achillem nos legere manifestum sit, non Babrium; errat Bergkii Philol. XLVII 394, qui Achillem Aesopea transcripsisse opinatur. De re cf. Rohde *gr. Rom.* p. 482 adn., Benfey, *Pantschat.* I p. 245 f. (quem fabulas illas Tatii non recte ex India repetere testis est Aristophanes Equ. 1039). *Elephantem* in Babrii fabulis Athois et Bodleianis *in scaenam non prodire* memorabile, cf. p. 109².¹⁾

252.

Populari quodam colore perspicua est fabula Vat. Fur. 370 p. 151 (Hl 332), gemella illa Accursianae 36 FFur 88 (Hl 225), cf. Furiae adn. ed. Lips. Add. p. 163

---

1) Alteram quoque Achillis Tatii fabulam (II 22) Aesopeorum confectione potius quam ipso Achille usus Accursianae copiis cum aliis quibusdam adiecit qui curavit Frobenianam (1524): unde transiit in Herwagianam Neveletanam (149) ceterasque. Ne Halmius (234) quidem ad Achillem lectores delegavit.

inf.), e qua fabella nostra Grimmii 27 p. 113 progerminavit. Atque choliambos in ea iam Corais p. 270 observare sibi visus est; sed versus sunt artis Byzantinae, non Babrianæ:

ὄνος καὶ κύων ἐν ταύτῳ ὠδοιπόρουν . . .
 χόρτου τε, φημί, καὶ κριθῆς καὶ ἀχύρου κτλ.

Verba quae sunt χόρτου τε φημί, Babrio ascripsit Eb. p. 94, ego a Byzantino homine conscripta ea esse spondeo; nam otiosum illud φημί ipsi narrationi inserere non solet Babrius, solent Tzetzae et qui sunt similes. Neque cum asino litteras legente apud Babrium invenio quod conferam (cf. supra p. 205).

253.

Lepidam simii et delphini fabellam A° Cor. 88 (A^u 74) nuper in recentiorum erroribus deridendis festive adhibitam (cf. S. Reinach, *r. archéol.* 1891) Babrii esse iam Knochius suspicatus est, qui post Tyrwhittum primus his fabulis illustrandis operam navavit perutilem, atque sententiae eius ipsum Alfredum Eberhard video patrocinantem p. 94. Sed quibus nisi sint argumentis nescio; Tzetzam (chil. IV 945), ad quem provocat Knochius, praeter Babrium prosariis fabulis usum esse scimus (cf. chil. IV 932. X 261) atque in Augustana trimetrorum rectorum rhythmus facilius restituitur, quam choliamborum (cf. infra iamb. 13 p. 239).

254.

Cum Tyrwhitto aliis Lachmannus (fr. 142, cf. praef. p. XI) Babrio tribuit hos versus:

. . . . ταῦτα δ' Ἄλσωπος
 ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν, ὅτιν' οἱ Δελφοί
 ἄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο . . .
 ἔωσαν αὐτὸν μάλ' <ἀθῆως> κατὰ κρημνοῦ.

1—3 servavit Apollon. Soph. lex. Hom. p. 10, 13 s. v. *ἄειδε*, ubi ei *ἀδελφοί* cod. (corr. Tyrwh.); v. 4 Schneidewinus composuit e Suidae verbis s. *ἔωσαν: καὶ παρὶ τοῦ Αἰσώπου οἱ Δελφοὶ ἔωσαν αὐτὸν κατὰ κρημνοῦ μάλα*, quae Aeliano potius tribuit Hercher Ael. fr. 203 p. 259 (*ἀλλ' ἔωσαν αὐτὸν νήπιοι κ. κρ.* Bgk.) Versus illos, quorum paenultima nulla accentu feritur, Babrii non esse post Ahrensium (de cras. et aph. p. 31) et Schneidewinum omnes fere consentiunt. Solus Naber (Mnemos. n. s. IV 1876 p. 400 sqq.) ea fere concludendi forma nisus, quam circulum vitiosum hodie logici appellant, Babrio eos vindicare ausus est, quem eadem qua Alexandrinos arte metrica usum esse opinatur, cf. quae disputavi de Babr. aet. p. 158 sqq. Verum omnia Naberi commenta, quae qualia essent l. s. accuratius demonstravi, certo tabularum ceratarum testimonio ita nunc refutantur, nemo ut iam hiscere possit adversus veritatem: nam poetae Athoi, quem monachum fuisse Naber ariolatus est, severa ista ars in ipsis fabulis Assendelftianis observatur saeculo p. Chr. n. tertio cerae inscriptis.¹⁾

Praeterea verbis illis quo loco Babrius uti potuerit, non intellego; spectant enim — id quod iam Tyrwhittus observavit — ad canthari fabulam ante supplicium ab Aesopo narratam (cf. schol. Aristoph. Vesp. 1446 p. 166 Dbn, vit. Aes. fab. Rom. p. 301 sq. Eb)²⁾: Babrius vero, qui hac re longe diversus est a Phaedro, singulas fabulas ad Aesopi fata referre non solet. Accedit, quod certa Babrii fragmenta Apollonii lexico recepta inveniuntur nulla. Multo

1) Babrii personati syllogae alterius testimonio (prooem.) nemo hodie abutetur, quamquam Minae, fraudatoris ineptissimi, partes egit ipse Th. Bergkius, Anthol. praef.³ p. XXXIX sqq., Philol. XLVII 287.

2) Prorsus inepte v. 1 *ῥητὴρ μὲν οὐκ ἔγωγε· ταῦτα δ' Αἰ.* in sylloge altera supplevit Minas: quamquam fuerunt quibus talia placerent. *Cantharum abominatur poeta* (cf. p. 207).

probabilius quod suspicatus est Ahrens l. s. choliamborum Callimachi frustulum nos tenere (cf. Callim. II p. 272 Schn.) Quid enim si fr. 87:

ἦν κείνος οὐνιαυτός, ᾗ τό τε πτηνὸν
καὶ τοὺν θαλάσση καὶ τὸ τετράπουν οὕτως
ἐφ' ἐγγεῖθ' ὥς ὁ πηλὸς ὁ Προμήθεος

fabellae Aesopi prooemium erat? Ita Aesopus in vita fab. Rom. p. 282 Eb. fabulam Samius orditur ab his verbis καθ' ὃν χρόνον δμόφωνα ἦν τὰ ζῷα κτλ. Nam ad ipsum lauri et oleae certamen a Callimacho fr. 43 narratum

ἄκουε δὴ τὸν αἶνον· ἔν ποτε Τρώλῳ
δάφνην ἔλαλ' νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοὶ
λέγουσι θέσθαι . . .
ἐγὼ φασίλη
πάντων † τῶν δένδρων εἰμὶ.

versus illos quominus referamus cum Meinekio choliamb. p. 157 multa impediunt. Certe Aesopi fata choliambis Callimachi enarrata esse eo facilius credas, cum exstent fragmenta, quibus Thales septemque qui dicuntur sapientes celebrantur (fr. 94 sq. p. 259).

Ceterum Callimachi versus supra descripti ansam dederunt Bergkio aetatis poetae ultra Callimachum remouendae (kl. Schr. II p. 560).

Eberhardianis fabulis quas adiecit Gitlbauer indiciis saepe contentus paene nullis eas perpaucis exceptis ne inter dubias quidem locum habere volui. Verum ne quid desideres en tibi indicem earum quasomisi:

Gb 144 = A° 71 ποιμὴν νεογνὸν λύκου σκυμνὸν ἐδρων κτλ., cui fabulae iuxta Gb 168 (Babr. nostri 175) locus non erat. Eiusdem generis est.

Gb 186 = F 3 A° 2 Ἀετὸς καταπτὰς . . ἄρνα ἤρπασε, cf. Gb 156 = Babrii nostri 137 (Tab.).

Gb 188 = F 15 A° 6 A° 16 Ἄλλουρος συλλαβὸν ἀλεκτρυόνα τοῦτον ἐβούλετο μετ' εὐλόγου αἰτίας καταθου-
νήσασθαι κτλ.

Gb 191 = F 29 A° 160 A° 32 Ἀνθρωπὸς τις φόνον ποιήσας ἐδιώκετο ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ φονευθέντος κτλ.

Gb 192 = F 35 A° 17 A° 21 Ἀλκίεις ἐξελεθόντες ἐπ' ἄγραν ἐπειδὴ . . οὐδὲν εἶλον κτλ.

Gb 193 = F 43 A° 23 A° 52 Ἀνὴρ τις ὑπὸ χεიმῶ-
νος ἐν τῷ αὐτοῦ προαστείῳ ἀποληφθεὶς . . , πρῶτα μὲν
ἀ πρόβατα κατέφαγεν . . . οἱ δὲ κύνες κτλ.

Gb 194 = F 44 A° 79 A° 55 Γυνὴ χήρα φίλεργος
θεραπεινίδας ἔχουσα ταύτας εἰώθει νυκτὸς ἐπὶ τὰ ἔργα
ἐγείρειν κτλ.

Gb 195 = F 45 A° 80 A° 56 Γυνὴ μάγος ἐπωδὰς
θεῶν μηνιμάτων ἐπαγγελλομένη κτλ.

Gb 197 = F 55 A° 25 A° 64 Ἀγχιθεὶς τις ὑπὸ κυνὸς
τὸν ἱασόμενον περιγίει ζητῶν κτλ.

Gb 203 = F 183 A° 53 A° 216 Τῶν ὀρνέων βου-
λευσαμένων περὶ βασιλείας ταῶς ἡέλου χειροτονεῖσθαι κτλ.

Gb 212 = F 411 Ἀνὴρ τις ἀκρίδας συλλέγων . . εἶλε
καὶ τέττιγα κτλ. Etiam Bergkii Philol. XLVII 386 Babrio
hanc fabulam vindicavit atque unum alterumve choliambum
facili negotio restitutum (τοὺς ὀδοιπόρους τέττιγας φωνῆς
δὲ παρ' ἐμοὶ πλεῖον οὐδὲν ἐδρῆσεις) ipse olim observavi.
Verum, quod neque Bergkii animadvertit neque Gitlbauer,
omnibus verbis descripta est e vita Aesopi (XXII p. 283 Eb),
qua Babrii fabulas receptas esse neque demonstratum est

nec potest demonstrari. Idem cadit in fabulas quae subsequuntur.

Gb 213 = F 412 *Γυνή τις προσφάτως τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα θάψασα κτλ.* Celeberrima matronae Ephesiae fabella ex eadem Aesopi vita petita XXXIII p. 299 Eb, de qua cf. E. Rohde Mus. Rhen. XLVIII 126¹.

Gb 214 = F 414 *Ἀνὴρ τις τῆς οἰκίας ἐρασθεὶς θυγατρὸς κτλ.*, e vita Aesopi XXXIII p. 304 Eb, ubi nullum omnino choliamborum vestigium cognosco.

Neque Bergkii neque Giltbauer Babrio ista tribuissent, si e vita Aesopi ea hausta esse observassent.

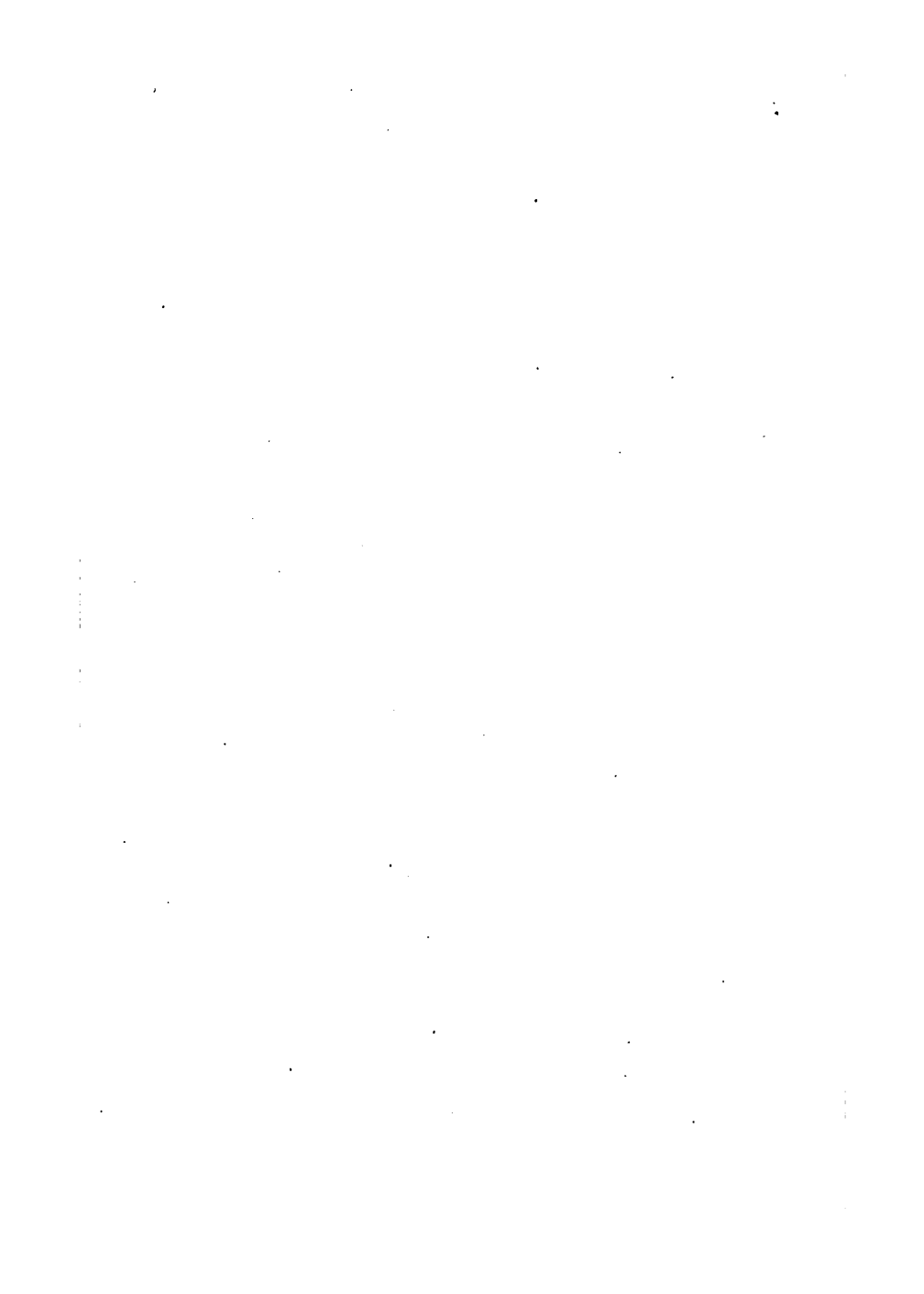
Hae fabulae fere omnes totae quantae sunt non solum rhythmō, sed etiam sermone pedestri sunt scriptae; Giltbauerum Babrii choliambos integros se restituere opinatum esse vix credas.

Fragmenta quaedam hexametris vel iambis rectis inclusa, quibus Babrii nomen errore aperto ascripserunt Suidas et Georgides, inter Mythicorum reliquias recepta invenies infra p. 217, 22. 235.

Eiusdem fere generis est fabula dact. 34 infra p. 231, quam Babrio vindicaverat Eb p. 94.

Fragmentum papyro veteri inscriptum, quod Babrii esse Weilius coniecerat (*rev. des ét. Gr.* 1890, 309, cf. Werner Qu. Babr. p. 6¹), ad Herondae mimum VIII pertinet.

FABVLARVM
DACTYLICARVM ET IAMBICARVM
RELIQVIAE

I. ΕΠΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΕΙΑ

ΜΤΘΙΚΑ

*1 (16)

ἀεὶ πλάνα χεῖλεα γρηγός.

1*

2 (36)

Ἥχῃεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης

ἔστασαν οὐδὲ κόμας ψαφαρῇ μεμλάντο κονίη

*3 (43)

Αἰπύνερος ἔλαφος . . .

4*

4 (64)

Αἰπεινήν ἐλάτην ἔρις ὄρορεν αἰσὺλα φάσθαι.

5

Fabularum Babrianarum imitationes hexametris et elegiis conceptas composuit primus I. H. Knoche, Babr. fab. (1885) p. 202 atque in programmata Torgaviae a. 1888 edito, retractarunt Lachmannus Babr. p. VII, Eberhard (Eb) Babr. p. 96 sq., Bergk (Bgk) Anthol.³ p. XX sq. 171 sqq., Gitzbauer Babr. p. 147 sqq. Bergkii et aliorum immemor. Fragmenta incerta asteriscis sunt insignita. || 1 (Bgk p. XXI) Suid. s. ἀείπλανα· πεπλανημένα, φλόαρα . . . ἀείπλανα κτλ. Ad mythica rettulit Bgk, Callimacho (fr. anon. 2 p. 705) vindicarunt plerique. — Cf. Babr. 16, 10. — ἀεὶ πλάνα Bgk, sed cf. Lobeck, Elem. pathol. I 590 || 2 (Eb 1, Bgk 1) Suid. s. προκάρηνος· ἐπὶ κεφαλῇ. ἐν μύθοις· ἡχῃεις κτλ. — Cf. Babr. 36, 1 || 3 (Eb 2, Bgk 18) Suid. s. ψαφαρῇ . . . καὶ αὐθις ἐν μύθοις· ἔστασαν κτλ. — Cf. Babr. 36, 4. — κόμαι Valckenaer | Verum viderat Hecker comment. Callim. p. 94 || 4 Suid. αἰ. ἔ. ὄψηλὰ κέρατα ἔχουσα. — Cf. Babr. 43, 1. — Fr. huc referendum esse et ego conieci et indicavit E. Bruhn, Mus. Rhen. XLV 283 || 5 (Eb 4, Bgk 26) Suid. s. αἰπεινή· ὄψηλῃ. αἰπεινήν κτλ., id. s.

5 (67)

Ἐς βίοτον κοινωνὸς ὄνῃ γένετ' ὠμοβόρος λίς 6

„τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἶσομαι

* 6 (75)

τοῖς δ' ἐπέσειε φόβον ὥς ἀντίκα τεθνήξοντος. *

* 7 (82)

ὅστε φόβῃσιν *

ξανθοτάταις ἐκόμα . . . 10

8 (93)

„πικροὶ μὲν τε λύκοισιν, ἀτὰρ χιμάρουσιν ἀκηδεῖς.

9 (96)

. . ἄκμηνος δόρποιο . . *

αἶσνλα· παράνομα, ἄδικα. ἐν μύθοις· αἰπεινὴν κτλ. — Cf. Babr. 64, 1 sq. — Perperam versum 48 comparant atque ad elegia hoc fragmentum referunt Knoche Bergkiius Gitlbauer alii. Nam fr. 19 elegiacum gemellum est huius, quod quin fabulis epicis inserendum sit dubitari vix potest || 6 (Eb 6, Bgk 2) Suid. s. λίς· ὁ λέων. μῦθος· ἐς βίοτον κτλ. — Cf. Babr. 67, 1. — ποιός cod., corr. Reinesius | Hexametri exitus repetitus ex Theocr. XIII 62 || 7 (Eb 7, Bgk 3) Suid. s. λάχος· μοῖρα . . . λέγεται δὲ καὶ ἡ πρόλαχος, ἡ πρώτη μερίς. καὶ αὖθις ἐν μύθοις· τοῦτο κτλ. καὶ αὖθις· σφαίρας δὲ λάχος ποιεῖται ἐμύθη, quas ad mythica referre dubito. — Cf. Babr. 67, 5 || 8 (Bgk p. XXII) Suid. s. ἐπέσειεν· ἐκονομεῖντο. τοῖς κτλ. Callimacho (fr. anon. 25 p. 709) sine causa tribuunt plerique, ad mythica rettulit Bgk. — Cf. Babr. 75, 4, 5. — τῷ δ' male commendavit Bgk, cf. Babr. 75, 4 πάντων λεγόντων κτλ. || 9 (Bgk p. XXI) Suid. s. φόβῃ· κόμη, θοῖξ· ὅστε φόβῃσι—ἐκόμα. — Cf. Babr. 82, 1. — De tauro Marathonio vix recte intellexit Hecker, cf. Callim. anon. 65 p. 717 || 11 (Eb 9, Bgk 20) Suid. s. ἀκηδής· ἀταφος, ἀμελής . . . λέγεται καὶ ἀκηδὲς [ἀκηδεῖς?] ἐν μυσικοῖς· πικρὴ κτλ. — Cf. Babr. 93, 4. — πικρὴ S, corr. Lm | λύκοις S, corr. Kuester | ἀκηδής S, corr. Lm. — Ad eiusdem fabulae initium referri solet fr. inc. 21 v. 51 || 12 (Bgk p. XXI) Suid. (Zonar.) s. ἄκμηνος· ἀγεστος. ἄ. δ. — Cf. Babr. 95, 4. — Callimacho tribuit Hecker (anon. 4 p. 706).

„γαστέρι μοῦνον ἔχοιμι πακῆς ἀλκτῆρια λιμοῦ *

„οὐδέ οἱ οὐδ' αἰθων ἄδε πάρδαλις, οὖνεκα θυμοῦ
ἐμπλείη, τὸ δὲ πολλὸν ἀγῆνορα μέμφετο τίγριν 15

κερδεσι φηλωθεῖσα θοῇ κεμᾶς, ἐγγύθι δ' ἔστι
ἠπεδαυτοῖο λέοντος . .

ἦ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὕμμασι λοξὸν ὑποδράξ *

βέβυστο δὲ πᾶσα χόλοιο 20*

καὶ οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα

10 (108)

Θέντο μετ' ἀλλήλοισιν ἐταιρείην μὲν δοιῶ,
οὐ καθ' ὁμὰ ζῶοντες· ὃ μὲν κατὰ νειδὸν ἐρήμην
ἐτρέφεθ', ὃς δὲ δόμοισιν ἐν ἀφνειῶν τρέφετ' ἀνδρῶν.

„ἐνθ' ἵνα μοι βίος ἐστίν, Ἀμαλθείης κέρας αἰγός 25

13 (Bḡk p. XXI) Suid. s. λιμός· γαστέρι — λιμοῦ, id. ἀλκτῆρια λιμοῦ· τὰ θυνόμενα ἀλαλκεῖν τὸν λιμόν. — Cf. Babr. 96, 5 — Callimacho (an. 43 p. 713) tribuunt plerique || 14 sq. (Eb 10, Bḡk 4) Suid. s. ἄθεν· ἤρεσεν. ἐν μύθοις· εὐθὺς — ἐμπλείη || 15 Suid. s. v. πολλόν· ὡς ἐπιτοπλιστον. ἐν μύθοις· τὸ δὲ πολλὸν κτλ., coniunxit Tyrwhittus. — Cf. Babr. 95, 18 || 16 (Eb 11, Bḡk 5) Suid. s. φηλοῦν . . καὶ φηλωθεῖσα ἀντὶ τοῦ ἔξαπατηθεῖσα. ἐν μύθοις· π. — κεμᾶς, ἐνθεν καὶ φηλήκες τὰ ἄγρια σθνα κτλ. (ad 108, 17?); κερδοῖ Lm, cf. prol. || 16 sq. Suid. s. ἠπεδαυτός· ἀσθενής. ἐν μύθῳ· ἐγγύθι δ' ἔστι κτλ. — Cf. Babr. 95, 37 || 18 sq. (Eb 12, Bḡk 23) Suid. s. ὑποδράξ· ἦ δὲ — δεσπομένη. τοιτέστιν, ὡχριάσασα καὶ ἀποβλεφάμενη διὰ τὴν ὀργήν. Fabulis ascripsit Toup, Callimacho Ruhnkens Hecker alii, cf. Schneider, Callim. anon. 63 p. 717. — Cf. Babr. 95, 59 || 20 Suid. s. βέβυστο· ἐπεπλήρωτο. β. κτλ. — Cf. Babr. 95, 60. — Versui 19 continuandum? || 21 Suid. s. πορφύρον . . καὶ ἐν μυθίοις· καὶ οἱ κτλ. — Cf. Babr. 95, 96 || 22—24 (Eb 14, Bḡk 6) Suid. s. ἐταιρεία· ἡ συνήθης ὁμόνοια καὶ φιλία. Εἰς βίος· θέντο — ἀνδρῶν. — Cf. Babr. 108, 1 | ἀλλήλοισιν Cobet Mnem. I 23 || 23 νειδὸν κατ' ἐρήμην ci. Bernhardt || 24 ἐστρέφεθ' Bḡk || 25 (Eb 15, Bḡk 6) Suid. s.

λέξομαι ἐν μυχάτῳ· κλισίῃ δέ μοι ἔστιν ἐτοίμη *

11 (115)

„τίς γάρ ἐμοί σεο μισθὸς ἐπάξιος, ἦν σε διδάξω
ὕπου ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;

ὄθι στυφελῶν ἐπὶ πετρῶν
ὀστρακόεντά <τε> νῶτα καὶ ἄγκυλα γυῖα κεάσθῃ. 30

„οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικέι δάμναμαι οἷτῳ

12 (122)

„ἔκ μοι σκῶλον ἔρυσσον, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὄπλῃ.

13 (143)

ὥς φάσαν· οὐδὲ ἄναξ ἄνεως ἦν, <εἶπε δὲ

„. . . τί γάρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ,
ὕμειων εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στείλειδον ἀρήρει; 35

Ἀμαλθείας κέρασ· ἐπὶ τῶν ἀφθόγως ζώντων· ἐνθ' — αἰγός; in-
Reditur etiam in proverbii codicis E·curialensis Σ 42 (Graux,
10ev. de phil. II 228) atque Aldinae MDV col. 27. — Cf. Babr.
ἡ 8, 11. — ἔλθ' Kidd Bgk || 26 (Eb 16, Bgk 22) Suid. „κλισία·
10σκηγή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης· λέξομαι κτλ. — Cf. Babr.
(C8, 31. — Callimachi Hecalaе adsignavit Hecker p. 94. 117
vallim. anon. 85 p. 7 11 Schn.), mythicis Bernhardy et Naekē
ad Hecal. p. 233 || 27sq. (Eb 17, Bgk 8) Suid. s. μεταχρονία· ἡ
εἰς ὕψος φερούμενη. τίς γάρ — ποτέεσθαι. — Cf. Babr. 115, 5 sq. ||
29 (Eb 18, Bgk 9) Suid. s. στυφελισμούς· ὀργάς . . . καὶ ἐν
μυθικοῖς· ὄθι — κεάσθῃ. — Cf. Babr. 115, 9 | 30 τε add.
Küster || 31 (Eb 19, Bgk 20) οἷτος· ὁ μῦθος. ἐν μυθικοῖς·
οὔτι κτλ. — Cf. Babr. 115, 11. Ad fab. 11 vix recte rettulit Bk
Suid. p. 766 || 32 (Eb 20, Bgk 11) σκῶλος· εἶδος ἀκάνθης . .
τοῦ μὲν ἐγὼ ζώοντος ἀναιδέειν ἐμπήξαιμι σκῶλους ὀφθαλ-
μοῖσι, καὶ εἰ θέμις, ὡμὰ πασαιμην [quae mythicis vix recte
tribuit Bgk]. καὶ αὐτοῖς „ἔκ μοι — ὄπλῃ“ ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν
λόκον. — Cf. Babr. 122, 7 || 33 (Eb 21, Bgk 12) Suid. s. ἄνεως·
ὁ ἄφρωνος. ἐν μυθικοῖς· ὥς — ἦν. — Cf. Babr. 143, 3 || 34 sq.
(Eb 22, Bgk 13) Suid. s. στείλειδον· τὸ τῆς ἀέλινης ξόλον· τί γάρ
κτλ. — Cf. Babr. 143, 4

*14 (199)

*

ποσσί δ' ἀνελθεῖν

ἄγκος ἐς ὑψικάρηνον ἐδίξετο· πᾶσα δ' ἀπορρώξ
πέτρῃ ἔην ὑπένεφθε καὶ ἄμβασις οὗ νύ τις ἦεν.

„ . . . καὶ ἀγλαὰ πῖσα γαίης

*

βόσκειο

40

*15 (201)

λάτρην ἄγειν καλίνορσον ἀεικέα τῷ κεραμῇ.

*

*16 (235)

„Οἶκίον εἶτε δέμοιμι . .

*

*17

*

εἰ δὲ Δίκη σε

παρπόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δις τόσον αὐθις
ἔσσεται ἐν πλεόνεσσι καλίντροπος . .

45

36 sqq. (Bgk 14) Suid. (Zonar.) s. ἄγκος· ὀψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος· ποσσί — ἐδίξετο || 37 sq. Suid. ἀπορρώγας . . . ἀπορρώξ· ἀπόσπασμα ὄρους . . . πᾶσα — ἦεν. || 38 Suid. ἄμβασις· ἀνάβασις· καὶ ἄμβασις κτλ. 36 et 37 sq. coniunxit atque ad lupi et capreae fabulam rettulit Bgk iniuria volgo aut ignoratus aut spreus; Callimacho (an. 1. 7 p. 707 sq.) tribuit Hecker. — Cf. Babr. 199, 2 || 39 sq. (Bgk 15) Suid. s. πῖσα· οἱ κάθυγροι τόποι. καί — βόσκειο. — Lupi sunt verba capram pellicientia, cf. Babr. 199, 5 || 41 (Bgk 16) Suid. s. λάτρην . . . λάτρεις δὲ διὰ τοῦ ἱ. λάτρην κτλ. Huc rettulit Bgk, qui κεραμεὺς ὄνος καὶ ὀνηλάτης (Aes. 190 H.) perperam superscripsit; spectat ad fab. A^o Cor. 45 (Hl 329): ὃ δὲ Ἐρμῆν πέμψας ἐκέλευε κεραμεὶ αὐτόν (τὸν ὄνον) πωλῆσαι, cf. supra Babr. 201, 5 || 42 (Bgk 17) Suid. (Zonar.) s. δέμοιμι· οἰκοδομοίην. οἶκίον κτλ. Ad fab. Aesopeam a Plutarcho Sept. sap. conv. 14 p. 157 B servatam rettulit Bgk, cf. supra p. 202 || 44 (Bgk p. XXII) Suid. s. παρπόδα· παραντία εἰ — καλίντροπος. Hecalae carminis fragmentum esse coniecit Hecker (Callim. fr. anon. 54 p. 715), fabulae epimythium Bgk. — Cf. Babr. 127. 191.

παρὰ δρυσὶ καὶ παρὰ πένυαις
εἶψ' ἡμέων κοκίησι καθημέρη ἀρχαίησι.

19 (64)

Αἰπειναῖς ἐλάταις ἔρισεν βάτος. ἥ μὲν εἶπε
καὶ ναῦς καὶ νηοὺς τεμνομένη τελέειν.

20 (66)

τοῦνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὕπαπε δύνῃ

50

21 (67)

... μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο
συνδεδίην ...

46 Choerob. in Theod. 115, Ps.-Herod. II 642, 663 L. (Callim. fr. anon. 287 p. 760); fr. nimis incertum || 47 Suid. s. κοκίηαι· αἱ πρόγονοι. ἀφ' ἡμέων κτλ. correxit coniunxit ad mythica rettulit Bgk, Hermæ vol. XVIII 712 (cf. Anthol.² p. XXII): „Poterat scriptor μυθικῶν in prooemio dicere se fabulas vetustas enarraturum esse quas quondam anus posteris traderit residens sub quercu vel pinu [Theo prog. 3].“ Idem quæ de Zona Sardonio (Anth. Pal. IX 312) his mythicis utente coniecit omni fide sunt destituta. Cf. Callim. fr. anon. 37 p. 712; Meineke, anal. Alex. p. 167 || 48 sq. (Eb 3 Bgk 24) Suid. s. αἰπεινή· ὀψήλη. αἰπεινήν — φάσθαι (fr. 4) καὶ αἰπειναῖς· ὀψήλαις . . . ἐν μύθοις. αἰπειναῖς — τελέειν; confudit Zonaras p. 81. — Cf. Babr. 64, 1. 5 | αἰπεινὴ ἐλατῇ Lm, num fuit (cf. prol.) αἰ — εἶπον — τεμνομένη; — Elegiographus eum imitatur qui v. 5 scripsit || 50 (Eb 5, Bgk 26) Suid. s. δόη· ἡ κακοπαθία . . . Καλλίμαχος [fr. 302] . . . ἐν μύθοις· τοῦνεκα κτλ. — Cf. Babr. 66 8 || 52 (Eb 8, Bgk 19) Suid. s. συνθεσία· συνθήκη, ἀσφάλεια. ἐν μυθικοῖς· μετὰ δέ κτλ. Ad fab. 93, 2 dubitanter rettulit Eb, ad ‘fabulam de leonis foedere cum asino’ (67, 1) probabilius Bernhardt et Knochi: quod si verum est, elegiorum poetæ, qui breves vocales saepius admisisse videtur in versuum fine, hoc fragmentum tribuerim, nam v. 6 hexametricis fabulis solent ascribere. Similis illa fabula inc. 222 vix in censum vocanda.

22 (86)

γαστέρα δ' ὄγκον ἔχουσιν

ἢ λεπτή χωρεῖν εἴσοδος οὐ δύναται.

23 (206)

ἀλλὰ Αἰβυσσα

55

στρουθὸς ἀλισκομένη πλάζε καὶ ἀμφοτέρους

Nimis incerta fragmenta reliqua a Bergkio huc relata veluti *νυκτὶ δ' ὅλη βασιλῆας ἐλέγχομεν* (Callim. anon. 21 p. 208), quod ad epimythium apologi de ranis regem petentibus (Babr. 174) spectare voluit, vel *τοῦ μὲν ἐγὼ ζῶοντος ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι σκώλους ὀφθαλμοῖσι καὶ εἰ θέμις ὦμά πασαίμην κτλ.* (Callim. anon. 58): quod in fabula vix habet locum, habet in diris quales Ibidi carmini potius ascribas quam Hecalae. Verbis *τινθαλέοισι κατικμήναντο λοετροῖς* (Callim. fr. anon. 60) quominus aves lavantes (Babr. 82) describi putemus cum Bergkio, ipsa *τινθαλέοισι* (= *θερμοῖς*) vox impedit; neque huic fabulae apta esse concedo vel alii (cf. e. g. 99. 115) *ἀήσυρον γόνυ κάμψειν* verba (Callim. fr. anon. 3 p. 705, Euphor. Meineke anal. Alex. p. 168). Multa omnino adicere possis frustula dactylica, si indicibus tam infirmis contentus esse velis.

53 (deest apud ceteros) Georgid. gnomol. plen. a Boissonadio adhibitum ad Tzetzae alleg. Iliadis p. 320. Pro epimythio fabulae 86 habet Bss, ad mythica rettulit Nck. — Cf. Babr. 86, 10 || 55 (Eb 23, Bgk 27) Suid. s. *Αἰβυσσα ὄρνις· ἡ στρουθοκάμηλος. ἐν μυθικοῖς· ἀλλὰ κτλ.* — Cf. Babr. 206.

Fragmenta Babrio vetustiora omnia consulto exclusi. Itaque neque Hesiodi versus invenies nec Socratis personati distichon a Diog. La. II 42 servatum, quo de recte iudicavit iam Grauert de Aes. p. 54 a Bergkio (PL. II 4 p. 287) neglectus, neque quam fabulae initium esse suspicatus est W. Schulze (*Gött. gel. Anz.* 1896, 3, 238) inscriptionem vasculariam apud P. Kretschmer, *Die gr. Vaseninschriften* 120. Cf. infra p. 224 adn.

ΔΙΑΦΟΡΑ

24 (119)

Ἐρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπηύχετο καὶ ξύλον ἦεν.
εἰτά μιν αἰείρας χαμάδις βάλε, τοῦ δ' ἀπὸ χρυσὸς
ἔρρευσεν καταγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

25

Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Εἰ δ' ἔγε σοι καὶ μῦθον εἰκότα μυθολογήσω
αἰσχεσιν ὑμετέροις. ἡ πολιὴ δὲ λάλον.
Ἄκριτον ἦν τὸ πάροιθε βροτῶν γένος, ὃς τε φέριστος
ὃς τε χειριότερος, ὥς φάτις ὠγυγίη. 190
πολλοὶ μὲν δοκέσκον ἀνάνρσιοι ὄντες ἄριστοι,
πολλοὶ δ' αὖτ' ἀγαθοὶ ἔμπαλιν ἀφραδέεις.
κῦδος ἀτιμοτάτοισιν, ἀτιμὴ δέ τ' ἀρίστοις
ἔσπετο οὔτι δίκῃ τῶνδ' ἐπαμειβομένων.
ἀλλ' οὐ λήθην ἄνακτα θεὸν κακίῃ μεδέουσα, 195

24 Anthol. Planud. IV 187, 12 p. 328 (Anth. Iacobs II 682); cum Babrio 119 composuit Hauptius, Herm. VII 180 = opusc. III 577. A mythicorum poeta hos versus profectos esse non contendo; nimia enim sermonis est brevitās atque correptarum syllabarum in fine admissarum frequentia.

25 Greg. Naz. poem. moral. 29, 187 sqq. p. 574 sq. Patrol. XXXVII, III p. 898 M (Cor. 386)

ὧπὲ δ' ἀλαστήσας τοῖον ἔειπεν ἔπος·
 „οὐ θέμις ἔστ' ἀγαθοῖσιν ὁμὸν κλέος ἢ δὲ κακοῖσιν
 ἔμμεναι· ὧδ' ἂν ἔοι πλειότερη κακίη.
 τοῦνεκα τοῖσιν ἐγὼ σημήϊον ἐσθλὸν ὑπάσσω,
 ὅφρ' εὖ γινώσκηθ' ὅς κακὸς ὅς τ' ἀγαθός.“ 200
 ὧς εἰπὼν ἐρύθηνε παρήϊα τοῖς ἀγαθοῖσιν
 αἶμ' ὑπὸ δέρμα χέας αἰσχεος ὀρνυμένου·
 θηλυτέραις δὲ μάλιστα, ἐπεὶ καὶ εἶδος ἀραιαί
 καὶ κραδίην ἀπαλαί, πλεῖον ὑπεσκέδασε.
 τοῖς δὲ κακοῖσιν ἐπηξε καὶ ἄτροπον ἔνδον ἔθηκε· 205
 τοῦνεκεν οὐδ' ὀλίγον αἰσχεσι συμφέρεται.

25, 200 γινώσκης M || Poematium mythicorum gemellum;
 ad v. 206 cf. myth. 20, v. 50.

Non admisi Anthologiae quaedam poematia, qualia ipse
 Babrius imitatus esse videtur; praeter exempla fabulis eius
 150. 151. 181 subscripta cf. Bian. Anth. Pal. IX 273 = Aphth. 4
 Fur. 202 [cf. p. 200. 248 extr.], Philipp. Leon. Plat. IX 11 sqq.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

26

Οἱ λαγωοὶ συναχθέντες ἑαυτοῖς εἶπον· „ἄβλωτός ἐστιν ἡμῶν ὁ βλος· καὶ γὰρ ἀετοὶ καὶ κύνες τε καὶ ἄνδρες (ε) ὥς οὐδὲν πάντες (i) καταπονοῦσιν ἡμᾶς. βέλτιόν ἐστιν ἡμᾶς ῥῖψαι εἰς τὴν λίμνην καὶ πνιγῆναι.

ταῦτ' οὖν εἰπόντες <συν>απῆσαν εἰς <τινα> λίμνην. 5
οἱ δ' ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῆς λίμνης βάτραχοι

τούτους ἰδόντες ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς λίμνην ἐκ τοῦ φόβου.
εἰς δέ τις γέρων λαγῶς ἔφη πρὸς τοὺς ἑτέρους

στῆτε, φίλοι, καὶ μη<κέτ>' ἀποπνίξωμεν ἑαυτούς·

εἰσὶ γὰρ [καὶ] ἄλλα ζῷ', ὥς εἶδετε, δειλότερ' ἡμῶν. 10

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἑαυτὸν ἀπογινώσκειν δι' ἐντέλειαν
σώματος ἢ πλούτου, ἀλλὰ παρηγορεῖν ἑαυτόν.]

27

Ἐν συνόδῳ τῶν [ἀλόγων] ζῶων ὤρχήσατο πύθης
καὶ εὐδοκίμησας βασιλεὺς ὑπ' αὐτῶν ἐχειροτονήθη (ε).

Sequuntur fabulae quaedam pedestres, in quibus incerta dactylorum vestigia inveniri primus observavit Eb p. 97. Dactylicas fabulas Babrianis adnexas legerunt Suidas, Georgides, alii

26 Huds.-Hptm. 56^b (Cor. 57 p. 34), indicavit Eb p. 97. — Cf. Babr. 25 || 6 sq. βάτραχοι <εὐθὺς>? || 9 στ. φ. καὶ μὴ ἑαυτοὺς ἀποπνίξωμεν Hd, rest. Cr || 10 ζῶα ὥς ὀφθαί Hd, rest. Cr || Epim. 12 πλοῦτον Hd

27 (Gb 279) FFur. 69; selectas lectiones repetii ex A^o 29 P^a 47 A^u 82 Pr 78. — Cf. Babr. 180 || 1 ἐν σ. ποτὲ A^o | num ἐν σ. ζῶων &. | ὤρχήσατο μὲν vix fuit; ὤρχετο πύθης Gb; num in πύθης hypocoristico prior syll. producta? || 2 κέθο-

ἁλώπηξ δ' αὐτῷ φθονήσασα, ἐθεάσατο ἐν τινὶ πάγῃ κρέας
κείμενον. ἀγαθοῦσα οὖν αὐτὸν ἐνταῦθα ἔλεγεν, ὥς εὐροῦσα
θησαυρὸν

5

αὐτὴ <μὲν> κατὰ τὸν νόμον οὐκ ἐχρήσατο <τούτῳ>,
[διὰ τὴν βασιλείαν, τὸ] γέρας δὲ αὐτῷ τῆς βασιλείας τε-
τήρηκε· καὶ παρῇνει αὐτῷ; ὥς ἂν τοῦτο αὐτὸς λάβῃ. τοῦ
δὲ ἀμελετήτως ἐλθόντος καὶ ὑπὸ τῆς πάγης συλληφθέν-
τος ἦναι παρ' αὐτοῦ ἡ ἁλώπηξ, ὥς δελεάσασα καὶ ἐν- 10
εδρεύσασα αὐτῷ. ἐκελίη δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη „ὦ πλῆθκε,
σὺ δὲ τοιαύτην μοῖραν[†] τύχην ἔχων τῶν ἀλόγων ζώων
βασιλεύσεις (ε);“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ οἱ τοῖς πράγμασιν ἀπερισκέπτως
ἐπιχειροῦντες ἐπὶ τῷ δυστυχεῖν καὶ γέλωτα ὀφισκάνουσιν.]

28

Ζεὺς γαμῶν τὰ ζῶα πάντα εἰστία.

μόνης δὲ χελώνης ὕστερισάσης

διαπορῶν τὴν αἰτίαν τῇ ὕστεραίᾳ ἐπυνθάνετο αὐτῆς (ε),
τίνος χάριν μόνη ἐπὶ τὸ δεῦντον οὐκ ἦλθε.

τῆς δ' <ἀντ>ειπούσης „οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος“ 5

ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς παρεσκεύασεν αὐτὴν αὐτὸν τὸν
οἶκον βαστάξουσιν ἐπιφέρειν.

[Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἰροῦνται μᾶλλον λιτῷ οἴκῳ μένειν
ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελεῶς διατεῖσθαι.]

κιμῶν β. αὐτοῖσιν ἐχειροτονήθη Gb || 4sq. εὐροῦσα τοῦτο F,
θησαυρὸν vox repetita ex A^o A^u || 9 ἀμεταμελήτως F, corr. ex Pr ||
12sq. σὺ δὲ τοιοῦτοις στοιχεῖν ἔχων inepte Pr, σὺ δὲ τ. ψυχὴν
(ε τυχὴν) ἔ. A^u, σὺ δὲ τ. μοῖραν (ε μοῖραν) ἔ. A^o P^a coniectura;
fuit πυγὴν, cf. Archil. fr. 91. 110 Bgk. | βασιλεύεις FP^a, corr.
ex A^o A^u | τοιαύτην σὺ δ' ἔχων ψ. ζ. β. Gb

28 (Gb 280) FFur 79, hinc illinc corrigendus ex A^o 105
A^o Cor. 105 || 2 ὕστερησάσης codd., corr. Gb || 5 suppl. Gb ||
6 fuerit <ὁ Ζεὺς οὐχ ὑπέμειν>, ἀγανακτήσας δὲ κατ' αὐτῆς ||
7 περιφέρειν A^a A^o || Epim. 9 ἄλλην F || Totam fabulam hexa-

29

Θύννος διακόμενος ὑπὸ δελφίνος καὶ πολλῶ τῷ ῥολῶ
φερόμενος ἐπειδὴ καταλαμβάνεσθαι ἐμελλεν, ἔλαθεν ὑπὸ
σφοδρᾶς ῥύμης ἐκπεσὼν εἰς τινα νῆσον (α). ὑπὸ δὲ τῆς
δμολας ῥύμης καὶ ὁ δελφὶν αὐτῷ συνεξώκειλεν. ὁ δὲ
Θυννὸς ἐπιστραφεὶς καὶ λειποψυχοῦντα τὸν δελφῖνα ἑώρα- 5
κὼς ἔλεπεν

οὐκ ἔτι μοι [ὁ] θάνατος λυπηρὸς <τοῦτον> ὁρᾶντι
τὸν αἴτιον γεγονότα μοι τούτου σὺν ἐμοὶ συναποθνή-
σκοντα (α).

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ῥαδίως τὰς συμφορὰς οἱ ἄνθρωποι φέρουσι
τοὺς τοῦτων αἰτίους δυστυχοῦντας ὁρᾶντες.]

30

Κάμηλος θεασαμένη ταῦρον ἐπὶ κέρασιν ἀγαλλόμενον
φθονήσασα αὐτῷ ἐβουλήθη καὶ αὐτὴ τῶν ἴσων ἐφικέσθαι.
διόπερ παραγενομένη πρὸς τὸν Δία τοῦτον ἐδεήθη ὅπως
αὐτῇ κέρατα

προσνείμῃ· ἧ δ' Ζεὺς ἀγανακτήσας †κατ' αὐτῆς 5
εἶγε μὴ ἀρκεῖται [τῷ] μεγέθει τοῦ σώματος

metris summa licentia restituere ausus est Gb. — Fabula e pro-
verbio dactylico (5) orta, cf. Knaack, anal. Alex.-Rom. p. 8¹⁰,
Cr ad Plutarchi d. prov. Alex. comment. [Lips. 1895] p. 40

29 (Gb 281) FFur. 85, cf. A° 30 A° 112 P° 115 || 1 sq. qui
apud Gb leguntur hexametri, toti ipsius sunt, non antiqui
poetae || 3 ἐξέπεσεν σφ. ὁ. ῥ. εἰς τ. ν. bene Gb || 4 sqq.
Gitlbaueri inventa fundamento carent || 7 'οὐκέτι μοι' φησὶν
'θ. 1. ὁ' Gb, verum epici Graeci φησὶν hexametris non solent
inculcare more Romanorum; sim. A° 27 || 8 τὸν αἰτίον μου
τοῦ θανάτου A°, τὸν αἰτίον μοι θανάτου P° || 8 sq. σὺν ἐμοὶ
δ. FA°, συναποθνήσκοντα A° P°; possis αἰτίον ὄντ' ὀλέθρου
σὺν ἐμοὶ συναποθνήσκοντα

30 (Gb 282) Nevel. 200 e Palatino, inde F 281 ceterique. —
Cf. Babr. 161 || 1 θεασάμενος Nev | Ταῦρον ἀγαλλόμενόν
ποτ' ἰδοῦσα κέρασι κάμηλος initium fuisse putat Gb ||
2 sq. ἐβουλήθη δὲ καὶ αὐτὴ τῶν ἴσων ἐφικέσθαι || 5 ἀγα-
νακτήσας κατ' ἐκείνης? Mekler

καὶ τῇ ἰσχύϊ,

ἀλλὰ περισσοτέρων ἐπιθυμεῖ, †οὐ μόνον αὐτῇ
κέρата οὐ προσέθηκεν, ἀλλὰ καὶ μέρος τι τῶν ὧτων ἀφείλετο.

[Ὅτι πολλοὶ διὰ πλεονεξίαν τοῖς ἄλλοις φθοροῦντες λανθάνουσι 10
καὶ τῶν ἰδίων στεροῦμενοι.]

81

Ἐν τινι νησιδίῳ ταῦρος
ἐνέμετο. τῇ δὲ τούτου κόπρῳ κύνθαροι ἐτρέφοντο δύο.

καὶ δὴ τοῦ χειμῶνος ἐφισταμένου
ὁ ἕτερος ἔλεγε πρὸς τὸν ἕτερον
ὥς ἄρα βούλουτ' εἰς[†] τὴν ἡπειρον[†] διαπταῖσθαι, 5
ἵνα ἐκείνῳ μόνῳ ὄντι ἡ τροφή ἱκανὴ ὑπάρχῃ καὶ
αὐτὸς ἐκεῖσ' ἔλθων τὸν χειμῶνα †διαγένηται.

ἔλεγε δέ, ὅτι, ἐὰν πολλὰς εὖρη τὰς νομάς, καὶ αὐτῷ οὔσει.
παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν χέρσον καὶ καταλαβὼν

πολλὴν μὲν κόπρον, ὕγραν δέ 10
μένων ἐτρέφετο ἐνταῦθα. τοῦ δὲ χειμῶνος διελθόντος
πάλιν εἰς τὴν νῆσον ἀπέπτυ.

ὁ δὲ ἕτερος θεασάμενος αὐτὸν

λιπαρόν <τε> καὶ εὐεκοῦντα

ἤτει αὐτὸν μήτι φέρειν, διότι προὔποσχύμενος οὐδὲν ἐκό- 15

30, 8 περισσώτερον Nev. | κοῦ μόνον? || 9 οὐ προσέθηκε
κέρατ', δ δ' ἀφείλετο καὶ μέρος ὧ. Mekler

81 (Gb 285) P^r 81 A^u 85 Nev. e Pal. 201; P^s 50; minuta omitto ||
4 πρὸς τὸν φίλον P^r, quod ex ἐταῖρον = ἕτερον ortum esse
bene suspicatus est Sternbach || 5 βούλοιτο Pr Nev., βούλοιτο δὴ
A^u || 7 ex P^r, καὶ ὥς ἂν ἐκεῖσε A^u | καὶ — διαγένηται om.
Nev., qui exhibet ἡ τροφή γένηται | fuitne τὸν χειμῶν' ἐγκατα-
μείνῃ? || 8 πολλὴν — τὴν νόμην A^u Nev. || 10 τὴν κόπρον
ὕγραν om. δὲ P^r || 12 ἀπέπτυ Cr, διέπτυ codd. || 15 ἤτει —
φέρειν P^r, ἤτιᾱτο αὐτὸν A^u Nev.

μισεν. ὃ δὲ εἶπε „μὴ ἐμὲ μέμφου, τὴν δὲ φύσιν τοῦ τόπου· ἐκεῖθεν γὰρ τρέφεσθαι μὲν οἶόν τε, φέρεσθαι δὲ οὐδέν.“

[Οὗτος ὁ λόγος ἀρμόσειεν ἂν πρὸς ἐκείνους, οἱ τὰς φιλίας μέχρις ἐστιάσεως μόνον παρέχονται, περαιτέρω δὲ οὐδὲν τοὺς φίλους ἀφελούσιν.]

82

Ἐν κολῇ δρυὶ † μέλι κατειργάζοντο μέλισσαι.
ποιμὴν τις δ' αὐταῖς ἐργαζομέναις

περιτυχὼν ἀφελέσθαι προηρεῖτο τοῦ μέλιτος,

αἶ. δ' ἄλλοθεν ἄλλη

περιϋπτάμεναι αὐτόν

5

ᾧθουν τοῖς κέντροις.

καὶ τελευταῖον ὁ ποιμὴν „ἄπειμι“ ἔφη [„μῆδὲν δεόμενος μέλιτος, εἰ δεῖ μελίσσαις περιτυχεῖν“] * *

„μὴ μοι μέλι, μῆδὲ μελίσσας.“

[Τὰ κακὰ κέρδη τοῖς διώκονσι κίνδυνος.]

81, 16 μὴ μὲν ἐμοὶ μέμφου, μᾶλλον φύσιν ἠπειροί? || 17 κεῖθεν γὰρ μὲν οἶόν [?] τε τρέφεσθ', οὐδὲν δὲ φέρεσθαι Gb || Epim. Pr, sim. A^u, aliud epimythium satis ineptum apud Nev. (Gb)

82 (Gb 284) Aphthon. 27 ex Palat. p. 848 Nev. (F 214); exemplum incertorum incertissimum, cf. infra p. 231; fabula παροιμία ἐξηπλωμένη || 1 μέλι Aphth., poterat σύμβλα || 2 δέ τις Aphth., corr. Gb | poterat ἐργαζομένησιν ἐπελθῶν || 4 δ' ἄλλ' ὃ ἦν ἔλλως Nevel. || 8 sqq. hexametros suos pro antiquis vendidit Gb || 7 sq. Aphth. circumscripsit paroemiacum, quem v. 9 e paroemiographis (Bodl. 668, Pa.-Diog. 558, Vind. 225) ascivi cum Bergkio (ad Sapph. fr. 118 p. 126); ipsi qui in paraphrasi inveniuntur dactyli haud scio an Aphthonio potius tribuendi sint, quam veteri poetae, cf. p. 231.

83

Βάτραχοι δύο ἐνέμοντο ἐν λίμνῃ. ἐν ἡμέραις δὲ τοῦ
θέρους ἐξηράνθη ἡ λίμνη,

καὶ καταλείψαντες κελὴν ἄλλην ἐπεζήτουν.

παράκλημα οὖν ἐνέτυχον φρέατι βαθεῖ. εἶπε δὲ ὁ ἕτερος τῷ
ἐτέρῳ „συγκατέλθωμεν, ὦ οὗτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ.“ ὅπο- 5
λαβῶν δὲ ὁ ἕτερος ἀντεῖπεν „ἐάν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε

ὑδωρ ξηρανθῇ, πῶς ἀναβησόμεθα;“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσιέναι τοῖς
πράγμασιν.]

84

Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκριτοῦ καὶ ἕκαστα τῶν
αὐτοῦ σκευῶν διερευνωμένη

εὗρεν καὶ κεφαλὴν μορμολυκελου <ἐκεῖ>

εὐφυνῶς κατεσκευασμένην· ἦν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν ἔφη·

ὦ οἶα κεφαλὴ [†]καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.“ 5

[Ὁ μῦθος εὐκαιρὸς πρὸς ἄνδρα μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ σώματι,
κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστους.]

83 (Gb 292) FFur. 38, sim. A^oCor. 19; cf. A^u 41 Pr 48 ||
1—4 decurtavit A^o; περιήεσαν ζητοῦντες ποῦ καταμεῖναι· ὡς δ'
ἐγένοντο κατὰ τι φρέαρ A^uPr nimis contracti || 3 ἐκείνην F,
corr. Gb || 4 ὅπερ ἰδὼν ἕτερος θατέρω φησὶ A^o || 5 ὦ οὗτος A^o,
ἐνταῦθα, ὦ φίλε F | ὀπολαβὼν — ἀντεῖπεν F, ὁ δὲ ὀπολαβὼν
εἶπεν A^o || 7 servavit A^o, liberius F || Epim. 8 προσιέναι A^o,
προσέρχεσθαι F | οὐκ ἀπερισκέπτως τοῖς πράγμασι προσπελάσαι
δεῖ Gb || Cf. supra p. 186.

84 (Gb 291) A^o Cor. 11; cf. FFur. 11, A^u 27 Pr 8. Babrius
tribuit Eb p. 94, qui cum v. 4 sq. contulit 95, 43; distichos
invita Minerva restituit Gb || 1 οἰκίαν κινθαρφοῦδ' habet F,
πλάστον ἐργαστήριον A^u, initium nimis decurtatum || 3 εὗρε
A^o || 5 ὦ οἶα Bss ad Nicet. Eugen. I 60. II 437, cf. Apostol.
XVIII 60 paroem. II p. 736 Gott.; Babrius scribere poterat ὦ
οἶη | κεφαλὴ <μὲν, ἀλλ'> ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει <τλήμων>; sed si
versus latet, pentameter potius videtur subesse, veluti ὦ οἶη

In Cor. 151 p. 91 (i. e. P¹ Nev. 154) dactylorum vestigia observavit ipse Eb p. 97 (possis πρὸς μάνδραν, μίλα δ' ἐξ αὐτῶν ὑπελείφθη | ἡδύ τι βοσκομένη). Verum haec quin ex ipso Babrio fluxerint qui universam paraphrasis illius compositionem et naturam perspexerit non dubitabit. Eiusdem generis sunt verba quae e Cor. 193 p. 369 [i. e. P^r 17] excerpit Eb: οἱμοὶ ἐγὼ ἐν ποίας ταχυδρόμον δομῆς ἐν πόλει μεθηρομόσθην καμπτήρι πολυμόχθω. *Byzantini* haec sunt inventa diasceuastae et semibarbari, qui fabulas Parisinas sola Babrii recensione Bodleiana usus (cf. B 22 P¹ 14) pingui quodam et quaesito sermone renovavit. Gitlbauer mira inscitia non modo choliamborum Babrii paraphrases hexametris coercuit (278 = B 119; cf. 277; 283), sed ipsa quod vix credas Appiani verba hexametris trimetrisque Margitae more coniunctis (286, cf. Appian. bell. civ. I 101).

Similia dactylorum vestigia in *Aphthonii* potissimum fabulis invenies plurima: quod non observavit Gb fabularum originem omnino non curans. Cf. Aphth. 3 p. 324 Nev. ἡ φύσις ᾧδῆν . . . <ὧς> χρημετίζειν οὐκ ἔμαθον, ἄδειν δ' ἐλάθοντο; 4 Ἰξευτῆς τέττιγος ἀκούσας . . . μετρεῖ τὴν θήραν . . . ᾧδῆς μὲν πλέον οὐδὲν κτλ.; 12 ὧς νόμος εἶχεν . . . , ᾧ μὲν νικηθεὶς ὑποδὺς ἀπεκρύπτετο κλήνη (pro κλ. ὑ. ἀ.), ὁ (ὧς? Ml) δὲ νενικηκὼς [ἐπὶ στέγου] ἀρθεὶς ἀνέκραγε μέγιστον (cf. 29), τὴν νίκην κατάδηλον . . . ; 16 ipse titulus hexametrum fere explet: μῦθος ὁ τῶν ταύρων παραινῶν εἰς ὁμόνοϊαν, deinde ἀπέκρινε καὶ καθ' ἑκαστον; 23 οἱ παρὰ τὰς ὄχθας κτλ.; 26 . . . τὴν ἐν ἀγροῖς (-σι) προτιμῶν μετριότητα;

κεφαλή· κοῦβ ἔχει ἐγκέφαλον (οὐδ' ἔ. ἔ. Gb) || 6 Epim. εὐκαιρός accessit ex Aⁿ | Σώματι μὲν μεγάλοις, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστοις | ἀνδράσιν εὐκαιρός ἐστὶν ὁ μῦθος ὅδε?

40 οἰηθεὶς δ' εἶναι τοιοῦτον τοῖς ἀπελοῦτο . . . λίμναις καὶ ποταμοῖς κτλ. Sed ipsa hac exemplorum copia Gitlbaueri sententia adeo non firmatur, ut labefactetur; videtur enim ipse sophista dactylorum rhythmum teretem et elegantem nimis adamasse, ut alii illius aetatis multi. Etiam *Syntipae* quae feruntur fabulae flosculis poeticis adeo sunt ornatae, ut dactylico interdum sermone incedere videantur, cf. quod indicavit Eb Cor. 58 p. 36 — Synt. 29 p. 23 M. μάλλον τῆς πολυμότητος ἐμακάριζεν ἀπηρεσίας (ὁ μακαρίζει). Sed haec quoque casui potius atque malae scriptoris arti tribuenda, quam exemplari hexametris incluso. Neque quae in Libanianis passim observantur, merentur fidem, quamquam Huds. add. 238 = Cor. p. 155 sq. hexametri ambitum integra explent verba ἀλλήλους φοιτᾶν ἀδεῶς· σπενδόμεθα τολύνην, sequuntur ἐπεὶ καὶ νῦν παρὰ τούτων ἡ ταραχή et οἱ δ' οὐ σφοδρὰ θέλοντες.¹

Quae si recte sunt disputata, haud pauca fabularum dactylicarum exempla a solo Gitlbauero proposita fide prorsus sunt destituta, incerta ad unum omnia. Ne quid desideres, subicio indicem earum quas supra non recepi:

Gb 277 = F 191 A° 60 Χῆνες καὶ γέραναι κτλ. Est Babrii nostri 196.

Gb 278 = B 119 F 171 Παις τις ἀκρίδας θηρεύων κτλ. Babrii nostri 168.

Gb 283 = F 194 A° 62 Φύλλα ποτὲ πηδήσασα κτλ. Babrii nostri 215.

Gb 286 = F 386 ex Appiani bell. civ. I 101 Φθεῖρες γεωργὸν ἀροτριῶντα ὑπέδακνον κτλ.

Gb 287 e Galen. protr. XIII (p. 20. Kaibel) inter fabulas non habet locum, cf. nostra Mus. Rhen. XLIV 311^s, XLIII 464.

Vides etiam post tumultuariam Gitlbaueri operam Eberhardi stare iudicium, qui dactylorum illa vestigia paraphrasibus impressa incerta esse pleraque sobrio ut solet iudicio usus pronuntiavit p. 97. Neque hercle mirum, si ei, qui Aesopea adornaverunt, Babrium potius secuti sunt quam imitatorum dactylicorum servum pecus.

II. IAMBOI

1 (147) Ἐχιδναν ἄσφρυκτοῦσαν . . ν . .

ο ο ο ο ο ἡδ' εἰλ' ἐξ ὀδοῦ.

σωθεῖσα δ' αὐτῷ φόνιον ἀποτίνει χάριν.

δηχθεις δ' ἔφη „δύσαγγε καὶ μαιώ(ονε),

ἡ'σώσά σ' ἐπὶ τοῦτ', ἵνα με δύστηνον πέννης;“ 5

ἡ δ' εἰπ(εν) „οὐ σὺ (μ' ἄρα πα)τήσεις, ἀν θάν(ης).“

. . . ὅτι οὐ δεῖ κακοῦς εὖε(ργε)τεῖν.

1 Tab. cer. 10 VI^r v. 14 sq., cf. prol.; trimetros agnoverant Wl vLw; cf. Babr. 147 || 1—3 ---ιδν---σα . φν ---- ν --- τομηδει --- ξ --- ονσα --- εισαδα --- τω φονειοναποτειν --- ιχαριν in T legit Hss; 1 ἔχιδναν vocem totam fere cognoscēs; (ἔχιδν(άν τις ἀσφρυκτοῦσαν) suppl. Hss, fuerit ἔχιδναν ἀσφρυκτοῦσαν ἐν (χειμῶνι τις); fabulae initium fortasse decurtatum, duobus enim versibus fingendis spatium vix sufficit || 2 suppl. Cr coll. Syntip. 25 ἄρα χειμῶνος ἐχίς τις πλησίον ὁδοῦ κατέκειτο κτλ. || 3 σωθεῖσα legit Cr, θ(α)λφθ(ε)ῖσα Wl, non fuit δακ(ο)δσ' αὐτῷ (Hss) || 4 - - χθειςσδεση, versus exitus atque v. qui sequitur vacui, suppl. Hss || 5 - - - - - σεεπι- τουταινωαμ - δ - - την - - - πτανης T, ἔσωσά Hss, ἡ' σ. Wl | ἐπὶ τοῦτ' Cr (Xen. An. II 5, 22), ἐπὶ τούτῳ Hss, ἐπὶ τῷδ' Wl || 6 ἡδειπουσα T sec. Hss, ultimam litteram v esse putat Wl; suppl. Wl | τησεισανθαν T sec. Hss, εανθαν cognoscit Wl || 7 Epim. ὦ παι, μάθ' ὅτι οὐ δεῖ versum restituit Wl || Fabellae poeta hominem induxisse videtur serpentem e via orbitaque (A^u 69 Hl 75) servantem, cf. v. 6, quem ingeniose restituit Wl v. 3 sibi non constans; ita Vergil. Aen. V 278 serpentem describit viae deprensus in aggere, aerea quem obliquum rota transiit (sim. F 179 A^u 212) atque ex Aesopeis quoque notus ὄφης πατούμενος (A^c 119 F 149).

2 (115) υ - υ - „νυν“ φησί „σωθείην, ἴνα
ἧ μοι διδάγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου.“

3 λύκος λέοντι συνέβαλεν πεφραγμένῳ

*4 (88) νυν ὀσπρίων ἄμητος

5 Τρέφων τὸ σῶμα μὴ τρυφήσης εἰς κόρον·
κόρος γάρ ἐστιν τῶν παθῶν ὑπηρέτης.

6 Ζῆν εὐτελῶς ἄμεινον ἢ τρυφᾶν ἐνι·
τρυφή γάρ ἐστι τῶν παθῶν ὑπηρέτης.

2 Suid. s. v. νυν σωθείην ἐν' ἧ — χρόνου, παρὰ τὸν μῦθον εἰρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἐπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ πεσοῦσης, eadem prov. Coisl. 853 Gaisf., sim. cod. Paris. S (L. Cohn, *Zu den Paroemiographen* p. 78 sq.) νυν, φασί, σωθείην, ἐν' ἧ μοι διδάγματα τοῦτο τοῦ πρὸ τοῦ χρόνου· παρὰ — ἀετοῦ, liberius Ps.-Diog. (= paroemiogr. e lexico interpol.) 590 p. 284 (Apost. XII 19): νυν γένοιτο (τὸ add. Apost.) σωθῆναι· ἀετὸς χελώνην ἀρπάσας ἠβούλετο ἀφ' ὅφους καταβαλεῖν, ἡ δὲ „νυν γένοιτο“ φησί „σωθῆναι“· τοῦ δὲ λοιποῦ ἀντὶ μείλῃσι, quo testimonio inutili abusus cave ne Schneidero succurrens choliambum subesse conicias χῆ „νυν γέ μοι γένοιτο“ φησί „σωθῆναι“ || 1 νυν <δὲ> σωθείην Lm Eb., „νυν“ φησί Cr e Ps.-Diogen. et Paris. S || Comoediae (CAF. III p. 611, 1226 K.) iniuria ascripsit Meinekios ad Theocrit. p. 457.

3 Lex. Coisl. prov. 322 = paroem. Gott. app. prov. III 76 || 1 συμβάλλει Coisl., corr. Cr, συμβαλεῖ Meineke | Explicatio ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν καὶ θνητῶν τοῖς συμβαλλόντων non sufficit; fabulae tenemus initium, qua lupus leoni vinco maledicens descriptus erat, cf. Phaedr. I 21.

*4 Suid. s. νυν ὁ ἄ. ἐπὶ τῶν καθ' ὅραν ἔκαστα πράττειν ὀφειλόντων; e lexico Ps.-Diog. 587 p. 283 (Apost. p. 547), Ps.-Diog. Vindob. 238. || Comoediae fragmentis inseruit cui ἄπανθ' ὁμοία Kockius III p. 531, 689; sed cf. Babr. 88, 6 νυν ὥρη — ἐν' ἀμύσῳ. Lexicographus praeter mythica dactylica Aesopiam trimetram legit.

5 Georg. Bass. An. I p. 90 Βαβρίων· τρέφων κτλ. Imitatoris fortasse, qui fab. Babr. 62 expresserit.

6 Georg. p. 35, eiusdem puto poetae cuius 5. Spectat ad Babr. 108 vel 153.

7 Λύκος πλανώμενός <τις> ἐν ἐρήμοις τόποις
κλίνοντος ἤδη πρὸς <κατά>δυσιν ἡλίου
δολιχὴν ἑαυτοῦ τὴν σκιὰν ἰδὼν ἔφη
„λέοντ' ἐγὼ δέδοικα τηλικούτος ὢν,
πλῆθρου δ' ἔχων τὸ μῆκος; οὐ θηρῶν ἀπλῶς 5
πάντων δυνάστης ἀθρόως γενήσομαι;“
λύκον δὲ γαυρωθέντα καρτερὸς λέων
<ἔλωγ> κατήσθι· ὃ δ' ἐβόησε μετανοῶν
„οἷσις ἡμῖν πημάτων παραιτία.“

8 Αἰσωπὸς [ποτε]* ὁ λογοποιὸς σχολὴν ἔγων εἰς ναυ-
πήγιον εἰσῆλθεν. τῶν δὲ ναυπηγῶν σκαπτόντων τε αὐτὸν
καὶ ἔκκαλουμένων εἰς ἀπόκρισιν (ε),

Αἰσωπος ἔλεγε „τὸ παλαιὸν χάος <τε> καὶ
ὑδωρ γενέσθαι, τὸν δὲ Δία νοοῦμενον 5
καὶ τὸ γῆς στοιχεῖον ἀναδείξαι παραινέσαι αὐτῇ
ὅπως ἐπὶ τρεῖς ἐκροφήσῃ τὴν ἑσπέρασσαν·
κάκεινη ἀρξάμενη τὸ μὲν πρῶτον τὰ ὄρη ἐξέφηγεν· ἐκ δευ-
τέρου δὲ ἐκροφήσασα

7 (Eb 2 p. 95; Gb 261) VFur. 359, constituit CE. Schneider (Schnr) || 1 sq. τις add. Schnr; τόποις ἐρήμοις ἐμπλανώ-
μενος λύκος Lm (Eb Gb) || 2 δύσιν V, suppl. Mekler, <παρ> ἢ.
Cr, <ποθ> ἢ. Schnr, δύσιν Ἰπερίονος Lm || 3 αὐτοῦ V ||
5 πλ. δ' ἔ. cum eis quae sequuntur coniunxit Eb || 6 ἀθρόων V,
corr. Cr || 7 καρτερῶν V, corr. Lm || 8 suppl. Lm | κατήσθιεν,
corr. Lm | μετανοῶν V, corr. Cor.

8 (Gb 262) VFur. 375, 'Ms. Gall.' (G^a) Huds. Hptm. 312
P^a 12; sim. Aⁿ 8 P^r 18, cf. Aristot. Met. II³ p. 356^b || 1 Αἰσω-
πος ὁ λογοποιὸς εἰς ναυπήγιον | σχολὴν ἔγων εἰσῆλθεν bene
Gb | ποτε om. P^r || 2 εἰσῆλθαι, i. e. εἰσῆλθῃ G^a | σκοπούν-
των V G^a, corr. Hd || 4 ὁ Αἰσωπος V G^a || 5 γεγενῆσθαι Aⁿ |
τῶν δὲ διανοομένων G^a P^a, τὸν δὲ Δία βουλόμενον V (P^r), corr.
Eb Cr || 6 ἀναδείξαι V P^r, ἀποδείξαι F || 7 ἐπὶ τρεῖς V G^a P^a,
δις ἢ τρεῖς Hd | fuerit ἐκροφήσῃ τὴν ἑσπέρασσαν || 8 ἐξέβαλε G^a,
ἐξέβαινε Hd

καὶ τὰ πεδί' ἀπεγύμνωσεν· εἰ δὲ †δόξειεν 10
καὶ τὸ τρίτον αὐτῇ <πάντοθ'> ἐκπτεῖν [τὸ] ὕδωρ,
ἄχρηστος ὕμιν ἢ τέχνη γενήσεται.“

[Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοὺς κρεῖττους χλευάζοντες λανθάνουσι
μειζονας ἑαυτοῖς τὰς ἀνάγκας ἐξ αὐτῶν ἐπισπόμενοι.]

9 Τοῖχος σπαραττόμενος ὑπὸ πάλου βιαιώς ἐφώνει·
„τί με σπαράττεις μηδὲν ἡδίκηκότα;“
καὶ ὃς „οὐκ ἐγώ“ φησ' „αἴτιος τούτου, <φίλε>,
ἀλλ' ὁ σφοδρῶς ὀπισθεν ἐμέ† τύπτων.

10 Ἀστρολόγος ἐξιὼν ἐκάστοθ' ἐσπέρας
ἔθος εἶχε τοὺς† ἀστέρας ἐπισκοπεῖν.
καὶ δὴ περιῶν εἰς [τὸ] προάστειόν ποτε,
<πάλιν δὲ> τὸν νοῦν ὅλον ἔχων πρὸς [τὸν] οὐρανὸν
ἐξέλαθεν <αὐτὸν> καταπεσὼν εἰς τι φρέαρ. 5
ὀδυρομένου δὲ αὐτοῦ† καὶ βοῶντος

8, 10 *πεδία* A^uV | *ἀπεγύμνωσεν* G^a, *ἐγ.* P^a | *ἐάν* (ἄν) δὲ
δόξη V P^a | fuerit „*εἰ δοκεῖ δ'*“ *ἐφη* vel *ἦν* δὲ δὴ *δοκεῖ* || 11 *αὐτῇ*
καὶ τὸ τρίτον G^aV, transp. suppl. Cr, an <φησίν>? | *ἡμῶν* P^a ||
Gb versus 4 sq., quos ipsi integros libri servarunt, funditus
diruit ut suos substitueret || 13 sq. Epim. P^rA^u, sim. G^a, om. Fur.

9 (Eb 4 p. 96, Gb 263) VFur. 377 Cor. 419 Hl 402 || 2 in-
teger in V, indicavit Eb || 3 *χῶς* an δ δ' ? | *φησίν* V, corr. Cr ||
4 *ἀλλ'* ὀπισθεν σφοδρῶς με τύπτων V, num δ. *ἐπικροθῶν ἐμέ?*
Fuit cum choliambos agnoscere mihi videbar: *Τοῖχος σπαραττόμενος*
ὑπὸ πάλου βίη πάση | „*τί με σπαράττεις*“ <*ἐντετυε φωνήσας*>
(95, 47) . . . | δ δ' „*οὐκ ἐγώ*“ *φησίν* „*αἴτιος τούτου*“, | *μεί-*
λον δ' ὀπισθεν ἔστιν ὁ σφοδρῶς τύπτων“.

10 (Gb 228); Nevel. 169 Cor. 166, F 19; A^u 40 P^r 41, unde
selectas ascribo lectiones, tetr. I 52; cf. Plat. Theaet. 174, Diog.
La. I 84 (de Thalete); cf. supra p. 203 || 1 *ἐκάστοτε* ἐ. A^uP^r,
ἐκάστην ἐσπέραν Nev., -η -α F || 2 Nev.; liberius ceteri || 3 *καὶ*
δηποτε περιῶν εἰς τὸ πρ. codd., transp. Cr || 4 *καὶ τὸν νοῦν*
codd., corr. Cr || 5 *ἐξέλαθε* Nev., suppl. Cr, *ἐλ.* ceteri | τὸ
φρέαρ vulgo, corr. Gb | 5 sqq. vv. antiqui in Byzantinos mutati

παριών τις ὥς ἤκουσε τῶν στεναγμάτων
 προσήλθε καὶ μαθὼν τὰ συμβεβηκότα
 ἔφη πρὸς αὐτόν· „ὦ [οὗτος] βλέπειν πειρώμενος
 τὰν οὐρανῷ σύ, τὰπὶ τῆς γῆς οὐχ ὀρᾷς;“ 10

[Πρὸς τοὺς παραδόξως ἀλαζονευόμενους καὶ μὴδὲ τὰ κοινὰ τοῖς
 ἀνθρώποις ἐπιτελεῖν δυναμένους.]

11 Ἀνδραεὺς ἐπὶ τινος οἰκίας ἐργαζόμενος καὶ θεασά-
 μενος γναφέα αὐτῷ παροικισθέντα (i) προσελθὼν παρεκάλει
 αὐτόν ὅπως σύννοικος αὐτῷ (i) γένηται, διεξιὼν ὥς οἰκειό-
 τεροι ἀλλήλοις ἔσονται καὶ λυσιτελέστεροι διάξουσιν μίαν
 ἑκταλιν οἰκοῦντες. καὶ ὁ γναφεὺς ὑποτυχὼν 5

ἔφη πρὸς αὐτόν „ἀλλ’ ἐμοιγε παντελῶς
 τοῦτ’ ἔστ’ ἀδύνατον· ὃ γὰρ ἔγωγε λευκανῶ;
 σὺ ἀσβολήσεις.“

[Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινωνήτων.]

12 Λέων ἀκούσας βατράχου κεκραγόντος
 ἐπεστράφη πρὸς τὰς φωνὰς οἴόμενος μέγα τι ζῷον εἶναι·

10, 7 τοῦ στεναγμοῦ Nev., τῶν -ων F, τὸν -ὸν A^uPr, corr.
 Gb || 8 προσελθὼν καὶ codd., corr. Gb || 9 sq. „ὦ σύ, † ἐν
 οὐρανῷ βλέπειν πειρώμενος, τὰ ἐπὶ κτλ. Nev. „ὦ οὗτος, σὺ τὰ ἐν
 οὐ. βλ. π. τὰ ἐπὶ κτλ. FA^uPr, corr. Cr

11. (Gb 229) A^u 29; Pr 31 St., A^c 12 F 27, unde selectas
 repetivi lectiones || 1 ἐπὶ τινος οἰκίας οἰκίας A^c, versus ex-
 itus? || 4 sq. διὰ μίαν A^u, διάξουσιν Pr, corr. Sternbach ||
 6 versus integer in A^u || 7 τοῦτ’ ἔστιν ἀδύνατον, ὃ γὰρ ἐγὼ
 λ. A^u, versum constituit Cr; v. 6. 7 fere libris traditos ipse
 diruit Gb || 8 αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς A^c, σὺ ἀποτεφοροῖς F,
 fuerit αὐτὸς σὺ πληροῖς ἀσβόλης τε καὶ τέφρας

12 (Eb 3 p. 95; Gb 239) A^u 189 Pr 136; cf. F 90 A^c 37 | 1 in-
 dicavit Eb || 2 τὰς φωνὰς Pr, τὴν φωνήν A^u | 2 sq. οἴόμενος
 εἶναι ζῷον αὐτὸ παμμέγα μικρὸν δὲ . . . προσμείνας χρόνον
 ὥς εἶδε λίμνης ἐξιόντα βάτραχον τοῦτον προσελθὼν εὐθὺς
 κατεπάτει λέγων κτλ. Eb, sim. Gb; κράγον μέγαν, πρὸς τὴν

προσμίνας δὲ αὐτῷ μικρὸν χρόνον (ε), ὥς ἐθεάσατο ἀπὸ
τῆς λίμνης ἐξελθόντα προσελθὼν κατεπάτησεν εἰπὼν

„μηδὲν ἄκοη ταραττέτω πρὸ τῆς θέας.“ 5

[Πρὸς ἄνδρα γλωσσῶδη οὐδὲν πλέον τοῦ λαλεῖν δυνάμενον.]

13 Ἔθος ἐστὶ τοῖς πλείουσιν ἐπάγεσθαι κύνας

Μελιταίους καὶ πιθήκους πρὸς παραμυθίαν τοῦ πλοῦ. καὶ
δή τις πλεῖν μέλλων πύθηκον συνανήνεγκε. γενομένων δ'
αὐτῶν κατὰ τὸ Σούνιον (ε) — ἐστὶ δὲ τοῦτο Ἀθηναίων
ἀκρωτήριον — συνέβη χειμῶνα 5

σφοδρὸν γενέσθαι. περιτραπίσης [δὲ] τῆς νεῶς

καὶ πάντων διακολυμβώντων καὶ ὁ πύθηκος ἐνήχετο. δελφίς
δὲ θεασάμενος αὐτὸν καὶ οἴομενος ἄνθρωπον εἶναι (i)
ὑπερεξελθὼν διεκόμизεν. ὥς δὲ ἐγένετο κατὰ τὸν Πειραιᾶ
τὸν λιμένα τῶν Ἀθηναίων, ἐπυνθάνετο τοῦ πιθήκου, εἰ τὸ 10
γένος Ἀθηναῖός ἐστι. τοῦ δὲ εἰπόντος καὶ λαμπρῶν ἐν-
ταῦθα τεύχηκεναι γονέων, ἐκ δευτέρου ἤρετο αὐτόν,

εἰ ἐπίσταται τὸν Πειραιᾶ. καὶ ὃς ὑπολαβὼν

αὐτὸν ἄνθρωπον λέγειν, ἔφασκε καὶ φίλον αὐτῷ καὶ συνήθη
τοῦτον. καὶ ὁ δελφίς ἀγανακτήσας κατὰ τῆς αὐτοῦ ψευδο- 15
λογίας βαπτίζων αὐτὸν ἀπέκτεινε.

[Ὁ λόγος εὐκαιρὸς πρὸς ἄνδρας οἱ τοὺς ἐδεργέτας αὐτῶν δια-
ψεύδεσθαι βοῦλονται.]

βοήν ἐπεστροφή· οἴομενος εἶναι μέγα τι ζῷον ὀφθαλμῶν | μείνας
δὲ μικρὸν, ἐξίονθ' ὥς εἶδε νιν· λίμνης, προσελθὼν κατεπάτησεν
αὐτὸν λέγων κτλ. Bgk in schedulis || 5 ταρ. in fine coll. Eb;
sententia antiqua, cf. Herod. I 8 | εἶτα τηλικούτος ὢν τηλικαῦτα
βοῆς interpol. Pr.

13 (Gb 257) Aⁿ 74, supplendus ex Pr 70 p. 21 St.; liberius
P^s 41 A^c Cor. 88 || 2 πρὸς παραμυθίαν πλοῦ? πλοῖον P^s
6 νεῶς A^c, πηδς Aⁿ Pr || 7. 15 δελφῖν Aⁿ, δελφίς ceteri ||
9 ὑπερεξελθὼν — 14 ἄνθρωπον λέγειν om. Aⁿ, suppl. ex Pr ||
13 cf. 9, 3 p. 287 || 16 αὐτὸν πικρῶς ἐν τῷ ὕδατι ἀπέκτεινεν P^s

14 Ὀδοιπόροι κατὰ [τινα] αἰγιαλὸν † ὁδεύοντες
ἦλθον ἐπὶ τινα σκοπιάν, κάκειθεν θεασάμενοι φρύγανα (ε)
πόρρωθεν ἐπιπλέοντα ναῦν εἶναι [μεγάλην] † ᾤθησαν.

διὸ δὴ προσέμενον ὥς † μελλούσης προσορμίζεσθαι.
ἐπεὶ δ' ὅπ' ἀνέμου φερόμενα τὰ φρύγανα ἐγγυτέρω ἐγένετο, 5
οὐκέτι ναῦν, ἀλλὰ πλοῖον ἐδόκουν βλέπειν. ἐξενεχθέντα δ'
αὐτὰ φρύγανα (ε) ὄντα ἰδόντες, πρὸς ἀλλήλους ἔφασαν

„ὥς ἄρα μάτην [ἡμεῖς] τὸ μηδὲν ὄν προσδεχόμεθα.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἐξ ἀπροόπτου δο-
κοῦντες φοβεροὶ εἶναι, ὅταν εἰς πείραν ἔλθωσιν, οὐδενὸς εὐρί- 10
σκονται ἄξιοι.]

15 Ἀνὴρ πένης νοσῶν [καὶ] κακῶς διακείμενος
ἠῤῥετο τοῖς θεοῖς ἐκατόμβην τελέσαι, εἰ περιώσειαν αὐτόν.
οἱ δὲ ἀπόπειραν αὐτοῦ ποιήσασθαι βουλόμενοι βραῖσιν τάχιστα
αὐτὸν παρεσκεύασαν. κάκεινος ἐξαναστάς, ἐπειδὴ ἀληθινῶν
βοῶν ἠπόρει, στεατίνους ἐκατὸν πλάσας (ε) ἐπὶ τινος βωμοῦ 5
ἀπέκασεν εἰπὼν „ἀπέχετε [τὴν] εὐχήν, [ᾧ] θαίμονες.
οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἐν μέρει ἀντιβουκολῆσαι, ὅναρ
αὐτῷ ἔπεμψαν παραινοῦντες ἔλθειν εἰς τὸν αἰγιαλόν·

„ἐκεῖ γὰρ Ἀττικὰς <σὺ δραχμὰς> χιλίας
εὐρήσεις.“ καὶ ὃς περιχαρὴς γενόμενος 10

δρομαίος ἐπὶ τὴν ἥϊόν' ἤκεν, ἔνθα δὴ
λησταῖς περιτυχὼν (i) ἀπήχθη καὶ ὅπ' αὐτῶν πωλούμενος
εὔρε δραχμὰς χιλίας.

[Ὁ λόγος εὐκαιρὸς πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον.]

14 (Gb 258) A^o 110; A^u 172 P^r 175; sim. vita Aesop. 33,
cf. supra p. 159. 236 || 1 Ὀδ. κατ' αἰγ. ὁδοιπόρου; || 3 ναῦν
εἶναι δόκουν Cr, cf. 6 || 4 ὥς προσορμιονμένην Gb || 5 φερόμεν'
αὐ? || 6 ναῦν οὐκέτ', ἀλλὰ πλοῖον Gb || 8 fere integer | προσ-
εδεχόμεθα A^o, προσδεχόμεθα A^u

15 (Gb 231) A^u 28 P^r 30; liberius F 36 A^o 18 P^s 2, quae
iambis inclusit Gb || 1 an πένης v. <τις> καὶ? || 6 fere integer ||
9 ἐκεῖ γὰρ εὐρήσεις Ἀττικὰς μυριάς A^u, rest. duce A^o coll. v. 13 ||
11 ἤκεν ante ἐπὶ A^u P^r; versum fere integrum dissolvit Gb

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

16 Ἐν τινι οἰκίᾳ πολλοὶ μύες ἦσαν. αἰλουρος δὲ τοῦτο γνούς ἤκεν ἐνταῦθα,

καὶ συλλέγων <οὖν> ἕνα καθ' ἕνα κατήσθιεν.

οἱ δὲ μύες συνεχθὼς ἀναλίσκόμενοι

εἶπον πρὸς αὐτούς· „[ἔτοιμοι] συγκατέλθωμεν κάτω 5

κὰς τὰς ὁπὰς δύνωμεν, ἕνα μὴ παντελῶς

ἀπολεσθῶμεν· τοῦ γὰρ αἰλούρου μηκέτι δυναμένου ἐφικνεῖσθαι ἐκείσε.

ἡμεῖς διασωθῆσόμεθα.“ ἃ δὲ μὴ δυνάμενος

αὐτῶν ἐφικέσθαι, δεῖν ὥρθη καὶ ἔγνω δι' ἐπινοίας καὶ 10
μηχανῆς αὐτοὺς ἐκκαλεῖσθαι. ἀναβὰς γὰρ ἐπὶ τινι πάσσαλον
καὶ ἐαυτὸν ἔνθεν ἀποκρημνίσας τε καὶ κρεμάσας, προσ-
εποιεῖτο αὐτὸν νεκρὸν εἶναι. τῶν δὲ μῶν τις παρακύνψας
ὥς ἐθεάσατο αὐτὸν ἔφη „ὦ οὗτος, κἄν θύλαξ γένη σύ, οὐ
προσελεύσόμεθά σοι.“ 15

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ὅταν τῆς ἐνίων
μοχθηρίας πειραθῶσιν οὐκέτι αὐτῶν ταῖς ἀποκρίσεσιν ἐξαπα-
τῶνται.]

17 Θέρους <ἐν> ὥρᾳ - ὡ μύρμηξ περιπατῶν

κατὰ τὴν ἄρουραν ἑπυροῦς καὶ κριθὰς συνέλεγεν

16 (Gb 235) F 67; brevior A^o 28 Aⁿ 80. Cf. Babr. 17 αἰ-
λουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεῶν || 1 ἐν τ. <ποι> ἦσαν οἰκίᾳ π.
μύες Gb || 5 κατέλθωμεν A^oF, συγκατέλθωμεν Cr del. ἔτοιμοι ||
6 καὶ ἐπὶ τῶν ὁπῶν F, quod stare vix potest, corr. Cr; certe
trimeter fere integer || 9 καὶ μὴ δυνάμενος? || 10 ἀφικέσθαι
F, corr. Cor. | δι' ἐπινοίας Par. 365

17 (Gb 238) Aⁿ 111 P^r 104; F 84; Nevel. 248 ex Palat.;
cf. Babr. 140 || 1 περιῶν Nevel. || 2 κατὰ τινὰ Nevel. |
πυροῦς Nevel. F P^r, σιτοῦς Aⁿ

ἀποθησαυριζόμενος ἑαυτῷ τροφήν εἰς τὸν χειμῶνα. κἀν-
 θαρως δὲ τοῦτον θεασάμενος ἐθαύμασεν ὥς ἐπιποννάτατον,
 εἶγε παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν μοχθεῖ, παρ' ὃν τὰ ἄλλα ζῶα 5
 πόνων ἀφειμμένα φροστώνην ἔγει (ε?)·

ὃ δὲ τότε μὲν ἡσύχασεν, ὕστερον δ' ὅτε
 χειμῶν ἐνέστη,

τῆς κόπρου ὑπὸ τοῦ ὄμβρου κλυσθείσης ὁ κἀνθαρος ἦκε
 πρὸς αὐτὸν λιμώττων καὶ τρόφων μεταλαβεῖν 10

δεόμενος· ὃ δὲ <γ'> ἔφη πρὸς αὐτὸν „[ὦ] κἀνθαρε
 ἄλλ' εἰ τότ' ἐπόνεις, ὅτε με μοχθοῦντα

ᾠνείδιζες, οὐκ ἂν νῦν τροφῆς ἐπεδέου (ε?).“

[Οὕτως οἱ περὶ τὰς εὐθηνίας τοῦ μέλλοντος μὴ προνοούμενοι
 παρὰ τὰς τῶν καιρῶν μεταβολὰς τὰ μέγιστα δυστυχοῦσι.] 15

18 Λέων εἰς ἔκταλιν γεωργοῦ εἰσῆλθεν·

ὃ δὲ συλλαβεῖν βουλόμενος [τὴν] αὐλείαν θύραν
 ἔκλεισε. καὶ ὅς ἐξελθεῖν μὴ δυνάμενος πρῶτον μὲν τὰ
 ποίμνια (ε) διέφθειρεν,

ἔπειτα δ' <αὐτῷ> κἀπὶ τοὺς βοῦς ἐτράπη. 5

καὶ ὁ γεωργὸς φοβηθεὶς περὶ αὐτοῦ τὴν θύραν ἥνοιξεν,
 ἀπαλλαγέντος δὲ τοῦ λέοντος ἡ γυνὴ θεασαμένη αὐτὸν
 στένοντα (i) εἶπεν· „ἀλλὰ γε σὺ δίκαια πέπονθας· τί γὰρ
 τοῦτον

συνέκλεισας, ὃν καὶ μακρόθεν σ' ἔδει τρέμειν.“ 10

[Οὕτως οἱ τοὺς ἰσχυροτέρους διερεθίζοντες εἰκότως τὰς ἐξ αὐτῶν
 πλημμελείας ὁπομένουσιν.]

17, 4 ταλάνιζεν ὡς Nevel., melius | 4 sqq. liberius Nevel. ||
 9 ἐκλυθείσης Pr, κλυσθείσης A^u Nevel. || 12 ὅτε ἐμόχθουν
 καὶ με (ἐμὲ) ᾠνείδιζες A^u (Pr) || 13 ᾠνείδισας, νῦν οὐ τροφῆς
 ἂν ἐπεδέου?

18 (Gb 240) A^u 142 Pr 139; sim. F 93, Nev. 224 Cor. 220 ||
 1 Εἰσῆλθεν εἰς ἔκταλιν ἀγροῖον λέων Gb || 3 πρῶτον μὲν
 οὐν? || 5 βόας A^u Pr || 10 συνέκλεισας Nev., συγκλείσαι ἐβόλου
 sim. ceteri || Epim. τὰς ἑαυτῶν A^u, corr. e Pr

19 Λέων καὶ ἄρκτος βρῶμά τι εὐρόντες ἐν ἔλει περὶ
τοῦτου ἐμάχοντο. δεινῶς οὖν ὑπ' ἀλλήλων κατακοπέντες
ἐσκοτίσθησαν ἐκ τῆς πολλῆς μάχης καὶ ἔκειντο ἡμιθανεῖς.
ἀλώπηξ δὲ περιούσα καὶ θεασαμένη πεπτακότας,

ἰδοῦσα καὶ τὸ βρῶμα κείμενον ἐν μέσῳ 5
ἄρσα τοῦτο †δρομαῖος ὄρχετο.

οἱ δέ, ἰδόντες αὐτὴν καὶ μὴ δυνάμενοι ἀναστῆναι εἶπον·
„ἄθλιοι ὄντως ἡμεῖς, ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμαχόμεθα.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ κοπιῶντες καὶ μοχθοῦντες ἐτέροις
κέρδος προσκτῶνται.] 10

20 Λέων λαγωῷ περιτυχὼν κοιμωμένῳ

ἔμελλε τοῦτον καταφάγειν· μεταξὺ δὲ

θεασάμενος ἔλαφον παριοῦσαν ἄφεις τὸν λαγὼν ἐκείνην
ἐδίωκεν. ὃ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ψόφων (ε) ἔξαναστὰς ἔφυγεν.
ὁ δὲ λέων ἐπὶ πολὺ διώξας τὴν ἔλαφον ἐπειδὴ καταλαβεῖν 5
οὐκ ἐδυνήθη, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸν λαγὼν.

εὐρών δὲ κἀκεῖνον †πεφρυγότα

ἔφη „ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὅτι περ ἄφεις τὴν ἐν
χερσὶ βορὰν μείζονα ἐλπίδα προέκρινα.“

[Ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἐπίδα μείζονα τὰ ἐν ταῖς 10
χερσὶν ἐλάχιστα κέρδη ἀθετοῦντες εὐρίσκονται καὶ τούτων ὅστε-
ροῦμενοι.]

21 Ὄνῳ τις ἐπιθεὶς αἶλα [καὶ] πρόβατον [καὶ] δέλφονα

ἤλανεν† εἰς ἄστν. τοῦ δὲ δέλφονος

παρ' ὄλην <ἐν αὐτοῖς> τὴν ὁδὸν κεκραγόςτος

19 (Gb 241) Hds. (Hptm) 39 e Vossiano; sim. F 96 C 39;
tetr. II 13 || 5 μέσον? || 6 δρομαῖως Voss., corr. Cor. | <μάλα>
δρομαῖος Gb

20 (Gb 242) Nevel. 228 e Palat.; sim. F 97 A^u 146 Pr 148 St. ||
1 λέων περιτυχὼν λ. κ. Nevel. || 2 τοῦτον ἔμελλε Nevel. ||
4 ἀπὸ τῶν F A^u, ἀπὸ Nevel.; παρὰ τὸν ψόφον Pr; fuerit <πά-
λι> ἔξαναστὰς ἔφυγεν. ὁ δὲ λέων ἐπεὶ || 7 <γε δια>πεφρυγότα?

21 (Gb 244) F 181; A^u 174 Pr 177 Nev. Cor. 176 || 2 ἤλανεν
<παντ'> Gb

ἀλώπηξ ἀκούσασα ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν παρ' αὐτοῦ, δι'
 ἣν τῶν λοιπῶν ἡσυχάζοντων μόνος αὐτὸς βοᾷ. ὃ δὲ 5
 ἔφη „ἀλλ' ἔγωγε οὐ μάτην ὀδύρομαι (e)· εὖ γὰρ οἶδα,
 ὅτι τοῦ μὲν προβάτου ξιμὰ τε καὶ γάλα παρεχομένου ὁ
 δεσπότης ἀφέξεται· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς αἰγὸς διὰ τοὺς τυροὺς
 καὶ τοὺς ἑρίφους· ἐμοῦ δὲ οὐκ ἔχοντος ἄλλο τι χρηστὸν
 πάντως με θύσειν βούλεται. 10

[Ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ μεμπτέοι εἶσιν ὅσοι τὰς μελλούσας
 προσφόμενοι συμφορὰς ἀποκλαίονται.]

7 παρεχ. — ἀφέξ. A^u P^r, sim. Nev., τοῦ δεσπότητος λαμβάνον-
 τος ἀνθίξεται F || Epim. οὐ om. F, suppl. ex A^u P^r

Ne inter incertas quidem iambicarum paraphrases recepi
 plerasque Gitlbaueri fabulas, quas paucis infra indicavi:

Gb 217 = B 88 F 120 Μόσχος πρὸς τὴν ἔλαφον κτλ.
 Babrii nostri 156.

Gb 218 = B 99 C 258 Ὅνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς κτλ.
 Babrii 139, tabularum ceratarum testimonio confirmata.

Gb 219 = B 100 Ὁ λαγῶδς τῇ ἀλώπικῃ κτλ. Babrii 157.

Gb 220 = B 103 F 151 Ὅνος τὸν ἵππον ἐμακάριξε κτλ.
 Babrii 160.

Gb 221 = B 107 F 139 Ὅνος πλατείας ὁδοῦ ἐκτραπέλς κτλ.
 Babrii 162.

Gb 222 = B 130 F 321 Ῥόδω παραφυνὲν ἀμάρανθον κτλ.
 Babrii 178.

Gb 223 = F 2 A^u 4 Ἀηδὼν ἐπὶ τινος δρυὸς ὑψηλῆς
 καθήμενη κτλ. Babrii 204.

Gb 224 = F 6 A^o 7 A^u 17 Ἀλώπηξ ὑπὸ τινος παγίδος
 τὴν οὐρὰν ἀποκοπεῖσα κτλ., ex Aesopeis vetustissimis, cf.
 Timocr. fr. 3 PL. III p. 539 B.

Gb. 225 = FA^o 9 A^u 20 Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος περὶ
 εὐγενείας ἤριζον κτλ.

Gb 226 = F 14 Nevel. Cor. 152 A^u 7 Αἴλουρος ἀκούσας

ὅτι .. ὄρνιθες νοσοῦσι κτλ., quae ex ipso Babrio 121 pendere probabilius est.

Gb 227 = F 18 Nevel. Cor. 157 Aⁿ 41 Ἀλώπηξ εἰσελθοῦσα εἰς ἀγέλην προβάτων . . . ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ κυνός κτλ.

Gb 230 = F 33 A^o 22 Aⁿ 42 Γεωργός τις μέλλων καταλύνει τὸν βλόν . . τοὺς . . παῖδας . . . προσκαλεσάμενος κτλ.

Gb 232 = F 37 C 167 Βάτραχοι λυπούμενοι περὶ τῆς ἐαυτῶν ἀναρχίας κτλ. Babrii nostri 174.

Gb 233 = F 60 C 26 Aⁿ 66 Δύο νεανίσκοι μαγεῖσθω παρεκάθηντο κτλ.

Gb 234 = Aⁿ 78 F 65 Ἐλαφος διαπομένη ὑπὸ κυνηγῶν κτλ. Babrii nostri inc. 219 (choliambus integer servatus).

Gb 236 = F 68 C 89 Aⁿ 81 Ἐν τινι ταμείῳ μέλιτος ἐκχυθέντος μυῖαι προσπιᾶσαι κατήσθιον κτλ.

Gb 237 = F 72 Aⁿ 86 Ἐν τινι ποίμνῃ δέλφαξ εἰσελθὼν ἐνέμετο. καὶ δὴ ποτε τοῦ ποιμένος | συλλαμβάνοντος αὐτὸν ἐκ-
εκράγει τε καὶ (trimeter casui dandus) ἀντίτεινε κτλ., cf. iamb. 21.

Gb 243 = F 116 Aⁿ 164 A^o 108 Μύρμηξ ὁ νῦν τὸ πάλαι ἄνθρωπος ἦν κτλ.

Gb 245 = F 146 Aⁿ 189 A^o 64 Ὅρνιθοθήρας πτηνοῖς πάγην ἴστα κτλ. Babrii nostri 211.

Gb 246 = F 148 A^o 118 Aⁿ 191 Ὅτε πρῶτον κάμηλος ὤφθη κτλ., quamquam inest trimeter fere integer κατὰ μικρὸν ὥς χολήν τὸ ξῶον οὐκ ἔχει (ὥς τὸ ξ. οὐκ ἔ. χολήν).

Gb 247 = F 159 A^o 48 Aⁿ 196 Παις τις ἐκ διδασκαλείου τὴν τοῦ συμφοιτητοῦ δέλτον ἀνελόμενος κτλ.

Gb 248 = F 164 A^o 49 Aⁿ 203 Ποιμὴν ἐν παραθαλάσσιῳ τόπῳ ποίμνιον νέμων κτλ. Cf. Cr Anal. ad paroemio-gr. Gr. p. 138 sq.

Gb 249 = F 176 A^o 50 Aⁿ 209 Ῥοιὰ καὶ μηλῖα περὶ εὐκαρπίας ἥριζον κτλ.

Gb 250 = F 186 A^o 69 Aⁿ 221 Ῥῆς καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἥριζον κτλ., Babrii nostri 218.

Gb 251 = F 188 A° 59 A° 225 Φιλάργυρός τις ἄπασαν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐξαργυρισάμενος κτλ.

Gb 252 = Aphthon. 2 p. 313 Nev. (Fur. 200, etiam A° 74 ab Aphthonio pendet) Ἀνὴρ εὐπορῶν χῆνά τε ἄμα καὶ κύκνον ἔτρεφεν κτλ.

Gb 253 = Aphthon. 21 p. 238 Nev. (Fur. 211) Οἱ λύκοι πρὸς τὰ πρόβατα κτλ.

Gb 254 = Aphthon. 22 p. 339 Nev. (Fur. 212) Ἐλαῖα κατεγέλα συκῆς κτλ.

Gb 255 = Aphthon. 28 p. 344 Nev. (Fur. 215) δράκων καὶ ἀετὸς συμπλακέντες ἀλλήλοις ἐμάχοντο.

Gb 256 = A° 87 A° 26 Ἀλιεύς ἐν τινι ποταμῷ ἤλκευ κτλ. Babrii nostri 217.

Gb 259 = Nevel. Cor. 201 A° 125 Κολοῖδς λιμώττων ἐπὶ τινος συκῆς ἐκάθισεν κτλ.

Gb 260 = A° 131 Nevel. Cor. 211 Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν κτλ.

Gb 264 = Fur. 398 Cor. 340 Τοῦ σατύρου τὸ πῦρ κτλ. e Plutarchi de util. libro 2 p. 86 F; inest trimeter Aeschyleus (fr. 207 N.), cf. *Festschr. für Overbeck* p. 108².

Gb 265 = Fur. 410, Λέων ποτὲ ταῦρον ὄρᾳ κτλ., e Nicephoro Basil. in Allatii Exc. p. 125 = Rhet. Gr. I p. 432 W.; trimeter fortuitus ἀπαλλαγὴ καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολή.

Gb 266 = Fur. 417 Τέττιξ ἄνδρα τινὰ θεασάμενος κτλ., Syntipae qui dicitur fab. 62.

Gb 267 = Aes. Hl 87 Ἦν τις ἀνὴρ τὴν τέχνην σκευὲς γαλῆν ἔχων κτλ., verba sunt Nicephori Gregorae hist. Byz. VII 1 p. 216; cf. p. 211.

Iam brevibus eis notis quas ultimis potissimum fabulis inde a 252 Gb adieci summa cautione accipienda esse apparet quaecunque de fabulis iambicis restituendis ariolatus est Gitlbauer. Nam uni tantum fabulae 267 verum fontem subscripsit vel potius ex exemplari Halmiano de-

scripsit; scilicet nimiae molis erat vel Furiae commentarium inspicere. Hinc Aphthonii verba, quae singula fere sophistae sapiunt *κακοξήλαν*, trimetris suis coercuit (fab. 252 sqq.), uti alia eiusdem rhetoris exempla hexametris explicavit (supra p. 229. 231); hinc Plutarchi narratiunculam cum versu Aeschyleo a Plutarcho citato contaminavit (264), Nicephori Basilacae aliorumque ineptias Byzantinas (265 sqq.) versibus antiquitatem mentientibus inclusas ut verbo utar manganizavit. Quamquam quod fidem excedit Nicephori Gregorae fabulam sciens huc videtur rettulisse, ne apertissimis quidem vitae sermonisque Byzantinorum indicibus deterritus (*εἰς μοναδικὸν ἑαυτὴν μεταμέψασαν σχῆμα . . . ὡς ὅτ' τὸ μοναδικὸν περιέθετο σχῆμα*, quibus verbis a Gitlbauero resectis fabulae summa continetur).

Paucos illos iambos ad normam antiquam factos quos inter exempla certa recepi dum perlustro, unum potissimum audire mihi videor Graeculum poetantem, qui Babrii quidem vestigia ne anxie premeret sedulo cavit, sed ipsa ea re post Babrium, mythiambi inventorem (cf. prooem. II), se scripsisse invitus prodere videtur. Arte et stilo fab. iamb. 8. 10. 11 aliquatenus cognatae sunt Machonis *χρεῖαις*, quamquam fragmenta earum si comparaveris (cf. Athen. II 44 d. VI 242 sqq. VIII 337 cd. 341 a—d. 348 sq. XIII 577 sqq.) quid aera vetera distent a recentiorum lupinis ipse intelleges. Idem ingenium fabulas 13 sqq. spirare sentio, cui indicio haud scio an plus sittribuendum quam fallacibus rhythmī iambici vestigiis.¹⁾ Fortasse praeter fabellarum corpusculum poeta ille librum adhibuit, quo cum Aesopo septem qui dicuntur sapientes inducebantur, cf. fab. 8. 10. 14; nam a Babrio haec argumenta vix accepit.

Aesopiam trimetriam ab Ausonio ep. 16 commemoratam

1) Hinc etiam fabulis Gb 230. 233. 247. 251 aliquid praesidii petitur.

horam versiculorum fontem esse proclive est coniectu. Verum quod vólgo opinantur Ausonium Babrium potius ad manum habuisse, id aliquam probabilitatem habere supra vidimus (cf. p. 7): nisi Ausonius trimetros rectos legit choliambis Babrii adnexos, sicuti legisse videtur Palmyreni ludi magister qui tabularum ceratarum fabulas dictavit, Tzetzes chil. XIII 263 (*ὥστερ Βαβρίας γράφει ἐν μυθιάμβοις τοῖς χαλοῖς, οὐ τοῖς λάμβοις λέγει*), Georgides qui trimetros rectos Babrio tribuit, lexicographus cui fr. 2 sqq. debemus Byzantinus. Ultimis quippe antiquitatis temporibus librarius quidam corpus condidisse videtur *Μυθιάδων* sive *fabularum versibus inclusarum*, quo praeter Babrii choliambos mythica dactylica atque fabulae iambicae continebantur; Byzantini adiecisse videntur fabulas trimetris politicis scriptas, quarum reliquias Corais potissimum diligenter indicavit, ego ab hac editione seclusi.

Collectionis illius ambitum spes est fore ut certiore ratione describere nobis liceat, Aesopeorum editionem vere criticam si nacti erimus.

Non recepi versus quosdam argumenti similis quos ipse olim constitui vel enarravi, veluti *ψιμυθῶν πύλητος ἐντετριμμένος* (Clem. Alex. paedag. III 2, 5, cf. Mus. Rhen. XLIX 307), *ἔπος <δ> ὄνρ* „πρὸς κέντρα μὴ λακτιζέτω“ seu potius *λάκτιζέτω*“ (ex Attico poeta Priscian. Inst. XVIII 281 p. 356 H., cf. Mus. Rhen. XXXIV 341), *σοφῶς δ βοῦς ἔφρασκεν ἀστράβην ἰδὼν* | „ὄνκ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαίρετω“ (Ps.-Diog. Macar. 675 Paroemiogr. II p. 209 Gott., cf. Mus. Rhen. XLIV 460). Haec enim non sunt fragmenta fabularum noviciarum, sed iambographorum veterum loci ad fabulas spectantes. Eadem ratione ductus non admisi epigrammata quaedam anthologiae, veluti IX 264, quod fabulae Aphth. 4 (Fur. 202 Hl. 172) persimile est.

**IGNATHI DIACONI ALIORUMQUE
TETRASTICHA IAMBICA**

COLLEGIT · DISPOSUIT CRITICO APPARATU INSTRUXIT

CAROLUS FRIDERICUS MÜLLER.

PRAEFATIO.

Quae ad nostram aetatem pervenere fabularum Aesopicarum tetrasticha iambica, non a Gabrio ea sive Gabria quodam, cuius nomen longum per tempus prae se tulerunt, esse profecta, sed ab Ignatio Diacono (sive Magistro)¹⁾, qui nono p. Chr. n. saeculo floruit, eiusque imitatoribus scripta hodie cum inter omnes constet harum litterarum peritos, ad hanc quaestionem iterum descendere nihil attinet.²⁾ Ac ne id quidem nisi paucis attingere nostrum videtur, qua ratione permotus Ignatius, seu primus concepit seu alienum exemplum secutus est, ut fabulas Aesopicas quaternis senariis quasi in compendium redigeret, hoc mirum commentum ad unguem, ut aiunt, perfecit, nec facile id pervestigari posse putaverim. Varias enim causas easque diversas statuere queas, quae ad id consilium deduxerint poetam. Nam vel maxime ad fabulas brevitatem pertinere ratus³⁾, carmina quanto angustioribus finibus circumscripsisset, tanto venustiora et elegantiora condere sibi visus est, vel, ut magister, poeticam rationem minime respiciens, quo facilius memoria discipulorum tenerentur fabellae, summae horum carminum exilitati studuit, vel rhetorum exercitationes secutus coar-

---

1) eundem enim esse persuasum habeo qui alias Diaconus, alias Magister (vel Monachus vel Grammaticus) vocatur in codd.

2) cfr. quae exposui in dissert. de Ignatii metrica arte vita scriptis (Kiliae 1886), p. 4 sqq.

3) cfr. Theonis progymn. 3, § 8, Lessingii nostri disputat. de fabulis IV.

tavit Babriana. Adde quod inter ipsius Babrii fabulas non paucas vidit quaternis versibus expressas (8. 14. 29. 39. 40. 54. 60. 73. 80. 81. 90. 96. 109. 110. 113. 121. 133. 135. 137). Quas ipsas forsitan cum maxime accommodatas huic poeseos generi, ad imitandum utique esse facillimas sibi persuasisset, in mentem ei venire potuit consilium quotquot fabulas versibus reddere constituisset in tetrastichorum formam redigendi, praesertim cum eiusmodi numerorum lusum apud ecclesiasticos scriptores aetatis Byzantinae saepissime usu venire et ab ipso Ignatio in aliis poematis exhibitum esse constet: cfr. eius versus in Adamum¹⁾ v. 55—135, totamque elegiam funebrem in Paulum discipulum scriptam.²⁾

Sed haec utcumque se habent, quin quae primus composuit Ignatius *fabularum Aesopicarum tetrasticha iambica*, et aequalibus et posteris placuerint quam maxime, dubium non est: tot in codicibus extant manuscriptis, tot obviam fiunt eorum imitationes.

Atque hoc ipsum summo nobis est impedimento quominus quae sint tetrasticha vere Ignatiana, quae ab aliis perfecta, cognoscamus, et in singulis versibus quomodo ars critica exercenda sit saepissime affert haesitationem. Nam cum pervulgatae sine dubio fuerint fabellae istae et maxime tritae in scholis monasteriorum, facile potuit fieri, ut quivis magister quae potiora invenisse sibi videretur, Ignatianorum loco substitueret, permulta interpolaret, haud pauca etiam invita Minerva adderet. Accedit quod ipsi librarii nonnumquam versus perpolire et corrigere animum induxerunt. Unde factum est, ut quotquot aetatem tulere codices manuscripti, eorum fere suam quisque praebeat tetrastichorum scripturam.

Qua in congerie disponenda eam esse ingrediendam viam ac rationem putavi, ut primum si fieri posset certas quasdam metricae artis leges, quibus sese obstrinxisse

1) quos edidi l. l. Kiliae 1886.

2) ed. Matrangae, anecd. Graec. II p. 664—667, Romae 1850.

videretur poeta, e ceteris Ignatii poematis studerem eruere. Opportune enim accidit, quod quae praeter tetrasticha composuit carmina iambica, — versus dico in Adamum scriptos 143 et acrostichon alphabeticum¹⁾, — in codicibus optime sunt tradita, ut his ipsis quae fere fuerit Ignatii metrica ars in senariis condendis cognosci possit ac comprobari. De qua cum accuratius egerim in disputatione de Ignatio edita, hoc loco paucis complecti satis habeo quae illic fusius exposui, mutatis eis quae et ab aliis monitus²⁾ et ipse diligentius perscrutatus secus statuenda esse hodie habeo persuasum.

1. Pedes solutos in trimetris iambicis nusquam admisit Ignatius.
2. Spondeos pro iambis priscorum poetarum more in nulla substituit nisi in prima, tertia, quinta senarii sede.
3. Observavit fere ubique syllabarum quantitatem apud veteres valentem; paucae quae obviam fiunt exceptiones pertinent ad vocales *α*, *ι*, *υ*, sive quod tunc temporis earum quantitas non iam respici solita est, sive quod necessitate quadam coactus eas admisit Ignatius, cum aliter in senarios suos solutionibus carentes inferre non posset quaedam vocabula ex Aesopeis petita (ut *ἔλαφος*, *γέρας* alia).
4. Hiatus nusquam admisit nisi qualem toleraverunt veteres poetae.
5. Omnibus fere locis accentu grammatico paenultimam senarii syllabam insigniendam curavit.
  - a. Raro proparoxytona in fine versuum sunt admissa.
  - b. Rarissime (bis?) oxytona versus claudunt, perispomena numquam.

1) quod nuper edidi in Mus. Rhenan. XXXXVI p. 321. 322.

2) cfr. imprimis Fr. Kuhnii symbolas ad doctrinae περί διχρόνων historiam pertinentes (dissertt. philol. universitatis Vratislav. VI, p. 115 sqq.).

6. Omnes videtur senarios incidisse aut post quintam aut post septimam syllabam.

His observationibus satis certam nacti esse nobis videmur normam ac regulam, qua quae vere Ignatiana sint tetrasticha, quae recentioris aetatis, qua illae leges saepissime negleguntur, versificatoribus adscribenda diiudicare possimus.

Codices autem quibus usus sum ad constituendum tetrastichorum textum, his litteris significati sunt:

B = *Berolinensis* bibl. reg. Graec. 46, 4°, saec. XV, chartac., olim in monasterio St. Georgii prope Trapezuntum asservatus. Continet in fol. 91 sqq. 59 tetrasticha cum promythiis, inscriptione praemissa: *μῦθοι ἑσοποι ἱαμβικοὶ τετραστιχοὶ βραβύλου τοῦ σοφιστοῦ εἰς τὸ ἐπ' ἀρεταῖς οὐ δεῖ σεμνύνεσθαι*¹⁾, in fine *τέλος τῶν τοιούτων στίχων*. Accuratus descripsi hunc codicem in Krumbacheri byz. Ztschr. III, p. 516—520.

C = *Cambrigiensis* bibl. academ. 680 (Dd. XI 54), saec. XIV (?), in quo insunt 11 tetrasticha inscripta *τοῦ Χαβρύλου τετραστιχα*. Cfr. byz. Ztschr. V 311. 312.

Ch = *Chalcensis* monasterii τῆς Θεοτόκου cod. 64, cuius scripturam primus publicavit A. Papadopulus-Cerameus (byz. Ztschr. II 126 sqq.). Exaratum esse eum saec. XIII dicit, id quod ex ipsis litterarum formis concludendum esse censet. Cfr. autem quae disserui in byz. Ztschr. III 522 sqq. Continet 46 tetrasticha inscripta *Νουθεσίαι Ἰγνατίου καὶ Βαβύλου*.

F = *Florentinus* bibl. Laurentianae (plut. V c. 10), chart., in 4° minori, saec. XIV, pessime scriptus, quo continentur 69 tetrasticha (cum promythiis), quorum partem (21) edidit A. Bandinius in catal. codd. Graec.

1) omnia omnino menda retinui.

- bibl. Laur. tom. I, Florentiae 1764. Cfr. byz. Ztschr. I p. 421, V p. 316 sq.
- G = *Gudianus* bibl. Guelferbytanæ 105. 2, chart., saec. XVI exeuntis, qui in fol. 1—20 *Γαβριελ Ἑλληνοῦ τετράστιχα* 42 praebet eadem, quae in Aldina editione sunt. Cfr. byz. Ztschr. I p. 420. 421.
- H = *Hafniensis* bibl. regiae acad., additam. 275, chart., 4°, saec. XIV aut XV, elegantissime scriptus. Insunt tetrasticha 44 cum epimythiis, inscripta *Χαβριελ μύθοι ἐν ἐπιτομῇ στίχοι λαμβινοί*. Cfr. byz. Ztschr. I 420.
- L = *Londiniensis* (Brit. mus. addit. mserr. 17015), chart., 8°, saec. XV, qui post vitam et fabulas Aesopi (131) tetrasticha praebet 14, inscripta *ἑτεροὶ μύθοι διὰ στίχων*, quibus desunt epimythia (fol. 57 et 58). Cfr. quae exposui in byz. Ztschr. I 420.
- M = *Venetius* bibl. Marcianæ 31 cl. XI, quem initio saec. XIV recte, opinor, Krumbacher mihi indicavit esse scriptum, Morelli saeculo XII tribuit. Insunt in fol. 300 sqq. *Βαβριελ ἐν ἐπιτομῇ ἱαμβοὶ τετράστιχοι* 34, quorum suum quemque antecedit epimythium. Mutilam esse tetrastichorum scripturam apparet ex eo quod in fine additum est epimythium fabulae cuiusdam, fabula ipsa deest. Cfr. byz. Ztschr. V p. 314—316.
- P = *Parisinus* 2571, chart., olim Colbertinus, saec. XIV, ut videtur, quo continentur (fol. 160 sqq.) *Γαβριελ Ἑλληνοῦ τετράστιχα εἰς τοὺς μύθους τοῦ Αἰσώπου* 41, et ipsa mutila in fine. Singulas sua sequuntur epimythia fabulas, hoc in cod. secundum alphabeticum ordinem dispositas. Cfr. byz. Ztschr. I 429—431.
- p = *Patmiacus* 428, descriptus a Sakkelione (*Παρμική βιβλιοθήκη* p. 189 sqq.), fortasse apographon cod. Paris. P, saec. XV, ut videtur. Cfr. byz. Ztschr. V p. 312. 313.
- Q = *Parisinus* 2991 A, chart., anno 1420 exaratus,

olim in monasterio Sanctae Anastasiae *Φαρμακολογίας* dictae asservatus. Insunt in fol. 416 sqq. *Ἰγνατίου Διακόνου τετραστίχα δι' ἰάμβων ἐκ*

τῶν Χαβρίων Αἰσωπικῶν μεταφρασθέντα καὶ πρὸς ἀρετὴν ἐπαλείφοντα 45, quibus addita sunt complura vel tetrasticha vel quinorum octonorumve senariorum fabellae, quae in reliquis codicibus non reperiuntur. Epimythiis vacant omnino. Accuratius descripsi hunc codicem in byz. Ztschr. I 434—436.

R = *Parisinus* 1140 A, bombyc., qui saec. XIV scriptus esse videtur. Continet in fol. 60—62 *τετραστίχα Βαβρίων γραμματικῷ Ἑλλήνος ἢ ὥς τινες λέγουσι τοῦ Αἰσώπου* μάλλον 42, alphabetico ordine perscripta, quorum singulis suum praefixum est epimythium. Cfr. byz. Ztschr. I 431 sq.

S = *Parisinus* 1788, olim Colbertinus, bombyc., saec. XIV, ut videtur. Folia 218—220 continent 34 tetrasticha et epimythium tricesimi quinti; sua singulis praefiguntur epimythia. Titulus eorum est *Γαβρίων ἐν ἐπιτομῇ τετραστίχοι ἰάμβοι*. Quem codicem artissime cohaerere cum M comprobavimus in byz. Ztschr. V p. 315; cfr. etiam quae exposita sunt ib. I 426 sqq. Huius codicis esse apographon *Paris.* 583 (= s), chart., olim Baluzianum, saec. XVI vel XVII, docuimus ib. I 424. 425.

T = *Parisinus* 522, olim Mazarineus, chart., a. 1443 scriptus, cuius in fine insunt 21 tetrasticha, quae inscribuntur *Φαβρίων μῦθοι διὰ τετραστίχων*. Addita sunt in margine rubricatis litteris singula epimythia versibus praefixa. Cfr. byz. Ztschr. I 428 sq.

U = *Parisinus* 2408, bombyc., a. 1270 perscriptus litteris minutissimis et compendiis permultis. Cuius in fol. 221 sunt *μῦθοι Αἰσώπου* 12, quos antecedunt verba *περὶ τῶν ὑπονοούντων φοβεῖσθαι τοὺς μικροτέρους*, quae ad tetrastichon primum quod sequitur

(λέοντος ὑπνώτιοντος) pertinere apparet. Reliqua epimythia desunt. Cfr. byz. Ztschr. V 313. 314.

V = Vindobonensis bibl. Caes. 178, no. 34 (apud Lambec. cod. 133), chart., a Busbeckio olim Constantinopoli comparatus. Quo saeculo scriptus sit, non inveni; A. de Premierstein (in litteris nuper ad O. Crusium datis) probabiliter argumentatus codicem esse saec. XV dicit. Fol. 341—345 continet tetrasticha 44 inscripta Βαβελου ἐν ἐπιτομῇ μεταγραφὴν ὑπὸ Ἰγνατίου μαγίστου, eadem quae H servavit atque eodem ordine composita. Cfr. byz. Ztschr. I 425. 426.

W = Vindobonensis bibl. Caes. 225, no. 4 (apud Lambec. eod. 78), chart., et ipse a Busbeckio Constantinopoli comparatus, „antiquus et bonae notae“, saec. XV ut videtur Premiersteinio l. l. Insunt in fol. 75 sqq. Ἰγνατίου ἐκ τῶν μύθων τοῦ αἰσώπου Τετράστιχα 36, quibus addita sunt epimythia in margine (nonnullis locis omissa). Cfr. byz. Ztschr. I 432—434.

Ex his codicibus ipsi inspicere mihi non licuit sex: cod. C collatus est ab Hermanno Luppe, olim discipulo meo, Ch cognovi e Papadopuli commentatione, quam supra memoravi, F mihi descriptus est nuperrime ab Augusto Hausrath, M in meum usum curavit conferendum C. Castellani bibl. Marcianae praefectus, codicum Vindobonensium varias lectiones mecum communicaverunt Paulus Schwencke et I. Petter; reliquos ipse contuli.

Praeterea usus sum ad constituendum verborum textum exilibus Neveleti notis quas addidit in appendice *mythologiae Aesopicae* (Francof. 1610) de duobus codicibus *Palatinis*¹⁾ (= Pl^{1.2}), tum tetrastichis illis quae publicavit A. Eberhard in libello, quem edidit Suffriano gratulans, Magdeb. 1875, p. 4 sqq. (= Eb)²⁾, denique principe edi-

1) cfr. byz. Ztschr. I 422.

2) de quibus cfr. quae fusius disputavi in byz. Ztschr. I, p. 421. 422.

tione Aldi Manutii, Venet. 1505 (= Ald)¹⁾, eisque quae hanc imprimis sequuntur: Lovaniana a. 1517 (= Lov), Frobenianis, Basileae 1518 et 1524, tum quae in officina Hervagiana impressa est a. 1541 (= Bas), Rittershusiana, a. 1598 Lugduni Batav. foras data (= Ritt), Neveletiana, Francoforti a. 1620 (= Nev), nostri saeculi Coraisiana (= Cor) et priore mea Kiliae a. 1886 typis exscripta (= Ml¹). Cfr. byz. Ztschr. I p. 422. 423.

Cod. *Athoum* bibl. Gregorii 645 [98], in quo secundum Sp. Lambron (catalog. codd. Graec. bibl. Athoi monasterii p. 147) insunt *τετραστιχοὶ μῦθοι τοῦ Βαββίου μετὰ διαστίχου ἐξηγητάς* (ἄνευ ἀρχῆς), chart., 8°, saec. ιη', respiciendum non censui, neque *Monacensem* quendam (Aug. 551) curavi, cuius lectiones²⁾ nullius eum esse momenti docuerunt.

Iam vero hanc spissam et satis horridam librorum silvam aegre permensi metricae maxime artis auxilio, quod supra indicavimus, per spinas aculeosque viam quasi aperuisse et ad certum quendam finem esse progressi nobis videmur. Duo enim tetrastichorum codicibus manuscriptis traditorum genera discernenda esse habemus persuasum:

1. eorum quae aut ab Ignatio ipso profecta sunt aut ab Ignatii imitatoribus eandem metricam artem quoquo modo potuerunt secutis interpolata ac nova addita.
2. eorum quae versificatores multo recentioris aetatis conglutinavere carmina hiantia, claudicantia, paene barbara.

Quorum quae priori generi adscribenda sunt, in eis eruendis et constituendis praecipue codices V et H adhibendi mihi videntur. Itaque et ordinem tetrastichorum

---

1) Aldina, nisi fallor, profecta est e cod. *Veneto* bibl. Marcianae cl. IX 19, cuius lectiones nonnullas nuper mecum communicavit A. Hausrath. Cfr. byz. Ztschr. V, p. 317. 318.

2) nuperrime mecum communicatae ab Augusto Hausrath.

in his codd. traditum servavi et in scriptura versuum epithiorumque recensenda horum maxime secutus sum auctoritatem. Ad eos proximi accedunt Ch MSU et, quantum cognosci licet ex Neveleti notis exilibus, Pl^{1.2}. Interpolata multifariam et ipsius Ignatii imitatione exorta, ut videtur, praebent tetrasticha WQTRLG (Ald Nev). Alterum eorum genus satis *βεβαρβαρωμένον* exhibent CFBP, praeterea cod. Venetus quidam et Dresdensis mihi non noti, quos affert Eberhard l. l. (praef. p. 4).

Ceterum qui sit numerus tetrastichorum et quo ordine sint perscripta in codicibus editionibusque quo clarius noscatur, tabellas adieci singula complectentes.

Restat ut gratias agam et bibliothecarum praefectis, qui qua solent summa liberalitate codices mihi concederunt conferendos, Berolinensis (*Rose*), Guelferbytanae (*Heinemann*), Hafniensis (*Smith* et *Bruun*), Kiloniensis (*Steffenhagen*), Londiniensis (*Bond*), Parisinae (*Delisle*), et viris humanissimis qui vel nomine meo codicum scripturas mecum communicaverunt (*Castellani*, *Hausrath*, *Luppe*, *Petter*, *Schwencke*), vel consilio suo atque auctoritate maximo mihi fuerunt adiumento (*O. Crusius*, *I. a Destinson*, *C. Krumbacher*).

Scr. Kiliae, Kal. Iulii 1896.

C. Fr. Müller.

TABVLA I

VH(M)(44)	Ch (46)	MS (34)	U (12)	W (36)	Q (45 + 11)	T (31)	R (43)*	L (14)	G (Ala Nev) (43)	O (11)	F (69)	B (69)	F (41)*	MI (59)*
1	3	1	—	1	1	1	1	1	1	—	1	1	1	8
2	2	2	—	2	3	2	9	2	31	—	9	2	—	13
3	4	3	—	3	4	—	18	3	—	—	18	3	—	—
4	5	4	1	6	2	3	21	4	2	7	21	4	22	32
5	6	5	2	14	6	4	22	5	3	8	22	5	24	30
6	7	6	3	4	25	5	14	—	41	9	14	35	(34)**	38
7	8	7	4	5	6	6	35	7	15	—	61	7	—	51
8	9	8	5	15	8	—	25	8	13	—	45	8	25	49
9	10	9	6	17	11	7	37	10	32	—	63	10	—	28
10	11	10	—	19	37	—	41	—	(Nev app. 1)	—	42	12	36	27
11	12	11	7	6	12	—	27	12	30	—	48	13	27	12
12	13	12	—	21	13	8	6	14	20	—	6	15	—	11
13	14	13	—	18	10	—	—	11	34	10	28	11	—	21
14	15	14	—	22	16	10	31	—	17	—	52	39	10	14
15	16	15	8	7	17	11	36	—	19	—	62	41	—	25
16	17	16	—	9	19	12	19	—	(Nev app. 2)	—	19	37	(32)**	42
17	18	17	9	10	18	12	10	—	42	—	10	34	—	44
18	19	18	10	23	20	—	40	—	12	—	68	43	—	47
19	20	19	—	11	27	13	38	—	14	—	64	42	—	41
20	21	20	11	24	26	14	36	—	(Nev app. 3)	—	46	38	—	34

21	24	21	12	12	28	15	28	—	38	—	—	49	16	30	37
22	25	22	—	—	23	16	32	—	28	—	—	54	17	35	18
23	26	23	—	—	24	17	20	—	18	—	—	20	18	18	5
24	27	24	—	—	29	18	15	—	37	—	—	15	19	15	20
25	28	25	—	—	31	18	4	—	27	—	—	4	20	4	2
26	29	26	—	—	30	19	8	—	36	—	—	8	21	7	26
27	30	27	—	—	33	—	11	—	(Nev app. 4)	—	—	11	22	—	23
28	31	28	—	—	32	—	5	—	7	—	—	5	23	5	46
29	32	29	—	—	35	20	2	—	26	—	—	2	24	—	24
30	33	30	—	—	36	21	12	—	39	—	—	12	25	11	36
31	34	31	—	—	38	—	38	—	(Nev app. 5)	—	—	16	26	37	9
32	35	32	—	—	39	—	16	—	40	—	—	16	27	14	50
33	36	33	—	—	40	—	24	—	35	—	—	23	28	33	35
34	37	34	—	—	41	—	29	—	(Nev app. 6)	—	—	23	29	—	22
35	38	35	—	—	42	—	34	—	(Nev app. 7)	—	—	60	30	(40)**	3
36	39	36	—	—	43	—	42	—	6	—	1	69	31	—	40
37	40	37	—	—	44	—	46	—	21	—	—	18	6	41	43
38	41	38	—	—	7	—	13	6	21	—	—	18	6	41	43
39	42	39	—	—	9	—	23	9	4	—	—	9	23	28	15
40	43(?)	40	—	—	16	—	20	—	16	—	—	8	14	3	6
41	44(?)	41	—	—	35	—	35	—	(Nev app. 8)	—	—	—	—	—	58
42	45(?)	42	—	—	42	—	36	—	(Nev app. 9)	—	—	—	—	—	31
43	46(?)	43	—	—	22	—	39	—	—	—	—	67	—	—	—
44	—	44	—	—	21	—	30	—	11	—	—	51	32	16	45
					15	—	17	—	(Nev app. 10)	—	—	17	35	—	48

*) secundum alphabeticum ordinem disposita; de cod. F cfr. p. 204, adn. 1).

**) quae uncis inclusi, prorsus aliam praebent recensionem; vide tetr. II 24—26.

TABVLA II

MI	Ch	MS	Q	T	R	G (AlaNov)	C	F	B	P	MI ¹	Fb
I 45	16	14	14	9	7	(Nevapp.11)	11	7	33	8	16	—
" 46	1	—	—	—	—	—	—	56	40	—	—	17
" 47	6	—	—	—	—	—	2	24	—	21	33	—
" 48	—	—	—	—	—	5	—	—	—	—	4	—
" 49	—	—	—	—	—	8	6	65	50	—	29	—
" 50	—	—	—	—	—	9	—	29	49	19	17	—
" 51	—	—	—	—	—	10	—	39	59	9	10	—
" 52	—	—	—	—	—	22	—	43	57	2	19	—
" 53	—	—	—	—	—	23	—	35	—	20	7	—
" 54	—	—	—	—	—	24	—	38	56	26	1	—
" 55	—	—	—	—	—	25	—	44	—	39	52	—
" 56	—	—	—	—	—	29	—	—	47	38	39	—
" 57	—	—	—	—	—	33	—	59	48	—	—	—
II 1	—	—	—	—	—	—	3	25	—	—	—	3
" 2	—	—	—	—	—	—	4	26	—	—	—	4
" 3	—	—	—	—	—	—	5	27	53	—	—	5

Ignatii Diaconi eiusque imitatorum

tetrasticha iambica.

1 Ἀνδρὸς ποσὶ<ν> κατεῖτο πέτρινος λέων.
καὶ τις λέοντί φησι „τὴν ἰσχὺν βλέπεις;“
„ἀλλ’ εἰλέοντες“ εἶπεν „ἤδεισαν γλύφειν,
πολλοὺς ἂν εἶδες ὄντας ἀνθρώπους †λίθους.“

[Ὅτι ἐν φύσει οὐ δεῖ σεμνύνεσθαι.]

2 Ἔθνη γεράνων πῆξέ τις σπορεὺς πάγην,
μεθ’ ὧν πελαργὸν εἶλεν· ὃς θορήνει μέγα.
ἔφη δ’ ἀροτρεὺς „ὥς φίλος μὲν εἶ, λέγω·
ἀλλ’ ἡ πάγη λαβοῦσα σὺν κακοῖς <σ’> ἔχει.“

[Κακοῖς μὴ συναγελάζεσθαι.]

1 Babr. 194 || 1 ποσὶ VH omnesque fere cett., om., ut plerumque in codd., ν παραγωγico, quod singulis locis notare supersedeo | πέτρινος W || 2 λέοντι MSTP¹· λέων τί V (H rec. m.) WRBP Ald Lov || 3 ἀλλ’ οἱ λ. εἶπερ ἡδ. γλ. Ch εἰ γὰρ λ., εἶπεν, ἡ. γ. W | ἤδεσαν T εἶδησαν RLB ἤδησαν Ald Lov Bas Ritt || 4 εἶδες] οἶδας S | ὄντας] πάλιν Ch (om. SQ). vv. 3. 4 corrupti esse videntur; fortasse scribendum: ἀλλ’ εἰ λ. ἤδεσαν γλύφειν λίθους | πολλοὺς ἂν εἶδες, εἶπεν, ἀνθρώπους κάτω (cfr. Bo. 148, Aesop. 63 H) || epim. VH Ch (qui ὅτι om.) Pl¹ ἐπ’ ἀρετῇ (ἀρετῆς W) οὐ δεῖ ἐπαίρεσθαι MSWR περὶ τοῦ ἐπ’ ἀρετῆς (= ἐπαίρεσθαι) ἐν κenoῖς T ὅτι οὐ δεῖ ἐπ’ ἀρετῇ σεμνύνεσθαι F, sim. BP Ald et quae hanc sequuntur editiones (cf. p. 258)

2 Babr. 13 || 1 ἔθνη SWQTRLB || 2 εἶλεν δς θορηνεῖ μ. STL | μέγα] om. Q. || 3 λέγω] VH QF λέγων Ch MSWTR σὺ μοι Ald Nev Cor Ml¹ || 4 σ’ addidi (etiam Ritt) || epim. VH Ch Pl¹,

3 Κλοιῷ λύκος πάχιστον εἰσορῶν κύνα
 „δήσας τίς ἐξέθρεψε τοῦτον ὦδ’;“ ἔφη.
 „κυνηγός.“ „ἀλλὰ τοῦτο μὴ πάθοι λύκος·
 ἐμοὶ φίλος λιμὸς γὰρ ἢ κλοιοῦ βάρος.“
 [Ἐν συμφοραῖς μὴ γαστρολίζεσθαι.]

4 Λέοντος ὑπνώττοντος αὐχένος μέσον
 διέδραμεν μῦς· δς δ’ ἀνέστη συντόμως.
 γελαῖ δ’ ἀλώπηξ· καὶ λέων ἀπεκρίθη
 „οὐ μὦν πτοοῦμαι, τὴν ὁδὸν δ’ ἀνατρέπω.“
 [Ἀρχὰς ὕβρεων διαστέλλειν.]

5 Λέων μάχην ἔστησε πρὸς ποτῶ κάπρῳ,

deest in S ἀδικία μὴ συμφέρεσθαι MPl² ἀδίκῳ μὴ συμπερι-
 φέρεσθαι W περὶ τοῦ μὴ συμφέρεσθαι τοῖς ἀδικοῖς T, sim.
 RFB πρὸς φίλον τινὸς ἐνούμενον τοῖς ἐχθροῖς τοῦ φίλου
 αὐτοῦ Ald

3 Babr. 100 || 1 πάχιστον] τάχιστον ChL τάχιστος S | εἰσο-
 ρῶν κύνα] ἰσορῶν κ. H ἄθρῶν τὸν κύνα MS | κολῶ λύκος
 δεσμούμενον βλέπων κύνα W || 2 δέσας Ch | ἐθρεψε V | δς
 δ’ ἔφη HMChRLB ὡςδ’ VSQ ὡδ’ Ml | ἡρώτα· τίς τρέφει σε
 δήσας; ὁ δ’ ἔφη W δήσας δν ἐξέθρεψε ποιμήν τις ἔφη F | σ’
 falso inseruit post τίς Eb || 3 κ. ἀλλὰ μὴ τοῦτο μὴ πάθῃ λ.
 S ἀλλ’ οὐ τοῦτο μὴ πάθῃ λ. ? || epim. VHChMWRFB, deest
 in S. — Cfr. byz. Ztschr. I 432. 433

4 Babr. 82, cfr. Tzetz. chil. XIII 496 || 1 ὑπνῶντος H ||
 2 ὅδ’ ἀνέστη UTRP || 4 οὐ μὴν ST οὐ μὲν Ald Lov Bas Ritt Nev
 particula δ’ deest in QRBPAld, inserta post τὴν in S ||
 epim. VHP¹ διαστέλλειν] ἀναστέλλειν Ch | μομφὰς ἀπ’ ἀρχῆς
 ἀποκρούεσθαι MSR μὴ παραχωρεῖν παραφρονεῖσθαι (scr. κατα-
 φρονεῖσθαι) W περὶ τοῦ ἀποτρέπεσθαι καὶ τὰς μικρὰς μέμψεις
 T ὅτι οὐ δεῖ καὶ μικρὰν (μικρῶν?) περιφρόνησιν ἀποστρέφε-
 σθαι Ald || In U cum praemissa sint huic tetrasticho primo
 loco scripto verba περὶ τῶν ὀπνουσύντων φοβεῖσθαι τοὺς
 μικροτέρους, reliqua autem desint epimythia, conicias licet
 U esse apographon libri cuiusdam, in quo ceteris quoque tet-
 rastichis addita fuerint promythia

5 Babr. 149 || 1 ποτῶ] VHP¹ CorMl¹ ποτόν ChMSUP¹ QTR
 τόπον L πότον P ποτὶ Ald | πρὸς τίνα κάπρον W

γῦπες δὲ θηρῶν ἐσκόπευον τὴν ἔριν,
βρωσιν τὸν ἡττηθέντα ποιῆσαι τάχα·
φίλους δ' ὀρῶντες ἡστόχουν τῶν ἐλπιδων.

[Ἀλλοτρίοις κακοῖς μὴ χαίρειν.]

6 Ἦτιι τροφὴν μύρμηκα τέτιξ ἐν κρύει.
μύρμηξ πρὸς αὐτὸν εἶπε „πῶς γὰρ οὐκ ἔχεις;“
„ὥς ἐν θέρει“ προσεῖπεν „ἦδον ὀξέως.“
„χειμῶνος ὀρχοῦ“ φησί, „μὴ τροφῆς ἔρα.“
[Ὅτι τὸ ἐν καιρῷ ἀργεῖν καὶ ἀκαίρως ἐπιζητεῖν μάταιον.]

7 Τράγω προσεῖπεν ἄμπελος „βλάπτεις σύ με
κείρων τὰ φύλλα· μὴ γὰρ οὐκ ἔστι χλόη;
ὅσον δ' ἄρ' ἂν βλάψειας, εὐρήσω τάχα
πρὸς θυσίαν σὴν εἰς θεοὺς οἶνον βλύσαι.“
[Ἀδικίας μὴ κατάρχεσθαι.]

8 Μῦς ἐκφερεν μῦν, ἔργον ὄντ' ἀσιτίας·

5, 2 γ. δὲ θήρειον M γ. δ' ἄνωθεν Ald | ἐσκόπευσαν L |
ἐριν] μάχην Pl^{1,2} || 3 ποιῆσαι] εἶναι Ch || epim. VHMS χαί-
ρειν] ἐπιχαίρειν Ch WR, idem fere BAld περὶ τοῦ ἐλπίζειν
ἐπὶ κενοῖς T πρὸς τοὺς θλιβομένους ἐπὶ ταῖς ἐτέρων ἀτυχαίαις P
6 Babr. 126, cfr. tetr. II 25 || 1 κρύει] θέρει T || 2 γὰρ]
σὸν T | ἔχεις] ἔχω Q | μ. δ' ἐφησε· τί θέρους ὄντος ἔδρας; Ald ||
3 ἐν] deest in MS ὅς γ' ἐν θ. Ch ὁ δ' ἐν θ. T | προσεῖπεν]
εἰρηκεν Ald || epim. VHB, sim. MSR τὸ ἐν καιρῷ ἀργεῖν
ἀσυμφόρον Ch περὶ τοῦ μὴ ἀργεῖν ἐν καιρῷ ἐργασίας T πρὸς
τοὺς μὴ θέλοντας ἐν νεότητι κοπιᾶν καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ γήραϊ
παυχοῦντας Ald

7 Babr. 180 || 1 σύ μοι S || 2 post χλόη addita sunt
verba in S: ὅτι κράτιστον εἶναι τὸ μὴ προσκόπτειν ἀνθρώποις
(cfr. byz. Ztschr. I 425) || 3 ὅσον γὰρ codd. (ὅσω RT), ὅσον
δ' ἄρ' M¹ Eb (Babr. 148 p. 87) || 4 π. θ. σὴν οἶνον εἰς θεοὺς
βλύσαι S | εἰς θεὸν TB || epim. VHCh MSPl^{1,2} WRB περὶ τοῦ
τὸν βλάπτοντα ἀντιβλάπτεσθαι T ὅτι πολλάκις θέλων τις ἀδι-
κεῖν τινα, ὥφελεῖ αὐτόν Ald

8 Babr. 236? (deest in Aesopeis) || 1 σὺς (v. 4 σῶν) Ald |

οὓς χαλκείες βλέποντες ἔστασαν γέλων.
 ὁ μὺς δ' ἔτι ζῶν εἶπε „μεστοὶ δακρύων,
 ὥς οὐδὲ μὺν δύνασθε κἄν τρέφειν ἔνα.“

[Μὴ γελᾶν πτώμα τοῦ πέλας.]

9 Φέρων κύων τις πλησίον ξείθρου κρέας
 κύψας ἐαντὸν ἄλλον εἰς ὕδωρ βλέπει.
 χανὼν δὲ λοιπὸν τοῦ κάτω λαχεῖν κρέως,
 ἀπεστέρητο παντός, οὐπερ ἐκράτει.

[Τὸ ἐν χειρὶ μικρὸν τοῦ ἐπιζομένου μείζονος κρεῖττον.]

10 Ἄνδρὸς πόθον μετήξεν εἰς δούλην Κύπρις.
 ἦ δ' αὖ γ' ἐτίμα τὴν θεὰν καθ' ἡμέραν,

ἐκφερε] VHCbPl¹⁻²FCor ἐκφερε S ἐκφερεμένος M ἡγέ τις
 WQLBP εἰλέε τις Ald | ὄντ' ἀσιτίοις S ἀσιτία Q || 2 δν χ.
 QL | ἔστασαν] VWPBL ἔστασαν H ἐστάσαν S ἔσασαν U
 ἔστησαν Ald ἔστασαν? Cfr. Spitzneri excurs. V. ad Hom. B 525 |
 γέλως U γέλω QRB || 3 μεστός δ. MSURald || 4 δύνασθαι
 SRLald || epim. VHMSP¹⁻²RFB μ. γ. π. τοῦ πλησίον Ch μὴ
 γελᾶν ἐφ' οἷς ἀλλοκεταί τις W πρὸς πτωχοὺς γειτονέοντας
 πτωχοῖς P πρὸς τοὺς τὰ ἐαυτῶν παραπτώματα παραβέποντας,
 τὰ δὲ τῶν ἐτέρων γελῶντων (scr. cum Nev. γελῶντας) Ald ||
 Cfr. byz. Ztschr. I 426, III 525

9 Babr. 79 || 1 ordinem verborum in codd. turbatum restitui.
 φέρων τις ξείθρον πλ. κύων κρ. HV φ. τ. κύων πλ. φ. κ. U
 [φ]έρος ποταμοῦ πλ. κ. κρ. S φέρων ποταμοῦ M, editt. || 2 ἄλλο
 R εἰς ὕδωρ ἄλλο βλ. B (idem coniec. Destinon) || 3 λαχεῖν Ch
 λαβεῖν ceteri | κρέας MSU, editt. κρέους L || 4 ἀπεστέρητο] VUR
 ἀπεστερεῖτο cett. | πάντως QLB μάλλον W καὶ τοῦ editt. καὶ
 τόδ' Ml¹ || epim. HVPl¹ τὸ ἐν χ. μ. τοῦ ἐλπ. μεγαλύτερον Ch
 κρεῖττον] ἀειρότερον S αἰρετέττει M μ. ἐρετώτερον (αἰρετώτε-
 ρον?) B τὸ ἐ. χ. μ. μείζον τοῦ ἐπιζομένου W τὸ κρατεῖν
 μικρὸν τοῦ ἐπιζομένου μέγα (scr. μεγάλου) αἰρετώτερον R περὶ
 τῶν ἐφέσει τοῦ μείζονος ἐκπιπτόντων ἐκ τοῦ μικροῦ T ὅτι ὁ
 πλεονεκτῶν μάλλον ζημιούται Ald

10 Babr. 10 || 2 τῆς θεᾶς καθημένης Ch

ἔως καθ' ὑπνους φησὶ „μὴ τίμα σύ με·
τὸν ἄνδρα πημαίνω γάρ, οὐ ποθῶ σέ γε.“

[Ὁφειλομεν τὸ αἰτιον στοχάζεσθαι.]

- 11 Ὀμόφρονες νέμοντο τρεῖς ὁμοῦ βόες,
οὓς οὐδὲ θῆρ ἔβλαπτε πολλάκις λέων.
ἔχθρας δὲ μίσει καὶ λόγοις διασχίσας
ἕκαστον οἶον ἐκβέβρωκεν ἀθλίως.

[Φυλάττεσθαι τοὺς ὁμοφρονοῦντας.]

- 12 Γάμοις ἔχαιρον βάτραχοι τοῖς Ἥλιον.
καὶ τις πρὸς αὐτοὺς εἶπεν „ὦ δειλὸν γένος·
εἰ γὰρ μόνου τρέμοιμεν αὐγάς Ἥλιου,
τίς, εἴγε τεκνώσειε, τοῦτον βασιτάσοι;“

[Τὸ συνήθους τὸ ἐσόμενον ἀπρόοπτον.]

10, 3 ὕπνον ChSQR, v. Babr. 10, 10 | τιμᾶς VHCh || 4 ποι-
μένα MS ποιμαίνω WQR | οὐ φιλῶ σέ γε ChMSWQRP ||
epim. HVAlD ὀφείμιον τοὺς αἰτίους στ. Ch ὁ. τὰς αἰτίας στ. M
ὀφείλει μὲν οὖν τοὺς ἄ. στ. S ὅτι τὸ αἰτιον τῆς ὀφειλείας στοχά-
ζεσθαι δεῖ R πρὸς τοὺς διὰ βλάβην ἑτέρων καλῶς πανθάνοντας
(= πάσχοντας) P

11 Babr. 44 || 1 νέμοντες U || 2 οὗτε H MUQR οὐ θῆρ S |
θέλων pro λέων Destinon Ml¹ (propter πολλάκις, θῆρ λέων etiam
tetr. I 32, 2 || 3 λόγοις) λόγων W μάχης Ald || 4 ἔκ. αὐτῶν U αὐτῶν
ἐβέβρωκεν W ἔκ. ἐκβέβρωκε γυνὸν ὡς ἕνα PAlD ἔκ. εἰεν
ἐκβιβρώσκων ἀθλίου S ἀθλίως] ἀθρόως? || epim. VHChMSPl¹·
RBF τὸ ὁμονοεῖν ὀφείμιον, ὡς τὸ διίστασθαι βλαβερὸν W
πρὸς τοὺς ἔχοντας ὁμόνοιαν καὶ καταλύοντας αὐτήν P πρὸς τοὺς
σχιζομένους ἐκ τῶν ἰδίων καὶ διὰ τοῦτο κακῶς πάσχοντας Ald

12 Babr. 24 || 1 τοῦ ἡλίου VHPl¹W τοῦ φωσφόρου T ||
2 ὦ δειλὸν γ. Q || 3 μόνου FCorMl¹ μόνως VHChQTL
μόνον MSPl¹RB | τρέμοιμεν Ch τρομοῦμεν Destinon || 4 ταν-
τὸν S τοῦτ' ἂν vel τοῦτο Destinon | βασιτάσοι VHQ βασιτάσαι
MSR βασιτάσει TL (rec. m.) NenCor βασιτάζει Ald || epim.
VHChPl¹WRB τ. σ. τὸ ἀρμένον ἀπρόοπτον M τ. σ. τὸ εἰς
μέγον ἄ. S τ. σ. τὸ ἄσμενον ἄ. Pl¹ περὶ τοῦ μὴ χαίρειν ἐν
σφε^{τῷ} κακῷ T πρὸς τοὺς ἐπὶ δὶα βλάβην ἀγνωσίᾳ χαίροντας Ald

- 13 Κυρτή θεὸν κάμηλος ἐξήτει κέρας,
 ἣν ἐξεμυκτήριξε τῆς δυσβουλίας.
 σιμοὶ δὲ ταύτης λοιπὸν ὧτα καὶ κάραν,
 ὥς ἄν γε παντάπασιν αἰσχίστη πέλλη.

[Παρά θεοῦ αἰτεῖν τὰ προσήκοντα.]

- 14 Πηγαῖς ἑαυτοῦ προσβλέπων δορκὸς θέαν
 λεπτοὺς πόδας μωμεῖτο, χαῖρε δ' εἰς κέρας.
 ὕλης δὲ τὸν λέοντα φεύγων ἐκ μέσης
 θνήσκει πεδηθεὶς οἷς ἔχαιρεν εἰς μάτην.

[Τὸ περισσὸν ταῖς ἀνάγκαις ἐπιβλαβές.]

- 15 Τυρὸν κόραξ ἔδακνε, κερδῶ δ' ἡπάτα
 „εἰ γλῶσσαν εἶχες, Ζηνὸς ἧς ὄρνις μέγας.“

13 Babr. 104 || 1 ἐξήτει codd. fere omnes, ἐξήτει
 aCBrittNav | κέρα Ald || 2 deest in S ἐξεμυκτήριξε τῆς
 ἀβουλίας Ald || 3 τέμνει δὲ τ. MS ζημοὶ γὰρ αὐτὴν editt. |
 ὧτα καὶ ῥίνα W || 4 αἰσχίστα S | πέλει SQLC || epim.
 MS παθεῖν αἰτεῖ τ. π. VHCh (παθεῖν ortum esse apparet
 compendiis male intellectis) δεῖ δεῖ παρὰ τοῦ θεοῦ αἰτεῖν
 τ. πρ. Ald

14 Babr. 43, cfr. tetr. II 11 || 1 π. ἑαυτῆς προσβλέπων
 δορκὰς θ. VHChP1¹ π. ἑαυτῆς προσβλέπει δορκὰς θ. MSQ
 πηγαῖς θέαν βλέπουσα δορκὰς ἰδίαν W ἑλαφος ὡς ἐβλεψεν εἰς
 ὕδαρ κέρας P πηγαῖς ὄρασα δορκὰς αὐτῆς τὴν θέαν Ald | ἑαυ-
 τοῦ πρ. δορκὸς scripsi coll. Oppian. cyneg. 2, 324; 3, 3 || 3 ὅ.
 θέων λέοντα φεύγων ἐ. μ. VHChP1¹ ὕλης δὲ τὸν λέοντα φεύ-
 γων MS φεύγουσ' W φεύγων QR | φεύγων correxi | λέων δ'
 ἐπεὶ δῶκε, τοῦτους ἡγάπα Ald, cfr. tetr. II 11 || 4 πεδηθεὶς]
 codd. plerique, πεδηθεῖσ' W | κέρας καθυβρίζουσα θήρας ὡς
 πάγην PAlD || epim. VHP1¹ ChMSW ταῖς ἀνάγκαις] ταῖς
 ἀνχαῖς Ch (cfr. byz. Ztschr. III 524) ἀναγκαῖοις M ἀναγκ' S
 om. W περὶ τοῦ ἐπιβλαβὲς εἶναι τὸ πείσόν (= περισσόν?) T πρὸς
 τοὺς ψέγοντας τὰ ἄξια ἐπαίνου καὶ ἐπαινοῦντας τὰ ψόγον ἄξια
 P δεῖ πολλὰς τις ὠφελείται ἐξ ὧν δοκεῖ βλάπτεσθαι Ald

15 Babr. 77 || 1 κόραξ τυρὸν ἑρωγας Ch || 2 ἧς]
 HSWQTRB εἰς M εἰς AldLovBas | Ζηνὸς] Λιδὸς W

TABVLA I

VH(M.) (44)	CH (46)	MS (34)	U (12)	W (36)	Q (45 + 11)	T (21)	R (49)*	L (14)	G (Alid Nev) (42)	O (11)	F (69)	B (69)	F (41)*	MI (59)*
1	3	1	—	1	1	1	1	1	1	—	1	1	1	8
2	2	2	—	2	3	2	9	2	31	—	9	2	—	13
3	4	3	—	3	4	—	18	3	—	—	18	3	—	—
4	5	4	1	8	2	3	21	4	2	7	21	4	22	32
5	7	5	2	14	6	4	22	5	3	8	22	5	24	30
6	8	6	3	4	25	5	14	—	41	9	14	35	(34)**	38
7	9	7	4	5	6	6	35	7	16	—	61	7	—	51
8	10	8	5	15	8	—	25	8	13	—	45	8	25	49
9	11	9	6	17	11	7	37	10	32	—	63	10	—	28
10	12	10	—	19	37	—	41	—	(Nev app. 1)	—	42	12	36	27
11	13	11	7	6	12	—	27	12	30	—	48	13	27	12
12	14	12	—	21	13	8	6	14	20	—	6	15	—	11
13	15	13	—	18	10	—	—	11	34	10	28	11	—	21
14	17	15	—	22	16	10	31	—	17	—	52	39	10	14
15	18	16	8	7	17	11	86	—	19	—	62	41	—	25
16	19	17	—	9	19	12	19	—	(Nev app. 2)	—	19	37	(32)**	42
17	20	18	9	10	18	12	10	—	42	—	10	84	—	44
18	21	19	10	23	20	—	40	—	12	—	68	43	—	47
19	22	—	—	11	27	13	38	—	14	—	64	42	—	41
20	23	20	11	24	26	14	26	—	(Nev app. 3)	—	46	38	—	34

21	24	21	12	12	28	15	28	38	—	49	16	30	37
22	25	22	—	—	23	16	32	28	—	64	17	36	18
23	26	23	13	—	24	17	20	18	—	20	18	18	5
24	27	24	—	—	29	—	15	37	—	15	19	15	20
25	28	25	25	—	31	18	4	27	—	4	20	4	2
26	29	26	26	—	30	19	8	36	—	8	21	7	26
27	30	27	27	—	33	—	11	(Nev app. 4)	—	11	22	—	23
28	38	28	28	—	32	—	5	7	—	5	23	5	46
29	31	29	29	—	35	20	2	26	—	2	24	—	24
30	32	30	30	—	34	21	12	39	—	12	25	11	36
31	33	31	31	—	36	—	33	(Nev app. 6)	—	55	26	37	9
32	34	32	32	—	38	—	16	40	—	16	27	14	50
33	35	33	33	—	40	—	24	35	—	23	28	33	35
34	36	34	34	—	41	—	29	(Nev app. 6)	—	50	29	—	22
35	39	(epim.)	—	—	43	—	34	(Nev app. 7)	—	60	30	(40)**	3
36	40	—	—	—	45	—	42	6	1	69	31	—	40
37	41	—	—	—	7	—	13	21	—	13	6	41	43
38	42	—	16	—	9	—	23	4	—	—	9	23	15
39	43(?)	—	20	—	39	—	3	16	—	3	14	3	6
40	44(?)	—	35	—	44	—	—	(Nev app. 8)	—	—	—	—	53
41	45(?)	—	36	—	42	—	—	(Nev app. 9)	—	—	—	—	31
42	37	—	—	—	22	—	39	—	—	67	—	—	—
43	46(?)	—	—	—	21	—	30	11	—	51	32	16	45
44	—	—	—	—	15	—	17	(Nev app. 10)	—	17	36	—	48

*) secundum alphabeticum ordinem disposita; de cod. F cfr. p. 204, adn. 1).

**) quae uncis inclusi, prorsus aliam praebent recensionem; vide tetr. II 24—26.

TABVLA II

MI	Ch	MS	Q	T	R	G (AldNev)	C	F	B	r	MI ¹	Eb
I 45	16	14	14	9	7	(Nev app. II)	11	7	33	8	16	—
" 46	1	—	—	—	—	—	—	56	40	—	—	17
" 47	6	—	—	—	—	—	2	24	—	21	33	—
" 48	—	—	—	—	—	5	—	65	50	—	4	—
" 49	—	—	—	—	—	8	6	29	49	19	29	—
" 50	—	—	—	—	—	9	—	39	59	9	17	—
" 51	—	—	—	—	—	10	—	43	57	2	10	—
" 52	—	—	—	—	—	22	—	36	—	20	19	—
" 53	—	—	—	—	—	23	—	38	56	26	7	—
" 54	—	—	—	—	—	24	—	44	—	—	1	—
" 55	—	—	—	—	—	25	—	—	47	39	52	—
" 56	—	—	—	—	—	29	—	59	48	38	39	—
" 57	—	—	—	—	—	33	—	—	—	—	—	—
II 1	—	—	—	—	—	—	3	25	—	—	—	3
" 2	—	—	—	—	—	—	4	26	—	—	—	4
" 3	—	—	—	—	—	—	5	27	53	—	—	5

βλέπων δ' οἰστὸν εἶπεν ἐπερωμένον
 „παπαῖ, περὸν με τὸν περωτὸν ὀλλύει.“

[Ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀδικημάτων τὰ δίκαια εὐπορα.]

26 Δειλὸς κυνηγὸς πρὸς τιν' εἶπε ποιμένα
 „εἰ που λέοντος ἰχνος εἰδές μοι φράσον.“
 „σοὶ τοῦτον“, εἶπεν „εἰ θέλεις, δείξω πέλας.“
 „ἰχνῶν“ κυνηγὸς εἶπεν „οὐ ζητῶ πλέον.“

[Κατὰ τῶν ἀπόντων μὴ θρασύνεσθαι.]

27 Εἰσδύσα κερδῶ πρὸς δρυὸς κοίλης βάθος
 εὗρισκε δαῖτα ποιμένος, καὶ δὴ φάγεν,
 ὥς μὴ προκύπτειν ἐκ πάχους. εἶπεν δέ τις
 „θέλεις προελθεῖν; ὥσπερ ἡλυθες γίνου.“

[Τὰ δλέθρια πάθη ζημίαις ἰσαῖς θεραπεύονται.]

25, 3 εἶπεν] εἶδεν W || 4 βαβαῖ PAld | με] deest in H
 μου T | ὀλλύει] deest in Q || epim. VHCMS (εὐπορα deest in
 MS) P1¹.²B εὐπορα] εὐπραγα R περὶ τῶν ἐξ οἰκείων βλαπτο-
 μένων T πρὸς τοὺς ἐκ τῶν ἰδίων κακῶς πάσχοντας PAld
 deest in W || cfr. Tzetz. chil. IX 165

26 Babr. 92 || 1 πρὸς] τις Ch || 2 εἶδες ἰχνος VW ἰχνη
 εἶδες TF εἶδες ἰχνη Ald || 3 ἐγὼ σοὶ τοῦτον, εἶπεν, εἰ θέ-
 λεις, δείξω W ἔφη δέ· τοῦτον εἰ θέλῃς δ. π. T | σοὶ] σὺ SP
 ἔψ R | εἶπεν] om. P | πέλας] τάχα R || 4 ἰχνος STPAld
 ἰχνον M ἰχνους NevCorM1¹. Cfr. byz. Ztschr. III 526 || epim.
 VHCMS P1¹.²W περὶ θρασυδείλων T πρὸς τοὺς δοκῶντας
 δύνασθαι ἀδυνάτους ὄντας P πρὸς ἀνθρώπους θρασεῖς πρὸς
 λόγους καὶ πρὸς ἔργα δειλούς Ald

27 Babr. 86 || 1 βάθη Ch || 2 δαῖτα M δῆτα R |
 εὗρος κερδῶ ἄριστα π. S || 3 προκύπτειν] κύπτειν HR πτεῖν
 S || 4 ἡλυθες H ἡλθες V εἰσῆλθες MS Ald | γίνου] HS
 γενοῦ VChMAld || alia recensio est in WQ (p. 285) || epim.
 VHCh τὰ ὀ. κέρδη ζημίας μᾶλλον φέρουσι MS (in S post
 μᾶλλον tres vel quatuor litterae erasae sunt) δλέθρια κερδη
 ζημίας ἰσα R, sim. B | πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνάγκην φιλο-
 τιμίαν Ald (quod aliunde huc irrepsisse videtur, = epim.
 tetr. 24 in cod. P)

28 Βοὺς φαγὼν παῖς εἰς ἑορτὴν ἔγκατα
 ἡμεῖ κεκληγῶς „σπλάγχχνα, μῆτερ, ἐκχέω.“
 ἢ δ' αὖ γελῶσά φησι „μὴ φοβοῦ, τέκνον,
 τῶν σῶν γὰρ οὐδέν, ἀλλ' ἐμεῖς ἀλλότρια.“

[Ἀλλότρια μὴ ἀηδῶς ἐκτιννύειν.]

29 Ἀλλοτρίοις πτεροῖσιν ἡμφισμμένος
 ἡὔχει κολοιδὸς ὀρνέων ὑπερφέρειν.
 πρώτη δὲ δῶρον ἢ χελιδὼν ἡρπάκει,
 μεθ' ἣν ἄπαντες· εἶτα γυμνὸς εὐρέθη.

[Τὸ ἐξ ἐράνου θράσος αἰσχεῖ διαλύεται.]

30 Εἰς λαιμὸν ὅστωι ἐμπεπῆγει τοῦ λόκου.
 μισθοῦ δ' ἐλὼν γέρανος ἦται τὴν χάριν.
 „σῶν τράχηλον ἐξ ἐμοῦ λαιμοῦ φέρων
 μὴ δῶρον ἄλλο“ φησί „πλὴν τοῦτο σκόπει.“

[Μέγα κέρδος ὑπὸ κακῶν μὴ βλαβῆναι.]

28 Babr. 34 || 1 παῖς] τις Ch | ἐγκάτων ChW ἐγκατοῖς S ||
 2 οἶμοι κ. ChP οἶμοι κεκληγῶς SQ οἶμοι κέκληγ' ὡς Ald || 3 γ.
 μὴ φοβοῦ, τέκνον, ἔφη PAld || 4 ἀλλότρια] VH Q ἀλλοτρίων
 MSWRBPald || epim. VHWPl¹ (ἀλλότριον W ἀναιδῶς Pl¹)
 ἀλλοτρίους μὴ ἀηδῶς ἐκτείνειν Ch ἀλλότρια μὴ ἀναιδῶς ἐκτεί-
 νειν MSP¹ ἀλλότρια ἀλύπως ἀποδίδ¹ R ὅτι τὰ ἀλλότρια μὴ
 ἀπλείστως (scr. ἀπλήστως) κερδαίνειν B πρὸς τοὺς ἀπαιτου-
 μένους ἄπερ ἤρπασαν καὶ ἀγανακτοῦντας P ὅτι δεῖ τὰλλότρια
 ἀντιστρέφειν (Cor: ἐκτιννύειν) καὶ μὴ γογγύζειν Ald

29 Babr. 72 || 2 ὀρνέων Q || 3 πρῶτον MAld αὐτὴ
 δὲ δῶρα W πρώτη δὲ πτερόν Cor πτερόν δὲ πρῶτον Ml¹
 δῶρον] πῶρον Bss (Babr. p. 256) νῶτον .. ἐσπάκει? Cr | ἢ χελι-
 δὼν] ὄρνις ἢ γλαυξ F || 4 ἄπαντα QR || epim. VHChMSW
 (in MS deest αἰσχεῖ) ἐπὶ ξένοις μὴ ἐπαίρεσθαι R τὸ ἐξ ἐράνου
 κάλλος διαλύεται BALd

30 Babr. 94 || 2 μισθοῦ] Ml μισθῶ plerique, μισθὸν
 MSRF τουτὶ T | τις perverse insertum ante γέρανος in V
 μ. δ' ἔ. τις γέρανος ἦται χάριν HChMSRP || 3 ἔδων QAld¹
 ἐμὼν λαιμῶν WQ ἐκ λόκου λαιμοῦ Ald || 4 μὴ] καὶ Ch μὴδ'
 ἔλλο μισθὸν πλὴν τούτου σ. P μὴδ' ἔλλο μὴδὲν μισθὸν ἢ τ. σκ.

- 31 Πύργου προκύπτων ἀρνὸς ἔσκαπτεν λύκον,
ὡς αἰσχροῦν, ὡς κάμιστον, ὡς μεστὸν φθόνου.
ἄνω δὲ βλέψας φησὶν „οὐ σκάπτεις σύ με,
πύργος δ', ὃς ὀπλίζει σε πρὸς μέγα θράσος.“

[Καιρῷ μὴ θρασύνεσθαι.]

- 32 Ἥλανε ταῦρον ἐξ ἑῆς κοίτης τράγος,
ὃν θῆρ λέων δῖωκεν. εἶπε δὲ στένων
„εἴπερ με μὴ λέοντος ἐπτόει φόβος,
ἔγνωσ ὅσον ταύρου τε καὶ τράγου σθένος.“

[Τύχης καὶ τὸ πᾶν μέτρον ἰσχύει.]

- 33 Λύκος πρὸς ἄρνα φησὶν „οὐ πρόσθεν σύ μοι
ὕδωρ τάραττες;“ „ἄρτι γαστρος ἐξέφυν,

Ald || epim. VH (in H insertum. est τὸ post κέρδος) κακοῦ
MSPI¹. WR βλαβήναι | βλάπτεσθαι Ch | πρὸς τοὺς δι' αἰτίαν
τινὰ παράλογον ἀδικούντας τοὺς δουλεύοντας αὐτοῖς P πρὸς
τοὺς ἐπικινδυνον προᾶξιν ἐγχειρήσαντας καὶ μετὰ τὸ σύνθημα
ζητοῦντας μισθόν Ald

81 Babr. 96 || 1 ἄρνιον σκόπτει λ. W || 2 αἰσχροῦν]
MBP, ἐχθρόν ceteri | φθόνον] HW φθόνον V φόνον ceteri ||
3 σύ μοι Q οὐ σύ με σκάπτεις S | ὁ δὲ συστραφεὶς ἀντίφη
πρὸς τὸν ἄρνα P || 4 πύργος γὰρ ὀπλίζει W | θάσος VH Q
πρὸς θράσος μέγα S | οὐ σύ λοιδορεῖς, ὁ πύργος δ' ἐν ᾧ στή-
νεις (= στήνεις) P cfr. byz. Ztschr. III 518 || epim. VH Ch
MSAld δόμη μὴ θρασύνεσθαι R πρὸς τοὺς ἔχοντας θάρρος
εἰς ἄρχοντας καὶ ἀτιμάζοντας μελίζοντας αὐ (= αὐτῶν?) P

32 Babr. 91 || 1 κοίτης] τύχης S || 2 εἶπε δὲ στένων]
εἶπεν οὖν μῦθον Ch || 3 με deest in S | ἐπτόει] ἐθρόει WQ
(cfr. ad II 1, 4) ἐπέει R || 4 τράγου δὲ καὶ ταύρου Ch τρ. τε
κ. τ. Q | τε om. S || epim. VH Ch R τύχης] ψυχῆς S τέχνης B
μέτρον] μέτριον MB τύχης κατὰ πᾶν μέτρον ἴ. ? || ἀδικία
προφάσεως εὐπορος W pr. m., quae verba postea deleta sunt
(= epim. tetr. 33) πρὸς τοὺς φοβουμένους ἀδυνάτους διὰ φόβον
δυνατῶν P πρὸς τοὺς καταδεχομένους ὀβριζέσθαι ὑπὸ μικρῶν
διὰ φόβον ἐτέρων μειζόνων Ald

33 Babr. 89 || 1 μοι] MSAld¹ Nev Cor μου VH Ch WQ B Ald¹
με RF οὐ πρόσθεν σύ μοι φησὶ λύκος πρὸς ἄρνα P || 2 ταρατ-
των W ταραττεῖς Q

καὶ πῶς ὕδωρ τάραιτον; ἀγνοῶ πότε.“
 „ἐπεὶ λέγεις δίκαια, πάγκακος πέλεις.“

[Ἄδικα προφάσεως ἔμπορος.]

34 „Ὁρθῶς βαδίζειν,“ εἶπε καρκίνος „τέκνον,
 μὴ δὴ γε λοξῶς τὴν ὁδὸν παρατρέχειν.“
 „πρόελθε, μήτερ, καὶ καθηγοῦ τοῦ τέκνου,
 καὶ γὰρ βλέπων ἔψοιμι πρὸς τὰς σὰς τρίβους.

[Ἄ παραινεῖ τις, ποιείτω.]

35 Ῥάβδω κατήξεν αἰγὸς αἰπόλος κέρας·
 ἢ προσπεσὼν ἐδεῖτο δακρύων μέγα
 „μὴ δῆτα φήσῃς ταῦτα πρὸς τὸν δεσπότην.“
 ἢ δ' αὖ γέ φησι „πλεῖον ἡγήσει κέρας.“

[Φανερόν ἀμάρτημα μὴ σοφίζεσθαι.]

33, 3 interpunctio deest in HSQRP | verba ἀγνοῶ πότε
 lupō tribuenda esse censuit Destinon || 4 ἐπεὶ] οὐ γὰρ Ch εἰ
 καὶ? | βρομά μοι γένῃ κἄν βοῦλῃ κἄν μὴ βοῦλῃ P θοῖνῃ γένῃ
 μοι, κἄν θέμις κἄν μὴ θέμις Ald || epim. V H Ch P I¹·² W R B
 εὔπορος deest in M (cfr. byz. Ztschr. V 315) ἄδικα] ἄδικον S |
 πρὸς τοὺς πλαττομένους αἰτιάματα ἄδικα P πρὸς τοὺς ἀδεῶς
 φανερώς ἀδικοῦντας Ald

84 Babr. 109 || 1 τέκνα S τέκνω Q R || 2 μὴ δ' αὖ W
 μὴ δέ γε R B | λοξὸς Ald M I¹ | παρατρέχειν] MSF παρατρέχεις
 V H Ch Q R B παρατρέχεις W Ald M I¹ || 3 πρόσειλθε Ch R F B
 πρόει γε μήτερ NevCor | κ. τῷ τέκνω M προηγοῦ τῷ τ. S ||
 4 ἔψοιμι] H Q F B Nev ἔψοιμι W ἔψομαι V Ch M S Cor ἔψομαι
 R ἔρποιμι M I¹ e coni. || epim. V H Ch M S W R B &] δ H Nev
 deest in S

85 Babr. 3, cfr. tetr. II 26 || 1 κατεῖγεν R || 2 μέγα]
 μετὰ F B | αἰδεῖτο μετὰ δακρύων R || 3 καὶ δῆτα φήσεις Ch
 μὴ δὴ σαφήσοις V H μὴ δὴ σαφήσης Q (σαφίσσης) R B || 4 γέ
 φησι] γ' ἔφησε Ch | πλεῖον V H Q NevCor; quod e coniectura
 scripseram in ed. priore πλεῖον, confirmatur codd. Ch R B || epim.
 V H M S R B σοφίζεσθαι] σοφίζειν Ch σαφίζεσθαι NevCor || te-
 trastichon ipsum deest in MS

36 Ὡμοις ὄνος παρήγεν ἀργυροῦν βρέτας
Φοίβου, τόπερ πᾶς προσκυνῶν πίπτειν κάτω.
τύφῳ δ' ἐπαρθείς, μὴ θέλων μένειν ὄνος,
ἤκουσεν „οὐ θεὸς σύ, τὸν θεὸν δ' ἄγεις.“
[Τῶν αἰτιῶν μὴ ἀναισθητεῖν.]

37 Ἔτικτε χρυσοῦν ὦν ὄρνις εἰς ἄπαν.
καὶ τις πλανηθεὶς χρυσεραστῆς τὴν φρένα
ἐκτείνει ταύτην, χρυσὸν ὥς λαβεῖν πλεον.
ἐλπίς δὲ μελίζων δῶρον ὥλεσεν τύχης.
[Τοῦ πλεονος μὴ ἐρεῖν.]

38 Λέοντα δορκὰς ὥς ἶδεν μεμνηνότα,
„ὦ μοῖρα θηρῶν“ εἶπεν „ἀθλιωτάτη·
εἰ σωφρονῶν γὰρ δυσκάθεκτος ἦν λέων,
πῶς οὐ μανεῖς δράσειε μεστὰ δακρύων;“
[Ὅτι δεῖ τὸν ἐξουσιάζοντα θυμοῦ κρατεῖν.]

36 Babr. 163 || 2 τόπερ] δ' ὅπερ Ch τόπος Q τὸ πᾶς
τις πρ.? | πίπτει ChCF ὅπερ (ὅπερ AldBasRitt) συναντῶν
πᾶς τις αὐτὸ ἐπροσκύνει AldNevCor || 3 τύφου δὲ Ch τύφῳ τ'
HR || 4 σὺ deest in Q || epim. αἰτιῶν] Ml αἰτίων VHP ἄγιων
Ch αἰτῶν Pl¹⁻² τῷ αἰτίῳ C τῷ αἰτίῳ μὴ ἀναισθητή (= ἀναι-
σθητέι?) R ὅτι τοὺς ἐν ἀξιώμασι τιμωμένους δεῖ γινώσκειν,
ὅτι ἀνθρώποι εἰσιν AldNevCor

37 Babr. 123 || 1 εἰς ἄπαξ LAld || 2 φρένα] φρίσιν L ||
3 λαβεῖν] vulgo, λαχεῖν Ch (cfr. ind. gr. s. infn.) | πλεον] θέλων
QLPAld εἰς R ἔλλοις B || 4 deest in P | μελίζον HBAld |
ὥλεσεν] ὥλεκε Ald || epim. VHChPl¹⁻²RB deest in FP | πρὸς
τοὺς ἐλπίδι κέρδους εἰς ζημίαν ἐκ μικροφυχίας ἐμπέτοντας Ald

38 Babr. 90 || 1 ἶδεν] Ald(Pl¹⁻²?) εἶδε HChQRBP οἶδε
VL ἔγνω W || 2 ἀγειωτάτη (= ἀγριωτάτη?) V || 3 ἦν] εἰ
PAld || 4 πῶς οὐ] πόσα W πῶς οὖν RB | δρασεῖας Ald¹Lon |
πῶς νῦν μανεῖς οὐ μεστὰ δακρύων δράσεις GAlld²NevRitt ||
epim. VHChPl¹ ἐξουσία θυμὸν οὐ κρατεῖ W πρὸς τοὺς ἐξου-
σιάζοντας καὶ θυμουμένους P ὅτι τὸν ἐξουσίαν ἔχοντα οὐ δεῖ
θυμοῦσθαι Ald

39 Ἀνὴρ γαλῆν γυναικα πρὸς δόμους ἄγεν·
παρῆν δὲ Κύπρις εἰς ἑορτὴν τοῦ γάμου.
νύμφη δὲ μὺν βλέψασα συντόνῳ τάχει
δίωκε τοῦτον, μὴ τραπέισα τὴν φύσιν.
[Φύσει μὴ μάχεσθαι.]

40 Νωθὴς χελώνη σὺν πτεροῖς ἦτει δρόμον.
ὑποῦ δὲ ταύτην αἰετὸς συναρπάσας
ἔρριψε πέτραις καὶ θλάσεν. μόλις δ' ἔφη
„κρεῖσσον βάρος μοι μᾶλλον ἢ πτερῶν τάχος.“
[Τῶν ἀδυνάτων μὴ ἐρᾶν, τῶν δυνατῶν δρέγεσθαι.]

41 Ἀγρὴν ὄνῳ μέριξε καὶ κερδοῖ λέων.
„πρώτην μὲν“ εἶπε „μοῖραν ὥς νομεὺς ἔχω,
τὴν δευτέραν δέ“ φησὶν „ὥς ἄναξ φέρω,
τρίτης δ' ὅς ἂν ψαύσειεν, ἔργῳ μανθάνοι.“
[Ἀνίστοις κοινωνίαν φυλάττεσθαι.]

39 Babr. 32 || 1 δόμους] δόμον QL γάμους P | ἄγεν] ἦγεν
VH ἄγει PCor ἄγε Ald φέρει RL || 2 om. L || 3 βλέ-
πουσα Ald || 4 ἐδίωκε L || epim. VHRF τὸ φύσει (scrib.
ἔτι φύσει?) οὐκ ἀμείβεται W ὅτι τὸ φύσει μάχεσθαι B ὅτι τὸ
ἐκ φύσεως οὐ μεθίσταται P ὅτι τὸ ἐκ φύσεως ὄν οὐ μετατρέπε-
ται Ald || cfr. Tzetz. chil. IV 938 sqq.

40 Babr. 115 || 1 νωθὴς] V (cfr. Babr. v. 1) νωθορῇ
HWQAlld | δρόμῳ Q || 3 ἤραξε καὶ θλάττει πέτρας W ἤρ.
πέτρα καὶ θλάσεν Q | θλάσεν] CorMl¹ θλάσας VHNeu || 4 βάρ-
ος] πῶδες W || epim. VH τῶν ἀδυνάτων μὴ ἐρᾶν W τοῦ
ἀδυνάτου μὴ ἐρᾶν, τοῦ δυνατοῦ δρέγεσθαι Ald

41 Babr. 67 || 1 ἀγρὴν γεράνῳ μ. VHNeuCor κερδῶ
λέων μέριξεν ἀγρὴν ὀρνίθων W ἀγρὴν γεράνῳ μοῖραν σὺν κερ-
δοῖ λέων Q ὄνῳ] Ml¹, quam in coniecturam etiam Bss incidisse
video (Babr. p. 127, adn. 4). Idem perverse praetulit lectionem
cod. Q σὺν κερδοῖ || 2 μὲν] Q δὲ VHWNeu γε scripseram
in edit. pr. | ὥς νομὴν ἔχειν W || 3 τ. δ. δ' ἔφησεν ὥς ἄ.
φέρειν W || 4 τρίτη Q | μανθάνω W || epim. HWNeuCor
ἐν ἴσοις κ. φ. V

42 Χηλῇ βοὸς πατεῖτο βατράχου τέκος.

ὀργῇ δὲ μήτηρ εἶπεν „† ἦν θλάσας τόσος;“
καὶ τέκνον ἄλλο φησί „κἂν ῥαγῆς ὅλη,
πρὸς οὐδὲν αὐτῷ, μήτηρ, ἐμφορῆς ἔση.“

[Τοῖς μεγίστοις μὴ συνεκτείνεσθαι.]

43 Ὅφιν θέλων τις ἀντ' ὀλέθρου παιδίου

πλήττειν, πέτραν ἔσχιζε καὶ φιλεῖν θέλιν.
ὄφρις δὲ φησι „πῶς γένονται συμβάσεις,
ἕως σὺ τύμβον καὶ πέτραν ἐγὼ βλέπω;“

[Μνημαὶ ἀδικημάτων ἀθώπεντοι.]

44 Θανεῖν ἔθεντο πτώκες ἢ ζῆν ἐν βίῳ,

ὡς εὐτελεῖς, ὡς ὄντες ἀδρανεῖς ἔγαν.
λίμνη δ' ἑαυτοὺς ἐμβαλεῖν ἠπειγμένοι
ἔσχον, φυγόντων βατράχων, θάρσος μέγα.

[Μὴ ἀπογιγνώσκειν.]

42 Babr. 28, deest in Aesopeis || 2 ὀρμῇ Ch | ἦν θ. τ.] ἦν θ. τ. V H ἦν ἐλάσω τῷ φόβῳ Ch ἤς θλάσεν τέκος Q ὁ. δ. μήτηρ (lacuna) ποσὸ τέκος ἔφη F ὃς θλάσεν vel ὁ θλάσας τ. conl. Eb, ipse malim „ἦ θλάσεν τ.“ vel (εἶπε) „τίς θλάσεν τόσος;“ versus misere corruptus nondum sanatus est || 3 καὶ τέκνον κτλ.] V H καὶ τί δ' ἄλλο, φησί, κἂν φεύγων ὅλη Ch καὶ τ. ἄλλη κἂν ῥαγῆς φησὶν ὅλη R φουσοῦσ' ἑαυτήν κἂν δ. ὅμως ὅλη F (unde elicias φουῶσ' ἑαυτήν. „ἀλλὰ κ. δ. ὅλη) || 4 μήτηρ] deest in F | ἐμφορῆς Ch || epim. V H μεγίστοις μ. σ. Ch τ. μ. μ. συνεκτείνεσθαι R

43 Babr. 167 || 1 θέλων ὅφιν τις P || 2 τ' ἔσχιζε Ald³ Nev Cor ἔθρισε Ritt | θέλει Q || 3 γένονται σύμβασις Q || 4 τύμβον, ἐγὼ δὲ πέτραν Q τ. τόνδ', ἐγὼ πέτραν βλ. Nev Cor || epim. V H P¹, sim. R ὅτι αἱ μεγάλαι ἐχθραὶ ἀδιάλλακτοὶ εἰσιν Ald Nev, idem (om. εἰσιν) BP

44 Babr. 25 || 1 ἔλοντο Destinon || 4 θάρσος QR || epim. V H Nev ἐκ τῶν πέλας γινώσκειν ἑαυτόν RF, sim. B

- 45 Ἀρῦν ἦγε ρεῖθρον πνεύμασιν βεβλημένην·
αὕτη δ' ἔλιξι καὶ δόναξι πύθετο,
πῶς εἰσιν ὀρθοί. „πνεύμασιν δουλούμεθα·
πτῶσις δ' ἐκείνων ἐστὶν ἡμῶν ἢ στάσις.“

[Βίᾱ καιροῦ μὴ ἀντιτάττεσθαι.]

- 46 Πρὸς τοξικὴν ἤριξε πατρὶ Λοξίας,
ἀπ' ἀντολῶν δ' ἐπεμπευ εἰς δύσιν βέλος·
ὁ Ζεὺς δὲ τοῦτον εἰς τοσοῦτον προφθάσας
ἔφη στραφεῖς „ὦ τέκνον, εἰπέ, ποῦ βάλλω.“

[Τῷ προύχοντι μὴ ἐρίζειν.]

- 47 Ἦριξε Βορρᾶς Ἠλίῳ καιρῷ κρύους,
τὺς ἄνδρα γυμνώσειε πρῶτον ἀμφίων.
Βορρᾶς μὲν ἔπνυε, σφίγγε δ' ὁ τλήμων ῥάκη·
θαλφθεῖς δὲ λοιπὸν δῶκε πέπλους Ἠλίῳ.

[Τὸ πείθειν τοῦ βιάζεσθαι ἀντικώτερον.]

Quae sequuntur tria tetrasticha 45—47, quorum primum in tribus bonae notae codicibus (ChMS), in tribus secundae ordinis (QTR), praeterea in CFBP et apud Nev. extat, alterum in ChBF, tertium in solo Ch, utrum ab Ignatio ipso sint perfecta an ab imitatore quodam diiudicare non ausim, reliqua (48—57) quin Ignatianorum imitatione orta sint non dubito.

45 Babr. 36 || 1 βεβλημένον SQR C βεβλημένοις B || 2 αὕτῃ STCP Nev | δ' ἔλικων καὶ δονάκων πύθετο T αὕτῃ δέλεαρ καὶ δόναξι π. R || 3 πῶς ὄντες ὀρθοί P | πνεύματι Ch | δουλουμένους T || 4 δ' om. in MS πτῶσις γὰρ αὐτῶν ἐ. Ch Q || epim. Ch M S R F B Nev περὶ τοῦ μὴ ἀντίστασθαι (scr. ἀνθίστασθαι) τοῖς ἰσχυροτέροις T πρὸς τοὺς ἐπαιρομένους καὶ μηδέποτε ταπεινο(ν)μένους P

46 Babr. 68 || 2 δ' deest in F || 4 εἰπέ, ποῦ βάλλω FB ποῦ σε προσβάλλω Ch || epim. Ch τῷ προέχοντι μὴ ἐρίζε FB

47 Babr. 18, cfr. byz. Ztschr. II p. 128 || 2 ἄνδρα M I ἄρα codex, ut Papadopoulos affirmat

48 Λέων, ὄνος κερδῶ τε πρὸς θήραν Ἴον.
 ὄνου δὲ ταύτην εἰς τρίτον δεδασμένον
 λέων κατεσπάραξε. κερδῶ δὲ πλείον
 ἐνειμεν αὐτῷ, σωφρονισθεῖς' ἐξ. ὄνου.

[Ὅτι δεῖ ἐξ ὧν πάσχουσιν ἕτεροι παιδεύεσθαι.]

49 Φραγμοὺς ἀλώπηξ ὥς ὑπερβαίνειν θέλει,
 ὀλισθάνουσα καὶ βάτου δεδραγμένη
 ἔξεστο πέλμα, λοιδορεῖ δὲ τὴν βάτον.
 „μέμφου σεαυτήν, μὴ φύσιν γ' ἐμήν“ ἔφη.

[Πρὸς τοὺς τὰ ἑαυτῶν κακὰ σιωπῶντας, τὰ δὲ τῶν ἐτέρων κατη-
 γοροῦντας.]

50 Κῶνωνψ καθήστο πρὸς κέρας ταύρου πάλαι,
 ὕπερ κέλευεν, εἴπερ ἐκπτῆναι θέλει.
 ἤκουσε δ', ὥσπερ οὐκ ἔγνω καθημένου,
 οὕτως δὲ μὴ πτήσαντος αἰσθησιν λάβη.

[Πρὸς τοὺς λογιζομένους ἑαυτοὺς εἶναι ἢ σοφοὺς ἢ δυνατοὺς ἢ
 φρονίμους, μὴ ὄντας δέ.]

48 Babr. 239 (p. 204) || 2 ὄνον F | τρίτην C Ἴσον Destinon |
 δεδασμένον F Ald || 3 δὲ] τε P Ald || epim. G Ald | φέρε μοι
 ὕλην, ἐν' ἄψω πῶρ C πρὸς τοὺς ἀπὸ ἐτέρων πταισμάτων διορ-
 θουμένους ἑαυτοὺς P σωφρονιζόμεθα τοῖς τοῦ πέλας δυστυχή-
 μασι F

49 Babr. 202 || 2 ὀλισθαίνουσα BALD¹ ὀλισθανοῦσα G Ald² Lov
 NevRitt || 3 λοιδορεῖ BG Ald Bas Lov Ritt Nev || 4 μὴ φύσιν
 ἐμήν, ἔφη Ald¹ (γ' addidit Ml) ἢ δ' ἔφη μὴ 'μήν φύσιν FB μὴ
 μέ περ, κείνος φάτο G Ald² Bas Lov Ritt Nev Cor (qui κείνη corr.) ||
 epim. G Ald (κατηγοροῦντων Ald¹) μάταιοι οἱ προσφεύγοντες οἷς
 τὸ ἀδικεῖν σύνεστιν F, sim. B

50 Babr. 84 || 1 καθήστο B || 2 κέλευεν CG εἴρετο B | ἐπτήναι
 BG Bas Ritt | θέλοι? || 3 ἔγνω F καθημένου CF B P καθήμενον
 Ritt Cor καθήμενον Ald Lov Nev || 4 ὥς οὐδ' ἀποπλήσαντος (scr.
 ἀποπτήσαντος) C οὕτως οὐδὲ φεύγοντος P ὥς οὐδ' ἀποπτήσαντος
 αἰσθησιν λάβοι F || scribendi videntur vv. 3 et 4: ἤκουσε δ'
 „ὥσπερ οὐκ ἔγνω καθημένου, ὥς οὐδ' ἀποπτήσαντος αἰσθησιν

51 Ἐλαφον ἐξήλαυνον οἱ κυνηγέται,
 ἦτις δασείαις ἀμπέλοις ἀπεκρῦβη.
 τὰ φύλλα βιβρώσκονσα δὴ τῶν ἀμπέλων
 κυνηγετοῦσιν ἐνδίκως ἐθηράθη.

[Πρὸς τοὺς κακοποιοῦντας τοὺς αὐτῶν εὐεργέτας.]

52 Ἀστροῖς περισκοπῶν τις ἀστεροσκοπὸς
 πίπτει λεληθὼς εἰς φρέαρ. τυχὼν δέ τις
 ὀδοιπὸρος στένουντι ταῦτ' ἔφη λέγων·
 „νοῦν θεῖς ἄνω, βέλτιστε, τὴν γῆν οὐ βλέπεις;“
 [Ὅτι πολλοὶ τὰ ἐνεστώτα μὴ γινώσκοντες τὰ μέλλοντα καυχῶν-
 ται γινώσκουσιν.]

53 Ἦριξεν ἵππος ἀγριωτάτῳ κάπρῳ·
 ὀρμὴν δὲ θηρὸς ἵππος οὐ σθένων ὄλως
 ἑαυτὸν ἐκδέδωκεν, εὐρὼν σύμμαχον
 ἔμπειρον ἄνδρα πρὸς σφαγὴν τοῦ θηρίου.
 [Ὅτι δι' ἐχθραν τινὲς καὶ εἰς δουλείαν ἑαυτοὺς ἐμβάλλουσιν.]

λάβω.“ De constr. v. γινώσκουσιν c. gen. cfr. Kruegeri gr. Gr. § 47, 10, adn. 13. λάβω — λήψομαι, v. Mullach p. 361 || epim. G Ald πρὸς ἀδυνάτους δοκοῦντας ὅτι δύνανται P ὅτι ἀδύνατον οὔτε παρὼν οὔτε ἀπὼν (sic) ἐπιβλαβὲς ἢ ἀφέλιμον B ὁ ἀδύνατος οὔτε παρὼν οὔτε ἀπὼν ἐπιβλαβὲς ἐστίν F

51 Babr. 208 || 3 φύλλα δὲ βιβρώσκονσα τὰ τ. α. P | δὴ] δὲ FB || epim. G Ald Nev πρὸς τοὺς ζημιοῦντας τοὺς εὐεργετοῦντας αὐτούς P τοὺς εὐεργέτας μὴ ἀδικεῖν F ὅτι τοῖς εὐεργέταις οὐ δεῖ κακῶσαι B

52 Babr. 238 || 2 πρὸς φρέαρ P Ald Bas Nev || 3 ἔφη ψέγων Destinon || 4 in fine versus punctum ponit pro interrogationis signo Ald || epim. G Ald Nev πρὸς τοὺς εἰδέναι μεγάλα διώκοντας καὶ τῶν μικρῶν ἀμελοῦντας P πρὸς τοὺς παρὰ δύνανται (F add. τι) πράττοντας FB

53 Babr. 166 || 1 ordo: κάπρῳ ἤριξεν ἀγριωτάτῳ ἵππος P || 2 θηρὸς δὲ θ' ὀρμὴν F θηρὸς δὲ ὀργὴν οὐ σθένων (sic) ἵππος ὄλως P || 4 ἔμπειρον P εὐπείρον G Bas || epim. G Ald Nev πρὸς τοὺς διὰ τὸ νικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν εἰς δουλείαν

54 Ἐρωμένας δὺ εἶχεν ἀνὴρ μιζόθριξ.

χρόνῳ [†]διενηνοχῦται πάντῃ καὶ τρόπῳ

ἢ μὲν μελαίνας, ἢ δὲ λευκάς ἔκφερον.

ἐξ ὧν φιλωθεὶς πᾶσιν ὠράθη γέλως.

[Πρὸς τοὺς εἰς δύο ἐναντία πράγματα ἑαυτοὺς ἐμβάλλοντας.]

55 Ἀρνὸν καταπτὰς ἀετὸς [†]καθαρχάσας.

ιδῶν κολοιοὺς ἐν κριῶ πράττει τάδε.

ὃν εἶλε ποιμήν. παῖς δ' ἐφώνει τοῦτό τι·

„ἔμοι κολοιοὺς, ἀετὸς δ' αὐτῷ πέλει.“

[Ὅτι οὐ δεῖ μιμῆσθαι τοὺς κρείττους.]

56 Πῆξεν χελιδὼν νοσσιὰν κριτηρίον

ὑπερθεῖν, ἥσπερ τὴν γονὴν βλάπτει δράκων.

ἢ δ' αὐτ' ἐφησεν „ὦ πολυστόνου τύχης,

ὅπουπερ ἐκδίκησις, ἐβλάβην μόνη.“

[Πρὸς τοὺς παθόντας κακὸν ἀπὸ καλῶν ἀνθρόπων.]

ἑαυτοὺς ἐπιρρίπτοντας P καὶ τ//// (lacuna duarum litterarum)
λων ἀστησόμενοι τινὲς καὶ εἰς δουλείαν ἑαυτοὺς ἐπιρρίπτουσιν
F (sec. Hausrath, qui initium emendat καὶ τῶν ἄλλων κρατησό-
μενοι, pro καὶ ipse malim scribi ὅτι)

54 Babr. 22 || 1 εἶχ' ἀνὴρ τις μ. ? || 2 δ' ἐνηνοχῦται
PAld δ' ἐνηνοχῦται FBBas. De sanando hoc versu desperavi.
Si per synizesin (satis quidem insolitam) μονοσυλλάβως legi
posse διε- sumas, conicere possis διενηνοχῦται || 3 ἐκφέρει?
ἔξεεν F ἔξετεμεξ (sic) B || epim. GAldNev πρὸς τοὺς ἐμπίπτον-
τας εἰς δύο. κακὰ καὶ ἀγνοοῦντας P ὅτι τὸ ἀνώμαλον ἄς (ἀελ?)
ἐπιβλαβές B, sim. F

55 Babr. 137 || 1 καθήρπασεν Ritt ποδ' ἥρπασεν? nam
nominativum absol. h. l. vix statuas (cf. ind. gramm.) || epim.
GAldNev τοῖς ὑπερέχουσι μὴ συναμιλλᾶσθαι F

56 Babr. 118 || 1 νεοσιὰν BasNevRitt || 2 βλάβει B ||
4 ὅπου γάρ Nev || epim. GAldNev πρὸς τοὺς ἀδικηθέντες
(scr. ἀδικηθέντας) ὑπὸ δικαίων κριτῶν P ὅτι χαλαί(= ε)πώ-
τεραι ἀπροσδόκητοι συμφοραί B

57 Περῶν ποταμὸν φόρτον ἦγ' ἄλῶν ὄνος,
 ἐν ᾧπερ ὥς πέπτωκε, κουφίσθη βάρους.
 σπόγγων δ' ἔπειτα πληθὸς οὗτος ὥς φέρειν,
 πεσῶν ἔκοντι δυστυχῶς ἀπεπνίγη.

[Ὅτι πολλάκις προσδοκία κέρδους εἰς ζημίαν καταντᾷ.]

57 Babr. 111 || 1 ἄλῶν] e Babrio restitui, legebatur
 ἄλός || 2 ἐν ᾧτε καὶ GAldNev ἐν ᾧπερ καὶ P | κουφισθῆις
 βάρους PGAlaNev quod scripsi, praebent FB || epim. GAldNev
 πολλάκις ἐπίνοια εἰς συμφορὰν καντατᾶ (scr. καταντᾶ) P πολλα-
 κίς αἱ ἐπίνοιαί εἰς συμφορὰς τελετῶσι (= τελευτῶσι) F, sim. B

Tetrastichi 27 hanc exhibent recensioem codices WQ:

Βάθει δρυὸς πεινῶσ' ἀλώπηξ εἰσίδυ·
 ἦ πρὸς κόρον φαγοῦσα σῖτα ποιμένος
 οὐπω προκύπτειν εἶχεν· εἰτά φησί τις
 „θέλεις προσελθεῖν; ὥσπερ ἡλθές μοι γίνου.“
 [Τὰ ὀλέθρια κέρδη ζημίας ἰσόμοιρα.]

4 ἡλθές μοι γίνου] W εἰσηλθες γενοῦ Q || epim. W cfr.
 byz. Ztschr. I 493

II

Tetrasticha a versificatoribus recentioris aetatis conglutinata.

- 1 Λέων, ὄνος θήρευνον εἰς τί που σπέος·
ὄνος δ' ἐπεισδὺς αἶγας ἔνδον ἐπτόει,
ἐφ' ᾧ καταφρύωτο· καί φησι<ν> λέων
„ἀλλ' ἐθρόεις ἄν μ', εἴπερ ὀγκοῦμαι μέγα.“

[Καταπαίζονται οἱ παρὰ τοῖς εἰδόσιν ἀλαζονόμενοι.]

- 2 Λέων ἄναλκις ἐν σπέει τροφῆς χάριν
ἔδυνε, θήρας ἱγμένους κατεσθίων.
μόνη δ' ἀλώπηξ μηχανῆς . . . ἔβη,
ἴχνη σκοπήσας ἐξιόντων οὐδ' ὄλωσ.

[Οἱ φρόνιμοι ἐκ τεκμηρίων προορῶσι τὸν κίνδυνον.]

1 Babr. inc. 240 (p. 205), Aes. 259 H || 2 ἐπτήει F ἐπτόει.
CEb || 3 καταφρύωτο καὶ CEb καταφρύωτο καὶ F interpunctionem correxi || 4 ἐθρόεις = ἐπτόεις, cfr. ind. gramm. s. v. | ὀγκοῦμαι F ὄνον μὴ C ἡγνόνουν σέγε coni. Eb || epim. deest in C

2 Babr. 103 || 2 ἔδυνε] Ml ἔδυν γε C εἰσῆλθε FEb || 3 μηχανῆς . . . ἔβη litteris nonnullis non satis perspicuis interpositis C μ. δ' ἀ. γέντο μηχανῆς ὅπερ F (ὑπο Eb) μ. ὅπεξέβη? || 4 ἴχνοσκοπήσας F | οὐδ' ὄλωσ] Ml οὐδ' ὄλος FEb (in C litterae evanidae) cfr. Babr. 103, 19 adn. || epim. FEb (qui omisit τὸν)

3 Λύκον κύνες πλήξαντες ἀχρεῖον λίπον.
 τροφῆς δ' ἀμοιρῶν ἔρν' ἐλιπάρει λέγων
 „οἷσον ποτὸν διψῶντι.“ τοῦτῳ δ' ἀντέφη
 „θοῖνῃ γενοίμην, εἰ ποτόν σοι προσφέρω.“

[Πρὸς τὸν δι' ὑποκρίσεως ἐνεδρεύοντα.]

4 Κλήρον νέος δέδωκεν ἐκτὸς εἵματος,
 ὥς δ' εἶδε χελιδόνα, καὶ τοῦτ' ἐμπαλιν·
 ταύτην δὲ νεκρὰν <οὔσαν> ὥς ἔγνω γ', ἔφη
 „τάλαινα, σαντὴν ἀμὲ πρὸς ἀπώλεσας.“

[Τὸ παρὰ καιρὸν δρώμενον ἐπισφαλές.]

5 Κόρου πλέως ὦν προβάτῳ γ' ἔφη λύκος,
 ὥς εἶπερ εἶπη τρεῖς ἀληθείας λόγους,
 ἄσινες ἐκπέμψειεν. ὥς δὲ τοὺς ἔφη,
 εὐεργέτην εὗρισκε δυσμενῇ πάλαι.

[Ἡ ἀλήθεια καὶ παρὰ πολεμίους ἰσχύει.]

6 Ἴχθύν λάρος βίβρωσκε, θνήσκει δ' αὖ τάχει·
 πρὸς ὄνπερ ἐξέφησεν ἰκτίνος λέγων
 „πέπονθας ὥς δίκαια, δύστηνον κάρα·
 πλωτῶν δίκαιταν πτηνὸς γὰρ ὦν μὴ φίλει.“

[Οἱ τὰ ἴδια ἐπιτηδεύματα καταλιμπάνοντες δυστυχοῦσι.]

3 Babr. inc. 241 (p. 205), Aes. 284 H || 1 δῆξαντες Eb | ἀχρεῖον C ἀχρεστον FB ἀχρηστον Eb || 2 ἐλιπάρει C (formam correxī) | ἔρν' ἐλεξε τοιάδε FBEb || 3 ἴσον B | τοῦτῳ δ' C μοι τῷδ' B μοι, τὸ δ' F μοι. τὸ δ' Eb || epim. FB

4 Babr. 131 || 1 νέος in finem versus transponi mavult Cr || 3 οὔσαν deest in F, add. Eb || 4 τάλαινας αὐτῇ F, corr. Eb

5 Babr. 53, cfr. Aⁿ 156 || 1 προβάτων F, corr. Eb παιδίῳ? (cfr. Aes. 271^b H) || 3 τοῦσδ' ? || epim. πολέμους F, corr. Eb

6 Babr. inc. 242 (p. 205) Fur. 112 Pr 134 || 1 αὖ] ἐν? | πάχει Destinon || 3 κάρα] κέρας B || 4 γὰρ ὦν F ὦν γὰρ B || epim. ἴδια] om. B

7 Θήρεον ἄρκτος ἡδ' ἀλώπηξ καὶ λέων.
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐξεύροντο θήραν ἐκ πόνων,
 κάμηλον δ' ὥς εὗρισκε κερδῶ δεσμίαν,
 ἡλθεν διαγγέλλουσα ταύτην ὥς ἄνουν.
 ἀνεπίγραφος.

8 Ἡ αἰξ νομῆς ἐρῶσα κρημνῷ βόσκειτο.
 ταύτη δὲ λύκος ἐνδέων τροφῆς ὅλως
 ἔφησε λειμῶν' εὐθαλῇ κάτω βλέπειν·
 αὐτὴ δὲ ταύτης μὴ φρονεῖν τροφῆς ἔφη.

[Οἱ κακοῦργοι γνωσθέντες ἀνόνητοι τῶν τεχνασμάτων γίνονται.]

9 Εἶλκον σαγήνην ἄνδρες ἐκ βάθους πάλαι,
 ἥσπερ τὸν ὄγκον ἐννοοῦντες εὐθύμουν.
 λίθων δὲ πλείστων εὐρεθέντων δικτύοις
 τῇ χαρμονῇ σύγκρατον εἶχον τὴν λύπην.
 [Ὅτι οὐ δεῖ τοῖς χαροποῖς ἐπαγαλλιᾶσαι.]

10 Εἶλκον βόες ἄμαξαν, ἡ δ' ἤχει μέγα·
 πρὸς ἣν στραφέντες οἷδ' ἔφησαν ᾧδὲ πῃ·

7 Babr. inc. 243 (p. 205), cf. 222; deesse videtur in Aesopeis ||
 4 legendum videtur ἄγραν pro ἄνουν, quod sensu caret.

8 Babr. 199 || 1 ἡ αἰξ κόσκειτο (sic) κρημνῷ νομῆς ἐρῶσα B ||
 2 ἐνδέων B || 3 κ. πέλειν B, fort. recte || 4 αὐτὴ γε B | δ'
 ἔφη FB, particulam del. Eb || epim. ὅτι οἱ κ. B ἀνόνητοι FB
 corr. Eb

9 Babr. 209 || 1 ordo: ἐκ βάθους ἄνδρες π. Pp || 2 ἥσπερ
 ἔχαιρον κοπιῶντες τῷ βάρει Pp || 3 λ. δ. πλ. ὧν ἦττον δ'
 ἰχθύων B λ. δ. μεστῆς οὐσης, ἥσσαν δ' ἰχθύων Pp || 4 τὴν
 χαρμονὴν B | τῇ ἡδονῇ σύμμικτον κτλ. Pp || epim. F ἐπαγά-
 λασθαι perperam scr. Eb (ἀγαλλιᾶν saepius in N. T.) τ. χαρο-
 ποιοῖς μεταβάλλεσθαι B πρὸς τοὺς συναντήσαντας ἀνυχία (εὐ-
 τυχία recte p) τιπὶ καὶ δυστυχία Pp

10 Babr. 52 || 2 οἷδ'] ταῦτ' B | πῃ] πως B

„ἡμῶν πονούντων τῷ πολυστόνῳ βάρει,
αὐτῇ γόμος πέλουσα κέκραγας μάτην.“

[Τινὲς ἐτέρων μοχθούντων αὐτοὶ προσποιοῦνται κάμνουν.]

- 11 Ἐλαφος ὡς ἐβλεψεν εἰς ὕδωρ κέρας,
ἠύχει καθ' αὐτὴν κερτομοῦσα τοὺς πόδας.
λέων δ' ἐπεὶ δῖωκε, τούτους ἡγάπα
κέρας καθυβρίζουσα θήρας ὡς πάγην.

[Ἐν κινδύνοις ἔστιν ὅτε οἱ ὑποπτοὶ σωτήρες τῶν φίλων ἐθρίσκονται.]

- 12 Ἐλαφος ἡμίφωτος ἀκταῖς ὡς ἔην,
πρὸς χερσὸν ἐσκόπευσεν ὄμματ' ἀρτίως
θηρῶντας ἐκκλίνουσα· τὴν βάλλει βέλος
ἀπροσδόκητον ἐκ θαλάσσης ἐγγίσαν.

[Πολλάκις τὰ δοκοῦντα χαλεπὰ ὠφέλιμα.]

- 13 Νεβρὸν λέων ἔλκοντες ἄρκτος τ' ἐλάφου
ἔκειντο πρὸς γῆν. τοῦτο δ' εὐθὺς ὡς ἔγνω,
ῥοις ἀλώπηξ οἶσεν ἄρασα κρέα.
ἤχθοντο δ' οὗτοι τῶν πόνων στεροῦμενοι.

[Ἀχθοῦνται οἱ τῶν ἰδίων πόνων τοὺς ἑδυστυχοῦντας ὀρᾶσι τὸν ἵπτι . . . ἐπιφερόμενοι.]

10, 4 γόμος] γ' ὄμος B || epim. FB

11 Babr. 48, cfr. tetr. I 14 || 1 ἐβλεψεν] PpEb ἐβλεπεν F || epim. F πρὸς τοὺς ψέγοντας τὰ ἄξια ἐκαίουν καὶ ἐπαινοῦντας τὰ φόγου ἄξια Pp

12 Babr. inc. 245 (p. 205), Aes. 126 || 1 ἡμίφωτος Destinon || 2 ἀρτίως? ὄμματ' = ὄμματι, v. ind. gramm. || 4 ἐγγίσαν F corr. Eb || epim. F (Eb add. ἐθρίσκονται) ὠφέλιμα χαλεπὰ Destinon.

13 Babr. inc. 244, cfr. p. 248 (19.), Aes. 247 || 3 ῥοις] ὀδοῖς Destinon || 4 στεροῦμενοι F ἢ δ' οὗτοι (οὕτως Cr) ὑστεροῦμενοι πόνων Eb; στεροῦμενοι, quod improbat Eb, ego scripsi; de proparoxytono in fine versus admissio cfr. ind. metr. || epim. F τοὺς ἐπιτυχόντας ὀρ. τὰς ἐπικαρπίας ἀποφερομένους Eb, malim τοὺς τυχόντας ὀρ. τὸ ἐπικαρπον (sive τὴν ἐπικαρπίαν) ἀποφερομένους

14 Ποιμήν ποτ' αἶξιν ἀγρίαις βροῶσιν φέρων
κατημέλησεν ὥνπερ εἶχεν ἀφρόνως
χειμῶνος ὥρα. καὶ παρούσης αἰθρίας
φθορὰν ἔφενυγον μὴ πάθωσιν ἡμέρων.
[Ὁδὲ φιλεῖν τοὺς προτιμῶντας τοὺς προσφάτους.]

15 Πέπτωκε κερδῶ πρὸς βαθύκρημνον φρέαρ.
πρὸς δ' τράγος κάτεισι διψῶν ἀσκόπως.
ὅφ' οὐπερ αὐτῇ τοῦ βάθους σεσωσμένη
ἐκερτόμησεν ὥς ἔνουν παγωνίαν.
[Τέλη σκοπεῖν <δεῖ>, εἶθ' οὕτως ἐγχειρεῖν.]

16 Ποικίλμασιν καυχᾶτο πάρδαλις πάλαι·
ἥνπερ κατηντέλιξε κερδῶ τοῦ θράσους,
†ταύτης ἑαυτὴν οὐσαν ἐξηρημένην
ὥς μὴ τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν ποικίλῃν.
[Χρεῖσσον τοῦ σωματικοῦ κάλλους τὸ τῆς ψυχῆς.]

17 Φεύγουσα θηρεύοντας ἔλαφος πάλαι
θηρῷ προσεμπέπτωκεν ἀγριωτάτῳ.
ὅφ' οὐ σχεθεῖσα ταῦτ' ἔλεξε σὺν γόφῳ·
„πῶς ἄνδρας ἐκφεύγουσα †θηρὸς ὠλόμην;“
[Τινὲς διὰ φόβον εἰς μείζονα κίνδυνον ἐμπέπτουσιν.]

14 Babr. 45 || 1 βροῶσιν F τροφήν B || 4 ἡμερών (sic) F
pr. m. || epim. F εἰ (= οὐ δεῖ) φιλεῖν τοὺς πρ. τοὺς προσφάτους
(corr. ex προσφάτους) δούλους τῶν παλαιῶν B

15 Babr. 182, cfr. tetr. II 81 || 2 δ] F δν B || 3 ὅφ']
B (ut coni. Eb) ὅφ' F | σεσωμένη F || epim. F (δεῖ addidi, cfr.
epim. Aesop. 45) ὅτι τὰ τέλη δεῖ σκοπεῖν B

16 Babr. 180 || 1 ποικ. τέρπετο B || 3 ἐξηρημένην F || 4 ὅσι
(evanidum) μὴ τ. σ. F || epim. FB (qui add. initio ὅτι)

17 Babr. 210, Aes. 129 || 1 ἔλάφους B || 2 θηρῷ] B
θηρῷ F | περιπέπτωκεν FEb || 3 ὅφ' οὐ συσχεθεῖσα B σχεθεῖσα
Ml κτανθεῖς δ' ὅπ' αὐτοῦ FEb || 4 ἐκφεύγουσ' ἐκ θ. ? || epim.
FBEb

- 18 Γεωργὸς ὥπτα κοχλίας ἀριστήσαι.
ὠνπερ ἡγούντων καὶ πηδόντων ὃδ' ἔφη
„ἄθλια ὄντως καὶ μῶρα ὑμεῖς ζῶα,
ὅτι τῶν οἰκῶν καιομένων ὀρχεῖσθε.“

[Πρὸς τοὺς ζημιουμένους καὶ παίζοντας.]

- 19 Ζῆλος ἦν ἀλέκτορσι περὶ ὀρνίθων·
ὁ νευικηκὼς κέκραγεν ἐπὶ τοίχου.
αἰφνης δ' ἀετὸς τὸν αὐτὸν καθαπαάσας,
ὁ θαρεῖς ἐπέβαινε θηλείαις μόνος.

[Πρὸς τὸ μὴ κανχεῖσθαι ἐπὶ νίκῃ.]

- 20 Ἴον δύο βάτραχοι πρὸς βαθὺν λάκκον,
τῆς λίμνης αὐτῶν τοῦ θέρους ξηρανθείσης.
ὦν δ' μὲν ἐβούλευε πηδᾶν ἐξαίφνης,
ὃ δ' ἔλεγεν „οὐ· μὴ ξηρανθῇ καὶ τοῦτο.“

[Πρὸς τὸ μὴ ἀπερισκέπτως, ἀλλὰ μετὰ βουλήs ποιεῖν τὰ πράγματα.]

- 21 Ξύλα τις κόψας γέρων ἐξ ὄρους ἤγε
καὶ ταῦτ' ἀποθέμενος τὸν Μόρον ἤτει.
ὃ δ' εὐθὺς ἐνστάς ἔφησε „τί καλεῖς με;“
ὁ γέρων εἶπεν „ἵνα τὸν φόρτον ἄρῃς.“

[Ὅτι καὶ πᾶς ἀνθρώπος εἰ καὶ δυστυχεῖ φιλοξωεῖ.]

18 Babr. 207 || 1 ἦπτα Pp, corr. Eb || 2 ὃδ'] Pp, Eb coni. ὃδ', at propter neglectam syllabarum quantitatem his versibus barbaris medelam afferre nihil attinet || epim. Pp

19 Babr. 5 || 3 ἀπαρπάσας p | epim. Pp (deest hoc tetr. apud Eb) || cfr. byz. Ztschr. I 481

20 Babr. 211 || 4 ἔλεγεν P, non ἔλεγε, ut dixit Eb | τοῦτο] Pp (Sakkelion add. γρ. ὥς οὗτος) || epim. Pp

21 Aes. 90, cfr. Babr. inc. 246 || 1 ἤτει P || Μόρον scripsi, μόρον PpEb || 3 ὃδ' p | ἔφησεν Eb || 4 ἄρῃς P | epim. Pp

22 Ξηρᾶς χλόην γῆς ἐπιθυμῶν καρκίνος,
ἀλώπηξ λιμώττουσα τοῦτον λαμβάνει·
καὶ μέλλων θνήσκειν, μεταμελῶν ἐθρήνει,
πῶς τῆς θαλάσσης ἐξῆλθε μετοικήσας.

[Πρὸς τοὺς ξεγιτεθόντας καὶ πτωχεύοντας.]

23 Ὀνος, λεοντῆν ἐνδυσάμενος πάλαι,
πάντας θεριστὰς ἐξέπληττε τῷ φόβῳ·
λαίλαψ δὲ ταύτην ἀποφρέψας ἔκ τούτου,
φοπάλοις αὐτὸς ἀπεκτάνθη κακίστως.

[Πρὸς τοὺς ἐνδυομένους ἐξουσίαν καὶ κακῶς πράττοντας.]

24 Ὅρνιν νοσοῦσαν εὐρὼν αἰλουρος πάλαι
ταύτην ἠρώτα „πῶς ἔχεις;“ ἡ δὲ ἔφη
„εἰ σὺ ἀπέλθῃς, ἐγὼ καλῶς διάξω,
ὀρῶσα δὲ σε πυρπολοῦμαι τὰ ἔνδον.“

[Ὅτι οὐδὲ θεωρεῖν θέλει τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ.]

25 Ὀντος κρύους τέττιγι μύρμηξ ἐπήτει·
ὃ δὲ „τοῦ θέρους“ ἔφησε „τί ποίεις;“
ὃ δ' ἀντέφησε „τότε λιγέως ἦδον.“
„χειμῶνος ὀρχοῦ“, φησί „μὴ τροφῆς ἔρα.“

[Πρὸς τοὺς ἐν νεότητι μὴ κοπιῶντας καὶ ἐν τῷ γήρει λιμώττοντας.]

22 Babr. inc. 208 || 4 fort. ὡς | ἐξῆλθεν Eb || epim. Pp

23 Babr. 139, cfr. tetr. I 19 || 1 λεοντῆν Pp || 3 λαίλαψ
δὲ τ. ἀποφρέψας Pp, corr. Eb || ἀπεξάνθη Destinon || epim. Pp

24 Babr. 121; cfr. tetr. I 16 || 3 ἀπέλθεις p (Sakkel.) ||
4 ἔνδον] pEb ἔδον P

25 Babr. 140; cfr. tetr. I 6 || 1 ἐπήγει librarium voluisse
scribere censet Eb || 2 ἔφησεν Eb

- 26 Ῥάβδω κατήξεν αἰγὸς αἰπόλος κέρας.
 ἦν ἐλιπάρει μὴ κατειπεῖν δεσπότη.
 στραφεῖσα δ' αὐτὴ πρὸς αὐτὸν τοιαῦτ' ἔφη·
 „ἐγὼ σιωπῶ καὶ κράζεται τὸ κέρας.“

[Πρὸς ἀνοήτους συμβουλευόντας κρύπτειν τὰ τοῖς πᾶσι φαινόμενα.]

- 27^a Εἰς μάνδρα ποιμὴν τὸ πρόβατον εἰσάγων
 λύκον μετ' αὐτοῦ ἐμελλεν εἰσαγάγει.
 κύων δὲ ἰδὼν πρὸς αὐτὸν οὕτως λέγει·
 „πῶς ἔγων τοῦτον ἐνδοθεν εἰς τὴν μάνδραν
 ποίμνια βούλει σοι τοῦ ζωογονεῖσθαι;“ 5

- 27^b Βοσκήμασι(ν) συνῆγέ τις ποιμὴν λύκον.
 κύων δὲ φησι(ν) „ὦ νομεῦ, χρηστοὺς τρόπους·
 εἰ ταῦτα βούλει σῶα τυγχάνειν ὧσως,
 πῶς ἐντὸς ἔγεις τὸν λυμαντήρα λύκον;“

- 28 Ἐπεὶ προκύψας τοῦ Λυκόφρονος λύκος
 ἔττει πρὸς ὄρνιν ταῦτα τοῦ φράσαι χάριν·
 ἢ δ' αὖ μαθητὴν ὥς ἰδεν κεχηνότα,
 τείνει πετροῖσι πρὸς φυγὴν ἠπειγμένη.

26 Babr. 8; cfr. tetr. I 35

27—32 *Continet cod. Paris. 2991 A (Q) velut appendicem tetrastichorum Ignatianorum complures Aesopicarum fabularum versificationes duplici recensione compositas ita, ut altera quinque octonosve versus complectatur, altera quaternos secundum Ignatii exempla. Epimythia desunt ubique. Cfr. byz. Ztschr. I 434 sqq., Crusii praef. p. XXV¹.*

27^a Babr. 113 || 1 μάνδραν? || 5 τοῦ cfr. ind. gr. s. infin.

27^b 1 συνῆγες τίς Q || 2 χρηστοῦ τρόπου? (ironice dictum)

28 Altera recensio deest. Neque in Aesopeis neque apud Babrium obviam fit eius argumenti fabula || 1 προκύψας probabiliter coni. Bss (Babr. p. 237, adn.) || 3 μαθητὴν, scil. Lycophronis | ἰδεν cfr. Eb εἶδε cod. || haec fabula quid sibi velit, haud facile est intellectu. Cfr. quae scripsit Cr p. 205

29^a Ὁ τῷ πηλῷ δὲ συζῶν βάτραχος οὕτως
 ἀνεβόησε πᾶσι τοῖς ζώοις λέγων·
 „ιατρὸς εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων.“
 „καὶ πῶς δέ“ φησὶν ἀλώπηξ „ἄλλους σῶξεις,
 σαυτὸν δὲ χολὸν ὄντα ἠμεδαμῶς θεραπεύεις;“ 5

29^b Βάτραχος ἡὔχει πᾶσιν ἐν ζώοις ἔχειν
 ἰλῷ συζῶν φαρμάκων γυνῶσιν ἔχειν
 ὥς ιατρὸς ἄριστος· ἀλώπηξ δ' ἔφη
 „καὶ πῶς σεαυτὸν οὐκ ἰᾷ τὸν χολόπουν;“

30^a Πέρδικαν δέ γε κυνηγὸς τις ἀγρεύσας
 ἔμελλεν αὐτὸς ταύτην τοῦ καταθῆσαι.
 ἢ δὲ ἐθρήνει ταῦτα βοῶσα οὕτως·
 „ἔασόν με ζῆν, κυνηγέτα περδίκων,
 ὅπως ἐγὼ πέρδικας πολλὰς προσάξω.“ 5
 ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν ταῦθ' οὕτως ἔβόα·
 „διὰ γὰρ τοῦτο μᾶλλον ἐγὼ σε θύσω,
 ὅτι φίλους σοὺς προσενηδρεῦσαι θέλεις.“

29^a Babr. 120 || 1 particula δὲ continuum harum fabel-
 larum ordinem indicare videtur. Cfr. 30^a, 31^a, 32^a (καὶ) ||
 4 possis conicere „καὶ πῶς γε“ vel „καὶ πῶς“ ἔφησεν ἀλώπηξ ||
 5 pro μεδαμῶς scribendum videtur μή. Cf. Bss. Babr. p. 234
 adn. 7 (ubi pro cod. 1696 A scribendum est cod. 2991 A (= Q) ||
 cfr. Naber Mnemos. 1876, p. 388

29^b 1 lapsu librarii apparet bis positum esse ἔχειν (nam-
 que etiam in v. 2 ἔχειν, non ἔχει, ut ait Bss, legitur in Q).
 Bss prop. ὄλην in v. 2, Cr μόνος, ipse malim in v. 1 substituere
 μέγα vel tale quid || 2 ἰλῷ σ. φ. γν. ἔχειν· 3 ἄριστος, Q ac-
 centum et interpunctionem correxi

30^a Babr. 138 || 1 de forma πέρδικαν cfr. ind. gr. || 4 περ-
 δίκων] M1, περδίκας Q || 6 ταῦτ' Q corr. M1 | οὕτω πῶς
 ἐβόα? || 8 θέλεις] scripsi, θέλεις Q

30^b Θήρα κυνηγὸς εἶλε πέροδικά<ν> ποτε,
 θύειν δ' ἔμελλεν· ἢ δ' „ἄφες ζώειν“ λέγειν·
 „φωναῖς ἐμαῖς γὰρ περοδίκων πλῆθος λάβης.“
 „† πᾶσα φίλοις τοῖα γε τῆς δίκης θάνης.“

31^a Τράγος δὲ πάλιν διψήσας ἐν τῷ θέρει
 κάτω κατήλθεν εἰς φρέαρ πιεῖν ὕδωρ.
 † ὅπως ἀνελθεῖν ἐκ τοῦ βάθους ὁ τράγος.
 ἢ δὲ ἀλώπηξ τοῦτον ἐμβλεψαμένη
 ἐμειδίασε καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλάλει 5
 „ὦ ἀνόητε καὶ βραδὺ τῇ καρδίᾳ,
 εἰ εἶχες φρένας ὡς ἐν πάγωνι τρίχας,
 οὐκ ἂν κατήεις, εἰ μὴ ἄνοδον οἶδας.“

31^b Τράγος θέρει δάψησεν· εὐρὼν δὲ φρέαρ
 εὐθὺς κατήλθεν, ἐκδραμεῖν † δεινὸν ἔκρινε.
 φησί<ν> δ' ἀλώπηξ „† ἂν τρέφεις νοῦν, οὐ γέννῃ,
 οὐκ ἂν κατήλθες, πρὶν ἰδεῖν τὴν ἄνοδον.“

32^a Καὶ τις ἔμπελος τοῦ ποταμοῦ πλησίον
 † ἦν δ' ἐπ' αὐτῇ φραγμὸς ἐκ παλιούρων.
 τοῦ δὲ ποταμοῦ φνσγηθέντος μεγάλως,
 ἦρε τὸν φραγμὸν καὶ κάτωθεν ἀπήει.
 τῷ δὲ παλιούρῳ δράκων τις συνεπλάκη, 5

30^b 1 θήρα Q iota subscr. addidi | πέροδικα ποτέ Q ac-
 centum correxi | 2 εἶδ' ἄφες ζ. λέγειν Q corr. Ml | 3 λαβῆ
 Q || 4 πᾶσα] πᾶς οὐ? | τῆς δίκης] Q scrib. videtur τῇ δίκῃ
 vel πρὸς δίκῃ (cfr. Soph. El. 1211) | θάνης Q

31^a Cfr. tetr. II 15 || ante v. 3 excidisse videtur versus ||
 8 ἴδες? cfr. 31^b, 4

31^b 2 δεινὸν] Q δ' οὐκ ἦν? | 3 εἰ τρέφεις? | 4 πρὶν γ' ?
 32^a Babr. 173 || 2 ἦν, ἐπ' αὐτῇ δὲ φρ.? | 3 φνσιθέν-
 τος Q | 4 ἐπήει? | 5 παλιούρῳ per synizesin τρισυλλάβως
 cfr. Babr. 190^a v. 2, 5, 7, al. | δράκων τις] scripsi (cfr. Babr. 173
 p. 159) δράκοντι Q

ὃς ἐφέρετο τοῦ ποταμοῦ εἰς μέσον.
καί τις δὲ ἰδὼν μέγα γελάσας εἶπεν
„ἡ μὲν ναῦς κακή, ἀξία δὲ τοῦ ναύτου.“

32^b Ῥεῦμα ποταμοῦ θριγγὸν ἀμπέλου σύρει
(ἦν παλίουρος) καὶ συνείλκεν αὐτὸν ὄφιν.
καί τις ἰδὼν γέλασεν εἰρηκῶς τάδε·
„κακή μὲν ἡ ναῦς, τῶν δὲ ναυτῶν ἀξία.“

32^a 7 μεταγελάσας Q μέγα γ. recte Destinon (cfr. Babr. 173, 6)

32^b 1 σόφοι Q corr. Ml || 2 cancellis saepsi initium ||
4 τοῦ δὲ ναύτου?

INDICES.

I. INDEX FABVLARVM.¹⁾

- Ἀγαθὰ καὶ κακά 184
 ἀγαθοὶ καὶ κακοὶ καὶ θεὸς
     dact. 25
 ἀγροῖκος (ἀγρευτής) καὶ ἐπ-
     πότης 237; tetr. I 24
 ἀγρόται, παῖς ψεύστης καὶ
     λύκος 169
 ἀγύεται (μῆναγ-) 141
 ἀετὸς τραθεῖς 185; tetr. I 25
 ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ 186
 ἀετὸς ἀφεθείς γεωργὸν σώζων
     144
 ἀετὸς καὶ δεσπότης 176
 [ἀετὸς καὶ δράκων p. 246]
 ἀετὸς, κολοῖς καὶ ποιμήν 137,
     cf. p. 211; tetr. I 55
 ἀετὸς καὶ κυνηγός 185; tetr.
     I 25
 ἀετὸς καὶ λέων κοινωνοί 99
 ἀετὸς καὶ χελώνη 115; dact. 11;
     iamb. 2; tetr. I 40
 ἀηδῶν καὶ ἰέραξ 212
 ἀηδῶν καὶ χελιδὼν 12
 Ἀθηνᾶ καὶ Ἡρακλῆς καὶ ἔρις
     145
- Ἀθηνᾶ, Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν 59
 Ἀθηναῖος καὶ Θηβαῖος 15
 αἶγες ἄγριαὶ καὶ αἰπόλος 45;
     tetr. II 14, cf. αἰξ
 αἰγοβοσκός cf. αἶγες
 αἰλουρος καὶ ἀλεκτρωνών 17; cf.
     p. 211
 αἰλουρος καὶ μῦες iamb. 16
 αἰλουρος καὶ ὄρνιθες iamb.?
     p. 244 sq.
 αἰλουρος καὶ ὄρνις 121
 αἰλουρος ὄρνεια κατέσας 249
 αἰξ φθονήσασα καὶ ὄνος 142
 αἰξ καὶ αἰπόλος λίθον δίψας 3;
     tetr. I 35. II 26
 αἰξ καὶ λύκος 199; dact. 14;
     tetr. II 8
 αἰπόλος cf. αἶγες, αἰξ
 Αἰσώπος ἐν ναυπηγίῳ iamb. 8,
     cf. 14
 ἄνακτον φυτὸν καὶ σμήνος με-
     λισσῶν 187
 [ἄκριδας συλλέγων καὶ τέττιξ
     p. 211]

1) Numeri nudi Babrii fabulas indicant; numeri, qui in-
 sequuntur dact. iamb. tetr. voculas, ad imitatores spectant supra
 p. 215 sqq. 234 sqq. 264 sqq.; rectis cancellis saeptae quae
 nullius auctoritatis esse videntur; crux (†) lectionis non pro-
 batae indicium, asteriscus (*) coniectura restitutae.

- ἀκριδᾶς θηρεύων καὶ σκορπίος 168; tetr. I 18
 ἀλεκτρορίσκος, πέρδιξ καὶ ὀρνιθοθήρας 124
 ἀλέκτορες Ταναγραῖοι 5; tetr. II 19
 ἀλεκτρούνες μαχόμενοι καὶ πέρδιξ 211
 Ἀλήθεια καὶ ὀδοιπόρος 126
 ἄλιεῖς λίθων ἐλκύσαντες 212; tetr. II 9
 ἄλιεῖς οὐδὲν ἐλόντες p. 211
 ἄλιεὺς ἀόλων 9
 ἄλιεὺς τὸ ὕδωρ τύπτων 219, cf. p. 246
 ἄλιεὺς καὶ ἰχθύες 4
 ἄλιεὺς καὶ φύκης 6
 ἄλκων 225
 ἄλσπηξ ἀληθινούς λόγους λέγων καὶ λύκος 53; tetr. II 5
 ἄλσπηξ εἰς λύκον ἐμπεσοῦσα 53
 ἄλσπηξ ἐξογκωθεῖσα τὴν γαστέρα 86; tetr. I 27
 ἄλσπηξ κόλουρος iamb.? cf. p. 244
 ἄλσπηξ πρὸς μορμολόκειον dact. 34
 ἄλσπηξ καὶ ἀετός 186
 ἄλσπηξ καὶ ἔνθρωπος 11
 ἄλσπηξ καὶ ἄρκτος 14
 ἄλσπηξ, ἄρκτος, λέων καὶ κάμηλος p. 205; tetr. II 7
 ἄλσπηξ καὶ βάτος 202; tetr. I 49
 ἄλσπηξ καὶ βότρυς 19; tetr. I 23
 ἄλσπηξ καὶ θέλωξ iamb. 21
 † ἄλσπηξ καὶ δράκων p. 199
 ἄλσπηξ καὶ θρυοτόμος 50
 ἄλσπηξ καὶ καρκίνος 208; tetr. II 22
 [ἄλσπηξ καὶ κολοῖος iamb.? p. 246]
 ἄλσπηξ καὶ κόραξ 77; tetr. I 15
 [ἄλσπηξ καὶ κροκόδειλος iamb.? p. 244]
 [ἄλσπηξ καὶ κύων iamb.? p. 245]
 ἄλσπηξ (κερδῶ) καὶ λαγῶς 158
 ἄλσπηξ καὶ λέων γενηρακῶς 103
 ἄλσπηξ, λέων καὶ ἔλαφος 95; dact. 9
 ἄλσπηξ, λέων καὶ ὄνος 222
 ἄλσπηξ, λέων καὶ μῦς 82
 ἄλσπηξ, λέων καὶ πύθηκος 106
 ἄλσπηξ καὶ λύκος 53; tetr. II 5
 ἄλσπηξ καὶ λύκος λέων ἐπικληθεῖς 101
 ἄλσπηξ καὶ λύκος παρὰ πάγγη 130
 ἄλσπηξ καὶ ὄνος παλιούρους ἐσθίων 133
 ἄλσπηξ, ὄνος καὶ λέων 222
 ἄλσπηξ καὶ πάρδαλις 180; tetr. II 16
 ἄλσπηξ καὶ πύθηκος ἀλαζονευόμενος 81
 ἄλσπηξ καὶ πύθηκος βασιλεύς dact. 27
 ἄλσπηξ καὶ τράγος εἰς κρημνὸν κατελθὼν 182; tetr. II 15. 31
 ἄμαξα Ἑρμοῦ καὶ Ἀραβες 57
 ἄμαξα καὶ βόες 52; tetr. II 10
 ἀμάραντον καὶ ῥόδον 178
 ἀμνᾶς νοσήσασα, κύων καὶ ποιμήν 171
 ἀμνός, cf. ἄρν — οἷς
 ἄμπελος καὶ ἔλαφος 203; tetr. I 51
 ἄμπελος καὶ τράγος 181; tetr. I 7
 [ἀνδροφόνος? cf. p. 211]
 ἀνὴρ Ἀθηναῖος καὶ Θηβαῖος 15
 ἀνὴρ ἀκριδᾶς συλλέγων καὶ τέττιξ p. 211
 ἀνὴρ ἐρασθεὶς τῆς θυγατρὸς p. 212
 ἀνὴρ κακοπραγμῶν ἐν Δελφοῖς καὶ Ἀπόλλων 229
 ἀνὴρ μεσαιπόλιος καὶ ἐταῖρα 22; tetr. I 54
 ἀνὴρ νοσῶν φένας iamb. 15

- ἄνθρω πλούσιος καὶ βυρσοδέψης 146
 ἄνθρω ὅπερ γήρας καὶ παῖδες 47
 ἄνθρω, γυνή καὶ μοιχός 115
 ἄνθρω καὶ λέων, cf. ἄνθρωπος [ἄνθρω καὶ τέτις iamb.? p. 246]
 ἄνθρωπεὺς καὶ γναφεύς iamb. 11
 ἄνθρωποι καὶ θεός dactyl. 25
 ἄνθρωπος, ἐλπίς (πίθος) καὶ Ζεὺς 58
 ἄνθρωπος καταθροῦσας ἄγαλμα 119; dactyl. 24
 ἄνθρωπος καὶ ἀντὶς 176
 ἄνθρωπος καὶ ἀλώπηξ 11
 ἄνθρωπος, βοῦς, ἔκκος καὶ κύνων 74
 ἄνθρωπος, ζῶα καὶ Ζεὺς 155
 ἄνθρωπος καὶ ἔκκος 166
 ἄνθρωπος καὶ λέων συνοδεύοντες 194; tetr. I 1
 ἄνθρωπος καὶ Σάτυρος 192
 Ἀπόλλων καὶ Ζεὺς 68; tetr. I 46
 Ἀραβες καὶ ἑμαξα Ἐρμού 57
 Ἀραβ καὶ κάμηλος 8
 ἀράχνη καὶ κωλότης 204
 ἄρκτος καὶ ἀλώπηξ 14
 ἄρκτος καὶ λέων iamb. 19
 ἄρκτος, λέων καὶ ἀλώπηξ tetr. II 13
 ἄρκτος, λέων, ἀλώπηξ καὶ κάμηλος p. 205; tetr. II 7
 ἄρκτος καὶ ὀδοίποροι 195
 ἀργεῖος βλασφημῶν καὶ λύκος 96; tetr. I 31
 ἀρνὸς πεπλανημένος καὶ λύκος 89; tetr. I 33
 ἀρνὸς καὶ λύκος ὅπῃ κυνῶν πληγθεῖς p. 205, tetr. II 3
 ἀσκαλαβώτης, cf. κωλότης, σαύρα ἀσπάλαξ καὶ μήτηρ 170
 ἄσματος, cf. νεός
 ἄστρολόγος 288; tetr. I 52
 Ἀφροδίτη καὶ γαλή 32; tetr. I 39
 Ἀφροδίτη καὶ δεσπότης δεσότης ἑρῶν 10; tetr. I 10
 βάτος καὶ ἀλώπηξ 202; tetr. I 49
 βάτος καὶ ἐλάτη 64; dactyl. 4. 19
 [βάτος καὶ μηλέα καὶ φοιδά iamb.? p. 245]
 βάτραχοι παρὰ φρεσὶ 211; dactyl. 33; tetr. II 20
 βάτραχοι αἰτοῦντες βασιλέα 174; iamb.? p. 245
 βάτραχοι καὶ ἥλιος 24; tetr. I 12
 βάτραχοι καὶ λαγωοί 25; tetr. I 44
 βάτραχος ἱατρός 120; tetr. II 29
 βάτραχος φουσῶν ἑαυτὸν tetr. I 42, cf. φρῶνος
 βάτραχος καὶ λέων iamb. 12
 βάτραχος καὶ μῦς 191
 βόες καὶ ἑμαξα 52; tetr. II 10
 βόες καὶ μάγειροι 21
 βοηλάτης καὶ Ἡρακλῆς 20
 βορέας καὶ ἥλιος 18; tetr. I 47
 βότρως καὶ ἀλώπηξ 19; tetr. I 23
 βουκόλος καὶ λέων 23
 βοῦς καὶ δαίματις 37
 βοῦς, ἔκκος, κύνων καὶ ἄνθρωπος 74
 βοῦς καὶ ὄνος ἀροτριῶντες 55, cf. p. 248
 βοῦς καὶ φρῶνος 28; tetr. I 42
 βύρσα καὶ ποταμὸς 124
 βυρσοδέψης καὶ ἄνθρω πλούσιος 146
 γαλαὶ καὶ μύες πολεμοῦντες 81
 [γαλή μέλαινα καὶ σκυτεῖς iamb.? p. 246 sq.]
 γαλή συλληφθεῖσα 27
 γαλή καὶ Ἀφροδίτη 32; tetr. I 39
 γαλή καὶ πέριξ 185
 Γάλλοι καὶ ὄνος 141
 γάμοι Διός 197
 γάμοι Ἥλιου 24; tetr. I 12
 γάμοι θεῶν 70

γέραννοι, γεωργός και παῖς 26
 γέραννοι, πελαργός και γεωργός 13; tetr. I 2
 γέραννοι και χήνες 196, cf. p. 253
 γέραννος και λύκος, cf. έρφιδίος
 γέραννος και ταώς 65
 γέρων και θάνατος 246 p. 205; tetr. II 21
 γεωργός άροτριών, όνος και βοός 55
 γεωργός και άετός 144
 γεωργός δίκειλλαν άπολέσας 2
 γεωργός χρυσίον έδρών και Τύχη 198
 γεωργός και γέραννοι 26
 [γεωργός και γυνή τόν άνδρα θάψασα p. 212]
 γεωργός και έχιθνα άσφυκτούσα (δφις) 147; iamb. 1; tetr. I 17
 γεωργός και θάλασσα 71
 γεωργός και κορυθαλλός 88
 γεωργός και κοχλίας, cf. κοχλίας [γεωργός και κύνας p. 211]
 γεωργός, λέων και γυνή iamb. 18 [γεωργός και παίδες iamb. ? p. 245]
 γεωργός, παῖς και κολοιοι ψάρες τε 33
 γεωργός και πελαργός 13; tetr. I 2
 γεωργός και πέριδιξ 138
 γεωργός, φυτόν άκαρπον και σμήνος μελισσών 187
 γεωργού παῖς και δφις 167; tetr. I 43; cf. γ. και έχιθνα Γῆ, Τύχη και γεωργός 198
 γναφεύς και άνθρακούς iamb. 11
 γυνή μάγος p. 211
 γυνή τόν άνδρα θάψασα και μοιχός p. 212
 γυνή χήρη και θεράπειναι p. 211
 γυνή, άνήρ και μοιχός 115
 γυνή και θυγατέρες 228
 γυνή, νηπίον και λύκος 16
 γυπες, κάπρος και λέων 149; tetr. I 5

δάμαλις και βοός 37
 δειλός κυνηγός, λέων και δρυοτόμος 92; tetr. I 26
 δέλφαξ, αἰξ, πρόβατον και άλώπηξ iamb. 21
 [δέλφαξ, ποιμήν και πρόβατα iamb. ? p. 245]
 δελφίνες και καρκίνος (σκάρος) 89
 δελφίς και θύννος dactyl. 29
 δελφίς και πίδηκος ναυαγός [253], iamb. 13
 δεσπότης και κάμηλος 80
 δεσπότης και κύων 110
 δεσπότης και όνος 129
 δηχθεις υπό μύρμηκος και Έρμης 117
 δίκτυον και πίδηκος 157
 δορκάς, cf. νεβρός
 δούλη και Άφροδίτη 10; tetr. I 10
 δράκων και παλίονροι 173; tetr. II 32
 δράκων και σάυρα 41; 41^a p. 199
 δρύες και Ζεύς 143
 δρυοτόμος και πέτυκη 38
 δρυοτόμος, άλώπηξ και κυνηγός 50
 δρυοτόμος, λέων και δειλός κυνηγός 92; tetr. I 26
 δρύς και κάλαμος 86; dactyl. 2 tetr. I 45
 δύο θυγατέρας έχουσα 228
 δύο κύνας έχων 220
 [έλαία και συκή iamb. ? p. 246]
 έλάτη και βάτος 64; dactyl. 4, 19
 έλαφος και άμπελος 203; tetr. I 51
 έλαφος έπι τοίς κέρασι αόχων και κυνηγέται (λέων) 43; dact. 8; cf. tetr. I 14, II 11
 έλαφος, λέων και λαγώς κοιμόμενος iamb. 20
 έλαφος, λέων και άλώπηξ 95; dactyl. 9

- ἔλαφος ἡμίφωτος 245 p. 205; tetr. II 12
 ἔλαφος κυνηγούς φεύγουσα καὶ λέων 210; tetr. II 17
 ἔλαφος νοσῶν καὶ ζῷα 46
 ἔλαφος καὶ μόσχος 156, cf. p. 244 [ἐλέφας καὶ λέων 251]
 ἐλπίς ἐν ἀνθρώποις καὶ Ζεὺς 58
 ἐργάτης παρὰ φρέατι καὶ Τύχη 49
 ἔρις καὶ Ἡρακλῆς 145
 ἔριφος, cf. ἀργός
 Ἐρμῆς, Ζεὺς καὶ τεχνῖται 221
 Ἐρμῆς ξύλινος καὶ ἀνθρώπος 119; dactyl. 24
 Ἐρμῆς καὶ δηχθεῖς ὑπὸ μόρμυκος 117
 Ἐρμῆς τετράγωνος καὶ κύων 48
 Ἐρμῆς καὶ λιθορργός 30
 Ἐρμού ἑμαῖα καὶ Ἀραβες 57
 ἐρριδὸς καὶ λύκος ὁστοῦν καταφαγών 94; tetr. I 30
 ἐταῖροι καὶ ἀνὴρ μεσαιπόλιος 22; tetr. I 54
 εὐλαί? 205
 εὐνοῦχος καὶ θύτης 54
 ἐχιδνα ἀσφυνκτοῦσα καὶ γεωργός 147; iamb. 1
 ἔχρις καὶ ἀλώπηξ, cf. δράκων
 ἔχρις καὶ ἔξεντης 214
 Ζεὺς κριτὴς καὶ Ἐρμῆς 127
 Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων 68; tetr. I 46
 Ζεὺς καὶ δρύες 143
 Ζεὺς, ἐλπίς καὶ ἀνθρώποι 58
 Ζεὺς, Ἐρμῆς καὶ ὄνος 201
 Ζεὺς, Ἐρμῆς καὶ τεχνῖται 221
 Ζεὺς, ζῷα καὶ ἀνθρώπος 155
 Ζεὺς καὶ κάμυλος 161; dactyl. 30; tetr. I 13
 Ζεὺς, κολοῖδς καὶ ὄρνεις 72; tetr. I 29
 Ζεὺς καὶ μέλισσα 188
 Ζεὺς καὶ ὄφις 197
 Ζεὺς καὶ πύθιος 56
 Ζεὺς, Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ 59
 Ζεὺς καὶ χελώνη dact. 28
 Ἥλιος καὶ βάτραχοι 24; tetr. I 12
 ἥλιος καὶ βορέας 18; tetr. I 47
 ἡμίονος 62
 Ἡρακλῆς προσκαλεσάμενος καὶ ψύλλα 215
 Ἡρακλῆς, Ἀθηνᾶ καὶ ἔρις 145
 Ἡρακλῆς καὶ βοηλάτης 20
 ἥρως 63
 Θάλασσα, ναὺς καὶ γεωργός 71 [θάλασσα καὶ ποιμὴν iamb.? p. 245]
 θεράπαινοι καὶ γυνή? p. 211
 θεὸς καὶ ἀνθρώποι dact. 25
 θεῶν γάμοι, Πόλεμος καὶ Τῆβρις 70
 θῆρ καὶ ἔλαφος, cf. ἔ. κυνηγούς φεύγουσα
 θυγατέρες καὶ μήτηρ (πατήρ) 228
 θυγατήρ, πατήρ καὶ λέων μνηστεύων 98
 θυγατήρ καὶ πατήρ p. 212
 θύννος καὶ δελφίς dact. 29
 θύτης καὶ εὐνοῦχος 54
 ἱατροὺς ἀτεχνος καὶ νοσῶν 75
 ἱέραξ καὶ ἀηδὼν 212
 ἱκτίνος ἔκπον μισούμενος 73
 ἱκτίνος καὶ ὄφις 150
 ἱκτίνος καὶ λάρος 242 p. 205, tetr. II 6
 ἔξεντης καὶ ἔχρις 214 [ἔξεντης καὶ τέτιξ cf. p. 200]
 ἱξός, ὄρνιθες καὶ χελιδὼν 164
 ἱππεὺς φαλακρός 188
 ἱππεὺς (ἱππότης) καὶ ἀγροῖκος (θηρευτής) 237; tetr. I 24
 ἱπποκόμος καὶ ἔκπος 88
 ἔκπος γέγων ἐν ἀλητῶ 29
 ἔκπος, βοὺς, κύων καὶ ἀνθρώπος 74

- ἔκπρος καὶ ἑκποκόμος 83
 ἔκπρος, κάπρος καὶ ἀνθρωπος
 166; tetr. I 53
 ἔκπρος καὶ ὄνος ἀποθνήσκων 7,
 cf. p. 248
 ἔκπρος πολεμιστήριος καὶ ὄνος
 160
 ἔκπρος καὶ στρατιώτης 76
 ἔκπρος, σὺς ἄγριος, cf. ζ., κάπρος
 ἑκπότης, cf. ἑκπέτης

 κακὰ καὶ ἀγαθὰ 184
 κάλαμοι καὶ θρόνους 36; dact. 2;
 tetr. I 45
 κάμηλος ποταμὸν διαβαίνων 40
 κάμηλος ὀρεζόμενος καὶ δεσπό-
 τῆς 80
 κάμηλος χολὴν οὐκ ἔχων p. 245
 κάμηλος, ἄρκτος, ἀλώπηξ καὶ
 λέων p. 205, tetr. II 7
 κάμηλος καὶ Ἄραψ 8
 κάμηλος καὶ Ζεὺς 161; tetr. I 13
 [κάνθαρος καὶ ἀλώπηξ 253]
 κάνθαροι δύο dact. 31
 κάνθαρος καὶ μύρμηξ iamb. 17
 κάπρος, ἔκπρος καὶ ἀνθρωπος
 166; tetr. I 53
 κάπρος, λέων καὶ γῶπες 149;
 tetr. I 5
 καρκίνος, δελφίνες καὶ φάλαι-
 ναι 39
 καρκίνος καὶ ἀλώπηξ 208; tetr.
 II 22
 καρκίνος καὶ μήτηρ 109; tetr.
 I 34
 καρτά καὶ ὀδοιπόροι 151
 κερδῶ, cf. ἀλώπηξ
 κεφαλὴ καὶ οὐρὰ ὄψεως 184
 κηπαρὸς καὶ ὄνος 201
 κολοιοί, ψάρεις, γεωργὸς καὶ
 παῖς 33
 κολοῖδς ἀετὸν μιμούμενος 137
 [κολοῖδς λιμάττων καὶ ἀλώπηξ
 iamb. ? p. 246]
 κολοῖδς, Ζεὺς καὶ ὕρνεις 72;
 tetr. I 29

 [κολοῖδς καὶ τὰς p. 211]
 κολουβῶν καὶ βουκόλος 165
 κόραξ νοσῶν 78
 κόραξ τυρὸν δεδηγῶς καὶ ἀλώ-
 πηξ 77; tetr. I 15
 κόραξ καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἑρμῆς
 152
 κόραξ καὶ παῖς 230
 κορυθαλλὸς καὶ γεωργός 88
 κορυθαλλὸς καὶ ὀρνιθοθήρας 214
 κορώνη διψῶσα 200
 κορώνη καὶ χελιδὼν 148
 κοχλῆαι καὶ παῖς 207; tetr. II 18
 κριός, πρόβατα καὶ λύκοι 93;
 dact. 8
 [κροκόδειλος καὶ ἀλώπηξ iamb. ?
 p. 244]
 [κύκνος καὶ χήν iamb. ? p. 246]
 κύνες δύο, θηρευτικὸς καὶ ὀ-
 κουρός 220
 κύνες λιμάττουσαι καὶ βύρσαι
 226
 [κύνες καὶ ἀνὴρ ἐν προαστείῳ
 p. 211]
 κύνες καὶ λύκοι πολεμοῦντες 85
 κύνες καὶ λύκοι διαλλαττόμενοι
 159
 κυνηγέται καὶ ἔλαφος ἐπὶ τοῖς
 κέρασι αὐγῶν 43; cf. tetr.
 I 14. II 11
 κυνηγὸς δειλὸς καὶ δρυοτόμος
 (ποιμήν) 92; tetr. I 26
 κυνηγὸς, cf. ἀγροίκος (ἀγρευτής)
 κυνηγὸς καὶ ἀλιεύς 61
 κυνηγὸς, ἀλώπηξ καὶ δρυοτό-
 μος 50
 κυνίδιον καὶ ὄνος 129
 κυνόδηκτος? p. 211
 κύων δάκνων καὶ αἰάνων 87
 κύων εἰδὼς θηροῖ μάχεσθαι 153
 κύων κρέας φέρουσα 79; tetr.
 I 9
 κύων κώδωνα σείων 104
 κύων οἰκίαν ποιεῖν διανοσόμε-
 νος 285

- [κύων και ἀλώπηξ iamb.? p. 245. 246]
 κύων, ἀμῶς και ποιμήν 171
 κύων και δεσπότης ὀδεύσαν 110
 κύων και Ἑρμῆς 48
 κύων, ἔκπρος, βοῦς και ἀνθρωπος 74
 κύων και λαγῶδες τρέχοντες 69
 κύων και λαγῶδες δηχθεῖς 87
 κύων και λέων 227; cf. p. 246
 κύων κυμελῆς και λόκος 100; tetr. I 8
 κύων, λόκος και ποιμήν 118
 κύων και μάγειρος 42
 κύων, νομῆς και οἷς 128
 κύων και σῆς διαλοιδορούμεναι 217
 κύων και ὅς περι εὐτοκίας ἐρίζουσαι 218; iamb.? p. 245
 κύων και χαλκῆς 190
 κωλώτης και ἀράχνη 204
 *κωλώτης και θράκων 41^b p. 199
 κώνωψ και ταύρος 84; tetr. I 50
- λαγωοὶ και βάτραχοι 25; tetr. I 44
 λαγῶδες και ἀλώπηξ (κερδῶ) 158
 λαγῶδες και κύων τρέχοντες 69
 λαγῶδες δηχθεῖς και κύων 87
 λαγῶδες κοιμώμενος, λέων και ἔλαφος iamb. 20
 λαγῶδες και χελώνη 177
 λάρος και ἱκτίνος 242, p. 205; tetr. II 6
 λείαινα και ὄς 189
 λεοντή και ὄνος 139 [cf. p. 244]; tetr. I 19. II 23
 λείοντος δικαίου βασιλεία 102
 λέων ἄγρην μερίζων 67; tetr. I 41
 λέων γεγραμμένος, πατήρ και υἱός 136
 λέων γεγραφένως (ἀναλκίς) και ἀλώπηξ 103; tetr. II 2
 λέων ἐρασθεῖς παιδὸς και πατήρ 98
- λέων κοιμώμενος, μῦς και ἀλώπηξ 82; tetr. I 4
 λέων λυσσῶν και νεβρός 90; tetr. 38
 λέων νοστήσας, ἀλώπηξ και ἔλαφος 95
 λέων και ἀετὸς κοινωνοὶ 99
 λέων, ἀλώπηξ και ὄνος θήραν μερίζων 239 p. 204; tetr. I 48
 λέων, ἀλώπηξ και πύθηκος δαιτρεύων 106
 λέων και ἀνθρωπος συνοδεύοντες 194; tetr. I 1
 λέων και ἄρκτος περι βρώματος μαζόμενοι και ἀλώπηξ 244 p. 205; iamb. 19; tetr. II 13
 λέων και βάτραχος iamb. 12
 λέων και βόες, cf. λ. και ταύρος
 λέων, γεωργὸς και γυνή iamb. 18
 λέων, δροστομός και κυνηγός 92; tetr. I 26
 [λέων και ἑλέφας 251]
 λέων και ἔλαφος ἐπὶ τοῖς κέρασι αὐχῶν, cf. ἔλαφος
 λέων, κάπρος και γῦπες 149; tetr. I 5
- λέων
 λέων και κύων 246
 λέων, λαγῶδες κοιμώμενος και ἔλαφος iamb. 20
 λέων και λόκος πρόβατον ἄρας 105
 λέων και λόκος γαυρωθεὶς iamb. 7
 λέων και μῦς 107
 λέων, μῦς και ἀλώπηξ 82; tetr. I 4
 λέων και νεβρός 90
 λέων και ὄναργος 67; dact. 5; tetr. I 41
 λέων ὄνος και ἀλώπηξ 239 p. 204; tetr. I 48
 λέων, ὄνος και αἴγες 240 p. 205; tetr. II 1

λέων ὄνρ και ἀλώπεκι περι-
τυχῶν 222

λέων και ταῦροι τρεῖς 44; tetr.

I 11

λέων και ταῦρος ἐπὶ τὸ δεῖπνον
κληθεῖς 97

[λέων και ταῦρος iamb.? p. 246]

λέων και τοξότης 1; tetr. I 20

λιθουργός και Ἑρμῆς 30

λόγος ἀνθρώπων δωρεά 155

λόγοι ἀληθινοί 53; tetr. II 5

λύκοι και κύνες πολεμοῦντες 85

λύκοι και κύνες διαλλαττόμενοι
159

λύκοι, λύκος στρατηγός και ὄνος
154

λύκοι, ποιμνῆ και κριός 93;
dact. 8, cf. p. 246

λύκος γαυρωθεῖς και λέων
iamb. 7

λύκος διδάσκαλος [247 p. 205];
tetr. II 28

λύκος λέων ἐπικληθεῖς και
ἀλώπηξ 101

λύκος ὄστον καταφαγὼν και
ἐρωθιός (γέρας) 94; tetr.

I 30

λύκος στρατηγίσας και ὄνος 154
λύκος πρόβατον ἄρας και λέων
106

λύκος και ἀλώπηξ (πρόβατον,
καίς) λόγους τρεῖς ἀληθινούς

λέγων 53; tetr. II 5

λύκος και ἀλώπηξ παρὰ πάγῃ
130

λύκος και ἀρνειὸς βλασφημῶν
96; tetr. I 31

λύκος και ἀρνὸς πεπλανημένος
89; tetr. I 33

λύκος και κύων πιμελής 100;
tetr. I 3

λύκος και λέων 105; iamb. 7

λύκος και ὄς εἰς σηκὸν φυ-
γοῦσα 132

λύκος και ὄνος σκόλοπα πατή-
σας 122; dact. 12

λύκος και ὄνος ἄρρωστος 250
λύκος και ὄνρις [p. 205]; tetr.

II 28

λύκος και καίς ψεύστης 169

λύκος και ποιμνῆ 175, cf. p. 210 sq.

λύκος και πρόβατον 241; tetr.

II 3

λύχνος 114

μάγειρος και βόες 21

μάγειρος και κύων 42

[μάγειρος και νεανίσκοι iamb.?
p. 245]

[μάγος γυνή p. 211]

μέλι, cf. μέση

μέλισσα και Ζεὺς 183

μέλισσαι, δρεῖς και ποιμνῆ dact.
32

μέση και οὐρά ὄφως 134

[μηλέα και ῥοιὰ και βάτος iamb.?
p. 245]

μηναγύρεται 141

μήτηρ πιθήκων και Ζεὺς 56,
cf. 35

μήτηρ και θυγατέρες 228

μήτηρ και καρκίνος 109; tetr.
I 34

μήτηρ και παιδίον ἐσθίον
σπλάγγα 34; tetr. I 28

[μήτηρ και καίς κλέπτῃς iamb.?
p. 245]

μήτηρ και σπάλαξ 170

μικρέμπορος ἔλας κατάγων και
ὄνος 111; tetr. I 57

μοιχὸς και ἀνήρ 116

μόςχος και ἔλαφος 156, cf.
p. 244

μύες και αἴλουρος iamb. 16

μύες και γαλαί πολεμοῦντες 31
μυῖα, cf. μύς

[μύρμηξ iamb.? p. 245]

μύρμηξ και κἀνθάρος iamb. 17
μύρμηξ και τέττιξ 140; tetr. I 6.

II 25

μύς ἀρουραῖος και ἀστειός 108;
dact. 10

μῦς ἐκφέρων μῦν καὶ χαλκούς
236; tetr. I 8

μῦς (μυῖα) χύτρον ἐμπασών 60
μῦς καὶ βάτραχος 191

μῦς καὶ λέων 107

μῦς, λέων κοιμώμενος καὶ ἀλώ-
πηξ 82; tetr. I 4

ναῦται καὶ οἰκοδεσπότης κο-
πιῶν 248

[νεανίσκοι καὶ μάγειρος iamb.?
p. 246]

νεβρός, cf. μόσχος

νεβρός καὶ λέων λυσσῶν 90;
tetr. I 88

νέος ἄσματος καὶ χειλιδῶν 181;
tetr. II 4

νομεύς, κύων καὶ οἷς 128

νοσῶν καὶ λατρός ἀτεχνος 75

ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος 195

ὀδοιπόροι καὶ καρφά 151

ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος 228

ὀδοιπόροι καὶ φρύγανα ἐπι-
κλήοντα iamb. 14

ὀδοιπόρος καὶ Ἀλήθεια 126

ὀδοιπόρος, cf. ἐργάτης

οἷς, κύων καὶ νομεύς 128

οἷς ἐν σηκῷ καὶ λύκος 182

ὄναγρος καὶ λέων 67; dact. 5;
tetr. I 41

ὀνηλάτης καὶ ὄνος 162, cf. p. 244

ὄνος ἀγαλμα (ξόανον) βασιτά-
ζων 168; tetr. I 86

ὄνος ἄλλας βασιτάζων 111; tetr.
I 57

ὄνος ἀναβὰς εἰς τὸ δῶμα 125
ὄνος ἀποθνήσκων καὶ ἔκπος 7,
cf. p. 248

ὄνος ἄρρωστος καὶ λύκος 250

ὄνος λεοσπὴν φέρων 139, cf.
p. 244; tetr. I 19. II 23

ὄνος κυνίδιον μιμούμενος 129

ὄνος παλιούρους ἐσθίων καὶ
ἀλώπηξ 133

ὄνος πλῆθον μιμούμενος 125

ὄνος, ἀλώπηξ καὶ λέων 222; cf.
339; tetr. I 48

ὄνος καὶ αἰγὴ φθογήσασα 142

ὄνος καὶ βοῦς ἀροτριῶντες 55,
cf. p. 248

ὄνος καὶ Γάλλοι 141

ὄνος καὶ ἔκπος 7, cf. p. 248

ὄνος καὶ ἔκπος πολεμιστήριος
160

ὄνος, κηρωρός, κεραμεύς, βυρσο-
δέψης 201

ὄνος καὶ κυνίδιον καὶ δεσπό-
της 129

[ὄνος καὶ κύων συνοδοιοποροῦν-
τες 252]

ὄνος καὶ λύκος σκόλοπα ἐξει-
ρόσας 122; dact. 12; tetr. I 21

ὄνος καὶ λύκος στρατηγός 154
ὄνος καὶ μικρέμπορος 111; tetr.
I 57

ὄνος καὶ ὀνηλάτης 162, p. 244

ὄνος καὶ τέττιγες 224

ὄρνεις καὶ κολοῖός 72; tetr. I 29
[ὄρνιθες καὶ αἴλουρος iamb.?
p. 244 sq.]

ὄρνιθες, ἑξὺς καὶ χειλιδῶν 164

ὄρνιθοθήρας καὶ κορυδαλός 215

ὄρνιθοθήρας, πέρδιξ καὶ ἀλ-
εκτορίσκος 124

ὄρνις χρυσότοκος 123; tetr. I 37

ὄρνις ἀσθενούσα καὶ αἴλουρος
121; tetr. I 16. II 24

ὄφις, cf. δράκων, ἑχιδνα

ὄφεις οὐρά καὶ κεφαλὴ 134

ὄφις παιδὰ τέφρας καὶ γεωργός
167; tetr. I 43

ὄφις καὶ Ζεὺς 197

ὄφις καὶ ἑκτίνος 150

ὄφις καὶ χειλιδῶν 118; tetr. I 56

παῖδες καὶ ἀνὴρ γέρον καὶ
δάβδοι 47

παῖς ἀκρίδας θηρεύων καὶ
σκορπίος 168; tetr. I 18

παῖς γεωργοῦ καὶ κοιλία 207;
tetr. II 88

παῖς ἐσθλῶν σπλάγχνα καὶ μή-
 τηρ 34; tetr. I 28
 [παῖς κλέπτῃς καὶ μήτηρ iamb.?
 p. 245]
 παῖς κολυμβῶν καὶ βουκόλος 165
 παῖς ψεύστης, ἀγρόται καὶ λό-
 κος 169
 παῖς, γεωργός καὶ κολοιοί 33
 παῖς καὶ κόραξ 230
 παλλῶντες καὶ ὄνος 133
 παλλῶντες καὶ δράκων (ὄφις)
 173; tetr. II 32
 πάλος καὶ τοῖχος iamb. 9
 πάροδαλις καὶ ἀλώπηξ 180; tetr.
 II 16
 παροδῆται, cf. καρύα
 πατήρ καὶ θυγατέρες, cf. μήτηρ
 πατήρ καὶ θυγάτηρ p. 212
 πατήρ, θυγάτηρ καὶ λῆων μνη-
 στεῶν 98
 πατήρ, παῖς καὶ ὄφις 167
 πατήρ δειλὸς καὶ υἱὸς μονογε-
 νῆς 136
 πελαργός, γέροντες καὶ γεωργός
 13; tetr. I 2
 πέριδις, ἀλεκτρολόκος καὶ ὀρνι-
 θοθήρας 124
 πέριδις καὶ ἀλεκτρούνοι μαχό-
 μενοι 211
 πέριδις καὶ γεωργός 138; tetr.
 II 30
 πέριδις καὶ γαλῇ 135
 πεύκη καὶ ὀρνυτόμοι 38
 πῆραι δύο, Προμηθεὺς καὶ ἄν-
 θρωποι 66; dact. 20
 πῖθηκος ἀλαζονευόμενος καὶ
 ἀλώπηξ 81
 πῖθηκος βασιλεὺς καὶ ἀλώπηξ
 dact. 27
 πῖθηκος ναυαγὸς καὶ δελφίς
 [253]; iamb. 13
 πῖθηκος καὶ δίκτυον 157
 πῖθηκος μήτηρ καὶ δύο υἱοί 35
 πῖθηκον μήτηρ καὶ Ζεὺς 56
 πῖθος, Ζεὺς καὶ ἄνθρωπος 58
 πῖθηκος καὶ ὄνος 125

πλάτανος καὶ ὀδοιπόροι 223
 [ποιμὴν καὶ θάλασσα iamb.?
 p. 245]
 ποιμὴν λύκον μάνδρα συγκλείων
 καὶ κύων 113; tetr. II 27
 ποιμὴν λύκον τρέφων 175, cf.
 p. 211
 ποιμὴν, κύων καὶ οἶς 128
 ποιμὴν καὶ μέλισσαι dact. 32
 ποιμὴν, σκύλαξ καὶ ἀμνὸς νο-
 σήσασα 171
 ποίμνη, λύκος καὶ κριὸς 93;
 dact. 8, cf. p. 246
 Πόλεμος καὶ Τῆρις 70
 Ποσειδῶν, Ζεὺς καὶ Ἀθηνᾶ 59
 ποταμὸς καὶ βύρρα 172
 ποταμὸς καὶ χύτραι 193
 πρόβατα, δέλφας καὶ ποιμὴν
 iamb. p. 245
 πρόβατα καὶ λύκος, cf. ποίμνη
 πρόβατον καὶ χίρα 51
 Προμηθεὺς, ἄνθρωπος καὶ δύο
 πῆραι 66; dact. 20
 πτῶνες, cf. λαγῶν
 [πῦρ καὶ Σάτυρος iamb.?
 p. 246 sq.]
 ῥάβδοι συνδεδεμέναι 47
 ῥόδον καὶ ἀμάραντον 178
 [ῥοιὰ καὶ μηλέα καὶ βάτος
 iamb. p. 245]
 σαλπικτής 179
 Σάτυρος καὶ ἄνθρωπος 192, cf.
 p. 246 sq., cf. πῦρ
 σάτρα καὶ δράκων 41; 41^a p. 199
 σκορπίος καὶ παῖς ἀκρίδας θη-
 ρεύων 168
 σκύλαξ, ἀμνὸς νοσήσασα καὶ
 ποιμὴν 171
 σκυτεῖς, Ζεὺς καὶ Ἑρμῆς 221
 σκυτεὺς καὶ γαλαί iamb.?
 p. 246 sq.
 σμήνος μελισσῶν, φυτόν καὶ
 γεωργός 187
 σπάλαξ καὶ μήτηρ 170

στρατιώτης και ἵππος 76
 στρουθοκάμηλος 206; dact. 23,
 tetr. I 22
 [συνή και ἑλαία iamb.? p. 246]
 σὺς, cf. ὄς

ταῦροι τρεῖς και λέων 44; tetr.

I 11

ταῦρος ἐπὶ τὸ δεῖκνον κληθεῖς
 και λέων 97

ταῦρος και κώνωψ 84; tetr. I 50

ταῦρος και μῦς 112

ταῦρος και τράγος 91; tetr. I 32

ταῶς και γέρανος 65

ταῶς βασιλεὺς p. 211

τεῖχος συμπεπτωκός 144

τέττιγες και ὄνος 224

τέττιξ και ἀνῆρ iamb.? p. 246

τέττιξ και ἀνῆρ ἀκριδᾶς συλ-
 λέγων p. 211

τέττιξ και μόρμηξ 140; tetr. I 6.
 II 25

τεχνῖται και Ἐρμῆς 221

τίεθρ, παῖς και λύκος 16

τοῖχος και πάλος iamb. 9

τοξότης και λέων 1; tetr. I 20

τράγος εἰς κρημνὸν κατελθὼν
 και ἀλώπηξ 182; tetr. II 18

τράγος και ἄμπελος 181; tetr. I 7

τράγος και ταῦρος λέοντα φεθ-
 γων 91; tetr. I 32

Τύχη και γεωργὸς χρυσίου ἐθ-
 ρών 198

Τύχη και ἐργάτης φρέατος ἐγ-
 γὺς καθέδων 49

Ἵβρις και Πόλεμος 70

υἱοὶ πιθήκων 35

υἶος, πατήρ και λέων γεγραμ-
 μένος 136

ὄϊος πατέρα φονεύσας Add.
 ὄς και κύων περὶ εὐτοκίας ἐρ-
 ζουσαι 218; iamb.? p. 245

ὄς και λείαινα 189

φαλακρὸς ἱππεύς 188

φάλλαναι και δελφίνες 39

φάρμακον ψεύδους 221

φέναιξ ἀνῆρ νοσῶν iamb. 15

φιλάργυρος iamb.? p. 246

φρόγανα ἐπιπλέοντα και ὁδοί-
 πόροι iamb. 14

φρόνος φουσῶσα ἐαυτὴν και
 βοῦς 28; tetr. I 42

φυτὸν ἄκαρπον, σμήνος μελισ-
 σῶν και γεωργός 187

χαλκίς και ρῆς μὺν ἐκφέρων
 p. 202; tetr. I 8

χαλκεὺς και κύων 190

χελιδὼν και ἀηδὼν 12

χελιδὼν, ἑξὺς και δρυιθεῖς 164

χελιδὼν και κορώνη 148

χελιδὼν και νέος ἄσωτος 181;
 tetr. II 4

χελιδὼν και ὄφις (δράκων) 118;
 tetr. I 56

χελώνη και ἀετός 115; dact. 11;
 iamb. 2; tetr. I 40

χελώνη και Ζεὺς dact. 28

χελώνη και λαγῶς 177

[χῆν και κύκνος iamb.? p. 246]

χῆρες και γέρανοι 196, cf. p. 233

χῆρα και πρόβατον 51

χῆτραι και ποταμός 193

ψᾶρες, κολοιοί, γεωργός και
 παῖς 33

ψεύδους φάρμακον 221

ψεύστης, ἀγρόται και λύκος 169

ψύλλα και ἀνῆρ Ἡρακλῆ προσ-
 καλεσάμενος 215

de cupido et invidio 231 Av. 22

de pisce et phoecide 234 Av. 38

de puero et fure 232 Av. 25

de rustico et iuvenco 233 Av. 28

II INDEX SIGNORVM

CODICES

A = Athous
G = Gudianus (fab. 12)
H = Harleianus (fab. 58)
S (vel Suid.) = Suidas, qui codicis instar est
T (vel Tab) = tabulae ceratae Assendelftinae
V = Vaticanus

PARAPHRASES

A^c = fabulae Accursianae
B = Bodleianus M = Marcianus Pⁱ = Palatinus
B* codices BMPⁱ consentientes
F = fabulae Florentinae vel Casinenses Furiae
Fr = fabulae Frobenianae
G^a = Hudsoni 'Ms. Gall.'
P = Parisin. Rochef.
Pr = Paris. suppl. 690
P^s = Paris. 1788
Vⁱ = Vindobonensis Feddii

IMITATORES

Aphth. = Aphthonius
Av. = Avianus
Dos. = Ps.-Dositheus
myth. = mythicorum poetae
Nicol. = Nicolaus
Synt. = Ps.-Syntipas

CRITICI RECENTIORES

Ah(r) = H. L. Ahrens. Bgk = Bergk. Bss (1, 5 mansit Bo) = Boissonade. Bt = Baiter. Cor =

Corais. Cr = Crusius. Cr. p. 127 = Crusius, de Babr. aet. Stud. Lips. II. Cr. ann. = Crusius, annal. philol. CXXXVII. Db(n) = Dübner. Eb(h) = A. Eberhard. El = R. Ellis. Fx = Th. Fix. Gb = Gitlbauer. Hch = Hercher. Hd(s) = Hudson. Hl = Halm. Hm = G. Hermann. Hp = M. Haupt. Hsr = A. Hausrath. Hss = Hesselung. Kn = Knöll. Lm = C. Lachmann. vLw = van Leeuwen. Mk = G. Meineke. Men. (Min.) = *Mῆνς*. Ml = C. F. Müller. Nb = Naber. Nck = A. Nauck. Pl = Polak. Rth = Rutherford. Schm = M. Schmidt. Sd(l) = Seidler. Schnr = Schneider. Schnw = Schneidewin. Spp = Sauppe. Wl = H. Weil.

Commentationum tituli indicati sunt in encyclop. Wissowae vol. II col. 2655 sq.

add. = addidit. ci = coniecit. corr. = correxit. m. pr., rec., recc. = manu(s) prima, recentior(e), recentissima. suppl. = supplevit. i = versus initium, m = v. media pars, e = v. exitus. .. (av) .. quae in codice vel tabula fuerunt suppleta. . . <av> quae in codice omissa erant addita. . . litterae deletae vel evanidae.

ADDENDA ET CORRIGENDA*)

p. 6] *testimoniis addendus locus notabilis quem sero inveni dum Basilii Magni opera perlustro:*

6^a.

Basil. M. ep. 189 vol. IV p. 277 M. ἔδοξαν οὖν μοι παραπλήσιόν τι ποιεῖν τῷ Αἰσωπεῖω μύθῳ οἱ τὸ ἀπροφάσιστον καθ' ἡμῶν ἀναλαβόντες μῖσος. ὥς γὰρ ἐκεῖνος ἐγκλήματά τινα τῷ ἀρνίῳ τὸν λύκον προφέρειν ἐποίησεν αἰσχυρόμενον . . . τὸ δοκεῖν ἄνευ . . . προφάσεως ἀναιρεῖν τὸν μηδὲν προλυπήσαντα· τοῦ δὲ ἀρνὸς πᾶσαν τὴν ἐκ συκοφαντίας ἐπαγομένην αἰτίαν εὐχερῶς διαλύοντος μηδὲν μᾶλλον ὑφίεσθαι τῆς ὀρμῆς τὸν λύκον κτλ. legit Babr. 87, 12

καὶν εὐχερῶς μου πᾶσαν αἰτίην λύσῃς.

Ita in dies augentur testimonia quibus s. III. IV in orientali potissimum imperii parte Babrii fabulas lectitatas esse demonstratur. In ceteris Basilii locis quibus fabulae significantur certa sermonis Babriani vestigia non inveni.

p. 9] *adn. v. 1 l. sim. delendum li = 7, 11.*

---

*) *Minuta quaedam quae quisvis corrigit veluti accentus vel aspirationis notae abiectae vel permutatae* (p. 4 v. 10 sq. μισθῷ et φωνῇ, fab. 6, 5, 15, 8, 48, 6 scr. δ, 12, 3 ἦ, 8, 3 γῶ, 11, 3 *adn.* ἐξάψας, 26, 11 ἡμας, 34, 8 ἀποθνήσκω, 75, 17 ἀποθνήσκειν 12, 7, 25, 1 etc. ζῶεις etc. *pro ζῶεις* iota subscr. del.) *in ordinem non sunt recepta.*

p. 11] 1, 8 *propter elisionem insolitam restituendum quod traditum est ποιητόν; cf. etiam ἀνοιχτά 59, 11 τὰ πορευτά 134, 7.*

p. 12] *adn. v. 1 l. sim. adde 2, 4 me = 112, 7.*

p. 14] *adn. v. 1 l. sim. 5, 7 corr. 36, 1 pro 36, 4*

p. 15] 6, 15. 7, 4 *stigma delenda vel colo interpungendum.*

p. 16] 9, 3 *nescio an cum Rutherfordo revocandum sit ἤξειν, quod bene coniungitur cum πρὸς praepositione. In adn. ad 7, 12 scr. Suid. s. ὀνειά.*

p. 21 sq.] *l. sim. add. 14, 3 im = 180, 3. 15, 2 m = 86, 5.*

p. 23] *adn. v. 1 l. sim. 16, 9 corr. 129, 9 pro 132, 9, adn. ad fab. 18 corr. tetr. I 47 pro tetr. II 3.*)*

p. 24] 18, 16 *adn.: Georgidae codd. quidam βλξ ῥέξων habent, ut A.*

p. 26] *adn. v. 1 l. sim. add. 20, 7 e = 78, 2.*

p. 27] 22, 1 *adn. corr. tetr. I 54 pro tetr. II 10.*)*

p. 29] 25, 3 *rectius ὁδοῦνεκ', quamquam A ut alii codices multi ὁδ' οὔνεκ' praebet accentu vocis crasi debilitatae servato, ut 116, 9 ὁποῦσι in eo legitur.*

p. 30] 27, 2 <έν> *'cancelli delendi, nam ipse A secundum Eberhardum et Kenyonem ὑδάτων έν συναγγιαι κοίλῃ praebet.*

p. 31] *revocandum ft. cum Rutherfordo 28, 7 τοιοῦτον atque 28, 10 ποιότητα, cf. 86, 9.*

p. 32] 28, 10 *adn. corr. AV pro AXV.*

p. 34] *adn. v. 1 l. sim. 31, 18 corr. 165, 4 pro 164, 6.*)*

p. 36] 36, 5 *Athoi ἐλαφρόν cum Rutherfordo restituendum coll. Ael. nat. anim. IX 49. Polyb. XVI 17, 7 ὁ ποταμός τὰς μὲν ἀρχὰς ἐλαφρός κτλ.*

p. 37] *adn. v. 2 l. sim. 34, 12 corr. 131, 1 pro 112, 1.*)*

p. 39] 37, 11 *comma delendum.*

---

*) P. 1—80 cum typis exprimerentur poematia quaedam numeris insigniveramus ego et C. F. Müller, quos postea mutavimus.

- p. 41] *fab. 41 adn. corr. infra p. 199 pro infra p. 201.*
 p. 42] 43, 1^a *praeferendum* θέρει τις.
 p. 44] 45, 8 *adn. commemorare poteram Tuckeri τὰς*
 δ' ἡθάδας.
 p. 45] *adn. v. 1 l. sim. add. 45, 12 me = 95, 102.*
 p. 52] 56, 6 *adn. corr. μὲν οἱ δὲ pro οἱ δὲ μὲν.*
 p. 58] 64 *epim. adn. corr. ἐνταρξείας.*
 p. 69] 77, 7 *adn. corr. κρᾶζεις.*
 p. 80] *adn. v. 1 l. sim. add. 91, 7 cf. 177, 5.*
 p. 116 sq.] 128, 13 *adn. πάντη (vix Babrianum) περι-*
τρέχουσα Croiset; 129, 9 ἔτρωγ' ἀκάνθας, χόρτον ὄνπερ εἰ-
ώθει idem falsa fab. 133, 2 analogia seductus, cf. Varro
r. r. II 6, 3.
 p. 121] 134, 4 *adn. adde: nisi praestat τὰ δὲ λοιπὰ*
μέτρεα φησὶν locutione variata, ut 81, 1. 3. 110, 2. 4 εἴπε
et φησὶν esse excipiunt.
 p. 139] *v. praemultimo sq. del. 8 ante πρὸς et scr. 7 pro 9.*
 p. 140] *adn. v. 1. scr. 8 pro 10.*
 p. 164] 181, 1 *adn. add.: nisi potius fabulae initium*
contractum est: Τῆς ἀμπέλου τράγος τις ἐκβολῶν ὄρη
ἔτρωγεν — βλάστην.
 p. 188. 194] 212. 223 *adn. extr. versuum coniectura*
restitutorum elisiones et crases duriores, τοῖσιν suspiciosum,
cf. p. 375.
 p. 196] 228, 2 sq. *adn. δὲ sub ictu vix posuit (cf.*
p. 331); poterat τὴν δ' αὖτε χυτρεῖ, ut 12, 19: sed ariola-
tioni non indulgendum.
 p. 210] *v. ultimo quas omisi voces dividendae.*
 p. 234] *fabulis iambicis 1^a addenda narratiuncula quam*
puer quidam Aegyptius s. V vel VI scripsit in papyro
Grenf. Scr. II n. LXXXIV p. 133, cf. Cr. 'Allg. Zeitung'
1897. 5. März, Beil. N. 52.

Τὸς τὸν ἴδιον πατέρα φωνεύσας καὶ τοὺς
 νόμους φοβηθεῖς ἔφηνεν εἰς ἐρημίαν.

καὶ διὰ τῶν ὁρέων παρερχόμενος ἐδιώκετο ὑπὸ λέοντος. καὶ
διωκόμενος ὑπὸ τοῦ λέοντος ἀνῆλθεν εἰς δένδρον μὴ
ὁρῶν δράκοντα, ὃς ὁρμώμενος ἐπὶ τὸ δένδρον καὶ δυνά- 5
μενος ἀνελθεῖν ** (καὶ τὸν) δράκοντα (φεύγων) κατήλθε ***

κακός) <τις> ὦν οὐ λανθάνει θεόν.

ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.

3 ἐδισκαίτο pap., corr. Grenfell || 4 λεω ----, suppl.
Grenfell | εἰσπεν ----- ἡωρων testatur Grenfell, corr. suppl.
Cr | οὐ ante καὶ non inserendum || v. 6 lacuna statuenda,
nisi nominativus absolutus admissus erat: δ' ὁρ(μώμενος) —
ἀνελθεῖν, (ὁ παῖς) δράκοντα (φεύγων) κατήλθε <καὶ ὑπὸ τοῦ
λέοντος κατεθροινήθη> || 7 ὦν Cr, ov. Grenfell legit | λανθάνει
pap. | θεόν <ποτε>? || 8 αει pap., corr. Cr; ἀεὶ <ἄγει>
Grenfell, sed trimeter integer (cf. v. 2) non turbandus.

Qui haec scripsit vel discipulo scribenti dictavit, fabellam
trimetris conceptam oratione soluta circumscripsit. Similia in-
venta praebent Anthol. Pal. XI 348 Aesop. Cor. 160, cf. Cr l. s. s.

p. 266] *adn. ad tetr. 6 corr.* Babr. 140 *pro* Babr. 126,
ib. ad tetr. 7 Babr. 181 *pro* Babr. 180.

p. 269] *adn. ad tetr. 13 corr.* Babr. 161 *pro* Babr. 104.

p. 277] 34, 4 *scr. τριβους.*"

TABLE A AGREEMENT

HAIRY ANTHUS

[illegible]

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Honorable" and "The Right Honorable".

1. The first group of people who are not allowed to enter the country are those who are not citizens of the United States.

At the same time, the
the night of the
the night of the

11 111111

1/1/11
 1/1/11
 1/1/11

1. *What is the purpose of this document?*
 2. *What are the main findings of the study?*
 3. *What are the implications of the study?*
 4. *What are the limitations of the study?*
 5. *What are the conclusions of the study?*

“ ”

11

•

1.

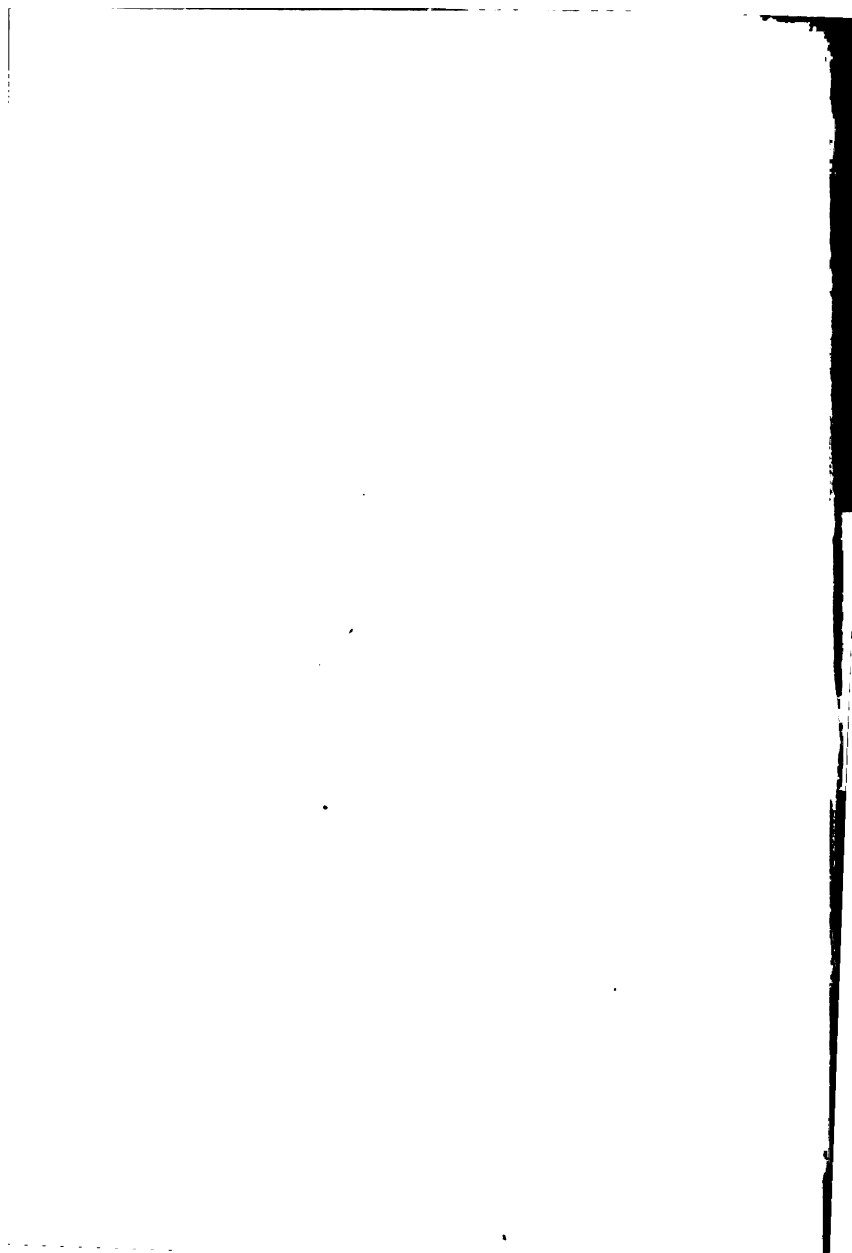
INDICES

	pag.
I INDEX FABVLARVM	297
II INDEX SIGNORVM	308
ADDENDA ET CORRIGENDA	309

Adnexa sunt codicis Athoi et tabularum ceratarum
exempla solis ope descripta

G 578.100.65
Fabulae Aesopeae,
Widener Library

004045474

3 2044 085 077 105